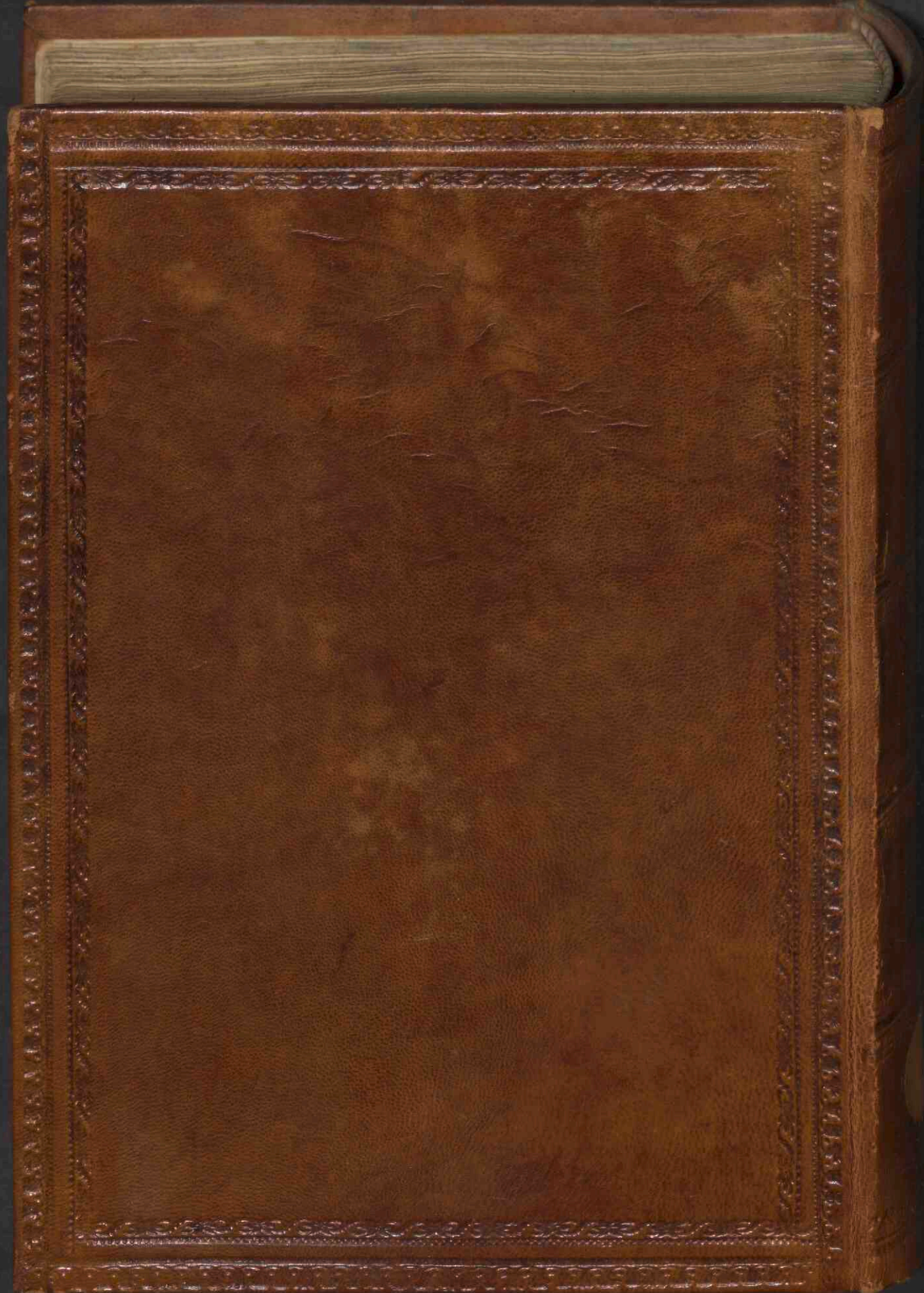

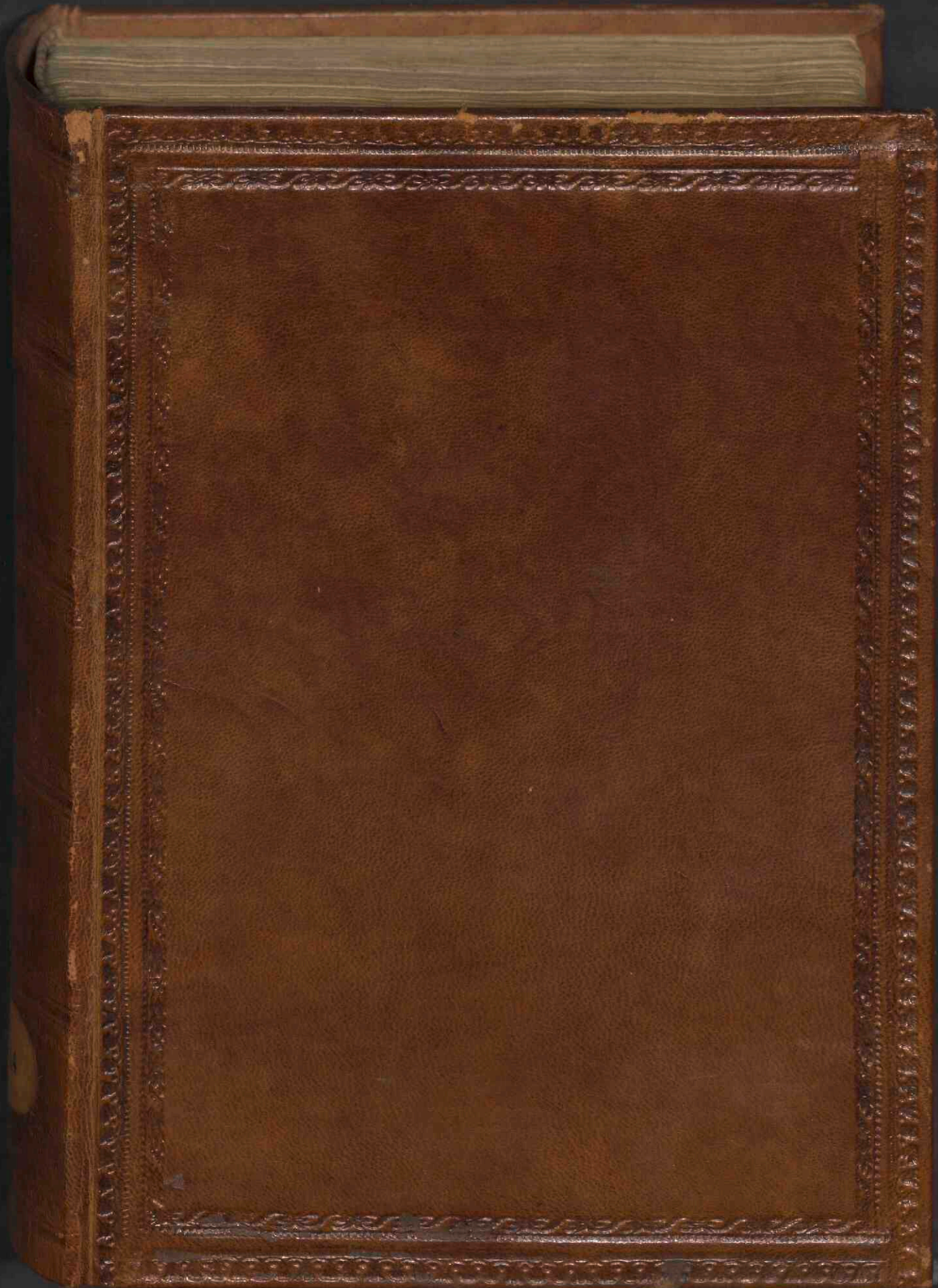

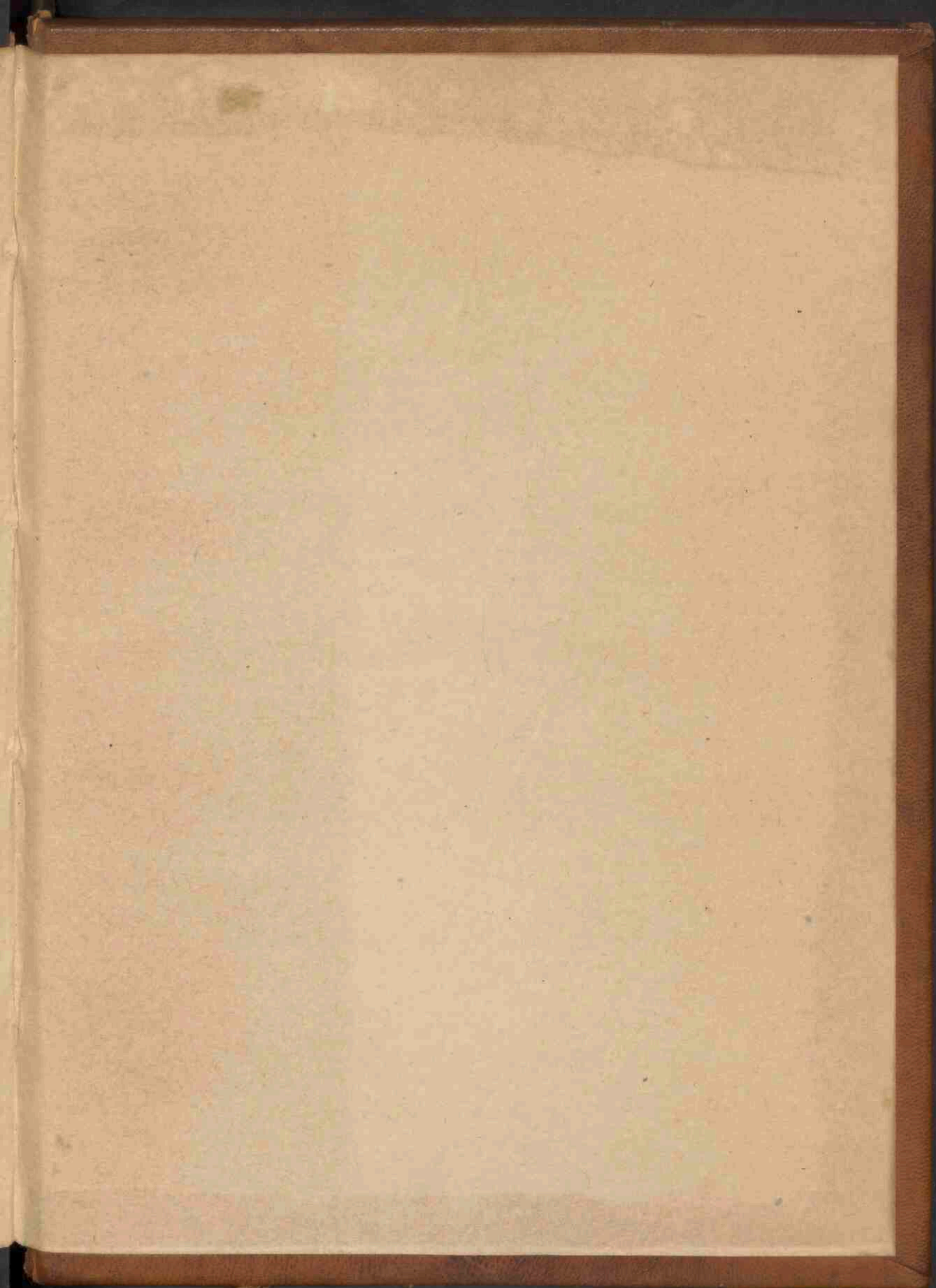
Treatises on alchemy, medicine and physics,

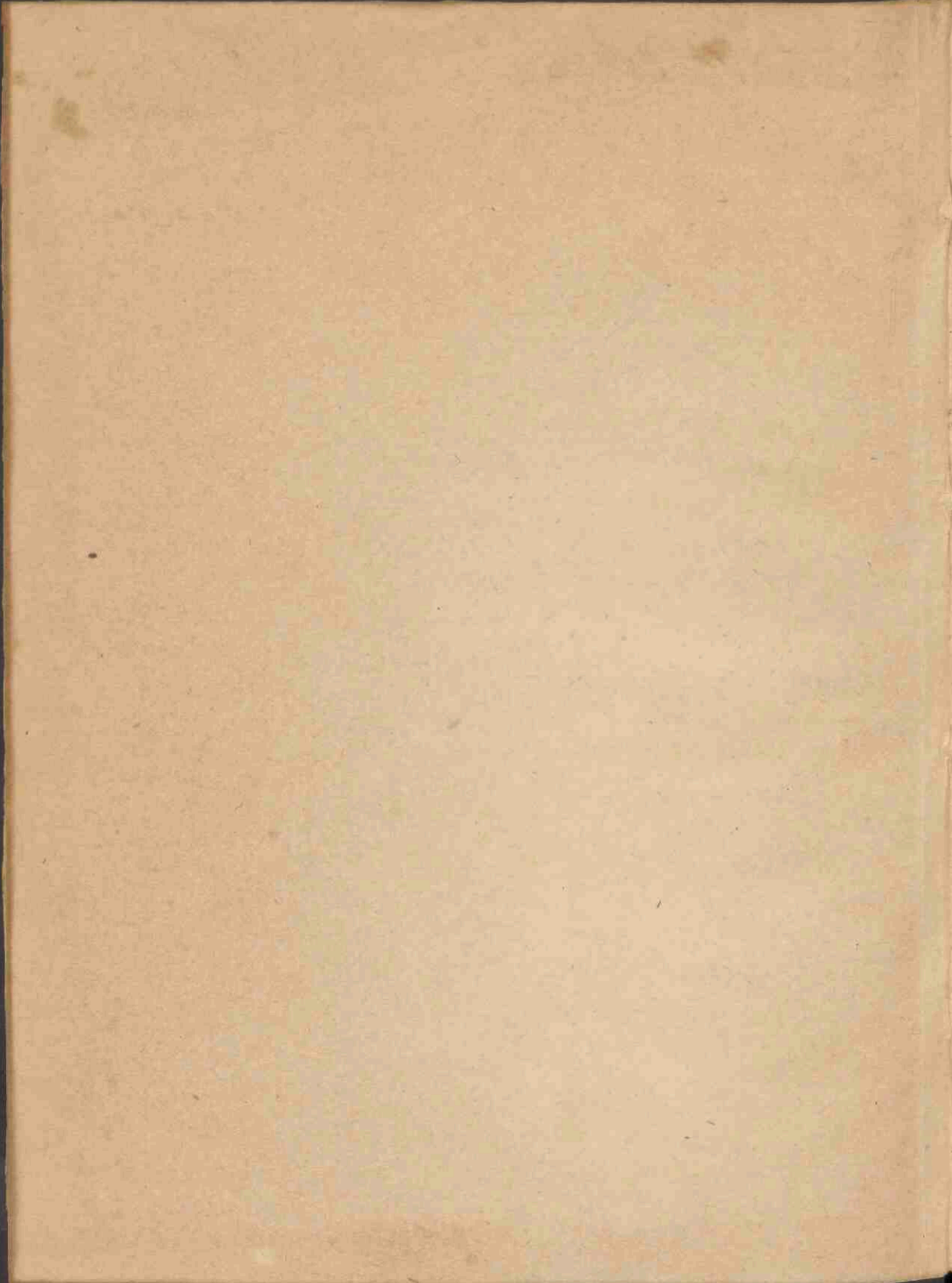
<https://hdl.handle.net/1874/430515>

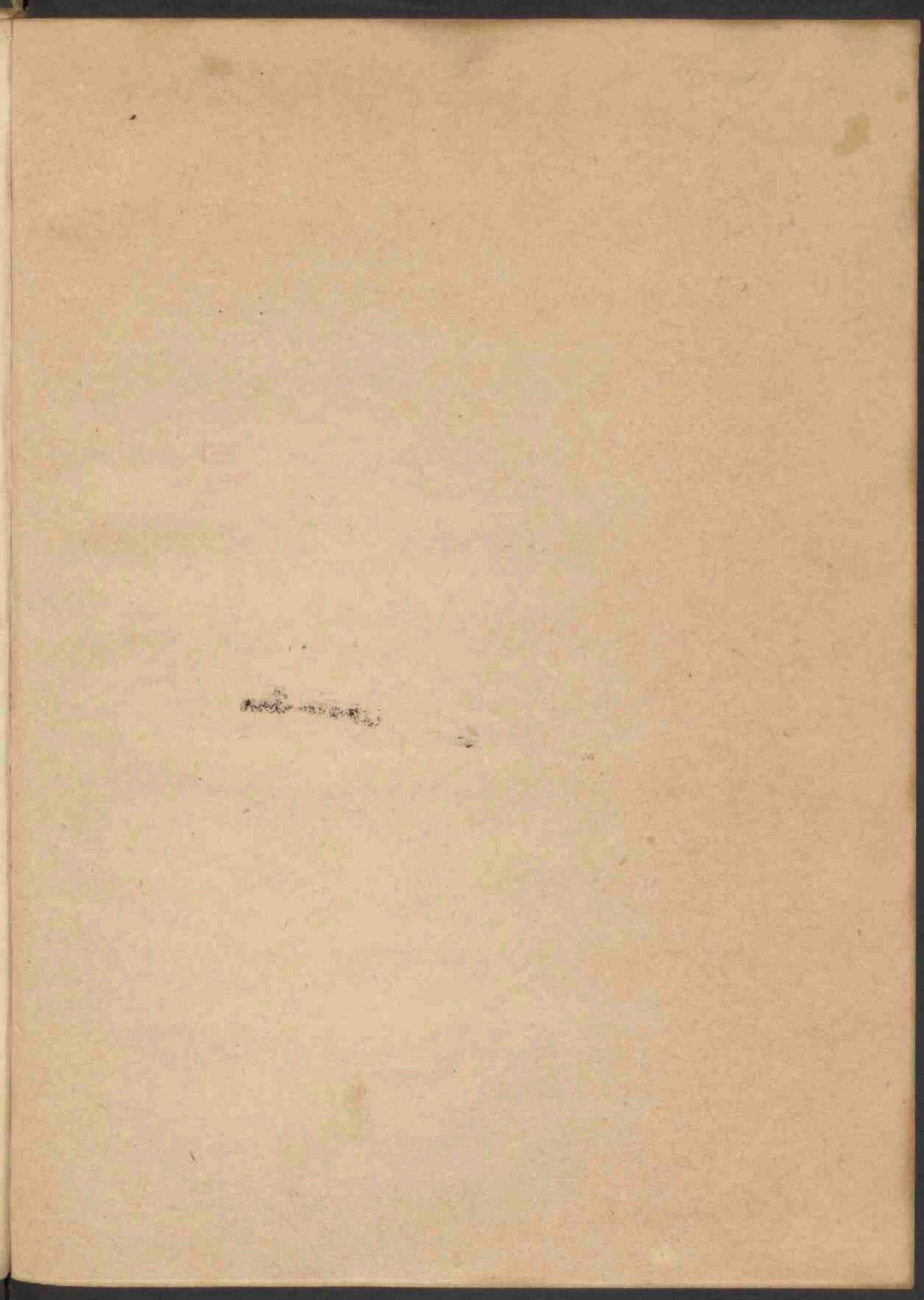

Hs.
1 F 14

در بیان ترکیبات خوردنی

باید در خشک خوردنی و طلا جزوی در میان اردو کندم امحش غلوها
با یک سببه بکسوتر بخوراند بعد از دو و یا پس کسوتر از زنج کرده کسکه را
بکرو بوقت مجامعت آن کسکه در دهان کس و انزال نشود

باید در زینق نمیتوله در خشک کسکه را نمود بعد از بار و بیهوش
اسود اندک حنه نموده آن زینق اندرون بپزند انداخته به بند
و مالای آن افیون خالص لبپ کرده حنک نماید برین نوع هفت

لبپ نموده و باره باره در افیون تر کرده به مالای بیهوش
و حنک نماید و بعد از آن بکل حکمت لبپ بکند و حنک نماید که نموده
در کسین کاو و باکا و میش انش و در چهار بهر بعد پرون

ارد و کل دور نماید و هم باره بستاند وزن کند و برابر او ایلا
و جاهل و جاہلست عاقبت فرہ تمام را بجا کرده موافق بخود غلوله
کرده هر روز زینهار یک غلوله بخورد اگر عنی بود مرد شود اگر
للی است راست کرده و اگر است بود توانا کرد

پار و کبریت بکبر و قلم فرسخ بزم هر دو را صلا یه کرده بعد بچه
آورده در و یک تو بند و اندک کبریت بر بالای دهن نامذی
پرده بند کبریت را بر بالای باره بگذار و شب و روز نامذی اول
انداخته باشد بعد سر پوش داده بکل کبریتش بگذار اول کور
که تالب نامذی بود بعد بر کین صحرا بی بختش کند چنانکه
کبریت نسوزد بکبریت در قلم نور صلاه کند هر دو بعد پار
پوست سج اونت کتاره و قویجن و قلم نور فطعل کرد هر یک دو
و دو ماشره ازین کبریت کشته بکبر و صلا یه کند و در شکر گولی بند و بخورد

و اگر کوزن

و از گوشت ترشی باوبه مرغبر بسیار نماید آنچه بود اظهار خواهد شد
 برای قوت باه بارد جو مرغ اسبند و بول بوزن هم یکسوله
 یکجا کرده بمقدار طبیعت بخورد اسک بسیار بد باید و حرمت
 برای قوت باه بارد اسکند خوب هر روز یکسوله با سکر آمیخته
 با شیر کاو و بخورد و قوت باه سر حرمت کرده اما از ترشی
 و از اجزای بادی بسیار پرهیز کند و هر چه داند بخورد
 بار و درخت مندر با با چرت و نخل حنت نماید بعد از بسیار نگاهداری
 یکسوله هر روز نه بار با شیر کاو و بخورد و نفع بسیار دارد و عمل شامه
 بروی راه نماید اگر چهار سال بخورد ملاقات حضرت حاجه خضر نبی
 علیه السلام ماید و روز بروز صفای فراوان بد کرد
 اگر کسی نمیدانند فرشته کشیده در شیشه نگاهدارد و چشمی بدرد آید
 باشد اندک آن مازنور چشم اندازد چشم نکو کرد

دیگر نمرد که فرموده که هر که یکسال بخورد و موی او ابيض نگردد اگر ايش
بود ايشود کرده جن و شياطين و در زمان او بود هر که منديل
بخورد اترمان بعورت جماع نماید تا حيات خودان زن گيراز و
جدا نگردد و اگر نه بنده و را سفاک کرده و هر ريشی اگر با نکرفته بود
پنجه را کوفته و در سايه حک نماید و کند و بار و عن سکر رفیق
کرده بخورد و نفع بسیار دارد و از جميع زرع رحمت خلاص گردد
هر که تخم منديل با برک همراه کرده بخورد جوان کرده و در وقت
بزرگ شوهر خورده فرموده که من یکسال خوردم جوان شدم
چنانکه دوست سال عمر کردم و پنج منديل با جبات دارد
دیگر آنکه هر که کل منديل بخورد هر روز که بمشغال روشنائی چشم اخرايد
چنانکه بکبريل اوم را توان شناخت که فلان باشد دیگر آنکه کل منديل
بخورد و چاکلند از مقدار فوت دهد که شرح توان کرد و خورده

منديل

مذمه هرگز عرق نکند و در شش سوزد و همیشه از وی بوی خوش آید و
هر که کل مندر با حکمت حقه بگوید و باید و غن مرزد بجزد بقوت شود و
چنانکه چله روز از او شنود کند و اگر بدو غن بجزد چشمش روشن گردد
و اگر بشهد بجزد عفتش بر کمال شود اگر بشیر بجزد سینه بر گردد و اگر
باب بجزد پرزور گردد اگر مرد از دست رفته بود پاره پلاس سفید
و پاره پسته که بار ساخته مثل صندل صلایه نماید و بالای او پسته نه عدد و پیر
تا نام شام بالای پسته لیب سوزد علی الصبح باب پسته بجزد او را و در کند و
چکمه نه عدد همین صفت روزانه تعالی مراد حاصل کند و در دویم ابله افتد
یعنی بدان که خدای عزوجل معصوم حاصل کرد اگر مردی از دست
رفته باشد پاره پسته و پنج دانو تیره سبزه ابرد هو بار یکس کند
بعده بار در و عکسند سبزه از نو در برابر در کنگا هارد جای بکلیس نماید
و البته نه عدد بعد از سه روز کشاید و باز لیب سوزد بعد از چهار روز کشاید

و باز لب پدید بعد از چهار روز کثرت بدانه تعالی راست کند اگر کسی از دست
 رانزد باشد چاره نبرسی نبرسی ایفون کاخو بهم سنی پچکل اسین
 نخ موصلی سبادج موصلی سفیدج اونت کتاره اینهمه را اسکرده بمالد سکو
 کرده دیگر مار و کجند سیاه مو جرس تخم کواچه تخم اشکن ستار و دوران کمال
 معرطای کند پوست سبیل کل سگری یعنی لکرن بوزن برابر گرفته اسکرده
 و دزد سگری ایزد و ما بشیر کاو و مقدار دو بندرم شاول نماید خندان
 قوت دهد که بدنه زن تواند رسید و خشنود خواهد کرد

خداکیان افاضل نظام ملت دین که با تو خرج سبزه نای نه سبزه
 توان حکیم مسجادی که در ایام زبیم دفع تو علت ز خلق بکنز
 مرآت علمی از ضعف نیست و سبزه کران الم دل مسکین بغم برامرز
 سه چاره نه شده است ای حکیم آن عشق حرارتی که ز شهوت بود نه اکبر
 نمیشود یکس ملتوف در این ایام مگر بجد می با کسی بر است سبزه

موزمان شده اند ز سرای چون مسان
ز باور افتاد و همین فرود میزد

خردس و در میخیز بود لنگ کنون
چو کلبان در سینه بر میخیزد

خدا را که علاج من صعیف کن
و کمره ما بر زخم جو برقی بگیرد

جواب حکیم

زهی حسته سوالی که کاه نظم سخن
به پیش طبع لطیف کهر همین برود

سوال کرده از ضعف پشتی باه
ازین کزین سوالی در من نه آید

ز باور چهل شتاق بر خرد و بهمن
ز زنجیل کبر و کفر فرود میزد

ز سعد و سبیل با زور و غن بسته
بقصد صاف هم او و یها بر آید

بهر صاع از ان حقه بکدرم کوفت
که کبر سخت کند باه را بر آید

برون رود ز سرش بکلاف کرد
چنانکه هر که به بندد فرمای بر خیزد

همان کار سر سنج ضرب او بند
چنان مطیع گوگرد که هیچ به آید

غراب خود هم از قلیه بزرگ سازد
بشرط آنک زدیگر غذا به بر آید

برای قوت باه و سستی قصب مجرّه کرده شد باید که اوویه را جع
کرده جامه پر نموده اول یکسر فندک کهنه بپارد و سرعت سازد و این اجزا
هم را کرده مخلوط کند و خوب بپزد که سوخته نشود بمقدار یکتوله غلوه
ببزد و نگاهدارد بوقت نهام یکولی بخورد بوقت خفتن یکولی بخورد

عرض یافت روز که بخورد عجب بپند مجرب است اوویه است

زردی تخم مرغ جلد نرم اردکنگنی سیر قلفروفت درم جوز چهار درم

دارچینی ده درم بلبل کرد بجزرم بلبلداز بجزرم جوز هند سه بجزرم

موسلی بجزرم عاقرقره بجزرم تام اخرا کوفته وقت بخورد

اگر کسی رذت شهوت رانده باشد در عاقبت شک شده باشد یا کم قوت

شده باشد باورد بنس و پنجال مار و پنجال کبوتر و پنج کبیر انضی هم را

بجلا کرده با رب سس نموده باشند کولی بسته در شب با لعاب این سازد

برالت لیسپا زد اگر سوختن گیرد ما آب کم بشوید سه شب همچین بکند

بپزند

پسند و شهوت زیاده گردد و باه افراید مجرب است از نمود
اگر کسی از دست شهوت رانده باشد از عقب باریک شده باشد
باید که در شب کتنبه خرمسایه بگرید و آنگذ علی الصبح رفته مغز او سر
هر روز وقت خفتن همان جایی باریک باشد و یا برک بمبول بر بندد
و قی که الت سوختن گیرد ما لب کرم بشوید بر مغز خفتن همچنان بگذرد
در یک هفته بادرد و هفته بعرفان رب العزت برابر کرد و مجرب است
اگر نیز همچنان کرده باشد پوست بنج کیز سفید و سح بکنده امر است
و در سایه حکت سار و بعد صلایه کرده جامه بنز نموده پارو کیم خنجره
پوست او در کند و دانه بر او رود هر دو او به علاحه نگا دارد
وقت خفتن بر برد و سنگ پاک خنه با نوباید و شب باله و برک
به بچد هر گاه که الت سوختن گیرد با کرم بشوید در دو هفته برابر کرد
بعرفان رب العزت فاتحه بروج بنی علیه السلام دهد مجرب است

در قواید قوت کونه زرد چوبه را باریک سود و بوقت صبح دو کاغذم
شهر و در عن کاوه بخورد مثل قبل کرده و از خردس کرده و بوسی
اندام خوشن ایند و هر چه داند عمل کند مجرب است از نموده

برای قوت و زیاد شدن امساک پس باید عاقرقره سه درم ^{مصطلک}

سه درم کپاچنی سه درم سندهی بخورم فلفل کرده سه درم بلای کنی

سه درم کبر و سه درم اسپند و درم کم کواچنی دو از زده درم تخم کن

سه درم موصلی سبزه سه درم موصلی سفید سه درم اسکندر سه درم

پوست ششماش سه درم اجوائن خراسانی سه درم قند کهنه با فزده همده درم

اینهمه را باریک کرده جامه پز نموده در قند کهنه با فزده پست بگلگولی

بند هر روز بگلگولی با شیر کاوه بخورد بشتر طی که یک پیش بگریک باشد

بعد از گولی خوردن غذا و شیر و برنج بخورد شهوت و قوت بسیار

وامساک زیاد کرده و قوت باه افزاید مجرب است از نموده

پاره قلم فرود درم و ششبر کولرد و درم و قلم فرود در ششبر تر کند
و کولی بسته بخورد اگر سست شده بود باز بقوت چهارده سالگی
پیدا کرده و غذا مرغ کنگنی و نیز هر دیک بخورد مجرب است از نموده

سار و مقدار سه درم سپیدی تخم مرغ یکسوم درم روغن دو درم
جاپنل دو نیم درم سلاجت یک درم سنبل دو درم اندر جو بنه درم
موسیقی کند سه درم شنبه خالص بخورم ازین دارو هر روز صلا

کرده بخورد و هر چه خواهد عار نماید مجرب است از نموده

پاره و ششبر کاو بکرک پنجه و سیو بنه درم کوهل خوب دو درم
و باکی صلابه کرده همراه کوهل در ششبر اندازد و جوش اندازد
نوخندان که مقدار سه باوسیر مانند بجهه فرود دارد مقدار بخورد
کولی بند نهامه بخورد اسماک فوت باه زیاد کند
بجهه زیاد شدن ابشت ضمغ سنبل کستوله و نیز کاو و سیو

وروش کا و نہ شغال قندیت شغال این مجموعہ را بچوش اند چاکست ^{ناید}
جلو کرد بعد از آن در طرف انداخته مهر سازد بعد از او ای نماز
حش میوازند نه شغال بخورد چاکست بر او طعام بخورد قوت باه
ارور در بسیار حاصل کرد اگر مداومت نماید مری اندام او سیاه
مانند و هرگز اسودد و مای سفید نخواهد گشت هر چه دانند کنند

برای قوت باه سیلان علیه السلام هشتاد زن بود هر روز میت

بخوردم تخم مرغ بخوردی و در هر سینه بخوردم طفل و بخوردم زخم مثل

و بخوردم دارچینی بخوردم تخم تره بخوردم ترب بخوردم آب لب

بهر را بچاک کرده سوخته به همراه تخم مرغ بخوردی هر شب بچاک زن ^{رنگ}

و شب دیگر بچاک زن برای قیاسن تاکه زنده بود قوت باه گشت

اگر کسی تلخ زامار و عن مال لکنی هر دو را برابر صم کرده بر قضیب ^{مالد}

امکان قوت باه بسیار کردد مجرب است از نموده

پارو کو کل را سبک شوید و در یک اندازد هفت پر کاله سیر کاشی ذرا
اندازد ان مقدار که که کجوش نذ کپاله مانند بعد از آن هفتد مثقال
روغن زرد بر برود و پست یک مرتبه را کوفته پسندازد نهار بخوردان
چنان کرد که اگر پست زن باشد هم هر خوش شود و میتوان کرد هر چند
زیاده بخورد نفع بیشتر و بدو این دارد از هر اعلاست
پارو کو مکر که نعل مثل غلوه بالایی در خان پل شود کم بگرد معراو
بتاند یکسرسایده در پیر کا و یکن اندازد و و باش نرم کوشاند
چون سی و سه سیر مانند فرود دارد سر کرده جوارت بند و بعده
سکه برارد و اکلند هر روز نیم ما و بخورد فایده ۲۰ و نیم ماه
زبان داغ بداند سیوم زبان شغال ششم ماه کایا کلب شود پست
قوی و شدت و روشنائی چشم اساک انقدر اره که ده زن
خوش شود تواند کرد و در ده سال کار را مدنی مطهر کند شعور

پیدا آید ترشی و شیرینی برهن نماید اگر صد زخم برود از تاب اردو زخم
رساند بدشمن مجرب از نموده هر چه داند عمل کند
یکس خنجرک ادراد و در کند و در روشن بر ما کند بگذردم وقت خفتن
بخورد اساک زبانه کرده هر چه داند عمل کرد

برای قوت باه بارد نافع است پارو پوست خشتاش دوازده
درم و کل دناوه کیمت و یکدرم سدهی چهار درم فعل کرد بگذردم
این چهار چیز اسکرده در وقت نماز خشتن در آب بر کند و بدارد
و دویم شب محکم مالد و در جام پر زده شب منواتر مقدار کسب شود
اگر خواست خدا تعالی باشد چندان قوت شود که میان کیمت ده
عورت را خوشنود تواند کرد و از نموده است بسیار کسان تجربه کرده اند
نافع و فواید بسیار است پارو در و مرصلی تخم بخ کوانچه جوز بویه
و ارچنی جو پیرک کم کیمت است خشتاش فلعذر از سدهی آجوا بن

چنان

14

خوابی مصطلک عاقرقره زعفران قرنفور چروغی مهرابا بر کوفته
برابر کوفته جامه پز نموده سیوم حصه ابرک زوده و فولاد زوده و
ادویه محکم سایدرا بجمه دو و چندان سکر ترس پاکیزه گوشانند جلا
کرده دارد و نار اندازد و کهنه زند سبزم غلوه بندد نگاهدارد
هر دو وقت بخورد آنچه موافق طبیعت بود بخورد فوت باه برده
کرده و زنگ تمام بدن سرخ کرده و جود سخت گرم و محکم شود
و اشتها صاف کرده و درد مفاصل و زردی و ناتوانی و تمام
علتها برود و دهن و اندام او خوشبو گردد اگر زن این معجزه را
بخورد سینه سخت کرده و فایدای بسیار دهد چنانک صد و بیست
یکجا میت دارد هر که این دارو را خورده باشد میداند
باید بکنه سپاه در ماه حلت بد بعد از ارد سازد بکتول از آن
دارد که شیر کوسند بخورد فوت باه بچکلی قضیب که او را بدنی گویند

مشتمل بر دو فصل است قسم اول در علامت مرض مذکور بداند که اثر است
 جماع و از بسیاری داشتن خود از جماع و از فرمان زن حایض و از نشانی
 که در شود بد و مرده باشد یا زنی که فرجش تک کرده یا زنی که فرجها
 باب مقرر شده بود باز در فرج نشسته باشد یا در فرج مرض بود
 چنان بود که چون مرد با او نزدیکی کند در قضیبش کجکی خادب کرده و
 از نزدیکی کردن یا چهار پایه و از خراب شدن و شپلدن تیمور بدست
 وارو داشتن اب منی بوقت انزال و از نشستن تیمور باب مضر
 و از ناشسته گذاشتن تیمور بعد از جماع و از زمانه انقباض کرده
 در تیمور فاسد گشته اما سنجلی مذکور در تیمور حارث کرده و این
 پنجمت یکی از غلبه باد دوم از غلبه سویم از غلبه تلغم چهارم از
 غلبه حلط پنجم از غلبه خون بود علامت بادی است که خشن سیاه
 و ام بود و جرم او بطرف قد و چنان درد کند کویا و ارامیسکا فاد

16

باید بود

یازده پاره میسند و تیمور سخت باشد علامت نوعی که از تلیخه خاوش
شود است که نوع مذکور همچون بار کلهی کچنه بود و شتاب کچنه بود
با سوزش و انواع دردها و فساد و تلیخه ناپسند و تب پیدا ارد
علامت نوعی از بلغم است که خوب سخت و با خارش با انواع
دردها و فساد و بلغم بود و علامت نوعی که از فساد بهر سرد
حلقه حادث شود از آن ریم کونا کون و کبشفات سکا خذ
مختلف چکد و در آن کرمها افتد و این نوع لاد و است علامت
نوعی خون است که سیاه و ام و با تکی و دیگر انواع در دو
فساد تلیخه بود و از آن خون چکد و تب پیدا کرد و هر کجلی که در
فضیب یا حقیقه ناسخت شود در کجلی کرمها افتد و اگر کوشش
بزیرد بعلاج بیکو نشود و بجهت کجلی در ابتدای حال علاج
باید کرد و آنکه در ابتدا نمرود بجهت کشد و اندکی حقیقه و قضیب

بچه کرده و کرم افند و گوشت قسم دویم در علاج زحمت مذکور
بذاتکه سبب آن چرخ و تخم سدا چرخ و پوست جو و پوست کسندم جلد را بشو
و باروغن ستور مخلوط کرده و کرم کرده و در جگلی بنمور سبب کنند
نوعی مادی دفع کرده و این تمام کسی داشته بود علاج بدست
او میشود و او حکیم داناست ورنه علاج کردن او بکار نماند
کل سرخ رسوت مایه شنی کلپی را با هم امیخته کف مال کند و قدریک
شند کف گرفته بدان داخل کند و هر صباح قدریک ازین بخورد
قوت باه را زیاد کند و سستی دور کند محراب فرود

برای قوت باه بار و جوز بود و درم جو تر به دو درم سماه
و انه بوزن یک بهلوی تخم کوله بهلوان کم کوا یک بلبا و هلیله بخورد
هلیله وزن بهلوی پهل سر دو درم پهل زار دو درم کل
سوده بوزن یک بهلوی کافور چینه ششماشته سید تخم مرغ پهل

بغداد

بجهد عاقره و دوانک با مرکب و درم شیر بهمت نیم سیر
باید که ادک را پوست او جدا کرده خوب کوفته نگاهدارد و
پایز را پاک نموده نگاهدارد بعد سیر را با کوفته صلاه باید چکاند
ابشتر بزاندازد و در یک انداخته با شیر امخته در تنه اجون
بدا کند شیر در جوش ابد و بگرد و با کوفته از پارچه گذرانیده
بر شیر امخته کرده در یک اندازد و در آنش گذارد چون معلوم
گردد که دو سه جوش خوب شد در شیر حوزد و قوام پیدا کرد و
احتیاط کند که نسوزد چون سرد کرد و از یک برارد و در یک
سفال نوا انداخته نگاهدارد بجا کتوله از جور کلان ساخته نیز مرز
چرب کند فرود برداشته الله تعالی بسیار بسیار نفع دهد و
نفع او از شرح بیرون است چه که مجرب نموده
بار و تخم بلبله ربع سیر و فلفل در آنش شیر شاهمی و پوست بخار

ششدر خالص راجع بر روغن کاه و نیم سپر تمام را اسس کرده کولی بمقدار
یکمیش این بندو اگر معنی باشد مرد کرده اگر زن بگرداد بود

یار و کف در با و مغز کیم طبله برابر یکاس آبنده در فرغ عورت
بالد شک کرده مالانرا از بکزد اگر کرده این را صاف زغال گویند

روزی کشته خمر گوش را بسمل کند و مغز او بتند و رقیب او را مالند

انزال شود و مردی او بته کرده و مجرب از موده

کیم کنگنی را بجوشاند که فور جزا پنج سبند سوکه و مدغوک و عا
فرقه

همچون ضدل صلابه کند رقیب مالند و برک از ندر مالای السبند

تا خشک شود بجهه پاک کرده بشوید و جامکند تا شام با یکد کرده

پاد و قلم فور راجع بر هوره ششدرم اجوان خراسانی ششدرم

پوست عدد و نیزه یکسیر طبله دوازده و درم اطه ششدرم

برنگ سیاه ششدرم زجبل ششدرم فلفل دراز ششدرم بلبلور

ششدرم

ششدرم اجزاین دوازده درم اسکندره قندرم خالص به قندرم قلفظ
دوازده درم جوز دوازده درم سونث شانه درم و
جو پترک دوازده درم با برک شانه درم اجبو و شانه درم
زیره شانه درم عاقرقره شانه درم موصلی سیاه این
شانه درم این تمام اجزا را بشیره او روده آن را بعسیر قلموز را
در و تر نموده خشک سازد و جوز و قوت دهد بر همه در و را
پارو پنج کیسرسید و کم کثافتی بزرگ تمام را صلابه کرده برالت
طلا کند اگر لیلی است مرد کرده و اگر عنی باشد قوی بسیار کرده
اسکال و رونه پوسته بچکنه این و برک و مانند آن است
گرفته برالت خود طلا نموده باشد و بالا برک بداند چرخ
هک شود برک را نماید و در کار خود مشغول باشد از آن زن
عاجز و جبران کرده و حوشحال او همیشه خواهد بود

پارو مشک و دو درم عاقرقه بکدرم اسپند بکدرم اجوائن حرابنی
سه درم امینون پاک ورم کیم بکیم دو درم حوزوبه و دو درم
سرخ و سوره بکدرم تمام را اسکروده باب غفران غلوه بسته
همچون دانه انار در شایه حکم سازد بگلوله بامبرک تمبول بخورد
چندان امساک شود که زن طاقت آوردن نتواند بسیار
دو قی پیدا آید که آن شب طعام نخورد و شیر کاو بخورد امساک
بسیار شود تا ترشی نخورد و آنرا لکنند محراب نموده

قلم قوم زعفران و ادر حنی عاقرقه همه را اسکروده و در آنک
بهم بایر نموده غلوهها بنده و در وقت جماع در دهان بگردانند
و دهان در آنرا طلائع نماید هر زن را که خواهد جماعت کند هرگز از او
جدانگردد و بغیر از او دیگر نیک نخواهد محراب نموده

پایه در روک خالص ساخته و در پنج شیش شرب نموده گاوانداخته پرد

23

چون نیک بخت شود اگر شیر زاده باشد از دیکت که هیچ اثر نماند بعد از آن
در روغن کاه بر بکشد کفچه زرد نرم کرده بعد از آن دارچینی و فلفل و کیم کیم
هر یک شش درم زعفران سه درم درو اندازد کفچه زرد بعد از خوردن تا هر دو
روز بعد از آن عجایب بیند و هر چه در این دارو تاثیر است اظهار کرد
برای امساک بیار و پاره بکند اسفند بکند کبوتر بکند کبوتر بکند و بوب
بکند هم را اصلاح کرده یکبار از جمله دارو سه کویک بندد قوت باه بنظر آید
وامساک شود محسوس است از نموده هر چه داند عمل کند

23

اسفند سوختنی بخورم جوز بویه بخورم فلفل بخورم دارچینی بخورم
این ادویه را کوفته در شهید دوکان درم کولی بندد در وقت ^{خوش}
بخورد قوت باه بسیار آرد امساک آرد هر چه داند عمل آرد
برای قوت باه اسفند سماکه یا پترس و شکرف عاقر قمره افیون
خسکش اسکناس کرده با شهید کولی بندد بخورد قوت باه بیفزاید

دیکر روغن معصفر موصلی ابيض بگوید در روغن اندازد بچوشاند در وقت
جماعت در کف پا و در کف دست امساک بسیار در هر صبح و آند

موصلی اسود غافرقه کچیل حامپیل جو پیرک پیل در بار پیل موراجوان صلی
بچ با رنگ سونته مرچ لکول چکبا و هلیله دار چینی شربل قلم نوز موصلی
سباه مس کشته بریت کشته مرهتی کسکی پوست تمال مصطلی تریال
که از اجی ربره سپاه اسپند بول اینهمه او و هر کوفه نیمه مقدار

24

طبیعت بخورد فایده بسیار پسند مجرب از نموده هر صبح و آند
پاره و تخم کواچ بزرگ با آب ساید هر روز چهار سه درم بخورد با شیر
ماوه گاوه اگر عینی باشد هر دو کرد مجرب است از نموده

زهره حرکوشن بر دگر مالید با هر زنجی که جماعت کند پی او شود
بود و قوت زیاد کرده کرد امساک بسیار در مجرب از نموده

دار چینی میزدیم ساید برالت طلا کند خندان لذت و هر که هر دو نمون

کردید

کردند و قوت باه بسیار ارد و هر چه داند عمل کنند بکار برود
پارو اب مرهقی در آن یکدرم سیاه اندازد و صلابه کند بجزره طلا کند
چندان مجامعت افزاید که شرح آن نتوان بیان کرد
بار و زینق ده درم کبریت ده درم گلخی کند و قلم فور بخیزم همه را
یکجا کرده صلابه نماید و با بزده نخ مرغ انداخته غلوه کند تا متمول یکجان
دو درم جوز و هفت روز خورد و نگاهدارد بجزره قوت بر اندام
او کم نکرد و قوت باه و امساک کم نکرد و زیاده کرد
پارو رو دنتی را حشک ساخته و بساید هر روز یکدرم جوز و چندان
قوت آید که ده عورت را را ضعیف تواند کرد و اگر رو دنتی را اسکوده
وقت چهارم جوز و دو درم جوز و دو درم جوز و دو درم روغن سوسن
و چهار درم شهد کجا کرده جوز و نظر او روشنی بسیار بد کند و اگر بود
سفید بود البته از خوردن این گیاه سیاه بر آید محضت از نموده

برابر فوت باه بارو سبب گشته سردرم ورق طلا سه درم سبک سردرم
 زهره گشته سه درم ابر گشته سه درم دو دویه یک درم چکنگی و
 بچکنگره بهلا و ضدک لسته کوکله و سپد نام کم کواخ دار چینی صبیح
 از هر یک ازین یک درم کمپور بهنی سه درم ناسفته مرو آرید و خورد
 یا قوت ازین هر یک درم و مرچ نایکسر اطلای مویز و هینه زعفران
 کم آنکه کچور چرتک نر گندی ادرک سونه پیل و راز مندی اجوا
 خراسانی جوان هندک بهارنگ مرچ گنگول موصلی طباسی کند چکار
 سلاجبت دارم سار سنا و رکنک بنس لوجن با نجان بنید کنده ساه
 تالیس بترو کلوبک سنگهاره چکانه دو دهنیا فیون جبر کسل کند کم شکن
 نر پیل هر یک ازین یک درم کستوری سه درم اسکند سه درم بهمه
 سه درم هره پست یک درم بهره یک درم اطله و زهره ساوره و
 پیل مور و بودار جو کوکلی قلم فور سبکله مریشی هر یک ازین یک درم

کپور نیم باوو مغز بادام نیم باوو پسته نیم باوو نیم سر سبک در روغن برنگد
بنات دویر کلان شهید کنیز سر روغن کچم کند یکدرم کبابخی یکدرم چاک
پهل یکدرم جاپرت یکدرم اینم را اسکرده کولی بسته بخورد
دیگر تخم بلبله سوزم اجوائن بندرم دودیمه بندرم میسئی بندرم
شهید امخته کوبک بندد هر روز بهار تک غلوه خورده فایده تمام ارد
دیگر سیرا در تخم پیدا پنجه کجا کند کوبد برالت ببالد مسک ارد
دیگر مله ناکیند با سکر مرغ مقدار پنجم بوقت صبح بخورد قوت
دیگر زهره خرگوش با مردار سنگ برالت طلا کند قوت باه ارد
دیگر لکر کسی چهار درم سر اسب کند با نیم سیر شیر ماده کاو و باتش کجوتانند
و بخورد همن عمل کند باه راقوت دهد و مفید است بحرب
اگر خون خرگوش با شهید امخته باتش طخ دهد بوقت حاجت قدریک
برالت طلا نموده بازن نزد یک رود قوت ارد و باه افزاید

گر کسی چهار درم پنجاه اسکند با نیم سیر برآورد با آتش نرم بپوشاند و بخورد و همین
عمل بکند با در وقت دانه و جرب از نمود هر چه داند عمل آید

اگر خون خردکوش باشد یا مزه آتش طبع دهد بوقت حاجت قدری بر آتش
مالد قوت بسیار آید و باه افزاید و قوت زیاده کردد

نوع دیگر ریش پنجه نرم کند که با هم که کله علی نماید و در سوزن مالند و در سنگ
بعده یک سیر درم قلم فود پنجه نرم با در زده بپنجه مرغ سخی کند لطفی کنار کله علی

غولله سازد و بخورد اند و غذای مکرور بخورد و اگر ترشی بر نیز نماید چند

روز مداومت کند از غورت مانع آید قوت افزون کند و لیلی و حی را جو

و مکرر ترکیب کامیر سارده کاین پهل کونه اسکند کچور کیشتر موجوس کونو مکرر و کون

کله اسکندله جود جوز نوید ستاور بهار کله کله هلیله تج برنج امله کجل سید

پیکر کرد پیل در اند اجوائن خراسانی زبره خراسانی قلم فور انبلاچی

خرما بوز موصله سباده سفید جرمول با بزرگ تخم شروانی ز کشته

بهنی برنج مکره طائفر کم کو آنچه کمول کمره تا مکله هانه سمندر سوکه عامر قره
مانش برشته کجند سباه برشته مونه و دود به کم سنبل طائفر برنج ساتی
نایب سرت بلبله زعفران کا فورس کلپوی کهر کیند کیکند جایی هون با چول
نکند ک زیره ایضی چروچی تخم اتکن بو لاد کشته تخم دوتوره بیشتر سبک
اندوزن نام وارو چهارم حصه کینک کپرد شهید نمیرد و حرم نبات را
جواب بد اول در کراهی جلاب کیند بعد از ان زیره سفید اندازد بعد
اب سراز و بعد از ان شهید انداخته جلاب را بعد تا پی ادویه علوما
بند مقدار قوت بخورد بالایی ان بیشتر ماده کا و و اشامد فایده است
در معرفت قوت باه و سستی الت با پرد میده کینم مان بر پرد و باگو
کو سفند نامزاده باره عن ستور و کلنگ بخورد باه بسیار کرد
زینق ده درم کبریت یکدرم کلن کیند کبهره درم و فر فضل ده درم
بارزده مرغ کهرولی سارز با جمول برک بخورد و شور و ابی کوش

کرم بخورد قوت باه افزایش و اسهال بسیار در حیرت
دیگر سارپد کرم کمر و کرم کواچ و کرم کمر طره پنج کرم و کرم و پنج بدانه
از هر یک بوزن برابر خشک ساخته صلابه نماید کجا کجا بداند در هر روز با شکر
کاو بخورد اینی زیاده کرده و باه پیاید و از ترستی و شکستور پیر نمیکند
دیگر برورده کردن سندی برین جمله است پارو بکن سندی و شهید و
اسکرده در میان روغن ستور بر بایکند و شهید نیز بکشد و باله تا تمام بجا کورد
کنند از بویست حاجه المقدار که خوشش آید بخورد طعام مضموم و کبریت کش آید
و بلغم را از شکم پاک سازد و معده سرد را گرم کرد اند زهر مار و کرم کرم کرم
سودا را در کرم سی این سندی برورده را بخورد هیچ زهر از کرم نکند و کرم
روا دروشن کرده و کرده و پشت را قوت دهد اینی درین زیاده
کرده و باه افزایش و اسهال بسیار در حیرت آید
دیگر سارپد خوب لجن و دارچینی و قریض و سندی برورده و کچیل و تخم شنبلیله

90

و کچیل

و تخم ترب و تخم گند و ابلایی از هر یکی یکان یکان درم هر دو ز کوزه
دیگر مارد خار خشک ساخته و خشک را پرورده همین گویند بار دهن
نبات و اسبند مرغ و دو درم و سندی پرورده دو درم خشک پرورده
درم تمام معجون بجا کنند و با شیر خوشیده سزیت سازد یک کوزه هر روز
بجوزد هر چند که حاج بکنند مانده نکند و قوت دهد و خراب است از موده

دیگر مارد جب کلوی خار زده درم شازده درم موصلی سیاه وضع
و سنبل اسکند تخم کواکیم کمر و کمر و از هر یکی شازده درم بجا کند و با یک کوزه
و کیش و لیده نیم بسیر بر روغن کاه و بر پرده موازی یک درم هر روز
نار شام بجزند قوت باه امیالکه آمد و لذت فراوان دهد

کواکیم است و درم تخم ترب و درم تخم زردک و درم تخمیت درم
اجز این و درم امجوده درم تخم نریک و لان یعنی سونف و لان
خورد یعنی سونت سونه پست درم اسبند سوختی و درم کل سدا بجز

ده دورم آنچه را که بگوید در شست از آب نر کند و ده ریسند پندرم بخورد

عجایب پند و قوت ماه و امسک بسیار در محراب است از نموده

پارده عاقرقره دو دورم مصطلک دو دورم موصلی سیاه دو دورم اسپند ^{صنی}

دو دورم افیون خالص دو دورم بچه کراتی دو دورم جوز بویه دو دورم

اچون خراسانی دو دورم جاپرس دو دورم کیم کواچ دو دورم تخم کمرنگه

حله دار و نار بوزن برابر بگردوب باید با جامه پالاید با شربت قدر غلوه

موازنی نه بگذردم بند مهر روزگی بخورد قوت باه شود از نموده

دیگر پارده موصلی سیاه تا درست کلبوی کیم کواچ بکشد کمرنگه و نار بوزن

برابر بستاند و حله سازد و اسن نماید جامه بپزند نگاهدارد بعد از آن کجنگ

خوگامی نوح بکند و سگم او را بپزد و بکند و رود نار در و کمرنگه و این اجزاء

در آن پرسیا حله بدور و مرغ ساسنی با آب سیده بر کجنگ مذکور بمکند

و در روغن گاو بر مایکند چون سر حله در برادر و ده گوشته را جدا کند و ^{سجوان}

بکشد

جدا کند و خوب پدیدار در عفران و بخ و جاپرت و قدری شکر کشته
 آنچه را که کند و در معینه دانه بنزد او کند موازی بگذردم غلوه نماید
 با مشک و کافور هر روز یکجیب خورده قوت باه و اسکه فراوان آرد
 دیگر مایه برک و مانوزه بگوید بشیره او بگرد هر دو پای تاش تا لنگ طلک
 و خوب مایش و بد که تمام خشک شود و موافق کین خورده و نیم مائه مسکه
 بخورد چون کیفیت رسد جا بگذرد تا ترشی بخورد انزال نشود
 ببارد تخم نرگه نیز که سردرم مایشور تا طلا کند و حک سازد و بگوید بخورد
 چون کیفیت کرده کرده نیز که بود خوش شود کرد اند محراب نموده
 علاج اسکه ببارد شخرف رزه د و بندرم جوز بویه و بندرم اجزای
 خراسانی و ماهی سفید را فینون خالص عاقرقره اسبند قمر علم مسکی
 آنچه دارو ماراد و بندرم برابر گرفته باید از جامه بکند آرد و مابند
 بمواز نه سو باریک خورده غلوه بندد بلکه با آب بگلوه بوقت نازد دیگر بخورد

و در اثب طعام کم خورد که بیم هلاکت نشود بلکه خورد شیر بخورد و جوش داده

ساعتی قرار گیرد چندان قوت و جوش مستی آورد که بی تاب نشود

دیگر یارده ماش سیاه و لیده و آل کند و این شسته بپزد و در کرده در

دو سیر نم بپزند و انداخته جوش چندان بدد مثل شیر نزع بکند و بپزد

یکدم باور و غن کاو و باه سیر تا سه میله کرده بخورد و فروزاورده مدت

پست بکروز بهین وزن بخورد قوت باه بسیار دارد که محرب است

34

دیگر یارده و غن کوا پنج با کیز بر برست با ریک سایده برالت طلا بکند سخن شود

که ده بگرا باره تواند کرد و میوه و شیرینی و تمبول بخورد و دیگر هر خورد

و انروز که طعام بخورد هرگز دیگر بخورد اما مساک بر پراست

دیگر در طلا کردن در قضیب برای الفاظ شتوت نوعی بهلاوه با ریک

یک سیر فندک گهنه دو و سیر کج سیاه و دو سیر بهلاوه بگو بد بعد کج هرگز

قدری بپندازد و بگو بد بعد فندا نزارد و بگو بد بعد غلوه سازد

و بخورد تا چهل روز بخورد عام سال توانان باشد سنی دور کرده
مثل از حکما گفته که هر که زردی کم فرغ چهل مثقال و تخم زردی ^{مثقال}
و زنجبیل هشت مثقال و ارچنی یک مثقال زعفران نیم مثقال و اوک شک نیز جمع کند
اما باید که اول سدی که کم را بر و کند و زردی او در پوست او اندازد
و در آتش کباب کند تا منخبت شود الگانه زردی را از پوست بر و کند
و تخم زردی را در روغن بر میا کند و بعد از آن زنجبیل و در ارچنی و زعفران
جد جدا گانه بساید الگانه بر زردی های تخم امیندارد و کجا کرده باشد
تخم کند و در کانه چنی اندازد و در آفتاب بگذارد چون گرم شود باره
دست بر نزد چندانکه در هم شود بجزه موافق بجزه قوت باه افزاید
دیگر مارد کونند و شکم و شهید هر مقدار که خواهد برام کند باید اول
کونند را با یک بگوید در میان آب اندازد چنانکه آب سرد بگذرد و
اندازد و بگوشند تا قوام آید فرود آرد و هر روز سه بار سه درم و

کرده بخورد و با شیر و با پنیر و در کسبیدی بپزند بخورد بکوهنمه نزد یک
 عورت بزود حایک فایده میکند که در میان راست نماید و مرد توانا کرده
 و قوت پذیرد و سستی قضیب دور کند و شهوت بفرماید و اگر نه پسر مانند
 مرد گردد و فایده بسیار کرده و هر چه داند عمل کند و حرمت
 دیگر کند اسکندر و افیون بخورد تا شیر بخورد و خلاص نگردد
 اسکندر درم زنجبیل سه درم بخته درم کوهنمه درم هم را با یک کتاب
 بسازد و با مسکه کاوشن یا پزند بر قضیب یا بزرگ و حکم گردد
 دیگر که اسکندر با نوره با شیر کاوشن مانند نوره را خالی کرده در
 او بر کرده و هفت روز بدارد بر قضیب یا بزرگ کاوشن بسازد
 و با آب گرم بشوید و بدان دارو مالند سخت قوی کرده
 دیگر ناپود بپوشان شود و با یک اسکندر درم چاه پزند مقدار سه درم بخورد
 کلی فایده پسند چنانکه شد قوت باه زیاد کرده و حرمت

و بگره بشهر بخورد قوت باه افزاید پشت را قوت دهد و اگر با شکم بخورد
حرارت که از تنه باشد دور کند و اشتها غالب آید و اندرون ز صفت
گرداند و اگر ماچند بخورد سردی دور کند و اشتها غالب آید و اگر با ساق
بخورد اعضا را قوت دهد و اندام روشن گرداند اگر با بلوغ بخورد و حار
رادی و رسازد و معده صاف سازد و اگر بار و غن کاو بخورد سستی را
دسینه و دهن دور کند و اگر با شیر کاد بخورد صحت بدن مانده و اگر
با دوق بخورد علت خلل و ماچنود و اگر با جغرات بخورد هرگز که باشد
دفع کند اگر با شیر کوسفند بخورد در هر شب ده عورت را خوشنود
تواند کرد و اگر با شیر اهو بخورد خواهد برابرده اسپ تازید بدود
اگر با شیر کوزد ما صحت باشد اگر عورت بخورد و ایام بگره مانده اگر با
بخورد بوی دهن دور کند و اگر با شیر انار بخورد در سردی را دور کند
و حیض را دفع سازد و اگر با شیر بهلکه بخورد هر چند پر شود روشن

و جوان نماید اگر باطل بخورد بلغم را کم کند اگر ما بشیره انور بخورد در شناختی چشم
بفراید اگر ما بشیره ادرک بخورد تب قدیم را دفع سازد و اگر ما بشیره
بخورد در شناختی چشم افرازد و اگر ما بشیره لبوا کند بسی که بار داخل کند
بخورد گرم شکم بپزد و صدف بدن دور نماید و فریب کرده و اگر ما بشیره
سنبله بخورد هیلد ما بر کرده و در وی چشم و گوش باشد و در سارزد و اگر
باشیره چنار و ما بر کف بخورد علت بدن و بد بوی بدن را خوش بشود و کند
دیگر مریخی و کوبه را آورده در سایه خشک کنند سخن کرده بهر امر بگرد بخورد علاج
خون و صفرا کند و قوت فراوان و امساک یار را در محراب
دیگر کینه امساک سبزه درم اجوائن خراسانی سه درم موصلی کند سه درم
جو پرت سه درم ایفون سه درم جایی ببل تخم و بتوره بنو سدریم ششها درم
مبتول اما مصالح با پرد و تمام داد و یکجا کرده بساید و از جمله داروی سی و دو کوب
بند و بوقت حاجت بگلولی بخورد چون کین برسد کجا مشغول شود و برکت بخورد

و چون استنهار سد شیر سوزد و قوت فراوان دهد و حر است
دیگر کافور چنبا و زاج و جوز بویه این یکمیزم صلابه کرده و آنها را کشند کندم
سازد چون خواهد که مجامعت کیدانه بکند و بگردانان من بسیار قویست

طلا بکند و لذت دهد و قوت فراوان آرد و حر است آرد خود
دیگر عود و سکن کهار سنگ مرمره بلیک توله ایون نیم توله این هر چهار را در

سباید چه بند موافق دو بخورد و در هر کولی کیدانه سباید در میان کرده
کولی بند و یک کولی بوقت کار فرو برد که بدندان نرسد انقدر اسکان

39

آرد که بشرح راست بناید و قوت فراوان و اسکان بسیار آرد

دیگر برای اسکان پارد عاقر قره و حو لیجان و زعفران و قلم فورا از هر یک
دو درم تخم اسکن و تخم ترب دو درم جوز بویه سباید از هر یک یک درم

و ما زود درم همه را یکجا کرده و با یکدیگر آمیخته هر روز موازی می درم

بجوزد اگر معنی بود مرد کردد باز همون شد به الله سیاده ماند

دیگر باره اسبند و از چینی عاقه قرمه کبابی خوشنجان سند می قلم فوژ جوز بویه
سباسبه سمند سوکه از هر یک دو درم کا فور خام یکدرم سباید در جامه مالایه
و باشد غلوه بند و بمقدار کنار خود در وقت حاجت یک غلوه این بخورد
اندرک العاج دهن بر قصبه باله چندان قوت و شخی ارد و لذت دهد که
ده عورت را خوش شود کند و این قدر قوت ارد که در میان بکنند

۱۴۰

دیگر باره اسبند جوز بویه پوست درخت قمر نخل عاقه قرمه سند می کلنگون
زعفران پیل دراز صندل سائده بگرد بچندان دارد و بگرد افیون دو ماشه
بگرد جمله دارد و یکجا کرده سباید در شهر هند خیر کرده موافق سوپاری بند
بوقت کار یک کوبی بخورد و پای او شیرینی و شیر کا و و یا کا و میش بزنند
دیگر باره دروغ بکنند و سرختم و هوره سیاه نیم سیر کوفته در آن روغن
اندازد و در چرخ کند و در زیر بکندان دفن کند چند روز بگذرد اگر غلیظ
باشد فیه و الا نه باز دفن بکنند تا غلیظ گردد نگاهدارد بوقت حاجت صدید

این

ازین دارو در انگشتان پای و کف پای بکند و چون گرمی در تمام اندام
پیدا شود با عورت محبت کند اما ساک کرده و قوت ارد

دیگر ناخواه معده و کرده و بگرد قوت دهد و گرم معده را و برک
شانه بیرون آرد و خوشکم را باز دارد و دفع بلغم و باد و خام کند شهوت
را و هر سالی که همیشه ازین مجوز و نقصان در شهوت و مباشرت و خلل در
اعضای ریشته نیارد و جناح بداری وی دیگر کرده و اگر ماده عورت
نزدیکی کند و قدرت یابد و محراب و از موده اند

41

نوع دیگر مان خواه و تخم زردک از هر یک شفت درم بسیار و مصطکی و
عاقرقره از هر یک یکدرم قلم فور میدرم شکر از هر دو درم با سه وزن
ادویه شکر سفید قوام داده با دار و بشرتند ازین دو درم شاول
ناید خش قوت مباشرت و منی بفراید مفرت نرساند خشک میکند
جزو عاقرقره ده جزو در چهل کپور و نیم با هر دو جزو شکر سفید قوام

ببرشند و هر روز سه درم بنوشند مجرب است از موده
دیگر سرطان بکشند و بروغن کنجد بکشند چنانکه سوخته کرده و روغن
مذکور هر روز بر قصبه طلا نماید در آن زکریه و مجرب است از موده
پوست انار و حشاش برابری روغن تخم خورشید و در کمن باب خندان
بجوشند که تیل مانند و آب سوخته کرده بعد برالت طلا کنند سخت کرده و اگر
کسی الت دراز شده باشد مالده غوره کرده و سخت اگر برستان غلیظ ^{بهم}
روغن مالده سخت کرده سه روز برستان مالده سخت کرده
سپارد در چینی پلبل در آن از هر یک نیم درم اس نموده در وقت حجام
باب برالت مالده لذت قوی و امساک حاصل ید مجرب
دیگر سار و تلخه کاو میشس و بزرک زیر قصبه مالده سخت کرده اند و در
حجام لذت دهد و امساک بسیار دهد هر چه داند در عمل آرد
پار زرخل مکدرم حاقه قره نمدرم قره فضل دکنی درم سووه باب برالت
ملا کند

طلا بکند و زمانی توقیف نماید تا خشک شود و بعد جماع کند چندان لذت دهد که
در تحریر نکند و این قدر قوت و امساک شود که در میان نباید
دیگر عاقرقره بار یک سوده باشند در قضیب طلا کند سخت محکم گردد
دیگر مار و قمر فضل و جوز بویه و طایر کبک شکوفه رنده ایفون مهری
اچوان خراسانی اسپند و ارجینی بر یک ازان سه درم سمندر سوکه
درم قدر سه ساله با مرز و مقدار بخود غلوه سسته بهین وزن بودی
بند و او مقدار که طبیعت او تاب آرد بخورد و امساک بسیار آرد
دیگر اسپند قرملم از هر یک درم بوقت عصر بخورد از جماع مانده نکرود
و امساک بسیار آرد و قوت دهد و لذت آرد و خرابست
اسپند سهماکه سمندر سوکه هم برابر کوفته در سینه جدا بجز مقدار سمندر غلوه
بند و امساک بسیار آرد و لذت و قوت دهد و خرابست
دیگر جوز بویه فلفل و راز جاپرک موجرس ایفون از هر یک درم

ضمیمه اش نذر دم شد نیم سیر اینهمه سایید و جامه پز کرده باشد غلوه بندد

شامزده عدد و یکی بوقت حاجت بجزوا امساک شود بحسب

دیگر چایزده قرغل افیون انقدر که تواند بخورد و باشد وقت شپش

تا شاکند ولدت و قوت امساک بسیار آرد بحسب

دیگر زعفران مسک عاقرقره مشک فلفل بیض قرغل فاطمه کبار قرفه

از هر یک ده درم حوز بویه سی عدد و قند صد درم و جزوا غظم بی

درم و عسل سه سیر همه را یکجا کوفته وارد نموده غلوه بسته بخورد

دیگر فلونیا افیون هفت توله اجوائن خراسانی یک سیر فلفل قرمبیون توله

سبزل و ارچنی کبابه فلفل دراز قرفه مصطکی از هر یک پنج توله را این

دیگر بویت افیون ربعی در چهار سیر میکند تمام روز بگذارد و بعد از آن

در پنج درم کندم سه سیر همی ربعی قند کهنه انداخته باشد

نرم بحسب نذمار ربعی آید و در جامه گذرانیده بر اندک کور یک درم مریض

دیگر درم

دیگر جموده مورچس عاقرقره قرنفل طعل و رازحای پهل چا پسته در چینی
سهک که کمانه اجوائن خراسانی ایون مصری دیو دار چکنا پوت در و
نم سینه و کم کمر و کمر کشاوی گیر کند صمغ دهوره خود بر بان کندم پاره
دور پ موصلی سیاه سفید ریش چینی مد پوت اجوائن خوشخاش
کادوی جوز و سنا و رخم بهای کم کلنه کم کنه سنا ساند سوختی پهل دراز
باول کلید بر دور پ جوز و هبله پله امله کم چرسک نم رزوک این همه را
برابر کوفته بچنه ربع صده خوشخاش پامزد موازنه چهار درم بسکی سازد
جوز و وارزشی پر سر کند وقت دخول جوز و اب کوزد جندان
امساکاره که بغیر از ترشی جدا نشود و این همچون از جمله ترکی است

دیگر غره مین یعنی مصطکی چهار درم خولجان نه درم نم ترب درم
کم کدر چهار درم ایون مصری سه درم باشد همه را برابر حبسته
بقدر یکتوله شادول کما بد بغایت نافع اید بحرب ارنوده

دیگر

دیکر بد الخ جزو سند ہی ماقرونه قلم فورا حوا این خرابانی فوغل و
کتابه فرضیون تم نوانچه سمندر سوکه اسکل جزو اعظم سنبل مصطلح جوزیو
سبانه زجبل ملاچی تم عشق بنی لبحو نخل مسوفانه فلفل در اصل مسو نخل
سیاهانه نرسج زعفران کم گذر تم یاز تم رب تم جوز کم جز
کم طهاره برک تاک چینه کلاب حام خمر کوز رب کلسار باکو کر مکره همه را
کوفته بخته برامر کنار خورد و کولی بند موازنه طبیعت بخورد خوب نموده
دیکر سباب پنم ماوسل پنم پاو زدنغ ورقی پنم ماو نونش در سه پنم او
کندک انوسا ریح پنم ماو سه ماکه سه پنم پاو منوره دو هم شبر مرده و آید کند
در بیان کشتن زهره بدین طریق است اول زهره را ورق کرده
دو زبیر سیر مالچ تواند در شاش آب زهره را در طرف کلین بکنند تا فر
دوماه بعد بیرون آورده خوب بشورد بعد در سرکه هندک
رور گذارد بعد بیرون آرد و در لیمون بشورد و یکسرس را

تمییز ز پیش بالدمانه روز نیک چهارده بعد از پروان آمد و در حق زهره را
 بگفته در اندرون کرده بگذارد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد و بگردد
 فراز کرده باز بگردد و در بالای او بگردد مرسته مرسته بهین طریق عمل بکنند
 تا ظرف پر کرده بعد از آن حرکت بگردد و در سیر کن کار و حرکت ساخته که در
 صحرای ما باشد تقریباً روز شب آتش بدید همین که سرد کرد و پروان
 آورد سفید بگردد بگردد از جهت خوردن نیک چهارده و انقدر که تواند
 هر روز بخورد که فایده بسیار دارد برای اشتها و اسهال و تب را
 و در روز سرد و در وقت سرما و جمله بادها را دفع کرد و اندک مجرب است از
 و اگر کسی فریاد داشته و طلب کرده و ساکت است که بخورد یک بند
 و این جمله را بگردد مخلوط نموده و باشد و در جوی عافیه
 مرصی سیاه و اسپن و کیم اسکن و تخم بل و خون گمان مصطکی داخل کرده
 تمام را بگردد در کمال انداخته علیه بنده و هر روز بوقت شام و صبح بخورد

48

علاج در ماکا

هم در دار و است و هر کس این ترکیب بخورد شفا یابد
ترکیب کام و بوجورن کوبند با رو کبر و دانه ماکت پخلد و ماکت
سماوریم ماکت کم کوا پنجیم ماکت سنگت اعلا ماکت اسکند ماکت
بهم ماکت و ارجنی ماکت پترج بهم ماکت ملاهی خورد ماکت ماکت
ماکت تر نضام ماکت چرم ماکت ست کلیم ماکت کت چندن
ماکت افیون مصری چل ماکت بن هم را کوفته بچته بعد از آن مصری
اندازه بسلی کرده نگاهدارد و بوقت صبح و شام مقدار یک انگشت
کاو بخورد فایده بسیار اید و کمر سنگلی سخت غالب اید و فوت باد
و اساک بسیار در مجرب است از نموده است مرده اند
نوع دیگر در کمر و درون افیون مجرب است با در اندر جو کاکر سنگلی مال کنسینه
پرست بیخ پنجه و بوست پنجه لسته اجوائن خراسانی و تخم و نانوره
تمام بلاد رساید کنند و سایه زن نیفتد بجزده همه ادویه را ماریک

سایده از بارچه کند ز ایزده برابر تمام کوفته با هم باب خمیر کرده موافق
پر حکنی کولی بند و با فیونی بیکو ک صبح و بیکو ک شام باشد با نازده
بخورد اندر ترک افزون کرده و توانا کرد و مجرب است از موده
نسخه کوفتی زیزه بر ناک کرده سدای با پرده منقل فلفل در ده منقل دار
فلفل ده منقل ز کحل اشغال بود بق ارضی ه منقل عسل قوام سه برابر منقل
اجزاء معجون ثلث البول کلنا رطلوط ۱۲ شونیزه ناخواه ۲۴ زیزه کمره
پوست بیل در اندام منقل کسدره منقل ماسه چندان شهید ترکیب سازد
ساق سوزنک صبر زرد ۲ منقل صمغ عربی ۲ منقل زعفران ۲ منقل
چند منقل شفق الو ۲ منقل دانه قیسی تلخ ۲ منقل برک ۲ منقل افزون
نیم منقل روغن ۲ منقل مویز رس روغن زیت ه منقل موم حبه
خفقال ابرسایات کوفته هر صبح و و منقل بخورد معجون زوفا
زوفا بر سیاوشان با دام تلخ ۷ درم رواج کوفتی ۷ درم تخم انجیر

50

در دم باشد چندان عمل کرده که کسی زرد و جو زرد فایده آید

اگر کسی الت استراورده و در سه تا نه نوبت دم است بکشد و در سه

سوزن کار نغمه نموده بنام هر کس که بخواد سوزن گرفته در الت

بزند و مویب در سه روزی زن بکشد و مویب در الت به سوزن الت

مکورد در جاه پا و بر زور پا چه بسته تا که حکم شود مردی کس

بسته کرده که اصلا و قطعا نامعت شود که مردی است

اگر کسی در کوش داشته بود بار ز مهره کاو و باب نه اما

بگذا کرده در کوش اندازد در دبه کرده که محبت

اگر کسی کین کاو و حکم ساخته و ساییده در بینی بکشد و خون از بینی

رفته بایستد و این محبت از نموده بکرات

اگر استخوان دم کاو کوهی بسوزانند و با بد یا تریاب که نه پانزده

بر الت طلا کند سطر و در اند و پر روز قوی کرد

۵۷۵.

۵۱

۵۷۵.

اگر زهره هر کوشش باشد مخته درالت طلا کند و مباحث کند قوت
ولادت پیدا کند که بانی شود اندک در محرابت از نموده بکرات

اگر زهره شش ماه خود دارد و ما در چشم کسی سفیده باشد طلا کند برود
اگر خام چشم شش ماه خود دارد در میان مردم با ایت بود اگر بیه چشم را
با خود دارد هر جا که برود و او ام ترسد اگر زهره شش ماه شش مخته
به پستی بخوراند از تبارک و تعالی اورا صحت بخشد

اگر کسی را قولنج بود باره از پوست گمرک ببرد هر جا که در رو کند بندد
درود و در کرد اند و صحت فراوان پیدا کند محرابت

اگر کسی زهره بنگ را با عمل مخته بخورد دلش قوی گردد اگر کسی ز
پوست گمرک کرده بندد بسیار فایده دارد هر چه خواهد کند موافقت
دلبر باشد و در شب او از کسی شربت محرابت از نموده

اگر قضیب گمرک خشک کرده بمقدار عدس برالت مالده با هر زن که

جام بکند و چون او کرد و این دو را تمام اجزای خوب است
اگر کسی زهره کمرک بر صاحب سرخ به بند و به کرد و خوب است
اگر کسی دندان کمرک که از چشم راست است با خود اندازد هر که او را
به پیشتر برسد و با بهشت در میان مردم کرده و خوب است
اگر کسی زهره کمرک با پیشک با فرو و در بینی بچکاند مرغ دور کرد
اگر کسی شمار همراه خود بچشمه داشته بود هر که او را ببیند و بیاید
او کرد و اگر خبر او بگردد خاصیت ندهد خوب است
اگر کسی شمار جای ورد قولیچه به بند و یا بالدره کرده و خوب است
اگر کسی زهره شمار در چشم خواه او بی خواه چهار پایه سائیده
بردم در چشم او بکشد و رو و دفع کند اعلا الله خوب است
اگر کسی چشم شمار حک نموده نگاهدارد و در چشم کسی که دام دارد
بچون سره بکند به کرد هر چه داند نگاهدارد و این خوب است

53

اگر کسی بوی خمر گوش و بینی خود اندک شکر سفید یا هم کرده بر آن
که بخوراند مبتلا او گردد و دیوانه او شود و خوب
اگر کسی گوشت مینول در زبان عربی رسمه گویند بسوزن آن
بگردد و هر دردی که باشد فکری و خوبت

اگر کسی را مار بگزیند باشد در نه او مینول بسوزد خوبت
اگر کسی مایه ماهی را در زیر زبان نهاده حاجت کند است بگردد
اگر کسی مایه را بر آن کرده با کمی قند مکرر خورد تمام شب حاکم کند
انزال شود و است بگردد هر چه دانند کنند تا دانند

دیگر اگر کسی سوزاک شده باشد که در طرف انداخته شود
والت را در میان دیک او بر آن کند تا که دو دبر بر سر روزی
البته و عکس و این دو را هر که بکند درد خلاص شود

دیگر چمن روغن شیخ ضحان رز و چوبه سه نام دارد طلا تا خوب
بکند

۴۴

کیز آثار و پروا دار آثار اصل سوسن آثار خوب بقم آثار انیسون آثار
برک خانا آثار پوست خار خیلان آثار دوده سپر آثار اهل باوسر
هوه جوه آثار قنبه نیم سپر حوز بویه انتقال شجر انتقال مرده
انتقال ران انتقال جو کبخی آثار بارزده جزو اول رکوفه نخچه
در یکو نیم من اچالین و اچل کرده ماتش ملایم حوت بند که تاریخ
اب کا بدو نیم من روغن کبچ خالص و اچل کرده بانس نرم او
بجوشانند چاکمکف نباید بجدد همه هزاره و اچل کرده حوش نرم
بکند چون اب تمام بسوزد روغن بماند بستاند پاک کرده نکاهار

هر در و بر امشب بالذاته خداستعالی شفا یابد

و بیکر صفت مجنون میسوی که قوت تمام کشد و منی نکاهار و نوعی
نمایند که خطی مستوق و لذت بجد اندازد پسند قوتش در کس
بستاند عاقره دو پسه هر یک کسان دو پسه هر کاین اهل ریه سپر

سنگد به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 پیل دراز به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 و در حسی به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 کلوی حرم به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 دو به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 تخم نازک به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 ۱۳ به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 ثعلب به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 دو بخش به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل به به بر ناز چل
 و تخم مار که چوبه دارد مقدار یکبار و شیر کاوه و با سیر حیدان به بزرگه
 مثل حلوا کرد و در شهر مد و سکر انداخته نرم نرم آتش دهد و دارو
 انداخته است و بعد از آن همه دارو انداخته بگذارد و همچون حلوا

۵۶

کرد و بعد فروزاورده در ظرف نگاهدارد هر روز بخورد تا نماند
و اگر در روز گذشته در روز برای کردن می برند تا یک باره نبات
و یک گریه سینه پاک بکند و همه جا همراه دزد باشد و بدزد بگوید
که هر چه من بگویم بکنند و حق را ضعیف کرده و نبات بدزد و بخورد و خود
حاضر باشد و حق که کردن بر نماندنی الحال مادر چه را در خون گرفته
از بخار می شود و باز مرگشته عیب خود را بیند بجان خود میاید با
حک کرده نگاه دارد پس در شب بکشد مواضع پلیده پاره پاره پاره
کرده پلیده باز و چراغ تازه طلسم در و روغن کاه و آب باشد بهتر و البته
روغن بازاریک باشد جایز اندوده کرده چراغ روشن بکند ساعتی
مکدرشته سایه او حاضر کرده فرما و گمان که میجو چشم همراه فرما می بعد
هر وقتی که در شب بگو حاضر کرد و اندک آه و ضو باشد و یک بود و الا
خطرات هر که شکارد و بواند باشد و این عمل استعمال شده است

نوع دیگر که جنابش اهل برهمنست شغال طبله است مشغال بر امار
سببست مشغال شیر گاو و سینه نخاله مشغال سرکه انگور و صد پناه
مشغال این همه کوفته چینه برکه انگور و با شیر گاو و جوش ایله
کرده در شیشه انداخته درن شیشه را بگل حکمت کرده در زمین دفن
کند بعد از یکماه بیرون آورده بکوبد لکا جدا رود چون برایش باله اند
مخرج در زمین کرده رنگ باله که مرغ در زمین سیاه خواهد شد
و رنگ نادر و سال خواهد ماند زنها که با نا اهل نیاموزد و محبت
نوع دیگر همه قوت باه اسبند و ویشترایی کچند و ویشترایی حشاک
دویشترایی این ادویه مار کوفته چینه در روغن ماده گاو و مقدار
که در کار باشد انداخته جوش اند تا از زمان که دارد و سرخ کرد
قرقرز آوردن لکا جدا رود هر گاه در کار باشد در قیض باله
چون ساعتی بگذرد مشغول گردد قوت بسیار دارد

نوع دیگر حا و دوسم و مردار سنگ آهک و ما زویه بر آن کرده
در آن سخت و شب یانگی و کبوتر و نعل زهر یک یکم و روغن
زیت یکم و با آب گرم بپوشند و ضراب سازد

نوع دیگر در از شدن موی عروق توت بگویند و در آن
ریزند و در زهر هشته پلکار موی بدن شوند باقی بگذرانند در حال
موی برویاند محربت هر روز شانه بکنند محربت

نوع دیگر زهره کا و میش را با روغن مورد خورد بسیارند و بر
موضع که خواهد طلا کنند موی بر آید محربت از نموده

نوع دیگر موی بسیار برویاند و در آن کند بگردان سپاه را
در دیک اندازد تا گرم بر آید هر که سپاه باشد از آن در نایه حکم
سازد بعد از آن گرم را خورد بسیارند و در روغن بشیره بگذرانند
محربت از نموده این کتاب را نوشته شد بسم الله الرحمن الرحیم

Handwritten text in a cursive script, likely Arabic or Persian, arranged in approximately 12 horizontal lines across the page. The text is very faint and difficult to decipher.

60

Handwritten signature or mark at the bottom left of the page.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

63

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

64

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَ بِسْمِ

محمد و سپس بدیع الاساس حضرت صافی را که مجموع وجود
جمع موجودات نقطه از پر تو انار صنع و کمال قدرت است
انار صنع بین که درین گلشن کرم هر دم لطیف بود اما از عدم
و صد هزار سخن و کجیات و برال و اصحاب و باد

65

رضوان اللہ تعالیٰ علیہم اجمعین اما بعد بر خاطر معطر و
صیغ منور از باب البابه و هنر مندان صناعت لطافت که
بشجاعت و قوت با زوی هنر شک لعل کنند و بجوای هر
کیبیا اثر خاک زرد سازند و این را اصل عام اشیا دانند

انگاه خاک را بنظر آکیمیا کنند ایابود که گوشه ابروی ما کنند
ان اهل دلال که در ضاعت دارند همه هنر بصاعت
مخفی مانند که در عرصه عالم ان هنر لطیف تر بصاعتی نیست و شمره
شجره هر دو ولست و اهل معنی نکته لطیف گفته اند هنر طلب هنر مند را
سعادست بخت بزوار کار کن باز نو شود مانگاه چه خوش نکته گفته اهل
هنر که ان خوب تر هیچ گفته نیست هنر مند باید که باشد چون قبل ازین
هر جا بسیار نیست به پیشه و رون یا بدر کاه شاه که او لایق اهل بارگاه
نبست اگر چه گفته اند جوی طالع زخرو آری هنر مند خرمی خوشه بدست
اورد و در خدمت بسی استاوان طریق خدمت پرده و انواع
هنر شام نمود و آرزو نمود مدتها بران بوده کحف چند ستوده
علم او را دنا هر که در ان سعی نماید خواجه شراطی است و در عمل او در
تمام رساننده منفعت تمام باید امیدوار که صاحب کالات هنر

خام و دیت درم شرعی نچاه و وینم تو که کبر طل نیم من کین شرعی
 کم دانک سه بر و چهار نیم درم بپست و نیار و هفت نیم تو چله و ده
 درم دو تو چله هفت نیم ماه بخدرم سه ماه و شش چده
 بعضی اشیا و اسم هر چیز مشتعل برود و فصل است و آن
 در تعریف بعضی اشیا بدین تفصیل از آن منسوب است بایش است و او را
 شمس بدان گویند که گرم و خشک و چرب است در هر منزلی که باشد و این
 و باطل و کم اصل در آن نواندا مدن و از سرگشته شود و نقره
 از ما قشیا نشسته کرد و نقره و ما قشیا از منسوب است ماه است او را
 از آن قمر گویند سرد و چرب تر است و زحانه که باشد پران و مقصد در
 نواندا مدس از کبریت گشته کرد و از منسوب است زهره است
 او را از آن زهره گویند گرم و خشک و چرب و ادالت و حکما می
 از همه اجبا و او را پاکتر میگویند این از زنج سرخ گشته کرد و

و بولاد از مسنوبات نیز است سرد و چرب است و مس و فولاد و نقره
نیز کوبند و سرب از زنجیر سنج کشیده شود او را مسنوبات در خلط در اصل
سبزه و کرم و چرب است بسیار مسنوبات عطارد است تا زنده است
منفعه ندهند سرد تر است چون او را تصفیه کنی گرم کرده خاک کماندک
در اصل نقره بود و بر وی چند له برنج نرکنند و سبدر و تر و هم غلست
با مریخ و مشقی عالیست اما قطره از کوبیده چرب را بچکانند با دانه
و یا در بلبه علاقه نوزاد یکم شنبه و شطرنج و تصفیه کنی است بگذرد
چرب را یعنی جلا کرده و کوبند مسقیمه آن باشد که دار و در باب
داروی دیگر اندازد سخن نماید و هر بار که خشک شود و دیگر اندازند
بهند و سبزه کوبند ششوپرا که جیدک را باب دار و بشویند
با دار و بالا و انش و رطوبت نهند و چوه ابدار و دیگر دهند و لعظ
تشمع برود و نوع است یکی آنکه دار و در برابر کعبه نهند با دانه

دارند

70

دارند که نرم باشد و گرم دارو سخن کنند چنانکه اندازد و بر سر گرم شود
صلابه نمایند سیوم نوع هم گفته اند که وارو در قدیمی بالا کرد و اندازد
مشمع گویند حریق سوختن را گویند تکلیس اندازد و را سوختن تصحید
ان باشد که طایر که را در جگر نهند و مرود جگرش نماید بالا کرد آنچه
لابق تصحید در جگر نهند و دهن جگر نهند و دهن جگر نهند و زرد
اشن نمایند تا که او بالا کرد چنانکه سیاب را تصحید نمایند جگر را دیگر را
ممانظریق اما ما لا بهنسان اب بریزد و سیاه گویند که گشته کرد و باز
طریق که بود دیگر و شکل دیگر شود عقد است هر چه حل شده است
چون بند پر بندش عقد گویند حل شدن ان را گویند هر جگر که
بموت دارو چون طریق سیاب و سیاب کنند از حل شده گویند و
کردار و را سخن اکنون کنند از هم حل گویند و این بر روز نما کرد
زعفران حدید پار و براده آهن را با سرکه رسیده بعد چهار روز

در سخی کنند تا حل گردد و تا سرکه صاف شود چون آب بر باله بر اندازند
شفاف اندازند و نگاه دارند و چون حکایت اندازند عنقریب حدید گویند
رای سخت رو سخت پارد و شخرف روی و کبریت هر دو را یکی با سرکه سخی
کنند بالای برک زهره مالد و در میان آتش اندازند طبعه نمایند زهره
گشته کرد و اندازد و سخت گویند و سخت رو هم سگویند این حق سر پوش
قرع را گویند قرعه دیگر را گویند و در یکی در آن دار و بچکانند او را
طلق مخلوب پارد و طلق با یک نخوده سر روز در میان سرکه مند و یک
بماند بعد در جامه سبط و سفید بوتلی کند و در آن نضیع طلق دهنما با
و نصف شالی اندازد و در این بوتلی بدو زند و در میان آب باله مانند
در آن پرون خواهد اندازد اشک کند برک جدی برک نمایند
ناخن پای مردم برود بر او سرش را گویند از آن هر جدی که کند چاه
حلیات بدین طریق کنند و کوزه عمیق بکنیم که طول و عرض یکجا و ند بعد

بغایت ترمانند چون هر چیز را که حل کنند سر کسین است تا به هر هفته و یکبار اندازد
و داروی در میان نهند انقدر که خواهند بدارند کبریت برود و نوبت
کافی علی و کافی بر سه نوبت سنج سفید و در و علی جهت دار و و
و نوبت از پخته و از بر و نیز کونند که کبریت چهار نوبت بدین
نقیض لونی اما ساده و بویه چهار چهره و بعضی المساره را بکنند که کونند
جلا ب بند ویه کاکسی کونند و است که ابدار و بویه اند چون نیت
سبط کرد کاکسی کونند حوریج اشقی از بر کسین کاو و باکو سپند بود
پهیل کونند و اج سیاب کبریت و نوناد و زرنج و سم الفار
بعره و اجساد و زعفره زرنج زهره سرب منسوب شمس زرقه
نقره مرغ مرغ زهره مس زحل سرب شتر مرغ قلبی عطار و سیاه
منداب چند جهل رو زرد کونند بکنند رس کجلی که سیاب که گوگرد
چون کجا صلیه نمایند سر مهر شود لیب بر بر کجلی خور دارو

طلا نمایند گنکوشت سرکین بچم بکله بتر بخورده باشد بعد از آن پرو ۱۵ اندازد
کرمان ادرود مذکور بدین تفصیل زردخ سیمابیل مار فشیبا همتا و سینه
باغون حیض عورت صلاه نمایند بر بها بند چون خواهر که در و طرح کنند در
پینه بونه ازین بر به طلای کنند ناطح پذیرد و ششکه روشن کرد و آن
فضله دوم در تعریق نام بعضی استیا برین تفصیل زردخ سیمابیل حمزه عقیان
مصره هندیه سنانقره عسجل یعنی زرد نقره افزود بسین فضا علاج
اصیب هندیه تار و با سیمابیل رطبار زینق سحاب عطاره و فرکونه
ماه النیل کبوتر بول الکلب هندیه با ریح رس و باره و مهار رس
روی صغره قطره حال مس نخاس لسبد سخیلا مفروزه افرو و بطانانا تبه رب
زحل کبوان ایار جز منور بر سلاق رصاص اسود و قدماک شیشه و کبر
قلع رصاص ابلق مشیره از زینر رکک هندیه کبوتر گوگرد
کربت حجر الکرم اسد الارض نیلوفروزه ایفون النار کندک سم الفار

سهم الغار سحکه درین مهندی دارمان دوم عدنی است طلق کوکب
الارض حجر الالم لصاق العرقراط الارض کبریت الماء قراط ابرک
نوش و رعقاب فاطول ماء الزنجار و لحن الملح صباد مضیا العوس
نوش در چکها نوش و در جسد نوعت کانی و بونی و عربی و علی و
دهوک و بکامی و لونی و نوش و در معدنی پاره پاره طریقی نشود
کوه نرسوزن از خراسان و سمرقند و بوسی در زرد مدبر کار نادر
پایه آهن حدید بهرام مرغ کور نورد با شیشه زجاج اکنه بر مس و طسیا
فیومیان که جلی فاروره بهر شانی که سفید و صاف مانند بلور دیگر
زرنج سرخ سدر حالبدر حا علم سرخ عقرب الالب حجر الالم کوکب
منسل زرنج زرد و ایچمه با سرخی و زرنجی که کت کت بهن بود علام
ارطاقی عقرب الارض علم زرد سرخ مالک هر تال هر تال هر تال هر تال
رنا و این کانت لوه مهندی سکنه مضایطین کانت کلکار و دیگر

چونک چون نوزده مار البین اکبر زرع بلور شیشه یاغی بیکرک و زراک سفید
 و زراک زراکی بیکرک کوبند و نوعی کسب هندک بهر کسبیک مار قشقی می
 سنبلاج کر بلین معینسا ماکبیل سوکلی و مار قشینا قضا رطین تار و کبیر
 سبکبرک تو تار و دهنده کها بره سبکبری بره و نوعت یکی بد آنکه
 او ندر از ندر دوم کبره تو تباری سبزر کبیر قالیون تو تهر مور تو تهر
 76 بر صند مدینه خرا لاسد مرغ سبزه راده سبزه و مرغ اصغر البین شحم
 شرم البطر ز کخار حطینا هندک نیله بو شیشه قمر اسف خراب اللدنه و کبر
 که حد طامض منفعه الحاض کیش زراک زرد کوبند غست و زراع و شب
 و قلند زراک سبزه سبزه زراک شب نیله بره و خطبا اسفید بره
 و کبیر طرازوی و کبر سبزه سبزه پاک و دیکرک منجانی و بی راک
 امیخه سرخی و نوعی مصرک زرد و غن پاک کوبند وی سبیدی رسته
 باشد بر زمین اما قلندش زراک سبزه سبزه زراک سبزه است قلع طراک

زراک

رزو است سوره زاکسرخ است این چهار زاک عزیز اند از این
خطل خربزد پنج بهرینه سکرف رومی رنجفر پهل سکرف زاوی سندو
چند و کوزه باب دوم در مصفا کردن هر چرے و کشتن بعضی اشیا
برد و فصل است فصل اول در مصفا کردن هر چرے و مصفا کردن رز
برد و نوعت پارو کل سپید با یک شتر بنی مکشک متاوی سمی کرده رز
کم عیار را برک با ترشی هم مالده در شراب تلخیف برک نماید ساکن بد مد
که کداحه نشود تا از زمان که بجایر کامل رز کرده وزن کم خواهد شد دوم
زر کم عیار را برک نماید با ترشی مالده با جوش اند کل سرخ یعنی کرده و ما
مکشک
برابر صلیب کند در میان دو شراب تلخیف برک رز کند در اتش کجبت
بد بد بیکر خواهد شد نقره برد و نوعت مصفا کند نقره کم عیار در بونه
پهن نماید بطرفی بونه و در باب بونه خواهد کفنت پارو سفال کرده بر کرد
بهما یا اواند کل و سر کین کا و چون بکا کند چنانکه می کرده بونه پهن چون

حکمت شود با باد انگشت نهند در آن نفقه که در آن اندک اندک سر سب
تا نیم وزن نفقه بدهد تمام سر سب بود نفقه وزن کم خواهد شد بجای
کامل کرده اگر کشنده باشد هنوز سر سب بود بار بد صد و دوم در بونه
نذکور معنی او وزن نفقه سب بجا کرده آتش کبکست دهد حلاض خواهد
سر سب تلعی و از زبر رگویند او را سب طریق مصفا کنند کمی را برک کنند و
برک کنند بعد سنبالی سخن کرده طلا کنند در بونه نهند هم باب و او
نذکور را پست و یکپست بگذارند و بریزد مصفا کرده دوم بجا بخی
و برک سنبالی مرد و را بجا کرده هم با سیرین کاو بجا کند بعد سر سب
پست و بگلرت بگذارند و بریزد مصفا کرده مس با بد و خاص
بونه نهند پست و پست با بر بگذارند و در بشیره زقوم دو صد و دوم کلنگ
شست درم در انجرامی نهند که ریزد مصفا کرده با سب برک کنند
در خرمای نهند که با در بشیره زقوم با در بشیره هر دو طریق تجلیف کنند

درانش گرم لعل کرده در شتر مای سرد کند و ده بار کند اسپش کرد و دیگر
سکنه هول و اندام هولی بجا صلابه کند فدری در جوات ترش
اندازد و پست و بگرت من را بکند از و مصفا کرد و دیگر من خلام
شده بماند و بیکر برک کند در شیر ز قوم یا جوات ترش طلا کند
چهل گرت در انش سرخ کرده در آب سنبلو سرد کند مصفا کرد و گوگرد
برد و نوعت مصفا کند اول بار در شیر کما و در و یک کرده و هین
دیک جامه سفعت بنزد بالا جامه گوگرد بار یک کرده بنهد بالا در آن
دیک و یکی دیگر سرنگون که و هین هر دو بجا کرده مر کند و در حکما
دیک بالای او بخورد و کند و بر بالای دیک انش کند چنانکه از نف
انش گوگرد بکند از و در شیر افتد تا سه گرت بدین نوع
دویم سیاه پوست درخت خاگه مخیلان بار یک برد و در دو کا
خضر اندازد بعد هینی ببول حار تر کند بعد گوگرد را بر نهیای چتر

بجز او بنزد مهر کند فرود و چهرش سخت کند هر بار که بول کم کرد و دیگر بنسب
تا هست پاسبان بخواند که گوگرد در قلع نجبه شود سباب پنج نوع است
مصفا کنند پار و ناکر مول صلابه کند آب او تساند فرار از آن آب نجاه
بهاوند و هر باوند لمیون بدو تصعید کنند مصفا کرد و دوم سباب سه
روز در آب نیش در صلابه کرده و بگردد در آب لمیون و بگشاید
بابرک تمبول بهم مصفا کرد و سوم سباب که سر روز با بول
صیان صلابه کرده و بگردد با ترش ترنج و بگردد در آب جلنده
بعده تصعید کرد و مصفا کرد و چهارم سباب سه روز در خربزه اند
و تصعید نماید بعد با سرکه خلاصه بگردد در آب شورده هوا کنی بگردد
صلابه کند مصفا کرد و پنجم سباب در و یک اند بگردد با بول حمار بخواند
و با در آب لمیون بعد تصعید کند بعد سه روز در آب لمیون
سحق کند و نیم روز با یک شور مصفا کرد و ششم سباب با هفت روز

80

بابر

باب خرمای هندی سخن کند بعد در بویه نهند و بویه در دیکه نهند
و دیکه با آب صابون تر نماید تا در روز بخوشاند و تصفیه کند بعد
بکپاس باخشت چینه نیاب سخن نماید مصفا کرده این فولاد را بر آتش کند
یا بر کانی سرد روز در آب نرسله بخوشاند و یکشب در روز در آب
بدرار و بعد یکشنبه روز با سرکه هندی بخوشاند مصفا کرده دویم
دوم برک فولاد را ترسله مالند و راتش سرخ کند و در آب صابون
و ترسله بگردانند و با چوبه سخن نماید بعد به پار و بسکپره بار یک برداشته
غنم همچو هست بعد چکرت گذاشته و ران ریزد سپید و مصفا کرده
و پاک کرده و اعلا اید هر چه داند کجا را بدایت تا داند دویم
دوم برنج طشت را برک کرده بر آتش کند و در چوبه نوبول صیان و
یا بول حمار سخن کند و تلخیص بکنند میت و یکبار گذاشته و در آب صابون
ریزد و مصفا کرده و بدایت هر چه داند عمل کند تا داند سوم

سویکم شبیه را براده با آب لیمون و گلشنک و سرکه حلاصه میسند
سحق کنند تمامی سیاهی برود و مصفا کرده و اعلا اید هر چه دانند
فصل دوم در کشتن بعضی اشیاء پارو زرد و قسم اول کفایت سرب
برود و یکجا بگذارد و ده کمرت در آب کلمه پله بریزد سرب خواهد رفت و زرد
کرد و و طریق کشتن او کبتر ض این هم دارد و واقعی را دانند
نقره پارو موم حصه از آن مار قشیا براده کرده ده کمرت در آتش بگذارد
و هر دو یکجا کرده کشته کرده و این قاعده درست این بود
زهره برکت بد هموزن او کبریت اسکن کرده بر برکت مذکور تخفیف
کرده در آتش شد بد هذما که تمام کشته کرده تا دانند
تخلی برود و نوع کشته کرده برکت نماید پارو و سب پاره که در آب است باشد که
تخلیف کند در شعله به او را کچیت و هذرون خواهد شد تا دانند
دوم تخلی را بر برکت از دور جامه بچسبند مانند فندق بعد از آتش زنده چون

سرد شود شلش او کشته کرده و این دو طریق است تا آوند
 این فولاد را براده باشکرت زاوی بی هم مساوی صلایه کند و باب
 صبر بکری و زبها و نه و بد و بکر و ز ناب کنوائی و بکر و ز باب است پهل او
 تمام فولاد و این کشته خواهد امینت طریق که مذکور است
 سرب بر دو نوع است اول سرب براده نماید و سیوم حصه از آن ز بخر
 اندازد و با سرب که پنج سروز صلایه کند بعد و و با پس اب کلمه پله سعی کند
 بعد و یکا پس با بنک بر این طریق او و به را با تمام رسند
 دویم بار و طلق مخلوط بشود بره تر کند بغایت مالد بعد و بر برک سرب
 طلا کند سه کرت در دو شراب کرده کجبت و هذ نامه کرت کشته شود
 مار قشقی ساپرد کلتنی باب قوی بچوشاند است تا بند و او و به مار قشقی را
 بار یک سعی نماید در بوتلی طابم بند و چرخد و در این اب بچوشاند و اب از ک
 تمام کرده و دیگر اب کلتنی اندازد کشته کرده هر چه دانند

زرنج سرخ و زرد یکی طریقت باب کلهتی جوینده بکروز صلا کند بعد
تیرین درد بکفش بند و زرنج را بالا فرسند بالای زرنج قدیم
صابون هندو یک امهر کند چهار پاشش کچرک کند بعد زرنج پرو
ارد با سرکه خلاصه سه با و نه دهد باز بهمان فرسند بالای ان صابون
هند بهمن منوال چهار بار کشته کرد و اینض شود هر چه داند

سیماب دو جزو و گوگرد یک جزو و هر دو را یکجا با یک سنج کند و در بونه
هند برش کچراغ بنموز جوهره سرکه دهد روز جوهره انگلیک و بنموز
جوهره اب جمله و هر بعد در آب شوید کشته شود باید که اصل صاف شویند
که لک در نهاد و در کندان طریق او دید کشتن انجر اینست

باب بیوم در شوت بعضی اشیا و بسین مکه ماد و فصل است فصل اول
در شبات هر چیز نوشت او در سه نوع با کندان اول و وجه چون و سه
نوشت در باب بیوم بچو شانند زرد کرد و چون اینض شود ابضا و بستانند

دوراوند خلاصه بگوشانند تا تیره کرد و پس در او نذر اندازد چون
نمک بند و این هم حق است هر چه داند عمل کند اعلا آید
دویم نوشادر بهمت روز در آب رز و جو به باونه و هدر صلوات کند
و سه روز با آب چون نوش کنی کند بعد و هم روز ثابت شود
نوشادر بهمت روز با آب چون نوصاف باونه و هدر پس باره ازین
درانش نهد کرده و کند ثابت کرده و روز باز کند
سنگبهر بر سه نوع است بصیری را جو کوب کند تا بهمت روز میان
جوشاند هر بار که بول کم کرده و یکبار نذر و بعد حشک بند کنی کند در حله
سنت و بوتولی بند و بعد مکنک و را بصابون اندازد و بکرو بوتولی
بصیری در این جوشانده بکروز در آب حنظل و زرد جو به بگوشانده بعد
قدری کلک بله در بول حمار اندازد و بکروز در این جوشانده ثابت شود
دویم باره بصیری جو کوب کرده در او نذر نهد و زیر زمین دفن کند و این

کشاده دارد بول صبیان در آن اندازد هر روز هر چند که بتواند در آن
بول کند چنانکه بصری غرق شده باشد بعد از هر روز برون آورد قدری
تر به در بول صبیان اندازد و دیگر روز بچوبش نذابت شود قدری مالک
اش نشینند پسند که اگر دو و نکتد ثبات و اگر دو و نکتد در بوبه مالا، اش
هر روز چوه بول صبیان یا چهار و مال دهد بعد از نمرود از اجود چوه دهد

86
سویم پار در بصری برابر او با فرار صلا کند در میان گیاههای کابوس
نهد بالادان رسیان بچد و در روغن کتان بکوز بچوبش نذابت بدین نحو
هر روز طبع دهد هر روز سه روز در کتاب بکیر اندازد و لسان بچد او

که بالا نکتد کور است ناست فایم کرده و اعلا ابد هر چه فرماند

کبریت بر سه نوع است اول پار و نوشت در عدنی بنجاه درم کبریت
این هر دو را جدا جدا صلا کند بعد از پار در سر که خلاصه در آن قدری
نخار صلا کند کرده اندازد در پسته علاقه بچکاند بچد زم نوشت در در آن

اندازد چون صل کرده دیگر اندازد چون تمام کرد و بعد او اند خلاصه آن
نمک کور را در آن اندازد و بعد به بویه قوی که چم پار در کبریت را در آن
نهد چو آن نمک کور بالای آتش دادن گیرد چون تمام اندر خورد و بعد
پارود و سیر شاربیک صلایه کند در پارود و سیر بول صیان اندازد و بعد
از آب راجوش مذکورده سیر بول صیان مانند تقطیر علاقه کند کبریت مذکور را
در چو تمام بخیزانند تا ثابت و قایم النار و اعلا کرده تا دانند

87

دویم پار در کبریت خلاصه و همان قدر نوشت در پچانی سبدها و بند
سکه متقطر بد بعد خشکند بعد از آن ربع از کبریت نوشتار دیگر اندازد
بعد در الصابون کبریت دور و زود و کما جز کوبش اند چایم تجارت
صابون کبریت برسد تا ثابت کرده و اعلا اید تا دانند

سوم پار در کبریت خلاصه سعی اندازد و دست کبریت به او نه است
بد بعد بعد پار و آب مرده مامروده سیر و کبریت چو نه نوشتی کند در آن

اندازد و یکیش بخار سعی کند نیز در آن اندازد بیکروز یکبار و بعد و یکروز
اندازد و همین دست سطریند و مالان کبریت هند مالایی اندکی
و بکر و یک هند لهما سیکو مهر ما بد جوش اند جا که توی اب بکبریت نرسد
چون اب پرو نبر است ابابون اندازد و جوش اند رود و هفت
ثابت و قایم النار اعلا کرد و اینست هر چه داند عمل نماید
سم الفار بار و کهنه باب صبر کهنه باب چون بهاون و هدر و روز با
ملنگ بعد بکر و زبا نکت شخار ثابت و قایم النار کرد
زرنج سرخ و زرد را بنوت بر این طریق کنند بار و یکی راهت درون
باب صابون بهاون و هدر بعد با صابون سعی کند و رو کانه خشی
بکل حکمت مهر کند و کرت کبر و می کند و با چکد ششی با تنس کپت و
بعد پرو کشنده با تخم ترب ربع از وزن زرنج صلایه کرده بار و
بکجا کرده صلاه نماید همین برین هفت کرت طنج و هدر ثابت شود

فضل دویم در بستن شورما و نمکها و نمک خار کوزه پاره و سنگها، خار باز کوزه
که بند و سه روزه چهاره کوبند بعد از دو و پستواره اندازد در مقامی خلاصه سوز
خاکستر بماند و در آب اندازد مالند جواب است شود چندان بگویند
که آب نیره کرده و در سفال نواندازد مال بسته شود
نمک سوره پاره در آب اندازد ابضا ف شود بگویند چون پتیره کرده
در او نند سفال نند بسته کرده نمک اعلا اید هر چه پواند بعد ابضا
بماند چکانند های ابضا بون بعد از آن در او نند خلاصه بگویند تا نمک
اعلا پاک و خوب بسته شود و هر چه پواند عمل کنند و نه اعلم
نمک شکار را کوبد با یک در آب اندازد و قدری بگویند بعد
چون ابضا ف شود در پله علاقه چکانند پله نند میکنند ابضا ف نوبه
بیمچکد اب صاف باز چندان بگویند که پتیره کرده و طریق نمک نند و در
سفاله نمک فایم است پاره نمک را با یک سعی کند در جز تصعید نند

هر کس فرو چسبند کنگ تمام تصعید خواهد شد اعلا اید
 کنگ نرود بار و چند نرود باره کند چون تمام حکش بد بسوزد و خاکستر
 آن باب بخوشاند بعد فرو وارد البصاف بچکاند بعد بچوش کند که
 چون تیره کرده و کنگ شود و اعلا کرده هر چه داند بکار برود
 کنگ رفو بنا بر طریق خار ما ز کوه بند و کنگ خوب اعلا اید و اید
 کنگ شوره و هوامی و طراق بار و شوره در میان اندازد و بقدر یک
 سهو چون آب شور سود بچکاند حایض البصاف بچکاند بعد بپسته علامه
 تقطیر کند بچوشاند چون تیره کرده و در او نذونند کنگ بند
 کنگ خود بار و جام بگر چون خود بار میکرد و آب کنگ افند ملائی آید
 جام بگرداند تمامی جام در شوره آن تر شود چند روز برین طریق
 در بار انجام داد بسوی کنگ اعلا اید هر چه داند
 کنگ جلده بار و از بار یک بگو بد تیره او بستند و راوند کند خوب

۹۰

الف

اصناف بعلاقه تعطر کنند اب مذکور را خوب است چون تیره در او نذ کنند
خوب اعلااید و هر چه داند بکار برود و آن کار را بجز نماید
نمک چوب کبند طریق سنگ را باز کوزه کند نمک پاک و پاکیزه کرده و
نمک مریون آن باشد که آنجا که آدمی را با نمک فرو و پهنند و ایشانرا بپزند
بزرگ کونند بعد از چند ماه چون بسببهای میگذرد آنجا که او فرو و آن
نمک می بندد آنرا مریون کونند بکار و آرد اگر چه تواند

91

باب چهارم در حل عقد هر چیزی که فصل در حلیات طلق صح طریق است
که حل کند نوع اول بار و طلق مخلوب با بر و حطه برابر خیمه کند قرص بندد
در شور گرم بزنند چون بچینه شود و سماخی حکم شود باز سر که بهم حکم
نماید حاجت او که است بخت و هد تا که است بعد از طلق صحیح کند
بشود بستاند سه روز با سر که خلاص نماید بعد از در میان ترشی ترخ
بخته و بول صبان اندازد در زمین پر نم فرو برد بعد از یکسره پروان نماید

طریق حلایب شده اید بعدد پرون کند باب ترب بخوشاند تا نرنگا بکند حل کرده
و استعمال کند که این ادویه را درست هر چه خواهد بکار برد

دوم پارد و طلق و مانا در سبواب رسیده اند از دو درایت بر شک
و اب سورن رسیده ترکند و رتموز افتاب نهند هر بار که بکند که در پارد و بکر
اندازد چون طریق طعم کرده و در پورد اندازد با شش حکمت کرده و حل کرده

سیوم پارد و کیمین گوشت اسب گوشه تا و کند بعدد و وسیع طلق مخلوب ماکو نشاؤ
گنجانند و قوتی باله در و بکنند نهند در چاه حلایب با بوش نهند فرود
از ذبل اسب نازده در هر هفته بنندازد بعدد بکنند به بر و کشند طلق بشوند

بستاند باب ترب بخوشاند تا نرنگا بکند حل کرده و اعلا اید هر چه داند

چهارم پارد و طلق مخلوب کیمین بر و بول صبان و و نیم نوش در کانی
و کنگر حار باز کون نیم سب با کیمین که در بار یک سعی نماید که تمام کیمین در خورد
بعدد پارد و گوشت سبب طریق حوک باشد در اندام او خار خاری باشد

بکیمین

یکدم من گوشته باده کند با طلق کجا کرده و در دیکت سرپوش کرده و در چاه
حلیات هند در هر هفته ذبل سب تازه اندازد تا بکندل بعد طلق را بشوید
بتانند که روز نایاب ترب بخوشانند و زود ویم مایه سورن جوشانند
حک کرده هر چه داند عمل نماید و بکار و ارد و این عمل را تجربه کند چشم
پار و طلق مخلوب در کانه چینی با سرکه خالص با برز که عرق مایه مالایی
پر کاله طلق هند بر ابرو استخوان چون پر کاله تر شده همچو کیم کرده و بعد طلق مخلوب
زیر مایه با بی مرک قلعی داده بگرداند تر شود بعد شکر سریم حصه داده بشود
و این عمل غایت اعلاست و هر چه داند خاطر ما دارد

ششم پار و طلق مخلوب سر نو شود و یکدم سر سرد و کجا یکم نور سحر کند با
ترب بعد بارند کور یکپاس طبعه بد بعد از آن باب مذکور در شیشه
اندازد و من مهر کند و در چاه حلیات هند و منندله بگذارد و در هر هفته
زبل تازه اندازند حل کرده هر چه داند عمل نماید تجربه نماید

هفتم یار و طلق مخلوط بزرگ کنگر و پیر و پیرب صابون بچوش نذر بار که
اگر کرد و شود و بکرا اندازد تا یکم روز بعد طلق را بشوید تا بماند هم
چند طلق نوشت او را اندازد و سعی کند بعد با آب تب و سورن بر آید
بالدور فقرا اندازد و مرغ جو محکم بزند در جاه طبابت و و مسدل
بدار و هر هفته زبل ناره اندازد حل کرده و اعلا اینست

جسد کبک نصرت برای نوع حل کند یار و استخوان مرغ غم سه درم نوشا و
بست درم حله را کجا صلابه کند بعد یار و جسد مذکور براده کرده
در بویه آبکینه اندازد هر روز از بویه بیرون کشد سه روز تا بشی
لیمون صلابه کند بعد براده و در بویه نهند نش کلخ اغ کند و باب
تیرخ جو و او دن کیر و تاسه روز بعد بیرون کشد بان آب تیرخ
یک روز سعی کند حل کرده و اعلا است هر چه داند کار نماید

کیرت یار و دو سیر کیرت خلاصه و چهار سیر نوشا و در کانی و کیرت

94

اینجمله را بگرو ز با بر که رسیده سخی کند و روز دیگر جوش اند در قرار کند
سه هفته در چاه طلیات هند در هر هفته ز بل تا زه کند حل کرد

نوشا در پارو باب چون نوبت بکبت دهد بعد در شیشه هند در
زبل سب فرود بر د بعد به هفته بیرون کند حل کرد

حل مویب پارو نوشا در نیم بر مکنشاز و انکیر و مکنجاری باز کون و انکیر و نیم
بر الصابون اینجمله را کجا سخی کند بعد در علاقه موطر کند و در شیشه

مویب باید یک کند پس از د ب سه روز تمام کرده و حل شده ماند

قریبه شده باید در بار یک سخی نماید یعنی از وزن پوست پشه و نوشا در و

مکنشاز باز کون در آب سوزن چندان بجوشانند حل کرد

حل خاک پارو برابر با و مکنسک سخی کند در کوزه که نجایت تر نم باشد

اندازد فرود کوزه بار یک سوزا کند و فرود شیشه هند در

نمک فرود بر د بعد به هفته بیرون از و حل کرد

سپهر ایدین طریق حل کرده پار و نوشت در از وزن سیاه و جندان
در مع نوشت در زک میا بسجی کجا کند بعد خیر کند در تصعید نهد آنچه
بالا کرد بستاند در شیشه اندازد مری نماید بعد پار و نهسان در سوراخ
چاک و هین شیشه بیرون آید بندد بعد و یکی بزرگ بول حمار بر کند
نهسان را با شیشه بالا و یک نهد نیکو مری کند فرود یک تیش میان کند تا سه

96

روز حل کرده و هر سه دانند عمل کند اعلای کرده و تجربه نماید
خاص حل سبک طریق حل کند پار و یکی براده کند میت با و نه اشب و در
برخی اندر حل شهید خالص اندازد و کجا در شیشه کند و شیشه در چاه عکلت
نهد بکند بدار دور هر هفته زبل تازه اندازد و حل کرده

حل الماس بر چهار نوعست پار و نیم انکور با نوشت در مساوی سخی کند با پای
تغ بهن کند کثیر مرغ یک کرده در اقباب تموز بگذارد و روغن بیرون خواهد
بعد پار و الماس کمتر بر روغن مذکور بچار طلا کند در اقباب نهد هفتک شود

بعد

بعده پارو اسپهر کباب است باب سحر کند در و نیم بویه طلا کند خشک
کرد و بعد الماس بند و بویه را بویه دیگر سر پوش کند در چاه حلیات
نهد کمیندله بدار و هر معینه زبل نازه اندازد چون مدت تمام کرد بویه
پروان ارد در آتش دارد تا که کند مذکور بسوزد پروان کشند بالای
الماس را در بویه بند بعد پارو که کند نیم گرم سحر کند بالای الماس
بند و بویه را بویه دیگر سر پوش کند در چاه حلیات نهد کمیندله بدار
هر معینه زبل نازه اندازد چون مدت تمام شود بویه پروان کشند در
آتش دارد تا که کند مذکور بسوزد پروان کشند بالای الماس ساهی که کشند
انرا دور کند الماس چون دانه پست نرم شده باشد باب ویم
پارو وجه الماس بی سنگرت در خون عنک تر کند بعد در بویه شبیه
پست نهد بالای ان بویه دیگر مهر کند تا نیم ساعت بدمد بدین
نوع پست بار کند طریق نمرخ چخته خواهد شد هر چه داند کند

سوم پارچه الماس در بوبه ترنجی الماس را در وزن بوبه بخلاند بعد
در بوبه یکدم سرب اندازد تا سه پارس درش بندد بعد بعد بوبه
دو رکند دیگر بوبه الماس که در وزن نیمه بوبه از سرب و ن نیمه بخلاند با یکدم
سرب و بعد پهرین سوال بدد بعد بعد پارچه عکسوت که درم او غلوه
سید میباشند الماس در وزن ان بخلاند و عکسوت را در میمون بند
بجامه ابریشم بند و مابائی ان رسیمان چقد بعد پارچه نخبه کلینی درین
بجوش اندنم من است باند سه روز الماس را در ان بجوش اندنم بطریق پخت خواهند
هر چه داند عمل کند آنچه کار اید تراز است ورنه تجربه دیگر کند
چهارم پارچه یکمانه نقره کتوری سازد کچم الماس با کچم نقره ستوه در وزن
بوبه بند چون ستوه بگذارد الماس بند سه بار بدین طریق کند الماس
دانه پست خواهد شد اعلا و پاکیزه کرد در هر چه داند کند
مکمل یک طریقت پارچه ننگ قوسی با رنگ نماید در دیک نهد و فرود کند

۹۸

سوراخ باریک کند و فرود اندک کانه شفاف نهد و ز زمین نمک فرود
برد بعد بهمه پروان کند حل ملک در کانه خواهد آمد

فصل دوم در عقد زمین را بر سه نوع عقد کند اول پارو مکشور حل و عقد
کرده سر به دو انگشت وارد و کجی پس کند بعد پارو در سینی حل شده
در خشته های کند پارو ماشن مهر کند باید که یکان دره تر کار در هر خسته
پنجاه و بالای اینهمه ملک و یکم پس کند و بالای این اب لیمون چینه
اندازد چنانکه و یکم بر کند بالای و یکم نهان نهد مهر کند فرود و یکم آن
اجکالتش کند فرود برد بعد یکم در پروان کند بعد اب لیمون
و یکم اندازد و بچوشند چنانچه نرم کرد بعد فرود آورد و یکم پاش
کجیت طعم دهد چون سرد کرد فرود دارد سیاه باب لیمون بشوید بعد
باب لیمون بزه غلوه بند و بالای این آرد و ماشن لیمون و او را
بعد پارو شراب راجا سوراخ ما کند بالای این غلوه مانند بالای آن

شترابه دیگر نهد با آب کجست بطخ و همدور فرودینه شترابه زینق عقد شده
خواهد ماند هر دم داند عمل کند بخره وار نموده است

دویم باپردوده درم زینق و دو درم شکار و یکم درم ارد ماش
باب اندر کستی ماه روز سستی نماید بجده غلوه های بند و حک کنند در پستی
اندازد و بد مد عقده شده فرود خواهد ماند بستاند وار نموده

سوم باپردوزینق و دو درم و شکار بخیزم هر دو را بخورند با بول صبان بها
و در بجده چهل روز با بخور ماه هندی که بهاوند دهد بجده چهار روز دیگر بول
صبان سخی کند بوزن زینق نمک و شکار وارد ماش اندازد غلوه لها بندد
و حک نماید در پستی اندازد و بد مد عقد خواهد شد و بخره نماید

عقد نوشت در حل شده پار در ریشنه نهد و فرود بکدان آب کند حساب کند
تفانش هر و رسد و الا نه تموز اتمای شیشه را نهد عقد خواهد شد
عقد حل زاک پار در در کانه شفاف اندازد با بای کاغذ سپید نهد در آب

تموز بار و عقد خواهد شد این عمل اعلاست هر چه داند
عقد چشمه حل با پار و در او نند نوازند از و عقد کرد و بخریه نموده
عقد کیرت حل شده در محک شفاف کند بالای انکا عدد سپر ^{سقف} اند در
خانه پا و یزد بجهه چند گاه عقد کرد و ان هر چه داند
عقد حل جسد بهری پار و صد هزار و مالا بی ان صدف و بیکر نهند
دو کان بار بار و ماش مهر کند در خاکستر ناکله دشتی نهند سه هفته
بدار و عقد پاک و اعلا شده ای باشد هر چه داند کار کند
باب چشم در تصعید و طنج و مواز ذراتش مثل برود و فضل است
فضل اول در تصعید فرار را برین طریق تصعید نماید پار و بیکر فرار در
بجاد جبر اندازد و اتش کند هر بار که آب گرم کرد و ابرود و بیکر اندازد
تا بکنیم پارس فرار بالای خواهد گرفت ساکنز نگیرد و چنانکه فرو نیفتد در
هم در این جز تصعید کند طریق همین است زرنج بار یک سخی کند و در

زبان آب بگذاش سحت کند تصعید خواهد شد و از نموده است
و کمونش در و هر چه لایق تصعید باشد همین طریق در بجای و هر چه تصعید
طریق جز در باب او باز دیده خواهد شد بطریق آن باشد که دار و را
در و یک کند یا باش حراج پرم یا در زرب از نموده است
فضل دویم در موازینها اش است بر پنجم است از نموده کند
اول کجیت آن باشد که دو سبب بزرگ و هر چه ازین اش نشیر کند
دار و یک در و یک بند و در آن جکت دهد تجربه نموده
اما نوع دوم مدیم است آن بیکسب بزرگ جکت دهد از نموده
سویم کجیت و شانزده پاچکه دار و را جکت دهد از نموده
نهم اش هموم است آن بر سه پاچک دار و را جکت دهد
و موازین پاچکهها اینست در یکسب سه پاچکه بوزن بر نشند یکا اندر حساب
دار و هر چه ازین موازین اش کم باشد با زیاد کند در کم دار و خام

و در زیاده بسوزد و این بنام زمان هندوست در قلم آمده است چراغ
ان باشد که بقیاس کجای آتش کند و در چند انرا آتش و چراغ گویند
تا هشت چندان آتش کجای گویند آتش هفت چراغ را چراغ گویند و
و هر چه زیاده کند از آن آتش سموم گویند و هر چه زیاده از آن کند
چنانکه هند و انرا میسوزانند از آتش ضعیف گویند هند و است
در کشیدن جدها و روغنهای و غیره انرا در رقم آید
فصل اول در کشیدن جدها کسب فرعی درم و کل بود درم و
قند و درم و هلبه بخورم و هلبه سبب درم و شکر کمریح درم
این جمله را در یکجا با یکدیگر سخی کند بعد با سکر سخی سخی نموده در بوت
جدها بالذو صل هم از کل حکمت کند چون وصل حکمت شود بوت و آتش
بدن چون دو دست پد پرون آمدن بگرد بوت را با این ترکیب در سگون
سکن بریزد و جدها پرون خواهد شد و از نموده است هر چه دانند

جسد زرنج پارد و مکنک دو بار تصعید کند نمبر ازین مکت و کپس زرنج و شیشه
 درم شکار با کپس و ز بعد در شیشه کل حکمت کرده مهر نموده سه مرت
 کپس و شی کند چون حکمت شود در آتش بدر حد در حلق شیشه
 دویم کشیدن جسد زرنج بغداد یک کپس در جام بسته در دو مکت کلین
 با و مرد چهار با پس آتش و هر بعد برار در را چون بعد در سر که
 همین دو و لکا خرد و در شمش چهار با پس آتش بعد بکشد در شمش
 سخن نماید در آفتاب نند میت یکبار بعد در شیشه کند در دو مکت
 حشر برساند چهار با پس آتش کند اول در کلون خواهد گرفت دویم
 در میان شیشه در سه سویم شیشه در سه ماند بعد پیرون آرد یکبار از آن
 در چهار وجهه ششتر که اندازد و فیه قرار بکند

جسد خراطین بقیاس کپس بعد یکیم بر شکار ماکت سخن کند و دو سیر زرد
 چوبه اینهمه را یکجا کرده بالای آهک ناز با لده با کپس کا و خلط کند که در کل

غریب است

104

نرسیده باشد بالائی ایک خلاصه مالد با سر کین کا و خلط کند که در انخل
نرسیده بود بالائی ایک پاچه زندگ سنگ ننگند و چون خشک کرد
یکجا کند طریق بچست آتش زند چون خاک تر کرد و انرا با بند با یک
بشوید آنچه سفلی مانند انرا در بوت اندازد بد مد جدید پرون اید
دویم موازنه یک بو خراطین اخر بر شکل مایه قدری سر کین کا و
در ان اندازد آنچه در سب بود انرا بشوید هر چه در سفلی مانند
با شکر بگرداند جدید پرون اید حجب از نموده

جسد را قشقی با پردیکیر و ننگک یکسر با اب لیمون چهار ده بهاوه
دهد بعد چهار ده سکیت بعد یکمان بست و ده بعد با پرد
سی و پنج درم رحل با یک برک کند و ادوی مذکور درون بوت
مالد مالای آتش نند گرم شود یکمان ما سر سرب داد بگرد تا آنکه
تمامی سرب داده شود بعد چندان بد مکه سرب برود

جسد را قشنگی باند و از نموده مانند هر چه دانند بکنند

جسد تو تیا بگیر سه با و نه اب رو اس بدید و سه بار با اب سخته

دشمنی و یکی اب قند با ده درم شکر بهم با یک سحی کند درون

بینه بویه طلا کرده وصل کند بالای لکحل حکمت کیر و بدید پرو

خواهد آمد اینست و بنوعی که یاد بود ان بود هر چه دانند بکنند

جسد سم الفار بگیر و مغز نمولی هفت درم معرنا پنجه هفت درم شکار

هفت درم شکار چهارم درم جو که هر سه درم کن بگر سه درم سما

هفت درم انچه را با یک سحی کند در شبینه کل حکمت کبر و شنی کرده

درین شبینه که با حیاط مهر کند در بالو جشتر نهد هفت پاس اس

در آنکه بکلیع بدید بعد هر پاس بکلیع ز با ده کند جسد در خلق

شینه خواهد گرفت و از ان دار و آنچه که دانند کار کند

دویم نیم سیم الفار و پنجم درم ملکه و سه درم جو که هر سه درم

کفتر ما

کفتیر با بنیدرم شکار شکار هفتادرم مغز نیولی هفتادرم مغز نیولی
پایزده درم و سیاب یکجا کرده صلیب بسیار نماید و با شکار یکدزد
بفیس نخود علوه کند در شیش بالو حشر لاک کند آن بود

فضل در کشیدن روغن کبریت برد و نوعت اول سار و کبر
کبریت خلاصه و کبر کلخاز باز کونه سه روز با آب لیمون بهاوند

بعده چهل روز هر روز بچکان بهاوند با آب نوشتار در دلم بعد

بالای تنال کبریت مذکور بن کند فرودان خورج نرم دهد یا

اقاب تموز بهار و کبیرف گل کند روغن کبریت پروان اید

بطایت اعلا و با کوزه خواهد بود آن بود که بخرم نموده

دوم پار و نخل کبریت با نوشتار در تنج نماید ناهفت روز در تنال

پن کرده در اقباب در جوزامی اید بهند و کبیرف تنال گل کند

تارو عن جمع کرده و آن این بود که بخرم ابر نموده

روغن کبریت سه درم چونه نو یکدرم نوشا و رنجدرم بابل حاکم
بجوشاند هر گشت که بالا اید بستاند ساعتی نگاه دارد آنچه بنیز بود
دور کند آنچه زرد باشد بستاند و بپزد و آنچه وایزده و اند
روغن جبه بر دو نوع است پارده سه برجه و لیده کند پوست او
تمام دور کند و با شیر گاو و قدری بجوشاند و در شیر و آرد بعد
سوم روز بشوید و سخی کند بار یک با نیمه نوشا در سنگ خار بار
کونه سخی مالایی صمغ شش فاق شکر من نماید فرو و اخورج نرم
هند و در اشباب تموز هند که روغن پیرون آید
روغن بلاور نیکو مگوبید در و یکتاب بهم چندان بجوشاند که
روغن بالا اید افتد بطریق است که روغن بلاور و قمر را قبل
یک طریق کشیدن است و از نمودن آن چند نوع است
و بیکر کشیدن روغن مال کنگی خورد باید و بنی و یکتاب پر کنند

و بر دهن جام بنزد چنانچه جام لقان باشد و گنگنی و در جام نهد مالک
و یک سر بوشن نهد زیر آتش کند تا جاز آتش و مال گنگنی را گرم کند
بعده جام را بکشد و بشیلد روغن بکشد و کورت بکند و
پروان اید و بخرمه نماید هر چه داند عمل کند آن بود

دویم کیفیت با کما چیز نارد سفال بسو دره سور اکلند و یک
کانه بزیر آتش کرد و یک بر کند قدری کل حکمت دهن
کتوری بکند تا یک نواقند بالای آتش ساکن کند پروان افند
و هر چه داند عمل کند و آن بخرمه بموزه استعمال کند

روغن پیغه کشیدن چهل پیغه را زردی در کراهی اندازد و نیم
ان آتش چراغ کند کطیرف کراهی را بکند با فکر هم میچاپند
چون بچه گردد بالدر روغن پروان اید بکار بندد
دویم پیغه را در میان آب چوشانیده پوست او را دور کرده

ورزده باله بر طبق شفاف یا بر تمال پس گنجد در تموز اقیاب
روغن بیرون آید خوب علا اید هر چه داند داند

روغن دما توره پار و تخم انکول سر تا ایشان برود بجه
پار و خاکستر خار باز کوزه دو سیر و جوینه نوصد درم و زرد جوین
و درم سرکه صد پنجاه درم خلاصه یکجا کرده سخی نماید چون جزم
شود درون دیک پس کند و تخم مارا سر مالاکم کرده چنانک بر بحر

خسته بیرون باشد در دیک هند بالایی انسان هند هر کند در
زبل سیر و در برد از عفونت روغن در دهن هر یکی خواهد

انزلیتاند و در شیشه کند هفت گرت در زبل اسب بدارد
روغن کهر ما پار و پیکر مارا یک سخی نموده و نوتش او نمیزد و کند
خار باز کوزه ربع سیر از سخی کند و صد بها و نه اسب معون بدیدد
در چاه حلیات هند کند که روغن بالایی دار و اید زبل هر هفته

تازه اندازد و آنچه فروماند سفلی حل کبر با باشد و بالا روغن آید
 باب در خمرهای و بهشتهای که این کتاب بدان قیاح است مثل بر و فصل

فضل اول خمر ناب بر شش نوع است و آنچه کوه ام حق در حق است

اول تالنج خمر مار و قرابه سه کسرت کل حکمت کرده و کپروتی کند و در وین قرابه
 میوه های اسب نهند بعد از قدر به زمین بجاود چند آنکه گردن قرابه در آن
 سکوره نهند و گرد بر گرد گردن قرابه کل کرده باید که دار و در که روغن

خواهد کشید اول نم کند در قرابه اندازد بعد از قرابه در میان و کرد هر
 کرد و انش کشد و روغن در آن سکوره خواهد کلید طریق چه اینست

که هر چه خمر را دو یک بزرگ و بهن در وین بنام
 سه پایه چک تر کند که باسی حوز و بالایی نهند و گرد بر کرد طاسک دارو

اندازد و بهن کسوزه بزرگ نهند و بهن دیگر نم کنند بعد از قدر
 دو سه روغن کبچ و کسوزه اندازد و فرو و دیگرش که هر چه بکند و

زود سوختی دار و در کوزه خواهد گرفت و از آن خواهد حکید در

طاسک درونی خواهد افتاد و کل کو بهتر اینست

دو کجا چشمه بار دو یک بزرگ تا به نشان را سورا خنند دار و لوب

کرده در جام پوتلی بسته باو میزد مطلق و در یک اینچدان مگر کند که

دارو به پوتلی را از سوراخ چینه کرده و دو کجا چشمه

112

جگاو یا چشمه را به تصعید چهره دیگر آب بالائی اندازد و اگر سیاه

تصعید کند بالایی آب اندازد چون گرم کرده اند یکم اندازد جگاو

چیز اینست هر چه داند عمل کند کجا برود اینست

چشمه هر سر پوشش دیگر مالو چشمه بار دو یکی در میان شیشه با کل حکمت

مالیده در هند هر چهار طرف درون و یک ر یک خلاصه نهند که

چنانکه یک کردن شیشه بیرون بود در آرد و در شیشه کرده

مهر کند الش کند تا جسدان برود در خلق شیشه کبرد مالو چشمه اینست

پاره

هر چه وانند کجا برد عمل در بختره نماید

چلچله در یک بدین طریق گناند و در دو یک در یک و شیشه است درون

نیمه گناند بعد در او اندازند و همچنان آتش اول ساکن کند چند کوزه

گرفته شده است و مرور باب مهر خواهد گشت و بعضی او هم در کوزه را

فرود میکند و آن جز او ان بود بداند

فصل در بختی کشیدن اجساد و پار و کل بنسور با بسوس سالی سکو

بالد بکنال سازد و چنانکه نماید و بهتی بعینس سنگ سبستی فرو پس باند

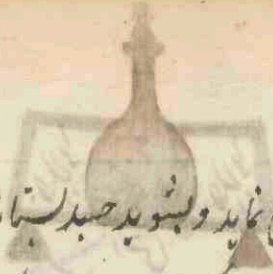
و درین بعینس مت و بکنال از نعلهای دار و دو جو مژه کند مالای

ان و هما باشد و دار و یک که برای کشیدن جسد ما پندند آرد برابر

انگشت پندازد و بقدر و وانگشت هر بار بی اندازد و میدمد تا حد

دو پاس و نیم بدید بعد بهتی را فرو یک طرف بشکند که سر و ن خواهد

اعد در آن جسد بعینس و انه ماش و خردل پرون خواهد امد از

سخن نماید و بشوید جسدستاند طریق بهی ائیت
دیکر بهی جاکد از برین جمله نماید که از کل مانور کند در میان سه سوخ

کند چون بد مد بالائی رود در بهی کد از دو ان ائیت

بایستم در بوته بهار کل حکمت و مهر با مشتمل مرد و فصلت اول در
بوته نای و کل حکمت بوته پرون کشیدن جسد با پار و کل حکمت

بدین طریق کند و هر چه که صورت بوته سازد خوب

درون نیم بوته دار و طلا نماید بعد کل حکمت و صل کند بر مهر نای

کپورتی کند چون خشک شود بد بوته کد از دو جانبدستان کاویا

کند و ان ائیت هر چه که کار نماید بوته ائیت

بوته خلاصه کردن نفرة ثلاث سیرکن کا و ثلثان جون نو بدین

نوع بوته فرماید و هر چه عمل بود و کار نماید بوته ائیت

بوته عمیا کل حکمت کند و در نهد مهر کند بدین طریق

14

بوت و وصل کل حکمت بخت ساختن بوتها مهر کند پار و کل با نور دوران کاغذ
پندازد و پار و شکسکار که در کشتهای سپیدی می باشد و با یک
سختی کند چند که کمی شود بعد بوت سازد و این کار بر اصل است
و اگر کسی کار کند این بوت را بر هر چه که عمل است با تمام رساند
فضل دویم در مهرها غراب پار و همین کل بوت قدری چون اندازد
سختی کند باله کپورتی نماید اما مهرابی یعنی مهر چرخ سازد کیت این میزند
خوب باید کیت مذکور با خون پسر ز ماده کا و و با یک سختی کند و
کرت باید که خون پسر ز بد اکنکه خلاصه کرد و مهر کند تا چون خشک
شود بالای آن چون چهار درم قند و دو درم بقیس نیم گشت بری
باله چون نیم خشک شود مهر زنده با سپیدی بپزند مرغ غلب باله و
بعده آب پرنماید بد و و زود و هر چه بی برد با تمام برسد
با بنبسم در امتحان بعضی اشیا و هر چیزی که از تعارض یافت عمل برود

فصل اول در امتحان بعضی زهر نما زهر ستوه پار و قدری با زرنج و
بایر کا و سحی کندا کپین کند بر بزراغ مالد سپید کرد

دویم زهر هلد و پار و قدری با زرنج سحی کند و در شیر ماده کا و
پار زد خواهد شد با سحی خواهد شد و ان اینست

سوم زهر حرکت سکنی پار و در شاخ ماده کا و بند و سرش هم به

طریق غن نماید و هر چه داند استعمال کند بر این اعلایید

زهر کال کنت قدری با شیرش هم بطریق عیا با زرنج هم سحی کند

در شیر اندازد بر نیک عود کرد و با شیر باره کرد و ان

امتحان این مفاصل بر دو نوعت پار و شیر ماده کا و در او نند

این مفاصل کند بالای اش نه کشتت نیز از او نند بالایی اید جب

و اس بریزد و هر چه داند عمل کند بر است و اعلایید

دویم پار و بخود سپید بانیسم در او نند مفاصل تر کند که ان بخود

116

در و نیم سیاه کرد و سنگ مشاطین زرد سوزن نزدیک وی برود
سوزن را بر خود کشند و هر دوزه که اند و جدا کرد و نزدیک وی
برید بر خود کشد و آن بکار برود و آنچه دانند بکار برود

امتحان سبیره برود و بوغت اول بسبیره را سوده کند خطی از نو
بر این کشد و در تش اندازد و چون سرخ شود پیرون کشد آن خط

زرد پیدا کرد و آن را بر این قسم است اگر کسی نداند عمل است
دویم پار دوزه از آن بالای تش نهد بالای آن کتوره نهد
ساعی بگذارد کتوره درون نیمه تمام زرد خواهد شد

مارقششی و زهی امتحان است که در سنگ محک بزنند چون عیار زرد
پیدا آید و فضا است که خط ابيض چون نقره پیدا آید سنگ امتحان
است جا که سنگ او می باشد در سایه او کوی بی روغن رنجاند
بودنی امتحان است جایی که او بر می آید هر دو آن نم می باشد

پسنداری که آب زوده اند مرصه و اند استعمال نمایند بود که
 لکن نوشتن را سخن کند بر زهره خطی باشد بعد در آنش بند خطی زرد
 چون رقم زرتکشد بر و ن خواهد بود و گفته اند که در وی مذکور را
 بر این برین نوع امتحان نماید و آنچه که موقوف است بدانند
 فضل و بیم در تعاقب هر چه فرار بود و نوشتن که سینه کس اول
 پارو نیم سیر زین و نیم سیر کند که هر دو را یکجا با یک سخن نماید
 بعد بار و غن پیدا چرخ سخن نماید و در کوزه ای من مفاصل بند
 فرودان آنش کجا عمل نماید با آن اجزات هفت روز پنجاه کجوه
 بد هر بعد با اجزات ترش هفت روز صلا نماید بعد در پوتلی
 بسته به غاس در دو کجا چیزها سیر که بند ک طبع آنش کجوه دهد
 و تصعید نماید بعد سه روز با آب لیمون و سه روز در آب سرد
 سخن بسیار نماید و کرسنه شود و هر چه و اند استعمال کند

118

دوم

دویم پارچه که با رویشخار و سهماکه و کلنگ و سکه خود برابر بکشد اندازد
در آب نمکها سیاه بکهنه صلاهی کند بجزه در پاره زده روز هر روز بیست
بزرگ و هر بجزه مضجعه کند استماند کرشمه کرده هر چه داند بکشد
دور کردن سیاهی اجساد برو و نوع است اول پارچه منور کرد وی تخم
و تخم بنسولی باروغن کاویکی سخن کند و بر برک حساب و طلا کند در شبراه
بند نشکست و هر سه کرت بدین نوع بکشد سیاهی دور کرد

۱۱۹

دویم پارچه منور کرد وی تلخ نیست درم و مغز پند بجز نیست درم روغن
کاوسی درم شکار چار درم شند چهل درم کجا اس کرده بر برک حساب و
طلا کند در و شبراه بند طلا ی بر ب نیم گشت تلخ کند سه کرت در
طلخ و هر سیاهی دور کرد و هر استعمال کند درست آید
باب دهم در مزید عیار شمس و مزم کردن اجساد و سنگندة مشتمل بر دو
فصل است فصل اول در مزید عیار برزوه نوع است اول پارچه سفید

ز اولی بخورم تو تیا بخورم جسد سبب فرست یکدرم براده بار یک کند بر روز
ماه ۷ ط ۵ خلاصه بها و زود بعد چهار روز کم عیار بر کند او و بر کند
بالا برک طلا نماید که کت بکند از دو و عیار سفرا بد هر چه داند

دویم پار و علم سنج سی ورم فرار هشت درم سگرف زوالی شش درم
بر روز طلا کند زر طلا چهار درم زر را اول با فرار طعمه نماید بعد دارد
مذکور اندازد سنج کند بعد پست یکها و نه ما بر شتر ۷ و هم بد بدو
سکیت دهد عیار از آن پار در و مان پست کلبه نگاه درم صاب
درم هر یک یکا کند بچوش مذخاکه استبه شده بگرد بعد دارد و مذکور
بها و نه انند کور دهد و سه پا چک است و بد بدین طریق شست ما کند
بعد بر یک تو چ شمس کعبا یکچه ازین در کند از طر کند چهار عیار
پنجاه و ده عیار کرد و هر چه داند عمل کند و ان است

سوم پار و فرار یکدرم و کبریت یکدرم یکا کلی کند بعد پندرم تخم

اطعام در شیرکاو و طبخ و هر بعد از بار و عین این ادویه بار یک کجا صلا کند
بکجا ازین بر یکدیرم ز صعب کعبه در کد از طر حکند سه عیار بفرایند
چهارم بار در بنق شنش ورم با سکنجبرک شانزده درم یکجا بار
صلایه کند باب و ناتورده سیاه سه روز بهاونه و هر هفتگان بهاونه
و ناتورده در مسانهای و یکان بهاونه بندال و هر بعد از آن هفت
بهاونه باب جمله و هر بعد از حگن روغن کاه و قند بهم یکجا
سحق بکنند چنانکه کیک کرد بعد چهار درم و و طر و سخن کرده
در آن بعد بار و شش کعبه بر کد و ادویه بر هر دو روزی بر
طلا کند در بویه عیانند بد سه عیار بفرایند و هر چه داند
پنجم بار در سر کشته پنجم درم و نخاس سه درم حاکه نخاس بوزن
قدیم بازاید بعد برابر ۷۴ برم با لای کجا کند و بد مد چنانکه
زهره و سرب برود چهار عیار باشد عیار خواهد شد شکار دهد

ششم یازدهم روز هر یک سنگی هر دو را کجا باب لیون سخن کنند و
بعده پاره توتیا، بنز سبفر کجا باب اطه ده و ده با و نه
و ده بعد پاره بکتوتی قرم براده کند کماشته ازین دار و با براده کوه
خلط کنند در بود تعبانهند و بد مد چهار عیار پفراید با زر طلای جمله
اکنده هشت عیار خواهد شد و هر چه داند عمل کند و ان

هشتم پاره براده حدید ماوه یعنی نرم سه جزو نحاس شکار کجا بد مد
چنانک یک کرد و بعد پاره پخته جو هر بصیر کچک و ازین هر دو که
کند از باقیه است براده نماید در بودت شیشه بست ر ۴۴ ح بند
و بد مد یکی ازین دو جزو فضه دهد و این فضه را با زر طلا حملان
ناید سه عیار پفراید و هر چه داند عمل کند و ان

هشتم پاره در بست ده جزو و زنج سرخ سه جزو ۷۰۷ چار
جزو این جمله را با روین کرد در سک ماده کاوی باشد با سکه بهم سخن کنند تا

122

دواز

روز بگذرد بعد پار و زحل بر کند و اروی مذکور رو بان سوخته
بشش شاکتیش و هدی ازین برد و ازده وزن فیه طر حکند چهار
پنجاه باز بهت خالص مناصف حملان نماید است عیار کرد

هم پار و جد سکنه ش ثابت انقدر که باید براد کند با همان قدر
تر ۱۳ و با یکدرم سکار سخی کند چنانکه می کرد و با شیر داده کاو و
تا نیمروز بدید بعد پار و روغن دانا نوره سیاه یکروز دارد
مذکور را بالای روغن صلایه کند یکی ازین برد و ازده حصه فتره
طر حکند باز خالص حملان کند است عیار کرد و آن

دوم پار و زهره ده جزو و کندک و جزو و زهره را بگذارد بجان
ماسه کبریت دادن کبر و چون داده باشد وزن کند اگر بایزده
درم شد بگو و اگر نه کبریت دیگر همانقدر همان نظر کبریت بخورند
تا بارده درم کرد بعد با یکباید کفکله انهی بالای اش دارد بر بگذرد

بعده فرود آید به باوند انبساط دهد و یکدرم سکر و روی و ده درم
و ده لای این تمام را یکجا سخی کند و در شکر شفاف اندازد ابضا صفت

ترش و با ترشی تریح برابر در آن ریزد بعده باله چنانکه در روی
مذکور در اب غرق باشد خندانکه بگذارد که تمام ز کار کرده بهر
که اکلم کرده هما نقد را بد بگذارد و یکچون ازین سر سه جزو قمر طر حکند
باشند ذی بی طلا حلا کنند سه عیار سفرا بد و هر چه داند

باز دهم پار و زحل چن درم ناس سه درم مبرد و را برک کند بر
در و رون برک زهره بند در بونه عیار بگذارد و بیرون کشد در

بونه کشاوه خندان بد مد که زهره بر وزن قدیم باز آید ۷۴
بان زهره برابر یکجا بگذارد سه عیار سفرا بد برابر و هفت خالص یکجا

بگذارد هفت و نیم عیار خواهد شد و هر چه داند کار کند

دوازدهم پار و زحل را بد برین پنجاه پست و پنجاه باوند بدید

بعده ده پست سکان با کله دشتی را بست دهد بعد ده بار در و ده و ۶ و قر
بکماله و بکند از دخیان که بگی کرد و برکت بیدار وی مذکور بر مرک
مذکور طلا کند سه کسرت برین نوع کند بکند از دخیان و طلا کند با طلا
برابر بکند از دخیان چهار بار زاده خواهد شد و هشت بار کرد

سینزدهم پار درین نوع و کسرت کجا سخی نماید در بویه نهند و بویه دوم
بالا نهند با دره ماشی مهر کند در دو کجا جز ما و پزد سه روز بخت دهد
بعده فردا در سه با و نه نماید بار و غن طیره و بدید بعد ده بار
مذکور را بر مرک طلا کم عیار طلا کرده بکند از در و غن طیره و

سه کسرت برین طریق بکند از دخیان سه عیار بفراید هر چه دانند
فصل دوم در نرم کردن اجساد و سنگنده و نرم کردن زین عقد
شده بر دو نوع است اول پار در عاج و سم پیش از جاموس این
هر سه برابر با یک برد تو مالای اجساد سنگنده کاف از در و

شراب بند کبکبت دهد سه کرت بدین طریق کند نرم کرد و آن
دویم پار و مغزوه درم بکوت ده درم چه شکار با پرزوه درم
مغزیننه دانه ده درم و تخم و کافور ده درم و روغن شاخ با پرزوه درم از
جاموسن بود تمام را یکجا کرده صلابه نماید هر چند یک ترقیده بود پرو
ابد در روی مذکور طلا کند در دو شراب کبکبت دهد سه کرت خلاصه
و نرم چون نار ریشتم کرد هر چه داند عمل نماید حق در حق است
باب پانزدهم در باب جملانهای قرص و ترقیب مثل برود و فصل است
فصل اول در جملانهای قرص و آن ده طریقت اول پار و طبعی بگیرند
بعده پار و برنج و شیبغ خلاصه کرده نیم سیر برک نموده بعده پار و هر دو را
در کانه بند و باب لیون عرق نموده بالا انگاشته دیگر بند و کبکبت بدرد
تاسه بار برین طریق طبع دهد کشیده و یکدرم ازین برش نرزه درم زهره
طرکند از این پاک اعلی کرده بعده ثلاث او نفره تخم نماید و بفرودند

دویم یاقوت سولسل او هم و همان قدر خاسل بشمار بهم بگذارد بالای انجان
قدر سم الفار قایم دهد ثلث او تخم دهد و هر چه داند عمل کند
سویم یاقوت سم الفار قایم بگذردم بر تخم ورم زهره مصفا کرده
طر حکند با قمر ۷۱۰۷۱ حلا کنند و هر چه داند عمل کند
چهارم یاقوت زرنج و بیاب و طلق مخلوب و قلعی رگشته جله را سه بهاوند
سه روز با آب لیمون دهد بعد به یاقوت و توله نقره دو کتوری سازد
و او را در یک کور در کتوریهای نهند و بهای کتوری مری کنند و بالای
او کل حکمت بگرد سحت بد مد چاک تمام او در هم کلی کرده و درم
بر سبت بگذردم زهره خلاصه نموده طر حله و با قمر خلاصه حلا کنند
پنجم یاقوت طلق مخلوب شیشه شامی و مار قشینی فضا مکنسان بر علم احمد
و علم زرد و ۷۰۷۰۷ درم باد و درم شکار کجا کرده در بونه
عمیا بد مد سه کورت بعهده در بونه سرباز و هر دو سر کن کاوش

ریزد قرمناصفه حلال نماید بفرود شد و هر چه داند کند

ششم پاره قدری صابون با زرنج بهم صلابه کند در دو کانه چینی بند
مهر کند و کپورتی و لکپت دهد چون سرد کرد پرون آرد آنچه فرو
نشیند با تخم ترب هم صلابه نماید و آنچه بالا رود باز با صابون بهم آید
چنانچه اول بطح و دهد و داده است همچنان ندهد نه نشین خواهد شد
با تخم ترب هم صلابه بکدرم ازین ده و درم و هر که حلاصه طر کند

با قمر نشت حلال نماید و هر چه داند عمل آرد و تا داند

هفتم پاره سرکه بند و بی چکنک کلسر نیزه لیمون بگیرد شبه بگیرد اول شبها
مشقا براده نماید بکرو ز در آب لیمون بهاوند و بعد او هم کمرت
بگذارد و در آب بزد و با قمر ناصف حلال کند و هر چه داند
هشتم پاره جدر زرنج ثابت هفت روز با آب کدوی تلخ و روغن
کاه ۱۰ بهاوند و هر چنانکه است روز باریه بار صلابه کند بعد و بر توت

عمیانهند بد مد نرم خواهد شد یکی ازین برده خاص خلاصه طرخش نماید
او با نقره حلال نماید و بفروشد و هر چه داند

نم پارد نقره خلاصه و برنج و مشق و زهره خلاصه و پولاد
و طاش شدرم با شکار بد مد خفا که یکی کرد و بعد چندان بد
که نرم کرد و شکستگی از او برود با قمر حلا کند

و نم پارد و زینق عقد شده ۵۰۴ و ۵۰۵ صد درم هر دو را
براده نماید و با این پنج هر روز سه روز صلاه کند و ربوبه
عمیانه کند از چون یکی شود و دروغ نریزد با قمر ماصف حلا کند
و هر جا که بفروشد بگرداند آنچه داند عمل کند تا داند

فصل دوم در ترکیب قمر و ان مپت و پنجمت اول با پرو
زرنج ده جز و زینق چهار جز و خلاصه با بر شرمیون سخن کند
همت و ز بعد از اینگونه نو و ده لاد ۷۵۱ با پلیون صلاه کند

با داروی مذکور در شبته اندازد و بعد قدری مغز استخوان
کوفه بگذارد و پسند از شبته را بکل حکمت گیرد و مهر کند و کبر و تنی
بجد بکشد و بدین نوع طبع و هدیای پس کجراغ و در هر پاس کجراغ
چراغ نیاوده نماید عقد خواهد شد ازین کلی برشت درم
زهره طر خماید و هر چه داند علار و کجرا برود

130

دویم پار و قلعی خلاصه برکت نماید در حکم کاوش برکت بند
در دوکان بر کاله حکم بکیرک بود بعد هتمه بالا بکیرک کجراغ
طلا کند و دیگر مهر کند بر انش کجبت طبع و هدیای خواهد شد
بعده پار و یک نشه امینی و سیما خلاب همه کرده در ان ریزد
فرود ان انش کجراغ و چلر و ز شیر ز قوم چوه دهد بعد ه
درم سیما خلاصه کجبتیری مذکور کجرا کند و لحاف سازد
در کجبت طبع و هدیای هر چه داند کجرا برود

سیوم

سپویم بار و جسد زرنج قایم و هماغذر فخر خالص و و کتوره کند و

و آرد وی مد کتوره و کتوره نهد و لبهارا باجه سووه مگر کند بالای

ان کل حکمت کبر و و کبرتی کند سه کمرت بد مد اگر ثلث کامل شصت

نشده فنها و الا نه بار و بگر کند از و تا بدین وزن باز خواند و

یکجا این بر یکدم مژ طک بی عمل کرد و و هر چه و اند کند

چهارم بار و جسد زرنج و سیاب سه قمر سه هر فرد و کتوره کند

پس هر دو را طینه نماید و شکار در ان اندازد و هر چه کند بعده

بار و یکدم شکار با شیر ز قوم سه پهلوی سخی نماید بعده از ان

بار و کلنگ و خرطین این هر دو را بار یک سخی کند با بلیمون

و شکار که بشیر طینه کرده است و این هر دو سخی کند بعده پنبه

بار یک به هر دو برین اندازد و یکجا کند سه کمرت بالای کتوره

لیساید و حک کند بالای چوب قوم حک کند کجبت و بد

یکجا ازین سه درم نرگس که طر حکند عمل کرده هر چه داند کند
پنجم پارچه مکنک و نرگس سه برابر هر دو را با یک سخی کنند تصحید
نمایند تا سه مرتبه بعد از بوزن هر دو زینق و شمشیر بوزن
هم جمله را سخی کنند باب لیمون بعد از پارچه مارسیا بکشند او را
فکرو با چوب هم در سگم مارا اندازه و کرون طرف دوم
نخک به بند و مهر کنند بیکر زور در آتش زینل کو سبند بدارند
بعده بکشند یک درم ازین سه درم طلعی طر حکند
ششم پارچه مکنک تصحید کرده کسب با نمیه قرار خلاصه کرده
با سه درم شکار هم باب لیمون سخی کند در سگم مارسیا اندازه
حلق و دوم او را نخک به بند و بعد از پارچه باز کونه با یک
برد و سخی لحاف ازین کند در و یک نهد و مهر کنند و هفت
در چاه حلیات نهد و هر هفت زینل سبانه اندازه و بالای آن

هنگام

چنانکه آن اشباح و بک رسد بعد و یک بیرون کشد کل حکمت کرد
کند اشباح و در هد ازین برست بخردم قلعی طر کند

هفتم بار در پنج چهار درم ثابت کرده و کل مایس دو درم شهید
دو درم زینق اینچله او به را کجا سعی نماید در بوته عیانند بکنم مایس
جمع اش کشند فرود دارد و با بیشتر ز قوم تا سه روز و ایم شکست ماوند
و هد کرده و درم ازین برست و درم قلعی طر کند عمل کرد

138

هشتم بار در پنج ز درم با برک ز درم کل مایس بهم صلایه کند در میان
بوته نهد فرود آن نیم صراع اش کشند تا بنمروز بعد فرود دارد و

حاکم شده بود سه روز بهاوند بیشتر ز قوم و هد یکی ازین برتر پاک
خلاصه طر کند عمل عکاکرود هر چه داند بکار برد

نهم این را کنگه کام بهید یک کوبند ما و کیزک خورد و نابالغ جشنی
تا سه بار رنگ که در معاصی که شعاع اقامت و نرسد بانگها بهایی

بزار که دیگر جزئی بخورد مگر شیره و نریخ و نان کدوم و روغن کما و بخوراند
و این ادویه بخوراند در چهل روز و نیم سیر زین و روغن کبریت خلاصه
این هر دو را با یک سنجی بد هر روز و زهار کبدرم بخوراند باب بهم پن
۱۰ روز مرتب شود بعد دارد و اسهال کند اگر کشمش گندم سبزه و نریخ
افشاد از آب شود و بستماند بعد پاره و ترطک ۶ خلاصه بعد کبدر
گندم کور را با این هم بگرداند کبریت و روغن کبدر و اندک کبریت را در شیر
اندازد عمل کرده و هر چه داند کبار بر دایست تا داند
دوم این گندم را کام و همین کوبند سار و فرزند که چهار ماه استغای
کرد با پنجاسه با چهار ماه بعد چهار درم کبریت کجا کرده صلایه بر
باشد کبریت و غلوه بسته در شکم او اندازد اما اول دبر و دهن او
پد و زد و بر سیاهان چند چنانک فندق باشد کند در روغن طبر او رود
دوازده پالس بوشاند بعد سرد نماید پروان ارد زین عقده شده

بعده پار و قلعی که خلاصه بکند از سه بار گشته را بگرداند و در شش روز
باز در هم پار و الماس کج و در بونه بند بکشد و سبت چوه اسکند در او که
در بعد شفت بار چوه نیراک و در بعد سبت چوه پشه پروید
هشاد کرت خون عسک و در بعد پار و سه درم فرار خلاصه کرده
بعده الماس را در بونه بند بالای ان فرار ری زده نیم چراغ اش
کند هر بار که الماس بالای سبابه با خار بهم فرود کند سه کرت بالا
خواهد آمد بعد پار و یک درم سوشن فضا در او در صد فتاب لیون
و طبع کند و کتورس کند الماس و زینق مذکور را در ان کتورس
ریزد و لبهای کتورس از جبهه مهر نماید بعد پار و دو یک که خام
بار و عن کج جرب کند بعد ششش قوله زربح باب لیون سخن
ناید خلاف کتورس ساز و بعد جام بالای ان چیداش زیند
چون بسوزد طبع بماند سخن نماید کجی از بس در کتورس قلعی خلاصه کرده

طره کند بعد پنجه زین بر هم ۷۰۰ توبه قلعی خلاصه طر کند عمل کرد
و اگر خواهد که در راه شمش بر دو کبریت هفت روز با ترش سخی سخی نماید
تا دو روز دیگر و زباب چون صاف چهل باوند و دیگر و زوز
نوش در باوند و هدالماس کشته و سیاه شیشه اندازد بعد
با معز استخوان کاو و کبریت راجت و هدالماس کینم حراج اش
بکند بعد سخی کند در شیشه اندازد کل حکمت و پیر و سخی کند هر چون
حکمت شود چهار با پس اش کجرا تا چهار با پس حصار خراج را دهد
بطح نشود بعد بستاند و وجه بر چلدرم و ۵۰۰ طر کند
دوازدهم بار دگر و زوز سخی برابر سخی نماید در کانه ناس که در
پیر ز قوام بر کند و داد و غرق مانند بکند بدار و هر بار که شیر کم کرد
دگر بار بشیر اندازد یکبار زین بر کتوله زین بر کتوله و ۵۰۰ خلاصه
کرده طر کند عمل کرد و هر چه داند بکار برد و ان است

سند و هم با رو مار سیاه را بکشد او به در شکم او کند شکر فرب می غیر مطلق
مخلوب بپزد و اندر بر مرور را با نیزه لیمون سه روز سخن کند و طلق و دوم
مار به بند و پار و نمک گره مار را در و یک طلق کند و مهر کند و مار مذکور کند آشته
با گل حکمت کرده چهار با پس در تهنه مانند به مذکور آتش کچهره کند یکی
ازین بر شفت و چهار درم و صغره طر حکند عمل کرده اینست
چهار درم با رو زرنج و زینق برابر با یک سخن کند بجهه تصعید کند بعد
از آن پار و شب چهار دره و صابون شفت درم متفر کند او به
مذکور بدین است تا بکنم روز سخن کند بجهه بکدرم ازین بر سخی درم
روا کت طر حکند عمل کرده هر چه داند درست آرد
پانزدهم حل الماس کچهره هر ستوه چهار ماه و زینق کر سنه بکدرم نافره
بکدرم اول این هر دو اجساد را طعمه کند بجهه الماس و زهر کجا کند با
بهم سخن کند ازین یکی بر سصد نوبه نافره طر حکند و یکسوط نافره بر شازده

درم طرک کند عمل کرد و در هر دو دانه عمل نماید تا و آید امیت
 شازدهم بار و قلعی کشته بجزرم در بویه عیانند و با شکار بهم بدند
 چنانکه کت کرد و بعد ده درم فرار خلاصه با دانه و مذکور ما لب
 سخن نماید بار در بویه عیان بدند ۵ درم ازین صد و بیست درم
 زهره بگذرد بر بجزرم قلعی بجا بدند عمل کرد و هر دو دانه
 به مقدم هم بار و براده کند بعد بیکس نخاس خلاصه را برکت نماید و برک
 تر بلا در ۱۲ نازد و آثار فند کهنه سخن کند و بر برک زهره طلا کند
 پنجاه پست و بعد بعد از مذکور را سخن کند بر برک مذکور طلا کند
 و در و این جمله پنجاه پنجمان با چکرات بد هفت کرت چون پست ارده کند
 داود باشد زهره را براده نماید هفت کرت با آب علم بنده بگذرد و بر
 کرت اخر سیار بر ۷۰ و بد عمل کرد و هر دو دانه عمل کند
 هژدهم بار و سوره هوای پست درم و مکش نخا رشتن درم

نوش درم هست درم نام را با شیر زقوم تیم بکمر و زبهاوند و هست
و بکرت مد هم بت نماید طبع دهد هر بار شیر زقوم با بد بد بعد زهره
خلاصه برک کند و در کبر کا و یکا پس کوبش ندها درم ازین شش قر
وشش درم قلبی و شش درم زهره یکجا کرده بکند زده عمل کرد
نوزدهم فرار کرسنه و طلق مخلوط با آب زجاج یا بنی هفت روز سخن کند با بکر
هندک بگردد صلابه کند فرار طلق خواهد خورد بعد بکر و زما لب
صلاه نماید بگردد این بر بنجاه درم و هه کا مصطاطر کند
بستم با در زین کبریت برابر سخن کند و خود سپد کچی مذکور غلوا
بند و کبوتران این را بخوراند و بنحال ایشان نگاهدارد بعد کبینه
بنحال صلابه کند سبابه شود و بگرد مار که است خلاصه و بد سخن کند
تا که کت بدین طریق کند و کبوتران را بخوراند و در بونه عماد او
نماده بد بد تا سه پاشش کچرا غز بد زین عقد شده خواهد ماند

یکدم ازین فرار بر شصت و چهار درم زهره طرکند عمل کرد
پست یکم فرار و طلق سهکان درم با براده قلعی شصت درم با الیمون
سرورستی نماید بعد یکپاکی ششبر ز قوم سخی کند و رنوت با حل طلق هندو
پناه چوه بنوش و در دهر بعد دو درم ازین بر پنجاه درم زهره طر
ناید و هر حد اند استعمال کند اعلا و اکمل کرد و ما بیداند
پست و دم سار در هر کال کته که انرا نلیا گویند و کنگوشت گویند و با
زهر ستوه یکدم بعد بوته بزرگ نماید به پرو بعد قدری جامه
پار و باب نوزده کلاسه جامه را تر کند چهار بو کند و رو او
بوته هند پیش از ان زهر مذکور را سی درم زین سفایگر و زباب
دما نوزده سخی کند بالای بوته دیگر نهد و پوتلی بند و در میان بوته نهد
بالای بوته دیگر نهد هر کند بالای انسه کمرت کل حکمت و کروی کند
چون جگت نماید با شش کپت طنج و دهن نرم کند عمل کرد و ما داند

پست سیم

پست سوم بار و طلق مخلوط فرارده و درم ماه خربت هند که سخی کند مفروز
بهاوند و در رفته عیارند لکنت و در هر بار که بویه پروان کند کبار
باب خرمای هند که سخی نماید و در برین نوع پست کبار طلق
و در یک درم ازین بر شصت درم ۵۶۷ و طرخماید عمل کرد
پست چهارم پار و سرادنی کشته بقدر نیمی سیاب با قلع طبع کند که
از راه بینی در سر معرر سازد و هین و معنی و گوش و چشم بار دهن
مهر کند حکم کند بعد پار دو یک بزرگ سر مذکور در دو یک کند
تجیف او از نمک کمره کند سر پوش هند مهر کند در سر پوش سوراخ
هند از آن بر او بول صیقل اندازد چنانک عرق شود بعد یک
فروز برد بعد پست نه ماه پرو کند پاک ۵۶۴ ازین شصت
توطی زهره طرخماید عمل کرد و هر چه داند کبار برد
پست پنجم فرو و درم آهن مقابل هشت درم قلی شصت درم

بزرگ و مشق صد درم حله را باب ورم و ۷۵۷۵۷۵ باب لیمون سه روز بخورد
بعده طبع مذکور و ربوئه عیانند با شش کجست و درم شکر طلحه
عمل عکاکر دو و مهر چه داند استعمال نماید تا داند

پشت ششم مراد است و براده قر و براده حدید یکدرم ریزه
بجزرم و فرار دو درم اول مراد است با ریش بشیر زقوم است
یکها و نه بدید بعد و دیگر است با دران یا کند و بکروزه با و نه باب

لیمون و بد جمله این ادویه را با بر و طره و در ربوئه عیانند کجست و بد
پرون اردگی ازین برده طبع ماک بدید عمل کرد

باب زو هم در حلمان شمس و ترکیب شمس مثل برده و فصل است فصل
اول در حلمان و ان هشت طریق است اول پار دزیره تو بار

برک نماید بعد بفضول از آن کبریت پار د بر هر دو روی برک طلا
کند و در شراب بنهد با شش کجست طلحه و دزیره کشته کرده بعد

پاروژنگ زرد بار یک سخی کند و در سرکه خلاصه اندازد و سرخ خواهد شد
بعد دو روز زهره مذکور است بکها و نه بدین سرخ بدید بعد
سه با و نه و یکست و هوم و بد بعد زرد طلا برک نمونه لحاف
برک مذکور از ادویه مذکور کند و در بونه عیابند بکها ازین برک
حرفه قمر طر حکند عمل اعلا و پاک حجب فروده ال کرده

۱۴۳
و ویم کبریت با پزوه و درم علم سرخ بجزرم علم زرد بجزرم و
شکوف رومی بجزرم حله را باب لموسخی کند تا کروز بعد و همون
این زهره خلاصه برک کرده لحاف ارد در بونه و هوم است و بد
بعد چهار درم سوسن احاطه لاهم چندا و طلق مخلوب سبانه
باشند و روغن و شکر سخی کرده ازین ادویه لحاف کند حکم
در بونه عیاب کرده بد مد چنانک یکی کرده برون ارد باز طلا بی
مناصفه حلان کند عمل خوکب اعلا کرده هر چه داند کند

سیویم جسد لبرک فایم النار معقد رم وز هر دو خلاصه بست چهارم
زهره در بونه عمیا کرده بگذار و یکدرم لبرک مذکور بدین نام
بدین هر بار باید که قدری لشکار اندازد بعد یکدرم برده بر
بدین بگذار و چنانکه یک کرد و نشت او طلاخیم دهد عمل کرد

چهارم فرار چهارم درم جسد نونیا یکدرم هر دو یکجا ملحه کند بعد
گوگرد خلاصه نه چندان ملحه مذکور را یک سنجی نماید بعد طبع مذکور
در بونه مالا بالو خیزند چنانکه نشتان بونه در یک باشد چون گرم
شدن یکدرم مذکور کمانه ساکن دادن یکدرم باید که گریست مذکور
در سه روز خوراند بعد طعم را فرود دارد باب بست و خست
نیل سخی کند بعد دو چند طعم مذکور بیشتر خلاصه بار و بر کند
سه روز در آب کل محصفر با بونه و بد بعد بار و چهارم
موی سادی دو چندان قلعی مذکور و شکوف و می ریحی

از آن قلعی و ربی از آن او و به مذکور زک رر و زک را با صفا
ترش سخی کند بعد از آن مذکور و بگرداند از در پسته علاقه بچکاند آب
مذکور با او و به مذکور سخی کند و بخوراند اول باید که موی سر او را
با ربک برود نگاهدارد بعد بگرداند با آب کل محض سخی نماید
با موی در بوبه عیبها کند بدما زن نیم توله و ششماشته و سه کا
و نیم توله رز طلا بکند و بگذارد و عمل کرد

145

پنج ز طلا بخورم براده حدید بشنم قرصه چهار درم زهره
بشنم در بوبه با شکار سخی کند و بدما بگذارد و یکی کرد
باز ۷۱۵۶ حلا کند و بفروشد هر چه داند عمل کند

ششم قرصه مضاف بگردم برنج و مشقی بگردم بولا و دورم و
سیاکب نیم درم اجا در مذکور را براده کند و با سیاکب و
باب لمون سخی نماید در بوبه مضاف کرده نقره رند و بگذارد و

چون کداحه کرد و نیمه سرت او نگیرد تا که قمر نوزد باز آید برابر طلا
 باز طلا حملان کند هر چه چاند عمل کند تا و انداخت
 هضم زهر بکجک و افنون برابر با شیره قوم سه پهلوسست و کپه ها و
 و هر بعد برکت بهره خلاصه سیاب بالایی انطلا کند در اختاب
 نوزد با بخت بعد هم چند برکت زهره جسد بصری بر او کرد
 اندازد و اینجمله را با و درم سیاب و خا هم سخن کند و ربوته عمیا
 سخت بد مد بعد از این رز طلا و بد عمل کرد و هر چه چاند کند
 هضم زهر بصری قایم النار با سیاب است کجا ما اب تریح طبع کند در
 بوته نهند نهر تر و زنگار زد و بد بکدرم این برده درم و بر باد
 طر حکند باز طلا مناصف حملان کند عمل کرد و هر چه چاند کند
 فضل و بم در ترکیب مس و ان بچاه نوع است اول بلا و در رار و
 کپه و کپه کربت و انکی سیر کجا سخن کند ۷۱ و هم خلاصه مضا کند
 بکار

۳۷۶

کلیار بکند ز دو برین ادویه ریزد تا سه روز هر روز نسبت کلیار
عمل کرد هر چه دانند تا دانند و آنچه که نموده ام حق در حق بود
دویم براده حدید سه درم فرار بخورم با سرکه هند که آب
توتایی سبز کزور مالند چنانکه کلی کرد و بعد بویه است با جابوس
و درون بنه شیشه بسته نیم حصار وزن طعم کبریت بار اول
طعم را در بویه نهند فرود و بالای اکبریت نهند شور خوردند
و گرم کنند بویه را در آن نهند و دهن تنور بند و بست و بگرت
بدن نو کنند چنانکه تمام اجزای کرد بعد بوزن دار و نوشا در
ثابت بارد و صلا یا ندر سه با چکت و پد تا سه گرت نوشا در
تمام بدید بعد سه سخی نماید در بویه نهند سرکه مقطر در آن ریزد
چنانکه دو انگشت سرکه بالا دار و بود باید که بویه شیشه بست
باشد و لانه در شیشه اندازد در چاه حلایب نهند و هم

بگذارو بعد پرون ارد پاره ازان خاص طلا کند بگذارو به بند
که اگر عیار ده شده قهبا والا نه سرکه دیگر اندازو و سوخته و دیگر در

چاه حلیات نهد عمل کرد و هر چه داند بهتر است

سبوم زهر بجاگ دو ورم سر کین کوساله که تا تیر خورده باشد
بوقت زاون بکنزده ورم اینهمه را با یک سخی کند بعد کتر
پست بکیرم با داروی مذکور سخی کند باب کل ۲ با و نه و

بعد پیرزن و ه ه طلا کند و ربو نه عمما با شکر بهم بگذارو

عمل کرد و خوب اعلا کرد و هر چه داند بکند است

چهارم زینق دو ورم و ششدرم ۷ و ۶ و بکیرم سگرف

زاوی بکیرم نوش در جمله در روغن سوی ۲۱ با و نه و

دور هر با و نه یک با کج است نرم بد هر بعد بکن ازین برسی

قر و سه ورم زهره طر حکند عمل کرد و هر چه داند کند

پنجم ز طلا بگذردم و ز ریح مصعد چهار درم کشته در رانالای تو بنزد
بالای آتش نرم ز ریح را اندک اندک و او را بگردانند تا تمام
بخورد و بعد از آن کور را صلابه کند با زهره مکلن هر بار یکجا کند و
هفت بار صلابه نماید و پست میدهد چنانچه سنج کرده و سنجی ازین
برند و وجه طر حکند عمل کرده و هر چه دانند میکنند تا دانند
ششم ز طلا بگذردم و جسد صبر است بگذردم جوهر خردین
بگذردم یکجا بگذرد و در بونته در روز ز ریح ریزه ریزه نماید سنجی کند
ز ریح تا ندکنی ازین پست و چهار و وجه طر حکند عمل کرده
هفتم ناپه ز زهره بگذردم خلاصه از وی و کسوری سنگ نماید
بعده سیاه و درم را بگذرد و ز ما از یک نیمه و ز ما بکل بلاس
چهار و دهد بعد از آن حل مذکور را با ریح و جوهر سیاه مذکور بدهد
حاکمیت روز تمام شود بگذردم ازین بر ۵۵۲۶ درم قر

طر حکند و اعلا ایدامت تا داند عمل کرد و اندر علم بالاصواب
 ۸ چهل هفتم سوسن حد بد کنایس با برش تریح سخی کند که سیاهی نماید و
 بشوید و خشک نماید هم وزن سیاه با براده بکند طعم در ربوته
 نند فرودان انش نرم کند تقیاس ربع جراع و اگر نه بالایی
 اکشت نند کریت مضاف اندک اندک و اوان گیرد و اگر یکوزن طعم
 مسدود وزن کریت بساکنی و روزها بخوراند بعدد یکم روز با چوبه
 چوبه و بد و وزور باب تو نا چوبه و در زین عقد شده یکی
 ازین برست چدرم نقره طر حکند تا عمل کرد و

۹ چهل هشتم رینق پست چدرم سرف زاوالی و علم سرف و علم
 زد و پست چدرم عمل را سخی کند و بهما و نه ابصرده بهانه و
 الیمون و یک تلخ ماده کا و و بعدد سبصد و شصت غلو را کند
 بعد از آن سرب را برک نماید و ربوته نند بعدد پنج اک طرد چوبه
 چلک

چنانکه سرب پیر و بجزاران هموزن غلوهها، مذکور سر کشته با پلیمون
صحی کند غلوهها بنزد و در پنج پاچکت و بد همین جمله غلوهها را در بست
دادن بکجا کرده و بساکنی است بد بد کیدرم ازین برک و اول کلام دوم
قرطری کند عشرت بخم و بد بد مد و هر چه دانند کجا بر برد

چهل نهم ادویه مذکور کربست و نوشاد در بست و درم زحل خالص
و فرار بخدرم اول زحل و فرار را طعمه کند در بونه نهند لحاف
اوار کربست کند در و بونه نهند بونهها شیشه است باشد لهابی
بونه مهر کند و لانه در شیشه اندازد مهر کند کل حکمت کبر در کبر و تخی
کند در چهار با پس باید و با پس اول کجرا و دو با پس اخرد و با پس
اخر و در جراع طعمه و بد بعد هر دو در و با پس بتاند و نوشاد در
نابت که با چونه است با جباب کجا کرده ششم کند کبی ازین براده
و ۵۸۷ درم نقره و دو درم زهره طر خماید

پنجاهم سبکفر قایم النار و زک زود پارس می سپید بخردم زیت و ده
 درم اینجمله یکجا سه روز بابر که خالص سخی کند در اقباب نیز هند چنانک
 حل کرد و بجده کبریت در بونه هند بخردم بست بخردم فرود بونه اس
 کجای کند اخل مذکور بد مدت هفت روز بساکنی طبعه و چه سرخ خواهد
 یکجا زین سر بل طوطی نغزه طرحت هر چه دانند عمل آرد

252

یک کرده ن زهره کلکار باز کوزه بکشای و نمک خرد و نوش در قدر یک
 سنبل و بول خرد و بول صبان اینجمله نمک و ما بول نیز است از بعد زهره
 و مرغ نیزه کند گرم کرده و در نیزه برود کند سپید کرده و مالای آن
 طرح سنبل زرنج و سیاه مروارید بچینه طر حکند هر زده بان خواهد
 شد سرب هر ده نیزه کند نمک شور بار یک کند فرود و بالاد
 پت پاک و حد سرب است شود مالای قمر حکند شمس عکله کرد
 قشر و راب نمک تر کند اس کند بار یک چون سرمه بر لاله از حد در

در تمام

در جامه رسیان چید در لعاب صفت در پوست ارد و غلط اند غلوه
بزرگ مقدار حشک کرده در بوبه بد بد بکند از و قایم النار
خواهد شد بعد سیاق قایم النار و نقره با سیاق طعمه کند با بند
همچنان بد بد تا هر سه یکی کرد و بر زهره یکی بر شش طحله کند
ترکیب زهره یکدرم با شخرف بنذررم و کبریت یکیم درم ^{۱۱}
بکشد بعد جدا کند مقدار که ارد کرد و برابر او نقره بایر کند
بگرداند تا دو ارده بونه زهره تمام خواهد رفت نقره ۳
عیار کرد و هر چه داند که گفته ام حق در حق بود

۱۵
قلع سه درم پتر با کند ۲ درم روغنی ماده کاو بر پتر با طلا
کند و چندرم سهنی با کیمیکس کرده تنو با پتر مشرب بد بد
و سه سیر کجابه پنجه ارد و ماش سخی همزه دو کمر کند فرود
بالا بد بد کیم با چک شتی پست و بد سرد کند سرخ و با سطل

کند چاره عیار کرد و باید که خواهد عمل کند با کوره خوبست
 ۱۶ زردی چاره توله کشی چاره توله زاج و توله سبکه یکدرم کچال
 کند گنگی بهاون و در در بونه بد مد حسد وانه مروان اید جانک
 این دوم کمرت بکد از دیکجا شبکه خواهد شد بعد جسد زرد
 پترو کند الماس بید تو بالا کشی را نذازد و در بونه معابد جسد
 الماس است خواهد گشت ۶ درم سیاب بد مد انیاب است خواهد
 انیاب چاره درم نقره را بد جسد کما خواهد شد یکی نقره مد
 بریزد طلعی را بد جسد خواهد شد هر چه داند کند

۱۷ جسد زردی نیم ثابت سه درم بعد شش درم سورا که شش
 درم شکار بهتر یکدرم سبکه یکجا سخی کند و کوزه آهن بکد از
 ثابت شود بعد پنجم درم جسد زردی بریزد درم زهره طر کند
 چاره بسوه شود هر چه داند کند عمل اروا نیست

مارقششی بخورم راهت بار در لمون پرده بعد هفتدم زهره ۱۸
چهل و یکدم کبریت بکشند باز اچا کند بعد ورق کند مارقششی
بر ورق زهره طلا نماید ورق مذکور سخته بگذارد تا کمی گردد
سرگرت بعد بگذرد نقره دو بال زهره کچا بگذارد هفت عیار
کرد هر چه داند عمل کند است آنچه باشد بفرود شد
زرنج چار و کاشوره و سه سپر و ده سیر شرایت مگسوره سخن بکند ۱۹
زرنج دافرود بالا در یک بدید اول اش اش کجور کند
دوم زیادت کند بعد بهتی کند چنانک نمک گذارد آب شود
پخورد اش کند سرد نماید بکشد بطریق ششکه خرد خرد بعد یک
تو که زهره کداحنه و وبال طر حکند چهارده عیار کرد
بعد سیاحت شده نقره کانه و جدر رنج برامر کرده بگذارد ۲۰
قلع بند کرد بر قلعی بار بگذرد طر حکند عمل کرد و اعلا آید

۲۱ کانه یک سرب یک منتر یک تمام را یکجا کرده بگذار و پنجم درم روغن
کاووشه کشند غلوه بند و یکمان غلوه بدمد نقره و اری حی
و اعلا کرده و آنچه که داند کار فرما بد اینست تا داند

۲۲ قمره درم براده حدید چهار درم زهره بکدرم یکجا کرده بگذار و بعد
بانه درم زهره بکند درم کبوتر طر حله عمل کرده و اعلا اید

۲۳ جسد لبرک بگذار و شکر ف روی بکنم درم بدمد بعد بکدرم
سرب را نیز پنجم درم زهر شکر ف روی بدمد بعد هر دو را یکجا
بگذار و بعد او را بریت بجزر انداخت حصه دیگر بدمد ز ^{خالص}

پاک خرب اعلا بر اید هر چه که داند عمل کرده تا داند

۲۴ پنجم درم سرب خوب کرده پنجم درم سیاه قاقم طلعی کند و یک درم
زهرج باکائی سخن نماید پیر سرب طلا نماید و سرب بکشد بعد
بکند و اند سخت یکدرم برسد درم بزهر طشتی بگذار و سخت نی

طلا کند و بگرداند و بفروشد عمل کرد و اینست تاواند

سیاب درم با توتنه سه درم غلوه بند و با نیک توتنه با بند ۲۴

غلوه بند و توتنه با نیک بست بدید با چک و شتی بدید سیاب حجه کرد

دوم کرت با توتنه بار غلوه بند و توتنه با نیک دد بدید بن بطر

بست و بگرت بگند هر بار با چک زیاده کند و توتنه نقصان کند

سیاب حجه کرد و وثبات اعلا ایند اینست تاواند

۱۵۶

قره و درم قلعی کشته دو درم نزع دو درم سیاب دو درم ۲۵

هر چهار یکجا کرده سخن بسیار کند بجهت و بدنه درم مس و قر

کند با یک با سوش در طی کند بونه معا بگدازد با پرده عیار کرد

دوازده جز بصر نه جز و شکر ف نه جز و کبریت یکجا سخن کند

در شیشه چهار باس اشش نماید دو چوب را بنی زهره بنی نقره

طره کند یا رده عیار کرد هر چه داند عمل ارد اینست

۲۶ جد بصره قایم النار سیاه و طلق سیاه شوده درم مارقششی چهار درم
 سکر ف دو بندرم نک سیاه شش درم نوشا در دو نیم درم
 سهک سسی کچا سخن کرده هفت بهاونه تر بهله در دو جو به یک کوه
 بدهد نهو بالا جد مذکور بگرداند موازنه شوده درم سیاه
 ثابت بگردم هر چه داند کما برود تا داند اینست اعلا ید

۲۷ براده زهره و سکنجرف و سکر ف و مارقششی کچا سخن کند بهاونه
 لیمون بدهد بعده در بونه معما بگرداند عمل کرده تا داند

۲۸ نه درم سرب شش درم براده زهره بگردم کچل بگردم مثل کچا
 سخن نموده شش سرب چک و ششی بت بدهد بعده سرب بگرداند

۲۹ نه درم سیاه نه درم سهک پست و پیکر و ز کچا سخن کند با شیره لیمون
 بهاونه بدهد بعده بونه چهار انگشت راست میان طلق و نهام کرده

لیب نماد در این باب اندازد چهار با پس آن کچور که کند بر توله زهره
 کوه در کوه

158

بکجه طرکند هر چه داند عمل کرده تا داند اینست تا داند
سه بنم سیاه به بنم چکان نیله خالص اسکند و و پاره سازد مقدار ۳
ناخن انگشت بعد و کتوری خورد این بنم درم را هر دو را
بسازد و بعد تو مالبا حدفت و کتور بهاء در میان سیاه بند مالبا
در میان پنجد که پنهان کتور بهاء شود مالبا ی کل حکمت کرد بعد
بکنم کر خاچه حلیات و فن کند پست و بکر و رنگه بسته برود
اید کتوری دور کند و هر چه داند عمل نماید تا داند

۳۱ سرب هرزه درم جسد بصری شش درم سیاه شست درم بر
جسد بصری کچا سخن بکند از دو سیاه چهل بنده دور کند بعد بکرت
باریک نموده بعد بکرت باریک نموده بعد چهارم حصه کند و
یک حصه سخن کند با دوید مد کتور در شش چهار پارس اش همچنان دو
و سوم و چهارم شش مرتب کرد و طر صبر نقره است و بکر دو

نقره و یک حصه زهره طر حال و او آورده عیار کرده و شمس اعلا
۳۲ ترکیب شراب صد عد لیون را شیره بکشند بعد موقت کند و بستانند
در آن نه درم نوش در اندازد و شراب بکشند هر چه داند
۳۳ سکنجرف شش درم زنج شش درم سببانی شکر کاوش شش سنج کند
بگردد باوند دهد در شیشی اندازد و بکاس شش کرده فرو دارد

۱۶۵
و بر مس کینم توله چهار نال طر خماید عمل کرده هر چه داند
۳۴ شکار و چونه دو کهار و نمک خود دینی کهار و شور کهار و نمک

خار باز کونه شراب چکاند و رموی سرد می اندازد و حل کرده
۳۵ یک سبوی بول طفلان در و یک نهد و یکسبم سیر چونه کلی یکسبم شخار اس

کرده در بول مد کوب بچوشند شراب بعد شش درم سکنجرف
در جامه کرده بسته در دو کجا جفر تمام شراب سکنجرف را بخوراید بعد
بر مکتوله نقره یکسبم سکنجرف بدد زر طلای خور یک ابد خوب

شندام

۳۴ ششدرم سیاب برزده درم براده مس مخله اند و درم برآوده مس

بازین حق کنده با پیره لیمون بهارند و بعد تصحیح کنند بدین طریق

چهارده کرت سجا حنظل خواهد شد هفت کن گبریت بدید هشتی

پرزیکرت بر توله نقره طر حکند عمل کرده ان بود که کفام

۳۷ زر یکمات نقره یکمات سکنبفر یکمات سرب یکمات کجا کرده و

بدارد یکمات ازین در دو ارزده ماست هشت بی طر حکند ده بی کرده

نقره و زر را چنت نشن طلق را با بشهد خالص جو شاد چانت حسیده

شود بعد طلق مد کور با بشهد مد کور یکنو مالد بعد اخلاص بهم

بشود یا صبح مالد بتوبید هر زنده هر چه داند کند تا داند

۳۸ دیگر الماس را حل کند در روغن مقنع چهار یا پس تشش کند دیگر

جو شاند حل کرده اگر این روغن بر سنگ زنی بسوزد ناچر کند

همه صرا بدین نوع حل تو آنکند هر چه داند عمل آرد تا داند

۳۱ دیگر طریق کردن روغن مفتح دانه خرمای کبیر جو کوب کند و کبیر
روغن کاه و کبیر روغن نغوظ پارسی دو سیر کوگرد زرد کبیر علق
یعنی دیوچه و اکلی سیر روغن کبیر در او نذ بچوشاند با بش نرم و
در شام زود پاش تمام کرد و هر چه داند عمل کرد

۳۵ دیگر زردی زرد و سرخ بک طریق حل کند مایه زردی و قلعی و
سنگهار و سبابه ای در کوزه اندازد هر گاه که مالد بر این مس
و کاغذ بر زبانشته نماید و اگر با ضمیع مالد بر کاغذ بنویسد خلاصه
نماید و اگر در پوست مالد پوست نماید هر چه داند

۳۶ عقد سبابه پارود و دخی شیر او بکشد و با فرارستی کند عقد کرد
و هر چه که طر حکند عمل کرد و طریق امتحان نمودن اینست

۳۷ سرخ بکاین با سرکه و سبابه روز طعم نماید هر بار که ابدار و کم شود
دیگر اندازد بعد در بونه نماید بالایی اش نهند بکروز که مظهر
پهلوی

162

چکک دادن گیرد عقد کرده هر چه داند عمل کرد
 چوزه مرغ سپید نر و ماده ایشان را بسته پرورد چون بزرگ شوند
 بیفته ایشان را بستند سوراخ کند مایه آنها را پر و ن بکشد در هر بیضه
 سچکان درم سیاب بریزد بیضه را مهر کند و رسته ز قوم سر پیلو
 و یا چهار پیلو که دارد و دهن از چوب قوم مهر کند بالا کل حکمت
 مالد بعد از ۲۲ ۲۳ هفت پر و ن ارد عقد شده ماند

طریق کلی کردن زینق و طلق و نهاب یکدرم سیاب و درم مایه
 یا منی همت بها و نه دهد چکان هر روز سی بها و نه باشد کلی کرد
 هر چه داند عمل کند اینست بجز نه نماید از موده اید خوب

قدر زرطلی بهمان قدر نه مهره خلاصه هر دو را در بونه کدازی سخت
 دهد بعد هرک کند در نمک کل ایض و با لای شرابه طلا نموده
 کجست نماید از نمک نقره و یا طلا بوزن قدیم باز اید چون کل

۳۳

۳۴

۳۵

۱۶۳

کرد و اگر کنگار دیگر زهره داده کرد اند مضاف نموده کجما ازین برزگرم
عیار طر حکند در یکسوله زهرست بنی اندازد و نیم عیار کرد

۴۶ نقره خالص در وی بوی سرینا بشود و برک بار بکنند بعد کبریت
سحق نموده در تهم مالای ششراه بطبق نماید برک مذکور کند انش حکمت
در تهم ان تا بکناس چون کبریت تمام سوخته شود برک را برود کند
در ظمی دو درم و برک مذکور دو درم برده توله کیمیا سفید

۴۷ یا قوت کبود یار در بلور شین مهر کند انقدر که خواهد باید که در دو
هفته در آب لیمون تر کند بعد سه روز در آب نیل بنهد در تهم حوت
جسار جا کند انهر را بر بند سر او مهر کند و بالای ان کل حکمت کرد

بعد ششماه بیرون کشد یا قوت کبود کرد هر چه داند
۴۸ نقره یکسوله زهره یکسوله بر چینه یکسوله و ششتر کشته یکدرم طلق کشته

یکگانه از زهره بنی نقره کرد در بوت عماید هر دو آن بود

سنگین

۴۹ سبکتر نو بنا، سخن کند حکمت کثرت کرده در روغن بلاد و را
بر برز بعد با هلیله شش درم شکار سه درم کجا صلایه نماید بکدرم
ازین بر بچیزم قمر و بکدرم خاص طر حکند عمل کرده

۵۰ طلق و نهاب دو درم فرارده درم هر دو را با بحر مای هندی و
سه روز سخن نماید هر بار که انگم کرده دیگر اندازد بعد هر روز
تا در نیم روز نامدت پست بکفر با بول حمار طی و هر عقد کرده

۱۵۳ بکدرم ازین بر نشت درم رصاص یک طر حکند عمل کثرت
عقد فرار شده گشت مکه از دیکسویچ زهره دو توله خلاصه طر حکند

ثلث آن کم دهد بفرز و شد هر چه داند عمل ارد بخره نماید
فرار یک در شیشه اندازد در گشت مکه از دفرز و برد بعد ششماه
پروان کشد عقد شده ماند هر چه داند عمل ارد آن بود

فرار طلق حوزده بکدرم بر صد درم زهره خلاصه طر حکند عمل کرده

فرار عقد شده و پنج کجای بگذردم ازین برست درم حاصل پاک طریقه
ابض پاک خوب اندر هر چه داند کجا برود تجربه نماید اعلا کرد

فرار طلق و نهاب با شب یا شبی در هفت روز به او نه دهد چنانکه
هر روز سستی باشد تا گلی کرد و هر چه داند عمل کرد

پاروشت و حوی هر گلی بشتو آره بگوید بقدر و مکان بر آب کشند و
سی درم زین خلاصه در بونه اندازند و آب فندک و درو یک

اندازد و درو یک دیگر بونه زین نهد سه روز بچوشاند زین برود
شود بگذردم ازین برسی درم قلعی طریقه کند تجربه نماید

زین عقد شده در دانه بر بزرگ اندازد و ازین سره و ارصال
پاک نموده طریقه کند عمل کرد هر چه داند علما تجربه کند

زین طلق خورده بچیزم در دانه بر بزرگ نهد و آن دانه را
در گوشت نهد بالا پوست کوسه قند به بچید و بالای آن امر شیم بچید

درده سیر و عن کتان تا چهار با پاشش میان بگوشاند عقد کرده

هر چه داند عمل کرد آن بود که بجز به موزه ایست

و از خلاصه که با بکتاب و نذ و در بول چهار عقد شده است

در دو شراب کل حکمت و پر و تنی کرده بکبت و هر چه نبرد کرده

هر چه کرده هر دو شراب را بشوید بستاند بگذردم ازین برسی درم

مترت طر خماید مریه موزه خاطر ارد کار کرده

بگوشاش که انرا سورج کنت گویند و درم سنگ بگذردم

با سر که رسیده سه روز صلابه کند بجده با اش سخت بگذارد

سه درم ازین و بگذردم ازین برسی درم رصاص طر حکند

با قرماید موزه بفرود شد عمل کرد و تجربه نماید

سهم الفار نیم سیرنگ کرده بگذردم و تک سه درم جو که مار

سه درم کف دریا و بگذردم سکار و بگذردم اشخار بگذردم

مغز بنوی و همت ورم مغز پانچر و با مزه ورم سبب گنجا کند سحر
نحوه غلو لها بسته در شب کمال اندازد و در بالو جگر زرد و سر شسته
نیم و یک و نیم بیرون شبینه هشت پریش نماید جسد بیرون آید
در هر پر کجا غمراوه نماید تا هشت پر هر کجا کند خسته شده
فرا حلاصه است بگرد و در پلیمون نوشتا و سحر کند و خشک نماید
فرا بیرون اید بعد از پنج یک دهند و در سبواندازا باشن
یک هفته بخوش اند عقد گشته بیرون آید هر چه و اند عمل کند
نقره و دو توله رنق و دو توله نوشتا و در یکجائی و دو توله یکجا ملحه نماید
در بیوتی بعده روغن سید پانچر و شیرک هر دو را یکجا کند طبعه در بیوتی
بناده بعده بالای التشنه در چوه روغن شیرک هر روز چوه و
تا کمرت بعده بکدرم این با شامزوه ورم ۳۱۲۲ طر کند
سکرف روی یکدرم مردار سنگ و ورم مار یک سحر نماید خون آید

168

له

بسته کرده بر بوبه آهنی در آتش نزم بریان کند بعد در شیشه اندازد
که رویشی کل حکمت یک در شوره کرم هند پس سر و کرده پروان او رو
یک درم ازین برود و درم ۴۴ طر حکند عمل کرد

در خل جوهر نوبیا که در قشم حلیا مار زبیده سده است برابر یکجا سخن کند
بالای آتش هند تا عقد کرده یک درم ازین با یک درم ۳۴ طر حکند قدر
زهره بدهد پاک و اعلا اید تجریم نماید اینست تا داند

شکلیف قایم النار و رنق برابر بار و عن کبریت طغیرا غلو له است
در شیشه کل حکمت در ماله جوهر نندشش آتش کل حکمت بکند در هر
یکجا عیناده نماید ۴۲ درم نمرده و درم طر حکند و درم زهره نمر
بدند عمل کرده و هر چه داند بفرودش ان بود که تجریم نماید

مس اندر سوسن این بنیاد بر آبر مرد و بس این مرد و بکند
بکن در نیم چند نشود خاص کدازیه سخت ده از راه اخلاص

پده سرب از دم بالا ازین پس نوزن نفرة تابا ابدش پس
قرین کشته شمس چهار ماهی که رنگش داده بوی ماه در ماهی
چو از شمس طلا کردید همچند چو بفرودشی اگر خواهی خور پی قند
چنین کردست احمد چند باری جراین دیکر سوزده بی کسکارس
را سخت بجزرم نوشت در قایم النار و درم مار قششی ذبیه بخیزم
با سرکه مقطر صلابه نموده در شیشه کل حکت کرده است باس التیش
حکمت کند یکدرم ازین و یکدرم فرار بجزرم سه ۲۴ یکدرم
خاص را طر حکند عمل کرده هر چه داند کند اینست
حکمتک سبک کتوره سار و قدری سبابه در کتوره ریزد
بعده در دیک سوراخ و یکطرف و یک شکند تا طریق و یکدان
کرده یکراغ آتش نماید مالا بی سوراخ کتوره نهد چون سبابه کرم
کرده کبریت دادن کرد جهانک جزو سیاب را صد جزو کبریت

بخوراند بعد از آن چه بر چهار حصه در قتره کلند عمل کرد

رینق چهار درم مثل چهار درم سم الفار چهار درم رزنج نرود
چهار درم یکی سخی نماید ده درم نخاس خلاصه را برک نموده در
کانه این ادویه مذکور طلا نماید و برکت زهره برون کسوزه
این نهند و مابا کسوزه دیگر کسوزه این نهند و بالای انخل حکمت
و کبروتی نماید و مهر محکم کرده مابای کسوزه کرد بر کرد و دیوار از
کل حکمت کند چنانکه نماید در تمام اش حکمت کند تا با پس کجاء
زیاده کند و مابای اب اندازد چون گرم کرد و دور کند اسرد
دیگر اندازد بکدرم اریزین بر نه درم ۴۲۳۲ خلاصه طر کلند
تویار در روغن بلا در صلابه نماید بر بویه گرم کند چهل گرت در
روغن مذکور سرد نموده چنانکه در قسم جمله گفته شده است
جسدان بکشند بعد ده درم جسد سبک برک و بکدرم شکار در

عماد بکدرم ازین و هفتدرم قمر و بجزرم زهره طر حکند زهره را
کداحه در آب صابون انداخته بعه طر حکند ان بود که

مزار طلق خورده بکدرم بر صد ورم بخلصه زهره طر حکند

امتحان رکت سنگی با زرنج بساید در شیر اندازد شیر چون خوب گردد

طالوسی شور رکت سنگی بکدرم تو تیار بسز بکدرم تو تیار مذکور رواند

از و در سیاه و با پهن بکدرم مردار سنگ بکدرم همه در شیر

برنج بکدرم و سحقی نماید بعه در بوت برنج مالند و در اقباب حساب نماید

و در و در شاره کل حکمت نموده مهر کند پت و در زرد و از و سنجی

پرون اید ازین چهار درم بر چهار صد درم برنج طر حکند و آن

چهار صد درم در بکهر است صد درم برنج طر حکند جمله زر کرده و

راست لاشغب بغض خداست عالی هر چه دانند راست ایدان

امتحان بچکان با زرنج بساید در شیر اندازد رکت بکوشت شود

بکدرم

یکدم مارقششی و یکدم کوگرد و پنجدم سیماج تمام را با برستی نغز
کجام تمام روز صلایه نماید بعد یکدم اران صد و دم برنج بامد
و در شراب کل حکمت نموده حک نماید پت و در زرنه بنی ایدش
کنند لا شغل هر چه داند عمل کند اینست که کف تمام وان

صفت ستوه بازرنج بهم بساید و در شیر اندازد و رنگ طاوسی
با پرچراغی باند پس کرده ستوه یکدم زینق ده و دم سکرف
روی یکدم و از سنگ با برشتی لمون سه روز صلایه نماید بعد
یکی بر چهار سرب گذاشته بدهد سرب حکر و دم شود یکدم این
بر صد و دم زهره گذاشته اندازد و رنگ سس سرخ شود ازین زهره
یکدم بر صد و دم قلعی اندازد عمل کرده هر چه داند کند

عمل هلدوه و زینق کبریت هر یک ده و دم در کهرل با بیکر صبر
چنان سخن کند که زینق نماید کرده و حک نماید بعد آب سبز بخورد

نقره و بانگ نقره طلا کند بالای انگشت هند باید که انگشت کرم باشد
بفرمان خداست عالی زر کرد هر چه داند عمل کند تا داند
عمل عقد زینت بکبر و تاوه که سه دو ساله در زینت مکتور در و
النس چو دهد عقد کرد و جهانگ فرود اندان
تکریک کسوره این خورد و یا بزرگ انقدر که خواهی نمی ان
از سیما بپر کند و سر که هندوی که از جو باشد یعنی کاجی بالای
سیما اندازد تا کسوره از آب پر شود بعد برایش کرده است
بگردد تا آنرا که همه سیما در کسوره خورد تا پیدا کرد تمام را
بعده بگذردم این کسوره بر نضت درم قلعی که احسنه بدو چون
موم بسته کرده و هر چه داند عمل نماید و تا داند
حای تر است درم و اب پیره او ان بستاند و بخورم سگرف
روی اسکرده پندار زوده درم سرب است پیکار کند از

و نال دهد ذهب اعلا گردد و هر چه داند عمل کند و ان
براده این و اشجار برابر در کهرک کرده با سکه مقطر صلابه نماید و ان
هر باونه باند نایکت و هر چه ده بت و هر نرم بعد از آبی شده ما
یکدم ازین برهشت درم زهره طر حکند فضا کرد
عقد زینق بعد از حاجت در کوره این بر و یکدان برشاند
و این زینق در آب بکپره اسپن و شیره بتانند و شیره مدکور را
چوه و هدنازک سیاه قرص بند و بعد ازین یکی در شفت چهار
قلی پاک کرده بدهد و می موم در کیر و ما ذن اله و الت ش کچر
بکند و زینق مذکور در شیره عرق باشد هر گاه کمی کند و یکم زینق
تا که عقد کرد و مطلب کلی حاصل کرد و هر چه داند بکند
کالکت امتحان با زینق باید در شیر اندازد سیاه کرد و بپزد
زند یکدم کالکت از روخته یکدم و تهنه یکدم و مردار کن

بکدرم با برشی ترنج باله در اقباب نهند و خشک نماید بمثال عمل اول
کرده در دو شترابه کرده کل حکمت بگردت دهد زرد و ازرده بخا

پرون ایدگی ازین بر چهار صد بنج طر حکند و چهار صد بنج در
بکدرم شش صد درم قلعی طر حکند تمام زر کرده لا یتقلب

و دو حصه زینت یک حصه سکنجری با پلیمون با کانی بساید کرده بند
و برابر هر دو کبریت افسار بجلی کند و ریشته حکمت برشانند

با دو کجا جزد و ازرده با پس اش کچهره کند فرود دارند آنچه که
لضعید شود انرا فرود و ازرده باز با نقره کبریت بجلی کند همچین

چهارده شیشه بگرداند کلی بر شصت چهار نقره طر حد هر زراید

عمل زهره ضفاح سم الفار بکدرم جسد زرنج دو درم بجلی کند

پنجهما و ناپلیمون بدید چهارده درم مس پاک کرده را بکدازد

و بکدرم ازین دروی کره بسته عرق کند و چهارم حصه تخم دهد

دوازده

۱۶۵

داروی مذکور در و اندازد و هر چه چنان عمل کنند و آن
پاک نمودن زهره بدوده خانه طلا کنند با یک خوروشی پس
ده بار در آتش گرم کنند در کاجی سرد کنند باز در بول لاشه
در و یک بریزد تا می در حوز و بعد بگذارد در الیمون و
در آنچه کله یکا کرده بدو مرتب کرد و هر چه چنان کنند
سنگبری را علاجه در بول حمار اسکوده بشوند اندک اندک
بول بد بعد دوازده با پس در اب الیمون دوازده
بار سینه بدان بصری ۱۸ درم مک سنبل چندم مک سنک
۱۸ درم مک شوره بر با کرده سیاب چندم هم در بول حمار
تر کند بعد طشت بر کجین را در بول حمار صاف کند و آرد
بار در آتش اندازد در بول حمار سرد نماید و آرد با بر
همین گذاشتن شود یک درم نیم دار و بر شندرم برین

و در بکدار دست مزده بسوه نقره کرده کرده اند از نموده است بعد
بنای بنی و بنی ازین یکجا کرده بکدار مزده بسوه نقره کرده
و از خود نکرده هر چه داند عمل نماید و بفروشد
عمل ساختن کلبه مک و نذود و من بلبله و یکا شیرخار کلبه
بلبله و اطرا یکجا کرده سخن نماید و شمار جدا گانه و کرده به بند
میاندکنند و چهار بد می اب اندازد بخوشانند تا یکم بد می
بماند فرودان و آن کرده شمار بیرون اندازد و ابدر جستر باید
و این یکم بد می ابدر دو من مکنند و اندازد و آنگاه این کلمه
در سبکند و در بکدار آن برزک مدور بخوشانند کلبه آن روز
اشکده کند چند انگ بکدار و فرودان تا بسته کرده بعد
بفروشد بسکند کار بند و که در پهلوی این عمل بسیار مکنند
نالی سیاه و کل سیاه در حوض کلیان هست و در یکی چهار سیر ^{قطع}
بارد

178

پارو و کداز نموده بعد یکدم نالی سیاه پندازد و نقره کرده
رو هوا بی اکر دو سیر باشد نه درم سیاب اگر چهار سیر باشد
بر عبیدین وزن ماهی نموده باشد سیاب در دهن او بریزد
تا کی جولا بکان دهن ماهی و دم او محکم بسته از جابه به بچند
و کل حکمت فرموده سه بار چهار بار پس آن کند یکدم از این
بر چهار سیر شتری کداخته اندازد و نقره پاک اعلا کرده
یکتوله سیاب عینا برهن یکتوله کبک شیره صبر و وینر و در صلا کند
در آفتاب تمام را خشک نماید غلوه بسته در روکی خالی به بند
با سر اول بهم در رو یک مهر کند با چونه و رنگ طلید سر اول را
بعد کل رو یک مذکور را بر یک کند چهار جک شینی بسوزد درم
نرم اش نماید و و نیم ساعت بعد کچمه بر پنجتوله شترک بدد
قرخالص پاک اعلا کرده یکدم اله اب مروح حضرت قطب مولانا

عبدالرحیم سومیم بجزه برآورده فاکه خوانده بققران بدید
پار و یکس برکت لونه صلابه نموده تو مالاد سرب بدید پار
و یک و یک خوروشی در اندیک اندازد سرب را بکرت گرفته
تو مالاد رنگ اشک ما چو شتی بسیار نماید چو نرد شود سرب کشیده بر
ایند بعد از سرب محمول طبر باشد نه درم کبریت و روی اندازد
و اباب خراطین صلابه کند و در دو شرابه مکر کرده اشک کماط
نموده بر این وجه صد و بیست بهادند و هفت نماید یکی بر صد
بیست و نقره طر کلند ز زبک خالص براید تا داند
ز انکالان سیاه پار و یک در خانه بدارد و تا حد یک ششماه هر روز
یکدرم سیاه و مقدار یک برنج بر شود اشک نموده بخواند
همین نمط تا ششماه بنجال و جمع کند و به پرو نکند و یکدرم
ازین بر یکین قطع اندازد فضا پاک خالص کرد و هر دم داند

۱۸۵

صوفی

صفت سنگل من ربو این ترکیب حکمای هند اسکرانت کونید بر مثال
رنگ گل بود چون بشکند برنگ خون حیض عورت نماید بار و
اسکرانت لعن برابر او سیاه با خون غویچه در کمر ل اسکرانت پس در
بوت سر بسته بکار رود و بد مد بکدرم ازین بر صد درم نقره
طر حکند زر کرده و اگر ازین لنگه را دهن دارد و فرار سال عمر او
کرده و اگر راه برود مانند نکرده هر چه داند عمل نماید
صفت عمل سیاه با سکرده شاره درم و گوگرد اسکرده برابر
یکجا بشیرده هستوره سیاه اسکرده نازنما که سیاه شود
پس از او بگر چیز بکشد و ر بوت سر بسته بد بکند کرده و بکدرم ازین
بر صد درم زر هشت بی طر خماید چهارده عبار کرده
و اگر زهره و نقره برابر صد درم پافزد بکدرم ازین بد مد
بی کرده و بگر چیز دروخت چخته و میان خشت بکار و چهار خشت

در چهار انگشت دورد و انگشت عمیق در میان آن درون گوید
کو و فرنگ کند تقیاس کوی مزرک سرپوش از من کند که درون
بر و بر انکو و خرد خسته شد پس بخت را گرم کند تعاس پاپ
و گوگرد اسکرده با کفچ درون الحوزد گوید اندازد و در انحال
سرپوش زهره در گوید کند و بران سرپوش خاکسرا اندازد محکم کند
و بکند از تا سر و کرد بر تالی پشساند بستاند و هر چه داند
مکس کبکفر زنجی بلور و زرنج و بهما شتری و مورد کرد و
فضه حلان ازین ادویه زنبیل خالص عمل داد و به بوکی محاربه
ساجی بهابی هر گوید شاهرمان تا بنا هوسی اجلا جیلایه کمان
سماک اسکرده و گوگرد اسکرده برابری شهلا اس فرموده
وردیکی کرده در زیر زمین فرو برد بعد ششماه بیرون آرد
بحد طلا نموده و رذات هر دو کون پستی و فعلند اگر یکسال بخورد

نافع اید و در بر بزید هر چه خواهد عمل کند و آن اینست
را کرده زرنج شازده و روم و سمانت شازده و روم و
باشیره و نالوره سیاه اسکندر با حکم جبرئیل نموده در بونته سر سینه
بدمدکت که کرده از زهر نقره و زهره را رنگ زرد دهد
عمل قلع بند سوسن بولا و کبر و نوت و در بر آئینه و این شود
همه هم نموده هر روز بکنیم انداخته باب اعلی که او کعب بود
و سر که منظر کعب بود و در کبرل نموده صلوات نماید همهت زور حق
نماید و هر بت را کبارتش کند بعد و در کبر ماده کا و در سر سینه بند
در اکبرم در میان طهارت مالد تا صحریره کرده بعد و در شیشه انداخته
سر او بسته در چاه حلیات بند و زبل تازه انداخته باشت تا منته
با چهل روز تا آب کرده بعد سیاه خام آورده در کعبه انداخته
برالتش ببارد چون کرم شود و از آن آب حل گشته قدری

پندار زده سگرت بر این طریق سماج بنه کرده بردست باله
چون قطره کرده چون خاک تریکونه از آن مرکب قلعی اندازد
سرب اسکوده شازده ورم و سیاه اسکوده شازده ورم
و منسل سی و دو ورم در یکجا کرده باشه و هتوره سیاه
صلابه نموده تیا لخر نکبت در بونه سر بسته نهند بد گنگه کرده
زریح شازده ورم و گوگرد شازده ورم در کهر لایشه
و هتوره سیاه اس کرده تیا لخر نکبت پس در بونه سر بسته نهند
و بد گنگه کرده هر چه داند عمل مانند وان

جسد امیرک سیاه و این را با یکدرم و این و بولاد و زر نقره
و سوسنکی هر همه را در بونه سر بسته نهند بد گنگه کرده پس این
گنگه شازده ورم و سیاه اسکوده شازده ورم و منسل سی و دو
ورم یکجا اس نموده در تیا لخر جسد نکبت پس در بونه سر بسته
نهند

بدن گنگه گردد هر چه داند عمل کنند و آن را بکار برند
پارو ابرک شازده درم و سکنجرف شازده درم یکی اسکند
و قدری سهما که اندازد و بر همانند و در سایه حکمت آرزو
و در بویه سر بسته در آتش بدن گنگه گردد پیش نشیند بعضی تر مالا
نهند و در بویه سر بسته بدن تا از خاک پاک و صاف شود پس آرد
او زربکی اسکند و در بویه سر بسته نهند بدن تا گنگه گردد و بر این
سه بار کنند بر هر دو درم زهره یک درم از و اندازد زهره کرد
پارو یک که اند عورت افتاد بود در او نذی نهند با پنج کک
تتمه بالا داده و فن کنند تا شش ماه بر آرد یکی ازین بر چهل درم
قلع طر حکند عکله هر چه داند با زرد خوب
زرد کماش زهره سه ماشه نقره پنجاه بصره دو ماشه
در بویه معا کرده تمام را بد مد فرود آرد و آردی کرد

بارد سیاب انمقاری که خواهد در خون غوی که هست بگردد و به او
دهد و یا نه در یک چینه آن سیاب به نزد قیام کرد
گیرت ۲۰ درم نوشت او در چهار درم شب گاهی چهار درم مکن سیاه
چهار درم سه که چهارم درم پهنه مرغ چهار درم که زرد باشد
تمام یک اسکوده در قرع ایتن موطر نموده روغن برارد این
روغن در پتر قمر مالبد در افاکب لحظ بدارد تا که حرکت شود
بعده در بونه انداخته سربسته بگزارد و ۱۲ بنی شمس کرد

اگر صیغه فضا را در اب صابون مصرک بانوش در یکای سرد
نماید زرباک خالص و وارزه می نمودد اید

پهنه مرغ یکصد و نشت عدد سکرف انمقاری که تواند و یک
پهنه سورا خارده اندازد و مهر بارو ماش کند و صورت ترازو
سازد و در یک آن ترازو پهنه بدارد و در و معلق بینی در و آن

یمنی بیرون آب باو برز و فرود و یک آن کند بر این نکر در تمام
بپخته هماش کنرف برو چون بپخته گردد در توله کچمه طر حکند رز و
خوبک اعلا خواهد گشت بهره سازد در دست آید
رست برانده و غفران برابر و زن کندک در دست نمود
و خون او بی هر چهار را یکجا صلا به کرده با مغز استخوان کاه
میش بر برش و در خمره اندازد تا چیزی روز که تمام گرم کرد
بعده آن کرمان این اخلاط را بخوراند و یکبار به هم زین اخلاط
بر و در خمره کند تا چند روز کرمان اخلاط تمام بخورد سه مرت
بکند تا گرم رز گشته شود بهر یک طوق رز و در کرون پیدا کرد
بعده از آن سر خمره محکم کند تا کرمان تمام حکش شوند یکبار درم آری
بر و در دست درم زهره طر خما پد شمش اعلا کرد
در درم شکر ف رو بی و در کوزه این رز و بی پخته یکبار

کتوریه و کچک نوت اور بالایی شرف مذکور نند بار بالایی این کچک
نوت اور کچک راز روی اندازد و ویم کتوره بالایی ان هند
مهر نماید و در کل کچک کوسپند تو بالایی اتش نماید بهین
طریق هزار پخته زردی بد هر بار سرد نماید باز سرد
تا هزار پخته یکی بر نسبت قمر خماید هر چه داند
مارقششی ۸ بصریه ۸ توتنه ۸ انجمله کچک باریک سخی اول تا بر
یسمون پست بهاون و در بول صیان پست و در صرب
بهاون بد هر بهاون و در اتش کرمان به بدارد چون حکم شود
باز و بکر بهاون بد هر ماکه تمام شود بکدرم ازین بر مکتوله نقره
طلا نماید و در بویه معاجیکت دهد اگر زر کامل است از و بر توله
که نقره طرح نماید درست اید و ان راه چه داند مکنند
سرب کچی بر بکدازد نیم سیر باب در و ریزد بعده و در کچک کند

188

و نیم سیر کرت و نه درم نوشت در ما بجا ب مدکور سخی کند کلمات کرد و
بعده باره با بصرا شباهت مدکور با بصرتی نماید و در احاب بنار و کجاست
و شیشه کل حکمت گرفته اندازد بجد و یکی که تمام ان سوراخ بود شیشه کل
کرد ببالد و دیگری که تا ان سوراخ بود شیشه بالای سوراخ بند و کرد او بکل
بالد و دیگر آن تر نماید و آتش کند همچون ادویه مدکور در هفت شیشه کرد
و در شیشه اول شش پیرانش نماید دو دویم هشت پان در سوم و ده
پان در چهارم شازده پان در پنجم بیست پان ششم بیست چهارم پان
در هفتم بیست و هشت پیرانش نماید و چوب هر چوب که باشد متصل
روز هر شیشه که می کشند ادویه مدکور وزن کند ان مقدار که کم کرد دیگر
یا کند و با بصرت تمام ادویه را سخی کند و در افتاد شک کند در شیشه دیگر اندازد
و آتش که گفته شده است بکند تا هشت شده تمام آتش بکشد و از زده پیرست
دو نیم جبارین ما بعد چه فرطر کلند اگر باره شیشه کرد اند و هم باره هم

دواند هم پایش نماید و هر چه چاند عمل کند و ان اینست
مار و زینق برابر در دلی جگر می کشد کشت بالا تر شده و در آرزو
پایش نماید اگر بالا شود زرو ام کمرت دیگر کند بر شاندرین
خواهد شد طرح او بر شست و چهار نقره است هر چه چاند
مخزن حکمت بود نزد حکیمان خردمند کلنگ کج دل نام خرداوند
سزاوار الهی ان کرد کارب که پدید کرد سیاه از بخاری
بر کوهی و کمر کون خاصیت او که از هر کوه چیزی مختلف داد
رهنمون کرد هر چیزی هویدا همه اجناس و ارباب پیدا
تعالی صانعی کاند در عقا قیصر در آفرینش هر یک داد تاثیر
چون سیاه و در که بار هر چیز بجای نقره شد جای شد از زیر
یکی محبت با مس کرد چون زرد دیگر رنگ سپیدی در مس آورد
با صفت مس هم از صنع خدا پس ناز از روح نبی از تو تیا پس

وهد سیاب ز را شنایمی کدور نقره و آهن جدرائی

پدیدارنده رنگ دل افروز ز سیم خام زر گوگرد پیر سوز

جلال را بی زرد و نقره و سیم منافع بخش آهن کرمه شدیم

زصل را داد از نقره فصائی از انداز و سیم شنایمی

در لغت سید المرسلین

بخشش را در اجساد اندر نش در و سیاب چون باد اندر نش

دلیل مکر این عالم نهان اوست هدایت بخش کار امتحان اوست

رسول بر حق ان تیج رسالت که کرد این کار خانه استمالت

محمد کاشرف خلق جهانست حکیمانرا عیش قوت طالبنت

شرف افروز در اجساد از زرد کمرند اندر بشر ذات پدیر

چنان ارکان دین را کرد بنیاد که او را ضبط گشت ارواح اجساد

بکلام و هر مصلح شرع سپرد سواد کفر از کبریت دل برد

مسافر در سیلاب جان را بختی بنموده نطق جان بر
 شکست آمد زدنش قدر زرا و و سیم کرد او قرص قمر را
 بدو که لعل خود جوهر همی نیست نبات معدن و حیوان سخن گفت
 علمها، هدایت را بر افراشت ضلالت از نهاد خلق برداشت
 زالائی که با هم گشت از دین جدا هر یک بکار بگردن تعیین
 خاص عقل کرد از خل و دین یک ر خاص جهل گشت از قبیل او حال
 مبیض قشر را حکمت سنگون کرد عقاب معرفت نبات بدو کرد
 مراد و چون با مر حضرت ب شد سباب سلما فی مرتب
 عقاب قرینیت را بند پیر فرا هم کرد تا زو گشت اکثر
 از و یک دزه بر هر که افتاد چو ز را ز جوهر اش گشت ازاد
 درود ما پایی ما و بروی غایت سو به ما زوی پایی

در حسب حال خود گوید

سحر که چون بتقدیر السیر
بر اعدا و شیبائی استمانرا
فلک فارور و در حل نهاد
پرکنده شده بودست سینه
بشمار شفق آتش برافروخت
ز این کرد اول سیم سازی
ز سیران زمان برخاستم شاد
چنان کان شرط تعقیب و تطهیر
دل و جانم بباکی گشت شادان
پس از تسبیح و از او را در هر روز
در این اندیشه چون برکنادم
چو در هرگز گشته دل بر کار

۱۹۳

سپیدی گشت پدا از سیاه
ز نار کجی ز ما بی شد جهانرا
چو وقت آمد بگردانم گشاده
بهم آورد پس کردش محقق
چو دیدم نیکوان گوگرد می سوخت
پس آنکه امدانند ز زر کداری
خوار کردم اول مبر زبان باد
در انحنی نکردم هیچ تقصیر
بکردم پس نماز با بدادان
ببردم دل بظلمات های پر سوخت
ز دل ز بر غم را گهی گشادم
بهر جانب روند و ایتره و آید

دو دانه نوراحمایل دارم از دست	سرو با پیچ جو چیز باز پوست
دلم مشغول در آینه دیدن	بشد ز انوشک خاک او دیدن
در اندم کف نفس بکار کی کم	رنای مرکت لرحمت چون سم
مرا از خود نشد نپدا نشانی	شدم از بچودی خود نهانی
چه در چه مانده در رشتن او نیز	شدم که آوارگی که بر جز
بسان مرغان از خواب نمود	زوست من چنان بر خاشاک نمود
که بد کرد این روز نهایی	برون ردم ز طبعی با بجای
سلامی کرده باز انوشتم	برسم خاومانشش رفتم
کسی از شد دمانی کاه از غم	پاک کردم که او بر سید عالم
دلستم ز غم گرفتار	مرگفت ای مراد انوشتم بار
عجب دارم که در غم از چمانی	تو با چیدن نهرهای که دانی

ممت نام شده

+	ب	ب	ب	ب	ب	+
۵	۸	۸	۸	۸	۸	۵
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸
۸	۸	۸	۸	۸	۸	۸

در سخن تیزاب بگردن شور دو باره دو برابر مزاج سیاه
 فزاج سفید و نوشتار در و دار و شکن و کمانظیه این اجزا با کرا
 با هم صلاح کند سوده وان اجزای مزاج جنم کند و شور در کباب و

شکن تر کند و در قرعه کند و دست بکند از دست بر روی بکند بکند و از
 تاپش نشکن کند یا بچکد و این اجزا را هم بجا و چهار مثقال باشد که یک
 و یکر فایده ثم الفار شب یامنی و نوش او را قایم سلاویه کرده و زین پاک
 با نه استی نماید زین کم کرد و بعد از آن بکند و قلعی پاک شده با خاکستر زین
 بکند و مویز نشانی هر کدام بچسبند بار و یکراب اندازد و در ته و یک
 سمان نو فریش کند و معمولا را بر مالای او بریزد و سرد یک را و یک پاک
 بکند و با کل قایم کند بونه محکم کند و ته کانه سورخ کو حک کند و بر یک
 دان زند نشکن کند تا که دو دو سبب برون آید محکم دو دو سیاه باشد
 نشکن کم کند و بکند و تا سرد کرد و یک حصه بر دست زهر اندازد
 ثابت کردن ثم الفار مکرر ثم الفار و در متفرقه حیدر هند و هین سه
 باریت با و هین عذاب هر کدام که باشد روی بریزد چنانک بر مالای
 او براید و بطی کند چندانک در آن و هین کداحه شود حایر مفسد کرد و احکا
 برون آورد و در بطن مشتربه فرو ریزد سه نوبت ثابت کرد و بکند

196

و یکی از نم القاری کی از راحت با هم صلابه کند با سفیده مرغ برشند و
و از وی بویه بسازد و بپزند تا محک شود نگاه از براده قر و از ریش
شسته پاک کرده کند و با یکدیگر طعمه سازد و محک نماید و در آن بویه مد کور
نهند و این بویه مد کور را در اندرون بویه زر کمران نهند و بویه دیگر
بر سر او نهند و صلح محکم کند اما باید که سوراخی در ته بویه بالای نماید و در
نرم نهند و بد مدتاد و سیاه با نام پروان اید و به سپید مبدل گردد
نگاه سوراخی را به بندد و مگذارند یک روز بر زهره عمل کرد

497

فایده در فایم کردن زنجفر مروغن موعود یک شیخ حرف حجر کتبتقال براده
زهره پاک سر منتقال و از هر یک برته بویه ریزد و باقی بر سر او ریزد
و سر او را منتقال بپوشد و کل حکمت بگرد و با قاشق نماید آنکه بویه
در زیر زمین دفن نماید چهار انگشت خاکتر بچینه بر سر او کند و این شیخ
بر بالای او نماید و اندک اندک آنش کند زیاد نماید کشت تا آنکه در او

فاک گشود و با بکینیت و کراتش نماید و در روز سیوم تسخیر کند بعد از
بگذارند تا سرد گردد و بردارند که ثابت است اگر در اتش همواره بوده باشد
چهار مثقال بر حکم باشد و الی سیم معال خواهد بود نوزده تسخیر کند سه پوت
هر بار مثل زینت بر و هند که هم کرده سرخ شود پستاندازان شکر و پند بر
سی و دو مثقال و با یک مثقال براده سم کا و و سخی نماید و نقطه نقطه روغن
موجود بخور داد و هر دو سخی کرده بشمع کند و در میان قدحی کفجه و چون
به بیند که بخار از او برخواست زنیار و تا آنکه بر کرد مثل روغن بخورد
در بونه آنکه پستانداز و بر صحیفه قرم کرده اند اگر عاری باشد شود سوزان
کند و زرد کرد و اند تمام باشد آنگاه پستانداز مثقال از آن برده قرمت
طرک کند قرم کامل عیار باشد که از عیار پرور آورد و عیب نداشته بود
صفت روغن موعود پستانداز سر کین کو ترا پنجه زرد بود سخی نماید
و چهار برابر بول طعلان حل نماید و بطرف کرده گاه گاه بر هم نهند

بعد از آن بجز بر حکم صاف بد پس نماند از ضمه او را با بول برور نبرد و چند
 روز بگذارد و باز بجز بر صاف بد و هر دو را یک درهم بریزد یعنی بر
 و آنک را التمش نرم عقد کند که طبعی شریف است و بد یک حکم مسین و
 با سفال یا فرج و بوزن ملح عقاب بوزن اصافه نماید و صلابه نماید
 و تصعید نماید بن القدر بن با شیشه نوبت تا در سیم نون شود و در سیم
 و سرخی زنده تلخ مالای رود و آنک استماند صفرت بینه چخته و در هر
 ازده دو درم ازین عقاب مصعدند و صلابه نماید و در شیشه مطین
 کند و مالش چهار سیر کین شکس کند تا روشن از و برون آید که روشن
 موعود است و گفته اند که شبت هر طیار و محال هر جان داشت
 عمل استن ز بخفر بویزد وزن مایه در هم برین وزن مایه و تلبس و
 کبریت اصفر وزن خمیس درهما زرنج احمر وزن عیشین درهما زرنج
 اصفر جمع هدا کله و بسحق سحفا بلینا و یخل الحمر بجمه فی کوزه بطین حکمه

و توضیح فی الاتون ادنی نون بله نام مستحقا بکنند هر چه کند
محمد زکریای رازی است مانند تو سواد کرمای صد و نیار کرمیت اصفه نچاه
دنیار ز رانج احمد است و چند نمار اقلیمیا ذبیه ده و نیار مصیبت ذبیه
چند نمار سیاه و آنه عدسی چند نیار شب یا منی است و نیار زاج احمد
است و نیار شریف است و نیار سفید است این تمام است مانند باز
زده شکم مرغ و قرعه کند و تعطر نماید تا ابی از آن بیرون آید و پس
الحل در دم که بیرون آید به بندد و شکم سگی پس بگردنوش در
و سخن نماید و در قاروره کند و در سیرکین آب گذارد تا هشتاد روز
بگذرد تمام حل شده مثل خون بعد از آن در دو قدح مطین کند و آن
یک شب آن زریخ در آنش زند تا منقعه کرد و در منقال ازین منقال
الاه ب $\frac{1}{2}$ را عقد کند و اگر منقال ازین الاه ب $\frac{1}{2}$ م طر حکند سیرکین
قلع کداحته مراد حاصل کند هر چه داند عمل کرد و آن است

در عمل V I H A K روی ستانند کبریت زرد و اواده
 مشقل و در مغزه آهنی کن بگذار چون تمام کداحه شود چهار مشقل آبی
 در آنجا اندازد و از ششش فرو گیرد و بنه تا سرد کرده بعد از آن بسازند
 سحیح تمام سیاه شود عبدکم کرده در و انگاه شش جزو زربنج رزد
 برش اندازد و هر سه را با هم صلاک کند تا تمام مکی کرد انگاه شش
 جزو سرب سوخته بر سر او اندازد و سحیح تمام نماید و جمله را یکجا شود
 بعد از آن در شیشه مطین و سر شیشه را محکم کند و سوراخی بقدر حوال
 روز در هر شیشه کن و آن شیشه را بر طبله گذارد و بر سرش نرم
 بنه بهترم خپانک و من نیزم سوخته شود و بهترم بدست باید همه
 یکسان چون هشت روز و یا هشت ساعه زود بگذرد تمام کند و بگذارد
 تا سرد کرد در روز دیگر انگاه شیشه را شکند و بر و آرد
 قَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ حَلِّ الطَّلُقِ اسْتِغْنَا عَنْ الخَلْقِ طَلُقَ مَعْصُومٌ

جزوی و اب باز و عمل کوهی جزو نظرون جزو بوردار منی جزو
 قرخالص و بهره شکار جزو و بورد زر کران بتم بهره سفید
 ان تمام را جل بر یک بعین و بعد از آن عقد کند و با ۱۱۱
 ۱۱۱۱۱ در بونه باب شود و کله در و تا سر کرده مانند شیشه یک
 ۹۷ ۱۱۱ ۷۴۴ این برشت چهار ۱۱۱ ۱۱۱ ۱۱۱
 تکرر در اعلا تراز حدیثی و این عمل معنیان است بحرب اما ۱۱۱
 ۱۱۱ را چهل کبار باید کلاحت ما بر یک شود و بعد از آن عمل کند
 ۲۰۲
 قرار معهود جزوی و رب جزوی جوهر علم جزوی کندک زر و جزو
 یکجا کرده در شیشه کبر و کل حکمت گرفته در شش هشت پریدار که بعد از
 بقدرت خدا تعالی مدعا حاصل گردد هر چه داند عمل کرده و کبرتی ازین
 بر یک بطوری طریخی نماید زر و یک اعلا ایدانچه و اندک بکار برود
 فایده پیار و این را و هفت شبانه زود در میان تیزاب صابون بند

بعده در صلابه اندازد با خشت چینه و شیر کویا پنج میکروند سخن کند کل تپایی
او تمام برود پس پنج پانزده تا نوزده ماهه روش لطیف باشد بعد
پارو شیر و ووی خورد جزوی و و ما نوره سبزه جزوی در صلابه
اندازد و از سیاب اندک اندک بمجانبه بماند تا که فراز نیک
جلا بشود پس باید دارد ماش و از آن نیک بگویند و خمر نماید بسیار
بگویند تا چون سریشم جنبیده کردد خمری سخت و او را مثل کویا
کرد کند و میان او کویا بگذارند مقدار عبد و شیر مالد و یک بعد
سریشم هم از آن ارد مرنماید و محکم کند و میکروند و بیکر بر هم از آن
ارد مالد و بگذارند تا نیک خشک شود و مانند سنگ بجای از آن باید که
ارد ماش سطر خشک شده باشد در کل حکمت گیرد هم با و نیکو حکم کند
کوبه را تا کند فوی آتش بند و بد مد و آن غلوه مذکور در میان
آتش بند و بد مد تا غلوه کردد مذکور سخن کردد چنانچه ارد ماش

در میان سوخته کرد آنکه با این بر کرد و زود در آب اندازد کل تر قنده شود
 قرار عقد شده بر آید و عمل درست است هر چه در اندکجا بر برد
 از امام مغزین مایه و کلش بیضه انفرادی باشد و هموزن او عتاب
 پراشیده و هموزن او موی سرادی نابالغ مراض نماید و این هر سه
 با هم دیگر صلایه نماید و در فارورده اندازد و درین اوبه بند حکم در چاه
 زبل اند بجز این جهت از نور بر آید حل شده ابی لعل چون خون بجزه
 انرا بقره اینق بر آورده در شیشه بدستی که بکلید این سرخ انگاه
 بردارد و در ظرف انهی کرد و بر بالای آتش نهاد تا زمانی که گرم
 کردد انگاه بچکاند بوی ازین اسب رخ چندانی که بالای سیاه
 بر آید پس عقد کرد چون جوهری سرخ خواص و ضاع بر کرد
 یکی ازین طرح کند بر هر جایی که خواهی طرح پذیرد و اگر حل کنی
 و عقد نمانی یکی بر هر از و هفصد هم رود و اگر دیگر بار عمل کنی و عقد

بر این طریق است باز نهان ان کثیر ضرب و بکر نخواهد بود
عمل از نموده مجرب پس با رد مثری که انتقال از حل بمنقال از عفران چو
کنیم منقال از بخار زهره بچمنقال زینق و قمر بمنقال شمس نیم منقال این
نام دوازده و نیم منقال است همه را مخلوج نماید بعده برآده کند
و بانوش در بر پاند تا اجبار انوش در تمام کس کردند بعده کل
برد و مخلول سار و عیار طر حماید و اسم اعلم بالصواب لطلع راب
با هم کداخته فروزید در ان عیار را عقد کردد بعده قمر را کبارد
و شمشیر طر حماید و زعفران حدید و زنجار زهره باد و منقال عبا
به تراب حار حل سازد و براد کار تمام در شراب پنجه با تمام رساند
تا حل گردد و هیچ رسوت نماند و صاف شوند بعده منقال ازین
مخلول برسی منقال طلیح پاک اندازد عرض حاصل آید و اگر مخلول را
عقد کند حرب است یکی از و برسی میرود هر چه بود و نزار حار از است که

مکمل است جز و سوسه جز و نوشت در بر اینده تمام مکی کرده و صلابه نماید
و در شسته اندازد و بکل حکمت برد و نماید تا خشک شود انگاه باشد
عقد نماید بر این طریق تا بهمت با بر رساند و غایت آن باشد اگر کسی
در سرما دارد آب بشود و اگر کسی در محل که دارد عقد کرد یکی بر
زینتی طرح نماید و از آن زینتی یکی بر سصد زهره طرح کند و از آن زهره
بر ماضد و پنجاه مشترک طرح کند نقره رو با سی شود و اگر متقال و نیم
از آن بر چهار صد متقال این بگذارد اگر بیشتر کرد یکی از این بر
و چهار مشترک طرح نماید نقره رو با سی کرده و از معدنیات که در
اکثر یافتن تهر از این نباشد و سوسه بیشتر از این بزد و هر چه از این زیاد
خواهند سیح بر نباتات و حیوان برد و هر چه دانند عمل کنند
نایده و رسیده کردن زین نوع است بکرم علم را و صلابه کند و
بعد از آن خشک کن و بعد از آن خشک کن و سرکه را بکشد علم را در آن کن

تا بهم مخلوط کردند و در آنجا یک کن در کبریا کبر علم را در آن کن تا بهم مخلوط کردند
و در آنجا یک کن و بعد از آن یک موز زرد و الو و تلخ را یکوب و با علم داخل
و کس طعام نیز فروی کن و بر او مرغ نیز فروی کن و بر هم زن و در
قدح مصلح کن و سفیده تخم مرغ نیز فروی کن این وصل قدحین مزاج
و سفیده کیم کن و تشویه کن و روغن کجد بقدر دو انگشت بر مایه باشد
و صلایه کن و در آنجا یک نماید و باروغن دروکن تا سه مرتبه اول
روغن بقدرد و انگشت مرتبه ثانی بقدر یک انگشت و مرتبه ثالث او را
باروغن حمر نماید و هر مرتبه سفیده تخم مرغ داخل کن و بکر روغن دروکن
و هفت مرتبه تشویه کن تا جوهر سردن آید بعد تصعید کن

بارد و هزال طبعی بنیم سیر اول با بول و می بسیار بعد براند و هم بر این
طریق هفت بار براند بعد بار دوش و رنیم سیر اول با بول مذکور
براند و نیم بار مایه زاج مذکور براند چهارمین طور که بعد براند

در دهن گذارد تا هفت روز بکشد و عقد نماید با هر دو چهره چهره پوتلی و آب
بکشد و عقد مکنور ببالد و در شیش اندازد و هر دو بکاران نهد و چهارپای
آتش نماید و بعد سر و کند هر چه در شیش باشد گیاه از آن کلنگ
مکنور به نوله و بگرط حار هر چه باشد ظاهر کرده

بتراب زاج سیاه را مدتی بکوشند پس بگذارند تا مسقر کرده و قمر صبی که
دو ابروی درم ازین استا ندر شب لضعن او شوره نوب درم در زهر
اینش بچکاند و اندکی در و سیاه در نقره بر نرد خوب است

بتراب هندی علا شوره براق و آب برنج بلور و و سیرک زرد

بکس بر نونشاور کرده هم را اسکنند و قمره این چکاند نترابی محال
کرد و چکاند سخوانی از فولاد که در روی بریزند در کلاف کرده و
و حل کرده و هر چه داند عمل کند و آن را نیز خوب

بتراب فاروقی از حبه ان کوبند که نقره طلا را از هم جدا کند بگر فزاج

سپاه انرا مدتی بچوشاند و در مقدار زیادی بسپس نهند عقد کرده همچون قرص
ازین و وارنود و روم بست و روم و در قرصه امین بچکاند بدستور
که خواهی ازین نقره را نصف کنی و عدایی او قدری بسیار با نقره نیز
و این نیز از فاروقی گویند مرید داند عمل کند بهتر اعلا

نیز از بستری نمک قلیا و و سیرم الفار و دماشته سنوره یکسخت نوشتار
نیم آن هم ورکید که سحر نماید شخصی بسیار پس در شیشه یکسخت کند و بر
با یک و خاکستر و سبوی سرخ و کرده بپزد و شیشه را در بد محکم بچد و در
کوره نهد و کوره او را از خاکستر گرم کند همانچنین شیشه در خاکستر سرد باشد

و سر کوره بچل پوش محکم کند و ده روز در تون حمام نهد همچون آب
گردد زهره که داخله بکند بگرد و روز میرد ایضا اعلا کرده

عمل نرم کردن هر چه که خواهد چون موم نرم سازد و پار و شیشه
و و سیرک بنده با کبار یکسیر و راب صل کرده بر قشر کور اندازد

دوسر روز ببارد کماهی چکاند بعدد پوست بار یک نام در و کند که هیچ
رزه نماید بعدد در کوزه نهد سر کوزه محکم سازد خاک در و ریزد
در کوزه شیشه کران گذارد و سوخته کرد و سه گرت چینی نماید مثل چوبه
خواهد شد بعدد بوزن کلش شوش و رخشاب هم بساید و دو است
تا یکجا کرد و بعدد در شورک کرم ببارد و بالای خشت تمام شب دوم
روز یکش روزن نماید آن قدر که از مثل او کم کرد و بار اندارد و سخی کند
مثل او در بندر ببارد تا آن چنین کند شوش و در بوزن قشر رطبه مانند
بعدد در شیشه کند و در جای نم نماید نام روغن خواهد شد بعدد

اینج سخت بود انرا کرم کرده با کداحنه اندازد مثل موم نرم کرد
استخراجه جوهر زرد کیک کیمبر کینی و جو کهار و شخار و کوف و بر با کیمبوله
زنگار چهار توله همه در پنج در سه خشت سازد بساید کسوی که تخم سار
روز و در آفتاب ببارد خشت سازد لیمو و پکر بلند و هست توپه تخم

پدا کر ما اب کرده بد مذ سخن کرده بکرات نموده چار حوز و جو را به پیش
و سه روز و سه چنگ سازد و در شبیه مطنن کرده اش کند و در هین
قراب کشاوه و دو پاس اش نرم کند ماز و نما و بسیار سپید بر
اید بعد جوی تراشیده مقدار بیه و هین او و ما جوی او بی مهر نماید
و کل حکمت استوار کند چهارده پاس اش و مگر کند بعد بکرا ز و تا سر
شود و قراه بشکند جو را که در خلق جمع شده ما بشکند تا بوقت
حاجت بکار آید هر چه داند عمل کند تا داند و ان اینست

استخراج سنگ کف بسیار مقدار بیه که خواهد پکرد و در سنگ سلاطه اندازد
با لیمو ما جهو کنگ و بر سر کرب باشد پکرد و خشک سازد و در و یک اندازد
و یک دیگر سفالی لب بلب هم دیگر بیزد و در کنارهای از کسین با کل
ابض لب نماید و در ته و یک اش کند اهل است و چون اب بالا کرم
شود چنانست بکرا ز و ان ابر کسیم زبرد تا سه بار سما سبک است

نصفه

212

تصفیه کرده و در آن دو یک بالینه دیگر دو یک سگرف در آنند وی کند
و سرکه هندک در آن اندازد بدست باله و بندریج بشوید بسیار
فرو و افتد حکمت بید فزاید بر سر سنج بد مد جمع اید سماک پاک
و صاف و رکنین و آتش خواره باشند و رساین و عملهای از آن
کجا بر آید و موید این لب راست اید هر چه دانند کنید و آنچه خواهد
بکند و این عجایب است اگر کسی است بهر نماید خوب

213

علی شرایک ستاوان روم که تمام اشبار که طایران ثابت گرداند صحیح است
مور توته رحبیر بر کیش شاره و درم نوش در رحبیر با جی کجا حاصلون
رحبیر داده و کبریت هندک درم اول بار زده مرغ قدری سخی کرده
و اصل نماید و کلک درم تمام را یکجا کرده در شیره نگاه جان و نه از لیمون
خوشبختش بد بد بعد بول طفلان و اوده مالش و اوده حکمت نماید و در قرص
اندازه شرایک است بعل کجا بر آید هر چه دانند اعلا امینت

اما بعد جن کوید سلطان المساجد ابو سفیان الثوری کہ بدرستی و راستی کہ
من این علم را از سر اسرارہ تعالیٰ پروردگارم اوروم ازین آیت قرآن
کہ سورہ رعد است قوله تعالیٰ انزل من السماء ماء فسالنا وادویہ
بقدر ما فاقطع السبل زبلوا و ہما توفد و ن علیہ من النار تا اینجا کہ جنم
و سبب المعاد و آیت دیگر از سورہ نحل قوله تعالیٰ تبسما ما کمل شیء و ہذا
و درجہ و بشر المؤمنین و شرح این در کتابت عربی و انجلی بدین
صفت بکار می آید بی باونی درم و در کوچا و فرنگیانی شبہہ
می آید و اگر کسی نرم و کاہلی کند یکجہ جملہ بدست می آید تا این صحت
از اسرار الہی کہ بخیر بدین نسبت ندارد این را حکما تو اند ما قبت است
و و کلمہ است از ضرب باید کرد و بعضا بعض و انجلی حاصل بدینکھا ہزار و
حروف بہ بند و حباب جملہ در زیر این دو مہبت نوشتہ شدہ است
اب باح و ع بال و رب ان بدین مانند حکیمان دانند

در قول ساخت رفت الشاء الله تعالى فهم توانند کرد و الله اعلم من الشاء
ق و ص ر ح و س کایه م ذ س ر ح ط ب ع ص ن
علی الاقطاب ت ش ج ح خ و ذ ر ز س ش ص ص ط
ع غ ف ن ک ل م ن و ه ل ای ا ب ج د ه و ز ح ط ی کلن بعض
قرشت نخد ض ط غ ن ی ر ح و ا ط ه و ک ز ی ط ی و
کل پس بز ن ضرب عمل مذکره الله و عونه شش در یک و نه در دو
سه و در دو نگاهدارد یار دیگر زن چهار در چهار یک و یک سه در
چهار در چهار و هشت و سه نگاهدارد جمله عفا قیر تا تمام شد فافهم
بتوفیق الله چون در باقی جمله عفا قیر تا پس یک یک اول یک رطل و دو یک
که متخل اش توانند شد پس شش هم هر دو را در درون تون کرمانند
در شش مهر محکم کند یک شب در شش بدارد بعده بیرون آرد و سبقه
بانش کرمانه روزی کند و شب نشویه تا در روز تمام کرد و مانند آرد

و اگر در شانۀ غم مرتب کند پس سه شباروز تسبیح کند بعد پروان
ارد و این اکثر مراد است پس مقدار برکت در موم چیده درین
هر که طهر حلی شمس خالص پروان ابد هر چه داند کند
نوع دیگر سباب از شکر ف که کشیده باشد نیم بر حکما و در روز خشت
چینه صلایه کرده بعد از آن دو توله برکت داده و در روز سنج نماید
بعد چهار توله هر مال طبقه داده و در روز صلایه کند که تمام ششم روز
باشد بعد از آن باین گویه گفته میشود صلایه کند و آن امنیت
لیمو یکا غزک و هتوره سباه مرصتی کتابی خورد یعنی ما و انجان خورد
پندال رزد سکنه هوسی اصل بر حکلی اصل کله کوبه اسیر کلمی نامی
که گویند از جمله شیر همت بت داده در آفتاب بدارد بعد
در شینه انداخته در بالو جبرالتش و بند چنان سر شینه در سه روز
چهار با پش غاید نرم مرته دویم چنانچه اول کند یک و تیل هر مال

داده بود باز عاده کند و در آب هر گاه می رود و پت بد بد که
نام سسی و دور و تمام شود مابرد در شیشه انداخته مهر کرده
هشت پرانش میناید و بدانند بر آورده بطریق که گفته شده است بدارند
سعی نموده در شیشه بطریق اول و دوازده پرانش سخت دهد
نوشین کرده اگر آنش موافق داده باشند تمام مصلح شود و الا نه
سیماب غلیظ و این بسیار جبراجکویند اما فایم و سیماب کاستر سخی
بواسطه خوردن بسیار نافعست و آنچه درین غلیظ است سیماب که
قلعی کین و قلعی از برای خوردن مهم اولست و انبساط کین را
یکجه را چهار بخزه کرده اول قلیه مرغ و نان بسیار بخورد و موجود
داشته بود بعد از آن موافق بزج بخورد سه روز همین وزن
بخورد و در این سه روز جماع و ترشی و باوی بخورد و قدرت الهی
در صورت چالکی خوبی چون بچده ساکنی بد کند عرض با برک

تمبول خایند بخورد و در تمام عمر سه مرتبه ازین سیماک صفت و سیماک
 و الکه بسته در اندک مدت چهل روز سوکه کرد و که اقلع را بخورد اسما
 بهم رساند اگر برابر نفعه مثل حونه کرد و و از آن یک بر صد قلع طرح
 نماید سیماک مخلول را با سرب بالکروه چهلیند نموده بکتوله برسی ان
 سرب را در آب حل یعنی صلابه کرده تا دو روز و هر یک روز چهارم
 حصه سیماک بم القار و اد میه اندازد و در روز دوم چهارم حصه سیماک
 منسل اندازد بعد سایده و در شیشه کرده مهر نموده و دوازده پر
 آتش دهد و در دوم شیشه دوم از مهر و و با هر یک گرم که خواهد بالکروه
 و مثل ما در سراج انداخته صلابه نموده و در شیشه کرده و دوازده پر
 آتش نماید یک از آن بر صد زهره طرح نماید و در سرب و فیه نیز زهره
 ده بنی طلا به خالص کرده و مجرب از نموده است
 حل کردن سیماک نیز است روزی که نوشت در کتاب سیماک و کتاب کانیارا

218

بهره

چهره و در اسن خورد و طمان کنده پورنه تمام را سوجه تک مکند
و هم شوره یکجا کرده بتراب کشد و سیاب درین بتراب بگذارد
در شیشه کرده و در میان زبل دو سه هفته بگذارد و حل کرد
حل طلق بپارد و طلق را امیده کرده و در و یک نوا نذارد بعد از آنکه
که در غرضش و اصل نماید سیاه پنج گاه است بپارد و نیم من کوفته شیر
بکند و در طلق مذکور تر کرد و در آنش کند تمام حل کرد
طریق درست کردن احره مار و یکبار در این رباب زرد بپالنه
کوچک از روح تو تاب زرد با دیده این رباب در نه او اندک
کو دال بکند یک بر زتی بکند بعد از آن به بند و از کل حکمت
و با دیده این رباب حل گرفته تمام از پاپن لب خوب بکند و در حل کرد
و ماله روح تو تیار بر سر سیاب و از کوزه نماید و کرد او نام
کل حکمت بکند و بالای سیاله اندک نمایان بگذارد و کرد اگر سیاله کل

دیوارک نماید اندک و تا سه شبانه روز متقل بلیمو داده باشد و آتش
دور کرده مابیند ما بعد از آن بعد از سه روز سبانه را کل دور کرده
نگاه کند که زینت هست بارفته است و بانه اگر هست باز همان سبانه را
بر سر او بگذارد و بکل گرفته تمام کرد و اگر خوب بکل مگردانند چاره
روز نگاه کند اگر جای طریقه باشد یا زینکل باشد تا قریب ببع کز چوب
بر سر چوبه وان بکند و در بالای چوبه مقدار نیم وجب بلند کرد و اگر
او بکند که در بالا آتش میتوان کرد هم از بالا و هم از پایین آتش بکند اما
باین به بعد از آن بکند و آتش بالا اگر زنا بد شود هیچ مانی نیست اما به بعد
باشد تا سه روز اول که در آب لیمون آتش داده اند و بعد سه روز
دیگر آتش بکند که هست بکروز باشد اما چوب کلب می باید که آتش خوب
چوب دیگر نباید کرد و چوب است از نمود هر چه داند بکند
پارو مثل نم سیر خوب بد و بشر ز قوم کونتم سر مرد و را یکجا کرده ساید

و یا نه در میان سیاه کلی انداخته و سیاه دیگر مالک انداخته و سیاه را بر پاره
و کل داده و حک نماید بعد در بالو خمر آتش دو بهر یک را کنند بعد
بر آورده باز بساید و بار در شیر ز قووم داخل کرده از کل حکت
کرده سیاه را آتش کج بر نماید باز چون حکت شود باز در او بر آورده
بساید باز در شیر ز قووم داخل کرده در سیاه انداخته با کل حکت
کرده آتش نند کند باز چون حکت شود باز بر آورده بساید
و در سیاه انداخته با کل حکت کرده در آتش نند آتش دهد
چون حکت شود بر آورده پسند مرجه بریده است هر دو را بساید
عرض ۷ مار آتش و هدئا بسین رنگ بیرون آید تا دانند که کج است
پس بوزن برنج با قمر لغور و عاقر قرقه و جو ترکه داده سائیده
بجوزد آتش تا پاک و صاف گردد و شویوت زیاد کرده اگر
و هم طر حماند زمره بسین کرد اما شکما خواهد شد اگر بخورد گوشت

و زمان بسیار بخورد و روغن بسیار بخورد مرصه خواهد کند
سیماب یکسوله و فوسفور یکسوله و یاقوت و زین او شیره پلاس
در پاله آهن کوچک نیم صلابه نماید و الیمون چاکلیک بدو پاک شده بعد
مرو و او داده بر زهره طریح نماید پس اعلا کرد
پارو و توله زینق و دو توله نم الفار و دو توله شکار و چهار توله
زهره راد و کتوریک ساخته با شیره میزانی ساییده و کتوره طلا نموده
آنرا گشت و بد بعد زهره آورده با واروسا پیده در موس
آتش داده فرورار و عمل کرد و هر چه داند کند
از هزار وار و با صلاحیت در هم کرده روغن کشیده اندک بفضله
طلا کرده آتش دهد کوبشش پروان ارد هر چه داند کند چهار بار
کرد و اعلا بدوان امینت تا داند عمل کرد
از حکیم جابر است پارو زینق خالص بطریقه چند آنکه خواستی و در صلابه آعلی

و نخل او در ملح که از او سکه تر باشد بکند و او را صلابه نماید بکروز تمام
چون شب کرد و ابضا ف و روز بروز تا ماک از و شسته کرده و شب
بگذارد تا صاف شود پس با مباد و حکمت و باز تک تازه بستد از
و صلابه کند بر این مثال هفت شبانه روز عمل کند همچون خاک شود
حمره رنگ قایم براتش گذاران بود بدین درجه که رسید با نقره بپزد
چندان که خواهی تا آنکه شود بر قلعی عمل کند و دراتش قایم نماید و هر
که صلابه زیاده کنی اقامت او دراتش زیاده کرد و اگر عظیم است
و جای گرفت و کتاب سوسین و در معطلات افلاطون آمده است
اگر صد و بیست روز متواتر کند و در هر است روز بشوید بهتر اگر اند
از و بسیار زهره طر کند نقره کرده که براتش قایم باشد و این عمل
که با یک نایب شده باشد بگرفته تخته کرده بگرفت مخلوط تشویه کرده
تا در سطح تشویه شمع شده بگذرد یکدرم از و بر هفت درم طلعی

طرح کند که بی مشکل دو دو پاک صاف آید ماد آید عکس آید مر علی که در این کتاب
نوشته شده است اگر کسی نماند که کند غلط خواهد کرد نماید که بداند

منت تمام شد

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين

حمد موافق و ثنائیه مستکاران قیومی که عجز عقول ذرات آدم
از او در کسب ذات بجز او است چون آیات صفتش در ایجاد عالم
ظاهرات ان خالق که از برای از شاد و اسایش خلق انبیا علی
فرستاد که در الهامی عالمیان را بصقل بطن از زکات شبت و کدورت
میصفا و منور کرد و ایند صلوات و نیامات بروح مطر و اولاد او

225

و اسحاب کبار او باد حق محمد و اله الامجاد

اما بعد از باب بصیرت فتنی مانند که ناشاق بعضی بایران که از جمیع
روی طبعی کرده مرکب است براد حق نمودند و از مصالح و منوی
میکشند و لیر قدم در طلب مطلوب حقیقت نهادند که امر به نفع است

بواسطه عفت و عفت خود با این سهل متاع معطل استغناء بود لیکن اگر فکر
جمع گیرند که با این وابسته اند و از قناعت و واسطه طلب ان ریخورت
توکل و مهورات مبر غیر از سیم و زر شومان کرد و غرض که همین اجاب
بند که شیخ سلیمان هندی و سید محمد حاشم کابری و میران سید
اودهی و شیخ نصر الدین بایرنوی و محمد صادق طمانی و خادم
الفقرای حمید الدین مالوری متوجه یکصحرای بودیم که کیان نام جو
پیدا کردید که به نسبت این فن که ذکر این کرده می آید باری سلام
و کلام دوستانه بجا آورده است باقی و فراق اظهار نموده باریان
برسیدند که در این مدت چهل سال کجا بودی و چه حاصل کردی
گفت اکثر اعظم باریان گفتند که حاصل آن اکثر آورده چه ماست گفت
حاصل و شمار نیست ایقدر دام که اگر چهل سال در پناه می مشرق و
مغرب گیم فخر از کسی نمانم و احتیاج نبود فی الحال طرف اکثر بر آور

و پیش از آن نذر و کسب آنچه در جهل سال جمع کرده است بدین
جمله کرده اند و گفتند چنانست که زمین خود نغمیده چاره جهل سال
روبان ماوردی که است بر مسمی عظمت و آن طرف آنکه چون
نمودند چنان شد و کسب عجبست که چهره جهل سال عمری صرف
نموده بهم در ساعده باشد ای نوعی بود که منت قبول نداشتند
ایران فرمودند که بایران تمام فریخته چهل روزه عمر طاعتی بر
میشود کسب نه پس بجای آید که کرد و فی الحال مسلمان شد و
سعادتمند است و در آن میان بخاطر فقر حقیر گذشت که ازین بار
که در این فن صاحب کمال اند بهر است که اصطلاحات این فن
و بحرات این علوم موافق تقریر و انکشاف است یک ایشان بر
اوراق رقم سارم که طالب لایه تقریب در این از رو عمر صرف
کردم و منت من با اتفاق این نشانه است با اختصار نمودند و

227

عبدالله

چهار فصل قرار دادند اما باید که هر کس که طالبی را این نسخه حاصل کرد در هر
 کوه ماه سازد و اگر طالع او است از همین نسخه حاصل کرد
 باب اول در فقیر حمید الدین ماکوری در بیان احباب که در هر
 صدی چند ذات و چند صفات دارد که هر چه دانای و غایت
 آنها بگذرد از لب عزت کسی در مجال نباشد نهایش از پنج آگاه بدین
 غیر کشته است تحریر نموده ام و تقصیر در این عمل کردم
 باب اول در فقیر حمید الدین ماکوری چهار فصل است
 باب دوم در بیان جوگی که در دین امدد بود و آن چهار فصل است
 باب سوم از شیخ سلیمان هندک و آن چهار فصل است
 باب چهارم از میران سید حاشم نجاری چهار فصل است
 باب پنجم از میران طبیب او دهمی چهار فصل است
 باب ششم از شیخ نصیر الدین بابر نوری چهار فصل است

228

باز منضم

باب هجتم از مولانا محمد صادق طمانی چهار فصل است
و این نسخه از هفت اسم شده فخاص دوستان حق حمید الدین مالک
هفت باب نام کرده و مولانا کیان جوکی نسبت ساکن نام نموده
و شیخ طهمان هندی همسایه نام کرده چرا که از صاحب و همسایگان
تعلق دارد و همسایه نیز وارد و میران سید حاشم هفت طبقه
نام نهادند و میران سید طریقی همی هفت جوهر نام نهادند چرا که
در سیما هفت کجلی است و شیخ نصر الدین مابری لوی هفت ایام نهادند
و مولانا محمد صادق طمانی هفت این نسخه را من خوب فتمس پاران
فرمودند و هفت نام این هفت دوزخ مجرب نموده
باب اول از فقیر خیر حمد الدین مالک و رب چهار فصل است اول باب که
بهارت است با ۷ جلد و ۷ جلد است باید که با دارد و آن است
طلا نقره آهن بصری مشرق من از رب

بیاض است طلا اقل است نقره قرم است حدید مریمت بصری
عطار و است قلع منیر است مس زهر است برت زهر است کرمه بعضی
در عهد اختلاف میکنند و گویند که عطار و سیماب بصری است
بصری موافق است و وزن بود اما در خیانت که سیماب و ساره
مناب دارد یکی رب و سرب خل است و در شمار است
و سیماب نیز یک است دارد که در این پیش کعبه خواهد شد و یکی
نسبت سیماب بصری که بعطار و قلع دارد او در شمار چهار
و سیماب نیز چهار یک دارد و یکی نسبت سیماب منیر است دارد
که قلع موافق منیر است و منیری ارواح بسیار است او در شمار
پنج است و سیماب پنجم دارد و کرمه هفت جوهر در سیماب است
و دو جوهر متصل است با کلسی و پنجم هر خود است و کبریت مصالح است
که از این زمان بندگی با کرمه مانند و آن اسم را شاد است نموده شود

گویند که هر آن منسل سم الطرا عقاب سهاکه سوسلی
 ابرک و این هر کدام چند نوبت که گفته خواهد شد در اجساد ^{مجموع}
 که انزال و نمانت گویند مثل سگرف روی تو تابی سبز سبصری
 مر و اسکت عرفان حدید برنج روین و یکرا که سیاه است
 اول سیاه عرفی دوم سیاه طلق بیوم سیاه طلق ارضی و
 چهارم سیاه قره البضی و در این جمله دو پایه دارند یعنی قارم
 و نمانت اندکی سیاه طلق ارضی و بیوم سیاه ارضی که میزند
 بر آن یکی سیاه ربه و دیگری سیاه طلق سیاه و دیگر سیاه
 عرفی چهارم که وارد و مخفی و دو ظاهر بسیاری و سیاه بی ظاهر
 ریز و سبغ مخفی است که بعد از عمل اظهار کرده و دیگر سیاه بی ظاهر
 انزال حکای میزند طلق گویند و او یکرا نیز خوانند و است که از اعلی
 گویند و اول طلق است که تا همه و ور کنند عمل درست نیاید

231

ن

و هفت کجای اجزای اوست که بعضی را دور باید کرد و بعضی را نگاه
باید داشت و آن هفت علت که هم دور باید کرد و اینست
مک نیک کن جملتا اسهال مل و دور کردن
این هفت دور کند و هفت یعنی اول درخت سخن کند و
روز بعد بر آورده هم وزن با کند سخن کرده در آورده
باقی جگر براند بر روی اشش تا دو روزه با بس کش کند بعد
باز در هم وزن کند سخن کرده باز در اول جگر براند برین
طریق در آورده باقی مدکور باز در کند سخن کرده دو بار در
ارو هو باقی مدکور سخن کند باز کند و براند هر بار که کند
همون وزن دهد و ارو هو باقی اینست بعد باز دو بار براند
کند همون داد و در تر چک باقی به پرد و تر چک باقی با
کند هم دو بار براند هر بار که براند همون کند و هر چک

پایان اینست بعهده سیاب را که نه سازد امر آنکه حکامی بنزد مکه گمرن
کوبند از اینست چیدن دیوار کاک توتی بشیره کل و دهن
و بشیره لکوره و موسی و کهنار سه روز صلاه بعهده و انقدر که
زهره طالعین بهم برسد سیاب را پنج کلمات کند و سخن کلمات این
یعنی وارد که هموزن سیاب ابرک اصحاح سبحی کردن و ابرو
و یکزنت بعهده سیاب ابرک و نهاب و او ده با کلمه سخن کند
چون حرکت شود فزند تا ابرک بریده و دور کند برین جای
هفت مرتبه سیاب را چکات شود یعنی از بریدن جانند لیکن لازم
که آن هفت علت دور کند و از کلمه گفته شده است بعهده در
سیاب آنچه اول است از کلمه کوبند اینست باید که خاطر شریف و از
دهوم کتب جلا ابرو پ کوب سیاب اگر خواهد
که کلمه کوبد باید که هموزن و دهوم و سیاب و هر کتب را و در نزد

باید که برین طریق کند و اگر نیاز در پر علت بود و سه کلی نگاهدارد
زیر که بی آن ناقص بود و صورت میدکند و اگر کار بر شش خواهد
زیق را ثابت کند و هوم کنب چو و کوب را دور کند و
اچراوب و شخار را نگاهدارد و اگر در عمل فضا یعنی چون قیر
خواهد کوب و شخار اوپ و اچرا را نگاهدارد باقی و هوم کنب
و اچراوب دور کند که برابر خوردن و قوت بدان کند
و هوم و چرو اوپ شخار را نگاهدارد و کنب چو و کوب را
دور کند اگر بر این چیزها ما فمیده عمل کند مگر ستر بر است اید و الا
عمل ما جل کرد و نگاه داشتن بعضی را دور کردن آنهاست فضل حرا
پان کرد و اگر ما دانسته عمل کند شاید که بعد از انعام رسیدن کنگه
یا اگر هر چه کرده باشد البته ازین چهار یکی خواهد بود و اگر است
غواص بود و رنگش بنده و اگر از حرار بوی داشته باشد کند

و خاک کشته اجساد بود و اگر غواص بنزد یعنی در اجساد نذر آید
و قسم است و یا خواب می کرده با چنانکه در احسن همان طور بود
و اگر آب کرده و نذر آید علاجش منبت که برایش دهند یعنی
سیاب و نندوان همه نمرات چرا که طرح کردن در سیاب
کفته خواهد شد و اگر آب کرده گاهی خود برکت خود مانند آن
البشر غرض است یعنی نندوان هم بدستواری کار کند این نثر گفته خواهد شد
اما اگر در اجساد در آید و لیکن زلف ندهد و نسلکند و خاک
کشته بود و این علاج گویند این نیز خوب بقره و اکثر حکما علاج است
مگر حکمای کامل اندیش بر آن اند چرا که از هر هفت کجلی درو
یکی اجرو دویم اجوب و سیاب اینچ را بهیج علاج منبت چرا که
کجلی درو منبت و علاج آن سیاب که بشود و در اجساد نذر آید
روشن طرح کردن او که سیاب منبت بگوید آن سیاب بگوید

مرب چهل بند کند با شیره بوم چون امیخته کرده اندک نوشاورد
مقدار دو وجه نیز انداخته سخن کند و در سبب انداختن چهارم پس
بگفت و بعد بجهت بر آوردن دو ناسی نهند مرب سوخته کرده
و اگر کزین فتنه کرده و منسل رکنه و سنبل و اریمه کبریت انولسار و
هزال کورنما و سنبل هبک و نوشاورد پنج قسم است نوشاورد عرف
که میفروشند برای طلع کردن از چاوه که از خشت حاصل کرده
و ویم کافیت که ایش لود و بوی ندارد و دیگر کماپی اندک
زردی و سرخی و اندک سباهی داشته بود چهارم علمی است
که طفل را خیره بخوراند و بول آن غایت نگاهدارد و بچکانند
و این از همه اول بود و چشم بسته و در اجاد بدانکه طلا بچشود
یکی آنی که از زردی بر آید دیگر کافیت و سوم حاکمی چهارم کماپی
که در بعضی گویند و خشت اندک که ضمیع آن طلا باشد پنجم علمی است
که در کماپی

که از کیمیا حاصل کرده و در آن دریا بزرگ از همه فاضل تر است و لغزه
 ششم است که کانی است و دریم از جسد سیویم از شیشه
 چهارم از قلعی بخار زهره و ششم از قلعی و قلعی چهارم است
 یکی کانی و دریم از ابرک سیویم از خد ف چهارم از آهن است
 و ششم یک است و جسد و وقت که می آید رنگ برآید و در جسد
 دویم از آهن و آهن پنجم است آهن کبره و وانه و فولاد و
 فولاد شیرین و زهره است وقت من کف من کل من کف
 من کل من کف من حوک من تو با من آهن من طلا من
 خراطین من طلا من من مار قشیش من راحت من کانی
 من پیل من برکس من نوزج من سکه من مارا و در آن چهار
 یکی است برکه من تو با و راحت و کانی و پیل من با از کل
 و بانک و اصل کرده اند و من طلا و من و خراطین با سکه

فاضل است از سها با بر آوردن او بحال است
و بگو و در نمودن کلی سباب و لکنه و با ستم تا قبر کردن اول
کلی سباب که در عمل موافق نباشد اگر خواهد که لکنه بند و اول خشت
پنج ضلایه کرده بعد با گاهی و برک تمبول و اگر واجب است
بتر نمود و گویا و مگر حق کند چه که شاید راست نیاید و بعضی کلی است
که از نگاه میدارد و مبادا از او در کند و اگر خواهد بعمل نذر و یک سبب
اول خشت و از در شیره جویا بی بعد سباب یا آنچه سببی
و یک آنچه و یا گویا و دو به نوره سیاه و مرهنی و پال کرده و بوسه و اگر
خواهد که بعمل نغزه باب سببی و اب نیم و زجاج و گاهی و سرت برآ
مالد و یا برک تمبول اول در میان خشت پنج مالد و این عمل است
و هر عمل را که موافق بود برای خوردن با خشت و رانی و زهره
طایس و زهره بکره و زهره و خشت که و اگر خواهد که لکنه بند

بد

سیماب پاک کرده در شیر کوهی بر آورده تا بیک هفته سخن کند و در
مویل چینه بیک هفته سخن نموده تا غلیظ گردد و بعد در بر چکاند و دوم
پت بدو در چونه سخت کرده و اگر صاف کند در شیر کهنوار
بریزد و در کبکبال بفرام رسد و اگر در بر چینه غلیظ از زیر دست کرده
از سینه بجز رسیده بکلی در عمل نمانده است پت بیک روز اندازد
در آستانه وارد اما خرد خواهد شد و حکما فرموده اند که ککله
از ککوله خرد و باشد و برابر باشد سخن است که بی خاصیت
بود و اگر بعد از پاک نمودن سیماب در شیر جوانی بایزده
بار صلابه کرده و آتش گرمی نه در بسته کرده و اگر در شکم ماهی
رو هو انداخته و با بی او قدری پلنگ کرد و مالیده کجت و بد
در سه بار یا چهار بار عمل کند بخواهد و اگر پاک نموده در شیر
جوانی بر کمی و کوبش و مالشی صلابه کرده حشمت از او بسته کرده

و اگر سر روز و در چهار کلوئی برایش جوهر دهد طریق ریسی کونید و
 بگرداند الله بسته کرد و اگر سباب بگردد با ششم و نهم نوره لونه خور
 چوبتی البی نیز بسته کرد و در سر روز و یک کعبه کند که سباب تل
 و پخته و خون بسته کرد و انرا ناقص گفته اند اما قول مذکور است
 اکثر درست نخواهد آمد و بعضی کونید را سبب اید اگر بعد از آنکه کون
 سباب با باب حل یعنی سخن کند چهار پاس و بوبه از کیت حد بد
 ساخته در کل گیرند و در شبه او قدری بالا زید و اول یکسری
 کرسی کرده اش و در بوبه دوم همون طریق سبب
 یا کرسی کرده اش و بند و در هفت یکسری زاده سازد
 تاسی پت و هم سبب بوزن پنج پهلوی باشد لجه عقد کرد
 و اگر خواهد که سباب را قایم کرد اند و هم پاک کرد و خواه و علی
 رند و یا بسبب اما اگر خواهد که عمل بسبب کند یکصد پت پت ایشره

248

نانی

نانی صلا کند و سگ از بعد هفت پرچم نیره رام پل
بد بد و هفت پرچم کوه بد بد و هفت پرچم است قوم بد بد
اما در شصت نازده کند قایم النار کرده و مصفا کردن کبریت کرده
عمل چهار یک کرده بزرگ کند و در ده لیتر کموار و آب با بر کند و
اکرم برای خوردن کند و در شیر کاه و عیش یا بزرگ سیاه تمام کند و اگر
منزل کند و در کل با یوز چرخه بعمل شمشیر ز کل مرغ را پس
و با سیاه تمام کند و بعمل فضا سازد و در کل این پس را پس تمام کند
و مصفا کردن هم مال و در عمل مرغ با این بعمل روزه سازد و شیر
هم مال و چرخ نیره که بی آب انداخته و با چینی کشیده انداخته جدا
جدا و لیتر کند با بش چوب که بر تاد و اندوده پر شده با عمل کند
با کرده و اگر برای نوزده کند چهار پس در آب مکه و لیتر کند
و نه پر و روغن بجز در سه عمل با کرده اگر نوشت و در آب سازد

در کاغذی قدری نمک ریخته صلابه نماید و آنش کند آنچه بالای کلاه
مصفاست و اگر بر سگ و نوت در کل کند جمیع اعمال را شربت نماید
اگر چه جمیع مخلوقات و جمیع اعمال را بکوبت و این مخلوقات در آب
پیشتر نموده خواهد شد چرا که فکر ما را بویگر ما زین صبر در این عمل
در دست چه شد مصفا کردن قلعی چهار مرتبه کرده و در مثل طلوع
بپزد و شراب شوره و ساجی و نمک کداحه اندازد و پاک کرده
و اگر در آب بنهال و در آب لیمون و نوت و در انداخته سرد
نماید اعلاست و اگر در آب انبلی کداحه اندازد و پاک شود و پاک
نمودن قلعی و شسته است بگلریت و در نیره هندیست و بگلریت
در نیره انبلی انداخته سرد کند مصفا کرده و اگر لیمون را پاک کند
بکار شیمی کند در آب کلبه است و کلبه را اندازد و اگر برای
فصه کند در آب باز سبب است کلبه سرد کند بعد از آن شیمی

242

بافز

با فتنه بگری می اید اما در روغن کنجد شامه کورت اندازد و پاکیزد
مصفا کردن حدید و ورق کند با بنز قلعی سجده اندک بدید تا مدت
که گذارند که در بعد در پوست جامون و مایه تر سله سرد کند
مصفا کرد که خواهر زهره را پاکیزد رز که برای حوزون کند
روغن الصلیق و زنده بود و بودیم همون طور سیر کن پاکیزسی
ایش و در و در هر پت پاکیز کن زیاد و نماید ناسی پت و در و در هر پت
و در و در ترش و لولان کا و در کلک است استخار و خولیت که برای عمل رز
کند من را گذارند که در و لاه لوه و س اویده نگاهدارد و قدری
قدری نوبت بنوبت هر دو جدا جدا تا یکسان سیر هر دو دار و
اندازد تا تمام سوخته کرد و مس همچون با قوت را بجای کرد و در
بجای قوت مس و ورق کرده در هر پت یکبار سیر و همونزه بعد
بهر که گذارند اندازد و بوزن چهار سیر زهره و ما نیم سیر سیر

245

مصفا اندازد و تنگ سازد بعد در سر اسب بر آورده ببارد
 پوست بپزد مرغ و ملک کاجی و شکر انداخته و بهلک سائیده
 لیسازد و در بویه انداخته کجبت و بد در هضم است این سخن کرده
 بر آوردن بعضی اجباد از بعضی چیزها بر آوردن اسب را شرح کرده
 خواهد بر آرد و در مویع تجده کند بسیار بر آید بر آوردن اسب
 مرغ اول لاله لودن بد بد در کند از و چای نالاکر نمودیم بعد
 در آب شور و سبب کجبت بگردد کداخته سرد کند چند سوسه کرده
 بر آوردن اسب کاشی و کند از و شور و مبداده باشد تا که
 تمام طلعی سوخته کرده و سه مرتبه کند از و در آب شکر سرد کند تا
 کما کما سرد کند من بر آید بر آوردن اسب تو تیار است در روغن
 کجی بچده مالاموی بچد و راتش بد بد زهره بر آید بر آوردن
 من رقتنی در سر کین اسب به پرو چند مرتبه بعد در مویع

244

بجده

چند به بد باد الحیات من براید و مراورون مس کل او و او من
خونک و مس تلبله و مس خراطین و مس برطس و مس طوس و مس مار
برین طریق کند اول شیره پیزد بعد هفت به کالی موسی کالی
و کالی که او داده نضیق از حال موسی داده بگذارد تا خاک کرده بعد
سخت بشود کبک و سخت سورن کنده و در خشک سازد بعد چهارم
همان حال که ماه و شامزده هم همه آن چو کاه و شامزده همان یکسز
و قدر سباده و شمد و روغن انقدر که خواهد اندازد و موافق همی کم
و پیش را هر زینت و چهارم همه تخم بجز اندازد و بگوید بجا کرده نرم کرد
بچون بطلب بعد از آن کجاوه الصلی ساق و بده انقدر که دانند توانند
غلو که کرده و غلو را بطریق بند لو کنند بعد از آن خشک نموده و در کمال
و در مس اعلا و غریب بریده و مس سنبل و قهیرال و کندک و در عمل
می آید تا کم آید و فایده جروب و دارد تا بران تخریب آورده شده

اما باید که طالب را در کار شود ساختن اینست من این مهم کرده است
اما کجا بر منی اید من سه ساله بطریق من بر طالع من برارند پس از خاک
کردن در شیره باید انداخت اول در سیرین چینه بگردند سه نوبت
بعده سه ساله خام و اذیه برارند و دیگر صاف نمودن بخرف تا چهار
پرو در شیره بچون صلابه نموده چهار پرو در شیره کتانی خوردند
و اگر در یکس نیزه کتانی خوردند بر بسته دو و لخته نماید بگردند
فضل دویم در چنان شش ماه و بخرف در شیره کتانی دو و لخته نموده
در صد و بیست سخن انداخته است که بعد از آن با زرافه انداخته
به پرو بعد از آن در ورق طلا بچده در قفسه طر خامید در توپه کچک
رزد و کرد اگر در برنج ذهبی طر کلند زنبی شود اعلا تا و اند
دیگر زهره را اول در طریق که گفته شده بود بعل رزد و با یکان سیر
لوده به بلوی کرده و و لخته نماید بعد و و شیرش را و دمان سازد

دو کسب حسن گفته با لای او چنین کنند و با نه همون قدر لیس با این کرده
کنار چسبیده و در کسب همیز و ما چسبند اما این عمل کند بعد و دست
سختی بهره نموده اما در هر سخن دو بار و در طبع طلا بچده و وجه
در کتب و نقره طرکند و به بنی کرده و هر چه داند بکار برود
و دیگر کتاب را حاف نموده رس سبند و در کتب بعد با در شسته
با کرده است و کمره در این سبندی اندازد و همان مدر در شسته
این سبند کند بعد پتر نماید و استخوان سر را بجا ساید و در شسته نماید
الکند کرد در کتب شسته کرده و بهتر و زنده سبند و دیگر است و هر بعد
کعبه دست به در شسته الک سخن نموده و در افشاک نماید بعد
رس سبند و در این شسته گمانی و در لیس نموده با این شسته صلابه
کند و در افشاک دارد و بعد از آن کعبه و در سخن بهره کند و کعبه
بکوبد زهره طرکند بنی در افشاک کرده و هر چه داند عمل کند

و یک بار پوشیده با کوره راجه و سیاه صاف نموده راجه هر دو در اجلند
 نموده بعد راجه کمرت با کوره و نه درم منسل کنی و نه درم
 نرگ رزق جلا را بشیره اکاسین بل صلابه و لیمون در شیشه شازده
 پیرایش نموده در شیشه مکرر انداخته بعد راجه کمرت بخدزم منسل کنی
 و بخدزم نرگ رزق با شیره مکرر کورستی نموده در و یک گل انداخته
 کجست و بدویانه کچی بجز کرده شازده پیرایش و بدیگی ازین کس
 مری صغره طر کنند و با مریخ ذهبی اندازد در و کرد
 فصل سوم در عمل نفزه یعنی اکثر القمار و اسم الفار سه مرتبه در شیشه
 دو لخته نموده هر دو لخته چهار پر بعد در کونست کاوشش انداخته
 و با نرگ و بر جملی مجده در آب کابخی سرگون کرده است عمل کنند
 بعد در کوبین دو لخته بعد در او لخته در آب رسیده
 بعد با راجه صاف نموده پناه و جسد هر مال کما و شیشه و با قلعی
 با کوره

248

بکار کرده طرف نماید و سیاه را در آن ظرف کند نش نرم نرم و دهد
تا که سبب عقد کرده و انما بر آن بر و بعد از آن مهال جسد را برود و درین ظرف
کبر مهال و نیم سبب باجی بجا و زاج بکاو و سه کله انداخته تا بیشتره کمر بخورد
حق نموده چهار پر در شیشه نموده تا به هر مهر کند بعد از آن هر کس از آن
درد و بهر مالای کلوی بندد و جسد را قدری بکند و تخم ارندی داد
حق نماید بار و عن ارندی و او با شیره کبری حق کرده و در شیشه
کرده چهار پر نش کند و سیوم شیشه نشین شده مانند بعد از آن الفار
و جسد مهال و انما که بسته شده است انرا با پوست در و مکنک و تخم
ارندی داد و باب پوست تخم چهار پر حق نموده و در شیشه کرده
چهار پر نش نرم نرم و در در و شیشه ته باند بهر و اگر نه تا نزد العذر
سیاب و غیره باشد و در بجز این دارد و بهر وزن داخل کرده و طبق قضا
یا کل قلعی یا شیره مکنک حق نموده و ربوته کند و یک کبر کبک است نه مالای

240

60

اولش و بعد از آن کسی کرده اش و در همین طریق در دو کجاست کام کرده
 بعد از آن در دو توپه قلعی با نزهت داده بغزوتش نغمه اهل
 دیگر بار و بیایب و وارزه هر چه شیرد کجایی و دو وارزه بر شیر
 پرنده تا سر زدن شیر کوی صلابه کرده با طبق نغمه برابر حق کرده
 در شیر ممل زرد بد و چهار طرف نموده در میان کنگ داشته
 تپال خیز کند و در فصل ای گلستان هندیکه مذکور خواهد شد که در و یک
 کلهای مانده بالو خیز نماید و چون و بد و سموی گاندی او در شیر
 بر او در چهار بر و چوه ممل زرد و در چون رنگ کنگ شود مثال و بعد
 بست بکست در شیر مکنگست حق کرده و در فتاب هند و طبق فضا
 برابر کنگ و دو وارزه بر چوه شیرد لیون داده یکسویه بر صد توله
 قلعی اندازد و قمر پاک شود هر دو اند عمل او تا دانند
 فصل چهارم بیابانی خوردن که صحت کامل و قوت بدن حاصل کرد

250

اول

اول سبزه او درخت پنجه صلاه نموده بعد از آن سجده کرده بعد که کدک مار
اما آن کدک و در شیر کاوه است یکمرتبه گذار نموده باشد و و یک بار
به بند و اندرون و یک شیر باشد و کدک زیره زیره کرده و در ظرف
یا در ظرف آهنی انداخته بر آتش گذارند و در شیر اندازند و یک
مرتبه این کدک و انیساب و چهارم سم سبزه انداخته ثابت بکند
هر یک یکبار صلاه نماید و در اقیاب باز چهار بار بشیره بکند و
بعضی از آنرا که گویند چهار بار بر سجده نموده و یا بر کتبه قبول بعد از چهار
سابقه در شیشه نموده و دوازده بار نام آتش دهد و یا در شیره
اندازد بر آتش بچین نموده و دوازده بار بر آتش دهد یا در شیره کل گلابی
خورد بلند و یا در کل درخته بطریق سوسنی صلاه کند یا یکسای پر
یا بشیره کنوا صلاه کند بر این طریق چهار شیشه هر یک دوازده بار
آتش دهد و بفهم اینها که سخن کرده و دوازده بار بر آتش دهد و بفهم

251

نخواهد ماند اگر نشن کند و باز در کار برود و اگر نه بر بی احتیاج ندارد و کج
چهارم کرده بخورد این واد و هم مایه کند است یک سوزن عفران
و عاف قره و فرغوز انداخته غلوه بدو هر خد طعام بخورد و خورده
باشد جمله حرم کرد و اگر طعام بهم برسد تمام روز بر بود و حاصل
بباید اینست تا که لقمه طعام بخورد است تا غالب نشود و اچنان وقت
و اما ک شود که و حرم بالنقل طلباید باشد و در هنگام زمستان
تا آب سرد غسل کند فرار باشد و در تابستان الله قیاسش بود و
همه بخورد و ما و سال فایده و بعد اگر شاه بخورد و لیا طیب شود
و بکر بار و بر چه مقدار بیکر کند است بکته نیره بیکر به حکم شود
بعد پار و مار شنی و و نیم درم زرنج زرد و و نیم درم کدک
و نیم سیاه و و نیم درم جویند و و نیم درم بسایین و و نیم درم
طریقل و و نیم درم بساید نیم سیر و و غنی ماده کا و و برابران بر چه کند

یعنی طلا کند و در و کاس بنده نیر طلا کند و طریق طبخته بکلمه ای را بطلا کند
 و اگر آهنی برین طریق بود و منج نالایی او سوار کند و این شست بدرد
 هر دو جانب انش و هر آنچه روغن جگنده باشد بر پشت آفتابگاه و آ
 و طریق در منج اینست آن روغن در شسته نگاهدارد
 هر روز زرنجی سیاه و این اندازد و یا یکم هفته زیاده کند بر این میان
 تا مدت رسی و طریق خورده آن او اینست بچهارین نعل و کجیه سیاه کن
 و دست کرده یا برک بنویسند تا برک بریزد بر بره کرده و سیاه
 غایب کرده و در نعل سیاه نام نگاشته باشد بر کوه مانده طلا کرد و دیگر است
 و در کس بخورند فایده بسیار و در تمام قالب آید جوهره و رایج رویه
 و تمام علت بدن و غیره همه دور کرده بسیار خوب است
 باب و ویم در بیان اثرهای و تخم سیاه و خورده را موافق باشد
 بتفسیر بر کسان نام جوکی که در روغن اعدا با سه مولا نه سها و شکر است

۲۵۳

و این چهار فصل است فصل اول در بیان سباب خوردن و بیکریا و زرق
بیکریا سباب با کف و ده و نم الفار سپید زینتی را از آن صلاه نماید و آن
بهر امدار و صلاه کند تا سه روز همین طریق همه روز سخن کند بعد
بیکریا سباب است روز صلاه نماید و ریشته انداخته در آتش کند
اما آتش اول از روشنی شمع بود بعد از آن کبوتر سباب روز سخن کند
در ریشته انداخته در آتش کبوتر و بعد از آن نوبت سیوم باشد
نیز این طریق اول صلاه کرده آتش کبوتر در آتش و همین
طریق با سباب تمام ریشته طرز انداختن زیاد کرده باشد تا کند
او را خوردن نماید بسیار در پس برک قبول چسبیده بخورد و
طعام نای خربسار نزدیک و اردو کند معطله بچین کند بلکه از یک
بهر خوردن و سرد شدن نهد و اگر طرز و هر دو توله زهره را
ورق نموده در آن انداخته اگر خوردن و ریشته پس روز

256

بناوه

زیاده از این بخورد و اگر خورد و از راست هر چه داند عمل کند
پارو و مصالح اکثر آسمان و سما که از او برآمده است بجا برود اول
اشتباب غلیظ برآمده و در نفقه دهد و در تن که بماند آن نفقه بکنند
کرد و آن نفقه در سه حصه طلعی و یازمده داده بگیرد و آن نفقه کرده
و بکلی اشتباب مخلول را در شیشه کرده طر حکند و آن شیشه را در کجانی
و با جیل سیل صلابه نماید و در دیگر چهارم حصه سبب است و در همه زرد
در و اندازد و زرد و دوم و چهارم حصه سبب اندازد و در دویم
انرا و از ده پرتش داده قرص کند بعد چهاران در زهره
و یا فلفل طر حکند و با سرب طر حکند و در بینی پاکر و در لیکن از کل با بینی
ماز موی اومی و لوله سیکنا و مشوره و شکار خشت انداخته بودند نیز
ببازند و هالیکه کرده و با بونه معا بود پس در تن زهره کرده و توله
و در طر حکند که کور کرده و حکت سازد بعد و در آن شیشه کبیر و بازو به

258

بر مد هم عین کرده و اگر در بویه و یکبار بدید از نیمی زینت مانده و
در کلبان بدید که چون این سماک بس یکبار کرد بسیار شوری است
خواهد شد که طریقی است که در آن بویه و ه توله زهره را ده
مانند جو کفرا علی و در بویه کند کشتن مس در بویه عیار و در میدان
عین کرده اما خورون ان زینت کسی را نشاید که استنها و مصالحه
باشد هر که این زینت را سپورن رس کونید هر چه و اند کند
نوع دیگر ترکیب است که برای صلبه کردن بکار آید پس باید
کوزه بر آتش کرده درون و بیرون پس بر شکار و پس بر چوبه
اول تخن آب او در ده بعد در اول یکسیر ساجی و چونه ساجیه
اندازد و بچوب حرکت دهد بعد از آن در صاف ختم نازده سیر چوبه
و شکار بر این طریق کند بعد از ده سیر چوبه و ساجی تمام شدن
ده روز کند شستن و بعد از آن دو سیر چوبه و شکار اندازد و نالا

روز نهمون بجایند و باغ خاکه و ان آب کهنه چقدر مانده است
سیوم همان آب نوشاد و بگرد و از آن نصف او صفت نوش در حوض
انامه در و کجا سائیده کک بدارد اول نوش در و چون اندک اندک از
خوب سائیده سره کند بعد در شنبه بدارد و سه شب بگرد و بعد
سپیدی بپوشد مرغ نصف جمل از چونه در آب شده نوش در امیزد و برش
بجوش نذر و اند جامه پیچیده بدارد آن چونه و ساجی اندازد و سه روز در آب
بماند و در همین آب بسیار امون آب کافیت لیکن بخار او کشنده است
و چشم را ضایع کند و این نیز آب را بکته بیرون آورد تا اول
دیکر بار در سرب با کز کرده و سبب با کز کرده و جمل بند کند با نیزه های
داود باشد و اگر بدارد اول در نمک انبلی بکشد و با منسل چون کمال
کرد و از آن سرب در مصرف من کرده انداخته با نیزه کل او و هل
مرغ سائیده ناشسته بعد از جمل در و ز بار و عن بلاد رسحق کند و در

کمال انداخته حکمت کرده و واز ذوق لایزالش کند و بر او زود ما شیر
کنواره سخن کند بگفته در بنیاد کور اندازد تا چهل روز تیل خورد و
بر ریش مالده و هر خورد و شی و هر کاری که بکارد بر زبان تیل بخورد
از ترشی و بعضی چرمها و بی برسد کما کلبه شود نازنده باشد و شی
چشم و سهوت و ساهی دندان و موی بر طرف کد این را تا کج نک

258

رکس گویند و این بیما کشته اند همه نالامرات تا داند
فصل اول در کسایات انزیمی و اعطاعات انزیمی که گفته شد
مشک بود هم برای خوردن و هم برای انزیم الحال که خیرهای گفته
بیاید بجز انزیمی بود اول در کسایات زرد و سیاه و شینه میگفت
در شیر نمیند بپست بگرت در سینه کج بپست بگرت در
بیره مار و برک انبلی سرد نماید بجهده و در کراهی این انداخته اش
ابتدا کند تا آب شود و از پوست انبلی و از زرف پلنگ کرده
اندر

انگ انگ اندازند و باهن بجانند یعنی ستم کند خاک شود و بعد چهارم جسم و
بخرف که ما و از و پرور شیره رنگینی دو لخت کرده باشند داخل شود
با شیره زرقم چهار پر ستم کند و شب در کراهی انداخته هیچ کسوفه آتش
روانه آمدت ششاه ساگر دو بعد از آن کعبه برود توپ نقره یازده و
طرک کند زرد پاک و اعلا بر میاید و شمس کواکب گردد
و بگر از شهاب سیر و منسل کسری نیم بر کندک یکم بر سنبل در نیمه دو سیرال
روز منسل انداخته با شیره جالبو صلابه کند و کل و مرغ باشد تا چهار کسری در
سکین آتش و هدا که سیر نیم بر کم زباده باشد و زرد بگر کندک انداخته
ما و از و به پر آتش و در و در شیر و روان ساییده آتش همون قسم او
ما و سیر آتش و هدا و بگر سنبل بر و انداخته با شیره روان بگر سیرتی
فریاد و همون طور آتش و روان نام گناه است بصورت مندی
درخت او نیم قد آدم است و برگ او سوپ تخت بود و انگ ششم درخت

259

باشد بوی او چون بوی ترابست و در جنگل میان حوض های میباشند
 یا کنار آب و جلوه بود و این اکثر تخم بوزن درست اید بکجه ازین بر توله
 سرب طر ضایده رنگش منس کرد و اما سگنا و ازین سرب طر حد هر توله
 زهره طر کلنگه کواکبش و شاه بزرگ و خورد کرد و
 فصل ستوبم در ترکیبات قریب در سماج بسیار استانزده بهر چه کوه
 و بهر چه شیر و ایمن و بهر چه شیر و سولی و دو بهر چه کل کبھی
 و هند کبیر چه سورن کنده بعد طر نفرة برانش چنانند و زن
 کند اگر کجا و و باشد برابر و نفرة نصف او نم ایض و اگر قلعی بنام
 هر تال نوشت و در دد و فن از تری سخن نموده در افضاب تا چهار پر
 در شینه و ارد و در زمین نگاه دارد و مابای او اش کند تا چهار پر
 چنین سخن کرده در اش هند بعد از شیر کوبی شیر او رده چهار پر
 صلابه کند در بوتة مها کرده چهار شبانز و ز کجت و بهر عقد کرد و وجه بر توله

۳۶۰

نور

زهره و با قلع نظر کند قمر پاک شود و بحربت باز نماید
و بگر سازد و هم الفار و روز چهار صد و پنجاه باشد و با نوره کند کاری و بوی
بوی نموده بر پرو قایم نماید کرد و بعد و سیاه و وقت اول قلعی چهل بند
کرده بکجه از آن انداخته صلایه نماید با نوره مذکور بعد و در بوته کرده
بدید بسما تمام بریده فایست بود شری بعضی چون قمر نده شده ماند
و بگر در محل گیاه و سخی گیاه کرده بداید گیاه با فروداده اند برای شمس بعضی
بگفته نوره است که شود لیکن مخطرات این شش چیز این گیاه را کسین گهنی
عواندگی گوید دوم چست و جای بعضی بر نام اقسام سبدان آمده است
ولمن و بر طو و سلب بنجینم این ما مشترک بر نام علی اند لیکن ان لبا با بعضی
خاص رود و با فروداده اند و بعضی را به فضا را بجمه شش گیاه است و ان
گیاه نیست اگر بدست راست ساییده رود بطرف جنوب اورد و در کوشینه
و اگر شمس موافق بدست چپ روی بطرف شمال اورد و سایید موافق آید

ان گیاهای علی السنت سیدوی مورسکه با پودینه هیندی کوار رودنی
رام پیل و یک لکه که فایم کننده اند که باین فیه در است شد درین موجب بعضی
بروز بعضی که نیند تجمل برین تفضل رودنی چته اسود و سنج کور که موی
نه فار و ارد بجزه یک سنج انکه هیندی که و دوی بل دارد و در حث
رود سنج او در حث تجمل سبب که و دوی بل دارد و در حث
کوبی که بوسیله تلخ دارد و کجی کوا نچ کالوبی ابی سنج کل تجمل سبب که و دوی
چولای کورنده کوم کجای اندام موی و کورنده اک قوم تخصص ط
سکه اند بذر ری مورسکه نار ب رز و چوبه کوار کرد وی موی
ریکنی کاتور سبی و یک لکه که تجمل عقده کرد اندانی تار ب که در وب
که مندوه ناشی کبابس بر مند بیا و کباب و کلایه ابی مار اند حث
صلایه مایه سورج مکی الکی و کتیار و بر که استهل کنول بنه ریگی رو
کتایی و ونم بر که تکه کند و غل زین نزدیک و در سبب بعضی از برای

در

252

در حکمت فایم نکرده و اگر شیخ سیرت ما بر روی آتش و در قفسه کرد
اگر از شیره او اندازد اکثر شود و بر زهره طرح بدیند اگر ازین رسنی را
در اجابت سخن نموده حکمت از آتش نهد عقد پاک کرده و در وقت
چهار نوبه باره مانده وزن کم آید در امیه داخل کند و بالمیون
باید بگذرد مثل معمول انرا انداخته صلابه نماید بجزه که است انداخته
بجزه سبب نوری معمول انداخته صلابه نمودن با کوشش بعد از جمع شدن
با شیره کنوار صلابه کرده در شیشه انداخته سی و دو پهر آتش و در شیشه
بالا رود و جگر است مثل کندک باشد ناقص است انرا بگیرد و آنچه در صفت
در سه چهار شیشه بریزد و ما کنوار صلابه نماید سرخ کرد و کج از و بر نوبه
نفسه با سبب ب طر حکمت ریزد و لیکن خاصیت این زردان باشد اگر صلابه
زرد و ربوته نمایند و بکار زرد از اولهم عیار زرد کرده و اگر این زرد را
بزرگم عیار طر حکمت کنند کرده و این دارو بخوردند در همه کباب

263

کرده و شکنجای بدن و سر تمام درست گرداند و جمع شکنجای بدن را
 تا بمگرداند تا رنده باشد قوه کم گرداند و خردتر شده است
 فصل دوم در کثیر العزمتا بردجری طلق از نسبی نرم و مبارک و پسر
 و صدف رنره برره کرده و این هر دو را یکپسوزن کرده صلا بکند
 بعد انطلق بکرازه و این را ارد میداده و او ده باشد تا که بر یکپسوزن
 بجری بنت وزن این هم قشر الرض و صد تمام شوخته زود بچیده بجری
 وزن کند که چند زیاد کند کرده است زیاد شده بود از این کتوز
 سازد و وضعه بباب در این اندازد و در افتاب دارد و ابراهیم فضه
 قرار می نمود و اگر کرد و اگر کلاه و در تر است اندازد و نقره شود و اگر
 جلد و شیشه و اگر صاحب بد و سر جملند نماید کثیر الذنب کرده که در
 زهره طر کند لیکن در تمام روز بر نش کرسی در این تمام است
 انجام و در کرسی نیاوه بود و تمام روز خاک شود و اگر طریق نقره
 دهد

264

بیا بر او را ندیم کردد یکی ازین برده قلعی طر کند و اقلعی تحت کردد و
یکجه از آن برده همه زهره نقره کردد و اگر با قلعی حل بند کند طلع کردد
و خود اگر خوب بدست ابد فضل سیوم و زربان کنگه دارد در برت معتدلم
دشمن بکیرم و قضا و و درم و این سه درم و بصیرت چهار درم قلعی
چند درم زهره شد درم و بیاب هر دو درم اما سرب یک هر دو است
باب برادرند و طلا که از لا جور و قضا از هر حال دارد و این است
و قلعی از صدف و زهره از خراطین و بیاب از شرف با کوی خرد
و دوشمه صلابه کند و ربونه کرده پس از او آتش کند و با سرب چند
کند و از سرب جهل بند قلعی امیزد و آن همه را طلق قر و طلا چراند و طلق
نقره چراند زهره پامر و وجه زین پامر و سوین این سرب
طریق ما غر سازد و اگر برده سازد با بیاب و در کهر ل انداخته صلابه کند
بعده تمام را در سینه مرغ و باید در سینه غلیو از و نارغ سیا و اندازد

در هفته بسته کرد و لیکن بوزن درخت باند و هیچ اجساد و درین خواهد آمد
بعده آن لکه را در میان و تا نوزده سپاه هفت بر طرف نموده باشد
و هر هفت بار هفت هفت مرتبه بجزه در شکم باره چاک کرده و در
میان هفت بار هفت مرتبه آتش دهد کرده و وزن لکه من را بسازد
لکه بر و هند طلا ابد اگر بوزن بر نیچاه در قلعی مکر کرده و هر نقره کرده
اگر در گلوبی بند و هیچ علت غالب شود و در آتش نسوزد و در آب غرق
اگر دست راست بند و بیکر خطا کند اگر در سر بند و در کوزی می کند بایکه
در دهن دارد و صد وزن خاطر تلی خواهد شد اگر در شپانی بند و جمیع
و فن در نظر آید و اگر آن هفت اجساد که وصل کرده اند اگر کبریا سازد
از را می کند سه هفته در شکم باره سپاه چاک کرده و در آن اندازد و در زمین
کوهر کند و فن کند سهوم است ما و سپاه بکمال رسد اگر باره دو سه باید
در عمل چه اگر صد وزن انفس کند از و این حناچه مکر و اند شود

کوفه

265

اگر قلبی با سیاب باشد بگویند آن صغیر بر هزار نما شود و فضا کند و در دست
بر آوردن زهره خراطین و منی که مالک انخوی حمید الدین ماکوری
نموده و قلبی و طلا و لاجورد و زبرجد و بصری و آبی و مشاطین سیاه و کلاه
بتوان آوردن گیاه را اسپندی خورد و کالی موسی با شیره هر دو
گیاه صلابه و سهکله و با لانا انداخته بگویند همه در کردنش در آید
خبر نموده شده است فصل چهارم جزام و برمن و علت تمام اعضا
اول برمن ووم پسته و جبت برن بار و سیاب درخت ساید
وزر و چوبه انداخته چهار بر صلابه کند بعد پنجم وزن سیاب کند
در روغن داغ داده آن کندک را بجلی کند بعد در بهله بهله بکند
و تخم نل هموزن سیاب و بکرت بکاکر و ده از آن بکند و بکند سیاب
نه که آن بکند و داخل آن دارو است تا ده روز در شیره آن بکند
حقن نموده بعد در روغن شکر انداخته بر او چهار ماه غلوط نماید

و ده ماه بخورد و فایده بسیار از دو وقت فراوان ظاهر کرد و تجربه نمود

و از موده شده اند و کار کننده اعمال است هر که در این عمل نبرد با مردم

و در این میان با تمام برسانند فقیر کنند و در این میان

در میان اینها بتوجه مریکین نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

که در این میان نوشته اند و در این میان

268

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely Arabic or Persian, covering the majority of the page.]

270
30

اینهاست که کلمات

همه اینهاست که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب
این کتاب است که در این کتاب

271

272

این ابیات در کیمیاست

چهارم باب از تعلیم است او که من صحبت نکند با او
این نکته یاد است که از قلبش کردن این مراد است که با اجزا
هم بکنند مایه مهیا کرد و از هم بر نشاید چه کرد و باطن او ظاهر نگاه
شودش بان امزش درین کار برای کس کردن مرد و انا
بود محتاج اندر چند شبها چو اجساد و دیگر املاح ایجا کرد
انقال اصداقت در کار دیگر این شان که فقر اندر سمار است
که بر کس کردن این مراد است زانش و او دیگر در از نشیان
که باز اینجا که منظر است ز اومان سه نوع از خود و در کل اجساد
شنی که میکنیم پیش تو من یاد

یکی در سوختن و بگر تلغیم سیوم در تصدیه کرد است تعلیم
جز از اجساد و بگر خبر ما در آنش مجلس کردن کوفت ما را
چو در مجلس سریم کرد استاد بگویم اول از تصعید اجساد

براده کرده ز در تو باور بپسکن ریح او رزنج احمر میان
بوته کن مهر بر نه در آنش کشت او را فتوشیده پرون ار
بسا با ملخ کن یار بشو او را جو باشی سوده بسیار چو کرد خشک
سحق یار و بگر بکن شکار هم او را برابر میان کوزه مهر از کل
بر بردازد و مان کوزه مهر از کل بر انداز بدین سان بخت
این عمل کن چو ز کرد و مجلس پس تو عمل کن

پاد ز را براده کرده و پندازد در آن رزم کور بگر ریح
احمر و در او در کهر لانداخته بساید بعد از آن در بوته و یاز

کوزه انداخته کشتش و جدا و را و بیرون آورد و بسایید از آب
و بشوید و خشک کند و باز سایید و سو که برابر او انداخته بعد
از آن در میان کوزه انداخته و همین مهر کرده و کوزه را لب
کل سسج کرده و در آتش اندازد همین طریق پنجبار کند که زرد
مکس گردد پس حل کن و بگذار و با تمام رسیده

پاراز خون اینر و سوسنش بکن نوشا در کافی برابر
بگاه سخی از سر که بزین رش بنه در شیشه زیرش کن نوش
مصعد زو شود شاد شود زیر پایمزا باشد رفت با زیر
ز با با آنچه کم شد کن زیاد و همان تدبیر او کن اعاده
مها چون شود انرا بکهدار جدا پس سخی کن با آن ز خاک
پارازند و خدا بر او زرد کن برابر او نوشا در کافی در کل
انداخته از صبح تا شام از سر که سخی کن و شبش به انداخته با جوهر

نموده زیرا وانش کند تا که هر دو بقصد شده باشد بار در
او برار و در کمال اندازد و بسبب این و آنچه کم شده است
باز بپردازد و بهیچ طریق در شیشه انداخته نشود و بعد از سبب
تمام نگیشده باشد و انرا کمندار و بعد از آن زک و در کار جدا
سحق کند و بکار برود تا و اندک کمال عمل است

دگر شخرف رومی و نوشا در یکجا سحق کن هر یک بر آب
مقطر کرده خل در شیشه باند سه حصه خل از و یک حصه اندازد
سه هفتقه و فن کن در زیر سر کین تو ذبل باز کن هر هفتقه می بین
از آن مخلوطه مر کس را بکن پس ششویه بگر بخرند
یکی برده زسیم افکند آتش بر آب ریاضه حلا نیکو سازد
شخرف رومی و نوشا در هر دو را برابر در سه حصه
یک حصه شخرف و نوشا در سبب از دو سه هفتقه در ذبل انداخته

د فن کند و هر کفچه ذبل تازه کند همچین سه کفچه کند بعد بر آورد
از آن اگلوس زر را سقیه تشویه کرده بکجه از نو برده حصه
قرآقند ز رنگ زر کرده بعد او را با زر خالص حلال کند
و بکار دارد تا که داند مجرب است از نموده

مصعد کرده که سیاب زینکین با فیزی هم اولی با این
در آهن زرخوان آهن تو اکلن بکش انگاه از گوگرد و روغن
کین از سقیه از تشویه باز یکی بر شصت نقره طرح انداز
اگر کسی سیاب را تصعید کرده زینکین بکند پس با مزودران سیاب
زرخوان حدید بعد از آن از گوگرد و روغن کشیده تشویه
کرده بکجه از نو بر شصت حصه نقره طرح کنند تا داند

براده از زرباکیزه استان به جدا نگاه زینت کس تو بان
به پیشی طبع چون مسکه نیکو تو کس کرد از آب مز با او

در آتش شوی که کف هفت بارش شود چون خاک سبز آنکه بگذارد
مرا بر این گفت اندرین باب که یکبار سرب کن او شستن بجا
پس از سخی میان جام فشار هر پنج ماند در جام که کلسار
در آن پالوده زین سوس زدن کنی که ملغمه آید نیکوتر
چار براده ز کچھه سه حصه سیما ب ملغمه کن بعد از آن گوگرد و
با و امیز و در آتش شوی که کف هفت بار از آن مثل گل سبز شده
باشد و بگذارد و اگر کسی کچھه سربش حصه سیما داخل کرده
در میان که باس انداخته بیرون کند و در آن پالوده براده
رز یا مژ و ملغمه کند از هم خوب است اعلا اید

پاور فغره پاکرزه بگذارد و هم حصه در گوگرد انداز
بکن انگاه او را سخی نیکو پس نگاه آب جز امیز با او
میان کوزه کل کرده کن آن بکن در آتش شور پنجهان

برون آرد و بشو آنرا در کربار همان تند پراول کن تو تندر
 بار نفقه و بکداز و دو هم حصان نفقه کو کرد و اندازد کلک کرد
 و سخن کند از آب ملح و در میان کوزه انداخته لب نمود
 بعد در بالو جستر کرده آتش دهد و یانه در شور کرم نهان کند
 و باز برارد و از آنکب پاک کرده همان تند پراول کند چند بار
 تا که تمام کلک کرد و آنرا بکار دارد تاواند

279

و بکاز کل نفقه میشود و خاک ازان پس آب ملح او را بکن پاک
 همین حکمت انبیا است نیز مملک میشود و آنرا از ذکر چند
 و بکشیم کرده مرشیتا کنه قشع از نوشت در او را
 پس از قشع در وضعیت او گوش ز نفقه پس صفا بر آید و پوش
 میان دو قدح پس شوی سازد با تو غلن کتلیس پر داند
 پار و سر که در چشم می کشد برابر او نفقه داخل کرده بساید

آتش دهد و برون آرد و پاک کند از آنکس همین طریق چند
تا که گلش شود و بگذارد و بار دوم را قشیشنا و را بانوشاد و برابر
سایده نصفه کند تا که سفید گردد پس در میان دو قلع
تثویه سازد و این گل پس هر دو گرفته آب کرده این
آب پس نقره را تثویه نشقیه کند تا که جلا آید و
دیگر قلعی که از زینت است و بکار در این زینت یا آتش نگهدار
در و تو و خوب کرده نقره را در مگس چون شود با مگس امیز
شود از تثویه اسپد نیکو بسیار نو مصعد کرده با او
پس شمع حل و عقد کردن یکی زوی برسی مس بر آهن
برای این عمل از مس استنا و زرنج و آهن تنیقه داد
پار و قلعی را بست و بکار گذاشته در آب بزد بعد از آن نقره
انداخته بگذارد و گلش شود و آنرا با یک امیخته صلابه کرده تثویه نماید

سپید کرده بعد از آن تصعید کند سه بار بعد از آن حل کن و عقد کن
یکی از او برسی حصه زهره که داخل اندازد سپید کرده و در این عمل
کسی از بویج و او این صلابه کرده تصعید کند و از آب شاد و تسبیح
و تشویه کنی این هم زهره را ابيض خواهد کرد

براده نقره کرده باید آورد بمثل او نوشاد در درو کرد

بکن اندر قرح از زهره سودن سفالین قرح باید منجان
پس از مهرش بنه برایش نرم زانگشت انسی کور کند گرم

چود و از زوی براید تو فرو گیر بسایو باز کن تکرار تدبیر

چنانکه قطع کرد آن ملح منوال بکن تصعید او را پس در آمال

رود بالا نوش در فضا در نه بماند باز کن هر دو تو آگاه

سه کرت انجبین تدبیر کن شان مکمل حق نشود پاکر نه بستان

پار و نقره براد کرده و مثل و نوش در درو کرد انداخته صلابه

کرده در قهح انداخته لیست و برش انگشت بگذارد تا که دود
 از وی برود باز بر آورده بهمن طریق بگذارد از آن او را
 تصعد کند در یک نوبت هر نوبت در باره و در باره
 اینچنین کند کلس کرد وقت حاجت کاربرد

بساتو سونس فضا برابر	نشاد رسای کرخل مقطر
پس از ده روز کشد ایم کلس	به اش در ز نوبت در ده جدا
از آن پس بلخ آن تشویه	بدین بخار در کلس دلج
مصعد کرده زرنج سه بار	سپید خوب چون الماس پاره
از آن جدا که تو خواهی باور	برو این کلس را و کن برابر
ز نوبت در بکن شمع اسان	چنان کن با کد از اید کلس
پس حل کردن او را کس تو نظیر	بکن پس عهده او در لطف تدبیر
یکی روار کلس چون بشنود	شود ز اسان که گوئی افرین یاد

دیگر یاد

282

پار و نقره برابر و نوشت دراز کرده موقوفه روز بساید و ده با
تصفیه کند کلس کرده بعد از آن زرنج مصعد کرده سپید کند و آن
کلس نقره و زرنج برابر گرفته با نوشت در محلول صلبه کند تا که هر دو
در این آب کلس شوند پس حل کن و عقد کن یکصد روز و بر مقدار
زهره طر حکم از این با گشت هر چه داند کند

مصعد کرده بسیار آب و تا با او با فزی شود در طرح نیکو
به چند از سوسن نقره تو سیما بکن آنکه بسیار باطخ با آب
چنان کان ملحه کرده و جو خجرات دیگر آن کن تو در سودن مرا
سه بار او را مصعد کن تو نیکو بکن هر بار ملحه تازه با او
بکن با نشت او با او نیکو بکن باید کرد سخی آنکه بسیار
شود کلس سپید اندر آنه و یک چو کا فوراً و زرنج است چون
باید که مصعد کرده فرار کرد در تصفیه نوشت در بود یا

مرا و اصل نماید کردن اول بدان نوعی که گفتم صفت حل
 بکن انگلس با کبریت مغسول برابر پس بدو سیاه مخلول
 به یک تسبیح تشویه ساز چنان کافرون شود و بچند او با
 یکی زو چند از کس کدازد به بسند سر شادی بر فرزند
 پار و نقره کجبه و سیاه حصه ملو کند و از آنکس بساید بار
 و تصعید کند هر بار نمک نازده و در سه حصه آن کجبه کلس شود مثل
 کافور بعد از آن گوگرد پاک کرده برابر او سیاه مخلول داد
 از آب نشاء در تسبیح تشویه نماید هر دو حل شوند و عقد کند او را
 بعد از آن هر چه دانی عمل کن تا داند محراب خود

براده کرده مس را ای برادر بسا باربع او ز رنج احمر
 بکن در کوزه انرا نه در آتش تا می شب بگر و زرش بروش
 بشو از آب ملخس باد و کبیر خورش کن تو از ملح مقطر

دوسہ کرت ہمیں نڈ پیراکن مکلس شتہ در پاکیزہ جاکن
پار و زہرہ را برادہ کرده و ریح او زینح احمد صلابہ کمرده
در کوزہ انداختہ شش و ہد بکش صبح او را بر او رود از آب
شستہ باز خمیر کرده از ملح مقطرہ بچین دوسہ بار کند تمام مکلس
کمرده ہرچہ داند عمل نماید مجرازی ہودہ

مس پاکیزہ چون در ذوب بد در و گوگرد زرد و افکنڈہ باید
پس و را شستن سو دن صوبت ز ملح شور کو عمل شتہ را
پس از حل متطرکن تو معجون بنہ شتہ زوار پیرون
چو مکلس سپد کرد دست از او بکن زو صنعی کرد وی شود
مصعد کردہ سبب محسہ پار و حل کن او را ز نشا و ز
بدہ این مکلس در وزن ہمچند پس کہ حل کن او را باز در بند
یکی بروہ از او بر نغزہ افکن بکن زیر کہ کشن بہ ز کرون

پاره زهره را و بکند زود و در هم حله و گوگرد و پندازد پس در کبرل
 انداخته صلابه از آب یک شوره پس از حل مقطره معجون کرده تشویه
 بنام سفید کرده و بعد از آن بیابک سرخ کرده از آب حل نشود در هر
 یکبار کرده صلابه نماید و تنقیه تشویه کند یکجمله زود برده همه نفیقه اندازد
 زر خالص حاصل کند بگرم آله تا داند مجرب از نموده

مراد از تصدیه در مس درین کار همان آمد که در س از ندر کنار
 یکبار مس صفاچ باید آورد پس آنکه پس ز سر که جمله پر کرد
 باید و یک بار ز سر که کردن قیاس نگاه از آتش تا بگردن
 بروی و یک چوبی چند کن باز بران بالا صفاچ تو پسند از
 بنین نه بکن مهرش تو آنگاه بنه جا که بشود باد را آره
 پس از تنقیه صفاچ را برون آید تراش از وی بر آن گشت ز کنار
 صفاچ را بالا باز در خل بکن بار دیگر تدبیر اول

386

جان

چنان کان بگلی ز کار کرده و در این صفت نرایی کار کرد
 پارو زهره را ورق کرده در قلع کند و از آن سرکه بر کند و نمر
 روز از چوب بختانند و مهر کند و باد سرد و تا که ورقهای پرازد
 زنگار کرده و به تریاش بکند و باز همین طریق کند که جمله در جگه
 رنگار بشوند وقت حاجت کار کنند از نموده

یکی از مس سر زینق باید آورد بسجی این هر دو یکجا ملغمه کرد
 وزن پس هست با مس برابر بکن در وزن نصف شنب در
 پاصل البض باید تسفی و اد شب از آتشویه فرمود استناد
 بدین سان چند گرت کن مکرر که کلس اسپد کرد و دیده پرو
 مصعد کرده نش در بکن حل محرم باید او را کرد ن اول
 پس ز حل تسفی این کلس ده چو شد تسفی او را حل نیرن
 بکبریت مبض ده تو انرا پارا که ز این ز عفران را

بمش زاک صافی کرده امز زدهن شاخ حمزه هم در و زیر
 محف کرده سیاه براد بر و امز در میزان بر آ بر
 زدهن شعر حمت کرده پرو هم ابد ز آب رنگ خون
 بدوده انجان کان مست تدبر کنی بر نقره سسید جمله زیر
 پار و کجه زهره در حصه سبب تمام را طبع کند بعد از آن برابر زهره
 نیم حصه و نوش در ربع حصه با پاص البض باید سفینه داده تشویه کند
 بدین طریق تمام کل سفید شده مانند پس پار و نوش در لصق کرده
 سرخ کند و از آن آب نوش در مس کلس شده را اصلاح نموده بکند از
 بگرد کبریت را سفید کرده و این را از عوران کرده بمش زاک صاف
 در و عن موی سر اومی دیاب را سرخ نموده از روغن موی
 که رنگ سرخ داشته باشد سفینه تشویه کند کجه از و بر سسید حصه نقره
 طر کند رز و خوی پاک پاکزه پرونی ایلمت

براده از هفت روز پنج صفر
 باید سو دایشان را بر آبر
 مرا و را تشویه دادن به بخار
 وزان پس اسکن تو شکار
 پس سحیح اندرون کن شهادت
 خمرش میان بونه اسکن
 بدم کوره را در و او را نهاده
 چو پستی زو گشت او را کساده
 بزیرش بر زمین کرده بنواز
 چو کرد و سر و سحیح کن دیگر بار
 برابر طبع سنگ است ز روی
 دیگر بند بر کس آن کن نو دیو
 بکن تشیح او را از نوشتاور
 چو کرد و حل از و کن کس را اثر
 بهر یکت بقیه بکثویه است
 ازان پس روی بر صد ز کس
 براده آهن را پاکرد و مثال و ز پنج روز با او با مزه و کهر ل کند
 و در تشیح انداخته برارد و ششم حصه او را کجه شکار داد و جلا
 از عمل پاک کند و در بونه انداخته بد مد آهن کردیده میکند از زو
 بر زمین اندازد و برابر او یک کله صلابه کرده از نوشتاور حل

اب داود چند بار کچکله زو بر صد حده مهره اندازد و سپید کرد
مهره و اند عمل نماید بغایت خوبت محراب نموده

براده را همین وز رنج هم چند و بی زرنج سرخت باید افکند
میان کوزه مهر کرده اندازد بند در شیشه در آتش مکن باز
همان بخارا اول کن تو تکرار مکمل شود از آن گناه دار
و کبریت از کدازی بعد از آتش بسازی از نوشاد زر زعفران
پو با شنی کرده تشبیح و بی اول وی شرف وی را از آن حل
از و بر نغزه اندازی و در سنگ چنان کاینه کاینه از دانه
بار و براده همین و زرنج زنگنه است یعنی سرخ و کبرل انداخته
و در کوزه پر کرده آتش سخت بدهد و بکشد و از آن یک او را
شسته بکند و با زرنج رنج احمد داود آتش دهد تا که این
کلس شود بعد از آن کبریت کداحه از نوشاد زر زعفران بسازد

وزان اکس این و شخرف روی را شقیه تشویه نماید هر حکند
از و بر نقره زکباید طلای احمد تا داند

میان جام از این براده زخل تر کرده طایفک نهاده
بهین می ساز ایشان زعفرانش بهین جنبان بچون تر در باش
که از در پنج گوگردش کداری وزان پس تو بهین تدبیر سار
و این صفت همون در کار اید هموش روز شب در کار اید
بود در خل مقطر زاک را یار در و افکن بمثل آن که کار
از و بر زعفران را شقیه کن شباندر نرم تر مش تشویه کن
یکی برده از و بر نقره انداز برابر ما و صفت حلا ن از و ساز
پار و براده این در خل مقطر اندازد و از چوب هر روز بخشد
تا که این زعفران کرد پس گوگرد با در پنج کدراخته گل این
پار و از اب خل مقطر زاک ز جار را داخل نموده باشد

از آن آب این هر دو را نسجه و نشوب دهد یکجمله از زبروده همه لغزه
اندازد برابر طلای دوازده عیار ساچمه طلای خالص بیرون
می آید اینست عمل جدید مجربست از فرود

یکی ز این براده نرسیم با سر هر دو را با ملح و با آب
برو سر که بچکن که تو بروی سوادش بریم شوی و زربانی
در و قلعند را که انداز هر ماه که ایشانرا بسودن او کند کار
از و تضعیف کن بسیار پس مملکت کن چون است
پار و براده این یکجمله همه بسیار پس هر دو را با آنکس بساید
و بچکن در و سر که بشوی که سامی نداشته باشد بعد از آن را که
و قلعند اندازد و بساید و تضعیف کند بسیار از و بسیار کلین
شده باشد و کلین دن این چنین است کار آید

تو خواه از سرب خواه از زبرنه باور آنچه خواهی زمین و در چرخ

سه چندان بکن ز بلیق تو یک خا
 ز آب ملح و همین شوی بهین
 هر چه از روی سواد آید بر نیتو
 کنده ازش نکر و خاک نیکو
 چو کرد و خشک او را سخن کن باز
 میان آشی با شعله آنداز
 مگس کرده او بار و نقی بور
 سفید خوب شی چون که کا فور
 پار و قلعی با سرب او را بر مگرد
 در سر که انداخته از راه کرده بهند
 بعد از آن هر چه خاک شود از آنرا در خل مقطره که اگر خشک شود و در
 اندازد تا که مثل کا فور کرده است عمل کن

293

بکن از سرب برک و یا را ریز
 بکن تو سر که دیگری بی و کر چر
 بروی دیگر بجای نهین
 بنه از برک او را هر در زن
 بس که هر چه از روی شستو خاک
 برو تو نیکنی از کار وی پاک
 که اندازد تو در خل مقطر
 چهارم حصه رو سوده نشاد
 پار و قلعی و سرب این هر دو یک
 سه چندان و یک ز بلیق از آنک

بشوید و بسیند که سببی ورم او از وی دور گردد و او را تمام
حک نماید و در آنش سخت انداخته بر او دکهن کرد و چون رگب
پس هر چه دانند کار فرماید عمل نماید تا داند

ز طبعی باز سر آب نگاه نساده همین جنبان و در جای نهاده
چو کرد خاک خوش غسل کن باز هر آنچه زو نشاید بعد از آن س
اگر این طبعی کان کردی اول بده نوبت در با شسته حل
باید ستقه بار فق بهجا ر بکن نیز از نوبت دور تو هر بار
پس آنکه مثل نوبت در بی مصعد کردنش رغبت نمایی
تا فرزند تو اعلا را با سفضل کن از نوبت شی ز برش شود حل
سه بار او را مصعد کرده باید چنان کرد که زو کار بکشاید
ز حاج کل کرده باز بستان بکن این کل را تو سعی با آن
باید برد از گوگرد بورا نختن غسل باید کرد او را

صدافرس کن یکی زان عقده سبب شود نوزد مکرود و زوب در پاپ
باز و فلعی و با سرب خاک کرده که بالا گوید بعد از آن چه خوانی کنی
و اگر این با صلابه نموده نوشت اور و با ساجی داخل کرده حل
تمام کلس شود و از آن نوشت اور و اوه تفتیه و تیشو کنی و با برابر او
نوشت در سبائی و مصعد فرمائی و آنچه بالا ما بشد باز داخل کرده
حل کنی همین طریق سه بار بعد از آن شبته را کلس کرده این را
با او کلس فلعی و با سرب که کرده صلابه نموده و کبریت غسل کرده
و هر دو کلس این کبریت را داده صلابه از آن نوشت اور نمائی
کار با تمام میرسد کجه از او بر صد حصه زهره اندازد و اسپن کرده
تا و اندامینت عمل تخبلیات الحال کلس سبب است
بسا پروزه را زان سکه وانی بدو شبش ملی اندر این
بنه در تشویه الحکا. برون ار بشوی باز کن و ندرت مکرار

سه کرت کن جو کرده او مکمل ازین اشس باید و اورا بس
 پستل کب با کبریت در غل بده شان هر دو کرده باشی حل
 از اشس سرخ اورا چون کنی باز میان کچراهن بینداز
 بنه اورا به با شان کشاده چو سرخ از شطه شد انا جاناده
 میان طحله اکلن بس کن سرد سه کرت همچن می بایدت کرد
 میان طحله را با او کن یار پس آنکه اندر اشس در و بیکر بار
 برون کبر و با بوغس کن باز ز ملجی تازه صفت کن تو آغاز
 مکمل چو نشود عملت کن به زیاد الرغوه آنکه نشویه ده
 پس آنکه نشویه در شب در اشس همن تد پسر کن در هفت بارش
 سه بار در همن سینه داده باید برو قلعند سوده نیز سایه
 در سه بار باید نشویه کرد مصدر ز سفت را باید آورد
 چادر جزوه را و بار یک کن و آنک داده سحت کن و نشویه کن

296

و پرون اردوشوی و بناز اول طریق که گفته کنی مکه کلمت تمام کرد و در سینه
 در سینه که برت فوک و از آن انگشس پروزه را سخی کن از تش
 سینه کنی او را در میان کنجه ای بننداز و نهندار جای کساده مکه در
 شعله سینه شود و در میان انگشس سرد کن سه بار پس نمک بید و
 با او بار کند و در تش انداخته بر او و پاک کرد و اند و بار کند مازد کند و
 مثل و این کلش و بعد از آن ابس او رو و تسویه دهد تا تمام
 بر این طریق هفت بار کند و سه بار روغن بپزد و او و قلعند سوخته
 نیز باید داد او را سه بار تسویه کرد و مستعد رقیق باید آورد و وقت
 حاجت کار فرماید تا که بعد از تمام عمل کس شود

پاورنگ باوی میکنی بایر	برابر وزن باید سبج شیار
بکن در وقت سودن هیزان تر	ز بول کوه و کان باید موطر
در او نندی خاک سه نهان کنی	پس آنکه کوفه سه کین بدان کنی

تمامی شب برابر آتشش دارد بسایو غسل ده آنکه دیگر بار
 بپسین مایع بوره در میانش بکن صفت بر دیگر باره بمالش
 چنان کما سپید کرد و مکمل کافور سیاهی جلگلی کرد و از زود دور
 مپسین کرده پس زرنج اور بوزن او بکن آنکه نوشت اور
 پس زحل شمشیر کن آنکه از آب بده چون از مصعد کرده بسیار
 ز بعد شفته کن تشویه نرم بکن آتش مگر خاکستر گرم
 همس بخار کن در وی عاده رزون وی شود او را ز ناده
 باید طرح کرد آنگاه او را یکی بر پشت چار و مس منقا
 بپارد سنگ را بیک کرده و برابر او نمک را بپارد کرده بساید و از آن آب
 هر زمان نر کند و باز ببول گوید گمان باید منظر و در دیکت خاکستر کرده
 و این را در آن و یک نینان کرده بسپالی او و او آتش کین بدید
 تمام شب و برارد و عمل کند و دیگر باره مکن انداخته اول طریق که فرمود

298

بودم بکنند ماکه سپید کرد و سیاهی او دور کرد پس از آن زرنج را
ابض کرده و وزن او نوشت و ردا ده اکنند و از آن اسباب
مصعد را داد و شسته نشویه نرم داد و با تمام برسد بعد از آن آب
شده را با و کلس بد چند بار طر کند کجبه و شصت طر حصه زهره پاک
و این را با تمام جاری نماید عمل است و کر نه این

299
قشنگس به طش خشک جا برابر هر دو را در وزن می
باید شش شش هفتاد ن تمامی شب دیگر روز شش شادون
ز بعد سودن شدت و دیگر ماب برابر طر ابا و بکن یا
میان کوزه کل کرده کن ان تمامی شب مر او نشویه از
همین می بایدت تدبیر را کرد که کرد و کلس وی اسپد چو نو
پایزش نو یا زرنج از تو باو بسا آنکه بد سه سلسول
کنی در جای زرنج از تو تدبیر ز گو کرد ان پسیدار چون نیز

باید تبتی پس تشویب کرد نور شب جزوی باید و
 از آن پس حل کس چون عقده بکن یکو چو سیم اسپدا و را
 یکی زمین عقده سجد کس زاز بر بهین حکمت مر سباب نیز
 پارو مار قشیا و مثل او مکرم دورا در لول انداخته بساید و د
 اش سخت بد بد کینت پروں ارد و پاک کند و مکاب و بد
 و دیگر شب اش بد بد ماکه سفید کرد و وز پنج مپض و سباب
 محلول از آن اکب مار قشیا حل شده است تسفیه مشوه مموده طح
 می کند کچھه این بر سید حصه سباب نزار و اسپن کرد

باید سکنه کرد بر بان عمل او را بود انرا اسکودان
 شبانروز از اش اکلن اندا و را چو کرد سرد پروں کش او را
 بهین سباب و رتس باز می بر چو سدا سپد زو کن کار دیگر
 رصاص قشره این هر سه زان بس جد کس هر یک را زو مخلص

برابر زینت مخلول شان و ده
 سه سعه در میان ذبل این سه
 سه سعه جو پر زود نش او در
 چار اشکاده نو کبریت اصغر
 ازین اشس باید داد و خورد
 مصعد باید آن کبریت را کرد
 به نیت اشس او را نشوی و ار
 وزان پس ده مر از اشس
 پس او را سخن کن یا عقد کن باز
 میان شسته گل کرده انداز
 بدان و فنی که از شیشه برون نود
 باض البض شب ساید سو و
 باید شیشه را سر مهر و ادن
 پس اشکاده اشس سر کس نهادن
 برون کبر و بدین تو را چکار است
 یکی زو طرح بر بس کبر است
 چار و سکه سه بر بیان کند هر شب و روز تا که اسپس کرده و بعد
 قلعی بوست بفضه اسپس و هر سه را عکس کرده جدا جدا و برابر او
 سیما مخلول داد و در سر کس است نهان کرده است که سه سعه
 و کبریت را الضعید کرده و آن کتب تمام شده است کبریت را

داوه و با سقمه و تشوره نماید بعد از آن بد هدا بس و کما پس حل کن
و عقدن و باز او را بساط من بپند داون بساید و شبش را مخرج
داوه در انشش بر کین به بند برون او در و طر حنا بد از و کجه
بر هزار حصه زهره اسفنج خوب باید تا داند

باور و رس در انششش چو کرده سرخ اکاه زن ذرا
بجای مشل مطهر بکن او را میان مایون اندر
چو کرده خورد و کرمی ساپو نیلو بکن رند پنج سرخ اکاه با او
میان انشش شود بر سوز به نکتش برون ارشش دیگر در
بسا بو غل کن زان حکش چون ششم حصه در و امیر نظرون
بر و غن خیر اندر انشش بکن مشرال بخاید برونش
بسا باط او را بر او بر میان انشش شود در بر
بهین صفت بیاید کرد با او که تا مکلش در آن جمله نیگو

302

همه را در میان شیشه کین جایی بنور ذبل کینت هیچ کمانی
 پس نگاه عقد کن بر فضا افکن یکی بر شفت افکن چشم روشن
 پاره و سنج دور اتش کرم کرده در او باد رنگ انداز
 بعد از آن در صلایه انداخته بساید و برابر او ز زنج احمر داود و در اتش
 شور بر سوز کینت بد بعد برون اردوب بد ما کند و حک کند
 و ششم حصه و را کچھ شمار داود بروغن خیر کند و بویه بر بویه کرده
 مشرک فرماید بعد برابر او نمک شوره داود بساید و در اتش شور
 باز بر و همین صفت باید کرد که تا تمام کلبش و پاک بعد او را در میان
 قاروره انداخته در کسین است بریزد بعد از نگاه بر او رده او را
 عقد کند پس آن طرف نماید کچھ او بر شفت حصه نوره خالص شمس پاک کرده
 برون آید اینست استعمال کمال کلبش است باید
 اگر خواهی توکل طلعت را خوب بساید کرد و اول طلق مخلوب

بکن اشباح را طلق را تر میان کوزه و در آتش فرو بر
 هین اشخار و راب می روه و راهم تو شور ز پیر می نه
 بنین ساین کچه هم کرد و مجلس بکن کار یک می باید از آن بس
 مصعد بر سپیدی کرده بر سبقت بر و میده و امیزاب بر رقی
 در او ندی و نظرون مثل او بار باید هر دو حل کردن بکن بار
 میان شیشه حل کرده کن آن بنه در آتش و پرون بکن نژان
 باید چند طرز این باز کردن یکی بر است قلعی زهره افکن
 پار و طلق را بار یک می روه با یک ساجی تر نماید و در کوزه انداخته
 آتش هه بار زرار و و دیگر است ساجی و در بار آتش هه بار تا تمام
 گلن کرد و بعد به ناک نموده تضعیف کند ابيض کرد و در آن اشخار
 بدهد و در و یک انداخته مثل و نظرون بار کرده و هر دو رطل
 فرموده در شیشه انداخته آتش می کند و پرون ارد چند بار این

لایق

304

طریق باید کرد یک خطه ز نو بر پست حصه از زیر مایه مرده طر حکند اینض اعلا
کرد و باید که این استعمال کند تا واندا

ر سخی تشویه در مکن مایه مین صنعت اعاده کن تو هر بار

از و پس سخی البش و انکه کرد در تشن تا که او نقصان بدیزد

چو در یکوزن چند چند بار او محک کشت شایان کار با او

در و رینق تو مصعد افکنی به مر او را حل کن کبریت راده

ز بعد تشویه بر قلعی انداز یکی را بر مضرار تشن فضه بی ساز

پار و نک و صلابه کند و تشویه فرماید برین طریق صلابه نموده و

اتشن اندازد تا که تمام کل شود در و بجا بضعید کرده اندازد

و از و حل کرده گوگرد راد بد بعد از ان تشویه داده یکی را

بر مزار حصه فضه نمودار باید که قلعی باشد

مهن شمیخ ارواح از کماست بگویم و صفت از یک یک است

مصعد کرده نوشت در ساق تو برابر گل قشند انداز با او
 پیکل هر دو در خل مقطر بر فرق از وی کدو و رتبه بدر
 برابر روح کمان تشبیح باید مراد استقیقه ز این است شاید
 در آتش کرم کن تا آن کدو جوی کدازنده شود زو یا فرج وی
 از آن آتش بد چون بار دیگر بهر بارش در آتش بازمی بر
 چنان که مویح سان در زو باید مراد بعد از آن حل کرده باید
 ز کلس مرصید با سنگ نیز پیکل کوساید در همه حسنه
 میان شیشه در و یک بر از یک که در ایتم کرم باید مانند آن در
 نه از آنست چون از شکر سیرکن باید کرد آتش سرد را وین
 چو شد شمع او نم می کدازد کل و عقدا و تدبیر سازد
 شود چون عقدا زوی مرشاید یکی زو پنجاه از مس کرده سازد
 نوشت در کعبه پوست بپند مرغ و در شیشه انداخته آتش دهد خندان

306

بعد از آن

بعد از آن در سرکه اندازد و آنچه کفهای بالای او آید دور کند بعد
کلس را برابر زرنج با کبریت داده از آن انوش در سقفه نشوید
کنند چند بار که تمام است شده بگذارد و حل کند و عقد کند بجهت زود
بر نگاه حصه زهره طر حناید ابعلا کرد

کلاس شراز حکمت بر و بکن عقاب معنی در وی در و بکن
کبوتر را در و بکن کتن بر بعد مشری کرد و فرور

پس سار و پوست بصره را با یک بموده برابر او نوشا در داده
تصفیه کند بهفت مرتبه بعد حل کند و از آن آب سبک عقد کرده
برازد بر اندازد و نقره پاک کند اعلایه بر آید

سار و از زهر چل ورم پس آن که احده باشد در ورم تو تیار کن
و کچا هنی بشوران تا چون رنگ شود هم چند وی زرنج زود بود
بکن و بصلایه پر است بخار کن و سخن کن بسیار از سخن بابا کزیم

بشوئی سه بار این عمل کنی که سبک کرد و چون برف و بستر زمین
 عمل کن که اینض کرد و اینست مکل از زمین و در این معنی شعر گویند
 از طلق مکل درم در از زینر مثل وی از شک و غمی با وی نر
 بس بخردم زمس کد از انها مجموع بر او مکل که راست غرند

308
 قمریک بزنج دو سه اشخار سفید شیشه چهار و پنج چو کله
 بونه معاصد را بکدر از تو مکل سر فاش اینست راز
 چار فقره یکجسه و پنج دو جسه شخار سه شیشه اینض چار جسه و پنج
 چو کله پس نام را در یک بونه معاین دار و راتخ و بالاداده لغزه
 ماین این دار و کد داشته اش تمام بر افروزد تا که هر چه بینی اظهار
 این معنی یکی کنی که راز است بزرگ دانند
 نوشت در وزاج و زینق هر کی پنج پنج ده کطعام با و بسنج

قمر خالص کچر فود و دینم جزو قلبی در بویه ضروری بر سبب ^{کلیخ} صید
 پار و نوش در غصه و زاج بچشم و زینق بچشم اما نکات را در نیم کرده
 بکجا صلابه نماید بعد قمر کچر و دانه برود و دینم جزو کجا بکجا از و
 و ما سبب بل نند کرده با کلهای مذکور ساید بعد از آن در میان
 فارورده انداخته اش و هدیکر وز و باز سر و کرده بار فارورده
 بدهد همچنان هفت تمام را با تمام بر سبب نند جلا ملک اعلا کرده
 بگویم هوش دارای مرو و نکرت کشیم با تو سری من ز حکمت
 که اندر باب حکمت جهد کردم چو مردان روز شب صید زنج بزم
 بسی انواع و بدیم پس شنیدم که این ما پشته روی نندیم
 ولیکن با و کار است از بد این که در کتی نباشد پر عمل زین
 پار و قش بینه کن بگرس از و تضعیف کن سما بر بس
 برابر مرد و لکن تو سبب حاج به بعضی بینه میده سختی سیا

سوزی را سکن انداز سکن	بزن آتش بوقت ظهر در این
بگناه شام کن نوشینته دارو	بلخ و جو فرو کن مهر نیکو
چو خالی شد شورار دزد و کلبی	سه پایه زمر شیشه نه محلی
بکش بعد از نماز با بدادی	بکن سختش مگر ما کرم زودی
بده زودی بپننه بار و یکم	بمانش سخت می کن جلد بهتر
ز سر کن پر کن شلش تا شور ی	بزن آتش بدار از باد و وی
بنوشینته در و چون بار اول	بدین کوزه شود شکل نصی حل
رنگن شیشه را تا سرد کرد	در و دار و شبانی کرد کرد
نوباری رنج بر وی هم کشید	بجداله بمقصودی رسیدی
چو سسکی سره پنی کشته دارو	ببید و ساز کن تعمیر با بزو
چهل توله بکن زینق مشق	ز سره بکدرم کن سنگ سب
میان دو و شراب بخت در زود	که تا با سی بفضل حق تو معصود

315

چنان عقدی شود ز باطن آن که بر کبیر دارد و شرف آن
منفکین خاص سحبت بگذارد بکن ز این عقد بر صد پستانداز
چنان خالص شود آن فرود حاصل رطل را بند سازد و نوا خلاص
مرا بر ما کفتم اشکارا بجدانه چنین کن یا و ما را

شش حکیم بود در علم حکمت کسینا آنچه در علم بزرگان اهل کسینا نشخوند
فرمودند بسیار نمودن اثری ندرید بعد به در خود را التماس کرد
اخر الامر پندار و اظهار نمود که گفت که ای پسر کبر قشر سینه و برابر او
سیاه را بشمار و بصدایه فرود آر بکار ما بر زوی سینه بکار ما بسپدیک
سینه همچین تاسی دو مرتبه و آتش باید که از مشوری دو دو کلی برود
کرده باشد بعد از این سه پایه فرموده بالای آتش نگاه داشته
فارود بر او بجا دارد و بر این طریق تا کبش و صبح بر او رده ببارد

و سپید پیخته سخن نماید چونکه بالا مذکور است آن دار و نیک است
 کرد در این دار و انغویر بازوی نماید اگر طریقه نماید پس دار و
 برابر میانند داده چند وقت صلابه نموده در بوعت انداخته
 تشویه فرماید و یانه دار و را چهل حصه سیاه نازک کجه آن دار و و
 صلابه کرده اش نماید اینهاست که در دوزان سیاه است که بر چهل
 حصه زهره طر حکند ابيض کرده که برابر نقره خالص هر که این عمل کند
 مطلب تمام بدست آرد بدعی خبر است و این ترکیب را یاد کند است
 اگر کسی سکرف با بر آرد زهره و مار تشنا و کیت
 این و کاج هر یک با ز زود پیخته مرغ بیکت هر یک را صلابه کرده
 بالای بکد بکرسپ فرماید اش و در مقدار است تا حکم پاسی با حکم
 اش و در تمام برساند در بیکت تمام کرده بعد عواضی کردن
 از استاد معلوم نماید اینست عمل ارواح که بالاست

312

الکلی

اگر کسی موم و مسکین بخیر را کپور زن موم داد و در میان آنداخته
آتش دهد و آب هر بار داد باشد بر این طریق چهل روز بخان
بعد از آن از آب را گرفته سیاحت رزنج و کبریت و شرف و شیل
زرد و غیره را آنچه که بر آتش نشود نیمی مانند آنرا را بجا کرده صلاه نموده
در میان کتوره انداخته جل جبرئیل کند یکروز تمام نماید بر آنچه که اندازد

عمل تا بام رسیده خواهد شد مجرب از موعده تاواند

اگر کسی چید بهر بر آن سیاحت داخل نموده بهر وجه که داند که کتوره فرماید 313
بعد در میان بسکه که نخود تازه مدت ششماه بپندارد و با تمام برسد
مجرب است از موعده بعد از آن بصره مذکور را در میان زهره توره را

مانند بپندارد و زرد و اعلایه طریق صاحب حیدر

اگر کسی نوشاد را در میان شوره انداخته تا بالا آید پاک کرده
آتش نماید شش هفت روز قایم کرده و نیت داند هر چه خواهد

استعمال نماید مفید است آنچه دانند مخرج آن موده

اگر کسی بصر بر آیه حضرت را بچشم فرار داده و صلایه کند بعد از بار و
کشت در ویانه نکند موری را با برکت درخت تو هر سه سلوی
صلایه نموده بساید طریق قرص بسته او را تخته و بالا آنرا با یک آن
که بالا مذکور است فرار نموده بنهند و بگذارد سه ماه در میان زمین
و در نخل و در سبزه بنهند و بعد از آنرا بر آیه آتش در
دوازده پاس بعد از هر حد داشته بر نوله زهره پاک نموده

زرد خوب اعلا بر آید که مقابل شمس خالص نیست

اگر کسی شوره و نوشاد در بابل که در کان صلایه بهوش است روز
بنماید بعد از بار و بصر بر پاک نموده نوله را سه ماهه سیاه کند
ان نمک نخل را در تخته و بالا داده آتش در دوازده پاس
دو و بند کرد که بر نوله کار کرد و نیست تا داند

اگر کسی میباید در میان تارس به بنزد چهل بار هر روز تارسی تازه آورد
استعمال کند بر اقیاس ناله سیاه غلط کرد و اگر همین را استعمال سازد عقده
هر چه داند بکار رود بغایت کار عااید خیر است موده

اگر کسی میباید در میان تارس به بنزد چهل بار هر روز تارسی تازه آورد
استعمال کند بر اقیاس ناله سیاه غلط کرد و اگر همین را استعمال سازد عقده
هر چه داند بکار رود بغایت کار عااید خیر است موده
بشود بعد از آن که بکوبن مصری بشش حصه بر تال مصعد سائیده
در میان شیشه انداخته باز بشود لیمون انداخته از چوب او بجا نهد
یکروز بشود و انجان میشود افضل عا کرد بعد از آن کوزه ساخته یا
در میان انداخته در میان کچی بچته بلند انجان نقره میشود که برابر بشود که

315

با دو کار میان شیخ پرست بهتر از آن نیست تا داند

اگر کسی میباید در میان دو یک حد بد بچته فایم کرد و اند بعد از آن
هر چه که داند بر آن طریق اختیار کند تا بد کار خیر است شیخ پرست

خبر است از خود هر چه داند کار فرمایند

اگر کسی کمتوله نغزه را توله زهره هر دو را یکجا ساینده بعد بکمتوله شبیه و
بکمتوله کبریت بکمتوله شوره تمام را یکجا کرده چکنی داده باشد زهره
هر بار دو رکند و هر بار بدو دو رکند بر این طریق سه بار دو رکند
نغزه لععل کرده بعد با تار جدید برابر داده بگرداند بعد از آن او را
باطلا داده بگرداند مجرب است از نمود است

اگر کسی پاره دوش در و شکر و قشر البض و موی سرادی را در یکدیگر
انداخته در ذبل اسب تا چهل روز بعد از آن سیاه کرده در توله تا
حل را طر حکند کنند تمام البته خواهد شد که چه بر زهره مرتب نماید
ورنه کبریت مالیده روغن کشیده بر نخاس اندازد

اگر کسی پاره و سیاه یا کچھه قلعی پنجه همه سیاه باشد و بمون تا چهل
روز مالیده بالای دیکدان نهاد سه روز التشن دهد سه روز
بعد از آن بریده سیاه پنجه همه را کچھه حبت داده تا چهل روز

بالم بعد از آن سه روز آتش دهد و سیاه پریده را با زهر پنج حصه را
یکجه را سرب داده بالم بعد از آن چهل روز آتش دهد تا سه روز
بعد از آن سیاه را با زهر یکجه زهره داده بالم بعد از چهل روز
باز سه روز آتش داده باز سیاه پریده را با زهره بالم تا چهل
روز یا چهل روز بعد از آن سه روز آتش داده با طلا بالم پنج
یکجه طلا داده باز سه روز آتش داده برابر بعد از آن یکجه را
الکتر که مستعد شد است در دو حصه باید انداخت و اندو
حصه است یکی سرب دیگر طلاست هر دو را باد و برابر یکجه
مالیده تا بالا کند هموزن داده آتش پنج شش تا چک داده
برارد بعد از آن هر جا که برسد نزد یکت باد کار هر شش
سرب صاحبست باید که استعمال این عمل کنند

دو

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

320

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والعاقبة للمتقين والصلوة والسلام على سوله
محمد وآله اجمعين 321
بذلكم ابرؤنا برك و تعالی بقدرت القدریم و
و سابق علم عظیم خود قوت طبایع و خاصیتها، موجودات او و
بعارض طبایع و اختلاف و احوال ایشان و اثرها و روحیات از
عالم علوی در عالم سفلی ظاهر میگردد و از قوت بفعال بید خیا نچه
خدای تعالی است و می باشد یکی را از حال کمال میگردد و بعضی را
نقصان کمال و بعضی را کمال نقصان آورد و چندین لطایف و بدایع
و قدرت بتوسیع اند و بفعلی و عملی و بعضی از آنها بتغیض
و تغیر احوال هر یک و ملازمت ایام فعلی و عملی در وی بیدیدند

براهل فضل پوشیده مانند حکما، قدم ان ضاعت را از عقل کامل و خاطر
روشن و الهام ربانی بیرون آوردند فی الجمله در این عالم نظر
کردن و از نمودن از معدنیات و حیوانات این صفت را در
حکما، کتاب این سر را پوشیده اند مرث لقان و قبا و عورش
و بحر اط و افلاطون و ارسطالین و اعداد و ارسطو و انا و
وزر سیموس و ذاموطرات و استطفش و هرقل و هرمانس و هر
و هر که این کتاب داشته باشد و هر کس که از زمانه باشد او را عاریت
دهند تا عالم مطلع گرداند بدین در کتاب است و نفس خود را بنام
موسوم گردانند از خفت آنکه در این کتاب شرح نموده ایم هر چه
حکمای ما تقدم از او پوشیده اند بلکه در این مایه دست که مثل این
و دیده نشود بعد از ایشان حرام است که این کتاب را و او را
کس که فاش کند چنین گوید مولف مصنف این کتاب شهریار بن

نهمه پارسى بعضى و فضل بابنى مراد در انواع علوم بهره داده است
از قول استنان معجز لطائف و عجایب حاصل کرده ایم و از لفظ
بررگان زمانه و معانی غیرت شنوده بودیم انرا جمع نمودیم
چون الثقات خاطر در این عالم پیش بودند رواندشند راه
بخند در بخل کشد ند تا مفهوم مانند پس نالینت را مین و مشح
جمع کردیم تا عاقلان را حواضیح باشد ازین علم غازی نام که
و نیز ابتدا کنندگان اعمال راه نزد یک بر بود و رنج ایشان
ضایع نشود و این مجموع را تجارت شهر یاری نام کردم بجز
خورد ترازین صفت را چون تمام کرده باشد او را قیمت
بنود در عالم پس بر میزد و بر سرس زان و خود را کناه دار
و هرگاه که سر خود را فاش نمودی از شهرت آنکه محروم ماید
و این سبب است که تو خواهد بود حکما کواند صفت تمام شود تا غم

چیزها در عالم است از جهت آنکه همه موجودات داخلات در طبایع
وصفت از طبایع بود از حال بحال بگردانند پس بدانکه صفت تمام از
موجودات است چون موجودات از طبایع است حکما ان معنی محقق بر
بر معنی نموده اند و دلیل نیز نمودن قول شارب این باب است
چون زمین لطیف گردد آب شود و چون لطیف گردد باد شود
و باد لطیف گردد آتش شود چون آتش غلیظ گردد باد شود و باد
غلیظ گردد آب شود و آب غلیظ گردد خاک شود پس اختلاف حالات
ایشان معلوم گردد و منزه و مفهوم گشت در این محقق است
بودنای این صنعت که بر غیر حالت این چیزها را باز بسته بسیار
انواع گفته مراد است چون طالب این مقصود خواهد که بطریق
جمله در یافتن این راه روشن گردد و باید دانست از هر چه بد
تواند بود و از کرم جوهرش بسته تر است از ایشان کدام باشد و دیگر
بگرد

بگوید و کدام باشد که دیگر بر اصل کند برین قبولت انجام بکند مگر را بدین
الغاشان در تلون زنگ هفت و زنگ وادان معاون اصل
خوشی از ضروری بوده باشد هر یکی را فرق توان کرد و دو
بعد از آن بطریق رفیق مدارا در تحصیل ما محتاج آن کوشش نماید
تا خدا بیغالی اسان کند و ان اینست باید دانست ان صفت را
از متغیر کرد و ایند بطابع چاره باشد چند فضل است ضاعت
بر آن نهاده اند بعد از آن دیگری طریقه های از آن جمله هر کس سوزی
دانند و راهی پیش گرفته و هر منزلی چند قدر استعداد قطع کرد
از ایشان بسیار بود که بمقصود رسیده اند و حقیقت آنرا نایبند
تا دانند دیگر آنکه این ضاعت را وجود است عمل موجوداتی که عشت
بودست آن سه چلست اول حیوان و دویم معدن سیویم نبات
اما نباتات و حیوان را باید دانست که حکما در کتابهای خود یاد نمودند

و در وی بسیار است و نیز بیشتر که حکمان در میان حیوانات دور است
بکی ای است که دفع کند از صفت فعل بود از حیوان و نبات
بلکه برخی بسیار بود از حیوانی بی ار حس محض بفعلی ای بد و ویم بر
است که عمل حق بنود یکی از جردان گفته اند در حیوانات و نبات
باطلت و بنود صفت در حیوانات و نباتات هرگز بفعلی نه صفت
و حجت آورده اند اندران و مرفوده اند که ما را مطلوب محبت
و حجر کردن از غرض جنس حجر کاه در راست در و پنجره جای میوه
خوش پرودن کند نوع خمر جنس عمل سپری از حس خود نزدیک است
و ایشان نیز محکم تر بصواب قریب تر باشد و عمل حجر بود و در
طبع و جنس خوش بود اما بس ما را اگر مراد است از حجری پس از حجر
از حجر کردن نبرد بکار است که از حیوانات و نبات و سونکند بر
و سرین که ان خسته از نر کترین جتهای ایشان است و آنچه میاد

نموده ایم و بی کم در این کتاب ابرصفت و در این عمل ما خاصه ان عمل خاصه
بدان اثر او عمل کن تا برستی آنچه طلب کنی یافته میشود اما بدین محبت
برئان روشن شود بهترین سایه ترین این عمل بر صورتت هر چند
که هست انهم بر چند طریق بعضی انجای یافته شود و جایی شود اما برین
ارواحات چهار است زینق و نونش در و کبریت و زرنج اما اجزا
پهنست و زینق و نونش و قلعی و در صامی و حدید زهره
و بر یکی چهار خاصیت دارد ان در خاطر ما وارد اما اصل همه کیشتری
احراست و ابيض و اصل اکثر احمر کرمت و خشک و اصل اکثر ابيض سرد و
کلفت اما اعمال احمر از زینق و کبریت و نونش در و زینق و زهره
بکار اید اما اهل اعمال ابيض را از زینق و نونش در و زرنج و قضا است
و این کار در همه وقت بکار اید اما اعمال ناقص است بجای زهره زهره
وارد و اصل عمل است که هفته بر جای دارد و ناقص دیگر است بکار

نقده رصاص دهمد و آنچه فرمودم حق در حق است و دیگر صفت احمد
اپسن را گویم که حجر است فاضلترین و دو طریق گفته اند آنکس که بستاند
اما باید دانست که این مخلف در قوتهای و ذاتهای است از جهت آنکه
بای رزنجرا قوی تر جمعی از کبریت و بسیاری در زینچه اند که می تر
در وضع از کبریت و هر چه راضع بیشتر فوت او بیشتر است و در سو^{ختن}
از جهت آنکه ان بدانستیم که صبح کبریت بیشتر فوت از وضع و در رخ که در کبریت
حرارت و اطراف آن قوی تر از رزنجرت تا میابیم کبریت را که وضع و
رنگ بسیار میدهد و به سبب است که کبریت از قسم شمس است و زینچه از قسم
قز است پس چون ثابت بود وضع ان شمس را وضع این قرار از دو کبالتان
قدیم است از قریح تر سیست که کبریت قدیم است از رخ و زینچه
مثال فرزند است که کبریت را و همچنین تمام ارواحات که بر زمین و کبریت
قدیم است بر همه ارواح قایم مقام کبریت است در بعضی احوال بسیار است

باشد در روحانیت و بعضی از علمای باو کنند از جهت کثرت او بمثل چیزی
در بنایه ایگز چون کبریت باشد اشغال کنند هیچ یکی را تا معلوم باشد که
کوه نذاعا که کیم اکنون نذاعا پر از روح از جهت این معنی که از روح رنگ
منور کننده است و اجساد او از آنجمله چیزها که از زمین است و شود
و کبریت و زرنج اما زینق و نوش در بر پراند و سوزاند و زرنج
و کبریت بر پراند و سوزاند مراد از زینق بردن تربت و مراد از
نوش در در صحت و مراد از کبریت و هر حال نمودن تری و نیست
سوزنده اما در علاج زینق عقد و تصفید و حل کردن است و تعظیم کردن
و علاج در کبریت و زرنج غسل و تنویه کردن است و معلوم باشد که
درین باب بدین ترتیب قدر اختصار نمودیم بعد ازین علم باید
داریم و انرا بر حسب باب تربت یا چشم یا طالب بود بمقصود رسید
انشاء تعالی فرست ابواب بدین تواریخ باشد باب اول در

تدا پر زین باب دوم در تدا پر کنگر و رباب سوم در تدا پر توتیا
باب چهارم در تدا پر کنگرست با حسم در تدا پر موی با ششم در
تدا پر کلس نای با هفتم در تدا پر شمشیر و با هشتم در تدا پر علت
و با نهم در تدا پر حل کنگر است و راجح و طلق باب هم در تدا پر
عقد باب دهم در تدا پر اهای حل کننده باب یازدهم در تدا پر اهای
رنگ کننده باب بیزدهم در تدا پر صغر سینه است باب دهم در تدا پر
اهای ثابت کننده است باب نوزدهم در تدا پر تصعید هر چیزی با
شازدهم در تدا پر راجحی با هفدهم در تدا پر سنگ نای با هجدهم
در تدا پر معرفت و قوت های با نوزدهم در تدا پر احوال حقیقت
باب بیستم در فرار جبت با اول در نیقه زنی استاندر انقدر که
خواهد ماجر ذول سخن کند با تا سدا کرد و ند پس طبع کند با باب نوزدهم
بیاید و را بعضی مانند کوکی روشن اگر عاده کند بار نای بهتر و چون

مهر حشان کرده افراطون او را طبع نموده است باطل مانبول نازت
و مقدار سپید کرده است هر بار که طبع دهند بدان اندازه باید نه زیاد
و نه کم تا معلوم باشد حق این است که گوئیم اینجا بطبع دهد و این حو
و عجبست دیگر در صلابه و محل فاحزه اندازد و بسبب این در و ریزد
بشود صاف شود همچون این صفت عقدر نسی است تا اندازه مقدار که
خواهد پس خردل سایید چند ساعت تا سیاه کرده و به پرده او را اصل
و نمک نازد و پرون ابدانکه در زمین حفره کند و خاکستر سپید نچینه
بروی باشد سهل انگاه سرب را و ما را ریزد صراحت بکند از و بروی ریزد
که انقدر باشد بمقداری بکامگشت سبطری چون چنین کردی عقد
شود همچون سنکی تیز رنگی دیگر مابره زمره چند بکند از و در یک
ریزد تا تمام کرده اگر سرب ریزد در عمل سرب و حمره را اید و اگر در
از زیر ریزد در عمل ما چن کار اید تا که یاد دارد و قسم نهم از این است که بدل

خاک را قشیشا پیدا شود بدر کند و اگر طلب ماضی باشد و اگر مراد آفر
باشد مار قشیشای ذہبی پیدا کند و از جهت ماضی از زیر بروی
بریزد و از جهت حمزه بر آب بریزد و بکار از جهت ماضی شب مخلوب بروی
به پزان کند و از جهت حمزه زاج مخلوب بریزد پزان کند و بکار از قسم ماضی
نوش در بروی پزانند و از جهت حمزه باشد زرد و پزانند و بکار در
عقد ریش سبوی از زیر قسم او انست کوی بسیار از نوم بمقدار سازه
حاجت پس انرا در کل حکمت کند و نمک کداز و تا خشک کرد و چون کل
خشک شده باشد در روی مراحی کند باریک و بر سر آنش به بند ناموم
کداحه شود و از روی سردن ابد آنکه بکشد زین پاک کرده و در روی
کند و سوراخ استوار کند و بگرد مغضبه امینی پاک کند و در روی
بریزد و یا سر پاک بکدازد و این زین که در دست با بنور گرفته
در از زیر مایه کلب خسته عرق کند و بدار و در آن او قدر او دست

مسعد کرده چون حجره اگر نریب عقد نموده باشد در عمل حمزه
در آید و اگر از زیر عقد کرده باشد در عمل ماضی در آید و بیکر بر
یا از زیر هر کدامی که باشد در مغز فک بعد از او چون که احسن کرده
انکه مغز از سرش فروارد چون بخوابد که فروه دست نماند
در وی بنهد تا منکالی سوخته میان او زینت را در حرقه نموده باشد
و آن حرقه بر روغن زیت تر کرده نموده باشد انگاه این روش
با این منکال بنهد چنان بکند بار تا عقد کرده در بیان انگاه اش
بعنی خاک مانز کرده و بکند از دست بر سر و شود روز دیگر سرش
بکشد آنچه بالا شده باشد جمع کند و دیگر بگرداند وقت حاجت
فرماید و بیکان زینت را بگردد بدین خروعه چرب کند یعنی پدید
در شب بکند و آن شب در کل حکم گرفته و شب را در دیگر بند
که خاکر بچینه در آن ریزد پاره و همین آن و یک شب در میان آنها

التش و در شبانه از نموی سراد می مگر کند و اگر عرق کند و بگردد
نار طوبت او تمام گرفته شود و در طوبت و بیکر بر چشم گرفته نشود و آنکه
سر شینه استوار نموده باشد و بالای ان شبینه از آن خاکستر داشته
رنگه در آنکشت التشن و هدالتن بکسان باشد آنچه در شبانه باشد جمله
مستعد کرده و همچون سبکی چون براده آهن صنی مستعد گشت و گرنه
همبدری عمل اعاود کند مستعد گشت چون رسید بکج روی از وی بر
جرو زیره طر حکند غواص کند و روی و عمل ماک باشد

بگرد زین پاک نموده برابر او زاج مدبر و برابر آن تمام نمک مغلوب
باخل خمر صلابه نموده بگرد ز التشن و در شب تاشی پس در آنکند
در دیک آنکند تا همیشه مستعد شود سه بار اعاود کند تا ایتس کرده
و به میرد پس در اب رصاص محلول بچند یا بجز و او د هد مثل وی
در سخی نشوید کند و هفت بار صلابه نماید و هفت بار التشن کند و قوم

از هفت باز توام کرد بر صحیفه طاربه شود و و کند کج و بگرد و از ریح
مصعد کج و و ما و تسمیع کند بعد از آن حل کند پس عقد کند رنگ و بدو
یکدم او بگرطل ز مهره را صغی و هد که از خلاص سپرون اید و اگر حل کند
هر یکی را جدا جدا کند انگاه با هم امیزد و سه هفته در شیشه میان نهاده
در زیر کسین است فن کند نام باشد انگاه عقد کند وضع و
یکدم از نو دور طل ز مهره را و اگر آن را بعد از عقد صلابه و مثل او رقیق
محلول در سخن بخورد و بد با تسمیع کند پس حل کند او را عقد کند وضع
و بد کج و زاده بر نهار و دو دست جزو ز مهره را و اگر بدل ز ریح
و کبریت این بود که او را اب باض سفید مظهره که در وی ز حکله
باشد بد تا قیام کرد و عقد شود یکدم از او بر نهار در رم زین طرح
و اگر یکدم از وی بر سبب در رم سیاه کند و برتش عقد کند
ان اگر کرد اند صند و هد از مهره جزو هر چه ترا که خواهد و تجرید

آمده است از جن باب پنج بداندش و کرد و در حمد بگردنش که
 از جنه احرصه میکند مثل افواج صلابه کند و اکولم و معروف نبات
 المرغوبه بدهد و باید تا اثر وی بناید پس او را هک کند و در ردیک
 انال بدهد و بکبه برود و صل کند و سه بار تضرع کند و هر بار پنج بار باشد
 باز صلابه بناید و او را اب غفران میدهد و تضرع کند تا سه روز پس
 اب المرغوبه مدد نشوید کند یا نشی سبک هفت بار در شنبه و در کل حکم
 نموده باشد و آنچه در کلوی شنبه یاید باز گرفته بخفت نماید همچون نچاه
 بار و وضعی و هدایت و اله تعالی اگر او را صلابه کند یا نجاس محلول بخورد
 وی و هد نشوید کند عاده نماند بر صحیفه فضا برود و وضع دهد بخورد
 او چهل جز قر را شمس کرد اند و اگر در هر روز با سه هر روز شمس تا فزود برود
 اردو غیر فرار است بگرد آنچه خواهد از زمین بگذرد مثل او براده
 زیر مجلس بدو برود و را بمالند سخن کند و اب جد دهد و این است حکم

336

نام

تمام صفت داشته اند و پوشیده اند جز مستحق اظهار نکرده اند و در هر
دو عقد مضمونه و در قاره و در هند و مبلن کند و سر حکم داشته در
مشوری کند بکشت نشویه کند و بگردن کند ماید مانند سرخ
تراز امار باشد پس سعی و بر صحیفه فضا طر حکند و بکار بردن او اند
و یک صفت زینت امر مخلول و آب نوزه نیز آب صاف کرده باشد
بشت جز او را یکم و کبریت رزد و چند آنکه آب سرخ شود همچون
خون پس این مصلحت را بدان تسمیه مکنند و نشویه کند بگردن هر چند
که آب بخورد بدید و حکم کند و در نشیبه کند و در کل حکمت گرفته باشد
و تصدیق کند آب بخار ذراک و نوش در مخلول بخورد او دهد
و تسمیح کند بگوید در الت حل کند تا حل کرد و آب سرخ پس تقطیر کند نقل
و تسمیح کند بزاجه و ز بخار و نوش در مخلول حل کند و تقطیر کند تمام
بکلی پس در اوقات هند چهارده روز پس کار بندد این بود میان

حل و میان فحش است کرده چنان کفایت نماید
بیکر و بیکه سفالین و در کل حکمت کند زینش زنده را در قدحی کند
وقدح را در میان دو یک اندازد و کبریت رز و سوده کرده زینش
بریزد بسیار تا بمقدار نیم قدح انگار سرد یک سوار کند تا بخار برود
زود و انشی نرم در زیر یک کند نیم روز انگار بگذارد تا سرد
شود و بکشاید مایدا و را منفرد کرده چون زنجفر

338

دیگر صفت زینش مخلول با جماع حکما بیکر و زینش مصعد کچر و نوش در مصعد
یکم زویر اصلایه کند و با هم دیگر بساید و دو جز نمک بر وی افکند بساید
چندانکه با هم آمیخته شود آنکه در و یک اثال تصعید کند و بیکر را بگذارد تا سرد
شود و زود بیکر بر کرد و صلایه کند با هم بساید و دو جز نمک بر وی
افکند و بساید چندانکه آمیخته شود آنکه در و یک اثال تصعید کند و بیکر
بزرگ که بر جلوی وی با نزه کرده باشد همه تا خوب بکم شود

در دیگر

در ویک دیگر آب گرم کرده در این نایره اندازد و آنرا بخوابد که
کند و سرپوش سازد که دسته او را باشد و آن شبته را دار و
او بزبان کند و سرپوش بزرگ کند و چنان کند که سر شبته
بر بزوب است بشد و سر و یک چنان محکم کند که بخار بیرون نرود و
کند یک روز تمام شب بگذارد تا سرد شود و روز دیگر بیرون کند باید
او را حل شده و آن اینست که حکما جسد را حل کنند و حکما گفته اند که
کلس جسد را بیا براد و نرم و گرم کند اندکی و در زیر تی محلول
افکند و درالت حل کند تا حل کرده و بداند که این صحت و در این
هیچ شبته نیست و از نموده است اگر تو گرم کنی سوسن رز با نموده
یا زهره یا فلقی گرم کردانی سهالت در آن زیر تی محلول افکنی و
درالت حل کنی و همچنین طلق مکلس و جمله سنگهای سخت برین خوب
حل کرد و دیگر طلق صاف پاک و پاکیزه با بلغه سحر کند با زیر تی مستعد

زاج و در شبته کند و در الت کند تا حل گردد و اپی منخ بر کرد بوقت
عاجت کار بندد و بگزینق مصعد بجز و دو و جز و نوش و مصعد با هم
و بکر بساید و در انال کند لضعید نماید روز و بکر سر و ن ارد بکرد
سنگ مخلول معطر و بروی ریزد و در شبته کند و در الت حل کند تا حل
شود اپی صاف گردد که هیچ نقل نماند و را بکرد بجز و زینق بجز و
قلعی پاک کرده ملغز کند سکیو انگاه بجز و زینق مصعد بروی افکند و
در صلابه سکیوب بند انگاه در شبته کند و در الت حل کند تا حل گردد
انگاه بکرد بوقت حاجت کار نماید باب دویم در تدایر سنگ نوش و
گسئون آغاز کنیم بصعید نوش و در حل او از جهت باطن و از جهت
احرا و اول بکرد نوش و در صلابه نماید نرم همچند او سنی سنگ طعام
با و با مزه و او را از طبع لضعید کند اول سه بار هر بار طبع تازه کند
تا سابد او را چون طبع پاکیزه و بکباب نوش و در طبع اندرانی شبنمی

340

او پانزده و صلایه بیکو کند و در یک مثال تضعیف کند سه بار تا آبش سرد و بکنند
با کوزه بیرون آید هر بار طعم اندرانی دیگر کند قسم دوم از برای حمزه
یکم و نوش در و صلایه کند با مثل از نواح و تضعیف کند از زاج سه بار
هر بار از نواح تازه کند تا رنگ کبر و غایت آن هفت بار باشد که
سرخ شود قسم سوم نوش در را صلایه کند او را با مثل و بی نواح و
فلقد آنکه اکنون کند او را با صفر سفید آنگاه تضعیف کند تا سرخ شود و
نیکو گردد و دیگر حل نشود در سخی کند نیکو گردد و یکسندنی با سخی که کرد
او کشاده کند یکی بسته بگذارد و آن نوش در در بندنی کند چنانکه
از بی دو قسم پر شود و یکقسم خالی ماند آنکه بیرون محکم بندد و در
و یک آب اندازد و آن بر سیمان بندد و در یک ساعت ویزد آنش
زیر و یک کند و بچشاند بقدر سه ساعت باید که سرخی چنان او بیزد
کتاب بالای او باید آنگاه بیرون آرد حل شده ای صاف گشته بر کرد

و بکار بندد و دیگر قسم نوشاورد و روحمزه کند و جایی که نم شده باشد
حفره کند قدر یکگروه و در آن جایی دفن کند تا حل شود اپی صاف
پروان ابد و دیگر قسم کدوی تر تازه آنچه در وی باشد جلد درو
بکند و زیر کدو سوزن زند و آن فوش در که حل خواهد کرد و کاش
در زیر در و در تمام در میان کانه سبزون اید و بوقت کار فرمایید
در تند پر کبریت و زرنج کلک گشته اند هر سید سر که کبریت نافع بود
زرنج نیز نافع تر باشد و عمل کند آنچه کار کبریت و زرنج است بر این
قیاس کنند اینست تشویه و غسل طیفه و مضعید جدا و تشویه و غسل
بهم مضعید کند اما آنچه کبریت و زرنج را بدان علاج کرده شود
و آن هجده است زنجار و نوره و کلک سبزه و طیفه براده کاشس و
براده حدید و براده ایزن و براده سرب و سکنج و زجاج و
طلعی و طلق و زبدۀ الجوز و راسخ و اجراسین و رماد عفض و زرد

بلوط باشد بعضی ازین ادویهها با بعضی تریک کرده اند و بدان علما
کرده شود اما اباء در وقت صلایه کردن بخورد ایشان دهند
که آن شش است و آن اینست ماء حل و ماء طبع و ماء شب و ماء زاج
و ماء نریش در و ماء نوره اکنون صفت تصعید و سردی که بریت
زردی بخای است هر کدامی را که خواهد در صلایه کند با این ابهایکی
ازینها سخن کند با این ابها بخورد او مبدید یکروز در صلایه بساید
و در آفتاب می نهد چند آنکه بخورد آنکه روز دیگر در و یکه امان کند
و یکه بر کند و صل استوار کند و بر آن کلبه سوراخ کند کلبه زرد و
سیاه و زرد بازاید و در سفید پرون آمدن گیرد و سوراخ
بانگ مدبر حکم بندد آتشی نرم کند خدانی که دانند تمام تصعید شده
باشد آنکه روز دیگر یکروز و یکبار کند و آنچه تصعید شده باشد
بر گیرد بار سخن کند با همان اب و باز کند باز اعاده کند تا مانع شدن

کند چون صحیفه فضه برالتش نهاد گرم کند ازین معتقد بروی افکند
سبانه کند وجه دیگر است که او را چکانند اگر سیاه شود بداند که
پاک نشده است و کدورت نام دور و صاف در روی بافت
و اگر متغیر نشود بداند که تمام شده است و اگر تغیر باشد بار اعاده
کند تا تمام شود پس اگر چه چیزی بر که در روزه باشد عمل ناقص
اید این سبب غظیم تا داند و دیگر قسم کیرت باز نوح هر کدام خواهد
و صلایه کند با مثل او ملحه اندرانی پس او را حل صاف دهد نشوی
کند و تصعید شده باشد بکند و صلایه باز برود هر دو بار ملحه تازه
کند و سرکه موطره میدهد هر بار بی تصعید میکند تا آنکه سپید شود و ملحه
که باند سبانه باشد پیش شب بپوشد در کند تا محلول هفت بار تا چنان
شود که در رو نماند بگذارد و لیکن سه بار شمع کند پس بدیده باشد
بعده بکند و زین معتقد که از جهه باطن تصعید نموده باشد بعد

پکر و مثل او مشمع کند بنوش در مخلول تا چنان شود که بنزوات بگذرد
ان هر دو برابر صلایه همچکند و ان ماء الطحال بخورد او بد بد و
صلایه کند و تشویه کند تا مثل نغزه شود سپید بعد از آنکه بنجا نشود
منوده باشد غایبان هفت بار باشد آنکه بگذرد ازین بگذرد م رطل از
هر جزئی که باشد بد بگذرد و از خلاص بیرون بدراید دیگر بگذرد
گبریت تا زنج و مثل او طلق مخلول صلایه کند و انرا آب قلع بد تشویه
کند چون انچین کردی پس در دیکه انال تصعید کند و اخلاط هر بار
تا زه کند تا سید کرد که در وی سیاهی نماند پس چنانکه آب ملحه
قلع صاف در و کند تا مشمع نماید با نوش در مخلول تا چون کچی شود
که بنزوات بگذرد پس حل و عقد کند صنع دهد بکچر و از او بر صند
نمونه را و اگر گبریت باشد این اعمال بروی کرده باشد بیرون آید
از هر جسدی که خواهد چنانچه دولتی دارد قسم دیگر در حمزه گبریت

یا زنج و خان و سواد بوی از وی بیرون کند مگر طل از وی یا سنگ
 رطل کحل غلام صلایه کند سه روز ماطح بد هر روز صلایه نماید شب
 نشویه میکند با نشی هسته مضعید کند از او را مال مجد از کمر فتن و مارت
 تا سپید گردد و هر با کحل غلام و ماطح تازه میکند تا اید او را سپید
 که صحفه را سیاه کند آنرا و را شب یا صابون سوده بد هر چون هر
 دو حل کرده باشد نشویه میکند و این صید جدا تا به بند سیاه نشود و دو
 کند اگر این ند پر با کبریت کرده باشد یکدیگر م از وی سی درم
 زهره را شمس کرد اند نیزه رنگ مینت

دیگر کبریت با زنج هر کدانی که باشد سه بار مثل وی بر او
 و جدا از صلایه نماید و این صید جدا و از شب مضعید کند و کاش
 تازه میکند و نی کسی که در اسفل مال میناید بر میدارد تا آنکه مضعید
 شود سپید بر صحنه آنگذ سیاه کن پس بد جدا و را آب ج و قلعید

نوشته

346

و نشوب کند و سرخ شود پس بگزشتن که از جهت حمزه تصعید کرده باشد مثل وی
دهد و شمع کند بنوش در مخلول و نگاه دارد بگردن مثل وی رشتن
و قلعند مثل و نوش در مصعد مخلول بدیده که چار را بکراجه و قلعند در حل
کرده باشند و بدان شمع کند تا تک کرد که و نداشت بگذارد و چا
کرد پس حل کند و نیمه وزن همه دهن صفر نطفه در وی کند و ذوق کند
ناپنی صاف کرد و اینچنین در پنجاه روز شود پس عقد کند تا مشعک کرد
بچون یا قوت سرخ بگذردم او رنگب دهد و در ظل زهر خیزد که خواهد
انرا شمس کرد و اندو این عمل نجاست اعلاست تا داند

صفت غل کبریت یا زرد زرخ هر کد امی که خواهد بسختی و در حمزه بکند
و اب ملح بروی ریزد و بگذارد و سه روز انرا بچیند و صاف کند
براد و باب خوش بسوید تا در وی هیچ شوریه مانند پس از آنکه
کند و بجزه باز برود و اب ملح بروی ریزد و روز دیگر کند بگذارد

و همچنان بارها بخوبی صاف کند و بشوید و دیگر بار عاده کند تا سه بار
 نام شود انگاه بخبر کند تا اگر بر صحیفه نغزه کرم کرده افکند برود و سیاه
 کند و سپید باشد انگاه وارد و اگر سیاه کند بار عاده کند تا انگاه بر صحیفه
 سخی کند و مثل وی استب مخلول بخورد وی میدرد و سخی تشویه کند
 بار سخی کند و آب بدرد سخی و تشویه کند و بار سخی کند و آب بدرد تا ده
 بار معتقد کرد و پخته از او بر بنجاء هرگز هرگز افکند رنگ آب قرمز را و اگر کبریت
 باشد هر جیدی که باشد قرمز کرد

348

نریج با رنگ او را سخی کند و در سینه دیگر باب فلی سخی تشویه کند هر روز
 سخی کند بارها تا نکلی شود که بنداوت بگذارد پس کمر درین که از خسته پان
 تصعید کرده شد و تشویه کند نوشت در مخلول تا نکلی شود که بنداوت بگذارد
 پس بگرد مخلول از زیر سحر بکنند مابنه همه حال برابر تشویه کند و بارها
 نوشت در مخلول هر چه ثقل مانند سخی کند و تشویه کند بارها حل کند تا همه است

پس

پس عقد کند و یکروز از و برسی هر روز هر طر عقد نم کرد و از خلاص
پرون اید تا یک اعلای اید است عمل مکرر

دیگر نیز است که یکروز هر یکی ازین از کار جدا جدا عمل کند انگاه با
هم دیگر با پر و پس عقد کند یکروز بر چهار صد جز از هر حدی
که خواهد صبح و بعد دیگر سخن کنان عقد کرده را و چهار یک سق

مخلول و را دهد و نشویه و سخن کند یکروز و از و بر هر روز
هر حدی که خواهد نشویه کند تا پرون اید غسل کند تا هر چند خواهد
پنجار نشویه کند و تسقیه کند و تضعیف کند همچین میکند تا نوزده کرد و

ایضا تا آن او و فعل او را ضعیف کند و تسقیه نماید بنوش و در مخلول
و نشویه کند تا که قایم کرده و نماند هر چه خواهد

کبریت با زرنج هر کدام که خواهد تا شمع کداحه با پر و در سوز
گرم نهد و غسل کند و نشویه کند پرون اید و سپید همچین میکند

بار تا فضا شود کچرا از او پست جز زهر را نکرند
کبریت یا زرنج بگویند و پزند و در قدحی کنند و روغن شیرین
پیدا بخرند و روغن را بر روغن بر سر قدح کنند و بر آتش انگشت بند و بر
دم میکنند آتش را تا بپوشد و روغن در خود کمر روغن بسیار باشد
باقی روغن بسیار از وی بیرون آرد و او را با آب قلی بشوید باید
که آب سخت کرم نباشد تا مگر در دو و شونیده بشود پس این تدبیر
اعاده کنند هفت بار تمام کرده این شود کچرا و او بر پست جز هر
جدید که افکند قریب صالح آید تا وانند

و بکر زرنج را بگویند و یکسخت کنند و در خان از وی بیرون آرد
باب مکه انی سخن کنند شویا کید پس بشوید و حله کنند باز تدبیر
اعاده کنند تا این کدود صحیفه فضا را سود کنند پس کمر در سق
که از جنه این فضا کدود باشد شیمه کند جدا جدا حل کنند پس جمع کند

بماند این باها و در شینه کند در خم حل او ببرد که چون امخته شود آنکه بیرون
ارو عقد کند مفعول کرده و نقره مثل از زیر برکت نماید بجز دیگر حل از زیر
از خلاص بیرون ایدانیت تا که واندر عمل کند

دیگر گرفت با زنج هر کدام که باشد بساید و در حل حادق تر نهند که همیشه
و حل چندان باید او را بپوشد پس بشوید او را حل حرکت و با بجا نماند
باید که حل مثل آن کبریت باشد و ایم چنین تازه کند و در هفت کبار بخوبی
انچنین با او هشت بار پس او را در آب نهند و همیشه هر هفته آتش کند

باتشی نرم پس تشویه کند باتشی نرم بیرون او را بعد از آن
عسل کند و در شینه کند مطین و آتشی نرم بر او فروزد تا بگرد از نو
جوهر مطین همچون فضا خواص کند استعمال در آنچه خواهد این بغایت
و عجبت تا معلوم باشد عمل کندانیت تا و اند

دیگر گرفت اسانت بیرون او درون جوهر کبریت و زنج هر کدام

که خواهد مفرغ اهنی کند بر سرش نهد و روغن پیسه کرده صاف در او
ریزد چون سوخته گردد سیاهی از روی بشوید با یک پس ازین
عمل را باز عاده کند ناراضی کند و فعل ترا آنکه یکدوم از و برسی
درم زهره طر حنا بد قره بیره رنگ سازد

کسوف صفت طبعه و غسل کبریت و زرنج اما آنچه مخصوصت زرنج و زین
و کبریت طبعه است و زرنج را طبعه نسبت بشیره تا مثل صا من شود
در میان نافه کرده و سپید تر از فضا و قوی که جزه عجبت و عمل کن
بوی تابرسی بد آنچه دوست بنداری واجب کند در هر طبعه نسو
و واجب کند هر دو ساعت تا سه ساعت سواد پی که بر سر روی می آید
بر گیرد و شیره تازه بر روی زین و تا شیره سیاه بشود هر نیمه
باشنش ساعت تا با یک جوش داده بشوید تا کلی دهن و سواد پی
از روی پرده ایذاکه دیگر با شیره تازه بر روی آن کند بر این طریقی

طبخه دهد سه روز چند کند این کرده و کمال کرد پس عمل بروی ماعده کند
تا تمام شود بروی عمل کند اما آنچه مخصوصست بوی کبریت و درون ریه

طبخه است بعد از تسخیر با بکست بشوی یا با مایه قلی با خل غیر است یا با

صابون اما سخن کند بدانچه خواهی روا بود پس چون طبخه وی چنانچه

اول کنیم یا طبخه آنچه خواهد با صابون پاک غسل کند و نیز بغسل علاج نموده

عمل کرده شود بدان اگر طبخه کرده بود بدان اول هفت بار پس سینه

سه بار بکشد اگر خواهی رنگست و اگر خواهی اگر است تا داند عمل نماید

که حکما عمل کرده اند و دانسته اند بکار دارد

دیگر در عمل کبریت از قول حکیم بقراط که سرگفت وی از موده است

و حاجت داریم سخن نمائیم در اصلاح عمل کبریت تا وی اکثر شود که

همچنانکه بقراط گفته از جهت آنکه بدانچه بقراط تدبیر نموده زیاده ممکن نبود

پس گوئیم علاج وی اینست که چون بیرون آید از طبخه یا بصعیدان تیره

رنگ بود و چون موم نرم بود و گذاران باشد در تش در این جزو
وان مجربیم که در بیشتریم اوان تیره کی از وی برو و این کمر و آزار
انکه تیره رنگی باطن تمام نهد و تیره کرد و هر چند که رنگ و هر که
با اندازه قوت و هد باید که تمام کداحه شود بر تشی روان بود
و بر تشی چرخ کند بعد از آن که بر تشی بکریخت پس چون در رو
ان چرخ که کفتم بنام است موجود شود و اکثر شود از جهت آنکه حد کبریا
در عمل حر و این گذارنده باشد تش و ج دهد و دیگر در وی
بعراضه بر ما و کرده که کچر و است عمل باطن و عمل حره درین عمل کبریت
بدانکه انبست و بجای از تو در عمل وی بدانچه من عمل کبریت بر سر بدن
مرتبه از طبع و تصعید محکم شود وزن وی انگاه بگردان سپیدی
مرغ و در ظل از رزده مثل وی بهم با مژده و بچند در همه قدری
نوش در بروزن سخت بسیار که کلدازد و تشی هسته شود کعبه

354

بلای

بالای او ماید که دور کند او را در قرع کند و انبثق و در بند و انبثق
کند نقطه کند تا تمام بچکد پس آن ابر را بجزعه باز برود دوم بار انبثق است
کند تا تمام بچکد روشن و صاف پاکیزه تا منبت عمل در سه بار بود و بار
دوم و بار سوم در وی چیزی از نوشت در مانند کند که نوشت در
در بار اول پسند است چون مفسر شد صافی چنانکه گوی مردار بد است
پس زن اب کبریت را تدریس نمود، چنانکه چنانچه شبلی زین یاد نمودم
پکر و پاک سخن بچرخ کند و پیر و پسر بکنند و بر او در یک کس و ضرر
در بر او بروی از آن ساخن مفسر مفسر چند وزن وی در صلابه
در حاج با هم بید و در در یک کس و سودمند بود پس بر وی
انگش کند نرم چنانچه در غایب نری بود در حالت چنان حکم شود
بدان که در انجا حکما و در عدد او را بهاء و در تطبیح وی حکم شود
در مختلف بعضی گفتند مدت طبع وی و در زمیست و بهت روز

بکنو ترین قولهاست عمل کن بر کلام گفتار که خواهی خاصه بر تشنم
 میباید پس چون در باطن بکداحت براف و وجه وصف کردیم که
 در سه فایده باشد یکی فایده وی ایض و دوم تشنم سوم
 عقد بدان این را که تمام چون بچه کرد و بر این وصف باشد و باید
 باطن پیضه و بر او در اید و را بخورد وی پاکر و کنده و نیکو کرد و اند
 عمل کن با آنچه یاد کردیم در عمل کبریت بدانند در طبع هفت روز به
 روز است و اگر سوم روز هم نیکست از جهت علت در سکوئی و
 درازی روزهاست و دویم بودن بر تشنم بسیاری مقام باطن
 پیضه کبریت را بدین تقدیر هفت روز بود که آن مخلصت میان
 زیاد و نقصان بدان این معنی را و اگر خواهی و در روز کن و اگر
 در روز خواهی سه روز کن که کمتر است چون طبع کمال یافت اول
 بار خنچه یاد کردیم و خشک شدنی شد کبریت تمام پس نگاه و بر

356

کج

سختی کن در صلابه زجاج بالا هم زجاجه بود چندان سباید که چون مغز
نشود پس باز بر او در و در بکشد و پانصد مقله سردی فرو بریزد
سه بار چندان کبریت بدان امیخته شود بیکوتر چون چینی شد دیگر
بار آتش اعاوه سردی کند همچنان که بار اول کرده بود آتش خوب
استه و حکم آتش نمودن بر دو قولست بعضی گفته اند که این شکر
اول باید کرد و بعضی گفته اند مثل اول بار باید کرد و تا هر دو اس
باشد تا آتش کردن بسیار این کبریت و زریخ مارا هلاک کند باید
که روزها طبع درین وقت شتر از زور مار اول باشد چون جسد شد
بار دیگر و برابر صلابه سباید تا مثل وی از پانصد مقله شود تا مبالغه
تمام چنانچه هر دو یکی کرد چون چنان شد بار دیگر و بر او در بکشد
و بریزد از پانصد مقله بر آن قدر که بار اول کرده باشد با این بعضی
سختی کرده پس باز سردی آتش اعاوه کند از بار دوم یک سباید

چندان چنانک نشی اول بدد رطل انگشت بود بار اول چون بیرون آید
از طعم همچون تشبه بعضی تیره رنگ نشی و دویم بیست رطل انگشت بود
اشی سوم سی رطل انگشت بود و در این بزرگی مزوی باشد بیرون آید
طعم و دویم از طعم سوم با سبزی پاکیزه هیچ بشکی نبود و پاکیزه کی وی
چون بگری از وی چه بر صیغه افکنی بگذارند و در آن کرد و پس
برسد بدن حد بگری چه از بواق مخلول تقطیر کرده باشد و می کند
با وی تشویه کند بعد از آن اندکی حاک کند پس دیر از تشویه کند بعد از آن
بیرون آید و عمل باز اعاود کند همچین سه بار کند و در روزهای پس از
بر صیغه گرم کنی یا افکنی اگر دو کند عمل باز مریوی اعاود کند تا برسد
بدان مرتبه که دو کند و این دارد وی است که در کف عمق کن که آن
پایض بعضی با کبریت تمام میخورد و بر تشویه کند تشویه دهد پس
کند نرم کرد اندا که بعضی بکن اندک موطوبتی از وی جدا کند تا آن

کرد و این کرد پس آنچه گویند در کبریت آن بود اکنون حاجت دارم و چه
تفویض کردن وی بگویم تا یک و هدا کرد چه در این وقت ظاهر
و هدا این رنگ و هدا که عوض کرده بود و حکما را که بطریق تفویض
وی که چیزهای دیگر وقت دیگر وقتهای بعضی گفته اند که حل باید
کرد چنانکه این روح از وی است بداد عوض کند و این کار
در ازت بعضی گفته اند شاید در این روح هر چه کبریت
مدبر تا پاک کند و بر اعراض این و شوار است لیکن بگرد از خلق بگردم
براده کند سبک بین زنده بگردم با وی با هر چه بعد بروی افکند
هر درم نوش و بر بر صلایه بساید بشود بر آب کامل سود نام آید
پرون شود این نوش در هم از وی پرون آید اگر سباهی باقی
بود دیگر نوش در بروی افکند و هر سودن مداومت کند تا کمی سود
از وی پرون آید چون پاک کرده شد سود در وی نماند آنکه بر آید

بر این رقیق از زیر یکدیگر ازین کبریت مدبر خوبت بدست می آید تا چون عجا
شود پس در او در میان کل با قند پاک نهاده تا عرق کند باز سخن کند
و باز در میان آتش نهاده بر این طریق که تا عرق نکند بجز در چهار
صد جرد ایضا بکار برد و اگر بر زهره به برود قمر شود و این عجا
و از جمله اسرار است انرا و عمل کن بوی برسد بدینچه دوست داری

این نوع تفویض در عمل ایضا اجرام است و یکسان پس حاضرین حیان
صوفی سوکنند یاد میکنند که عمل علم این یکبار است انفاست افلاطون است
و از جمله انفاست است بقراط سر بران اعضا داین کبریت در با
همه و با بهاء ایضا و آتش کردن در و یک علاج تمام است
سج و رز بادت نقصان پس بدان کبریت کثرت از ارکان این
باب که یاد کردیم که معلوم باشد

بگردانید خواهد سخن کند در شب نشین طین سرفراج کند و این جزو بروریز

چندانکه او را بپوشد بر بالای او مقدار چهار انگشت بر آید که او را بر التماس
برالتس نرم کند و بگذارد در روغن در حوز و خشک شود چون سرد
شود پروان ارد باز بگوید باز در شیشه اندازد و عمل بروی ریزد
و چندانکه بر بر او بر آید در التماس زبل بنهد تا عمل در خورد و صحت شود
تمام غسل از روی بروی با یکدیگر سر بپوش شیشه سوراخ باشد تا دو ^{ون} و
رو پس پروان ارد و صلا که کند مگر با کوزه سخی است و در کند بشوید
چندانکه که صاف ترین بشود پس خشک کند و سخیاب محلوله میدهند
نشویه میکنند تا سرخ گردد مثل اوزنی مصعد را یا مزه بدین ^{نصفه} صیغه
بانوش در محلول شمس نماید بر زهره قمر طرک کند بر دو چیز و زهر
بکوز و قمر نماید پروان ارد شمس که آید انیت
دیگر است تو بیمار را در جام باید طشت اندازد و روغن تلخ بر روی
ریزد چندانکه او را بپوشد بر بالای او مقدار دو انگشت بر آید

پس در اردو یک هند در اقامت و هشت روز چون شب شود
در خانه اردو چون روز گردد در اقامت هند چون این روزهای
تمام شود او را از پشت بیرون اردو مثل فایده یا کند نرم می کند
اگر بار و غن زر خالص سختی کند نرم از بادام شیرین پس او را در
کوزه کلین کرده باید در شیشه یا در گینه مین کند آنکه در اتون هند
التش هدا نادر فرد بگرارد چهار یک او باد و با مزه راج یا سیورک
بنه او قند سباده یا کند و هم را باید شور نی در آن نهاده باشد
بگرد تا شب سختی کند پس تشویه نماید نصفه در التش زبل به هند
بیرون اردو در بونه مضوت بکند بکند از دستمال نماید هر چاره
فرواید است یا میخوایم پس جزو از و بر چهار صد جزا آمده است
قرمک یک بد هند بکند از بیرون اردو و ضایع کند بکشد چون صحفه
شد در اجراء می بند طبع کند نگاه در بونه هند در یک کعبه بر و بخورد

اجز نکلیا می بندد باز سوزی می بندد کیتا ازین پاک با جز می بندد و یا
شوره می بندد کیتا ازین پاک همچین ناز و زبر او اجز می باشد
طنخه و دهنیم روز تا بر خلاص ثابت شود و حمزه زیاده کرده و اگر
بدل قمر زهره پاکیزه بکچر و از او بر سیصد جز زهره و قمر بندد او را
سرخ کند و بیکو برون اید اینست تا داند

دیگر توتیا، رزد بیکو صلابه بساید چنانکه همال کرده آنکه بر سر سد بعل در
کاوه و کانه نشویه کند چند آنکه غسل نام بسوزد در توتیا، چشم بی
سفید روشن پیدا کردد و آمدن کردی ستانند بر او که است
بالوزه بخورد او میدهد شب تشویه کند چند آنکه این توتیا، سرخ
شود آنکه تشبیح کند نوش در محلول چنانکه بر صحیفه کرم سفکند و در
وی نفوذ کند آنکه بکچر و ازین توتیا، برده جز قمر اکلند و ثلث
ان شمس نام با او پامزد برون اید شمس پاکیزه کردن

363

دگر پار د تو تبار نشوید کز نشیب ستیا ند برود ز دهن صیغه مجوز
او مید هر نشیب بودید چند آنکه سرخ کرده بر آنکه یکم جزو از وزان
تو تبار نیست جزو قرآکنند حسن این رز د بد تمام با و پا فر د سکو
پرون اید سکو کرده ایت تا داند

دگر نوره نقره بساید چند آنکه ار د کرده این نقره چند بار درو
کند سکو اید ایت عمل کند هر چه داند چه کار اید

دگر یکم د تو تبار نشوید کرده یکم جزو زین مضعه با و پا فر د در صلابه
یکم بساید از بول صیان مید هر چند آنکه با هم میخیزد دگر د و
بوته زین کند و بوته بالاینه را ناینه باشد قدر یک کز و دار و
در بوته بالاینه برو صل کند حکم و سر نازده بسته ما سو بک از و تا سکو حل
شود آنکه بک از و تا سر د کرده آنکه پرون کز و و کشاید اصل باشد
در ناینه بالارفته باشد حج شده باشد آنکه کز و قمر زهره پاک نموده

بر شش فرو فرزند هر یک در ازان دار و بر اکلند روزی رکن شود رکن شود
هر پنج جزو را که جزو قرم باشد که در کار بند سرب بخورد او دهنده
بسوزد قرم باشد رکن سیکو پرون ایدانیت تواند

با چشم و در ندر پر موی سیاه نابالغ باشد امنوی بشوید کحل سفید بگو کرد
پاکیزه که با صابون بشوید چشک کند برود جزو کند آنکه در قره برود
اینست برود و صل کند از این دو هم بچکد چهار لب اول سفید بعد سنج و
رزد در نش گفته اند که سیاه هم بچکد بدانند که در و مایه است چون
وقت که چکد را کند چون تمام چکیده شد از نش فرو وارد بعد ^{شاد} شود
در و کینال تضعیف نمودن ابران این و سفید و سرخ صلابه نماید تشویه
نماید و نسجه کند تا اخر انما لب بر او بخورد وی بدید در نشیه شطرنج کرده
ان نوشت در چون فضا کرد در کت و دیگر و از و بر زهره است جزو
و حجام نماید و نیز نکند و اند سپید تر از فضا است و اند

باب ششم در تدابیر کله‌های بدانکه تکلیف در اجباد و ابهار و ملحات و نقل و غیره
و صلابه بود تکلیف نذر اجباد است سوختن آنچه در اجباد است که بماند
که تمام است آن چهره که تکلیف میکنند چون بیرون می‌آید او را او کرده اینند
تا چون نوزده شود بخا و زان باشد قدر فلسفی از وی برگیرد و بر سر
زبان بندد اگر بگذارد و در هیچ چیز در زبان و کام ماند با بر آید
کنند تا تمام برسد بگرد پاره در آب شویند تا سبایی و کدورت
هر چه در وی باشد بیرون آید و صاف پاکر کرده بگرد و پیکر و پیکر
بر سه قسم است یکی در سوختن دوم تصفیه است سوم طعمه در غیر حد
تکلیف نذر و بگذارد در بوبه در آن بوبه سرب یا بر دانه سنج که در آن
باشد از آنکه بخورد بوبی اینهاست منفعت کرد و اگر بگذارد و بعد
شمس را باید با آب کله کنند در آن تون سوبه کردن در آن در بار
دیگر بر او در زرد بر سق مخلول بصلابه بدانکه نشوید کند بار با آب سنج

داده تا پیش میدانست تکلیف نداشت تا داند

دیگر تکلیف قمر خندان که باشد براده کند بوزن او نوشت در هر دو را

باب بیدارندگی چنانچه شود در هر چه بنهد هر روز او را بخواباند هر گاه

حکایت اب دیگر بیدارندگان آنکه که بخاری یا بیض کرد پیش شوید

انرا تشویه کند باب طح بیض کرد اینست تا داند

دیگر براده قمر خندان که باشد با بکساید آنکه در کوزه مطین کند تشویه

کند و پروان ارد از نمک تشویه باز عاده کند باز با بکساید در کوزه

کند تشویه کند همچین میکند تا آنکه مثل ارد کرد و چنان شود با بوی بسوزند

این تکلیف از همه بهتر است از حال خود نترسم است

دیگر براده قمر با مثل برابر او نوشت در و در کوزه مطین کند تشویه نماید

تا آنکه که بشکل ارد کرد و اینست تا بداند

دیگر براده هر دو بگذارد باز براده نموده با بکساید محلول بساید تا مثل

خیز شود بر قوس نمکند و بگذارد که رنگ او با بعضی کرده اصحاب حکمای
یاد کرده اند همه چیزهای بداین تدبیر میکنند غرض است

دیگر براده قرمکدازد و مثل وارزیر بخوراند و در ذوب بسیار تا حل گردد
پس آنکه در کوزه کند تشویه نماید بر این قسم تا آنگاه ارد کرده و بعد
بگذارد و جمله کفکش شده هم فرو هم از زیر است

368

دیگر کفکش زهر براده بساید با آب به قطر بخورد او میدهند تشویه
میکند تا در محلول شود چون بگذرد از زهر برده جزو فرد در رنگ آید
اگر در این زهر با فرو بیکو کرده در این هیچ شکی نیست

دیگر براده زهره بساید با آب نوشا در وزا به محلول بخورد او میدهند
تشویه نماید تا محلول شود مثل سگرف روی

دیگر زهره حرق نمک کرده و جزو براده کند بگرد بگذرد او
زهره و مثل او کبریت اصفه سوده در شور تشویه کند بگذرد او

باید

باید که زهره کبریت مثل یکدیگر باشد روز دیگر بیرون آید و اگر چیزی
مانده باشد تا سوخته عمل کند اعادة تا تمام سوخته گردد در عمل کار فرماید
و در نسخه دیگر کبریت بر پیر زهره برابر او باید که کتله سخت سخن
کند ما مثل نیمه او نوشت در بلوری نام مقصد کتب سخن کند بر وی آید
خلک ترش باشد بر صلابه باین همه بعد از مکرو و زنجار شود بهتر اند
زنجار ناپس بر کبریت استعمال در هر چه خواهد کند

369

دیگر بهتر از این است بگرد و صیغه زهره که سوخته باشد براده کند
با مثل او نوشت در با او پامز و بار با بکنند تا زنجارهای خوب شود
شایسته بود در حملات را دیگر است نادانند

بگرد زنجار باطل خمر مثل اربوعه و زجاج در آن باشد صلابه کند اینچنین
با او بکنند تا بار نماند و سنج کرده در مکند بگرد و از وی برده جزو
زهره و با قمر طر کند چون با مثل او شمس تا پمزد و سنج کرده است

که استعمال نماید عجبست تا داند کجا برود عمل کند و از ذوبت

دیگر بهتر است بگوید ز غار که ذکر کردیم انراب و بدخل مصفا که

ربع حال زاج در و نیم زاج کبریت اصفردر و بود مصفا کرده باشد

این ب بخورد او میدهد بصلاهی تشویه میکند ز کحفر کرد و بکورد از او

ده جزو قمر را رنگتاید چون مثل و شمس یا پمزدیکو پرون اید

و اعلا کرد و فرارخت پذیرد عمل خوبست تا داند

370

دیگر کتیب این براده نمود بشوید تا سباهی دریم از وی بروی

اید با صاف کرد و پس در پارچه قلع بند در موضع نذارید

روز بدان پس پرون ارد و صلاهی کند از نایب بخورد وی

میدهد تشویه کند همین تدبیر عاده کند تا زعفران کرد

دیگر کتیب مرخی را بگرد با نایب جها نایب کرد و پس او را در جام آب کبینه

داخل نمرد و زبرد روز نایب بخنبد هر گاه که حکمت حل نماید

تا زعفران

نارغفران شود اینست عمل نماید که اعلا و خولبت

دیگر خوب ازین نارغفران اب دهد بصلاهی از نخل مصفا که چهار یک است
زاج مصفا که درو بوده روزی این صلابه بکند در شب شوی که کند
تا مثل شجره کرد از روی یکم فرود بره جزو قمر افکند مثل او روزی بپزد
نیگو کرد اینست استعمال کند تا داند خولبت بکار آید

دیگر بهتر ازین است که نارغفران اب دهد بصلاهی بجلی که چهار یک است
قلعده درو بود و برابر او نیش درو نیم نیش درو کبریت اصفر درو
بوده شبانه روز این صلابه دهد بر روز شوی و شب اش کند که
تا این نارغفران صاف شود بجزو از روی برست جزو قمر افکند رنگ نماید
و به باغ شمس بپزد خالص شمس بد اینست بکار آید

دیگر نارغفران مثل او زینق از جهت حمزه تصعید کرده بود مثل نارغفران
قلعده صلابه کند مزاج اب دهد او را بجلی دروی زاج و کبریت

نوشتاد در خاکست و تنویه کند خاکه گرمی که به پهنه مرغ شود ناس هر که در کس
دهد بجز ذره و برسی جز قمر افکند اعلا کرده و مثل دشمن را با بزد در دجو
پردون ایندینست اسغال کلش در آنچه تیز کعبه بم

با هضم و صفت شیمع و شیمع است که در قرح زمین مطین کند
و قرح بالانیه مطین تا کرده باشد که در قرح بالا سوراج داشته باشد
هر داروی که باشد شیمع خواهد کرد و بهتر است که زین مخلول حق
کند با نوشت در مخلول آن دارو باشد بر صلابه جمع کند از زین مخلول
نوشت در مخلول بر رویه بریزد چند آنکه او تر شود بالذات خشک شود
پس در قرح کند و قرحی دیگر بر او و حال کند سوراجه کشاده باشد
بر آنکشت به نهد تا عرق کرده اگر روح باشد چون دو در کردن
که در آنش فرود و چون اکلایس بوده باشد از نو دو در کردن
فرود بار و فرق میان شیمع ارواح و اجساد نیست اما بسیار

الذره مان

362

از مردمان بدین علم می کنند و ندانند که ششم نام چند است اول تقییر
یعنی فرار کردن اندن آنچه نام است که بران عمل خواهد کرد و بر قرار دادن
دیگر ذوب است که آنکه اختن بود در شمع ان چنان بود که چیزی از نوم
الوده کنند تا هوایاب با اخر ان در رویه راه نیاید صفت ترخیم است
یعنی شست سو کردن بود دیگر حل کردن باشد و جمع ان مردوان
تدابیر میخواهند و چاره نیست از آنکه این در اید در این علمای ابرخه
آنکه تقییر از ذوب از شمع از ترخیم از حل و عقد این نهایت اعمال است
چون علمای ابر از پس دیگر از جهت آنکه نخست تقییر با ذوب است
باز شمع باز ترخیم نگاه حل و عقد برین که گفتیم بسیاریه مردمان و برین
اقام کند و چون عمل کند این قسم تمام کشت قاور کرده بر تمام کردن
قسم دیگر بر شمع عملی است که از رویه چاره نیست از جهت آنکه اصل شمع
کمال علمایست ثابت کرده هر یکی از این قسم لابد است در عمل اما تقییر

پیشتر حاجت است بر آمدن و ضم از وی بر دینت بر دهم جمع کند بعد از آن
که مشرفست باشد تا عمل محکم آمده نباشد بکنند حش عمل را چون عمل حاصل بکند حش
ذو بجا نیست که اگر این فرار بر سپیل تخم بود تا متفع باشد فاسد نبود
و از جهت آنکه هر روح نهمزل جرمی صلبت که کند از دور وی هیچ فایده
باشد چون روح جگر گشت کد حش وی دشوار است مگر بود اجبار بسیار
یکوئی و امشراح این لابد است هر این روح با جسد کد از زنده میزند شود
در تذویب حل شمع چاره باشد شمع دو قسم است یکی فراموش شدن
دیگر بر آکنده علامت رسیده شدن وی است که چون سنگ شود
قدری از وی بزبان نهد بکد از د معنی شمع است که حکا که اند که اصل
در شمع همه چیز است معذرا باشد خواه صلب خواه جز بر عمل مفرد است
ناکردن بدر از بی مدت که جز با کردن فاسد کند و بد او اصل شمع است
که جلد شمع کند که اگر نرم صلب را با هم شمع کند با روح جسد هم شمع کند

374

نظر

بعضی نرم باشد تشنج کرده و زود زود بعضی که صلب باشد هنوز مانند باشد
و بعضی که روح باشد تشنج کرده که بعضی که صلب باشد هنوز مانند تشنج
نشود و گفته اند که رسیدن تشنج کامل است که دارو چون مکی که بناوت
بگذارد اگر بر صغیفه گرم کرده افکنی و دو کند و اکلاس در شسته کند و
باید که صلابه از زجاجه باشد تا بنزاید و عمل در تشنج است خواه بود
مطلوب سعی کند رطوبت بشناسد که کلاهی کند و در کل حکمت کرده باشد
تشنج کند و او اینم برود پس برود سعی کند و تدبیر عاده کند
تا چون مکی کرد بناوت و بعد بنوش در محلول سعی کند با وی تشنج است
در کلابه ای مطلق کند تشنج نماید تدبیر عاده نماید تا چون نملک شود
که در و نملک بگذارد یکی از این ابها آب و دیگر برت محلول تشویه کند در
قاروره بدان وجه که دانند یا بکنند و بر نچاه جزو از زیر بر قمر سازد
و سی جزو زنی را عقد کند کثرت شود و بجزو از و برت جزو زهره

را برت از تشمع زهره را بگرد و گل زهره را سه چندان زینش طعمه کند از کجبه
نوشادر مخلول آب دهد بسیار و در فارورده مطین کند سر فارورده را
استوار کند تشویه کند و ز تشن ذبل بکش بداید و بیرون آرد سخی کند
باز نوشادر مخلول دهد همین عمل باز بر روی اعاده کند تا آنکه نکند آرد
و جاری شود صفای دهد و کند

376

و بکر صفای زهره پاکیزد بکند آرد و کبریت بعضی قایم مثل وی بدهد در
هفت بار تا بکند آرد در روان کردد اینص شود چون رصاص و بکرکی
ازین بار تا هر کدام خواهد آب دهد با مثل وی زینق مخلول در چهار
بار باز تشویه کند بار تا از دست صنع دهد بجز آرد بر شش شاد و جز

از هر جبری باشد است

استاد ابره تعالی

کتابت یافته

378

380

381

882

334

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَبِهِ تَسْتَعِیْنُ

از کتاب مقابله الکنوز فصل در بیان مصفا کردن و کشتن
هر چه فضل مصفا کردن زرد کمر و زرد و کما بیشترین و کل
سید برابر صلابه نمود و نیز کعبه را تا بر شمی طلا کرده
پست نزم بد هر نام از ما که زرد بعبار برسد اما اندک کم آید
و دیگر بار زرد کعبه برک نمود و بر شمی مالید و یا کجوشانند
بعده طریق ناخن او را بریده ملک برابر صلابه کرده او و
مذکور پشمون مالیده پست نزم و هد نایکوانند
در بیان مصفا کردن نقره دو نوع است اول سار و نقره

کیمیا و سرسین کاو و نوره امیخته بویه نماید و نقره در آن
انداخته تا سکن بدید و اندک اندک سرب و اوان گیر و تا که
نقره بوزن درست آید و سفید گردد و اما کم آید اگر سکنده
بود سرب بدید تا برود و پاک اعلا کرد

در بیان مضاف کردن سرب بشنری برود و نوعت پارو

386

ازین هر دو که خواهد برک نماید و نوح سنهالی و صدل

از او روه بر برکت کور طلا کرده آنگذ و در آن سنهالی

اندازد و مضاف کرد و سرب پاک کرد و اعلا آید

نوع دویم پارو نوح سنهالی اس کرده بسیرین کاو و امیخته

۲۱ هر دو را بگیرد و در روز نبرد صاف کرد

در بیان مضاف کردن زهره پارو زهره را ۲۱ بار و شکر

زقوم و کلک و خرمای هندی ریزد و پاکیزه کرد

نوع

نوع دوم زهره را ورق کرده با شیر و زقوم و خیزرات
۴۹ بار بریزد و در آب سینه‌الوسر و کندک بکشد
در پان مصفا کردن کبریت دو نوع است اول پار و سیرین
کاو قدری بدیک اندازد و جام سفت بدهن او به بند
و کبریت کوفته بر جام بندد و یک و یکیر مالای او نهاده
و دیوار انداخته و در آن آتش نماید انداخت گوگرد کدا
بشیر می افیند برین مثال سه چهار بار کند لطیف شود
دیگر بار و پوست و رخت گاره بار یک به برد و ببول
حامد بخرد و کمانیم سیول خمر نر نماید و گوگرد و هین ندی
او در آن او کخته آتش شد و مد هر بار یک بول کم شود
دیگر اندازد تا که تمام کخته شود و بکار برود
در پان مصفا کردن سیاه به بار بر اند بجه دیگر و زهره

۳۹۷

خالص دیگر و زبانش سوره صلاه کند با کبر و
 نوحه و یکم بگیرد سیاب را بگیرد و زبول خرفه بنامیده بعد و
 تصعید نماید سه روز با بلیمون نیمروز با تیب که و شوره
 صلاه نماید مصفا کرده و با کبر و دعا اعلا ابد است
 نوحه بگیرد سه روز با بلیمون و دیگر و زبانش کبر و زبول
 صلاه نماید و با کبر و دعا شود و اعلا ابد
 نوحه بگیرد ببول صیان صلاه نماید و بگیرد زبانش حکمندی صلاه کند
 بعد تصعید نماید تا که اعلا و خوب کبر و دعا داند
 نوحه بگیرد زین را با باب خرفه ای نهی صلاه کرده بونه
 ساخته بدیک نماند و یک را با با بولون بر سازد و در روز
 جو شانه تصعید نماید بعد یکا پس نخت چته صلاه کند
 در بان مصفا کردن آهن و فولاد کبر و نوحه بگیرد هر که خوا

388

براده

براده نموده سر و زباب تر پله جوشانده صاف شود
نوع دیگر هر که خواهد برک کند تر پله بران باله و کرم با
صابون و تر پله صاف سرد کند و عمایا اعلایه
در میان مصفا کردن برنج را کداحته باب جمیره اندازد
صاف و پاکر دو و اعلا شود هر چه داند بکند
نوع دیگر برنج را کداحته به بول خرد نیر و پنجاه مار سرب
ازین طریق براده نموده در سرکه خالص بر یک بار بکند
باید سعی نماید بکرو زباب لیمون و کلک اعلایه
در میان نقره کشتن اینها بکرو ز کج نرب دو جز یکجا داده
کداحته ده بار باب کله پله برسد سرب نقره و ز کشته
شود و کشتن نقره ان بود که کفتم هر چه داند
دیگر نقره براده کند سه حصه ان مار قشنی بهم صلاحیه نموده

سمرته بد مدلقرة تمام كشته شود هر چه كند اعلا اید
در بیان كشتن زهره بار و ورق نموده برابر او كبریت
طلا كرده ۲۲ در بویه بد كشته كرده و اعلا اید
در بیان زدن قلعی دو نوع است پس بار و قلعی ورق
نموده بعد ه پنج نایب باب طلا كرده كجست و هد تمام
قلع كشته كرده با فون اله هر چه كند راست اید
نوع دیگر قلعی را ورق كرده و در كمر باس سجده مثل
فندق بجده بار كند سه بار كه تمام زده كردد
در بیان زدن مرغ و فولاد براده ناید و لند و ربر
صلایه نموده بگر و زباب صبر بگر و زباب كراشی بگر و
باب ترهلم با و نه و هد كشته كرده هر چه داند كند
در بیان زدن سرب بار و مطلق را از شیز نزالد و بر سرب

سرب سه بار طلا کند و در شراب کجبت دهد کشته گردد
در بان زدن مار قشقی با پر و کلنتی بر حکم بخوشاند شوران
او بشاند مار قشقی را ساینده بجایه صرع سسته بجز و زردان
بخوشاند کشته شود هر چه داند عمل ارد امانت

در بان کشتن زرنج سرخ و زرد و یک نوعت بگرد و ملی ازین
باب خوشایند کلنتی بگرد و صلابه کرده و نمک بر آید یک
فرش نموده زرنج نران نهند و بر زرنج قدری صابون
نهاده مهر نمایند چهار بهر نام نمایند بجده برابر و بیکر که خالص

سه باونه دهد باز مرین طریق نمک و صابون و مار چهار
پاس کند زرنج چکه کشته گردد و این شود

در بان زدن سیاب با پر و فرار و درم کبریت نصف
بهم صلابه کرده در ظرف گل نهاده آتش جبراع دهد برک

و باب گلنگ و باب علمنده از هر یکی نهم روز جبه و هر بعد
باب شویذ تا که تمام پاکه و صاف کرد و هر چه کند
در میان بیوت نمودن بعضی اجزا و کشتن اجزا و فصل
بود اول ثابت کردن هر چیزی نوشتار سه نوعت پس
پایر نوشتار و دو و چندان نوزده نوهم باره حوشانده
تاسمه شود بعد بانای اندازد چون تک بندد

392

نوع دوم باب نوزده ۲۱ مار ما هم روز صلاه کند ثابت
کرد و و بهر بر ۲ بوخت اول بهر یک جو کوب کند همور
بکمر و همان حوشانده چون کم شود نواندازد بعد
ناید و صلاه کند و جگام دو سه بندد و قدری گلنگ
همان امخته سه را بکمر و در این حوشانده بعد بکمر و
باب جنا و رز و جبه بکمر و قدری کله بله بیول خرا امخته

توسانده

جوشانده که تمام ثابت کرد و مهره بخار و
 نوع دوم بصری که خوب نمود و بانای ساخته بر زمین در
 کند و درین او و از کند و طفلان بول کشانند که بصری
 عرق کرد و تا بپل بر روز بعد سپرون او رده قدری
 بر بیه بول صبان تازه امیخته بکمر و ز جوشانده ثابت کرد
 قدری برایش نهد کرد و دست و بار عمل کند و الا نه همون
 کافیت باز سه روز جوهر بول خرد و پنجه و زباب چون
 چوه و در بصری تمام فایم نام کرد و بهر کاری بمری خوب آید
 نوع سوم بصری را سباب برابر داده صلابه کرده از شر
 کاوشش نهد و بالای رسیان بچد و در عن کتان بکوزد
 بخوشانده این نوع نه بار بهر دو فایم کرد و بهر مهره بمری آید
 در میان فایم کردن کبریت و قدری نوشتن کور کانی کسری

مقطره سه هاوند و در خشک زرد بعد از ربع از زو کو کرد اندازد
و آب صابون در دو کجا جز خوشاننده بخار کبریت را

قایم النار کرد و هر چه داند عمل ارد اعلا اید

نوع دیگر کبریت صلایه کند ۲ هاوند و در آب مجرب بعد

پانزده بار نوزده یک انار و سماجی یک انار صلایه کرده

باب اندازد بعد یک روز یک کند و بدین دیک عام

بستر بند و کبریت بر و بند و دیک دیگر همان کرده لها

مهر کند و خوشاننده چنانکه لون بگو کرد در سر و چون اتم کرد

اب صابون بریزد و خوشاننده بدو همه قایم النار کرد

ورنه باز تکلیف در اب صبر و اب نوزده سه نوزده و با

گلنگ و یک روز با شب خار هاوند و در قایم النار کرد

در بان قایم کردن مزینج رزد و سرخ کنیغ است

بگرد

بگردانیدن کمی سست روز بآب صابون بپاوند و بعد از آن
صلوات نماید و بکانه چینی نهد و کانه دیگر مهر کند و کل حکمت بگرد
و اشک است بپزد و برون آرد و با تخم ترب ربع زردخ صلابه
کند و سست روز بر این طریق کند قایم نماید کرد
در میان این کلمات چار و ساجی بار یک سخی نموده و آب سازد
فدزی دور و ز بد یک سپانده بدار چون صاف شود بتعطر خار
چکاند و جوشانده کند و نمک خار مار لونه زرقوم و مجده قش و جوب
هر چه بپزد و خشک کند و اگر خشک شود کالتر کرد و بگرداند کی جوشانده
و بدار و نمک صاف شود بتعطر خار چکانده جوشانده غلیظ کرد و یک
بند و غلبه سار و بار یک کوفته شیره بسازد و بدار و نمک
بتعطر خار چکانده بتعطر خار چکانده چون غلیظ کرد بانمای کند
نماند و نمک کج و معروف و بر لون اگر نمک وادی برین بود

برند بعد از آن فرووان نمک بنزد و اعلیٰ کرد و آب است

در باب حل و عقد طلق بار و طلق مخلوب را نابر و کندم مساوی

خبر کند و فرض بند و به نور کرم به بنزد که خوب بچینه کرد و

حک شود و بگره صلابه کند مثل اول بنزد سه بار بعد صلابه کند

بشوند سه روز که ترخ صلابه کرده بهر ششی ترخ بچینه و بول

صیان امخته بزین و ب کند بعد بکاه بکند مثل صلاب شده ماند 396

بعد در و یک اندازد و باب ترخ جو شاند تا آنکه حل کرد

نوع دیگر گن گوشت آب و گوشت نموده کرده بد و انار طلق مخلوب ^{مخلوب}

و دیگر که انداخته مهر کند و چاه حل فرو برد هر سه ذل تازه کند

بعد از چهل روز بکنند بشود باب ترخ جو شاند تا که حل کرد

نوع دیگر طلق مخلوب یک انار و بول صیان و و انار و نیم نوش در

کاشنی یک انار نیم نمک خاک کون نیم انار یکبار یک صلابه کرده تا تمام بول

در خورد بگوشت بکن که اندامش بر خا است کوشنده ساخته طلق مخته
بدیک هند و مهر کرده بجاه حل هند مثل بعد به چرخور کند بشوید و
و بکروز باب بزب بکروز باب شوره جوشانده حل کرد و
در حل نوشت در بار و نوشت و باب نوزده ۲۱ باوند و هشت
ساخته بجاه حل هند بعد بکعبه حل کرد و بکروز و انار که زان کاو و
حکک مانند نوشت و رانش کرده و در رنجته باب کرم نهاده حسابنده
اسرو شدن ندهد و ساعت حل کرد و اعلا اید

397

در بیان حل موی انبی بار و نوشت و نیم انار و انگی کاسه و شکار
بار کند و در و انگی تک و انار و اب بون هم را کما کرده صلا کند
و بتعطر حار ساخته ریزد و موی بار یک کرده اندازد و سه روز
تمام موی اومی حل کرد و بکار بر و تا داند
در بیان حل قشر بیه پار و بار یک صلا کرده و نیم از قشر نوشت و در

دینم نوسا در کنگار با بگوننه ما آب شوره جو سافزه تا که حل گردد
در بان حل اند که را بر آب کنگار بگردانند و از اس کرده بکوزه نمک کنند و زیر
کوزه سوراخی با یک سار و وزیر شسته شسته بناد و زیرین کنگار آب
کنده بعد بیک هفته حل گشته باشد بکار برود هر چه و اندک کند

در بان حل زهره بار و ازین دو یکی را که خواهد بر او کند و ما آب
پانسی ۲۰ با و نه و در و روح زحل شسته تا که امیخته شسته ساخته گاه حل کنند
بعد بر هفته تازه کند یک جمله حل گشته خواهد بود است

در حل خرد مار و هموزن فرار نوسا و روح اوز را که کجانی آب
صغایه کرده تصعد نماید مکر و شسته کرده مهر کند پار و اسن را میان
سوراخ کند که و این شسته مرون اید بعد بد یک بزرگ کبر خرد کند
و شسته را بهمان و یک اندازد مهر حکم کند و زیر مار میان کند سه روز
حل گردد و بکار برود و ان کار اعلات تمام آید

در بیان حل لاس خون حوک ۲۱ مرتبه تر کند و بویه مثل حج نزد عثمان
کند کیم لاس آتش سخت و دمدست و یکبار چنین کند مثل مریخ بخت
شود و خل آن بود که بیان نموده شد بکار برود

در بیان حل کلهات پار و کف و باریک صلایه کند و زبرد ک
سوراخ باریک نماید و زبرد سوراخ کاشنه چینی نهند و بزین ک
مروید بعد از هفته حل گشته خواهد بود بکار برود

در بیان عقد زینق پار و شوره ۳ بار در وقت بد که فرس کند
و زینق مخلول بخشته ما کرده بار در مالش مهر کرده و یکروز هر خسته

اندازد و بالا شوره دیگر نهند و آب لیمون چکه زبرد تا که در کچه

پر کرده و سر پوش دهند و مهر کنند و دیگران مروید بعد از کچله

بکنند و طبع دهد سرد فرورد و بزینق باب لیمون بشوید باب لیمون

نبرد غلوه و بالا رود مالش بچند خک نماید بگردن راه را سوراخها کرده

بسم الله الرحمن الرحيم و بسمه نستغین

حدس پاس بدیع الاس حضرت صانعی را که مجموع وجود جمیع موجودات
نقطه از پر تو انا ر صنع و جمال قدرت اوست که انا ر صنع پس که درش

کرم بر دم لطیفه بوجود اید از عدم و صد تخت تخیلات بروضه مهر و مرقد

منور معبر بسم سید العرب و العجم علیه افضل الصلوة و اکمل التجات و بر ال

و اصحاب او رضوان الله تعالی اجمعین باد

اما بر خاطر معطر و ضمیر منور را باب و لوالالباب و مهر مندان صاحبان فصاحت

که شجاعت و قوه بازوی بهر سنگ لعن کنند و بجواهر نظر کسمیا ارکان رز سازند

سپت ان اهل دلائل که در ضاعت دارند همه هنر فصاحت

نخنی مانند که در عرصه عالم از هنر لطیف تر فصاحتی نیست و مژده شجره هنر در

و اهل معنی بکنند لطیف گفته اند هر طلک بهر مندر آسعاد است و بخت **ه ه ه**
 و در کار کهن بایر شود تاگاه **ه** چو خوش طبعه گفته اند اهل هنر **ه ه ه**
 کزان خوبتر اهل کفایت نیست **ه** هنر مند باید که باشد چو قیل **ه ه ه**
 بر پشه درون بایدار گاه شاه **ه** که اولایق اهل بازار نیست **ه ه ه**
 اگر چه گفته اند **بیت** جوی طالع زخرو آرمه نه اگر طالع نباشد هم هنر نه
 اما بر این معنی که چون این ضعیف نکند در جمع فنون سعی بلیغ برده
 و از هر خرمی خوشه بدست آورده در خدمت بی ستادان طریقت
 و انواع هنر مشاهده نموده و از نموده و مدتها بر آن بوده که تحفه چند ستوده
 در قلم آورده تا هر که در آن سعی نماید و چنانچه شرط اینست که در عمل آرد
 و با تمام رساند منفعت تمام بایر میدواید که صاحب کمالان و هنر بر در آن
 بهمت عالی مداومت نماید و اگر بر جرفی که در آن حضور باشد اطلاع باشد
 ذیل عقو کرامت بر آن پوشیده و با صلاح در آرد و هر یکی که ازین دعا گو
 بدو

402

کینه موجود آید باشد بکار و کرم خود در گذر آید **مسیح**
 غلام همت آن عارفان با کرم **که یک کتاب** به پند و صد خطا بخشند **ما**
 المقصود آنکه این کتاب جوهر نقاب به خطاب استاب مجموعه از صنایع نام
 نام کردیم از بهر آنکه صفت بسیار در حکمت بی شمار در این مجموعه جمع است که به
 ازان بحر بی و هر چشمه ازان نزهت است که شهره شهرت چون طالب بر که معرفت
 این ضاعات اطاع باید و بحال رسد و مقصود کلی حاصل کرد و بتوفیق اله
 و این مجموعه یکصد و شصت هفت است که هر یکی در ذات خود بظنظرات و پسندند
 و برگزینیده در چهار باب تقسیم شده **یک** صد و چهل فصل است **باب اول**
 در ساختن مر و اربید و ان هفت فصل است **باب دوم** در ساختن
 لعل بقوت و ان و فصل است **باب سوم** در ساختن در رنگ کردن بلور
 که چون رنگ لعل با قوت بود و ان هفت فصل است **باب چهارم** اندر حلا کردن
 مر و اربید که چون معدنی بطریق اول منوره و روشن کردن و ان چهار فصل

403

باب پنجم اندر حکم کردن زرد و آن یعنی در طمع کار آید و بعضی در بوشن
 و نقاشی و این جمله فصل است **باب ششم** در ساختن زرد و زبر حدی لطنی
 و آن سه فصل است **باب هفتم** اندر ساختن فیروزه مرغان و الماس قوی
 و نیمی و فیروزه که از سنگی فرق شوان کردن و آن چهار فصل است **باب هشتم**
 در رنگ کردن عاج از هر رنگ و آن چهار فصل است **باب نهم** اندر طلا و
 بلور و رنگهای غیر مکرر و آن هفت فصل است یعنی هفت رنگ در یک فصل است
 اندر رنگهای فرنگی و بطانه چینی و آن بهترین رنگها بود و بر سر زبره و زنگار
 و غیر آن در کار آید و بطانه چینی در صدف کار بجای و سه بطانه است یک فرنگی
 و در چهار فصل است **باب دهم** اندر ساختن تیغهای فرنگی که چون کاغذ سوزان
 بچیدن و براق باشد و رخنه نکند و آهن آبکته برود و این عجایب است
 و چهار نوع است در دو فصل است **باب یازدهم** اندر ساختن تیغ و پیکان
 و سر نیزه که چون دشمن از آن نصیب باید زخم او به نشود و البته هلاک کند

404

و آن

و آن چهار نوع است در دو فصل است **باب دوازدهم** اندراب و آدن تیغ
 و کار در و پکار و سر نیزه که چون دشمن زخم او یابد به سزود و هلاک کرد
 و آن چهار فصل است **باب سیزدهم** اندر رنگ کردن بلور فاما این جا در قلم
 اند و شرح هفت نوع رنگ کردن گفته شود **باب چهاردهم** در عمل شناختن
 مینا هفت رنگ و کینجا هفت رنگ و آن دو فصل است **باب پانزدهم** اندر
 ساختن هفت رنگ غیر مکرر که عوارث بدند و غیر آن چند نوع است آن
باب شانزدهم در پنجین شجره قبری و فرکی و فارسی و آن هفت نوع است
 در سه فصل **باب هفدهم** در رنگ نمودن کاغذ قدیم و جدید و الوان
 غیر مکرر **باب هجدهم** در چنان هفت نوع رنگار است رنگار نقره نیز
 این گویند و رنگار ترسائی و رنگار فرعونیی مصفا و رنگار نقاشی
 و هر یکی را خاصتی گفته اند و آن سه فصل است **باب نوزدهم** در ساختن لاجورد
 و از این لاجورد و شنش لاجورد و این از جمله هنرهاست عزیز است و آن

405

سه فصل است **باب بیستم** در شکر بکار بردن که چون شود جهت نعلشی و غیره
 و آن شش نوع است **باب بیست یکم** اندر شناختن کوزه جهت بختن شکر و شناختن
 جاه و فن جهت حل مروارید و غیره و این هر دو در دست در این کار ماکمل در حکمت
 و قلعند و قلعطار و قلعندیس و قلعیق ساخن جهت رنگ کردن بلور و غیره در
 کارهای این اسبابها میسر نگردد و آن چهار فصل است **باب بیست دوم** در رنگ کردن
 ظرفها مثل کاسه و کوزه و ساکه که مانند زمره باشد و آن یک فصل است **باب بیست سوم**
 در حل کردن نقره مس فولاد و سرب و ارزبر و زرینج و غیره و آن
 در بسیار جاهها بکار آید و آن پنج فصل است **باب بیست چهارم** در کشتن زرینج
 و زهره و فولاد و ابرک که از اطلاق گویند کشتن سباب از جهت خوردن
 و آن پنج فصل است **باب بیست پنجم** در ساختن نیکنه نکه تا بنه جهت باز بهر کشیدن
 مس از خراطین جهت نیکنه و آن دو فصل است **باب بیست ششم** در شناختن روغن
 اسکندر و تعبیه جهه اش قلع و شکر و شنمان اکلدن و این از اسرار

400

بزرگ

غریبه است و کار بزرگست و آن چهار مصلحت **باب هفتم** در ساختن گنگه
جهت اساکه و آن بانواع بود هفت گنگه و چهار عقد است غریبه در باریزه فصل

باب هشتم در عمل سفید آج ریش و سفید آج مرده و سفید آج کاشغری
و آن یکفصل است **باب نهم** در صفت خل شندی ارزو و بیم که از کل است این
و موکره و دیگر کلهها در فرق نتوان کرد بود بد و آن سه فصل است آن

باب بیستم در صفت حلیه کتاب و روغن ارشکار غده برداشتن و قلم
کردن و مداد کردن و دوده گرفتن و کاغذ سبک کردن که بغدادی کرده

و امحن و رخن جهت نوشتن و خبرهای غریبه و آن ده فصل است و آن **باب سی و یکم**

در صفت کتاب که چون بنویسند بدان باشد و چون مایش بر بند از هر
بنامید و پیدا کرد و از هر دارویی رنگی بدیداید غیر مکرر و آن یکفصل است

باب سی و دوم در صفت دستهای کار و ساختن لاخورد بسوز و مرغ

ورزد و صدف کاری که از سنگ پاره ای قدرتی فرق نتوان کرد و آن

407

دو فصل است **باب سی و نهم** در عجایب که خداوندان رزق بنماید مثل آنکه
چیزی درست گیرند و غایب شود و سنوزد و در راه کند و سنوزد و

و چراغی و لعبتای غیر مکرر و صنعتای عربی عجیب و انانواع است

در پنج فصل است **باب سی و چهارم** در عمل ترسیم بدر و این را جواهر السیم
خوانند جزدین عمل که در این کتاب گفته شده است بعضی موقوف بر سیم

نار در قلم جاری شده است و انانواعی داشته اند که کن بنام است

در کفصل است گفته شده در صفت داروی که برتر بچسباند در بر شکل

بر نیاید و کرده روز و رات بنند زبان بکنند ان کفصل است **باب سی و پنجم**

در ساختن نارنج سخن گوی که اگر مد بار بچسباند چون بل اواز دهد بوی

مشک بد **باب سی و ششم** در ساختن برنج و سق و ساختن سباب حل کردن

طلق در ساختن منسل و سره از جو هر هر ب و کل الجواهر شامی و ساختن

شراب روتقی ان هفت فصل است **باب سی و هفتم** در رنگ کردن یا قوت سفید

کمال

408

که لعل کردن یک فضالت و صفت خط نوشتن بر عقیق و سنگهای دیگر
 و خواص سنگهای و ساختن مس ازان و ساختن قلمساییم **باب بیستم**
 در ساختن روسرخ بزنگ بلور و غیره صفت تکبیه کفین و تغویزها و
 داشتن از مهرنار که چند دانه دارد این هفت فضالت است **باب بیست و یکم**
 در صفت آنکه روغن باسیا همی که بر جامه ابریشیم و کتاب اطلس و قطنی
 و صورت باسانی ارفود و کند و آن یک فضالت است **باب بیست و دو**
 در رنگ کردن موی و ادا رویه که موی را بر و باند و ادا روی که
 موی را منعکد و سیاه کردن موی سفید کردن موی سیاه رنگ کردن
 و آن نیز انواع بود او سه فضالت است **باب بیست و سوم** در آتش بازیها از مهر
 طاوسی و بنز و هفت رنگ و زرنجک و بهوائی و طوطک اندر قفس
 و کلههای غیر مکرر و آن بانواع بود و در دو فصل جمیع و اکنون یک
 یکجا در قلم آوردن و آجبت دست تا طالبان این طریق فایده

409

گیرند و بمقتضی و از آن حاصل کنند **باب اول** در صحت مزه و آریده و آن
 هفت فضیلت **مقدم** علی است از استاد فیلسوف مغربی بدر ^{سکند}
 رود بی حکیم و پادشاهی مغرب میکرد و بتائید مر و آریده خرد پاکیزه
 صافی و سپید بشوند با آب کنگه چند نوبت بعد از آن یکیش در نوشا و
 معینی حل کرده بگذارند پس این شستن نوشا در در پیضه مرغ حل کند
 و اینچنان باشد بتائید پیضه را در آب بجوشانند و پوست از وی دور
 نمایند و قدری از سپیدی پیضه در سران بر گیرند و دست و آن
 مانند تابکیار رزوه از نجاب پرون جمد مانند حقه بمانند پس نوشا در را
 صاف کرده پاکیزه کوفته و پخته در میان باض البض مسوق کنند و بر
 پاره کل نهند و در میان ابی که در آن شایبه باشد تمند و بگذارند
 در آنجا تا یکیش حل گردد بعد از یکیش که حل شده باشد در ظرفی آبکشند
 و نوشا در مخلول در آنها شسته در سران کنند و یکیش را بکشند پس بشوید

۴۱۰

باب

با آب گرم کیشش است بعد از آن سبانه ترنجی و سردی بر گیرند و پنج
 در میان ترنج باشد بدر کند مثل حقه مانند و آنچه از ترنج بیرون آورد
 باشد خوب بگوید و باز در پوست ترنج کند پس مر و از بد شستباند
 و بر سر آن ترشی ترنج کشد آن پاره ترنج که از سر آن بر گرفته باشد
 بر جایی خود به نهند و بد فزدا که سبانه پاره که با کس نمودن
 بید و بر سبانه سخت کشد بعد از آن کوی در زمین بکند بعد بگیند
 و بر کین اسب نر خوشک بوزن بکند و در آن حفزه کند و این ترنج
 در میان حفزه که در گوشت در میان سر کین نهند و تغارت بر سر آن
 حفزه نهند و از کوزه بر کنار آن خاک بر کنند پس شش روز رها کند
 بعد از آن بیرون آورند بفرمان خدای تعالی آن لولو هم حل
 باشد چون خواهند که بیرون آورند بکنج از زجاج یا از نقره در ظرف
 کنند از یکینه و سه روز بکند بیکر بر بی امیزند ضرب امخته کرد و پس

جامه ابریشمی بپوشانند و بقدر پنجه انگشتها بند و زنده و در دست راست کنند
 و چندان از جامه ابریشم بسازند که در کف دست چپ گیرند پس از آن
 محلول بگریزند چنانچه خواهند و در میان کف دست چپ بمالند تا نیک گردد و شود
 پس از آنکه انگشت یا فضل البیاض مریوق ماکبده باشند پس بسور آخ کنند بسوزن
 از نقره در او بپزند میان دو قنداق بکنند و روشن در شبان روز بعد از
 شبان نور در پیه بطابیان خمیر او میدهند به نهند و بخورد مرغ خاکلی دهند
 و در آن باز میکنند تا میبندد و مانده شود اگر دانه دانگی یا دانگی نیم باشد
 کندارند که مرغ خیزد بخورد تا ساکن شود بعد از آن انزع را بکشند و کم
 او را بشکافند و بگذارند تا سرد کرد بعد از آن یک سرد کرد و دان دانه را
 از آنجا بسوزن نقره بدلا و زنده و سه شبان روز با بپزند تا نیک خشک شود
 پس بگریزند اگر در زیر بد باشند آن روز از ترنج است بپزند و در زیر
 آکنند تا زردی او را بشیرش بخورد خواهد کشید و سپید بکینزه خواهد شد

بنوعان خدای تعالی از معنی اعلا کرده اینست تا آند **فصل دوم**

عل لولو اگر خواهی که لولو بسیار بستاند مر وارید تا خرد و پاکیزه و در تاون
ز حاجی بگویند و نرود و درم از آن یک م سیم و دو درم زید بر بند و چاه
حل و فن کنند تا حل گردد و بعد از آنکه حل شده باشد پروان آیدند و از آن مرواید
چنانکه خواهد که کوچک بزرگ چنانچه خاطر خواهد بسیار و سوراخ کنند بطریق
که گفته شد و از میان دو قلع آکنه در او میزند تا خشک شود و بعد بخورد

مرغ سیاه و بعد از نیم ساعت کشند و بریان کنند و بگذارند تا سرد کرد

سلسله از شکم او پروان کنند که از جریه لطیف تر باشد بفرمان خدای تعالی

و صفت چاه حل در کل گفته خواهد شد انشاء الله تعالی اینست **فصل سوم**

عل مروارید ساختن که در غایب خوب باشد بستاند مر وارید خرد و صفت
پاکیزه بجز و صدف سپید صاف بجز بجز مروارید بکنور را بطریق که گفته
شد بشویند و بر دور او را و آن آکنه بگویند و صلابه کنند که در بهم چسبیده
شود

بعد از آن در قاروره صاف پاکیزه کنند و سر قاروره هم از اکیله باشد بعد از
 بستن در تنج ابرار دو نیم کنند و مغز او بیرون کنند و دانه او دور کنند
 و آن مغز بایه را در همان مایون اکیله کشیک بگویند با ربع سیر پاکیزه کرده
 چون خوب کرده باشد و در جام سپید صفت کنند و آب او را بالا بیاورند و
 بر سر صدف مذکور و مر و ارید که در قاروره است بکشند چنانکه چهار
 بر سر استیاده بنامند پس سر قاروره مذکور به نهد و بار دو و نعلک سفید مهر محکم
 کنند و در جامه حل که گفته خواهد شد به نهند و هر سه روز یکبار بر سر کسین
 و طغاریه بر سر آن کرده اند تا مدت پست یکروز بعد از همت روز
 باید که ذبل مذکور تازه کنند چون پست یکروز گذشت قاروره را
 بیرون آرند و سر او را بردارند و در پد صدفی حل شده باشد
 و بر سر آب تنج چون پرده بکلیت مایده باشد که مر و ارید به
 این باشد و صدف دره نشیند مر و ارید مذکور را از سر آب بکنج نقره بر کنند

۹۱۴

در کمال

۱۶۰
و در کانه دیگر کنند و آب نجس با دستک و در کانه دیگر کنند و آنچه در نه قار و رده
بهر سر و وارید کنند و بچه نوزده هر نند که یکدات شوند پس در قدر یک سپید
و نیم از وی بستانند و حکت کنند و چون خشک شد با قدر یک سر شیم بر خمر کنند
و پیش از آنکه بسته شود و مر و آرد بوزنی که خواهند به بندند و غلطان
چون غلطان شوند مانند سنگ محکم خواهد بود و مرتبه که نه از آب انش
چنان زمان رسد بجد بعد نژده و آنه مر و آرد به نهار پینه و آنه در خلط
کنند و این و آنه غلطان در آن میان آکنند و بگر و بگر بکنار نند تا جلا کرد
پس پرون آرد و بار و مید کرده بخورد مرغ خاکمی دهند و او را بدوانند
تا مانده شود پس او را بکشند و در شور کرم بریان کنند پرون او نند
و بکنار نند تا سرد کرد پس کم او را بشکافند و پرون او رند بفرمان
زنده که هرگز نمیزد لولو و لالابود در غایت لطافت به از معدنی
پس ازین مر و آرد باید که به مرغ یک شتر نند بهند چون از کرم

پیرودن ایدانرا که سوراغ کنند هر جا که خواهد بکار دارند باید ز کینه سوراخ به نشاند

فضل چهارم در ساختن مردار بد نوعی دیگر مجربست پانزده مردار بد

ریزه و پاکیزه بشویند بکله و در فار و رده سرفراخ کند و ترخ و لیموی

و پاش بر سر آن کند و در افتاب نهند و هر روز میکینند چون ابها در خود

یکدیگر مده و رکنند تا آنگاه که حل شود و مدت او هفتده روز است تا بپست

416 دیگر در چون حل شده باشد مخلول را در کانه چینی کنند و کانه دیگر کنند و

از آن مخلول نورانی که خواهند کرد کرده در آن کانه به بند و بگردانند

تا مدور کرد و پاشسته در کانه دیگر به نهند بر این منوال تا همه مرتب شود

که یک سبکی لاحق گردد و در سایه به نهند و سرا و بجا به بند چون نیم

هنگ کرد و میله از نقره باید که ساخته باشد پارکی مویس هم را سوراخ

کنند آنکه چون تنور از زمان چشیدن فارغ شود تا بهی فریه بگیرند و شکم او را

پاک بشویند و مردار بد مذکور در شکم مایه به نهند که چرب شود و

نور

توز با تشنگی پزند و پروان آرند و سر و کنند فراز باره از جوی
بد باید صبح که هرگز تغییر نکند و تا زمان حیات و اینه علم بالصلوب **فصل پنجم**
در صفت مروارید پازند مروارید جزو پاکیزه و سوده کنند چنانکه
در هیچ درشتی نباشد و به پزند بحر سپید پاکیزه و در شبته کنند
که در هفت فرسخ رود و سفید و در آنکشت بر سر او برشته ترنج کنند
سرشته استوار کنند و در سایه پا و پزند ناده روز بعد از آن مروارید
در حریر مای پاکیزه کنند و آن حریر اندر میان بر کوی سپید سفید بگذرد
نرم به بندند چنانکه مروارید جمله کچه در رو و نیم مانند چون تمام شود
بر صلیب آکنند نهند مقداری که خواهند بر مثال مروارید به بندند و
بر هر مروارید سوزن از نقره ساخته بار یک گونا که بکشد انداخت
برداشتن توان بدست باید گرفت که کشند پس اندر شبته سفید
و در سایه پا و پزند تا خشک شود و سخت کرد و در میان خمیر گیرند

و با کبان بود باشد بعد که پروان او رند سوزنهای نقره از آن
 بکشند و آن دانه های را اندر میان مویه ماکیان کند و بگردانند
 بلکه روز بهتر بود پس بردارند و بشویند و در آب بر شیم کنند بر آق
 و روشن شود و چنانکه هیچ افزیده از بجری فرق شوند کردن

فصل ششم

انگاه بدارند و استخوان را بدعای غیر مایه نمایند
 نوعی دیگر در صفت مروارید سخت و بهترین است که همه
 گفته اند اینست پارند مروارید هر دو که بیاض سپید و روشن صاف
 و پاکیزه باشد و با آب گندم چند نوبت بشویند و با آب ترنج در شیشه
 سفید سر فراج کنند و ترش ترنج و سران کنند و مهر کنند چنانکه
 با دو خاک در آنجا فرو رود و هفت روز در حل کنند و در میان ذیلی نامروارید
 حل کرد که چون موم نرم کرده بعد شیر مایه زیاد از برای پیچید
 و گرد کنند و بگردانند تا آب بنیازد و بعد از آن کیده در آن آب نهند که

418

نکته

تا وقتی که اثر ریشی در آن نماند بعد از آن پنبه را حکت و خرد کنند بر مثال
از میده مرواریدهای مذکور را در آن کرده اند تا از آن پنبه خشک شود
و گردی بروی نه نشیند بعد از آن هم مرواریدهای به چهره
ماستوده خط کرده بجز دو ماهی دهند و ماهی ماده روز و در حوض
ابت مکنند بعد از آن ماهی را از آب بیرون آرند و مرواریدها را بشویند
ان بیرون آرند و به پنبه چنان بناید که از بجز بهتر باشد و گویی
از بجز بر آورده اند مجرب است از موده است **فصل هفتم**
نوع دیگر در صفت مروارید و این استوده است و خصوصیت
و از هم بهتر است و کار اهل مغربست پانزده مروارید زردی خرد
خواهند بطریقی که بالا مذکور است حکتند و به مرغ سپید جمع نمایند
و از مرغ بزرگ طوطک قالبی بسازند نقاشی که خواهند بعد از آن
مخلوقات کالبدی را بر کنند و در کالنه چینی به بند و کالنه دیگر بر سر او

اسوار کنند تا بگره بگذرد عقده شسته باشد و لیکن سوز نرم باشد پس از آن
 بکاموی یعنی موی سر خود سوراخ کنند تا بیره سر پاشی و هم در آن
 کالموی بگذرانند تا خشک شود بعد از آن قدری خمیر که بشیر عورت
 کرده باشند پارند از دمیده باید که پس چهار در میان خمیر کردند و
 در سگم ماهی تازه بر نهند و ماهی در کل کردند و بشور گرم فرود
 420 ارو ماهی بچکه کرد پس از شور بردارند و هسته آن خمیر از سگم
 ماهی بیرون آرند و بگذرانند تا سرد کرد بعد پر مرغ سپید بگذرانند
 و آن چهار بدان بشویند و در کانه چینی اندازند تا در صفت ز سوز
 در این دو موضع باید و هفت روز ما دام درین کانه این چهار
 غلطانند تا براق باشد و روشن کرد و چنانچه چشم در آن جره باشد
 پس بردارند و در شبته کنند و هر جا که خواهند بکار برند وقت
 تمام بستانند و نصیب سخان بدهند که درین عمل شسته نماند **تمام شد**
 باب دوم

در...

اوله

در ساختن لعل با قوت که با کوه مرگانی برابر باشد **صل** و **ویم**

در ساختن با قوت رمانی بستانند بلور صافی چنانچه خواهند و در ناوان
 کنند و پارچه پنبه بر سران اندازند تا متفرق نشود و بگویند و به پرند و چون
 بچه باشند صلابه مانند و بوزن او نمک بر اندازند و بسایند تا نرم گردد
 و دیگر نمک افزایند و بسایند تا خشک شود باز آن نمک بشویند و همچین عمل کنند
 تا بهفت بار مکنس و سپید و نرم گردد اما بران اعتماد نکنند باز در صلابه
 اندازند و آب بران بر پرند و می ستانند تا وقتی که مانند آب و غبط
 گردد از بس که مالیده باشند چون قوی شود در مکنس و سنگ مالبی صلابه
 از آن دور سازند و از در قدحی دیگر مالید و دیگر آب تازه کنند
 و مالند و دیگر بار آب بر سران بر قدح بریزند و همچین کنند در سون
 تا ملور همه باب گردد ازین قدح بعد می دیگر کنند تا هیچ نه نماید و تا
 کنند و سرش بپوشند تا بلور در رفته نشیند و آب صافی کرده پس از آن

21

از سران بار گیرند و بلور را زیر حرکت کنند و بسامند و در شب کسند و سرش
 حکم کنند مگر در بران نشینند تا وقت حاجت چون خواهند که با قوت سازند
 به مثقال ازین بلور و به مثقال زرد سرخ و سه مثقال ترنج در یک کبر صلابه
 کنند و در یکین دان نهند و با شش مغلوب بگذارند و در آن کسند تا سرد
 شود و با قوت سرخ کرده و خاصیت بلور از او بر خاسته باشد و در
 پای دانه بود و اگر عرض زرد سرخ آهن من بخورید بدل بود یا ^{مکلس}
 چون بگذارند رود و اید و اگر باب کینه بگذارند سیاه کرده و کف
 فاسد کنند و اگر باز نکند فرعونی با مس بلور را بگذارند و زمره سیاه

بر قیمت تمام اینست عمل کنند مگر باید تا دانند **فصل دوم**

در ساختن لعل بدخشان که لطیف خوش اینده بود و پسندیده و
 این نوع را محوف خوانند و اینچنانست که با زرد بلور کشیده حاف
 و مانند او لعل تراشیده هر روز یکی که خواهند بسامند و آب دهند

422

۵۵۹
و بسیار خوب و هند تا عظیم روشن شود بعد از آن پاره کند و یکی با کبریا اسکند
و بر سرش نهند چون در یک گرم شود آن بلور را در دو یک اندازند چون
خوب گرم شود از آنش بیرون آرند و در میان شب تا صبحی که با آنش حل
کرده باشند بپندارند بعد از آن بیرون آورند و بگذارند تا بگوشت
بار دیگر گرم کنند و در شب جلاب کرده که تازه باشد اندازند چون
اینکه بلور چهار گرت عظیم است و اگر کشته باشد بعد از آن گرت پنجم در کف
شکم آنرا از نو بگیر ساعت تمام بگذارند بعد از آن بیرون آورند متوفیق
خدای عزوجل بر تک لعل ما قوت گرفته باشد هر چه خواهد کند **مقدم**

اندر جلاب او ن مروارید رنگ قدیم بود یا زرد نورانی کرده و آن چهار
نوع است استعمال کرده باز مایه نجابت کار علاست تا دانند **باب چهارم**
نوع که مروارید نو کرده و قیمت زیاد کرده با پاره نداشتی بگویند و
و سوراخ مروارید زرد و طرف از نوم بر گیرند و بعد از آن گیاه مذکور

کرد مروارید بپزند و سه پاس بگذارند بعد بکپاه مذکور را با آب تمیج
بکشند خابیده بمانند و با آب سرد بشویند خیال کرد که گویا صاف از معدن

فصل دوم پروان درند استعمال کنند عمل پاکیزه خواهد شد اینست

در جلادان مروارید چنانکه ابدار شود بپارند مروارید که آب و
فرو داده باشد و پارند بگوزه شیر ملوز صاف کنند و جوشانند

424

و در عین جوش ملک مروارید در و فرو دارند و لحظ ابدارند بعد

پروان درند سه کرت چنین عمل کنند و در شیر گرم فرو دارند بپزند قدیم

خود اید بعد از آن بپارند بزرگ کنار بزرگ و آن بزرگ و شاخ بارکت

که بر سر درخت باشد امر احتک کرده اش کنند و الیز مروارید مذکور

ببزرگ بود انرا کرد گیرند و میان مسکه بکلیت بر میان کنند و پروان آرند

فصل سوم بزنگ قدیم باز اید و ابدار کرد و باذن اله تعالی اینست

نوع دیگر حلا آون مروارید که ابدار کرد و پارند مروارید که زرد

مذکور

شده باشد پاره نعل و کجند و برود و راپوست باز کنند و با کافور سحی کنند
هر سه بوزن راست و قدر عی و روغن کوسپند بر و اکند و از این دارو
قدری با بشیر خرد کنند و صلابه کنند و خمیر کنند و دانه مر و اید در
میان آن نهند و باز از این اخلاط کوفته که اول یاد کرده شد قدری
بر و افشانند و در آنش نرم نهند و نرم بچشانند زوی از وی
برود باید که دارو میان دارو پیدا نباشد و اگر مر و اید مرغ دارد
اسبند پارسی و شب باغی و کافور بوزن راست سحی کنند و بشیر خرد کنند
و دانه مر و اید و نهند آنگاه باز در میان خمیر کرده در تنور نهند که
بچه گردد و مر و اید بسید شود و نورانی و ایدار پروان **آرد فضل عالم**
نوع دیگر در جلادان مر و اید که تپا شده باشد با نوع است اگر مر و اید
از بوی خوش تپا شده باشد جانون و کمال ندرانی و اینک خشک بوزن
راست بسایند و در ظرف اکنه کنند و آب شیرین در روی بر بند و دانه

425

درواغ کنند و برایش نرم نهند هرگاه که چون صابون کفک بر او دراز
 بستانند و باز با صاف بجایش کشند چند کثرت بعد از آن با آب پاکیزه
 بشویند سپید و ابرو در پروان آید و اگر نیاز سپید کردنه بگویند و آب
 بکنند و بروانه مردار بد بر بریند و قدری ساجی سپید کوفته بر او
 افکنند و مالند و انگاه در زمان کبرند و پروان ارند بعد از مانی
 صاف و سپید بود و اگر رسته درخت توت بریند تا شیر از پروان آید
 از آن بستانند و مر و اید و در آن افکنند و نرم و کرم کنند و نیم
 در آن بگذارند انگاه و در آن طلق مخلوک کرده بنهند شش عده ترش
 و پاک کرد و آنرا کجوبی خوب افتد که توانند انگاه بشویند و کجا در
 و پاره پاره بر گیرند و خرد کنند انگاه رکوبی نو پاکیزه بستانند اگر
 حاش باشد خوب بهتر و طلق درواغ کنند و مایع پاره تا خرد و در دست
 مالند تا مانند شیر او را باید که هیچ نباشد بر زیر پای بلور همین عمل کنند

426

و اگر

و کراب طلق مخلول بر زنند اگر به بلور عمل کنند فرود آید بگذارند تا صاف
بر سر آوند و طلق مخلول در این به نشیند بر کمرند و بکار برند **مقدم**
اندر حل کردن رز که بعضی در طمع کاری بکار آید و بعضی در نوشن
و نقاشی و بکسان و غیره آن چهار فضالت بکار آید **باب هجدهم**
اندر حل کردن رز سرخ که با سابی شود اگر خواهد که رز را حل کند
بپزند رز خالص خردی و اکینه سابی خردی و سرکه خردی که
بیماب جزوی همه را در کوزه کنند که شبانه درود و آینه باشند
و نایره بروی بقیه کنند و سر نایره پیرون باشد و بد منداژ
رز حل شده چکد اگر بر این بالند بر زهره یا بر کاغذ رز کرده و اگر
او را با صمغ عربی بپزند و پر بوت مانند رز بوت کرده یعنی
کیمان و بسیار بکار آید انشاء الله تعالی **فصل دوم**
در حل کردن رز از آن اسان تر و بسیار کار آید پاره و سرخ پاک

و مقدار دو مثقال و نوشت در کانی و کانی و کبریت رزودا کانی و رزودا
بیاورده باید که نوشت در کبریت با رزودا پهنه مرغ سخی بکنند و رزودا
کانه چینی کنند و کانی از این دارد در دو و مثقال رزودا مرغ افکنند و آید
بماند تا حل کرده قدری بر آتش به نهند نوشت در کبریت و در دو و رزودا
نماند همان عمل کنند که از پیش گفته شده است **فصل سیم** استعمال نماید مجرب است

428
در حل کردن زرد که ازان بهتر باشد پارند زرد خالص مثل آن زرد نطی
انگاد بسایند ما با آنچه حل کرده در آفتاب بر صلا که حل کرده در لخط
اگر خواهند که بنویسند بر کاغذ با صمغ چا مرند نوشته بطین بر و ن آید

فصل چهارم و در نقاشی که بنویسد طبع نظیر ندارد اینست بجا آید
در حل کردن زرد که بدست که صد ورق در گلیط توان حل کردن که همه
بکار آید اگر خواهند که زرد حل کنند بر کاغذ زرد پارند و ورق کرده چند کله
خواهد و دستار ما با کرم و صابون جندان بشویند که پاک ماکیزد شود

و تا خرد و در کنند و هیچ محل دست در هر کس مگر از ناکهاده پاکرند صنع
 عرق پاک کنند عمل کرده که لعن بود بر کف دست بماند و رز و ورق برو
 افکند و بدست بماند تا مثل سسی شود و برای طریق قدر بی صنع
 بماند و هر چند در برات بماند تا حدی که خواهند دست بر یکدیگر
 محکم مانده و هر چند بیشتر مانده خوب اید بعد از آن درست در کاف حنی
 بشویند پاک بگذارند تا زرد فرو نشیند و آب از سر او دور کنند و
 قدری صنع بار پا مرنند و غلوه کنند و وات حنی کنند و سرش محکم کند
 تا کرد بروی به نشیند چون خواهند که عمل کنند قدری در صدف کنند
 و به صنع عمل کنند و بنویسند چون خشک شود به سکن شیم با عقیق جلا ده
 یعنی مهره زرد چنان لطیف در اید که دل خواهد باشد انشا الله تعالی
 بکار اید تا اند هر چه جابرد وقت دار نمودار کرد و **باب هشتم**
 در ساختن زرد و زبر حد لطیف بلا نظر باشد و این سه فصل است

429

مصل اول در ساق زرد پارند زرخ نمچقال نقره نمچقال سباب مصعد

نمچقال و بنج نمچقال و سنگ شخاربت نمقال زهره نمقال نم و مروارید خرد
نمچقال بن دار و ناراهم تدبر کرده باید که مکمل باشد بعد از آن همه با یکدیگر
جمع کنند بغیر مروارید و با یکدیگر بسایند و در نوبه کنند و در کوزه
آکنه کره این کر کنند و اگر در کوزه مطلوب خود باشد خوب بود تا آنند
که چه میکنند و چون آتش کنند و سرد شود پروان آرنند و بار دیگر بگویند
اگر سبزه بود با آب گرم بشویند و خشک کنند و مروارید با آن بسایند
در کین و انعام نهند و باز با آتش بر نند یک شبانه روز در کین و آن
یکدارند و پروان آرنند که تمام شده باشد در کین کل بونه در آن مانند
باشد آنکه او را بخرج کنند زردی تمام باشد که در آتش باید از و جا
جست و پذیر باشد آنکه الله تعالی اعنت ناواند **مصل دوم**
نوع دیگر زرد ساق از آن اسان تر پارند منیای بزرگ چکده و لبطن که

430

دروغش نماند و درم و زر ورق خالص و ماسه بونه سازند پاکیزه لطین
و مینای مذکور و زر طبق در بونه مذکور اندازند بعد از آن پارند غولگی
در هوای بر شکل بر درخت موند باشد که چکه از آن غولک بوزن طبق
مذکور اندازند و باید که بخوکه مذکور خشک کرده باشد پس در مینا و زر مذکور
اندازند و آتش کنند بطریق مذکور آن چنانکه هر سه شب است شوند پس پارند از
سنگ جرات کالبدی بموازینه اگر کلین مذکور در آن کجند و کالبد همه از آن
اشیا کلا حنه در آن کالبد میزنند و مالای آن بریزند و چون سرد کرد
پرون آورند و بخرچ همواره کنند و اگر سوراخ کنند شاید که کرد و کلین
نهندش بد بهتر بدانند و الله تعالی اعلمت باید بدانند **فصل سوم**
عمل زبر جد ساختن پارند مینای بنز چند آنکه خواهند و کلین نای سازند
بر نوع که باید بعد از آن شب کانی باب حل کرده موجود بداند و
از کلین نای مینای بنز را بر شغال شب رسیده در نهند و با شش نمرگ کنند

چون بیک کرم شده باشد چنانکه گشت بران قرار گیرد از آن شب بمانی حل کرده
موجود بدارند و از نگیس های مینای بزرگ بر سفال آب رسیده نهند قطرات
بر آن نگیس های چکانند لایزال تا سه گرت کرم و سرد کنند بعد از آن دست
باز دارند و بشویند بترقی از رکلی بدید آید که هیچ فریده از آن
نمرد فرق شوند کرد و هر جا که خواهد بکار دارند که چون خواهند بود

432

مقدم در ساختن فیروزه و الماس قوسی و نیلی و مرجان که
از کافی فرق شوند کرد و آن چهار فصل است اینست تاواند **باب هشتم**
در ساختن فیروزه پاره دو جزو مینا یعنی رنگ سلیمانی دو جزو
و سرم اصغهای دو جزو و اکنه سلیمانی اسمان کون بلکه یک جزو
بکوبند و با یکدیگر بچینند بعد از آن باز دو جزو سپید چندانکه باید بکوبند
و مانند هر بر مملای کنند و بهر وقت از جرد و قراط از او بی که باد
کردیم از بر او نقره در پشت ورم بگردم از سیاه مصعد رخ قیراط

بخوان

بعد از آن همه را در هم بامیزد و بستر که بسایند بکند از او پس سرچین آورند
 فروزند پاک مکنزه در رعایت لطافت بود انشاء الله تعالی **فصل دوم**
 در عمل الماس قوی و شمس نمیکویند اما ساختن آن چنانست که پانزده تود
 کشمیر و انرا بر چرخ بگردان الماس بسایند بهشت پهلو خواهد خورد و
 خواهند بزرگ و عظیم روشن کنند و پس بر سفال ناز سیده نهند اش
 عظیم گرم کنند میرتبه که انگشت بر او قرار گیرد و در حدتش نگاه دارند چنانکه
 از بزرگ اش نه ترقد و چون چنین گرم شده باشد در میان ریز چوب
 سوود نهند و بالند و هم در آن گذارند و در کاغذ بچند تا بجدی که
 ان الماس سرد شود پرودن او سه نوبت همین عمل کنند با چهارم پرود
 او رند و در آن کنند و در پنجم بچند توفیق خدا بیغالی برکت شمس باشد
 اچکنه و چینی را بر دو کس الماس اصلی فرق ستان کرد این صفت بر اصل بود
 انشاء الله تعالی تا داند عمل کند قیمت نمایند و ارا علم بالصواب **فصل دوم**

اندر صفت الماس نعلی و این نیز لغایت لطین است پاره ندر کشیرک چنانچه باید کرد
بعد از آن رز و چوب را بشایند و عشر ز رز چوب نیل ما و بی کنند تا بر هم آمیخته گردد
بعد از آن چنانچه الماس قوسی و رعل او روه بود و ندر بر آن طریق نگاه دارند
بتوفیق اله تعالی الماس نعلی رخ نماید که در کینه بغایت اعلا بد **فصل چهارم**

اندر صفت مرجان پاره ندر کشیرک و میش که اول یک او روه باشد پاره ندر

434

مهره صدف شکسته که اندام او مهره گویند ششدرم از آن و لاکه طلسبان

الهند که هندوان بر آن ناختن مارنگ میکنند و درم سکه از آن ششدرم

سکه و درم شکر ف بار یک صلایه کنند و جابه پز کنند و با بشیر و لاکه

یکجا تر کنند و بر شند و بهم ساقیرند و علوله سازند بهر نوعی که خواهد

بعد از آن قلم کو سهند پاره ندر او را پاک کنند بشویند و خشک کنند و میره های

کلی مذکور و ز نعلی کنند در میان مهره هر قدر یک بر یک بر با بان نهند و

بهم بچند و سر نعلی می باید که ندر نا خشک شود و پاره ندر و یکی پاکیزه و نیم

آب پر کنند و مقدار چهار انگشت بنهند و اندر بالای آب بیزند چنانچه تمام
 رو به آب گرفته باشد بعد از آن سرد یک به نهند و بقدر دو و با پس
 انش کز چرب کنند بعد در فرود آورند ملی مذکور را برکشند و در سایه
 بگذارند تا سه روز بگذرد بکشایند مرطابهای لطیف شود پس از آن
 چرخ جلا دهند و سوراخ کنند بفرمان خدای تعالی **مقدم**
 در رنگ کردن عاج که از هر رنگ و این شش فصل است **باب ششم**
 در رنگ کردن عاج که بزرگ باشد اندران و بیرون او و از این بسیار
 اسان تر توان ساخت پارند عاج لطیف و از آن هر چه خواهد
 بزرگ شد بعد از آن اندر در شیر کاه و اندر نند و اگر شیر کاه نباشد
 در میان جورات ترش اندازند و شیر ما ب است و در جا کجا پس
 باید کرد چون یک شبانه روز بگذرد و پارند ز کفار تر سائی و هر روز
 نیم سیر برود و در سه جورات میزنند و میکرد و اندک کرده روز

چنین کنند بر هر یک روز کار از رنگ گیرد و اگر حمل روز کند جهان برسد
و هر سبز کرد و لطین شود و در خواه کرد و اینست تاواند **فصل دوم**

رنگ سرخ در غایب خوبی بپارند علاج تر آشفته و او را یکمشته و بیشتر

کا و سرخ بچینانند تا بدان غایب برسد که اگر کار در بر او نند خواهد که
نقش کنند فرود رود آنگاه بپارند رنگ لاکه و آنرا از شیر ترش ^{میان} _{درد}

رنگ لاکه اندازند و سه شبانروز بگذارند تا مطلق برنگ لعل گردد

هر جا که خواهد بکار برود قیمت درت رسد اینست **فصل سوم**

رنگ لاجورد و این نیز لطین است بپارند طبع را هر چه خواهد اندازند

بتراشند و آن تر آشفته را بجعلات ترش فرود برند و هر روز

نیل خوب ساویده قریب دو روزه روز در و اندازند و اگر

رنگ تمام خواهند بعد از یکماه هم اندون و پروان لاجورد و ذکر کرد

بفرمان خدای تعالی تاواند اینست بجهت اعلا آید **فصل چهارم**

که

اگر خواهند که عاج را کند سیاه کنند پارند پوست انار بکوبند و در پاتیل
آهنی کنند و آب در وی ریزند و آتش کنند چون بجوش آید
بار فرود گیرند و سونس سوزن کران بر وی ریزند بکند از بند
و غزریاب نارنج در وی کنند بجایه روش کرد و در میان
و هر روز که علاج اندر او باشد بزمان خدا تمام عاج سیاه لطنی
شود انشاء الله تعالی اینست ماد اند قیمت آرد **فصل هشتم**
در زد کردن عاج پارند علاج هر چه خواهد از آن بسایند و در
میان شیر ترش اندازند و باید که شیر ترش دیگر جدا باشد و
هر روز با در پیج میرزد و خوبه صلایه کرده و نه درم رزنج
نیک صلایه کرده بر او کنند و بگردانند تا چهل روز اندرون
و بیرون رزد و نارنجی کرد و در فایه خوب انشاء الله تعالی **فصل نهم**
اگر خواهند که عاج را کل کنند تا زود هر چه خواهند بسازند پارند

خرد عاچ و در شیر کاه و فرور بزنند و بعد از ششبار و زان خرد را
 از شیر پر و ن کنند و ششم بعض پاکیزه به برند و با هم آمیزند بعد
 هر چه خواهند از آن بتوان ساخت و بگذارد تا خشک شود و بعد از آن
 او را بسایند و عجایب پیشند عجب نکر که بود ایت **مقدمه**
 در علاج بلور یعنی رنگهای غیر مکرر و این هفت رنگت که بسیار کار
 از آن ابدان است و الله تعالی تا و اندر که عجب کار یاد اعلایید **باب نهم**
 در رنگهای بلور و این به شور ساخته اند تا چون رنگهای بر آب طلا
 کنند و در شور برندان آبگنه را شسته نشود و هموار پر و ن آید
 و این جلا جلا که ذکر کرده می شد بر که بنگو سخی کنند تا بر او پر و ن
 اید که نون رنگها را که با و کینم اول رنگ با قوتی و زرنج زرد و و خرد
 گوگرد و بر جزو شب یا نخی کچر و سخی کنند خاک که گفته اند و در زجاج عمل
 نمایند رنگ لاجورد سیم سوخته و وارزه فرود تو بال این نور سیم

438

لا جورد

لا جود دی چهار دانگ و جزوی یک روز باب و نیل بر سر ز سخی کنند
و یک روز با سکه که آنکوزی به بار بر نذر کن طبنوقی سیم سوخته با ریخ
بوزن یکدیگر باب مورد و تر تا حنک و اگر آن نباشد تا آب برک
لبو بر دارند بگویند بر کانی روانی بگویند شکر فیشش جزو سیم سوخته
بکمز و قلع طار نیم جزو بگویند و شش و ده است رگ سیم لطن سیم
بستاند و بگویند و باب مورد بگردنک فیروزه و نکار تر سکه
مس نضیا و سیم سوخته خرد بگویند صلابه باب مورد و بر گردنک بگرد
زرنک زرد لیموی روی سوخته کچر و زاج و و جزو سخی کنند بگویند
فصل نذر کردن بلور و کداحن و سرخ کردن بلور و این هنر عمر است
پارند بلور را دینگو بسیارند و ده درم دو درم برنج و مشتق بر او
افکنند و بگردانند و بار بسیارند و با سنگ بشویند و دیگر بار بگردانند
و اندک برنج دیگر بر او افکنند و بدان قالب که خواهند فرو ریزند

که بگوید بر اید رنگ سبز رود و سوخته و درم و خون سیاوشان بگذرد
 برنج درم بزرگ رطل ملو برنگو شود رنگ زرد بر صد درم آبکینه
 سفید درم توپا و کدرم زجاج و بگذرد و سوخته نهند بگذارند
 رنگ بر جید بگردد آبکینه و رنگار از هم برابر نغابت خوب بود رنگ
 مرغ دل را با و در جرد برنج بر صد جرد ملو باید نهاد که بگوید در سنگ است
 آبکینه صد و پنجاه درم مرغ درم سیم سوخته چهارم با هم بگذارد رنگ
 رز و نارنجی سدرس سار زیز میزنند و با بلو زاندر کوره به بند

تا بگذارد رنگ گوگرد اینست تا و اند قیمت خواهد اید فصل دوم

در سحن رنگهای فرکی و بطانه چینی و این بهترین رنگها بود و ستود
 و رنگار و در بطانه و غیر بطانه بکار اید و بطانه چینی سه نوعت و رنگی

که ستود و بکنج و در چهار فصل بیان می شود اینست تا و اند فصل سوم

فصل اول در سحن کوز مرغی که نامدار و ستود است که بسیار بکار

ابنت پارانندگ شیره دارد و هر چه بر سقطری سه جزو رز و چوب
بجزو و چوب بقم و جزو و اسپند سوختی کچر زو اب اکنور شیرین و جزو
و جله را بر هم کنند و خرد ب یزد پس در او نذی مین کنند و سی جزو
اب در وی کنند سه شانه روز بگذرانند تا نیکو گردد و بعد از سه شانه روز
یکم و نوبت در سه روز در آن ریزند و با بش نرم بچوشاند چهار جوش
بعد از آن جمله حلاط پرورن او رند و صاف کنند و صبح جزو نبات
دو پارچه درین اب اندازند و بچوشاند تا بقوام اید مثل حلاط پس
از دیک پرورن او رند و بگذرانند تا سرد گردد و در شب سه بار بپزند
وقت حاجت اگر در نقاشی خانه کار فرمائید مانند لعل سیلانی باشد
و در قلم بگذرد و اگر نقاب ز کفار مانند والا و اطلس و غیره بدان
قالب بند و چون خشک شود و ورق ریز بر بالای او چسباند بغایت
روشن لطیف نماید اگر زهر هم چسباند نیکو بود و در بطانه چینی ملائمه

باشد و بسیار جا بجا را بدایت تا داند عمل است و اعلم **فصل چهارم**
فصل دوم صفت بطانکه استوده بود بسیارند این سوخته که از تبه
اینکه آن می افتد بر تنک طما و سی می باشد و کبر و صاف کند و
پاکیزه و در صلابه اندازد و ما به و غن ما کسل چندان مالند چون مسکه
شود و انگاره بر آتش نهند در میان طرف اینی چندان نهند که روغن
در و نماند آنکه سم کاو و را بسیارند و بسوزانند تا خاک تر شوند بعد
نشسته را در او نذاهی کند و آنرا نیز بسوزند تا سوخته شود بعد
طلق سیاه را با پودرند و چندان بکوبند که چون سرمه کرد بعد و در جزو
و ازین طلق و در هر دو ملک با نخی در پودر کنند و یک سرش محکم کنند
بعد فکلم کاو و را اینک بسوزانند و یک صلابه کنند بعد و در جزو آن
این سوخته یک جزو سم و سوخته یک جزو ما کسل سوخته یک جزو نشسته
سوخته یک جزو و طلق سیاه محکم نیم جزو استخوان فکلم کاو و سوخته در یک کبر
افکند

افکند و چندان صلاهی کنند که مانند در چسبند کرد و آنکه بجز ز کوفته در سنگ
 مذکور و بجز ویشتم ماهی دو جزو و روغن کمان پاکیزه دو جزو ویشتم
 پزیرنیک صلاهی یافته بود این جله وار و او در ماون انهی بگویند چندانکه اگر
 چسبید که نتوان کرد بعد از آن اگر نرم خواهد جهت ساده کاربرد و
 کمان بنک اهل کنند و اگر در میان صد کاربرد کنند و هموار کنند چنانکه بر کار
 پیوستند و در اقباب نهند و کاغذ یا بر سر او حکم ماز غبار محفوظ بود و
 چندان بگذارند که اگر ماخون در روز نذ فرو برود و آنکه بسنگه مالش نمایند
 چون هموار کرد و طلق سپید محلول و سپیده قلعی و بلور سرد و چون
 حریر در میان رکوبی بنند و و کوسه لوکو کرده اما چنان باشد که این
 که از تلاوت کنند و در عطایه بمانند چندان که جلا گیرد و مانند اینده چینی
 شود که روی توان دید بغایت سخت باشد این را عطایه اصلی گویند
 آنچه در چنین معروفست اینست باید که از غبار نگاه دارد **فصل پنجم**

فصل سیم بطاذه اصلی که او را رنگ فیروزه خوانند که چون سکه کشید
و جلا بود و ما بخراب نشود پانزده کار فرمودنی ده جزو هشتم
دو جزو دروغن کمان دو جزو و اول از کفار را چندان اصلاح کنند که
که غبار ک کرده بغایت نرمی و آنکه باروغن کمان بازنند و در صلابه
حوب بیند بعد از آن سرشیم مذکور صلابه کرده لطیفی که گفته شده است
در آن مرتبه داخل کنند چنانکه سرشیم مذکور در صلابه پسند که شکستوان
بست به یکدات کرده هرگاه خواهد بکار بر بندر و در خشک خواهد شد
و جلا همان طریق که گفته شده است از فیروزه فرق نتوان کرد در آن
خراب شود و در رخشنده و براق باشد هر چه خواهد کیند **مصل هشتم**

فصل چهارم بطاذه سیاهی کوزه فرکی به جزو هر سه جزو پنجم و ششم
پنجم جزو دروغن کمان پنجم و نیم چندان صلابه کنند که یکدات شود اگر
روغن کمان شکست شد پنجم و سکه سیاهانی نیم جزو بر او فرزند و در صلابه

بغیر کند

444

تقصیر نکنند و بکار برند طاووس سی نیکواید مانند سکه طلا دهد و براق بود

و باب خراش شود استعمال نماید که این بغایه خوبست **مقدم**

فصل نازدیم در ساختن تیغی فرکی که چون کاغذ بتوان چکد و

وبراق باشد و این و آنگونه برود و در خند خند کند **باب ۱۶۱**

فصل اول بارند این نعل اسپان چنانچه ساویده شده باشد چنانکه

خوانند بر هم نهند و کمی کنند و چه خواهد اران سازند و هر بار که امر

از آن می پروند ارند و کار کنند چون باز در آنش خوانند بر دین از آنکه

باشند برند ما با ساجی که از آنش خار کونید و از آن آب سرد کنند و همین

عمل کنند هر بار با ساجی سرد کنند تا وقتی که آنچه میزند تمام شود

نرمی او بحدی باشد که بر مثل کاغذ توان کرد و براق باشد و دراز

بردارد آنگونه است هر چه داند عمل نماید که خوبست **مقدم**

فصل دوم ساختن تیغ محرابی که بغایه لطیف بود بارند چنانچه نعل آن

443

دو قرص بسازند و سوراخی چند از پشت باوه در آن قرص آهن کنند
پس سازند دو درم سرب و چهار درم قلعی و دو درم مار قشیشاد و دو درم
زینق مصعد و دو درم ریزه سرب و سبب بگذارند چون که اثر شد مرز قشیشاد
اس کنند و در آن رفته و سوراخ طایفی این بریزند و هر دو طوق آهن کجا
کنند و بر هم نهند و در زمانه ای که کل حکمت حکم وصل کنند و در اوقات
تا خشک شود بعد از آن در آتش اندازند و بد مند و پرو ن آرنند و بگویند
و هر بار آتش اندازند و بردارند و بگویند خپانک در پشت یار یا یاده
هر دو طوق کمی کشته باشد که خواهند از آن تیغ محراب سازند و اگر خواهد
کار و کتار و بسازند این عمل مصراست در قیمت مهری آید و لایق خزانه
پادشاهان بود استحال کند که نیابت عجب است تا اند **مقدمه**
باب دوازدهم در ساختن تیغ و پیکان که چون دشمن از آن بطلب
باید زخم او بسج و جبهه نشود و هلاک کرد و این چهار نوع است **مقدمه**

446

فصل اول

فصل اول با بر ندهن مزه ده جزو و زهره سه جزو و از زیر سوخته و بر
برنج سه جزو بر هم امیزند و در بونه بزرگ کنند و بشکارد و پی در
و بازش قوی بگذارند چون کداحه و در بول خمیر بونه را فرو بر بند
تا سرد شود برین طریق سه بار بر این عمل کنند بعد از آن هر چه
که ازین این بستند از شیشه و تیر و کتاره و غیره هر گاه که حاجت
دشمن بغیر از هلاک شدن دیگر حلاجی ندارد و تاواند **مقدم**

فصل دوم آب روان که چون بریده شود و خراشیده گردد و هلاک
شود و اگر چه مقدار کمی سرسوزن بود با بر ندها یک کنند و سیرکن
و خاک و در آب بگویند و در بول خفته کنند و تنغ و کار و دونه
اندازند و تا بنده بجهه نوسان در کشتیقال بگویند و در آب افکنند آنکه آنرا
در آن آب عوطد دهد که چون خراشیده شود امان نیابد **مقدم**
باب سیزدهم در آب دادن تنغ و کار و بلا شمال بودن چاه فصل

فصل اول آب وادون چنانکه روی دران توان دید و بدل نموده
و بران باشد بگردن شب یا بنی نوش در سبانی از هر یک بجز فو ستم کنند
و در آب بگذارند و آب و هند کار و باشمیر که روی دران توان

دید استعال کنند که نغایت کار خوبت بکار برد اینست **مقدم**

فصل دوم آب وادون کار و شمشیر خاکه فولاد را بنزد و بخاشد و

غره را پس بپارند طلق اندوده بروی بول خیمه ریزند و آب دهند

مثل ندارد و خوب بود که نغایت کار را علامت تاوانند **مقدم**

فصل سوم آب وادونی که چون بر روی بیکو نشود پارکل سرب کینز

درد و راهیم با پرند و تابند و آب و هند نگو کرد **مقدم**

فصل چهارم آب وادون که چون بریده کرد و به نشود دشمن جلا کند

نمک سرب کین با یکدیگر با پرند و ببول خیمه کنند و جروی رزنج در او میکنند

و بالند تا بگذارد اکتا گرم کنند و دران آب غوطه دهند که دشمن ازان

نم

448

زخم به نشود و اینست تاواند قیمت بغایت معلوم کرد **مقدم**
باب چهاردهم رنگ کردن بلور اگر چه در باب سوم گفته شده است فاما
انچه در قلم آمد و شرح هفت رنگ گفته شود و اینست تاواند **دیگر**
فصل اول در رنگ کردن بلور یا بر نند بلور صافی و کینه‌ها سازند و جلا
دهند و از راه بگردند و در آتش به سندان کشیدن و آنکه بر گیرند و در آ
زندان پس زندان پس دیگر باره با آتش بر نند و بگردانند و نفس کشیدن پس
بر گیرند و در آب زندان رنگ پس دیگر با آتش بر نند تا به پند که سپید شده
باشد بر گیرند و در کانه چینی نهند سو پس در رنگ نند در میان رو
کوهی بدل موم سپید و آن چنانست که موم بر سر آتش نهند و رو ماس
خرد بگویند و در میان رو ماس کنند و در یک دیگر بر نند و بلور
در آنجا نند که اگر رنگ باشد چون به پند که رنگ هنوز بر گیرند و اگر بر
خوانند بگذارند بکلیله دیگر چنان شود که دل خود خواهد **مقدم**

449

فصل دوم در رنگ کردن بلور سرخ که بابای قوت پهلوزند پاره صغ
صنوبر و مشقال و قطران شامی و زیت از هر یک نیم مثقال زهره کاد
بهم آرند و چندان بهم بمانند که در وی تری مانند و حل کنند نگاه بلور
کرم کنند و در میان این اخلاط نهند سه ساعت و چنان باید که اخلاط بلور
پوشیده دارد و زیر و زبر نارنگ گیرد مانند قوت **فصل سوم**

450

لیکن بلور را کرم کنند و در شب مایخی افکنند که انش محلول بود باب
و نگاه بهم بجوشانند یک نارنگ کردن پس کار چنانست که از معدن آب
بارندند و ابدار برودن ابد و اصل انست که رنگین کرم کنند و در آب
شب بعم بخت و رنگ گیرد نگاه کرم کنند و در آب نیم خنجر افکنند و از بهر
جلاد از بر و عن زیت چرب کنند و باب ابک مالند و اگر در موئی
بادر کاغذ به بچند و بالند اگر جلی گردد و رنگ سبزه بماند **فصل چهارم**

لیکن بلور در طبق میکند و به آب بوستان افزوز یا باب بعم بهم رنگ علی
بکند

میکنند و بمصطکی بهم میچسبند و شفاف و انبکومی ابد و اگر ملور ابد و اگر ملور
کرم کند و در آب بقم نایاب بوستان افزور اقلند رنگ بدیزد و اگر زرد

نرجهه رنگ کنند بهز ابد اینست تا و اند خوبست **فصل پنجم**

رنگ زمرودی زهره کا و سخی کند و مار قشیا ذهبی بستاند و در
روغن اب کرده اقلند تا خیر شود و انگاه دیگر زنگار و مر قشیا بهم سخی

کنند تا خیر شود و بلور کرم کنند و در میان این اخلاط هند سه ساعه

بگذارند که زمرودی ابد سلو کرد و انشاء الله تعالی اینست **فصل ششم**

در رنگ کردن ملور بستاند ملور شفاف لطیف سلو مالند تا سفید کرد و

انگاه بستاند و مانسی کوئی صاف و رنگش مانند لعل بود و با جزه سوم

صاف بر سرش نهند تا بگذارد و تا خیر شود انگاه دیگر زنگار و مر قشیا

بهم سخی کنند و بلور کرم کنند و در میان این اخلاط هند سه ساعه بگذارند

و در مانس و ران اندازد و قدر به آب کلان فارسی داخل کنند تا فر

خرد و رنگش خرد خون کبودتر شود پس مکن در آن نشیند تا گرم شود و سسند
بر گیرند و بر سسنگی پاکه نهند یا در صحن صحنی تا سرد کرد و چنانکه دست بر آن نهند
دست سسند پس بر گیرند و در میان رنگ اندازند باید که رنگ بر سر
باشد و کداحنه گرم و در سرد معدل باشد بسته بنود تا رنگ مبرد و اگر گرم

بگرد تا معلوم باشد و السلام نیت تا دانند هر چه آید **فصل هفتم**

رنگ بلور نیم چنانکه پسندیده باشد پاره رنگ بلور کشید و بر کردار
بلور یعنی شکل نعلی هر نعلی شها سازند پس سکه سلیمان را باب نریخ بسایند
و برین مهر ماطلا کنند و بگذارند تا خشک شود و انگاه بکار خانه آبگینه کرد و در
یکساعت در گوشه نهند تا رنگ بر آید بر دید و بعد از آن بیرون آرند

بفرمان خدای تعالی بر لون یا قوت نیکی باشد در عین لطافت **فصل هشتم**

در رنگ بلور خایت اعلی و لطیف که بستوده بوده پاره نمودم الاوجه

بگردد و در نریخ سرخ بگردد و عقاب زرد یعنی نریش و در زرد مصد

که سرخ شده باشد کچر زوار روغن بلسان کچر و از نطف سپید کچر و
از قطران شامی کچر و دار و مار جله را با بند و قطران و روغن پاپون
تا حواله مرهمی شود انگاه فرا کوبند بلور سنگ صافی و از و کتلهای و مرهم
سازند و آنچه دلخواهد و از او بویوت کنند از من که در غایه سرخ باشد
و دار و را جله در بویوت دیگر کنند انکه بلور را در بویوت من کرم کنند چون
مرهم سرخ شود و در آن و اروی همچون مرز و بر نند که در بویوت و بکرت
چنانکه در میان و ادر غرق شود بکبار و تا سرخ شود انکه او را همچنان
با و ادر و در خمر که نه با سر که که نه آنگند سپردن ابد مانند با قویوت **مقدم**

در عمل منیا کاری که بغایت اعلی همت رکن باشد و ان دو فصل **باب ۴۱**

بایست که خرد با بند سوده و پخته و ده جزو شکار سوده کچر و در
سوجه کچر و سپیده از زیر کچر و جله بر هم امیزند و در بویوت و میل کنند
چنانکه از بویوت اول در بویوت دوم بکند و بر یک دیگر استوار کنند باید که در بویوت

ساخته باشد بر شمال بر نوبل نهند و آتش قوی کنند تا بگذارد و آنچه لطین
بود در نوبه ز زمین جمع خواهد شد بگذارد تا سرد شود بنوفس خدای

عزوجل مینای سبز کنند با بند هر گاه که خواهند کار بند **فصل دوم**

رنگ آبگون پازند همان سنگ که ذکر از پیش رفت و در جزوه و در جزوه
سپیده از زیر خالص بجزو شکار بر همدیگر میزنند و بر همان طریق عمل کنند
که مینای سبز کرده اند چون از نوبه پروان دارند مینای بود آب کون

454

لطین روشن رنگ آسمان هر گاه میخواهد عمل کنند اینست **فصل سوم**

پازند و جزوه سپیده و در ب خالص بجزو شکار بود و جزوه اصل
یا پازند بر همان طریق عمل کنند چون از کار گاه پروان اید مینای رزد

بود بلون یا قوت رود آتش و آه تعالی اینست تاواند **فصل چهارم**

پازند و جزوه بلور صاف کشیمز سود و بجزو شکار و بجزو سنی
بجزو کبریت بکلی کنند و بجزو سپیده از دیز جمله را با هم پازند بر همان طریق

کود...

که در نیای رزد عمل کرده بودند بهمان طریق نگاه دارند و چون از بونه
پروان اید بتوفیق خدا بی عود جل رنگ لعل با قوت رمانی بود و اگر این
عمل عامل صاحب دولت کند رنگی در روی دهد که هیچ امر دیده از لعل
بدشمنی و یا قوت رمانی فرقی نتوان کرد و هر چه خواهد کند **فصل نهم**
که مقابل برنگ او برنگ فمروزه اصغمانی پارد جوهر اصلی ده جرمس
سوخه کچر و سبده از زیر کچر و سسکه سلیمانی نیم جرم و شکار کچر
و هم را هم کند و در بونهند بران طریق عمل کنند بکارند ناسر و کرد
پس پروان آوردند جوهری آوردند جوهری چکیده باشد مانند فمروزه
کافی هر کجا خواهند کار بندند در مستحان در رخ ندارند **فصل دهم**
در صفت کینه های لطین ستوده پارد چهار جرم و شکر ف روی چهار جرم
رصاصی سوخته بکوبند و بکنقال اقلیمیا، سیم و هم را بکوبند و اندر
مغزقه این کنند غیر اقلیمیا و کبریت با اول فراید و نجاند تا میخ شود

پس فرود بریزد و سر و کند و با بند و سر که ترش و حکم کنند از رسا به دو
بوته نهند و بد مذتاب کرد و سخت شود پس انرا سرد کنند و بپرون

اورند سگ یا قوت مرغ بیکو بود بخرج جلا و بند است **فصل هفتم**

۱۵ صفت گھضایی که دست انگشتان عورت بدان رنگ کنند از همت

رنگت این را جمله حسن و ملاحظت و موجب انگبین او به ترش شربت محبت است

و این چند نوع است مجرب است بغایت اعمال است تاواند **فصل دوم**

در رنگ کردن طلا و مسی فلضند پس دو منقال تو بال این سه منقال پست

انرا ترش نیم منقال جاوه منقال حور و کوبند و به بپزند و با آب کب

چغندر خمر کنند و پر دست نهند و یک ساعت بگذارد و بشویند طلا و سی

بیکو مجرب است تاواند استعمال کند هر جا که برودند **فصل سوم**

چنانچه منقال و سه وزاج از هر یک دو منقال با بر و منبع عرب

از هر یک یک منقال تو بال این و زرد نیاد از هر یک نیم منقال از هر یک بکوبند

و جمله سر که گشته بر کبرند و بروست نهند و اگر کاغذ نوزخ خوب بپسند بر اندازند

دست و انگشتان و رنگ بر زیران بند و بغایت خوب است **فصل چهارم**

ز کار زنجفالی زاج کبکفالی شبیه است مثقال و زرنج و روغن و صحت و وضع

هر یک کبکفالی و زعفران سه حب جمله را بکوبند و با دو مثقال جاپا میزند که

با سر که بر شند و بروست نهند رنگ فیروزه بکنواید **فصل پنجم**

خون سیاوشان چکیده و جوهر و سه و زعفران و عروق کرکم از هر یک

بجز و مصطکی نیم جزو و هم را بکوبند با آب صنم عربی بر شند و بروست

ببندند و بگذارند کتب زکی نماید بغایت لطیف بکسره آید **فصل ششم**

بکسره لاجورد و عروق کرکم و دو سه از هر یک بجز و زعفران مصطکی از هر یک

نیم جزو و این جمله را بکوبند و با آب صنم عربی خیم کنند و بگذارند

تا یک سر و درود و بروست ببندند زکی لطیف و در غایت خوب است **فصل هفتم**

بکسره پوست نریخ تر و حکنان هر یک جزو یک کوفه و پنجه با هم خندان

پا منند و سه روز مار زود سه ورم قلعند و دو ورم اطه و نیم ورم مصطکی
باب نیم گرم خمیر کنند و بگذارند تا یک سرشته کرده و بر دست بندند

که همچون بر عباره کنند بگویند اینست تاواند هر چه داند **فصل ششم**
بگردن خنایت ورم و ایک سر منقال و مردار سنگ سر منقال و زانج و
صنح عربی و کیمیا سر منقال و نیم و لاجورد سوده نیم منقال باب سده ششم
مربع خمیر کنند و بر دست بندند رنگ بنفش بغایت لطافت **باب ششم**

458

صنعت بختن شجر روی و رمایی و زالی و مصفا و قهرسی و فرنگی
و فارسی و غیره هفت نوعت بهار و تاواند خرباید **فصل اول**

در بختن شجر روی پانزد و دوازده جز سبب خالص و هشت جز
گوگرد بر هم بجلی کند بعد از آن بارند قراب سبب پاشراب مایه ان را با
حکمت کرده حک کنند و ان بجلی را در ان شیشه اندازند بعد از آن بخور
در پنج مرغ بسایند و در شیشه اندازند بسوزانند تا هم بجلی کرده و مخلوط

بعد از آن

بعد از آن سرشینه را بنمک استوار کنند و بگذارند تا خشک شود و یار دیگر
هم از آن سرشینه احکام کنند و بکل حکمت اندر کبرند پس یکی بزرگ را
پارند و قدر یک ریگ در آن اندازند و برشینه فروز پرند چند
دیک پر از ریگ کرده و شینه در میان دیک پنهان باشد و گردن
دیک بکل حکمت برسد چون حک شده باشد و در دیکدان نهد شینه
دیکدان بکل استوار کنند چنان که اثراتش ان هیچ طرف بزودان نزود
و یکای پس اندوزاتش نرم کنند و دیگر در حد اعتدال چهار پایی دیگر
اتش دیگر اتش سخت کنند بعد از آن دست بکار بگذارند تا سرد شود پس
شینه را استوار کنند و بعد از همته بیرون او زند بکنند خلا احوط
مصعد کشته و کسوف کشته روی شده بلا مثال بسیار جا بکار آید **فصل دوم**
علی شجر زاویا پسندیده و این نیز بلا مثال است با پزند سرب
چندان که خواهند در دیک تو کنند که آب نرسیده باشد اتش نرم

بزرگ و گف کند و خوب یا نه با بلیه میثورانند تا جمله سپید کرد پس

سپیدار در بز موم کرده باشد یعنی سفال چیزی که در و بریان

میکنند با این حواقد بود بریزد همیشه خوب یا نه می جنباند وی بشوراند

و آتش در بز موم کرده باشد جدا اعتدال پس در هر زده سپید

شجرف تراوی ساحت رنگ گرفته پارند و برین سپید پاریند نهند

تا کیش بنام ز هر لحاظ نگاه میکنند اگر ز کبک لعل شده باشد فیما و الاله

سر روز این عمل کند تا خوب رنگی کرده و چینه شود بعد از آن بگذارند

تا سرد شود و پس بردارند هر جا که خواهند کار کنند اینست **فصل سوم**

عمل شجرف قبری که بسیار جا بکار آید بگرد سیاه خالص بهره درم

یکم نقل گوگرد بغایت سوده برش نهند و کل نمایند و در قارور

کردن دراز کنند باید که قارور و کلک کمره باشد و کل در غایت

مخفی باشد و قارور در میان کوزه سفالی سرفراخ چنانکه سر کردن

فاروره از کوزه بیرون باشد و کوزه را بر آتش خاکستر کوزه کنند
و پیرامین فاروره کوزه باید که خاکستر شیر گرم باشد و کوزه بجلگلی در
کونند و کوزه در کوزه اوینزند و سر کوزه محکم بگل گرفته چنان سازند
که گردن کوزه بیرون از کوزه باشد و بقدر پنج ساعت آتش
باریک زیر آن بجزورند و بهیزم باید که شش خوب باشد و چون
تمام شود بجای زینق و کبریت که کولوی شیشه نشسته باشد بردارند
و بکار بر بند تجربت و اگر خواهند سکو تر بود نیم دانگ نوساد در کانی
و اعلان کنند که بغایت اعلا و خوب بهتر است **مصل چهارم**
در صنعت شخرف مصفا در عایه خوبی ما پزند گوگرد در آب نیند سبک
در هم کنند بچده درم زینق یکدرم گوگرد و اسمان بعضی گفته اند
که بچده درم زینق در شیشه کنند چنانکه سر شیشه نشاده باشد و مصعد
در کل حکمت کبرند و خشتی بچده درم شورید شیر گرم نهند و شیشه بر آتش

خشت چینه نهند بقدر آنک لیان باد و مان بجوزند پروان او رند که بخیزد

باشد مجربست همه لایق تر هر جا که خواهد کار بندد **مصلح پنجم**

درس سخن از بخیزد و بی اساس نونت از نهاد که گفته شد بکسبند ^{مقال}

سیماب و دار زده منتقل گوگرد و دو منتقل رزنج لعل غایت سود

مانند غباری پس جمله با یکدیگر کجلی کنند و در کالنه کنند و شور و تابند

و آتش از روی بدر کنند و خشتی چینه در میان شور نهند و کالنه بر سر برد

نهند و سر شور محکم بر بدن روز و بگر سر شور بکش نمایند و کالنه بر گردند

شخرف باشد در غایت سرخی روی بیکو لطین و اگر در شیشه کنند و دو

او چقد و سباه بود و عود تا نیک معلوم کردد اینست **مصلح ششم**

نوع دیگر بسیارند مهران از بلور هر چند سنگ تر سکیو تر افروخته تراید پس

فرآگیرند از ریش خالص یک و نیم در غایه سکی و صاف کنند و هم چند

آتش یعنی گوگرد چنانکه میاید روشن و آتش را کجوب و در شیشه کنی

در کل حکمت گرفته و زینق در و افکن و این مهر را در و افکن و سر سوار کن
و متورنگ کرم کنند و شبه بکبش با نرور در شود کرم نهند و بر شود
حکم گیرند علی الصباج که سر شور یکس با نرور برمان رنده که هرگز نبرد چون
شینه پروان آورد مهر ما هم لون با قوس سرخ باشد و این در شینه
بود تمام شخرف روی لطنی در غایب لطافت باشد **فصل سیم**
در ساختن شخرف رمانی بلا مثال و این از همه سیکوتر بود و پارند پس
خالص و او را پاک کنند چنانکه در و سیاهی نماند و اگر بسند سوسنی پاک
کنند خوبتر بود پس چون پاک شود بوزن او رسخت را پارند
و بر صلابه بسایند و زینق بر و افکنند ما مرد و یکدات شود پس
در شینه کنند و سر او را بباروج و کل حکمت بگیرند و حکم کنند و کیش
در شور کرم نهند با مداد پروان آورد شکر ف رمانی باشد در جات
خوبی جلا از شینه جمع کرده پروان آورد و نگاه دارد **باب هفتم**

در رنگ کردن کاغذ مسیت و چهار رنگ قدیم و جدید مخلوط و لطین از جمله

اینست که ذکر نموده اید باید که با دوا در رنگ است تا داند **فصل اول**

در رنگ کردن عروسک گل کسبه یعنی معصفر یا پرندازین گل چند کنگ

خواهد و او را بنم کوفته در تعاریب کنند و اندک آب سردی زیر بند

تا نم گیرد و روز دیگر در یک وزغ کر باس چهار گوشه کنند و آب برود

464 برود و نازد آب بجلی برود امتحان به باره پنه باید کرد چنانچه مرغ

شود و اگر لعل کرد و هنوز زرد آب دارد همچنانکه به پنه امتحان کنند

تا پنه لعل کرد و انگاه آن معصفر را بیک سفشانند و در اخاب باز کنند

تا نیم خشک کرد و انگاه بکرو ساجی سوده را همزه سیر را بر سر برود

آشاند و بدست بالند چند آنکه معصفر کشته شود و غایت کشتن آن باشد

که قدری ازین معصفر در قلع آب بریزند بر سر آب استیکر کنند تا

و اگر در این آب آتشیند کشته شده انگاه در کر باس کنند و پاکو بنزند

چون اول ب بریزند اب اول لعل خواهد امد اب اول جدا دارند که انرا
عروس خواهند و مرتبه مرتبه از و گیرند بعد از آن چون خواهد که کاغذ
باجام رنگ کنند باینند اب انار دانه سفید باب لیمون یا اب انبله ازین
هر کدام که باشد قدری در میان زیرند و دست دران اب نزنند
چون کف کنند نوز در اب انار کم باشد دیگر سفیدند و چون کف کم گردد
اب التیاده ماند باشد نگاه پانند سپید هموار سبطه و قابلی در قدر
کاغذ باشد رنگ در میان ان قالب کنند و کاغذ دران رنگ افکنند اگر
غلط در غایت سبطه باشد و پاسب شستند در رنگ کنده اند و اگر کبریا
رنگ عروسک لطن اید چون خشک شود بهتر است و نه خواهد **مصل دوم**
رنگ پاز در حال در رنگ افکنند یک ساعت را کنند بر کشند پاز را
قبل از آنکه اب انار در میان کل معطر کنند در میان اب فقط بر کشند تا رنگ
بزرگد نمودن باشد بهتر و اعلا اینست هر چه داند بفرماید **مصل سوم**

زردی که اول از معصوماید و مابند کاغذ در آن بر کشند چون خشک شود در آب

سرخ بر کشند غماهی کرده بهتر و اعلا اید اینست تاواند **فصل چهارم**

و دو دانگ زرداب و چهار دانگ نیل کهنه بنظر لطیف اید اینست **فصل پنجم**

چهار دانگ زرداب و دو دانگ نیل کهنه رنگ چنی اید اعلا اینست **فصل ششم**

بشماند قدری زعفران ریخته در ظرفی کنند و قدری آب نیم گرم در رو

برینند و نیم روز بیشتر بگذارند بعد از آن پالایند و کاغذی در آن بر کشند

رنگی تر خواهند بیشتر بگذارند نقش در کاغذ گرفته بر اید اینست تاواند **فصل هفتم**

نمکونه بکنند و بهمان دستور برود در رو بگذارند تا خشک شود و اگر آن رو

و بگرخواهد که نقش کنند همین عمل کنند بهتر آن که آنچه فرماید بکار برود تاواند **فصل هشتم**

نشسته را بقوام رفیق بجوشانند و هر کدام از این یکتهار سیاه دارند در آن

افشانند و کاغذ در آن اندازند و بهمان طریق مذکور شده عمل کنند و در آب

خاک سبز چوب کهنه نیم برود و رنگ در رنگ مادی نیلی اول کاغذ زرداب

صاف بکشاید بعد از زه در آب بشلی که رنگ در آن بخاند بکشند اگر رنگ
 خواهند من همان پروان آرند و باز در آب صاف بکشند بعد بر سر میان
 زرد در آب چنگ کشند و اگر رنگ بر خواهد رنگ تو قن کشند تا رنگ خوب
 بر کرد بعد در آب کشیده همان محرقی خشک کرده رمارو دهد که در غفران
 کوشد عمل کنند اینست هر چه خواهد قیمت کشند زیاد چه نویسد **فصل نهم**
 بستند قدری بوستان افروز و همان طریق که رعفران کردن همان
 عمل کشند سبک آید عمل نماید قیمت اعلا آید و رستی پاکره در اند **فصل دهم**
 که بنی سفید و بنی لعل باشد اول کاغذ سفید بر بر آب معصفر افکنند چنانچه
 فرو نرود و بکندارند چون سبک بگرد و بر دارند چنانکه سرخی بسفیدی
 بخورد تا داند بهر چه کار آید بهر آنست کار کنند اعلا داند فرماید **فصل ۱۱**
 که بنی زرد و بنی سرخ اول بنی کاغذ را سرخ کنند چون خشک شود و
 بنی دیگر در زعفران افکنند بنی رو با ند نارنجی و نیم لعل باشد **فصل ۱۲**

کلی نیلست که در کنار باغچه که دیواران از خار ساخته اند میاشد و بچیده ^{محمد}

بالا میزد و لاجورد رنگ است اب او رنگ لاجوردیت و پای او سفید

لسلی میگویند و در خراسان ذلک میخوانند و او را پارانند و بگویند و اب او را

صاف کنند که عدال دارد او بر کشند که نقش کرده تا داند عمل است **مصلح**

چهار حصه اب رنگ و یکجه رز و اب لعل موصفرا بنیت تا داند عمل کند **۱۱۵**

کا عذباوی در رنگ ال بر کشند بز بر کشند شود در غایت خوبی رنگ کلون

۴۶۸

قدری بغم را باره باره کرده و در یکی پاکر بجوشانند و قدری سبده

حل کرده با او بر میزند و اول کا عذرا باب شب میانی برارند و خشک کنند

الکاه باب مع برارند و خشک نمایند و مهره زنند انیت تا داند **مصلح**

لیسوس حل کرده و صافی کرده و ورق رزینم حل چنانکه بریده ریزد و باشد

با آن بر میزند و اول کا عذبا شب میانی برارند و بگذارند خشک شود

بعد از آن رعفران که رز دارد بشویند و دار او بر کشند در روزی

نارشان

زرافشان شود برکت لیموی لطیف نشاء الله تعالی امنیت تاوانند **فصل ۱۹**

بگردد ز پرچم المقدار که خواهد بگوید و بعد از آن کوفتن در آب ریزد و کاغذ

در آداب برکت کند و چون بنم خشک شد قدری آب لیمون در آن آگیند

و اگر آب لیمون باشد از هر پای که ترش باشد کافیت بعد از آن کاغذ نیم خشک

و در آن آب کشد و خشک کند که بغایه ریزد و لیموی اعلا ایمنیت **فصل ۲۰**

کاغذ را بدان صفت که منوره شد با شب یمانی برودارند و در معصفر

469

برارند و اگر زرافشان خواهند راه بهمانست و السلام تاوانند **فصل ۲۱**

کاغذی که باب بنم رنگ کرده باشند با آب زاج کبود برارند با و نجایی کرد

انشاء الله تعالی تاوانند بکار و در امنیت استعمال کند خربست **فصل ۲۲**

کاغذ را باب زاج کبود و زعفران برارند فستق شود تاوانند **فصل ۲۳**

کاغذ را باب زاج و بازو برارند همچنان شود کاغذ سبز را باب بستم برارند

کاغذ شب و او را باب زنگار و سپید برارند حسنی شود ایمنیت **فصل ۲۴**

ط
کاعذراوراب زنگار مصفی و در عمل زنگار است برارند سبز شود مانند طو

نرم و لطیف و اگر زرافشان کنند سبکو تر اید چه بهتر است تا داند **فصل ۳۳**

کاعذراوراب زنگار کل نله برارند سبکو بود اینست تا داند **فصل ۳۴**

قدری سپیده باز زنگار کل نله بمانند و کاعذراوراب برکشند رنگ قلبی

شود از هر رنگ که گفته شد قدری سبط تر مگر پند و ده با نخده جوک

۴۶۰ بار رنگ پینه بر سران به بچده و بر کاعذشب یاخی داد و هر محل کل و

برگ بکنند چنانکه هر دو قلبی شود و زرافشان کنند خشک سازند مهره زیند

خوب اید هر چه داند استعمال کند اعلا خواهد اید تا داند **فصل ۳۵**

که گلگون صفت بود و اگر ماب لیمو بنویسد سرخ هر چه تمام برتر داند

اول کاعذراوراب محصفر برکشند و چون نیم رنگ شود بیرون آورند

محصفر که لیمو در او انداخته باشند و خشک سازند اگر ماب لیمو بسوزند

بغایت اعلا بود و ناشایست مانند گلستان شوند اینست تا داند **۳۸**

نزد و رفی را بکس صلابه کنند که چون غبار شود و باب صمغ عربی صفت
حل کنند و انصق رزنج نیکه کل بایند و صاف کنند و کاغذ در آن بر کشند

برگ سبک اید مجرب اینست عمل کند مرجه قیمت که داید خوب **صل ۲۰**
بخش بگویند و در کاسه چینی کنند و بگذارند تا صاف شود و کاغذ شب آویز

در آن بر کشند یعنی بر کف گل ناز باشد ان شاء الله تعالی اینست تا چه داند **۲۰**

در عمل زنگار بر زمین کشته شد کاغذ را در آن زنگار نقره بر کشند و خشک کنند ۴۶۱

و دیگر بر کشند و زرافشان کنند بهترین همه رنگی بود و مثل ندارد جدید لطیف

و ازین کاغذ برابر رز بود قیمت ندارد و تمامت رنگ و نقره خالص است **۲۱**

در صحت رنگار و این هفت نوعت زنگار بر زمین و رنگار ترسائی

فروغی و مصفا و بر فونیه و غیره و زنگار همی جمله در **فصل اول**

در صحت زنگار بر زمین با بر ندره مقال براده نقره خالص و در صلابه

اندازند و سه نوبت بشویند باب نک سینه و خشک کنند و چون سه نوبت

شسته باشد خشک کرده تا همچنان نوشا در کانی بسایند و سرکه بر آن
بریزند و نوشا در میندند میسایند تا خشک شود بار سرکه نوشا در میندند
میسایند و را بکنند تا خشک شود و دیگر مایه می شونند با هفت بار و هر بار
رسایند تا خشک کنند به هفتم بار چنان رنگاری شود که در نهایت بر آن
رنگ بود و از آنش عمران بزد من خوانند هم بر آن رنگ شده که طایفه
که اول در صحرا بود بدچار گشت از آن سبزه در من خوانند از غایه لطیفی که

452

دمیده باشد و السلام بهر وجه تا داند بکار فرماید اینست **فصل ۴**

پارند براده زهره یا کپوزه چندان که خواهند و بر صلابه اندازند و نیزه
اکو بر سر آن بریزند و صلابه کنند و را کنند تا خشک شود و باز بسایند
تا هفت نوبت نیزه اکو بر نیزه صلابه کنند و اگر در وقتی باشد که اکو
نباشد سرکه بریزند و صلابه کنند همچین صلابه کنند و هر آب سبزه بار که از آن
بگیرند در کانه چینی کنند و بگذارند تا بتوانم ابد با شرب هوا همچین صلابه کنند و

آن گیرند تا مقصود بود چون بقوام اید هر جا که خواهند کار رانند این احوال
 کنند و فرعون می گویند خوب و اعلا اید است هر چه کنند تا **فصل ۳**
 و این بس لطین است پاره بر او مس چند آنکه خواهند و در کوزه کنند
 از مس چند آنکه خواهند و در کوزه الی سرج و بوزن مس نوشت در کاغذی که
 پنجاه یک محل کرده باشند در میان روده که سفند ما بس یا بر کنند و در کوزه
 مس کنند و ربع یکی ازین هر دو مکن سفند نیزین ساویده بپزند و در
 روز شنبه آب می نهند و آب لیمو می زنند و صلایه میکنند و باز با جاش
 می نهند تا وقتی که مس در میان آب لیمو و نوشادر میریزند تا نوشادر
 محال کرده و زنگار در عایت اعلا نماید این را نام بزنگار ترسائی **فصل ۴**
 در صفت زنگار فرسته پاره کنین مس بر او و در سبوی مسین کنند
 و در من سرکه بر سر آن افکنند و سرش بگیرند و در شور کرم به بند
 و در شور بگیرند کیش و روز دیگر مریون او رند اعلا آید **فصل ۵**

۴۹۳

صفت زنگار مصنوعی که بلا مثال بود است مانند زنگار حمضی جزوی و از سرکه
سفید متطرده جزوی و بکند از نند تا زنگار حمضی در سرکه معتدل کرده
و سرکه بپزند و پس از اصف کنند و نقل آن بپندازد و آن زنگار
بگردد و را در قرع و اینچ بچکاند آنچه در قرع نماید زنگار پاکتر است
ازین زنگار بهتر است و درم زنگار دیگر باشد و بسیار جانها کاراید
بخصوص در رنگ کردن فیروزه بلا نظیر است هر چه دانند کند **فصل ۴۷**
بگردد مس صیقل کرده بغایت سنگ و پارند طشتی مسینه نو و پارند سرکه
منظوم که ماصف نرشد در محلول در او بود و صیقل بر همه جار طشت بچکاند
و استوار کند و در زمین نمک من کند باید که آن زمین نمک باشد
بعد از آن که همه شرون او رند و آنچه زنگار شده باشد بر آشفند
و آنچه مانده بود همین عمل کنند تا تمام زنگار شود و اگر مراد مس شده باشد
روا بود و السلام اینست هر چه دانند کار نمایند **فصل ۴۸**

۴۷۴

زنگارهای شود و بوزنگار و جزو مس به جز نوشتار و سبکی بهم
امحه کنند و سرکه اکووری نیز بر سر آن کنند جدا که ریزنا عرق شود
و سران محکم کنند و در بر کین است و فن کنند تا پنجم روز هر روز بر کین
ناره کنند و السلام آنچه دانند استعمال نماید نبراست **فصل ۷**
پارو برنج و شتیغ و انرا براده کنند و با آب گندم بشویند سه توبت بعد
انرا در پارند کسوزه بزنجی و پاراب ترنج بلک کرده و نصف براده شود
محمول اندازند و این کسوزه بر زرک باید و چنان باشد که سرکه و براده
نوش در از نصف کسوزه بیشتر نباشد پس و کمی را بر نشاند و نیمه دیگر
کنند و انش افزونند اما هسته چاکه فرو فرود و طاسی بر سر و یک
گردانند چنانکه کنارهای طاس از آب و بکر سرپون باشند تا عرق در
و یک فرو و پس آب میچشد و براده پتیل در آب ترنج حل کرده و بنهار
دسبزشود و در هر یک ساعت آنچه سبزشد باشد و ز طرف چینی میکنند

و باز آب ترنج می زند و زنگار بگیرند این زنگار بر چند زنگار ^{است} **اعلا نام**

در عمل صحن لاجورد و از ایتادون و این چنین و سسشن ^{است} **فصل ۱۱**

اندز ساختن لاجورد که با کانی مفا که کند پار و پوست تخم مرغ خرد کند
خواهند که بویند و با سنگ او را بشوند و بچوشت اند و کفن و سپ
چندان بالند و آب بریزند که پوست سنگ اندرون بپخته برود

و علامتش ^{است} که بر سر آب کدورتی مانند الکاه انرا سبک بایند 476

و در کوزه نمایند و بگل حکمت بگیرند و بگذارند تا خشک شود الکاه

در کوزه آب بکشد کران با جال کوزه کران نهند که آتش تیز بود

تا مدت یک هفته بعد از یک هفته بیرون آورند هم سپید در غایت

خوبی شده باشد بمانند جزوی ازین و جزوی براده زهره

با سنگ بشویند چند آنکه سباهی زهره برود آنکه ماید که جزوی نشود

کامی با بزنند و در خاک نمک دفن کنند ماید که هم در یک دیگر خوب

امیخته باشد بعد از فرد روز نام لاجورد کرده و اما در این معنی تو بال زهر
بهر باشد و سخن بکنو باید کردن و در و فن کرده و غبار نگاه یابد **فصل ۲**
عمل در از ایب لاجورد که رنگت حسن پیدا کند اگر خواهند که لاجورد در از ایب
کنند بکنو ترش که در این لاجورد است که لاجورد و در هر نو مابد و هر رنگ
سایه صفا به کرده و در روغن کبچد خبر کنند و یکبوته مزرک سارنده از
سویا بخ کنند و لاجورد و طلا کنند و سرش مهر کنند و در بود و کمر وصل کنند
که از بوبت بر بود خواهند و سوزن کنند بکند از زهره سرخ که در خشکی
طبع اوست از زهره اگر بکند درم بر صد درم و زنج ررد و افکند بر کس
سرخ کنند بجا به عجب بود و اگر نکند چه از و بر آینه قرع عوینا رنگت
پردن اید مانند لاله مکرم و لاجورد و حود بغایه لطافت و خوچای اید
چنانچه گفته شود و عمل کنند هر چه داند استعمال ارد اینست **فصل ۳**
در شستن لاجورد پاره و در تابه آهنی بکند و اگر مسین بود بهتر

۴۶۶

وسرکه در انجا برند چندانکه از سران در گذرد آنکه مچوش اند و برین سرکه و
بریکرند و فحش که کنی بر نیارد و باز مچوش اند تا سرکه بخوش برود و اگر دیگر
سرکه باید که پاک نباشد دیگر سرکه کند پس این ما چون سرکه مانند با کج مانند
و اب بگلگردد از او بر سرود و در اقباب نهند تا کنی بر می آرد و کف می ستانند
المانه بگذارند تا اقباب او را برود آنکه چون خل خواهد کشند و بعضی عن

478

بر ششند و بخار برند و را منجن لاجورد و نظیرین جرب تر است مانند لاجورد
یکوزان باشند که بر سبزه زرد و انزاد در طاس کنند و انر سرش نهند
تا خوب مچوشد و هم چیزها بر سر او آورده نهند تا سرد کرده و اب از آن
بریزد و اندکی اب درو چکاند و با کشت جانند آنکه او را بگذارد و قطره
اب بروی هم چکاند و میالند تا چون مرهم کرده و اب درو کند و
بشورانند و بگذارند تا بنشیند اب شور از او در کنند و یکر بشویند که
و بگذارند بعد از آن زرد اب از سران بریزند و خشک کنند به وقت صحت

چندانکه

چندانکه خوانند در گوش مایه کند بآب صمغ عربی و مابین شبک مالند تا چون
خیزد شود پس صمغ چندانکه حاجت شود کار کند اینست **باب پنجم**
در شکر صاف کردن و سیاهی از زرد کردن و آن شش نوع است
بستاند شکر را مانی بخورد و بخورد و با فلا با فلا خور و کند و در قدحی
چینی مین کند و بول صیان بر آن کند چنانکه چهار انگشت بالا باشد
و بر آتش نرم معتدل بنهد تا نرم شود جو شد تا هر چه سیاهی باشد
در و بر سر او رود از امر برینند و باز همین عمل میکند تا سیاهی نماند و

مانند لعل را مانی سوزد بر دارند و غسل کند و کار فرمایند **فصل دوم**
شکر را در کتان باره بدنند نوشت در پگاهی حل کرده و در قدحی
و آن شکر از میان آن پا و برند و همه هم بر آن اول نش کنند و
تا سیاهی جمله را بکند و بستاند و کار بند و اینست **فصل سوم**
نوع سوم شب مانی حل کنند و شکر باره در کتان بسته و در آن اویند

و میجوشند تا سیاهی او تمام نماید که در دستند و کار بندند **فصل چهارم**

نوشت در یکجای و شب بمانی در میان آب گنجا می حل کند و شکر ف

در میان او برند و میجوشند تا سیاهی تمام دور کرده و کار بندد

شکر ف را با قلابا کز کرده در میان روغن کوسه پند تازه آغلند و غیره

در سر آن کنند و با بش معتدل میجوشند از سواد باز میدهند تا حله را بل

شود و کار بندد اینست تاکه و اندر نهایت اعلا اید تر است **فصل پنجم**

شکر ف در سر که مقطر کنند و در میزند جمله سواد برود و احتراق کم کرد

و بعد از آن در سوغن میجوشند و رغایه کمال باشد دستند کار بندد **۴**

باب در صفت کوره شکر ف چنان آن چهار حرف که آنش میکنند سر سوراخ

بر سر کرده باشد تا دور و بیرون برود بالا نیاید کرده آن سر سوراخ

کوچک چنانکه سر آنش بدو در شود تا جای دارد در کل گرفته باشد برابر

مردار و در دکلنی از کل باید که بر سر نشسته نشیند و جوی اندازه باید کرد

بجمله

480

چنانکه تا بر سر وار و راست کند و میگرد و چون خوب برین نشسته رسد
تا کند تا سر و شود این صفت کرده بود هر کار که داند **مقدم**

صفت چاه حل جهت مر و ارید و غیره چاه و فن چنان بود که بکنند و چاه
در توب یکدیگر بر یکی دو کوزه باشد تا طبع را در یکی چاه و فن کنند و میان
ذبل الفرس و ازین چاه تحویل بان و بگر کنند و زبل تازه بازه باید که تر باشد
و زبل الحام با و پانزده و از با و نگاه دارند که با و در و نیتند تا چهل کند
همین عمل کند تا حل کرد و اب و ارس شود و السلام است تا داند **مقدم**

فضل در ساختن روم جهت رنگ بلور و غیره اول ساختن قلعند کرد

زجاج کبیا چهار من اب و ده پیرزنجار و ده سیر سوش زهره در جایگاه
میسین کنند و بجوشانند تا بنیم بود و تا صاف باشد آنکه صافی در جای مسین
کنند و بجوشانند عقد کرده چون دوشاب برارد و بنهد تا خشک گردد
سختن قلعند پس تا بنند زجاج بلوریه و امرا حل کنند و صاف کنند و

481

چکانند و ز خاک بر وزن او چکانند و در صاف کرده با یکدیگر

پانزد و بر جامه انرا عقد کنند تا خشک شود بهتر از معدنی بود **مقدم**

و ان چنان باشد که زاک را حل کنند و صاف نمایند و بقدر چهار یکی زرد

پسته مرغ منقظ اندرا کنند تا عقد کرده و اعلا تر از معدنی بود **مقدم**

تبر سیاه است پار و زاک صاف کرده بخوردش زنگار میدهد نامرکود

و این چهار نوع است زاک چون با او عمل کنند از معدنی بهتر باشد **مقدم**

که به از معدنی بود استانگنک ساجی یعنی ملح القلیا و نمک تلخ و پوره

سپید از هر یک یکم و جمله صلاه فرموده معجون کنند یا قلیا حاکم کنند **مقدم**

بهترین همان باشد که استانگنک که پاکیزه کننده و بجای پاکیزه پسند

و پاره اب در و برزند تا تر شود و از هم بریزد و بی آنکه دست بریزد

رسد آنکه گذارند تا خشک شود و آنکه خوب بگویند و بجزبال بپزند و پاره

در گاون سبکی بگویند و باز بجزره بپزند آنکه او را باب تبر کنند و بسوزن

482

برنج در اعراض کیشبان و زینک سیر شد آنکه ذیل العرش و زینل استوره
کوفته و پنجه خاک از دیگرند و بغربال موئین به پرند تا خاک از وجود
شود و دیگر بار هم بغربال موئین به پیوند و بها و ن شکین خوب
بکوبند و همچون ازین کل سرشته باوی با فرزند و هر رطل کل را ده
درم تک خردنی با او در میزند و طلی سفال کوفته پنجه و یکف
بوی استوره هر کدام که ریزه تر بود از آن موئین سه روز بگذارد

7493

بمانند و بکوبند این هنرترین کلمات است اعلا ید اینست **باب ۲۲**
در رنگ کردن طرفهای مثل کافسه و پایله و کوزه که مانند برود نماید

در غایت خوبی بود و آن یک فصل است اعلاست تا و اند **فصل اول**
طرفها چنانکه کوفته شود با بر د قلعشده جزو زهره سوخته و جزو سینه
و یک سخی نماید و سفیده پخته مرغ برشند شهاد خام و بعد از آن
بر کوزه های سفالین خام اندازند و در کوزه گران نهند تا بکوزه های

دیگر بریزد و بیرون آورند که رنگش مانند زبرجد باشد و در آب

مکته و عمره است هر چه داند عمل در هر چه باید خوبست **مقدم**

در حل اجساد که در رگهای کاراید و این بجهت است **باب ۲۰۳**

فضل اول حل نقره پانزده رگیم خالص جزوی و همچنین سیاه
و هم چندان طلخ نکلیس و هم چندان تو بال من را در کوزه کنند و
چکانند تا چون آب بچکد و این حل اگر بر این مالند نقره کوفت شود

484

چیزی نقش بر زهره و بریح کنند سکواید تا داند علامت **فصل ۲**

فضل زهره را هم برین طریق که حل نقره کردند همچنان کنند و از زبرجد
پسندان نوع که نقره را حل کردند راه این چهار است و بسیار طایب کاراید

و رگهای غیر مکرر از آن خیزد و آن است هر چه کند خوب **فصل ۳**

فضل سیوم حل فولاد کچر و فولاد کچر و فولاد کچر و فولاد کچر
مثل هر دو و این هم را بکوزه کنند و چکانند تا چون آب بچکد اینست حل فولاد

دی

بسی جای کاراید و آن اینست هر چه و آید خوبت عمل کند **مقدم**
فضل چهارم حل سیاب که جهت کوه که پانزده جزو سیاب مثل او نوشت در روز
تغذ ایشان خاکستر و مثل مهر و پوست انار و نیم دانگ و غن لغت
سایر که تمام را بکوزه نمایند و سرش سوار کنند و بد مذتاب شود
و او را معطر نماید سیاب که کوه بندند در غایت لطافت که آید **مقدم**
فضل پنجم حل زنج زرد جروی برابر او ساجی کوفته و مثل مهر و دروغ
نفت اسکندریه و برابر آن سرکه و بول البیان مهر را بکوزه کرده
بد مذتاب کرده و ازین زنج بر مهر چ طلا کنند مانند این حل های دال
از آن شد که جز زرت کار خواهد آمد هر چه داد عمل آرد **مقدم**
صفت کشتن زرد و سیم و زهره و فولاد و ابرک اگر اطلق گویند و
کشتن سیاب که جهت خوردن و قوت باه باشد و این جمله در
دریخ فصل جمع است اعلا بد بهتر و هر چه داند کار آید **مقدم**

فضل اول در کشتن طلق با رند طلق سپاده و با سفید و نیک کنج بند خریطه کنند
و ثلث آن شالی و ران خریطه کنند و بدوزند و در میان آب گرم بچشانند
قدری و از آب گرم بیرون آورند بدو نفر فرزند با چند مرد کاری
بماند تا ماهی از طلق در نه آب قرار گیرد با آب شکی آب از سران دور کنند
و آن جسد را در آفتاب خشک کنند بعد از آن با رند پوست بلبله و بلبله و آن
طلق دور و خیر کنند و بالند و از و خندان پرند و در میان با چک شنی
نه بالا کرده نماند و ران میان فرزند کنند تا چکه کرده و مهر کنند تا سر و کنند
بیرون آورند خشک کرده اس نماید تا غایت هشتاد و دو و نوبت چش کنند
که هر بار خیر کنند و پرند بعد از آن اگر چون برق نمود و بر خشنده کی
دارد کشته نشود چند بار دیگر طریق چنین بجای آرند چون رخنده
کم شود یکبار دیگر آنرا من کنند و کرد و آورند و حکیمان از اسکناس انواع
بچون می سازند و بهر نوع بخورند تا فاما حکیم گوید که بدین ترتیب

چون اسود دارد و قوت باه تمام آورد و اگر چهل حرم بود هم را خستند
تواند کرد و سستی بن و کمرانی به اندام نبارد و دایم کمر سستی غالب
باشد چنانچه عاقرقره و بهین بسبب و خولجان مصرک و جوز بویه
و نیچ کوبند و تخم مل و مکت و مصطکی و نباشد جمله دار و برابر هم را خوب
بگویند و پزند و آنمقدار که دار و بود سس حصه ازین طلق گشته در
و در برابر هم نبات کوفته و حکم در شش حصه هر مایه را و کفی از آن
بخورند بسیار خاصیت این دارد و این صنعت چه گوید همان که در

487

عمل دارد خاصیت این دارد بدانچه که بلا مثال است **مقدم**

فصل دوم در کشتن سیب جبهه خوزون چنانکه پیشه کردن و از
که بالای او سنگ بشد و فرود کشایند و او را کل حکمت استوار کند
و نیم سیر زینت خالص و نیم سیر کبریت اس کرده در آن شیشه کند
نیم سیر نش در کانی این هر سه دار و در شیشه بدارند و حل شیشه

پاره کاغذ بند و چاک تر کله سرش استوار کند و شبانه در و یک کند در
و هر دو اینچ اشش طعام بچنه برد شود و درازده باس اشش کند بعد از آن
دست باز دارد تا سرد کرد و روز دیگر سر پون ارند و شبانه بشکند
وزن کشته بگرد برف شرف ازین سیاه جبه بر برگ تبسول بایند
و یا سیاه و چونه یک دو بر بنبار بخورند و دنان از ترشی لکاو دارند
هر که چهار ماه رستان بخورد سردی کردوی هرگز نکند و حکیمان بانواع
رینق خورند و از هر زحمت بطریق دیگر میدنند اما آنچه از کتیر به
معلوم شده است اینست پارند کبابه و عاقر قز و موصلی سفید سیاه
و فلفل دراز و ساجی و سباسی و تخم اشش و کیم کو پنجه قمر نعل و الاچی
وزعفران و مصطل و جوز بوم و اجموده و دنان و ملها و سینه
و از هر دو فلفل از هر دارو میکنند و کبیر هم را اس کند بقدر هم
شهد خالص کند و دمانه از و عله سازند کبی از آن سبب مائی و

ماه چون بخورند تمامت باد اندام برود و سنبات را نام نماند و آب
زیاده نماید و قوت باه فراید و رنگ را سرخ کند و شفای بسیار
و اشتهاهای صاوق آورد چنانکه خرید بکنان چهار نان خواهد خورد
و اثر سردی در کل در تن نماند و غم تمام برود و منافع بسیارید **مقدم**
فضل سیم در کشتن سیاه سیاه خالص چهار سیر و انرا در دیکه نماید
ارنگ حلبر سران کند و بشوراند تا بگذرات کرد و پس دیکه دیگر
بر سران زند باز کوزه چنانچه لب هر دو دیکه بحدیکه نشیند و در
خاک تو تک و جابه تر کند و مهر نماید چنان که موی را حل نباشد
و هر گاه که خشکی بریزد تر کند همین طریق عمل را نگاه دارد تا شامزده
پس تشن نماید چنانکه شعله آن بیرون نیاید و هر اطراف دیکه گرفته
باشد تا دور زده و شب بر و بگذرد و بعد از آن را کند تا سرد
شود و هیچ کرب در وی نماند کبش نمایند و سیاه شده بتا شد چنان

چنان میده و دوباره پس از خوب نگاه دارند همان منافع پیشینه
ازین اید هر که سیاه کشته خورد بی منافع بنند ولی آنچه بی منافع کشته
با کف چکمان انرا رنده توانند کرد و انرا خوردن نشاید و الا برستی
کشته اینست که گفته شد هر چه داند و عمل کند کار نماید **فصل**

در کشتن فولاد و حبه خوردن پاره نوسن فولاد و او را در رو
در بول کا و حل نمایند چون دو روز و شب بران بگذرد بعد از آن

در شیره جبرسبباید چنانکه بسی شیره بخورد بعد از آن در شراب خام
نهند و شراب دیگر بر برش نهند و پاره نند با چک و ششی یک سبب بر

و شراب مذکور را بروی وی نهند و سفالی بر روی شراب نهند

و یک پد و یک پاچک کرده بر کردان چکند و انش زنند چون سرد کرد

پردن او در و یک پاس دیگر بیشتر باید شیره جبرس کشته تا شیره بسیار

بخورد و دیگر در شراب کنند و بطریق اول با شش برند و چهارده نوبت

بهین طریق و ریشره بر سخی کند و در آتش زنند بعد از آن بطریق در
بیشه بکنند بعد از آن در بیشه کساری و دیگر و ریشره زقوم و دیگر
در بیشه اک و دیگر سبانه بلبه بلبه و اطه و در آب تر کنند و ریشره
ان سبانه و فولاد مذکور را در این آب سخی نماید و در هر بیشه
که سخی نماید کپار با آتش برند چون درین دار و چینه استود بجهه در
میان شبر و غ برند بعد از آن خشک نمایند و صلابه کنند و بجز بر نزنند
فدرین آران بر سر آب بر نزنند اگر بروی آب شده نماید فهو المراد
والاکه فرود رود چند گرت و بکره بیشه بر سخی نماید و با آتش برود
بنوعی که گفته شد اگر خواص فولاد کشته از قول حکیمان خبر رسانم نیز
مردم عجب نماید حکیمان ز هر نوع زحمت فولاد کشته دهند ولی هر که
فولاد کشته را بجزد و هر زح که در جهرش بود برود و سپرد و بواجب
و قفق و ورم و یرقان و قولنج دور کنند و گرم شکم دور نماید و بلغم دور

۱۹۲

نماید و آبش فراید و رنگ سر سبز داند و چکیدن بول باز دارد و از پیر
و سببش اثر نماید و حقیقتاً از ابل گرداند و درد شقیقه و کمر بازارد
و سردی را دور نماید اگر مرد و یازن خور و هر موی سیاه را
سفید گرداند و عمل این قولاد را هر جا که بکار برد خوب **مقدّم**
فصل پنجم در کشتن مس حتمه خورون خواص بسیار دارد بسیارند مس
پاک کرده چند درم مانند ورق سنگ نماید مثلاً اگر سه درم مس بود
دو درم زربا و پار کند و ورق نماید و بمقرض زیره بریزد
فرمانند و در بونه انداخته و اگر طلق زیره ده درم باشد و
درم زینق بلکه زیاده و از کبریت صالح پاکیزه چهار درم هم را خوب
صلا به کرده و زینق در و در امیزد و باله چون کبریت از سیاه
کشیده و سیاه کردی شد بعد از آن قدری از این دارو در
بونه کرده و طبق گفته شد قدری بر روی او بدارند و باز دارد

بروی قلع یعنی بونه و باز طبق و باز دار و و بعد از آن سفالی بالای
بونه نهند آنکه صد با چک و زمین نهند و بونه بر بالای او نهند و صد با
دیگر بر و نهند و آتش زنده چون سرد کرد و پروان آرند و زهره از او
بدارند و باز آنش نموده اینست مس کشته چنانکه خاصیت فولاد کشته گفته
شد همان منافع در مس است که کشته است و زرد نیز هم برین طریق کشته
چکمان کونید به بود و در سنگ را سخت نمایند و نیز شنبه داخل کرده و
با او بالند و تیره در زبان خلط کرده و در شراب به نهند و در با چک
ذیران ده و بر بالای آن نهند آتش فرمایند چون سرد شود زرد کشته
پروان او در نایست صفت زرد مس و فولاد و ابرک که در قلم آمده
از قول حکیمان منافع رسانند به نوعی که در مدیکار دار و **مقدم**
اگر زرد و سیاه و نقره و فولاد مخلوط کرده کشته نمایند از زهره بردارند
و سر کشته نیز مثل یک از ایشان و مثل سرب طلق بعد از آن این جمله را

ده روز در آب صبر سخی کنند چنانکه در روز فضل دوران مشغول باشد
و پی شیر در دوران خراج شود چون خشک شود بعد از ده روز در
بوته نهند و دو صد با چکت شتی جمله زنده بوته دوران پاکهای نهند و از
چهار طرف آتش نمایند پروان او رند و اس فرمایند و در حقه ترز به نهند
اگر بد قوت جواران بدنند بعضی حد اشفا باید و این عمل کسی را مجال نباشد
بغیر ما پستان توانند که زرد را خاک بسازد و در نظر کمالاتش نماند خواص
این در فم میکند چرا که در رازی دارد مثل این داز و دیگر نیست **باب ۲۵**
اندر سختی نیکه ناکه تان به و کشیدن مس خراطین جهت نیکه ناکه که ان باز
بر همه زهرها باشد و لایق خزانه پاپوشان و ان دو نوعت **اول**
پارندیکین خراطین تر و بر روغن کوسپند صلابه نموده و دو سیر شیره
و دو سیر شکر و یک سیر بوه پر و زرد جو به یک سیر و یک سیر زهره کاه و در کنند
و شش سیر شهد دوران کنند و مالند و از ان نمانی چند در کوره و با کشت بسیار

انگش کند و بسیار بد بد چون چهارم و باس بد مند و انهای نحس
از آن بریزد و دانه های در خاک اندازد چون سر و کرد و پرو
اورند و بشویند و دانه های پاک ستانند و این بای زهر هم زهر است
و بار بگذارد و بکنین سارند اگر سر مار بدست گیرند شوا نند که بید
تا وقتی که این اکبلی در دمان باشد از زهرشان که این بکنند در
انگشتری دارند منافع بسیار و اگر د خایست این را نوشن توان

و لیکن جوهری را بعبارت هست و جوهری می شنند **فصل ۲**

نوع دوم صفت صفت ناکه تانبه دیگر از آن بیکوتر ز می که اول لعل
رنگ بود و خراطین از او پروان آردند و در سبوی نمایند و سبوی
شیر کو سفید بر سر آن نمایند و در آتش تا جله بسوزد و چون
خاک شود بعد از آن سبب آنند کوکل فرونی و بوزن کوکل شکار
و دیگر که لعل تازه یعنی گنگی سرخ بوزن شکار اس نمایند و شهیدان

بار نمایند و قدری پشم شتر نال پشمیش و روغن کاکاو و هلیله و امله
و سعد از مهر کنی ده درم و یانه درم باشنخار بسبب ایند با خاکه خمیرین
بیکدیگر با بر کن کاکاو ضم کنند و از آن چند پاکت سازند و حکت نمایند
بعد از آن کوهی دراز بکنند و پراز چوب بهوک کنند و آن پاکت
بر آن بدارند و آتش از چهار سو درزنند چون سرد کرد و بگذرد
که چهار روز بگذرد و جمله کرد آورد و باش شویند و دانهایی

496

چون بسته کرد و بستند کینه خاتم سازند و السلام **باب ۶**

حکمت روغن اسکندریه و تعبیه روغن فی جهه آتش در قلع
و شهرستان و ششمان اکلند و از امرار عریبه است با دارد **اول**
فصل اول صفت روغن اسکندر که که گوشت پازند نوط خارجی
جرزوی و سندوس و طلق مکلس جرزوی و روغن فی جرزوی
هم را بیکدیگر روغن نمایند سطر سترک استوار یا بنظر لفظ نیما نماید

دو

و در یک هم ارز و این باشد چنانکه جست بنشینند و این جمله در یک
بنهند و مرد یک محکم استوار نماید و در شور تا فته بنهند و شامرو
اگر او بد بر آید و کوزه بسازند و او را اندران کوزه کنند و آتش نمایند
یکشب و بگردد و آنگاه بر آورند و بنهند که بعد از آن سرش بکشاید و وقت
جاست بخار بر نهد چنانکه گفته میشود اگر در دم ازین روغن استخوان
بریزند همان شهر بسوزند و هر چند که خاک ببران بریزند تر شود
و بیشتر سوزد مگر آنکه چاره کشن سازند چاره او آن بود که دم ^{النساء} عدد
ببر که با مرند و اندر سنگی مالند و در آن آتش اندازند ^{تشن} **د بکر**
که در روغن جبهه چینی روغن اسکندر است و عمل بدان کردن و امراض
بزرگت مخفی بدل نماید در شست پارندخی بسیار که هنوز تر باشد و بی اثر
شده باشد و آنرا وصله وصله کند و در میان روغن کنجد اندازند
بسیار خنک و در آن روغن جرب شود چنانکه روغن درو استاده باشد

پس از در شیشه کنند و شیشه گل گرفته باید که بگل حکمت گرفته باشند پس
بال سب در گلوی شیشه نهند و سر ملون بگذارند و در سوراخ خشت
چنانکه برش از آن طرف خشت پروان آمده باشد و نه بالا بود و خشت را
در گل گیرند و تا او را بر سر شیشه طرفی نهند و کبر بر کبر شیشه با یک شتی
بچند و آتش زنند که روغن خواهد چکید جمع او زنند و بار و غشما که گفته شد

498

دیگر

پرنده سیکو بود و او علا اینست تا هر چه داند معلوم نکرد و
عمل کردن این روغن چنانکه گفته اند که غلوه است از نکره این که میان او
خالی بود که مقدار دو سه درم ازین روغن با پشت در آن میان کجند
و سوراخی در غلوه باشد بقدر آنکه قیله بشود و سوراخ رود و بی غلوه
بغایت استوار باشد چنانکه از او در کمان رعد نهند و قیله تیز در میان
سوراخ رعد را قیله نهند و بی شهردشمن آتش در قیله غلوه و قیله
رعد زنند مجرور رسیدن غلوه در قلاع آتش در اندرون غلوه را

ان روغنهای بر فلوه الوده شود و در کرد شهر دشمنان سوخته شود
و نیز گفته اند در شب دارو تره هوائی نیز ازین روغن می توان کرد

که آتش دروزند و الله اعلم و بالصلوات هر چه دانند کار کند **۴**

فصل چهارم آتش انگین در شهر دشمنان سوخته یکدیگر را خواهد که آتش در
شهرستان دشمنان آگند با در قلاع یا در موضعی بپزند زمان و زیره
بریزه نمایند و زیر او خاکشک نرم بر آگند و آبکته شامی بر او بر آگند و

و پاره بطور در آن بهند و دست بار دارند تا آفتاب برود تا بد آتش
در کرد اگر حراقه به آفتاب نهند بهر طرف که روی حراقه باشد آتش

در آنجا آفتد نوعدیکر امنیت هر چه عمل کنند آن کرد و چه باید **دیکر**

اگر زباله حیرت کوفه و چینه و سندر خرد کوفه با او بپزند و گوگرد
خرد کرده داخل نمایند و در آفتاب بهند روی سوبه صحن دشمن کنند

در صحن دشمن آتش خیزد و در حال عمل اگر کسی بکند اعلا آید **مقدم**

499

اندر ساختن کونکهای بحر جهت امساک که انرا در دماغ گیرند امساک نشود
نازده مان برون یاردا نزال نشود و هفت طرفت و چهار عهد و ان

بازده فصل است هر چه انجان نموده ام بیان میکنم هر چه دانند **۹۷**

بسن کونکه بپارند چهار درم سیاب در کوری اندازند و با شیره کنگور
صلاه نمایند و با خشت چینه بعد از آن سعی کنند چنانکه سبزی بماند و سیاهی

برود و بعد از آن بگردم مس را سرخ خوب نمایند سیاب مذکور السیاده **۹۸**

بخماند بعد از آن سیاب مذکور در جامه اندازند و بجای نندان چیزی که

در جامه بماند بعد از آن جامه بگذارند و چیزی که از جامه برون آید باز

سرخ خوب بین در آن بخماند بار سیاب جامه اندازند و بسکند و بخارند

و چیزی که برون افتد مسان سرخ خوب مذکور در آورند و بجای نند که

تالی غایت سه نوبت شب بگذرد هر بار یک طرف مذکور نگاه دارند تا آنکه

سیاب مذکور تمام در جامه بماند و بکشد بعد هفت غلوه سازند و در جامه

باریسمان بندند و بدارند بعد از آن بنم من مکت شود و در تگری اندازند
و مقدار دو سه بار بر میان کنند تا آنکه سپاه نام گردد بعد از آن بگویند
کل کردن او دراز باشد مقدار آنکه کل از باغ کر باشد زو یک شیشه که در
او دراز باشد که در مین او کتاده باشد چنانکه در مین مندی مذکور
در اید و جت بنشیند و مالک شیشه نیز مقدار پنج شش انگشت و دراز باشد
بعد از آن پار مذکوبی بنی بالا او علا حده نمایند و بنی فرود و در یک
بگذارند و بر یک بالو پر کنند و در مندی مقدار محول اندازند که در مین
مندی دور باشد و سرش وصل کنند چنانکه مالک فرود باشد و در
هر دور الکل گیرند بعد از آن مندی مذکور بالای یک بدارند چنانکه
جابت و مین قدری بکنند و شیشه جابت مین و بکران باشد تا آنکه
مرشته بکل و در بدارند و بالای مندی شش انگشت اندازند و نیم
بالای سبوی وصل کند و آتش سخت نمایند چنانکه در مین مکت شود

بچکد وراوند جمع نماید و بگذارند تا تمام چکد از جمع شود و در روغن بکشند
و گوئند که راز سیمان بسته میان روغن بکشانند چنانکه فرو نشیند و آتش بکشند
چنانکه تمام در حرز و بجد و دوسیر نیم تخم و بنورده و آل کرده همچین روغن
بکشند و در آورند و گوئند که مذکور را در آن اندازند و سه روز آتش بکشند
تا در حرز و اگر حرز روغن مالند همان طریق یا بطریق دیگر مجرب اند
بعد از آن دو سیر نیم جبه مرج را در روغن بکشند و بعد از آن طریق عمل کنند که
بعد از آن دو سیر نیم تخم خرمای هندی را در روغن بکشند همین طریق عمل کنند
بعد از آن تخم کرین را دو سیر و نیم را در روغن بکشند همین طریق عمل نمایند
بعد سه درم کالکمه باب اسکنند و گوئند که مذکور را بپزند و یکسیر گوشت
حلوان گرفته کرده بالای گوئند که بپزند و آب اندازند مقدار چهار باس
آتش بکشند بعد از آن بیرون اندازند مقدار عیسیر شیر در طعاریه نمایند که
مذکور در آن اندازند تا تمام شیر در خورد و بعد از آن مرتب شده باشد

چون خواهد که عمل کند اگر نسبت در رشته باشد که به مجلس صحبت کند کیدرم سباب
خام گوئند را بخورند و بعد از آن گو که مذکور را در جابه با یک بکته تو بخند
و در میان در کردن اندازند و در دهن گیرند تا آنکه در دهن بود ^ع و در کار
نشوند بیرون او را که از دمان پرورند فارغ شود قدری تری شیا

در دهن اندازد خلاص شود بحرب و از خود نموده اند **فصل دوم**

فصل دوم صنعت گوئند که بک طریق که اسان تر از آن پاره سیاه است دوم
و نیم بعد فوتیای سبزه درم و نیم سببند توتیای را علا حده بدارند
بعد سیاه را به طریق که گفته شد سیاه را بر د آرند و توتیای سیاه
در کهرل اندازند بهرین طریق غلوه سازند سخی خوب کرده روغن
قدری و در دست مالند و غلوه را نیز مالند بعد پاره خشت خچه را
و کوی در او نمایند و غلوه را نیز مالند بعد غلوه مذکور در آن پیسند
و سه زوراب برک و نانوره بدهند و در کرم بدارند بعد پاره

503

بعضی تخم مرغ و میان آن سینه در جامه کرده بیدند و هفت سیر از شیر کما و ^{مش}
در دوی اندازند و غلوه در سینه کرده در آن او بزنند چهار تا پس ا
در دوی یک مهر کرده از با بد و نا اقباب فرورفتن بازار شام تا اقباب
بر آمدن انش تحت نماید اول اخر اندک بکند تا سرد کرده پروان
از دوی که گشته باشد باز یک کسودی شیر و غلوه در شیر اندازند چون
شیر مگور خوده باشد پروان از دوی در جامه بیدند و در همان کپند

504

تا در دهن باشد اما که بود چون پروان او ریزد خلاص گردد **مقدم**
فصل سیم صفت گو که دیگر در دهن بکزند پار بند کبابه دو و دوی تازه
او را بگو بند مقدار آنکه از آن بونه توان ساختن هم در حالت تری بونه
سازند و سیاه مقدار سردم در اندرون آن بونه اندازند و هم از آن
دو دوی کوفته بر سرش مهر نمایند چندانکه بنایه خشک استوار آنرا بکندارد
چون خوب تمام خشک میگردد مرغ بپارند و از بالا سوراخ نموده و آن بونه

دو دوی

و در بی میان آن پهنه درازند بالا مهر کنند بعد از آن آن بضم را بکل حکمت
بگردد و حکم نماید و مقدار بگردد بگذارند تا یک خشک کرد و بعد از آن
و آنش دم قریب چند طاس آتش حکم کنند تا اگر بپزد و در بی ارا درون
سوه کرده بگذارند تا آتش سرد کرد و از آن محل بیرون آورند سیاب
بسته شده باشد در دهن بگیرند مسک او را تا نوازند ترشی بخورد **فصل**
در صنعت کونک و کبر و این بکرات از نمود شده بارند سیاب و هفت بار
در میان تیزاب صابون نهند بعد از آن در صلابه اندازند و با خشت
و شیره کنور بگردد و صلابه نمایند تا سبایی او بجل برود پس مانند ما سباده
روشن لطیف بعد از آن بارند و در بی چیز و شیره و ما نوزده سباده بگردد
و در صلابه اندازند و سیما سبک خطاب کرد پس بارند و ما شش انرا
یک بگویند و خبر نمایند و بسیار بگویند تا چون در ششم چسبیده شود و خبر
سخت و او را مثل کوی کرد کنند و میان او کوی بگذارند مقدار آن یک سباده

۵۰

و شیره که در آن کبچ بعد از آن سرش هم از آن ارد مهر نماید و حکم کند و بگوید
دیگر یک هم از آن ارد بماند و بگذارد تا خوشک گردد و مانند سنگ ببرد
باید آورد و ماش سطر بوده باشد چون خوشک شده باشد در کل حکمت
گیرند و کل نیز سطر باید یک دو بار یا سه بار در کل گیرند و هم بار سنگ خوشک
مانند چون خوشک کند کوزه را با بکشت قوی آتش کند و آن غلوه مذکور
در میان آن آتش نهند و بدینند تا غلوه مذکور در میان آن یک سر شود
چنانک ارد ماش در میان سوخته کرده اند که ما تر بر کنند و زود او را
در میان آب نهند کل تر قیده شود و زین عقده شده باشد نیکو گو که
بود هر وقت که خواهد تا دانند اینست عمل ارد هر چه خواهد **فصل ۴**

صفت گو که دیگر خوب که از مایش کرده بپزند سیاه خالص و او را
با هزار اسب سوختی سرد و زنگ سخی نمایند سیاه کرده بعد از آن
باب لیمون بشویند تا حل از او افتد سپید مانند شماره بعد از آن بپزند

۵۵۶

پشه را و سراسر او بقدر یک گنگونی یعنی از زان سوراخ کنند بدان معنی
 جمله کتند و بر تاب کنند تا آنکه پشه خالی مابدا که و ابره از موم بر کرد
 سوراخ پشه راست کنند و سیاه مذکور در میان آن کنند تا در سوراخ
 پشه زود و پر کند نشود چون سیاه در پشه در و موم دور کند
 و هم از قدری پوست پشه آن سوراخ پشه مذکور را لاجاب پشه بگیرند
 چون خشک شد پارند بیرو و اندامه نمایند کجا در حویلی و سر و دنبال
 بر دور کنند و در دمان کنند و بگویند چندانکه چون مسکه کرد در جبهه
 درم دورم ارد ما ش داخل کنند و بگویند چون سیاه کشته باشند
 پارند پشه مذکور را و مقدار بکست کار دازین بر کوفته بر او گیرند
 هم جامه از و محکم کنند پس در آفتاب بگذارند تا خشک شود بعد از آن
 یکبار دیگر بگیرند و خشک نمایند تا الی غایه هفت نوبت بگیرند و هم بار
 خوب این خشک نمایند بعد از آن هفت لیب ارد ما ش بدهند و هم بار

حک سارند بعد از آن هفت لب ارد کنند بدهند و یکسخت فرمایند آنکه
بکتاب را نهی بار یک در میان آن بندند و نیم من روغن تلخ و در یکسخت
نمایند چنانکه در جوشی بسرزود پس تالی جفته سرپوش و یک بار بند
و ناز در میان او بندند و آن غلوه بفضه از میان آن بیاورند چنانکه
دو اکت از آن یک بلند بود و آنش سخت فرمایند تا هفت باس تمام
بعد از آن بکوازند تا سرد کرد و پروان آورند از بیضه بار نمایند سیاه چون
آورند هوند عقده نشده باشد در جام بند و سر روز در دهان بگردانند

از سر روز یکسخت در میان سوج سرد اندازند که عقده کامل کرد **۵۸**

فصل ششم در جرب الریه که از کویک خوانند که چون در دهن دارند
معدده را حوت و بدو شکلی باز دارد و اماک کند و صداع ببرد و جرب
مع الریه بوزن کویک که اگر خوانند که در دهن درشتی اماک انبساط
و غلوه و سخت شدن دهن را سود دارد و بازند سیاه جرب و زرد سیاه

بجز براده کرده کجا جمع نماید و جب برسدند و دور و ز چون بگذرد
بعد از آن در میان ارد میده کردند و کسوف را بجزراند بعد از سه روز
در سه پاسی او را کشند و جب مذکور را از شکم او بکشند و بشویند بوقت
حاجت و روان گیرند چنان قوت پیدا یابد که تعریف ندارد **فصل ۱۱**
فصل هفتم صفت جسم مع الذهب و الفضة که در دهن گیرند قوت باه
و امساک پیدا یابد و صداع و تشنگی را دور کند و شلی نمیشناسد و سود دهد
و دمان و کام خشک شدن را سود دارد اینت هر چه داند بپارند
زر سنج خالص براده نموده و در جزو و بجزو و فضا براده کرده و یک
و بجزو سیاه و بر سه را بجا کند و با مزه و صلابه نماید و نیکی کنند و
بندند و در میان ارد در رشته بگردانند و مالکان سیاه را با مزه سیاه
بجزراند و نگاه دارند یکشب و روز دیگر و بر آکشند و حب تابند
و با آب سرد بشویند بوقت حاجت و روان گیرند **عجرب است ۸**

فصل هشتم حب الرقيق مع جسد السموتابی و بین الحمر البصری که در دهان گیرند
یکت فایده بسیار بشند و دفع تشنگی و در نماید امساک فایده قوی کند
و خوبت و جرب بپارند سیاب کمر و چند آنکه بصری بجزو بصری را
بگذارند چون کداحه شود و رقیق بندازد و حب بندد ماکیان را دهد
نم روز بگذارد و بعد ماکیان را بکشند و حب مذکور استبانند بوقت چاش
کار نماید و در دهان گیرند که نافع اید حب الرقيق مع الاجساد و المختلفه
زبان مهندوی بر ساری خوانند که در دهان داشتن نافع آمد
و قوت امساک بسیار دهد و معده را گرم کند و زود و حضم طعام کردد و
از دفع ترش دفع نماید پارسند رقیق و در جزو فضله براده کرده نیم جزو
براده این پاکیزه نیم جزو سکرف روی دانگی و نیم جزو مار قششای
ذهبی دانگی جزو و تمام کجا ساینده در وقت سودن اندک آب اندازند
و بی سببند که حب شود پس بپارند خشت بجزو در میان وی کوی فرمایند

و در آن گوی قدری برک و دود بی نهند و این حب در میان کوبند و بی
دود بی نهند و از برک بپوشانند و سرش بگل حریب حکمت کرده و
حکم نمایند که چون خشک شد و از آنش جفت و بند و سیک سرد نمایند
پس آن حب را از آن کوبند و در آب سرد اندازند بوقت
حاجت در دهن بگیرند معصود تمام حاصل کرد و در کار که داند

فصل حب دیگر که انزال دیر شود و انفاط پنهانند عاقر قمر نام را
دو جز و قرفور و دو جز و مشک تفتی یک جز و تمام بجا کرده بسیارند
و باب صابون الصوص یعنی شوره ادرک پرورده حب کنند همچون
خودیه بوقت حاجت در دهن گیرند که قوت بلند عاید

صفت حب دیگر که در لذت و انفاط پنهانند و انزال دیر شود
پنار و تخم اصابع الصوص یک جز و عاقر قمر حاد و جز و قرفور و جز
تمام را بجا کرده بسیارند و پنهانند و باب زکس در برشند و حب نماید

بوقت حاجت در دهن کبر و قوت عجب و لذتی خواهد یافت

صفت جب الرنق مع العنبر زینق کچر و وفضه کچر و جمع کند و خروس را
بجز آنکه او بسیار بعضی باشد بعد به یکشب تمام رفته او را کشت و گوگرد

بکرو که امساک بسیار دارد و نشکی دور کرد اند و تلوا سر برود

باب بیست و نهم عمل اسپد اب کاشغری و اسپد اب پیش و اسپد اب کلامه

و آن یک فصل است نام اشارة نموده می آید کلامه دارد

فصل بود بگرد سرب را و در یک سفالین بگذرانند و کفچه انبی بوی

مزنند تا خاک کرد و نام سرب بعد در در یک سفالی نو کنند و سرش

حکم کنند و شور می باید که بر این مثال بود پس در زیر دیکش بفرمانند

بکرو را که سرب گس شود و خشبوی برون آورد و در که خوب

نردی ریزد و بکهنه او را بگذرانند تا همه اسپد اب کرد و در غایت سید

بعد از آن هر گاه بکار برد اعتبار اینست هر چه خواهد نغمه یابد

اسفنداج از زیر بدین معضال است از زیر کمر در دیک گرم کنند که درم
سرب با او یار کنند بعد از آن دو پست کنوار یار نمایند و اندک اندک تا ناخن
گردد بعد از آن پست و هشت درم اجو این یار نماید و بسوزند پس یک
کسی عدد دارند تا سوخته گردد و بعد بگذارند تا سبک چه کرده این
اسفنداب در مرمها کار بسیار جای که خواهد عمل ارد

518

در سخن اسفنداب فارسی که بسیار جای کار آید تا باند قلعی پاکتر یکج
و در وی یکی کند و باره نمک بر سر او کنند و با شش نرم می پرند و سخی نمایند
تا هیچ مانند بعد از آن در کوزه کنند و کوزه را بگل حکمت گیرند و در جای
آبگندگرا نهند چون باز آید اسفنداب شده باشد و اگر هنوز سفیده
باشد و خام باشد کبوتر دیگر در حال مذکور نهند و همین تکرار کنند تا
غایت سفید گردد این نوع اسفنداب در مرموز بدل کار آید

در صنعت نخل نبره از رو سیم که مثل گل ماسهین و موکره باشد
و بوی دهد و آن یکفصل است هر چه داند عمل نماید که این خوبت
پارند نقره خالص و زرخالص و آن رز و نقره را بغایت شست تا بعد
قالب مثل سنگ کرده باز ندر مس با آن کانه و نقش نمایند زیر بر این پس آن
نقره و زرخ سنگ بر روی این قالب نهند و قدری ببنند بر بالای نقره
کرده بنهند و بگویند نقش در نقره و طلا سنگ کرده جا هر گرفت چون
514 بسیار جمع گردد بعد از آن بمقراض بر نهند و محکم نقش گرفته همان اصول
جد کند و چون تمام چیده شود بر هر یک هم از نقره و طلا کوچک سازند
بمنابت پای گل موکره در این قد بدین نوع آنکس این نعلی و آن گل چیده
ذکر آن را بگویند تا وصل کنند مثل گل ماسهین باشد پس از میان گل سوراخ کند
بعد از آن که شسته و طی داده باشند در آن سوراخهای عبر و مشک صلایه
کرده پر کنند که تمام بوی لطین و هداین بعضی ز سرخ باشد و بعضی نقره

چون هم مرتب شود پادند تا کنی مثل بر شیم باریک بر بالای سوزنی پہلو
بر پہلو به چند پس سوزن از میان مار بچیده بکشند که آن تاز لرزان خواهد
بود اما اگر هر دو سرتار بگردند و بکشند خام گشوده خواهد شد پس نزد میان
بود که اگر شیمی در میان آن بر کشند و از هر دو سر محکم نمایند بلکه احتیاج به
نیست یک سرتار در میان نلی که گفته شده فرو برند بپست عبر و کشند نلی را
بر کرده اند استوار خواهد شد پس اگر مای آن تار بگردان کل محکم و لرزان
خواهد بود پس هم از نقره بر کهای بنیابت برک مو کرده بمقرصن بچینند که
چنانکه باهای تار یک دراز داشته باشد و برز گاز مصفا و روغن گان
زنک کند بعد بر کهای تعبیه کنند و شاخهای از نقره بسازند و بر بالای
شاخهای نقره کهای و بر کهای تعبیه کنند و استوار باشد و یک شاخ از میان
بچیده بالا رود و میانش خالی بود چنانکه اگر در میان طشت استند است
و از شاخ مار بچیده بالا رود و از سر درخت فرود ریزد چنانکه برز

۵۱۶

نیز آن شود و باید بعضی کلهای و غنچه صفت راست کند و شلخ مارح این
بر این طریق باید که آب از میان این شاخ بچیده خود بخورد بالا رود و
و از زمان این شاخ بیرون آید و باز در عرض رود و باز بالا رود
و متصل بر این قاعده نزال نموده باشد بجزگ و لرزان و خوش آیند بود
بودار نماید و این طرح غیر است هر چند کل بیشتر دهد بهتر نماید

۵۱۵

در صفت حبه کتاب و روغن از کاه ببرد آستن و قلم نغاشی خاص
و حرارت کردن و دوده گرفتن و کاه را سطر کردن که مثل بغدادی
شود و اینجتنی رنگهای بجهت نوشتن و آن ده فصل است

در صفت دانه و دادن کاه مانند بغدادی که کرده و نشق مکنند پس
پارند برنج سفید اعلا و با مکنک مالند و باب می شوند تا سفید روشن
کرده و طعم مکن از او برود اگر قدری آب در و کند و یک شب آنرا
بهند تا نرم کرده چنانکه اگر با کشتن مالند حل کرده پس در آن کنند

و با آب ساینده و آنچه نرم کرد و در ظرفی پاکیزه کنند تا جمل جمع شود آنرا با این
دور باند کنند و با تش نرم می جوشانند و بجوی می چسباند تا غلیظ شود آنکه

بهند تا سرد شود بعد از آن کاغذ را بر بالای تخمه پاکیزه بکشند و ازین دارو
بر روی کوبنی سفید پاکیزه بر کاغذ مالند و کرباس دیگر در افتاب بکشند و کاغذ

بر بالای آن آغشته تا خشک شود آنرا اندک نیم بدهند و مهره بزرند که بسی
لطین باشد دیگر از هر رنگ که خواهند در میان این دارو کنند که کاغذ را

نیکو آید و کسی از بجزاویز فرق نتوان کرد هر چه داند عمل نماید

اندر نقش قلم و روغن از کاغذ برداشتن اگر خواهند که قلم سفید را منقش

سازند پارند زهره کاو و با کل کوزه کران بهم با برند پس قلم را نقش نماید

چنانچه خواهند بدان کل و زهره خون خشک شود گوگرد سرخ را بر آن نهند

تا روشن شود بعد قلم را بر آن گوگرد دارند تا رنگ گیرد بر روغن قلم را

چرب کنند تا رنگ واسطی گیرد و با نقش اینست هر چه داند

اگر کاغذ که چرب شده باشد اگر کاغذ با کتانی که روغن بر او ریخته باشد سازند
اب نپذیرد و بر سر بند بعد از آن کاغذ که روغن بر او ریخته باشد سازند
ایک را بر او باشند و کاغذ دیگر بر زبان کاغذ که چرب شده نبیند که
سنگ بر بالای او نبیند و بگذارند تا تمام روغنهای را بردارد و چنان
کرد که اول بود این صنعت بر اصل است هر چه خواهد عمل کند

در صنعت مرکب با قوتی مستحبی که یک قلم سی سطر توان نوشت و در

518

غایه تر و نشانی و براتی باشد سازند و در نغوظ باد و در روغن کتان

دو مثقال صمغ عربی خالص چهار مثقال مارشیشی سوجده پنج مثقال زکامه قمر

پنج خرد زهره سه مثقال نمک بوند سه دو مثقال صبر سقزی دو مثقال ای

بجمله را بسایند و در روغن پکرند که اگر روغن در او باشد مواد را

خراش کنند و نیکو نیاید و در نوشتن از هم نرود و باطن در میان حروف

بدا کرد و خوش آیند باشد طریقتش نیست که کسیه از کاغذ بدوزند پس

دو دو یکسه مذکور کنند و کبسه را در میان خمیر کندم گیرند و خمیر باید که بسیار
نرم باشد و سخت نزنند بلکه موازنه نماید که کبسه را در خمیر گیرند و غلیظ
باشد مایش یکجا غده میزند که دو دو ناچهره شود کبسه مذکور را در دو گان
خازنه در شور بپزند یا در شب آتش گاه در شب خاکستر کرم دفن کنند
تا آن خمیر خوب بچکه گردد بلکه خمیر نیم سوخته شود بعد از آن بردارند
و بگذارند تا سرد شود و دیگر مار قشیا در آتش تیز اندازند تا سوخته گردد
بردارند و سرد کنند و دو دو را در ناون کنند و نیم روز سخی کنند و صبح
در آب حل کنند و صاف سازند و پیژده درم ضمغ صد درم آب باید که
بعد از آن چندان کنند که دو دو در آن سرشته شود و باب ضمغ شسته
بگویند نیم روز مار قشیا سوخته را در آن افکند و نیم روز دیگر بگویند
و اجزای دیگر در ناون کنند نیم روز دیگر بگویند و اندک اندک آب
ضمغ مخلول در آن میریزند تا تمام آب ضمغ بکار برود و چون ضمغ بکار برود

بمردود یک جزا را بگویند پس ستانند برک مورد یا برک خاصه درم
و در آب کنند تا خوب نرم گردد و بعد از آن در تابه نمایند و بپوشانند
بکساعت تا باغی اید پس فرو گیرند و بگذارند تا خراب شود بیالانند که
وصاف او را در طرف دیگر کنند و اندک اندک در ماهون بر سر آن
اجزاء مسح میزنند تا آب مورد تمام شود اگر رفیق در روان شده
باشد بر او ریزد و در طرف دیگر کند و یا در سینه و بکار برند و اگر رفیق
روان باشد خدری که کتاب خالص اندک اندک بر سر آن کنند و بسجی کنند
و بقلع تجربه کنند تا کلاه سنگ روان گردد و چون معلوم شد که سنگ روان
در طرف دیگر است یا همین کند و سرش محکم بندد چنانچه با او اندران راه
نیاید که اگر با او نفوذ نماید مشتق شود و غلیظ گردد و باز از نو صلابه باید
کرد و باز از نو صلابه باید کرد و ازین نوع مداوم در رعایت خوبی و بطور
باشد و اگر عبادت با آن کتاب او را قصد باند و اتی باید با سبیه شود

از جای خود نرود و پراکنده نکند و تا انداختن عمل دارد

پارند با روی بسو و صد مثقال و باب بخوشانند و نرم نرم تا بقوام آید
بعد و درم زاج قبریسی در رکوی بدنند و چون آب مازو نیم سرد
کرد و در آنجا حل کنند بعد پنجاه درم صمغ عربی در و خولسانید و پست
درم دوده در تاوان کنند و بسایند و باب صمغ حل کنند و بر مالک
مازو بریزند و دوز در میان افتاب بپزند و دو مثقال نبات

اصافه کنند بعد از آن لکاج برند که در غایه خوبی بود اینست

از آن اسانتر و خوبتر کبرند مازوی سبز خرد آنرا خاهند و نیم کوفته کنند
و مقدار یکین در و من آب کنند و در افتاب نهند تا آن آب بمقدار
یکین و ده سیر مازاید می از ماید با چنین نشود که از کاغذ بگذرد و با سطر
شود و نگاه آب از سر و می بر گیرند و قطره قطره آب یک تر کری
افزایند یعنی میچکانند تا سیاه کرده و مگر کمی میچسبند و بر کاغذ میسینند

و اگر سرخ بود آب زراک زیاد فرمایند تا به کرد و بسرد و از آن نگاهدارند
و بکاربرد استعمال کنند که نجابت خوبست تا داند بکاربرد
و در دود که رفتن بکمر نذر و عن کسان و در چراغ ذان کنند و قند کسب
کنند و بکمر نذر خمره بزرگ که در روی کشاده باشد و چراغ ذان در آن
خمره بند جان بزرگ در چراغ ذان باز کوزه نهاده باشند و کوران خمره
سوراخ بود و خمره دیگر بر سر آن سوراخ کرده اند و کیش بانند و بنگارند
تا دوده از آن سوراخ در خمره بالائی بکمر و پس از آن بیخ فرود کنند که
دوده حاصل شده باشد و در طاسی نریخته کنند و قطره قطره آب صغ
غری در روی ریزند و بدست میمانند تا خمره شود و بسیار مالند و وضع
می افزایند که سبوی تور بکمر نذر و آن دود تر و روی مالند و
بهند ما خشک شود چنانکه بروی بطرقه پس فرود کنند هر گاه حاجت
افند و رکوشن مایه با آب صغ عربی برشند و بکار برند

نوع دیگر مرکب لطیف سی عدد و مار و سفید را خرد نمایند و سررطل آب
در وی اندازند یعنی شش سیر و در پاچه مزم مزم بجوشانند تا آبش به
نماید پس بالا بود و در کاس گذاشتند که در روز یک سرخ در وی کنند که
چند آنکه خواهند بر هر دو و سیر نیم آب بگذارم صمغ عربی که گرفته انداز
تا روشن کرده بعد از آن بکار برد و خوبت اعلا است

صفت مرکب مطهرس مار و چهار یکی صمغ عربی و چهار درم و دو و دو
درم زعفران در می نیکو کرده و پس ندیده بود تا داند

و در صفت مرکب پار و مار و چند آنکه خواهند و هم سنگا و هشت با نرا
در وی اندازند و بجوشانند با چهار کیت زاید نگاه فرود که بر ندر که
و پالانید و زاج سرخ در وی اندازد سا و بده پس از آن او را ریو
چند در اقباب نهنگ نیکو کرده و پاکیزه شود اگر خواهد که رویش شود
صمغ عربی در وی امیزند و بکار برند نجابت اعلا است

صفت خبر ساعی کینو و خنجر ماز و صلاه نمایند و فرود کوبند و بجز دم رک
کوفته در وی با بزنند و مقدار کبر طلای در وی اندازند و بکوفه خوب
بجایند مزوج کرده انگاه پالانند و در طرف مذکور را کینه کنند و بجای
برند استعمال کنند اعلا است هر جا که برود نمیتوان گذشتن
خبر سخن نمانده کدم پانند نشسته و در دیکمی اندازند از مس و بر
نرم بر این کنند تا سود کرده و بگذارند تا بسوزد انگاه هر دو بسیارند
جفا کند کرده و قدر پاست زور وی زبیرند و بجوشانند انگاه
پالانند و قدری زاک بروی اندازند و در شیشه افکند و بجای برد
مازوی بنری سوزان بجز در و وارده جراب اندازند و یکبار نوز
بگذارند و بجوشانند تا شش جزو بازاید و بکوفه وضع کرده پاکیزه در آب
اندازند و خایک کرده بود انگاه صافی کنند که هر دو آب را با پالانند
و چون سرد کرده بهم با بزنند چنانک نشسته رک کرده و باز پالانند بوقت ^{جست}

باد و ده پیکت پزند و صلابه فرمایند بغایت خوب است
در امیختن زنگار و روز پنجم و ششگرف جهه نقاشی اول در امیختن زنگار
او را بر فاقه با یک فرو برند و در سکوره کنند و قطره سرکه یا آب لیمون
در وی ریزند و با انگشت مالند تا نیک سفته گردد آنکه قدری صمغ عربی

کوته بچینه در وی اغشته نمایند و بکار برند بغایت اغلا اند
امیختن در پنج شاخ شاخ نبر سنگ صلابه کنند چون نرم شود در سکوره
و با آب صمغ میالند تا امیخته شود پس بر آفتاب نهند تا خشک شود و باز

دیگر صمغ عربی بسابند و بکار برد و السلام بهمه و آند
او را صلابه نمایند و کیند و در کاسه چینی اندازند و آب بر سرش کنند
و بشورانند بعد از آن زرد آب زرد بریزند و با زاب صمغ اندازند
و با زاب صمغ کنند تا نیک زاب بخورد کنند و زرد آب بریزند که
و قدری آب لیمون در و آکلند و بگذارند تا در آب لیمون خشک شود

525

بعد از آن بوقایه باریک از نو و الا پزند و در سگوره صحنی کنند و با آب

صنح عربی بر سرشند و بکار برند و رعایت خوبی و الدعا

در صفت کتاب که چون بنویسد پدید آید و چون برایش بر نهد پدید

گردد و انواعست در کیفیت اگر از آب زور زد جوید و بنام زور زد ^{نام}

و اشخار از هر یک جزوی جمع نمایند و بدان بنویسد خطی بنام هر چه خوبتر

بر آید و اگر با آب مار و زک اسخ بنویسد پدید آید و چون با آب ^{نزد}

426

خط سیاه لطنی بیرون آید و اگر با آب زتنها بنویسد پدید آید و چون

برایش بر نهد سیاه گردد و اگر کاغذ بیشتر عورتان و شب یا شبی بنویسد و

یا پالاندا پنجه بر بریده بود تر شود و اگر شویش در بنویسد پدید آید و

و چون برایش بر نهد پدید آید اگر با آب سیم کمره سیاه بنویسد بیرون

پدید آید و شب بر آن خوانند چنانکه در روز و اگر سفید سخی ^{روز}

در آب اندازند بعد از آن بنویسد با آب او سخی هر چه لطنی تر آید

صفت اندر دستهای کار و ساختن لاجوردی بر و سنج و زرد و
صدف کار که اگر شگ بار با قدرتی شوان ساخت و فرقی شوان
کردن و آن دو و حاصل است آنچه فراموشی در حق بود تاواند
پارند صدف سنگ یعنی سفید مژه و او را در ناون خرد و بکنند پسند
و صلابه نمایند و بشویند و خشک نمایند و بهر دو درم شکر ف صلابه کنند
رزد آب گرفته اضافت کنند و با یکدیگر بپزند و صلابه نمایند و چای
صدف عمر و سنگ برایش نرم داشته چنانکه ورق و ورق از یکدیگر فرو
ریزد مانند برگ سیرابین صدف قدری در آن شکر ف آکنند
و با شیر کاه میش که اول بچ او رده باشد و برشند و بعد دسته کار و
و افضل هر چه از آن بسازند چندانکه خواهند پس با پزند قلم کاه و ستر
ان دو و نمایند و اندر و نشانی پاک سازند و این دسته در یک برگی از
برگ که باشد اگر نان بود بهتر باشد در میان قلم کاه و بنهند و ستر بی او

باره ماشین بگردی راب اندازند چنانک بنه و یکاب باشند و
 مقدار چهار انگشت بنه و از بر سر آب کنند و این قلم با کاویا در بالای
 بنه و اند پهلوی بگرد بگرد بر سر آب بنه و از صیغ تا وقت
 سه با پس کش که کش کنند سخت تیز و سخت نرم بعد از آن سه با پس و
 باز دارند تا سرد شود پروان او رند و سه روز در آب خشک سازند
 بعد از آن پروان او رند و کجج در اهل او رند بعد از آن خلیط را
 بنه و اند کنند و چند عدد از بنی دسته در میان بنه و اند افکنند و بدست
 میمانند تا چلی بگرد و نورانی شود و رنگی و حسنی پیدا کند که عقل حیران شود
 که چه جوهر است و صدف ریزه و در او مانند زغالید پس کرد و در او میمانند
 با قلم تراش با آنچه خواهند و السلام و الاکرام لعنت هر چه دانند
 صنعت رنگهای غیر مکرر که در دسته کار و عمل کنند و آن چنان باشد که اگر
 بزور غایه خواهند رنگ طوطی باشد و درم ازین سنگ و سه درم
 بگرد

بک کوفته شد با چهار درم برشند و ده درم بر بره صدف و اگر نرد و خوا
ده درم ازین و سه درم زردیخ برزد که بگو صلابه کرده باشند و اگر لا
سراب اول و ده درم از زبر صدف عروسکی با همان شیر کنند و بخن
و چلا و اون همان تربت است که کوفته شده و یک هرش که ازین وار و خواهند
نوان ساخت و بخن یک نوع بود و این از بهترین عریب است همگی
این نداشتند کار فرکت و عمل است و ان یاد کار است

در عجبهای که خداوندان زرق نمایند مثل آنکه چیزی در دست گیرند
و در دست غایب نماید و انش در دست گیرند و در زمان کند
و یاد و راه اندازند و سوزانند و شغیرها و چراغهای و صغیرهای غیر
مگر در عریب و ان انواع است بجمع و هر چه خواهد کار برد

در صفت آنکه چیزی در دست گیرند آن چیز غایب شود و بارند و طوسی
و زردیخ و زرد و سبغ هر دو را برابر در آرد خیر کرده بخوراند و نال

جمع کند هرگاه که افراد دست بالند هر کالای که در دست گیرند چنان نماید
که غایب شود و این از طریق است هر عملی دانند تجربه نماید

من الحرق نوعی که آتش نسوزاند دست و اندام را بالند و پاؤند و کافور
حل کرده و آب نوشا در و به اندام خود بالند چنانکه کسی نه پند و بگذرانند
تا خشک شود هر چند که آتش بزرگ بود در آن روند و سوختن شوند و

نسوزد و غریبه است هر چه دانند تجربه کند عمل اعلا است

از آن عجایب تر و لطیف تر باشد طلق حل کرده و نوشا در بر آن بشویند
یک دو بار و خشک نماید و بپارند نغوظ سامری و مراکتشان خود مالکند
و بخلع دارند تا در کبر و دست را زبان کنند و بار در حال بالند و باز

در کبر و غایب نیست هر چه دانند عمل اردو تجربه فرماید
از آن عجایب تر و سیکوتر باشد طلق مخلول و بسر که بپارند و در دمان گیرند
و عمر معزده کند اما که آتش آن شده در دمان گیرند و دمان نسوزد چون

پروان آورند و در آب اندازند و بجوشد و اگر کنگش در دهان

او کند انگشت او بسوزد و این نیز اعلا اید ما و اید محترمه

صفت چراغهای که هر یک نوعی نماید بزر و جزه اول چراغی که خانه

پرازاب نماید پارند پسته کرک و پسته ماهی هر دو را بکند از بند و بهم بمانند

و قند کنند و در چراغدان برافروزند همه خانه جهان نماید که پرازاب شده

و تجربه این عمل اگر کسی بکند از بغایت عجب است هر چه بداند بکند

۴۳۱

اگر بخت طبع را بگیرند و در روغن زیت آفکند پس برگیرند و در چراغ

دان نهند و بپزوند بر روغن چراغ خانه هم پرازاب کردم نماید

اگر مس چراغدان سازند و از پوست مار قلههای سازند و بر روغن نوظ

چرب کنند و چهار پنج ازین چراغدان برافروزند خانه پرازاب نماید

چراغدانی از مس بسازند و روغن رازقی در شکاف و زیت جوشیده

در آن کنند و قند بزر در آن نهند و شب بپزوند هر که اندران خانه باشد

بزر نماید و هر چه داید عمل کند و تا داند استعمال رد بکار برود
چراغدان بزر بسیارند و چون مرغ سبزه با کره سیاه ماهون خرگوش را
بفرورند بعد از آن روغن زیت جو شنبه در برش کنند خانه تمام برآرد
نقش نماید و آن اینست که داید هر چه خواهد عمل کند دارد

پارندگرمی که در مرغزار میباشد شب نند چراغ نماید پس ببران گرم را
در میان پوست اهو کند و در مجلس درآرند و چراغ آن نیز مرا فرزند
هر چه در خانه بود سبز مانند زهرجد و ز نظر نمودار اید

اگر خوانند که چراغی برافروزند که خانه تمام پرآید سبزه در چکت را و
در روغن زیتون بچوشانند و مالند و در قند کنند و در چراغدان بر

افروزند خانه تمام پرآید کشته در نظر نمودار کرده تا داند
اندان عجیب تر اگر کسی خواهد که بدست چرم برافروزد پارند باند
سوخند بجز فرو گوگرد بکند و در آیم بگویند و با برند و خیر نمایند

و مانند تا چون فیتله کرد و بعد از آن چراغ غذاخی بر از نور غن و سر قشله بسوزانند
و او را بلند نمایند و این فیتله که از بازو کوکر و کرده اند بلند کنند که این
و بنیدیه اگر کوکر در یکدیگر بکوبند و سر که کوکر و بود بر فیتله چراغ
تجربه نمایند و چون آتش رنند بلند از فیتله آتش گیرند و بلا و در تا خارج
روشن کرده و این بسیار عجیب تر است و نبات اعلا آید

533

در شمعهای و لجنهای و عکایتهای غیر مکرر باید شمع مرغ و او را در آن
بقیم پرند بعد از آن موم گیرند و بکار نغزده بر آن نقش نمایند و در سر که
اکسند بعد از آن مرارند و پاک کنند از موم آنچه نقش بود سپید شده
و باقی سنج کرده و این سر عجب است عمل کند بهر وجه که داند
اگر کسی این را بر و عن بلسمان چرب نماید و بر آتش دارند مانند که
شمع بسوزد و عمل کند و با جیره نماید بهر وجه که داند بکار برد
باید که کوکر و فارسی را خرد و ساینند و آنرا با روغن نغز سپید برشند

و چون خمیر کنند و از روی غلوه های برشمال ماز و بکند از بندنا شکست شود و با
دارد هرگاه که لعب تا بنیدان غلوه را بکاهد کل گزیند چنانچه که او را از این
در صفت سریشتم نیز جوهر الصانع بود و آن مکفصل است بگردن پیر تازه
چندانکه خواهد بکار و سنگ بدراری سریند پاره بنها و هر چند شکست بود
بهر آنکه یک لوز آن پیر و یک لوز آنکه اگر در افتاب حریر بار و روی
او در برابر آید آنکه پاره پیران جرش از سران بر و از بندنا بکدی
بجوشاند که هیچ سرخی اندر او نماند پس آن آب بسپرد و دیگر بار در افتاب
هند تا که تمام شکست شود و اگر سرخی مانده بود دیگر بار دور کند تا آنگاه
از بایش کشند که هیچ سرخی در وی نمانده باشد آنگاه نهایت کمال بود
پس خود بسازند مانند سرمه و ورشینه کنند و از گرد غبار رنگا هدرند چون
خواهد که کار فرمایند تا مانند سفیده مرغ ورشینه و دیگر کنند و بچسبند
تا کف بر او بگذارد تا آن سفیده اندر شیشه همچون آب دو نده

کر دو تا انگاه که این آب بضمه و آبش بر وی کار کند
و باید که چندان آب آبک بر وی افکند که در آن ساعت
بکار برود که چون بکشد و باره نماید و خشک شود دیگر
باره و این سریشم را بنیز گویند و بسی جا بکار آید
در جنبانیدن پریش که در آب و باران بر پر نماید و اگر
ده روز در آب باشد و آن یک فصل است یا نزد سریشم
ماه می بخورد و سریشم بنیز کج و نیم اول سریشم ماهی در آب
بر سر آتش که گفته شد با سفید بپزند و در آب یک نرم گردانند
چون جاری شود با این آدویه که گفته شد با پزند و
صلایه نماید و هر چند رود در بهتر و خاتم بندی و آنچه
خواهد بدان بکنانند و در میان بر پر از سو فارارین
دارد و مالند و در آفتاب خشک شود اگر بر آفتاب روز میرود

از آنکه بدین دار و حسابند است و زیاده این طرف را مردی با
که در غایت محکمی و خوبست بدین صفت که گفته شده است اگر طرف
چینی سگسته بدان دار و وصل کند احتمال محکم شد و دار و
اندر ساختن سبب سخن گوی که هرگز هر بار بحسابند چون بلبل
او از و در بوی مشک از و آید و آن دو فصل است بهتر است
از خوب گوی مثال نازخ و اندرون او را نمی کنند و بر هر سو
یک سو سوخی میان بنهند و سو سو سریشم بحسابند و بر کرد و او در
مشک و غیر تعبیه کنند و بعد از آن آن گوی را نقشهای لطیف کنند
و روغن دهند و اگر او را بوی کنی بوی مشک است و اگر مرد است
چون نازخ باشد و اگر هر بار بحسابنی بلبل صفت بود و سخن گوید
اندر صفت سخن طوسی بجا از کاغذ که بسیار جایگارید پاره کاغذ
خطایی دار و داده که در با حلیت الکتاب ذکر او گفته شده است

بعد از آن بار و عن گمان که شک باشد و بگر صلابه نمایند
چنانک در پشت درم و روغن دو درم زنگ بود
چون صلابه خوب شد از آن کاغذ که اراده خطائی
برگ براند و ازین روغن رنگین یک روی تنگین و
در اقیاب بگذارند تا کام خشک شود آنکه بکار دیگر
هم ازین روغن اول که مالیده اند و آن دو درم
برود و کاغذ منشف خواهد شد یعنی پاره خواهند شد
و نغشی بدید خواهد آمد آنکه این طوس باشد و زیاده
خوبتر از جهت گمان ملا فیطر بود با ریخ نیز ازین نغشی
توان کرد و پوشش دایره و فوج حاق و سه پایه
و آنچه قابل باشد ازین طوس بکار برود این را در
رنگ مالیدن خواهد رنگارنگند بهتر شود و زینج کند

رز و کرد و دور نبل لاجورد کرد و در اشرفی نمر کرد و مهر و غن که
 بر این نند و بر کاغذ مالند طوسی همان رنگ بر آید و در زکات اوان
 از خاک کل و رانگاه دارد و در صفت ساختن برنج و مشتقی و
 ساختن سیاه بند کردن بهما ب کل کهر و ن طلق و ساختن صلیب
 نور بخش از جوهر بصری و کل الجواهر و ساختن تیرت غار و قی این
 باب بصفت فصل است در ساختن برنج و مشتقی بدانسان غایر عمل
 یارند نجاس بر آید کند پس بار و برنج نجاس بصری او را با دست
 میوزنایا چند گانه بیشترند و مانند نان قرص سازند و بر سفال آب
 نرسیده نهند و در زیر آن سفال آتش نماید تا چندان بسوزد
 که سیاه گردد و سخی شود بار دیگر از سفال بر گیرند و سیاه کنند
 توپا بچینه سوده بر این توپا از ابرم امیزد بعد پخته نرک بر آن
 داده زهره و راقاب نهند و با کشت بسیار مالد و در آتش قوی

۹۳۸

مکند

یکساعت تمام بد مد چای جو هر زهره کد آنکه کرده بعد
پروان اردو سرد نماید بوفتن زنده هر کمر بنزد و شنبه
و مشتق بود و ازین برغ هر چه خواهد از پشت و غیره
بسازد و در ساحل سیاه این اسرار عزیزه است بنگ
سیاه ده جزو و سرب مخلول که مایه ساجی حل کرده باشند
و پنج جزو طلق سیاه که چاشنی ساجی بکدامند باشند پس هر دو را
در جای کنند و اساجی بر سرش نمایند و بصلایه بسایند تا
هر دو با یکدیگر پامزد و در کرباس سبطل اندازند و بوقت
لجج بشیلد تا صاف آن برون آید و یکی کرده و سماک
از معدنه اعلا آید و صنعت حل طلق که در کار نامزد
شود باید مذلق کوفته و نهاسازد و برابر طلق و اینها
خرمای بر سرش کنند باز نمایی بلور بدست مابند چینی

که مانند روغ از برون اید از آن جمع کنند و در گانه و آنچه بر سر او رود
 بریزد و آنچه نماند باور کارگاه کافسه کران با کوزهای خام آن کوزها بر
 کوفته بپزند سه روز چنین کنند این طلق مانند سفیده خواهد بود برون آمد
 که هر سه روز و بیل تازه کنند بعد از بیست و هفت روز برون آرد و در کوزه
 نمکین کنند و سرش با کوز بپزند و زخم آهن در و بسزد و از شور
 جباری با و بپزد و کیشب و صبح برون آورد و آن از سحابی قشون
 کرده هر جا که طلق حل کرده کار فرماید دیگر اسنان تر از زوده ورم
 طلق در ق کرده پست ورم شیر کاک و گرم تازه جندان مالد طلق را که
 حل کرد و در صفت صلابه نور بخش که از بصری کند بار و ده ورم
 بصری و برابر او قند کهنه هر دو را در یک سفالین بندد و مالش بر میان
 نماید تا که بسوزد از آتش بر وارد و ششدرم مسکه گاو و ششدرم
 سها که و ششدرم عسل هر که اندام در چشم کند تا آخر عمر چشم او روشن

540

کرد

Handwritten marginal notes at the top of the page, including the number '544' on the left.

جنس جمشود و در میان خلیط کند که برار عینه دانه بود و سر خلیط محکم کند
و میالاید باید که در کباب و غن زینت چرب نماید که زور و در مالند
اچ جلا گیر و که مانند مروارید فیروزه و با قوت مهابت نباش
غراب شود هرگز تغییر نشود مگر که بسنگ بسکند و السلام

در دانتن آنکه هر آنکه خرد دانه دارد و بشمار که انار چند
نگره دارد و هر نگره را هفتاد و دو دانه حساب نموده اند
از نموده و معرفت سنگها که هر یک خواص دارد و بکار می آید
از کوه اخلاطون حکم گوید بدانکه لافوخت و بر لافوخت سفید و

سرخ و زرد و سبز اسمکون و نیل کون و سیاه و آبشار اسبند
بخلاف زمکی که دارد و بد کند و هر یکی را خلاف زمکی که داند بد
ناید و هر یکی را حاجت مجرب و زرد کون سفید کون سفید کون سفید کون
در زنگاب و اگر آب همان کون بیرون آید زهر قاتل بود و السلام

Handwritten marginal notes at the bottom of the page, including the number '544' on the left.

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

بگیر در بنفشه پاک کرده ده جزوه و با قتر طبع کرده و سحر بسیار نموده
بعده نوشت در مقرر اما بشرضه باشد موقر جلاب کند و حل کند
ریش مگور در رازند و رطوبت شفاف با این کند حل مذکور
طبع کند یا بنفشه است کرده با بشتری و زهره کامل نماید
بگردد بشرضه و عقاب مقرر و شب مقرر کند و بگور برود
و زود تر کند اگر نوشت در و مکنک مقرر و شکار تشویر
کرده شب و مگسور حاک موقر کند طبع را بگردد مکنک مقرر کند

مقطر شب و صابون هم همچین حکم دارد و اگر کلس قمر و کلس طلح و
بانوش در یک که با شراب نوره حل عقد کند و تشمع نماید و
بعده با آب ترب حکمت حل کند طبعه را و فرار را و چهار ارکان
هر را و آج که باشد ثابت کند و اگر کلس قشر ما کبریت ابيض
مموده یا سنبال الفار یا حل نموده نوری نسقه و سخی تشویب
نرم نموده و با کلس ما و چنان نوش و رترکن و سخی
کن ما هیچ مقطر و در کرمی تا در ساعت حل کرد و هیچ نقل
نماند و گوشت که حل کن روح را و نفس را و دراری جسمی تشویب
نماید که او نافع است او را شام و مزاج بدان امیزد گوشت که چون در
ابریم کبریت ابيض نموده را بر جسم ان جسم را تشیع کند و با حل روح
کرد اندر پس در ابریم در روی روح را پس اگر تمام بود که کبریت
جسم پلتن است آتش در روی کرد بر روی و مطلوب از روی

این عمل گویا است

ببرود بی بکدر و دوسباه کند مرفضه را اگر سباه کند و تابه که در
اعلا بطیخ است که طبع قلبه مایه غلبه بود اما کبریت مانند که تصعید کرده
و را مایه فیراخ بعد از آن استعمال کند که او بکوترین چیزهاست
و غل از حبه آنکه چون کبریت تصعید شده از آن سخنها زد
و پاک کرد و بعد از آنکه شسته کرد و چون این دو حال جمع شد
یعنی غل و تصعید که بهترین در مراتب از حبه آنکه مراد از غل
کبریت پاک شدن را از حبه و تابه در و پوشیده است با او کم
این حبه به تصعید او پاکیزه مانند کوه که نمونس و ارواح کفلس را
تخلیل کند از حبه آنکه کفلس بود مگر فبیت آتش و ارواح
که مرینده در مانده اند از آتش مراد از کفلس زاید کردن
در سخنها جدید است و زایدن پاک شود باقی مانند صاف
و خلاص در روح نیست آن علت که در دو حبه است لیکن

محتاج است به کلین و آنچه ارواح را جاوی مجرای اجابا بود تو تایی
در تصعید و چون بان کردم که عرض کلین صحت بگویم که چگونه است
و چون کلین از جهت آنکه هر چند بر کلین که ان هر چند بی و بگویم
از جهت آنکه بعضی از اجابا و طهارت در نفس چون ذرات
مراد از کلین ذرات حاصل کرده و مراد همین مابرواجا تصعید
کرده با نشان متمیز کرده و حل بر ایشان مسلط شود همچنان است
فضه و اندک تا به شنا باشد پس ما و محتاج ما باشد پاک شدن و
اما دیگر حدی که گذارنده بر خلاف زمین خود از جهت محتاج
به کلین نامها کرده و گویند که صفت اول حریت سیاه کرده و
یعنی زمین که میان او سیاه است باید که بشوید از آن غلات
تزیین مطلوب پس فهم کن هر چیزی که بر او اول سیاه شود
پس سفید کرده و نیز سوختن چنانکه گمان برده اند و لیکن گویند
که نور

که نور از تاریکیست و در تاریکی خیزد و ساکن است چون سایه می برود
رنگ او روشنایی پرورن آید همچون آب من و اگر در آن نور
آیندش هر دو بهم هر دو غلیظ رنگ گرداند و گل سبزه گره
بسته شوند فهم کن اصل کار را و بدانکه هر چه با وی میشود با او
بود و هر چه با او موت باشد با حیات باشد و آنچه حل کند هم او عقد
کند و آنچه عقد کند هم او حل کند و نیت علی که همانکه چهار ارکان بر
و لیکن حل نفس را جد است فرمود نیت همچون حل جسمی محض است
عقد همچون عقد خیزد ظاهر و خور اینان است که عقد حکما طبایع است
و بعضی بعضی با نیت بعضی از بعضی تا چنانکه از یکدیگر دور
بودیدار طبایع با هم نیت گیرند و میان ایشان جدایی نماند
بعد از آن متفرق نگرددند هرگز همچون اختلاف از آسمان باب
زمین و چون اینست باب خیزد و چون خلط غلیظ من حال طبایع برین

بروده باشد تا آنکه هوا و آتش و خاکت متعقد شوند اتفاقاً و
هم جدا نمردند بفرمان خدای عزوجل و کوفت چون جمع گشتی
و طلق را و طحمار و کلک بسیار هرگز نمانوی متعلق نشوند و نیز در
آتش بر بخند و با او با اجابو بر بخند و چون احاد را حل گشتی و
بسط بامیرند بعضی در بعضی دور و در برند و اگر یکدیگر جدا نشوند
و نیز در یک آتش از جهت آنکه از یکدیگر غوص کرده اند در این
یکوترین سخن است که در صنعت گفته اند پس پدید آید از
واقف شده و اگر خطا گشتی بسیار شود و اندک باشد فایده
رو کار تو ضایع گردد پس فهم کن بر مریبان کرده ام و
که کل سمدیه و کلش بی تابه گردد و باطل کند عوض کردن او
پس اگر با نیا میریم مرغ او را با نفس بی با میرد از جهت آنکه یکدیگر
پیش از کذاختن او با میرد با روح پس چیزی که در ماکدیازم

جسد را بر حال خود نگذارد و کلمه نهی که او را است به برود روح از وی نکند
حکیم نفس داخل کردن پس این تکلیف کنیم جسد را پس او را تسقیه کنیم هر طریقی
بکدامی که حل شده است حدیثی منع کرده شود از جهت آنکه چون حاکم
باشد که باب جمع کنی پس چون آتش برود رسد شکافته شود و بگذارد
و اگر حل کنیم جسد را و روح را با او تسقیه کنیم و نفس را با او تسقیه کنیم جسد را
اینچنین وجه باشد و از روح اکثریت و نگاهدارنده از روح اجساد است
و کفایت بر تو باد که حل کنی هر چیزی را اگر سیاه باشد تا بپای حکمت را گوئی
ترا فایده شود و در عهد کردن از روح وضع دهند و پس نیاید کرد و اند
ترا از حل کردن اجساد صلب و کفایت که حل کردن جسد ما صلب است که جسد را
با حل سخن کنی پس چون او را با حل زنی در آری و تنق میزوی او را
حل کرده باشی و حل کردن جسد ما و صلب در آری و سخن کردن آن
بدان اندازد پس حاجت آید بر جسد از حل کردن اجساد بعقد کردن او بویا^{سط}

تشویق کردن با نشی همچون آتش ذبل و مانند او اگر تشنه بود بسیار شود
مخترق گردد پس بعضی در کتب تشویق کرده شود و بعضی در سه شمان
روزه برابر ندهد هر یک اینست عقد و تشویق فهم کن بگو و گفت که با این
دوست یکی ثابت و دیگر طیار و بحر ایشان از چهار است دو تین و اسل
و کلب و عقاب و تین را اسل مرد و کلب مردی چاره کرد و عقاب
اورا از زنجارین کلب اسل خلاص و جدا با زنده شود و پاینده
کرد و زنده کند جسد او مرده را فرمان خدا تعالی و گفت حکیم در
داشتن قوام و اندازه و مل مرتبایدالی اندازه جسد و روح مانند یک
اند و جمع و جدا و آن چنانست که طرح کنی بر صحیفه گرم کرده اگر دود
زیادت نماید و روی جسد را اگر نهایت بود و مرکب کلب رود
از طای خود زیادت کن روح را همچین زیاده کن یکبار از جسد
و یکبار از روح تا آنکه آنکه بیاید جسد برسد و ثبات و حرکت

و فعل پس بخند را نگاه دارد و هیچ مخلوق را بران و قوتی که ان سر
تا این سردی که باشی و از نمره این بر خورید و گفت در شمع او
چاشت که بگری و روی که جمع کرده و از راه بار که حل کنی عقیدتی
در آینده تر و پاکتر کرده و علامت جمع شدن او است که چون بران
حکایت شود نقره کرده که بروی شکافی نباشد پس بدان که تمام شد
پس با روغن تسبیح کن و با شصت صلابه نما کر شده که تا هواند بر سر
چون با شصت صلابه نمودی سرش سر پوش کن و موضع وصل استوار
باید کرد و نوزد کبابش بنام آتش لطیف بود تا محل شود و مشمع کرد
و جسم او با بر خزشی شبی که در وایت با میرد چون این بند میر
کردی بر صحنه اکلن و بنا که گفت که نوشا در و تو تیا، و شب
و نوزده و ملها و بوبر قها که چون اینها را در اجساد و در حاصل استعمال
نمانی نسبت کنند و خشک سازد از جهت این او بود و رطوبت های

چرخهای تشن نمایند و بمرتبه عظیم رسانند گفت زمین اگر کثیر را بعد از آنکه
خبر نموده باشی مایه شو و پس بسیده است ترا که روی فضا را از روی
بالای و براتش نمی که در روی لغو و کند ازین روی بدان روی
و یکدیگر زد پس بگذاری ماکر و هر چند که بگذاری هرگز میشو و گفت
که آن حل زرات مخلص را با باد قلی و عقد کنی ما با زمین را بر قمر اقلنی
نماندند بدو شکری که مرید و رود کار عالمیان که او و انانیت
و گفت حکایت بزین است ما و محلول و چون منحل شد کبریت ساکن شد
و در زمین و عقد کند او را بس از خلایت و این عقد اینست پس روح
شد جد و جد روح گشت فهم کن این را و خداوند تعالی را سکر حمد
کوی بر آنکه ترا راه نموده است بر چیزی که او پیشیده کرده اند
بر بسیاری از خلق و گفت بد آنکه هر چه او را نامها کرده اند و نامها
که نوزون او بوده اند آنها را از جهت نوزونها که بر نوزون که ظاهر کرد

534

انکه

از کبر ان لون را در وجه او نامی نهند که مشابه او باشند پس باید که
ان نامها ترا و اغنی نمایند که او میان بسیاری نامها در خطای
افکنند اما آنکس که بشناسد که آنها را لونهاست که ظاهر میشود در پرت
و در طریق خطا کند از جهت ان اعلام کردم شمارا بدانکه علماء و حکمای
باینهم متفق نمیشد در آنچه کرده اند پس من روشن کردم شمارا
هر آنچه ایشان پوشیده اند و من خبر نامیم شمارا که مراد ایشان
در گفتار بر بسیاری ندیده ام بنود مگر آنکه اهل را می و فهم بلیند
و نامیها مانند زبان اهل جهل و الحمد لله و حده بس حکو به اصلاح کند انفراد
در نسبت پس ان دو چهره که میان ایشان نسبت نباشد را آنچه ما در او کرد
میکنم بد و نسبت نه الا از جهت این راه کم کرده اند و صحت بجز در ان
و فهم کن و عمل را چنانچه شرح نموده ام خلاف نتوان کرد

باب در معرفت و میزان کبر نام بر همه وجهات و جواهر اول در میر علی ۳

ووزن هر دو وی از وی کهنه‌داری و این وجه درست و این عمل را
بیران گویند وجه دوم است که عمل کنی بعباس مران طالع که یاد کرده
خواهد شد وجه سوم است که عمل کنی تجربه زیران صورت که بالارفته
و این وجه را عمل بطریق تجربه گویند و تمام اکثر یاد و نوعت کلی بعضی
و یکی اجرات و این سه وجه است که کفعم انجمن کتاب اختصاص میدارد
وجه عمل بطریق زیران درست و در اخر این باب وجه که عمل ان بطریق
تجربیات با و کتم تا بعضی هر عمل معلوم میشود و هر پون او رون بعضی
از بعضی عمل معلوم کرده و دانسته شود و کار بر طالبان کرد
اول بدانکه در اکثر مفسده قوت بود بعد و طبع جسد با و این سخن است
که بر من گفته اند باید که نوبدانی که هر چه را در وی روح و جسد
و نفس بنود امکان ندارد که مثل وی از وی زاده شود و اگر امکان
دارد ناقص بود نسبتان و صفی محروم و چون ناقص بود در وی

فایده نباشد همچنان که فایده نبود چون و روی و صفت زیادت بود
 پس آنچه باقی مانده است که بداننی که تو بر صورتی انکاه باشی که علی تو
 موافق باشد مران چیزی که مطلوب در قوتها طماع بمقدار آنکه علی
 در آنچه بوی حاجت داری مثل قوتی که در کبیر بزرگ باطن و همدان
 قوتی که رنگ حمزه دهد و مثل قوتی زنجفر که کج و از زور مرده جز صفا
 رنگ زرد دهد و مثل قوتی که کج و از زور صدف و فوسفور رنگش نماید
 و مثل قوتی که در کبیر فوسفور و نحاس را ذوب کرد و اند و مثل قوتی
 که در نحاس را از زینت را فوسفور را اند و مثل قوتی که متاع این قوتهاست
 ناهفته قوت تمام کرده و بعضی از حکما گفته اند که قطره قوت منقسم کرد
 بر چهار طبع از جهت آنکه میکند که کبیر از چهارادویه ترکیب مذمرد و آن
 ترکیب مثل ترکیب حیوان بود علی قیام بوی میدیزد و من میگویم
 آنچه گویم اگر از حیوانت و آن چه که در حیوانت و از علم و در حیوان

۵۳۷

مراد از اینها هم معرفت و دانش مقدار یا چهار عشر است پس بدین جهت
باید که ترکیب مثل ترکیب حیوان و چهار عشر است پس بدین جهت باید که
ترکیب مثل ترکیب روح کرم تر است و او زین است در کسیر و زین
کرم تر است و دویم نفس کرم خشک و تخمین هر چه بود که نفس دارد و
کرم و خشک و آتش بی بود و در آن کسیر صغیر که کرم خشک و تخمین از حیوان
مار است و محل مار است چنانی بسیار است صبح در کسیر مثل قلب است
و مثل خون و مثل جگر و مثل زهره است و دولت و صبح زان مثل خون
و جگر بد است شند از جهت آنکه خون و جگر کرم و تر است و وضع کرم حرکت
و بسویم جد است و مقام جگر در کسیر مقام عظام است و استخوان
سرد و خشک و جدی که در کسیر بوی حاجت سرد و خشک از جهت آنکه
در کسیر و کسیر جد بودی که ارواح را ضبط فرام آورد و روی
غرض کند عمل تام بشود هرگز نه چنانکه اگر حیوان را استخوان و مغز

بنود روح کجا قرار گیرد در حیوان قیام پذیرد و نفس در وی قرار
گیرد و ازین بود که خواستیم که این معانی پان کتب چهارم رطوبت
یعنی تری که عدت نمود و افزون شدنت مر جوامد که اگر رطوبت
بنود در حیوان معاصر وی تلف بنود مالدن حاصل نمایند هیچ
جزایان حرکات حیوان تمام مکرر دوی سرد تر است و این است
و همچنین اگر رطوبت که سبب لیل است و موجب فراهم آوردن
اجزاست اگر در کبیر نمود اجزاء اگر جمع شود و بعضی در بعضی
وز باید و تمام اجزاء از هم دیگر جدا بماند و اینها را همه حاصلت
پس در شد که اگر چهار تمام و را عال کبیر جمع شود و کبیر در عالم باشد
و ازین جهت گفته اند که ان قوم آنچه گفتند و سوگند جان و سر حکما که
کامل اند که این است نزدیک من و خلاف و در میان ما و میان
ایشان در است که اگر از حیوان و از نباتات و از حجر همچنان بود

۵۹۹

از کلیه این سه بدان عمل کن بوی باید بچند دوست میداری بری
اما مقدار و ذراتی این چیزها بعضی با بعضی برتر است حیوان و درود
هم جواب بگویم و آن را بدان کنم جواب اول است که گوئیم مقدار
روح مثل مقدار نفس باید و مقدار نفس مثل مقدار جسد باید تا از هر یکی
جزوی بود و اب بدان مقدار که بسزاست و آن از نفس جزوی است
مانند جزوی و اگر زیاد است کند تا نقصان کند و در آن خطائی نیست ۵۶۵
این را و عمل کن و مراد غای ایمان یا و کنی و خدای بر سر کنی انجاب
و گویم است که روح بجزو باید و نفس بجزو باید و جسد و جرد باید
و اب چنان که پسندیده بود با بیشتر جواب سویم است که روح جزوی
باید و نفسش جزو باید و جسدش جزو باید بر سبب آنکه اول کسبیم
که قوتها مفیده است و بمقداریکه حاجت باشد چنانکه اول کسبیم
کتاب مانع نیست بلکه ضرورت بدون اجزاء اصلاح ارد و جواب است

که روح بکفر و یابد و نفسش حریف و باید و جسدش حریف و باید و اوست
حریف و باید چنانکه مثل این باد نموده ایم که قوتها هفتده است و قوتها
دیگر یکبارفت هرگاه که یکی زیاد است یا نقصان شود و تدریجاً فاسد شود
چون آنست که روح سه حریف و یابد و نفس بکفر و یابد و جسد حریف
و مصلحتی که از بیرون در یابد بجز و یابد هم مقدار هفتده که اول کفتم و
من بگویم که آنرا بگویم از جهت آنکه در سه قول سکوت نامعلوم

501

باشد آنچه که در این عمل شرح نموده ام حق بود و توفیق الهی
باب در معرفت و مساکلت و اسرار با که در این جمیع مساکلت و اسرار ۴

قوتی ترین معانی و روشن ترین که در این صفت مردم را
بدان محتاج است و بدانشان آن خواهد کلی تواند بود و تجربه هر کس
کوه شد عدل آن بمعنی تواند بود و چنانکه حکما امتحان کرده اند و بدید
انرا اندر کتب بر من و با باشارت و با بعضی بطایر باز نموده اند

و آنچه ازین جمله بدین مختصر سابق بودم بران الفاظ که ایشان گفته اند
 تا صاحب بصیرت رابع تحت باقی مانند و بی هیچ بدی بمقصود رسد
 و بیکر حسن او رده اند که از قول ذوالنون مصرع بر حمت الله علیه
 و در بیان حکیم طبرستان صوفی رحمه الله علیه و چند بزرگان و دیگر
 از اکابر حکما برین متفق اند که آنچه اصول کبریت اول دانش و مشاکلت
 که هر کس رود بدان نتواند رسید دوم احتیاط و صحت علت بارده
 امیختن هر یک از آن دار و ما چگونه به برت و امیختن اجباد و آرواح
 و غیر آن چگونه نماید آنست که خاصیت اصلی فاسد گردد و از قوه
 بفعل تواند سبب آنکه پیشتر مستبد یا بر هر طایفه که در این موضع می آید
 است که تیرگی و رونا را بصواب رسانند لاجرم آن قوتها را نقصان و
 تفاوت پیدا دهد و خاصیت بدل گردد و از فعل تعوت با بر نکرده
 و غرض ازین است که کسی را که هوای این صاعت باشد باید که این

562

معمانی

معانی او را روشن و را بهر خان باشد که هیچ شبهت باقی نماند سویم است
که آنچه از دار و ماترکب خواهد کرد و وزن آن در اصول و ریاضات
طباع و کمال نقصان هر یک او را معلوم کرد و چنانکه در میزان پدید کرده اند
ما بعد ازین تقریر کنیم چهارم است که آنچه ازین اصول عقدا رواج و
اجزاء و خان باشد که چون اشیای بوی رسد البته از یکدیگر جدا
نشود و بخار بکند و سوخته فاسد مگردند بلکه کداحته شوند و چون از
بر جوهرش آغزند و در آن عمل کنند و اثر از آن طبیعت که باشد که
بتغیر کرد و اندک طبیعت کمال است برین و جوهر لطیف در آن جوهر پدید
چنانکه زهره فضا کرده و با نقره را از ذکر و اندک کل مراد غایت
خود همین باشد و رنه علی بن ابی طالب را احتیاج ما تمام رسانند و بگو
که در اصل دو م است و کرا یعنی را یعنی مرز موند قدر پیش معلوم
مگرد که با شارت کند با بگنک سی و چند زم کبریت سی چند زم

رزوه بیضه مرغ انداخته صلاویه کند و حشک سازد بعد از فرار مذکور
با هم چنداویزه مذکور فرشی استر نموده بکشد ششویه کرده با جگر و مد
عقد کرد و بعد از چوزده تخم مرغ نون غندیکر بکشد کار بکر نماید و بکر
۶ بکر در فرار سه روز نوبت در قایم و غیره قایم سخن کند بعد بکشد
در نوزده اردیبهشت کرده و با شراب چهار ششام روز کوشاند بعد
قدری تخم و مد چهار ششام روز و بکر کوشاند بعد چونه سر کرده
کرد بکر در بونه کل نمک کند شویه با جگر دهد در چند بونه عادت
نماید عقده تابت شود و هر کار که بود بخار این نبت

۷ بکر بکر بکر کتاب نوزده اردیبهشت کند بعد بکر و بخر طبعی میکند از دور
اردیبهشت مبریزد چند بار مبریزد طبعی بکشد و سنگ مذکور
حشک نماید و اردیبهشت فرشی و بکر کند شویه مبداء عادت نماید
تا عقد قایم کرد و هر چه داند عمل کند تا کار فرماید آن بود که

بکر

۸ کبر و قلع و نوشت در برابر صلابه موزه با بول گو دو کان حل کنند و مسطح کنند
و عقد نماید طی شود و ازین ملحه کچر و زجاجه کچر و در بونه کند برسد
نرم زینت کرم کرده و با نیم طبع در و اندازد چون حجرت کبر و
زجاجه سوده و کرم حل باشد بهتر و کبر و شب بکشد با هم چند خاج
در کوه جدید بر آتش بنه و بخبان حالت خود باید و این عقد کند
زینت را و ثابت کرد اند و در صافی را خزار دهد چنانچه مانعده کبی نشود
چون در روی هر چه کبی و نرم کند صحیفه سخت را چون کرم در و
اکثنی و کار بسیار باید کبر و زینت در او نذیر می اندازد و بول
و نوره تازه که آب نارسیده باشد بالا اندازد و بول زیر او
که گشت بالا باشد آتش نرم در خوردند چند کبرت در خوردند
ان عقد کرد و کبار بر و این عمل نهایت اعلا است
۹ اگر خواهی که طبار را عقد کنی هر چند که خواهی حل کرد و از رصالی

فاصل است کن نزد آتش کساعت تا منفقد شود آنگاه بر آتش قوی
مانع گردد و مانند یک سیداکه از آن حجر منفقد گردد بر سر کبر طلحه
عقد کرد و آنکه ازین بر سایر زهره طر حکند فرستد و آن که کشیم
نصن بر است اگر خواهی شرح کنی زنجار شرح را مخلول کنی و
کن عقد را تا شرح کرد و بر فرستک نماید و اگر با نوشتار محمد
مخلول تشییح کنی و تخم وی کامل آید تا و اندامیت

566

۱۰ بکرباب ارض دو جزو و از زنجار کج و وار نوشت و در کج و سخی کند
و حل کنی و باخل مقطر و طحلینی ماوی زین را تا بشی نرم بعد از آن
او را پاکیزه کرده باشی که بشود چون باقوت احمد منفقد مکن و
پوشیده دار که سر عظیم است هر چه و انبی بکار آری

۱۱ بکربطیار را با جزول صلیبه نموده تا که تمام اسود کرد پس به جزو
باخل و نمک تا بیرون آید و مصفا کرد پس در کود انداخته بالا

فکر

حاکم تر سپید و رگود باشد و از روغن رنجد چرب سازد و طیار اندازد
با پر مرغ چرب کند پس خاک تر بر روی باشد بر تر آن بود که خاک تر قشقی
ابض سوده بود اگر ساخن باشد و اگر طلب هم بود و بهی کند و کوفه
بکرت سم الفارز شب و طلق کرده اند بعد سه رات با قلعی را بکند از رو
و بر روی اندازد سوخت بسطری و در آن کشت عقد کرده اگر نرم باشد
بار دیگر عاده کند تا منقذ کرده و بکار برود و تجرب نماید

۱۳ بکروند شکلش با هم نشود و ریح کن بگفت نشود و مقرر کند و سخن کند
و در فارورده کند مرتب طقت روز نگاهدارد و بعد از حل منقذ
هر دو یک برک نموده یا براده کند و در فارورده اندازد و با جو
حرکت دهد و مهر کند بهر طریق که حال کند بعد بکروند و زین با کبر و در
اتش دارد چون گرم شد ازین ماه مبارک بکلیان سه چهار حرکت
اعاده نماید عقدهی خلاصه کرده و بر قلعی و زهره کار کند

۱۳ و یک طیار یا بجهت سکار صلایه نماید بعد بر او نم آنگونه باو یار کند و باید
درخت کوشن موشن نشسته و تشویه نموده صلایه نماید خدا که حکمت شود
سه کرت تسبیح بگوید لیکن روز تمام بعد بدین شکل سه تسبیح شیره گیاه
چایز بل عاده نماید بعد بویه معاکروده بدو لعل کرده و بگفت تشویه و
و تسبیح کرده با روش و شهادت سکار بهم نیرند عقد فایم مروان آید
کار یک که چنانکه بر احاد بود باو یار نماید و بدو عار و عقد کند بر قرار
باشد احاد و اگر کند کار بسیار کند خرابه نمود کار یک نموده

۱۴ کمرنج اکملک سحر نموده با هم شیرک بویه نموده و حکمت از دور و درون
بویه با شیرک و کلک طلا نموده زمین قدر یک تخم ناز کرده اندازد و
و معاناید و در چند تشویه و تسبیح عقد کرده و کار باید خرابه کند

۱۵ کمرنج اب تنبول کسیر این بهم از لبابه سپید شیره کند تا دو بیر شود
بعد بگفت فراموشی را بر شغافنی باشن نرم برود و بیر بخوراند عقد کرده

دو پیکر با پر و تخم کرمی تر و تازه قرار با او سخن نموده تا که بکند است کرده ۱۶
بعده حکمت نبرای کشیده با او دیکه کند و بر سفالی با بشش نرم بخواند
تا عقده کرده و با هم تا نقل در شسته کند و او دیکه مال با اندازد و سر کشاود
اشش نرم نماید چون ارد دیکه کم کرده و دیکه اندازد سه کرت با اندازد
بعده با بشش نرم جلد و رخو را ند تا نقل نام بشود نه خاکستر و قهوه

۱۷ پیکر منبری و جوهر علم صفر هجده شیشه قرش و تخم نموده بدرد
چون ستاره بیرون آید بعده با عطار و طعمه کند و با الیون و
نوش در سخن بسیار نموده بشوید و کتاب بعده کرم و سر و صلا
نموده با کچی کرده بعده براده آهن سه روز در بول گاو
تر وارد بعده در بونه معافش و بشیر نموده طعمه در میان
نذر بد مذک که نام کرده و کاری که شود هر چه داند با او

۱۸ پیکر زین کبر و ز با براده آهن و با الیون و شب حل نموده سخن

ممنوعه بعد از باسکاید تا سه چهار روز با خون کوب سپنداسود سخن بسیار
ممنوعه هم باریکم کرد و خواهد بنمود یا چکان ال عاوه نماید بعد در نوبه
معاذ حکمت بد مد خواهد و م بالا و مد در قطع کار نماید اگر لکن نماید در
و این کند فایده بسیار دارد و اما که کرده مجرب است نموده

۱۴ بکرم و درم قرار ده درم عقرب بجزرم عقاب تاش گلجی کند سه
بار و زردی بپخته کند و سخن حکم بسیار کند با جل زعفران حدیث کند
نماید در رشته اندازد سه پاس عقد کرده خوب است نموده

۱۵ بکرم الفار نوبال حدید و شکار برابر یکی نماید و سخن نموده با اسب
تا دو سه بار بعد کرده و در و غلوه نماید بونه معا کند با سپیدی بیضه
طلق محلوب طلا نموده حدیث زرد و قدری طلق و یکم اندازد غلوه
کند و مهر در زند حکمت بد مد عقد کرده مجرب است نموده است

۱۶ بکرم بر شهد و در معضه حدید و دسته این کند بعد نشد درم نبارد

جای نم در جلاب و جاده تر حکمت بدار و نایب حل کرده بروی اید
بسانند براده و نوشاد روی مگر می اندازد و حل جمل کند چندانکه باید و
بعده ریش را با این حل صلایه نموده در کفچا این آتش نزم حکمت کند
چون حکمت شود و دیگر کلک انداخت کند تا عقده ثابت گردد و
اگر نه خورده نزم نماید و بکار برود و این عمل از نموده است

۲۰۲ پکروده ورم زینق و دو روم براده حدید حل شب و صلایه نماید
سه چهار روز و بعد چهار روم صاف اندازد و با کوبش
تا پست روز صلایه نماید مباد است که در یک تشویه با جله عقد کرده

۲۰۳ پکر و کبریت مصعد بخدرم قرار بخدرم شکار سه ورم با شیر و
و ما نوزه صلایه نماید محکم بسیار کند در بویه معابد مد عهد کرده

۲۰۴ پکر و زینق با حل شب و براده حدید و کلس سخی کند و در سفالی
چون و نوشاد در برابر صلایه نماید طلا و سیمانند آتش نزم میکند

۱۶۵

تسبیح شوره خرطوم سل مبد بعد بده فرار مذکور در کمره جابه با یک
وهد بر روی کداخته بند جابه بسوزد فرار در روز و ذوق و شیند

عقارب قایم النار براید و کبار برود و این عمل بغایت اعلا

۲۰۴ بکرو نش در قایم حکمک با بش نرم و روغن شود بعد بکرو فرار

در کوه حدید اندازد قدری نوسا در مذکور بالا اندازد گرم

کند تا روغن شود کدازد بعد قدری قلعی متفکرده اندک

اندک بخوراند تا همچو بخوراند عقارب نیکو شود و رزوه فرار

مانند قلعی نرم شود بعد حکمت کاری که کند هر چه و اندکند

۲۰۵ بکرو فرار در رم و نم یک با هم طین قمر و هر بر این رصاص محکم بعد

در بار و ما نوزده یا شب و نوسا در حکمت تشویه دهد در یک

اعاده نماید عقارب ثابت شود در قلعی و رصاص حکم کند بعد و

و ما نوزده ثابت و نوسا در حکمت تشویه دهد در رصاص کبار اعاده

عقارب

۵۷۲

عقد قائم کرده و در قلعی کار نماید و هر چه داند بکار نماید

بگردد فرار و درم بگذرد طبع قمر بخورد اندک از جامه بیرون آید بعد از ۲۰

برای آنکه محکم کند بعد بگفت با تش نریم با روغن سبزه و روغن زیتون

بخورد اندک نمک پیر عقد ثابت کرده و در اسبک هم بکار آید

بگردد فرار و شنش و بگردد و شمار برابر بگفت یکی کند با سنج ای ۲۰

مثبت کند و تسبیح و صلاه بسیار نموده بعد با خون کوسند سیاه

و کشتن و سه روز صلاه کند بعد در بویته معابد مد و دو بگردد

با نمک فرار و دیگر صلاه نماید و روز بگردد و شمار و دیگر بکار کند

همان طریق اول مذکور و سنج است چون بهم اعاده نماید و

بدد و صاف شویم گرت ز حل گشته باری نماید نصف فرار همان

طریق اعاده کند همت گرت بگردد آخر ز خل یاز نماید این عقد

بگردد خوردن و طر حکردن بی مثل است و کشتن نماید بکار برود

۵۷۳

۲۹ در تدبیر علمای ششگانه و فصل رحمت برورد کار زهره و با تو تپای سبز و کمره

زهره و روسرخ و زحل زده یک کسورده سار فوده انکت نپناه و بار فوده

انکت بلند بعد یک روز متی بگل کرده بخبر و هم عشر طق زربار کرد و صلا کند

تا از جام بیرون آید و جوهر لهری و خچر در کداز فوده یکی کند و مصلحه نماید

بعده نیم سیر نوشا در محراب نماید و صلا کند و صلح بسیار کند بعد سیر و

عقرب روعن سوز و سیرت کرت اعاده نماید بعد یکسیر و صلح مکرر

با خچر عقرب سخن کند و در دیگر اندازد و بر دیگران بگفت بر شانه روعن

ماده کاو و مال اندازد جدا کند بر روی او و پیه دوسه انکت بالا باشد

بعده آتش نرم بگفت بگنجد و پینه و جوی سوز و آتش نرم بگفت

میکند و بسیار مایند و در روعن آتش در کسیر و چون شب آید و

جراغ بر افروزد و بسیار مایند و بگردان بزرگ موجود دارد و کمر

آتش خیره مردن ندیمیم بیرون آید چون یا و آمد با آتش کند و

عن

574

از روی او بکشد و پشت بر عقرب باقی است اندک اندک می آید
تا هفت و هشت روز هم بنزد از بعد هفت روز چری آتش زاید
کند و کار است کلی کند امید است که در چهل و چند شبانروز برسد حالت
رسیدن آن باشد که آب دیگر کنند و شود و رخسار و پر
زنده بعد مرده و روشن و ریم از روی او به یک سارو
بعد تمام دیگر او به کشند تا ثواب نوزده و شکار صلایه کند شقیقه
و تشویه کند تا با شکر حکمت کند که کت اعاده ثواب دهد بعد
بوتها از کل حکمت کند چنانکه بجان بر او بکشد و در بوتها کند مهر کند
بعد تغاریه به هوا سازد از کل حکم با حکمت کند یک بر کند بوتها
به نند جانچه در روی کشیده شود بعد زمین بجا و دو و یکدان باشد
چنانکه سر تغاریه زمین هموار باشد در فرو و آتش به زم کند بالا پاچک
و انگشت کند تا جمله دیگر آن انگشت پر شود بعد که رو و بالا آتش

۵۶۶

بسیار روزند و پیکر انگشت بسیار اندازد و پوست در یکرمی اندازد و حکمت
تأمرت و دود و آرزو آتش بر بندد و آرد و بعدد بگذارد و آسود شود
چون سرد شود و ماده کا و و فریه کبر که کند گنجه گرم بیرون آرد و
نوتها گرم در سبک اندازد و بدوزد و یکش پانزده روز بار و پنهان
کشد با نوت در شمع کند کرم پروردگار بگذارد و یکی با پند سرب
کامل عیار کند بر نقره و زرخل و زمره همین حکم دارد

576

۸ جم بگرد بعضی سرد پروردگار عطار در دم با کیدرم طبع شش مکتوب کند با
لیمون و عتاب سحی مراد نماید حکمت اخلاصه کند بعد از ششام روز
در دم زمره بویه معما کند شکل سفینه کزانشکان در دم معما کرد و چند کند
چهار درم کبریت بکنند سیوم حصه خالی ماند بعد از این چهار درم عقرب
فرش و بستر کند طعم در میان نهد مگر کند با جله و کل سپید و برنج و بالا
مک و خاکستر مالید بعد از قدری زمین بجا و دو خاکستر نماید بویه نهد تا پاک

بوده خاکستر باشد بان با چکه زیزه ریزه کرده بگفت تشویه نرم و در این
نوع بگفت صد مرتب اعاده کند بویه دیگر عقرب کبر در صد بویه
چهار صد ورم عقرب بخوراند بعد چهار ورم عطار و با کبروه
و خلاصه با طعم مذکور با شیره لیمون صلابه نماید بعد زحل مکمل که
علم امر و شیره لیمون کرده است هر دو با نصدگان ورم مکمل کرده
با شیره صبر و شیره انبوتی حبه کمی برابر کرده بعد بویه از کل حکم
کند چنانکه بجزرم کرده صد شقیقه صلابه کند و تشویه اعادت
کرده مفاوم صفا کرده بعد بویه از کل حکمت کند چنانکه بجزرم
سرب مذکور و فرسش سه سیر کند ملغی مذکور در میان نهند معالذ
تشویه نرم میان و در حکمت جزئی زیاد نماید با چکه صغلی صد مرتب
اعاده کند و در سوز آب و رغو حلاکتش نروز عرق دارد کب
شبانز و ر شده ماده کاو عرق و آرد بعد صدقه و در بقدر

وسیع تقییر نماید بعد از طلوع آفتاب از دو در سسای سووه کند یا بموم
 برگیرد و تا بگذرد در یکدرم موم در یاد بعد از در صد درم قمر
 بدهد و از او در عبار خلاصه کرد و بعد یکی ازین در صد قمر دیگر
 و در یاد زده عبار کرد و بدین طریق کجا عبار نقصان میکند
 تا هشت عبار شود پسندیده است حساب از ده چند عبار کم شده
 شکر برورد و گاه کند و در ایشان قحاح خدمت کند تا این
 علم سو کند یا کرده که تجارت من است و صیحت در این شکی ندارد
 و این طلوع از عجایب قدرت خداست و در این فایده بسیار
 نیزان فوت جوانی شود چون دهن اندازد کسی نه پسند از نظر
 در حجاب شود و چشم روشن کند و هر چند که خواهد با او رود
 مانده نشود و فراین عجایب است که در تقییر نماید
 بم بگردن حل مکتب شقیه و رغوته کما داد و محرم و مصفا کرده در زنگال

نرودارد همچو در اید وزن دهد بعد عطار و مسکه باز مره
مصفا طوی کرده و سه چهار کمرت و بسیار کند از کل حکمت صد و
بست بوته توتیا سازد و سر پوش و درون بوته کبریت
باشیر اک خمیر نرم کرده طلا کند و حاک نماید و معکد تشویه کند
با ملو مخم و خلاصه شود بعد حکمت غرض برابر د

۵۷۹
مکر و فولاد با عفات حق نموده در شراب نوزه بچوشاند ۲۰
اندک اندک جوهر بصرب میدهد و داخل توتیا نیز صلابه کند دوم
روز جامه میکرد اند تا محکم و خشک سازد بعد و وزن کن برده
درم دو درم زعفران حکا بده و صلابه کند بار و عن کبریت
وزرده سیر بعد به طبق شمس بر نبع در قهر سکن

بکر و سکر ف ۲ ورم توتیا نیز و رنجار و ورم بعد ۲ ورم ۳
زعفران و ورم نوش در صلابه نماید بعد حل ورم

عسل در کهرل این با کتوره این صلابه کند و در جای نم و جدا
بشاید باره و این صلابه با لایه سکرف که کور بخوراند و صلابه
کند سه چهار روز اعداوت کند تسقیه و صلابه نموده و تشویه نرم
بعده بگردگرت بنذررم و رزوه بنذررم سرب است که سیر سخن
نموده و عمل تسقیه کند و خرب سار و روغن بکند سکرف مذکور
در کتوره زهره بطبع نرم بخوراند تا کار بکمر شود و روغن و یکدیگر
بخوراند تا کامل کند سکر و روکار نماید بکار برد

580

۳۴ بگردگرت و نرم ملحه کبریت خلک انکرده بار عوده تسقیه داده
بعده پست زحل مسابریک نموده ملحه مذکور حکمت طلا کند در سایه
حک سار و در بویه معالند حکمه تشویه نموده بعده باب محصه صلابه
کرده تشویه کند نرم دهد بر این نوع هفت گرت اعدا کند
بشویه نرم بعده زهره مکلس که بازین ملحه کرده و محصه
کرده

کرده باشد بابر ب مدکور همچو کبی کند با آب محرم حضرت تسبیح
و تشویه حکم کت کرده باشد بعد ماب و عن رزوه با کبریت
ششبع کند با قمر کامل نماید و اگر زیادت خواهد بانوش در محرم
محلول ششبع کند با حل عقد فرماید و کم زیادت نماید با زین محرم محلول
بهم ششبع کند با حل کند و سکر حق بکدارد و بکار دارد

بکرو طلوع تو یا بزبانوش در و ترش است سبب حق نموده بشوید و ۳۵
در تیراب و نوره بچوشاند و کمر در غده هم سلیو وزن خونا
بعد بکبریت و رزوه همچو باطله صلابه کند و حکم سازد بکنت
فرش و نیز نموده تشویه میدهد و کبریت بعد در برک زند
چند بدهد و یاد کند از یک کند اگر کرد و کمر نه اعطارد و خلاص
کرده طلوع نموده اعاده کند و با حل عقد کند و پوشیده دارد
بکرو قرار مها کرده با ترش است بچوشاند و مشتی کند و ۳۶

۳۵

و با براد مرنج و حل تو تیا در بنر صلابه کند و وال شود بعد با کبریت
صالح محرومات کند بعد با بنوش در مخلول محمر شمس نماید و حل کند
و کلس سمن از و حل کند و عقد نماید و زرز حل کامل نماید

۳۷ بکر و عطار و مسفاد و جرز و زرز کامل طین مموذیه یکم و با بنوش در
ترش آب سحقی کند حد آنکه از جام بیرون آید بعد در آب نوزده
میچوشاند و جوهر بصری اندک اندک صلابه نماید تا محکم و حل کرده
و بار و عن کبریت به پزد با طین زرز حل کند و سکر کارد

۳۸ بکر و طین اسوده جرز و بصری زرز شکم ده جرز با آب نوزده
پست روز صلابه نماید محکم بعد هفت روز و بکر با آب طر فطیه
چوشانیده صلابه نماید و غلو که کند چون و طلا کند و حل سازد
در سکنال بدید امید است که در سرب و اجاد کار بگو کند انرا
طرخ نماید بسیار است و که بیشتر و طبع کند حکم کند و ثابت نماید

خواه حل خواه عقد خواه مابرد و بگردان باز بیاورد مگر طبع نماید طریق حکم نکند
و سحر حق نکند دارد و سر پوشیده دارد و هر چه داند

بگردان زهره خلاصه و بگردان طریق تاس بسیار و بعد بگردان صبر اندازد ۳۹
آتش مکنید با هیچ بدی مالک اب و بگردان مبد و بسیار زونا و وصل و عطا
بمرد گشته شوند و بگردان یک زرد کرد و آتش شود و طلق شمس بخورد
طرح مبد کامل کند و و یک بشکند و بگردان زرد زرد اعلا کرد

583

بگردان قرمز کرده نصف قرمز که تسفه و حل زعفران حکم کرده ۴۰
و حل تو تابند و زجاج زرد خوراندند یکی نماید و سخی بسیار نموده
با سنج ابی بعد ده و درم با بگردان زرد کامل نموده و با بگردان
نابت و زعفران صلابه کرده با روغن و شکر نفقه بدیده و عیار
کرد و بگردان برد و آنچه داند عمل نماید کار نیست تا داند

بگردان زرد و سفید است و درم کتند سازد و در سفال ۴۱

بر رنگ نهد بعد به پست ورم زینق منقا و بکدرم طبع شمس کند
و درم جوهر لهری بکدارد و بپن نماید با قدری نوشاود
صلابه نموده و بکیرت صالحه و درم بار نماید و در کسوزه
اندازد و بالا روغن ماچ کند با کیرت و بول طبع کرده است
اندازد و او در حکمت میکند اندک کیرت صالحه میدرد جاهل
درم مد شش و هفت روز بدرد روغن از بالا بکسلد عرق
میدارد او در حکمت میکند نال کسوزه سکنده شود و فرود آرد
دریم دور نماید و بشکند و سخی میکند با نثار بریان بعد
نوشا در نیکو ماند و بکار برد اینت تا داند

۱۶۲ بکیرت و زعفران تشویه و سخی نماید محمر کرده در قمریک

۱۶۳ نیکو نماید و بکیرت و براده حدید و نوشا در نمر کند خواه پتق
مکس و محمر کنی کند خواه ملخه محمر کرده و حک نماید و با هر دو کس

دگر کت نماید خواه ملو خیر کرده و حنک نموده و با هر دو سنج کرده
و کبریت و زنجار حکمت دارد خواه کار فرمایید عرض حاصل آید
خواه حل نماید و خواه عقد بجهت طر حنایدان بود که کوشم

۴۴۰
بکر و زینق مشاوشش می نموده نه بار و نوشت و در مغز کرده
حکمت زهره رنگین و خلاصه بخوراند همچو خواه پیشتر حکایت از طایفه
پرون آید بجهت بونه آهن در از یکدیست بکنند او به که باقی
باشد حکمت طلا نموده زینق فدیگ اندازد و نیم بونه در زینق فرو
برد حکمت گرم میدارد و با پوست سابی و کبک غنم چون خواهد که
بطبخ و هدیک ماده برون آرد و با یک ماشه طین زرد رنگتوره جسد
خراطین باله طلوع نماید و در پنجه فرود هد ز تمام و کامل کرد و اگر
خدا بکند از دوسر را پوشیده وارد و هر چه داند

بکر و حدید و کانس رنگین و جوهر لعل را براده نرم کرده ۴۴۵

برابر زجاج اسکروه و نوناد در خلاصه برابر هم با او کند و صلابه
 بسیار کند با قوتی زمانی کرده بعد در شیشه بر او نشکست
 نماید و قرص محرمی با ندمی برود و قرص هر یک از آن کرد
 ۴۰۴ پیکر و زین مفاد در شوره و ترشاس صلابه کرده و کرم داشته
 غلطی زرد و هکلیت صلابه نماید تا از چاه بیرون آید بعد
 بر آن داخل عقد کند بعد با دوسه سیر نوزده یکبار که گوگرد کرم
 نموده با کبریت یکبار روئی کرده و قدری شیراب نوره بسازد
 و بگوشاند در جوش زنجار در عفران بخوراند چون براد
 خورده باشد فرود آرد در طنجری بقیقه بخوراند بعد کبریت
 در زرد که مکی کند بکلیت فرس و بر نماید در بونه مکارده
 تشویه نماید امپاست و رده بار قایم التا کرده بعد بکبر و
 نوت در محرم محلول زعفران حکما که با جل توپا بنام ریح کشیده

586

و حل خورانده باشد شسته و سخن بخان کند که در بخار رنگ بگردانند و حل کرده
بعثت روز و در ذیل مدارد و داخل است شود و بعد از عقد مذکور را حکمت
بخوراند شسته و سخن و نشویه نرم ثابت و علامه کند بعد از بگرد
و درم عقد مذکور و بعثت و درم کبریت و همسوزی چغندر
و حنا ساخته با رغونه مذکور نشویه سخن و نشویه نرم بعثت اجاز
نموده بعد از در بویه معالکند و در حکم فرود بر و مالا نشویه نرم
یکت کرم دارد و بعد از بد حکمت در رسم کشت ابدت که عقد
چون یافت مرغ بدون ابد طبع روز در قمر روز کند و کبریت
براده مرغ با همند سکرف و نضن کبریت با روغن و روزوی
صلایه کرده حکمت بد بد خد کبریت اعاده کند با همند مرغ بوی
شیرف و را مد بعد از بگرد و نشویه مذکور بگذارد و بخوراند و بر
کشته با علم حمرو با مرغ اب محرم کرده و توتیاء بسز با شکر صلایه

3567

باش که او تر نموده و خشک ساخته و هر سه حکمت آرد کرده و در کداز
میخوراند تا دو و چندان عقد مرغ و سحر فمدکور کداز و بعد خواهد
شش خواه مخلص نمودن خواه ارواح دیگر در آرد

۴۷ بگردش شمس را و عطار و مخمر و نوشا و در مخمر مخلول حکمت تشبیح کرده

و حل در قریبی بر شب شمس کامل کند و کز شمس حدیث کند و کز زعفران

و عطار و حل کند بعد بکمال کند عقد کرده و کز زعفران و زنجار

حکما در حل مقبول مخمر و شمس و مخمر و نوشا و در مخمر حله می کند تا که مایه

یابد و مشبع کرده و همون جمله در زرد و مفر کند حکمت حل عقد کند

ما طبق زرد سبده طر حکند و شکر کابارد و عمل است اید

۴۸ بگرد زهره پاک کرده بر آرد نرم کرده ده و درم و عطار و پاک کرده

ده و درم با وصلایه نموده تا باها کرده و بعد بیست درم زنجبیل کند

و صلاهی نماید بعد چهل درم حدید زعفران سازد و شش درم شود

بایسکه فصد صلایه کرده خمیر نماند کشتا نروز بدار و بعد ده دو سیر کله
خلاصه خمیر مکرور بایر کند هم با سیر که سحی بموده خمیر کند کشتا نروز
بدار و بعد ده شامزده سیر کمنزاده کاد و نازاد فریه بکند و نازاد
مدنور حکایت صلایه کند و کجوش نرم بدید و فرود آرد
آصاف کرد و بعد ده بکند داد و به مدنور و رسه شقیقه و سحی
یکتسوه نرم و مدیدین نوع آنچه صاف باشد عاده کند
یکی بر پشت قرار اندازد ده عباراید نشت تخم داده بود
دیگر بکند در زده به شفت عدد در خره نبر کن کشتا نروز
۴۹ زرده تار و عن پرون آمدن کرد پس از خره پرون
او در شیشه شامی و سر او استوار کند چنانچه جاری پرون
نزد پس در ذبل آب بخت و پخورد پس پرون او
و سحی نماید در آفتاب دو هفته پس بر او آکلن بکند او قه غار

کلا سخن کن باز در شیشه کن و در ذبل آب دو نهغه سخن عمل
تابه بینی که از سخن و دمن زرق شود و مستقیقه رکت روشن
و تابان اید پس بردار و کنگا بدار و چون خواهی که عمل بر او
مانی جهان کن که هیچ افزیده بران مطلع نشود و بکران
محلول شود که مزاج زحل دارد سی جزو از آن جوهر که بر
هم عمل نموده باشد پس او را در حمام برده سه بار ز زین
و غش پاکیزه بجزو از آن دار و برده تا خورد و پروان اید
عظیم سرخ روی و خوب دیدار خواهی باز و حی عقد کن
خواهی غرب بکار برد اما بهر حال که خدائی بهتر از غرب
باشد فهم کن بگوئی آن او طریق حکمت نگاه دارد
بگو کل پاکیزه خستی دیگر کنند بستر در میان بوتره کردند
دیوار یک کند که اندازه زینت و کبریت نشن کند بعد بگو

عطار دستگیر کند قدری رخل حکمت بخوراند از جام بیرون آرد
 مکروه توپا، سبز سکار برابر صلاه نماید و نوشت در درختم سیدان بجز هر چهار
 برابر اب لیمون سخن کند و درون بونه طلا کند و زینق کمر کرده
 به نند بعد کبریت صالح ده حرف بر آید جوهر بصیرت کج بود در
 کج حرف و سکار کج حرف اول جوهر نوشت در و سکار سخن کند بعد کبریت
 ما او کند اب لیمون سخن نموده قرصها کند لایق زینق سرو پس بونه
 جام وصل کند بر جام قرص نند با کسوزه و سرنگون بنوشد و مری کند
 بعد جوهر ک با پنج و شاخ و برک باریک کند مری کسوزه اندازد بسوزد
 و آتش حکمت کند اندازد کبریت ما طهارت مپوشد حکمت آقا کند
 بر شاند و طرح نیست که بر برک قرص طلا نموده بدد شمس تمام آید
 بکبر و عقرب صالح با هچند عطار و سخن نموده بعد اب صبر صاف کند **۵۱**
 قدری زعفران و رنکار و زراک و نوشاد در بار کند بعد آب صبر

نموده قدری زعفران و زنگار و زاک نوشا در مار کند سحی کند تا سحر
بدارد و صاف کند قدری زعفران و زنگار و زاک نوشا در
با او کند و صلابه نمود و بعد سه شنبه سحی کند و بکشد و نرم بدرد
و خاکه بکشد اعاده کند تا ثابت گردد و محم شود و باز در شنبه محم
کند بعد بانوشا و محم مخلول شمع کند حکمه تخم در اردو مگس کند و
باروشن شمع کند طرحد بد سحر حق بخار د و هر چه داند کند

592

۸۰۲ بگرد عطار و محم مگس و زحل محم مگس و عقرب صالحه هر سه وزن
یکی کند بانوشا در محم مخلول تا در شمع مقرر ثابت نماید و باها باد
محر و ثابت محم کند و رسته و صلابه و تشویه نرم اعادت کند
برساند باطن زرد کند و یاد در حل و عقد تخم در اردو و کامل کار
که کند پوشیده دارد و هر چه داند عمل آرد

۸۰۳ بگرد کبریت باروشن سید بگرد بگرد چون بگوید کداحن نصیحت

انذار

انوار و کوزه فرور و پسندار و عقد خواهد گشت بعد از آنکه دست
و انگشت حق نموده تصعد کند مگس محرمه را برود و طبعه کبریت هم همین حکم
دارد هر عقد که محرم بود و نایاب گشته همین حکم دارد و بعد از بگرد و
نوش و ربابت محرم تراک و زغونه و زعفران و زنگار شمع نموده
تا سوخته بسجی گرم و سرد و نوعی ثابت کرده و بعد از حل کند مگس
محرمه را شمع نماید و نسبه بسجی و مشویه نرم شمع و نایاب کند حل و عقد
نماید هر حکم که در هر کار که بود و نایاب است تمام رساند

بگرد و عطار و مشفا و مشنهی کرده بست درم یک درم طین زرد بخواند ۲۰۴
بعد از آنکه انگشت کجا بود و بونه سازد و با بر پوشش بعد از این بونه را
درون خشت جاکند چنانکه بر پوشش و یکبار از سفالی باشد بعد از عفت
صالح روز و گذار کرده و بند درم فرسش و نیم درم بستر کند اول
بونه تک بلکه مهر کند ما باید و مهر کند بعد از خشت مهر کرده و در

با کندن با ناخاکستر قرار کرده نشویید با خاک گلیت و اوده چنانچه عقرب نام یکبار
 دور خورده بدین طریق صد و چهل نشویید اما او کند با هفت جند عقرب
 بخورده چنان کرده که اگر زده بر برگ قرم طلا کند بد شد شمس گاه کرد
 و که عطار و دیگر را در بویه مکه سرگناه و کند بر سه پا به این من بند
 نه چرا کند عقرب بخوراند بعد به هر روز چه چه طبق بخوراند هر چند
 که عقرب بخوراند بهتر و کامل مگر کرده و کرده و پخته بر سفالی دیگر
 بخوراند هم سگوبود و این عمل را محرب کرده اند

594

بگرد عطار و منقار و ششهی کرده هفت روز در بشیره بدای چنان
 سخن کند بعد تلخ کند هر چند زحل منقاری کند بانوش در و بشیره
 بمون سخن نموده بشوید بعد بگرد کسوره این طبق زرد فرزند
 مقدار یک که غلغله سپید موی او بی صاف شده و بریده قرار کند
 بعد عقرب با غریب یکی کرده بالا اندازد همچند کسوره در

فرود بجهت با کمال این موش که در مهر کند تشویه با حکمت دهد
بدین نوع صد گزرت اعاده کند یکی در صد قمر سس کرده بسکوت
و حکمت کند بجهت در پنج تشویه قدری طبق رزید بدهد و کبر آن
ملغمه در کوزه این سر کشاوه بر سفالی و یک نرم اندک اندک
مخوراند و در نظر خود و دریم از بالا و در نماید و موهم فرزند
تا چند عقرب و هر چند تخم بخوراند کامل تر گردد

595

بگرد عطار و سفاسه درم و بنهد درم طبق رزید درم ملغمه نماید **2. 11**
حکمت گرم و سرد و سخن کند بجهت بگرد کبریت یکو و راک خلاصه
حل کند صبغه در کبریت حکمت در ارد و بچند و راید بجهت لونه شسته
گرفته فرشت و کبر کند و تشویه با حکمت حکمت بدید و رهنفت بارگاه
نابت و مخر شود بجهت یکی برده قمر و زرد کرده و دلت تخم دهد
کامل بید و سخن جانورده ارد و نسان با هم بخورد

۸۸ بگرد عطار و مفاو شستهی عشر زحل بخوراند تا احامه برون آید
و سخی بسیار نماید فرص نشک کند بعد و بر پنج رطل محکم و حاک سازد
بعد بگرد و کبریت صالح و ریح او کبریت علم احمر و عشر شب سینه
باید کند و کبریت سه چند عطار و آید تا بک سرخ است کثرت کند
و صلاه نماید بعد خواه و رشینه خواه و در نشویه نرم کجک محکم

۵۹۶

کرده تشبیح کند و بر شانه علا اید مجرب است مودود

۸۹ بگرد عطار مفاده و نرم بر طبق زر کبدرم صلاه کند بعد سه
درم جوهر لبرک در بار و طلحه در صلاه کرم و سه درم کعبه بلند
بعد سلاب رغو حکمات سینه صلاه و کرم فرص نماید محکم و حاک کند
بعد بگرد و کجک خازمار کونه شمار و کبریت باطله سینه و صلاه کند و طلا
نموده حاک سازد و در یک و خمره کرد و مایه تهرک و کرد نماید
و کجک ش و کبر کند و مهر کند سه چهار نشویه کجکت بد بد بعد کجکت

و کجک

دستی کند و تسبیح و روزه بدید با ایسی محرم شب بار و غن کبریت اعاذ
منوده امداست که در چند بویه ثابت شود و بعد بکلت کار کند

۵۹۹
بکرو و و جرد عطار و مساف و و جرد نوشت و ربا بکرو و و جرد و
نراک اعلائی رزد و کفر و سرب با بکرو و تمام بکلت کلی کند و سخن
ناید و بی براند و در چند اعاذ و سرب هم بالا رود و نراک هر کفره
اگر تا ز کروه بود اعلا بود و کمره حل نراک داده صلابه کرده
حشاش رزد و تضعید نماید و رو و از دهم اعاذ و کزنده شنید
بعد و حل کند طس شمس بدید و عقد کند بعد بکلت چنانچه و اند
پیش برو که عمل طس و غریب کار بسیار کند و دیگر زرد و حل
و رکند از و و یکی کند با عطار و ملو کند بعد کبریت و نوشا و
بهم در چند نشسته اعاذ کند تا محرم و حک کرده بعد نوشا و
و کبریت بالا او قبه که نگاه داشته بکرده است بکلت حل شمع کند

خواه حل و عقد کند و کامل کند خواه باطنی ز رطوبت کند و پوشیده دارد
 ۱۰۱ بگرد و درم عطار و مشافه درم طبق زرباب لمجون صلابه نموده
 و در گرم و سرد سخن کردن اعلا اید و حکمت طبع را مهارت دهد
 مفرر کند و در روعه جو شامند بهتر بود بعد کبریت و عقاب
 قایم سی کان درم و قوتیا و بنبر و رحل کشته بجان درم می کند و
 سخن بسیار فراید با شیر آب مکرر بار که بخیر نموده با یک دور زوشتیه
 و سخن کند مهارت باید بعد بست عدد زره و پسته بایز نماید و
 نماید و سخن کند بعد بست همه کند و بکجه در پسته خالی فرست
 کند و حل حکمت کرده خواه تشویه با چله خواه شور حکمت طبع کند بدن
 نوع اعاوه کند تشویه حکمت زیاوه نماید و در صد پسته بر سر یکی بر سر
 طریقت حکمت ادویه تازه کند و کم در پسته بجز نبوته این ناکمال
 باشد بنه کرده کند بخره اید و بکار و اردوان اعلا است

598

بگرد

بگوید بگوید براده زهره رنگین و یکیم سیر فرار صلاه بسیار نموده آرد ۹۰۶
کند بعد او را بگفت برانیده و آنچه فرو مانده بود باز تصعب کند
سه کسرت افاده کند بعد به براند و نکاهدار و فرو مانده را
بگفت رنگار کند فده بگوید براده آهن دو پرتی و براده
سرب بگوید نموده مر سه پرتی کند با سیر کسرت صلاه کند بگفت
بدهد بعد سیر و اکل زین سخی بسیار با جل شبت و تویا و سبزا
بمون و بدها کس شود بعد هم شوع مذکور سه کسرت برانیده
بعد آنچه بالا رفت یا بالا رفته مذکور بچندیک نماید کسیر و اکل و
با کسرت در شیشها با کسرت شمر نماید شش چند کسرت خوراند و
چون سیکو تخم شده باشد باز نکاه مذکور یکی کند صلاه نموده بعد
بگوید آهن و سرب فرو مانده بانوش در صلاه کند بگفت در کام
شغاف برانیده افاده کند تا جمله بالا رود بعد بگفت حل کند تنقیه

در سخن و تسبیح نرم اما ده کند جمله حال بخورند با طبع زرد طرح کند
 ۶۰۳ بگردش از زود و نرم عطار و بیت چهار و نرم کبریت صالح صلابه کند و
 و با آب صبر سخن مراد کند بعد بگردان بوزن و شمار شهاب بر موی
 در و بگفت حل کند و روغن پاک است تا کند کبریت سه در سخن کل یا بر
 پخته چینه و چغندر زرد با طوطی و سخن نموده و بگفت روغن کشیده
 و در آنش نرم بعد ما روغن بر صحنه برود کار و کلمه شود و کز بر باد
 برود هر چند که برود و بگردان کند لغایت اعلا است

۶۰۴ بگرد عطار و شفا بانوش در سخن کن و با اکرم شوی باز در طعم کن و
 با اکرم در سرد و سخن کن و قدر بی رنگاه میده و سخن ممکن بعد
 در و یکل این کبریت با نوزده سخن کرده و آب نوزده انداخته بخور
 و طعم در جامه کرده بخار برسان و رغو در میستان با هم طعم نوزده
 کرده باشد و رغو خلاصه کرده باشد بعد در بوتة این سخن

در سخن

۵۵۹

و بر شغال بر ایزد یک شش مسکن و رغوّه میخوران تا قایم و خلاصه
شود بعد هاروغن کبریت رزوه پهنه تشیع مسکن با حکمت با کبریت
صالح دیگر کبریت عطار و مسافه چهار روز بانوش در سحر کن ۴۹
و با کرم بشود بعد در آب نوره بخوشان چهار روز بعد در
عطار و ویس جوهر صبرید در کداز یکی کند کبریت پهنه و در
یکی کن با کبریت و ایزدک در تشو بهامی و مکلن کن تا جاکرد و بعد
بانوش در مخلول تخم مسح کن و حل کن محرم و مصفا و ان حل
حکما لکر اگر گفته اند بعد خواهد در شیشه سر نشاوه ملغیه را این
حل بخوراند قایم کن و خواه در بونه آهن و شفاف بخوران و
این حل جمله ارواح قایم کند و کرمه این ملغیه را فرض کن بعد کبریت
وزردی پهنه چینه و خاک خار بار نونه بر و بر سحر کن و وزن
ملغیه فرنش و بتر کن در بونه آهن باشد بنه کرده حکمه تستی کن

امید است که در تشویه فایم و اعلا کرده و هر چه دانند بکنند

۶۳ پیکره حل عطار و مصحح ثابث و زنگار را بشمع کن و حل کن بعد

پیکره در عطار که با کبریت و نوشاد کرده باشی با حل عطار و در شمع
نما و حل کن بعد در شمع را حل کن بعد این هر سه حل یکی کن سه روز

در آفتاب بنه چنان و بکوهنه در آفتاب بدارد تا ما بخت تا بر و عقده کن

و اگر باز حل کنی و عقده کامل کرده و در این سه حل چهارم گیسو باری کنی و

کامل بر و ببرد ادا اول کار و در نه مکملش تخم کردن عطار و نوشاد

کامل کند بکوت و حکمت کند خوب ابد و کوز و در تر خواهد ازین چهار

یک حل پسندید است غرض حاصل کرده و در هر چهار گیسو یک گیسو

در عطار و در مخلول گرم کرده اندازد در حال حل شوند فهم کن

اینچنان نموده ام تا و اینی تجربه فرمای اعلا است

۶۴ پیکره عطار و مشاف و شمس طبع کرده ملغنه کن و گرم سرد و سخن

تا بجز

تا حاجت یابد و برتش خوب دیر کرده و بعد در بویه آهن فستق
بر سفال ریختن بخت روغن کبریت بخوران تا قایم و زکین و طر
کرده و کرا دل با قدری روغن سحیح کن بعد بخورانی بهر شد
و که صرف روغن کبریت باشد کبریت و رزده بینه متوطن
و که منم باشد رغوه کله بخوران و که زیاد خواهد کبریت
و نوشا و راعا و کن هفت خد کبریت بخوران با نوشا و رهم
بعد شمع کن برسان و که طعمه قایم کنی کامل آید

بکر و عطار و وعقر بکلی کند بار غوه تسقیه ده در نچه و باب ۶۰
صبر طح کن بخت کبریت را بکند و بار غوه تسقیه سحیح و نشویم
میکن بعد هر چند متفابک رسد بار غوه زینت مذکور را طلا کن
بخت مکس کن بعد بکر زهره متفابک و رقی کد و خواه
زینت خواه سگرف اس پذیر کرده و نشیما کرده و خل و رک

وز عنان وادو طلا کند بجهه کبریت را هم سفته با حل در کوب و آدو
 بلا سگرف طلا کند مگس کن بجهه سه حصه ازین و در حصه از زحل مگس
 باین سخن بسیار کن بار عوده تسبیح و سخن و نشویه محرک و بار عن
 رزوه تسبیح کن باطنق و رود شمس کرد و هم کن
 ۴۹ بگرد عطار و قایم و سفید کچر و شمس جزو دما رقتی می کن و
 در بونه معابد هر دو در قمر لیمون و هردوان

604

۴۷۰ بگرد طلحه کبریت و در سه شبار روز و نونسا در عاده کند بجهه
 نونش در مخلول قایم تسبیح کن و حل کن و زنجار و زعفران را
 تسبیح کن و حل کن و عقد کن کار و مای رو با مگس زرا تسبیح کن
 و حل کن مگس عطار در تسبیح حل کن و عقد کن سکر حق جبار

۷۱ بگرد طلحه تو تیا، سبز کبریت و در زوی بپخته در نشویه نرم عاده
 کن بکلیت قایم کن بجهه بگرد چهار و درم ماریقین ماریقین روغن زرد
 کن

سحق کن باد و درم طبق زرب بعد از صلوات محمد کتبت
طلا کند و حکایت روز بعد در بونه شکار و شیشه زرد و درش
و بتر کن و حکایت بد مذکوره بیرون اید خانی خواهی

بگر و زمره با کله و ده با هم وزن عقر صلابه نماید سه گرت ۶۰۶
باسه چند عقر و در گذار عقرت میدهد آنچه زده کرده و در
کرده و ما این روش با این بجز و ما یک مجلس کن با این عطا
محمد مصعبی باب شرح بالمیون سحق نموده بعد از صلوات بگردد
ورق کند بعد از همی از طلا کند و تشویه نماید تا که نشود

بیرون آرد و سحق نماید بعد از همورن او زحل و ادویه
دیگر ما کن باب مذکور صلابه نموده با تشویه کن بدین
طریق سه گرت اعاده کند بعد از در رعوته نوشت و ز
حل کن بطریق تشویه کرم و سرد صلابه کن و سحر حق

اورده همه وقت در خدمت درویشان باش
۷۰۳ پیکر و زعفران حکما که سه کسرت بهمند هم و میده حکمت و
کرده بعده ما بشوین کن بار ما تا چون کل انما بشود اگر خواهی
که از و جدا سازی صلابه کن از و ملو اط با مثل و نوشا و
سخنی تمام و بکوبیده برست و دم قمر و جد کن و کبر سکوین
و تمام ترین خواهی سخن ما باب نوشا و مخلو کن و تشویه
بکرات تا مشع شود بیکن از و قمر طی و مقال قمر برون
اید برنگ شمس و کبر خواهی که از این بالغ بر کسی بر غفر ابر
حل کنی و عطار در کفچ اهن کن بر تشنه تا گرم کرد و قطره
قطره از زحل بروی دهد تا عقده بی شود برنگ سنج و کعبه
برده مقال قمر که حته اکلن برون اید در و آرزو بانی
هر چه خواهی عمل کن و بدر و نشان تو غیر کن

کبر و عطار و مکس نخم و زحل منطابک کرده بجز و طلا کن ۷۰۴
و بکبت تشویه کن و بکش و مکس با بعده چند سفته و سحیح تشویه
باب رعوه کن بعده زهره با بکرده و محر مکس بموده
یکی کن بجز و سحیح بسیار کن بعده با رعوه که نوشت در زکله
و در عنوان در و باشد چند سفته و سحیح و تشویه اعاده کن که
تمام خنک سازد و با روغن زردی بنفشه شمع کن و با طلق زرد
در قرده خواه باشم مکس کن هر چه دانستی کار فرما

۶۵۷
بکر و طبع کبریت در بونه آهن کن بعده براده آهن و و جز ۷۰۵
براده زهره بجز و نوشت در یکم جز و سحیح کن تا تمام
ارو کرد و با بنفشه خیم کن بکش بداد و با بول کوه کاه
حل کن جوش نرم بده یکسایر و در بدار صاف استمان بدم
نرم طبع مذکور را بخور آن چون مرا و خورد باشد و شود

بروی گرفته و خشک شده باشد بعد از غوطه بستن در نم ناکه کرده
بعد با برک شمش در بوته معا بگذارد و یکی بر چهار سرب یک
ده و از آن سرب یک بر چهار زهره پاک کرده دهد برست فتر
ده ششمین اعلا کرده و پوشیده دارد و هر چه دانی

۷۱۴ بگرد عطار و قدریکه که باید مسکن و در ترش با علاج م

۵۰۸

دار بطح نرم بعد با براده جدید شیشه سخن و با حل شب
چندان صلیب کن و طعم کن دو آن کرد و بعد در زهره ده
درم طینه و درم کبریت یار کن و سخن کن دو بوته شیشه گرفته
و شیشه سرفراخ کن مهر کن و در شوریکه گرم کرده درش
میده جلگت بنه شور یا سفال پوشش با کله بهم بر سفال نشویه کن
چون سرد شود برون آرد و درم کبریت و بکریده و اما
کن تا طینه نریخ تا بشود بعد با نوشت و در محلول خم نشویه کن

خواه باز بر طریح کن غرض خود حاصل کن خواه حل کن و برک مری را طلا
کرده بدیم خواه کرم کن و غوطه ده هر چند که بگذاری بهتر شود
و کرم نیاوت خواهی ان حل طعم را زانجام کن اول با کرم بیت
صالح بخور کن و بدین حل شمع کن حکمت کامل کن و کرمه عطار و
مکس محر را شمع کن و حل کن بعد شش مکس را شمع کن خواه
جدا جدا حل کن خواه می حل کن و کامل کن بهر گونه که باشد طریق
حکمت نگاه دارد و شکر خدا کند محراب از نمودن

۶۵۹
بگردن شش و کرم کن کرده معذاری که باید بعد زحل ۷۰۴
معتول استقامت رغوه واده خواه این خواه جدا کند قدری
بجوزاند و ما بر شش و دهنوره کرم دارد و بعد با طبق سیاه
و آب و لبون می کرده و نوشا در هم مخمر کرده صلیب کند
کرم و اشتن افساب پنجد روز عاده کند بعد باد و تیره

گرسنه نماید بعد طلوع شباه مخلوط بکبریته او را تسبیح رغوه کرده
و بصورت هم تسبیح رغوه کرده هر سه یکی کند و صلابه نماید و تسبیح
حلز که در کنار و شهید دروغن بهم صلابه کند غلوه بند و جسد کند
و اینهم وزن زین را بخوراند بعد قدری شمس صاف بخوراند
بعد کبریت صلابه بخوراند چند آنکه کمال برسد خواه در بویه بخواه
این را باروغن زرده طلاکی بخوراند بطریق حکمت چنانکه رسم
حکما نگاه دارد و سکر حق را جا آورده بجا ماند

630

۷۰۸ بکر در تن مفا و نوش در سه چهار روز داشته صلابه کرده
بخار بوزه خوراند و در آب بوزه جوش بیده طبع کند با هر حد
که داند و آب بوزه جوش انداختن پذیر نماید بجا که کبریت و
زروه و تخم اکول روغن کند بعد طبع مذکور را طبع زروغن
بخوراند و گفته اند که از سر بستره سازد روغن مذکور بر کند

طعمه باو بیزد و با تش نرم بخوراند تا کسوزه ارد باشد و جامه کرد
و در سطل خاکستر زنده سی نش حکمت طعمه نماید تا که تمام کرد کسوزه
سرب نخل کرده و آتش بد زمره شود چون طعمه نایب شود و ماطین
زردی و طر حنابد و زهره و قر کار نماید اینت

پیکر زهره منقار و کلن سرب بار یکمانند و سگرف نیمه او طلا کند ۷. ۹
با سرب که وقتد و زعفران و لاک تخم نموده و تسبیح حق اعادت
کرده باشد بعد کبریت برابر زر کند هم سرب که مذکور حکمت
فصل کند و مخلص و خمر نموده بعد سرب با زرنخ احمر قفل سازد
و خمر نماید بجا که مکنک کبریت و رتسویه خمر کرده بعد سگرف
با سرب که مذکور قایم کرده این هر سه دوسه کان جبر و زهره
مذکور سه جبر و سرب مذکور تسبیح حق و تسویه نرم قدری
کرمی افتاب کمره اعاده بعد شکار خیره هم در بویه

معاینه در حکمت سپید کند و قدری بر قرقر اندازد بگویند
 ۷۷۷ ۸۰ بگوش نرزه و درم سهاش نرزه و درم جوهر لهری در کداری
 نماید با کباب نم صلایه کندست کج و کند در او بعد از نرزه و درم
 در ب بنوع تهر کند و حکمت نم کند بعد از یکان حصه دو به میدید
 ۵۰۰ با کباب نم و سخی و تشویه میکند تمام میدهد بعد از تشویه نرم انان
 نماید نم و مصا کند بعد از تخم در او کلک نموده با نون او را بار و عن
 و رزده تشبیح کند و بگردد او عقد شده که گذارند و امیرنده بود
 با طبق زرد بعد از بعد از کبریت صالح و گذارند و بار و عن بیضه طلا
 طلا کند بعد از زرنج احمر با رنوخ طلا کند بعد از سر کشته با رنوخ
 نسیمه او ده طلا کند او را تمام حکمت ساخته در بویه معاد و کبر کرد
 ۸۰۱ بگردد و بر او فولاد و یا بجد او سکوف سخی نموده و با شیر عورت تشویه
 و سخی بسیار نموده حکمت سه نسیمه کند نصف سکوف و بگردد

612

و یا نیز

و با شیر مذکور صلاهی ممووه سه شویبه نرم کند بعد از صحن و بکبر و در آن
هم شیر مذکور سخن نماید سه سقیه و سخن کند سه شویبه حکمت کند بعد
و دو کثرت صالح الفرض در اردیه سقیه و سخن و شویبه نرم اعادت
کند بعد از باب محرر کند بعد از با نوشت و در مخلول مشمع کند بعد از بار و
رزه تجرید کند و بار و عن کبریت شمع کند و حل کرد و خواه با تخم

یکی کند کار فرماید و بکبر زین مکلن و محرر و قایم بر کسرب بر این صبح ۸۲ ۷۶

۶۱۳
این طلا کند به شویبه نرم مکلن کند بعد از این را بزرگ زر طلا کند
مکلن نماید بعد از یکی اب محرر و کار بی و بار غوه که در داکه ز کار و
ز غفران ذراک باشد سقیه و سخن و شویبه نرم محرر کند و بار و عن صاع
شمع کند عرض خود برابر و پوشیده دارد تا داند

پیکر و براده مرغ نشسته و عطار و مشفا و مشتکی کرده با باب ۸۳
و ترخ شود بعد از در او رند شفاف با این حکمت روغن کبریت

بجوزاند و هر چه داند عمل کند و بجز آن از موده کند
۸۱۴ پیکر و سخت و مار قیبه برابر و بچند هر دو نوشت در محرقه قلم می کند
با سکه مفرغ سخن نموده در شیشه نر و هشت پهلانش کند بکدرم دارد
و یکی کند سرخ قرم با طبق سخت سجد و بکواند تا داند

۸۱۵ پیکر و براده فولاد و مار قیشتنی با سکر ف و کبریت و میده و مریب
بچندین نوع و میده و سنگار هر پنج برابر یکی نماید مایه محرقه سخن کند و
بدن اس کند بچند سکر ف بالا کند بار عوزه خلاصه که باراک بخیر کرده
بازر شقیه و سخن و تشویه نرم اعاده کند اما نوشت در قایم با سکر ف
یا کند بجده اعاده کند تا قایم کند تا داند بجز آن داند

۸۱۶ پیکر و گلنگ کن و ریبا و طلق سیاه بکدازد بجده سرب با زرنج احمر
و مار قیشتنی قفل کند بجده سکر ف که باز نگار و زعفران حل کرده به
تسقیها و اوده بصریه بار عوزه تسقیها و اوده باشد با حل نوشت اود

کند

سخن کند قدری رزوی هم باو کند غلوه بند و طلق و نکند اخته را بخواند
 چندانکه کامل کرد و وز حل فرکار کند و بگرز تمام بگذارد و وز حل مکش
 رفوه محو کرده اندک اندک بدید با هموزن و را بد بعد از سبق
 باز بره طعم کرده و سه بار تصحید کرده طعم کند و گرم و سرد و
 سخن بسیار کند حکایت از و آتش خوار کند بعد بگرفت صالح و زین
 خواه بر وزن کبریت در طبع برساند قایم و مجرب و کاربرد کرد کند و
 بعد با نوبت در مجرب مخلول شمع کند خواه حل خواه طرح و کمر زعفران
 و زکار باو کند همجد و را و بعد کاشنار مصفا همجد و را و که
 ابد است که فرعی مجرب و مصفا و کاربرد کرد کوه اطلاع شنید سخن
 بگذارد و پوشیده و ارد و هر چند که خواهد کند
 بگردد عطار و مشافه هر دو زرد مجرب و طعم کن چندان ملاحظه کند که از
 جام برون ابد بعد جوب هر صریح مقدار سخن کند که طعم کرد و گرم و

۸۷ ۸۴

635

۸۰۸-۸

و سخن بسیار کنی با مقرر شود و ما رحمت مابد بعد بکریست و رزوی سپینه
و رت و روغن موی می کند حکمت و روغن کشند و در کسوزه این
حکمت طبع کند زرب اند و بابت باطن زرب طرح و هد با اینست و زرب
مخلول شیشم کند حل کند و عقد نماید تا و اند هر چه و اند

۸۹ مکر در پیش با هم وزن بر او زهره سخی نماید و ترش است با یکدات

شود بعد بصعبه کند حکمت سرموی زانرا تر و او آنچه بالا رود
یا فرو و مانند سخی کند مثل اول فصیح کند برین نوع اعادت کند
و که کامل کند خوب خواهد شد همت گرت کند بعد زهره مدکور را
وزن کند نصف زهره نوش در بار غفران ذراک معطر کرده سخی

نماید حکمت حل کند و در نماز کند بعد بکر و کریست چند شسته آب سرد
بعد با هم در سخی مدکور سخی نموده کجلی کند و در او نذ شفا و تشویه
نرم کند تا مکر در و فرو و در و ما را با صعبه و سخی کند و تشویه کند

زرم حکمت صفت اعاده کند پخته تا سبوح و شعله کم شود و در شیشه برد
چهار پهلش حکمت زرم کند و فرود آورد آنچه وزن کبریت کم شده باشد
دیگر بار کند بطراول سینه و سخی و تشویه زرم اعاده کند در شیشه کند
و دو پهلش زبانه کند شش باشد فرود نوع مذکور اعاده کند
و دو کان پهلش زبانه نماید و وارزه رسد بدن نوع کیش
کبریت بخوراند بعد و وارزه کان پهلش گت نیم نماید چون نگو
نخر شده شیشه بود بعد باز بخوراند کور مساوی کبی نماید و حل
نوش در زبانی است تشویه تشویه کند بطریق تشمع بعد و در فارور
کند و وارزه پهلش نماید فرود و تمام شده بود کبی برصد
قرش تمام عمل کند و عمل نوش و اریست بکرم براد. این ثابت گانی 4.4
سخی نماید و در کره جام بند و هفت روز جام بردار و درون
ارو بارک سخنی نماید بعد براده سرب و زن با اکن و با لبون

هفت روز تسبیح سخن کن و خشک سازد ایش و رزن چون چراغ خواهد
سوزت تا دووم بر برسد تا م سوخته بود و خاک تر زو شده باشد بعد
مثل و نوت و ربار کن و با آب که صلایه کرده خشک سازد و بصفتی
فروماند نوت و رو بکوبیده تا مام زعفران مالارو از نوت و رو
تاریک کونید بعد قشر و ز که نشسته کرده و تشویه داده و مکن و ارد
کرده ابوش و زرد کورین کند و حل کند خلط که سیکو عمل است سگرجی

618

بچارو و پوشیده دارو و کبکلی ریه ندارد و تاواند

۹۰۱ پکروزهره مشا و رکنش کرده پیرما کند و در سر که ترکند بر کلک این

کرده بخلطایند تا پوشیده شود و در کوره تا فته بد تا مکت بکند ارد

بعد و راب سرد کند تر تا که جدا کرد و هم در آب بکند ارد و بار خلط

ناید و در سر که ترکند و در مکت بخلطایند مین نوع جمله تو مال کد ارد

و آب دن نماید و خشک سازد بعد سه که تیز و خلاصه در او ناید

کند

کند چیر سرکه و کپنم سرکه زنج را که نوشا در حکمت باله و پاک کند و حل کند
و یکتا نروز بدارد بعد صاف تا بند تو مال بدین تر کند و در
اقصاب دارد و زنگار مخلوک در ته سخت است مدیت و کروز
در برنک زربزه رزد باشد بعد بگرد براده مرغ با یک شسته
و پاک نموده خشک رزد و با سرکه مذکور چیر نموده تر کند است و
یکروزها خاک دارد و کرد چهار و بعد پروان ارد مفضل
شسته و با یک و شفاف سعی نموده بعد بدارد تا خشک شود
بعد بگرد کپنم سرکه و رو کند مال اکستان تا فته شده و در مرم کند
تا سرخ کرد بدین نوع بخشش کرت بکند تا غایت خمر کرد و بعد
سرکه دیگر اندازد چای با بالا اید و غرق شود با نوشته بجایند
و یکبار زد تا صاف کرد ازین زعفران و زنگار هر چه خواهد
بکند که از ارکان بزرگ سر بود و کز زعفران و زنگار و برکت

صالح هر سه مجذوب می کند باز منجم مخلول تسبیح و سخن نماید بر شمس
تا نماند و قایم نماید اگر بشود و که نوشت در مخلول را بجلت نشین کند
این اگر را بعهده حل کند شمس در اردو و حل کند و عقد کن و اگر اعظم
42 کرد و دیگر کمر و مله کبریت است ورم قایم و حل خسته و با پرده
ورم سرب کب سکه کرده با سرخ آب سخن نموده و طلا کند با ش

620

نرم بعهده با پرده ورم برده کانس مشا و با دو سخت منجم
یا کند ما پی لایق باشد سخن کند و بار غوه تسبیح نماید جلالت سوم
کند اعاده حمزه قایم کند تا روغن زرد و شمس کنگ جلالت تسبیح کند
اعاده کند مخدرات کند تا روغن زرد و اسی کرد

903 بگرد و چون برکت حق تعالی از نوره با قوت مکرر و محکم کند خواه
با بول کبود کان با آب جنرات سرکه هدی هر چه باشد محکم کند بعبود
کبریت بگرد و هند روسی سه بر ما نشیند و نوشت در محم و امانت بوسه

نزدیک

نیز و آنکسیر بجا کند یا بر یک سخی کنی بعده بگرد نوزده نوزده تا زده
خبر کند و زمان کند قدر یک سیر بوسفال این فراز کند یکسان بعد
بگرد کبریت قرار کند و دم نان بالا بپوشد استوار کند کتاره و
وصل کند و سفال گرم کند ما حکمت شود و کبریت در حوز و بگذارد
در نوزده یکی شود بدین نوع سه سیر کبریت ماکور و در شش سال
نوزده در خوراند بعده قدر یک سرکه ما آب نزع هم سخی کند
و خبر کند یکبار نوزده بار و بعده هر ده سیر تراب در دیک
اندازد و حکمت و ساکن بچو شاندا نزع اخب بگرد و کبریت
حک کرده بعده بگرد زینق متفا چند روز و در شب و شوره
سخی کرده و شبته قدر یک سیر یا پاک کرده از جام برون آید
بگرد سیر نوشادر محمد بر زعفران و زکات آب غوه سخی کرده
مرتب نزع شش روز داشته بعده شفا قه کند بر سفال کند

اشن نرم بدیده اعاده بکند بهتر است بعد با هموزن نوشت و
مقام سخی کند در شیشه کند و سه ناس اشن بکلت فرار دارد
و وزن کند با کم کرد و نوشت و دیگر بار کند اعاده کند بعد
از صبر با هلیله و شب حل کرده و صاف کرد و باز کت و زنجار خم کند
قرص مذکور را سخی کرده بکلت حل کند بعد از بخیز را ثابت بکند
و ان حل جمله ارواح را ثابت کند و طبع را بر کند تا داند

622

۹۱۴ بگرد براده حدید و مردار سنگ و نوشت و در شب و کت سفار
برابر سخی کرده و در شیشه برز چهار باب بکلت بکند بعد سه
و سر کرده و جویاب لیمون یکی کند او نیم مذکور سخی کند خم نمود
بکشا مرد و بردارد بعد و دیگر اندازد و جوش نرم بدیده صاف
بستاند ز جعفر را تسبیح و سخی و تسویه نرم کند بهفت کت اعاده کند
بعده در شیشه کند بهفت کت اعاده کند اشن و کت بکلت کند

هموزن

بفت کت خواه با شش خواه زهره را کحل کند هر چه داند عمل ارد

۹۰۹ پیکر و کجفزا بشود تا بر حق نماید بعد حدید یا بجمد کبریت بد مد خواه

در نشویه و کحل کند بعد و چند وی نوشت در سخی کند در محل منظر

اگر کند سه روز بعد تا شرح آب کرده و خل در حوز و پس تا پاک سخی کند

و نوشت در کمر کرده پس رستن مذکور را سخی همزده قدری مویز مطهر

ناید و تشبیح کند در الت بر و حکمت حل کند هم این را که چکار کند و چه

کار باید و بر وجه که و اند این عمل استعمال کند

۹۰۶ دیگر کمر و کجفزا فایم کرده و درم بکدرم زرنج احمر سخی کند بعد

طعم اندک اندک روغن زردی بپزند و در حوز اند تا سه چند روغن بد

بعد باطن شمس در قمر کار کند باید که این را کجفزا و بصیریه و زنگار

فایم کرده باشد خوب آید هر چه داند عمل ارد اینست

۹۰۷ پیکر و کجفزا و بصیریه و جهر کلس و کلسه سخی کند کسی چند سینه

603

خمر الطین بارغوه باز کار و زعفران و نوش در رنگ داد و تسبیح سخن کند
بعده در کسوزه این طلا کند در دست کهنه و زردی کبریت اندازد
و کسوزه سرنگون بند مهر کند آتش نرم جلگت کند باد و کبریت بخورد
بدین نوع است کرت بخوراند و نابت و تمام کرد اند

۹۸ بگردن جگر جو بر کرده چند بخار نوزه بخوراند و رجا که کرده دهد هر یک

نوش و ریا کند در شراب بر او برود جوش اندیش شامزده
هر روز جام پاره کند قایم کرده هر چه داند عمل آرد

۹۹ بگردن جگر چند بخار نوزه بخوراند بعد از باروغن با بخی نبت روز

سخن بسیار نموده و ربوئه این کند قدری روغن بالا اندازد جلگت
حال بد بد تاریم بالا اندازد از زینت ز قوس سد زرد و درم دیگر

اول تسبیح رغوه با حل این کند قایم شده بود و ان نبت

۱۰۰ بگردن براد این با هم چند کبریت بدست کرت بعد دو دو این و شود در

بگردن

یکی کبریت یاد کند و باب لمون که باز که وز خار کجگر کرده باشد
و در سینه و سحر و تشویه نرم زعفران کند بعد حل کند ز جعفر قائم کرد

۱۰۱۹۸ پیکر ز جعفر و نوش در و براده آهن سکان درم تو تیار سبز و درم
سحق نموده یکی کند و در سینه بر و مقرر کند حکمت حل کند اینهمه رواج
قائم و ثابت و کار کجس از هر چه دانند کار کند و ان است

۱۰۲۹۹ پیکر و اب که باز که وز خار و زعفران رنگ داده و صاف شود
بود باشد ز خمر ز اور سینه و سحر و تشویه نرم ثابت در قر و شمس
که رنگ کار بگو کند و بکار ای که با بنبول شده باشد حل کند و ز جعفر است

۱۰۳۰۰ پیکر ذراک با بر شایب تر نموده عدد تو تیار سبز و قدری شنبلیله
و ابصاف از و گرفته ز جعفر سینه و تشویه نرم کند تا جنان شود که بر
جسدی که طلا کند و بد مد ز هر ذرنگ و اگر کرده بعد مقرر بر سنگ ورق
طلا کند و بر کت به پیچده بد مد مس رنگ دارد بعد جوهر بد مد و بد مد

هشت عیار کرده و هر چه واید بکار برود اعلا ایند است تا واند

۱۰۴ پیکر ز جعفر ذر بکار برابر صلابه کند و با جل و غفران تسبیح سخن تسبیح بر زم اعاده

ناید فایم کرده و با شمس و رتبه رنگت اعلا بد و هر چه واید بکار برود

۱۰۵ پیکر دود ورم جدید و جیزم ز جعفر سخن بر زم کبریت را با صلب صلابه کند و

پیکر در منزل مشغول سه جزو بر او در قمر بخور و با کبر و نوشت در صلابه بسیار بود

ار و نماید با این هشت سخن کند و قرص سم الفار و سخن کند و طلا نماید قلعی گشته

طلا کند با بربک همچو بعده مالا بطلق که در آخر هم الفار یکی کند شیشه و بکار فروش

و بر نموده بد مذم که لون جدید را بجر کرده و ایند تا واند است

۱۰۶ پیکر ز بکار و و طبع و و تسبیح برابر صلابه نموده و روغن زردی هفت

روز تسبیح و سخن اعاده نماید بعده نقره را بکند از و این ادویه را بخواند

و تجربه نماید و زنج او زرو و از و بان یکی کند برون آرد

۱۰۷ پیکر دود و از و بصیرتیش قلعی هر دو را صلابه کن تا کلس شود بعد هفت

و سخن تشویه کن بعد یکمتر و دو ز مهره او و به نشسته رغوه که در کوزه که هم باشد

چهارم همه مرد و بگذار زونه عیار کرده هر چه و اندک بکند است

یکمتر و طلق مخلوط با پسته بکند باز زوی پسته سخن کند و و درم شمار بدید ۱۵۸

سخن بدید چند سیاه برون آید و در کوزه که در توله زرم عیار یکمتر

بفرماید هر چه و اندک بکار برد و اعلا عمل است تجربه نماید

یکمتر و براد و مرغ بانوش و روغن شسته جوهر زریخ و زین تسبیح نموده ۱۵۹

و یا شسته شمار پوشد و معالجه تشویه بزم بدید قلعی گشته فرو دارد

و بگفت تخم زین و ارد قلعی بند کند چنان است تجربه نموده اند

یکمتر و یک مرغ و چهار مرغ و در قهر می کند بعد شاره زور قلعی کند ۱۶۰

چند کرات سخن بدید بعد سه کرات دیگر بگذار و در شهنه اندازد

نیگو کرد و نقره رو باس است عمل کند تا و اندک تجربه نموده

یکمتر و چهار مرغ و دو جوهر و بگذار و بعد و نقره و در سخن بگذار ۱۶۱

627

بعده شاره حبه مشرزی دهد سخت بد مدنا چهره تکبیلد خلاصه کرده

۱۲: پکرد کچر و برنج و سه جزو قرد و پنچ و مرغ سخت و بد و یکی کند بعده در

شاره جزو رطل با کنگروده بد مد سخت کرده و نقره بکوباید

۱۳: پکرد کچر و براده حد بد کچر و برین بگفت تلعه کند کرم و سر و کند بعده کچر و

جوهر زرنج مار نماید و سخت کند بعده در کچر آهن اندازد است جوهر زرنج

دو جزو موم و سم یکی کند تلعه اندازد آتش بر فم بگفت کشتود و بسوزد

بعده یکی زین و یکی طلق قمر و روه حبه مشرزی و با ثلث او قمر بد

خلاصه کرده هر سه و انداخته نماید و کجار برود اینست

۱۴: پکرد رطل و مشرزی برابر بد و نونش و رشب بخوراند بچند هر دو و

دو درم زرنج احمد بد قدری نونش و رشب و کچر بخوراند و یکی کند

بکوباید عمل اینست هر سه و انداخته نماید و ان بخور نماید

۱۵: پکرد و پست ورم براده حد بد و دوه ورم زحل با بچند کمرت بد مد بعده

پانی

زین محرم و کلین شکر ف خلاصه یار کن و سخن بسیار کن بعد با سنج آب
که لایق باشد به سینه سخن و تشویه نرم برساند سر یک کار نماید

مکر و عطار و وز حل مراد بکبت مکنس و مغز و آتش خوار با حل رغن فران و ۱۰:۱۶

ز کار و زاکه و تشویه سخن تشویه نرم برساند تجزیه نماید
یکروز ساله شبیه مثل دی زین و جلد ز سخن کن و تشویه نرم کن سخن ۱۰:۱۷
کند تا که تمام بالا رود و سپید شود بر دار و و بکار برود

یکروز سخن با کزده شش حصه و طریقه جابه بر نمودن از هر یک درم ۱۰:۱۸

سخن نمودن بعد پوست پنج و شش درخت کبکوب و جوشان کما لیبی

سند و این چهار روز سخن بسیار کن بعد در و در یک نصف کن بالا

رخته یا فرو مانده سخن کن هم با بشیره مکر را عاده کند سه چهار مرت

فرو شده قرصی خلاصه بعد هر چه دانی کن و بکار برود ۱۰:۱۹

یکروز طریقه و مکنس سخن نمودن خبر نماید و مکر طلا کن در پیش با کزده

بنه و هم باخیز موس و دیگر بعد از نماز کرده بقدر چهار سحر سنگت بسوزن
و دیگر هر کن و آتش نرم گلبت سه چهار پر کرده به براند خلاصه نرم گلبت

سه چهار هر آتش کن جمله تصعید کنیست بخیزه ارد تا و اند

۲۵: ۱ بگرد و دیگر با بک پنجه زینت به مهر نا و یکپاسش نرم کن هم بر دیگران

سرو کن بعد بگردان فرو با لاکن بدین نوعه و با لاکن و کبان

پا آتش نرم کن چهار و اگر ت بعد بکشا، و مضمحل و ش باشد

سکر جن بجار و و بخره نموده شده است تا و اند

۲۱: ۱ بگرد و اگر ت با بک و اب بعد سخن کن و به بران بعد با شت و کل قش

نوزه صدف سر حنه و نمک شخار مهر جرز و برابر با پس مضم بشد

خواه شینه دو یک کرده اعاونه مانید بگو کرده و هر چه داد کند

۱۶: ۱ و دیگر گنبت حکیم و گربشت بار تصعید اعاونه کنی باز هم قائم کرده خاطر

بر او احبا و و طلق و کلسها چنان شود که کداخته کرده و اگر نسوزد کامل

و خوب عمل حمزه بکبر و عطار و در مثل اذرا که صلابه کن و تسویه کن بار غوه ۱۰۲۳
بدید و سخی کند تا اثر بر نماید و حکایت از دور و یک انال تصعید کن
که کرات بعد با باب ر غوه سخی کن و تشویه بزم و ده هفت کرات
در شیشه بعد در شیشه کوه کرده و در و تخفیف کن با بر ایند همچون
شماره و صغی صالح شود همچون و اگر این را صلابه کنی و حل زهره جو
وی و بی و تشویه را عاده تا سید کرد و در صحیفه جاری شود
بر چهل هر قدر که میگوید و غرض تو را بدید سکر کن

۶۳۱
بکبر و عطار در باراج چهار بار تصعید کن و هر بار زجاج تازه کنی و عسل کن ۱۰۲۴
بعد بکبر و قلی بکوب و در انال تصعید کن چهار بار تا چون ملک
سپهکن بر عطار و تصعید کرده مثل او در انار زجاج کن هر دو بهم
جمع کن اما هرگز که جدا باید کرد و بر هر یک صافی اندر که پوشد
و بگذارد که بشماره زود بگذارد یکی هر دو در انار زجاج کند و رقد هم بد

تا چون شود و کمر قبح هم با فرو و کمر حای مصعد بهتر باشد

۲۰۵ | ۱ | پیکر در پیش با کبریت سخی مموزه و جل ثوتها سبز خورزا و بدنه و ^{تصعید}

کن اول کمرت مکلن محمر شود و کمر طغنه کمرت را از مکها و مهر و تصعید کند

هم سیکو کرده و اعلا اید و بحر به مموزه اند تا و اند

۲۰۶ | ۱ | باب ندر پسر جل عطار دو و حمزه و باطن بکر بعضی و رحمت پرور و کار

عطار و مصعد را کج روی و نوشت او را بر اندزه جزو و سخی بسیار کن

دو و جزو تک اندازد با سخی چندا که کلمی کرده و اکاه تصعید کن رو

دگر صلابه کند و در شیشه کند و را ز کرون و یک بزرگ بر پهلوی

او نماید کند تا چون ابکم کرده و دگر اب اندازد کرم کرده ارا نیم

میدارد و سر پوش نماید و بگفت باشینه را و را و برزو و سر شیشه بالا

ابکن و مهر کند تا خار برون برزو و دگر روز تمام نش کند شب نذارو

با سر و بدون ارو و حل شده مثل اصناف و جمله اجار و اجبا و راحل کند

نیک

632

کتاب مهره چنانکه برود و بجزیره نماید اینست تا آنکه اعلیٰ

بگردد براده نریم باریک و با مگس کرم کرده اندک و در زیت مخلول ۱۰۲۷

اکنند و در الت حل کرده حل کنند و در این تریب نیست امتحان شده است

و کرم کرم کنی براده شمس و بقره و زهره و طلوع کرم کردن نهند و عطاره

مخلول آهن و در الت حل بر آب حل کرد و چون ای صفت

بگردنکشت خا صاف پاکیزه و سخی مموه با زیت مصعد نریم ۱۰۲۸

و در شیشه کن و در الت حل بر حل کرد ای عمل کار بند سگرن

پوشیده وارد و بکس اظهار معنی کنند مجرب شده اگر دانیست

بگردن اجتماع حکماست که در لحظ حل شود با زیت را تصعید کرده ۱۰۲۹

با عقیق سخی نماید و در شیشه محکم کرده در و یکس میان کوشان

و با و مرز در ساعت حل کرد هم او مهره چنانی بعمل آید

بگردنکی از زیت رصاص ملغنه کرده با یکی کرت صلابه سلوک کرده ۱۰۳۰

فرد و این حق ترکیب است موقوف کند تمام این کوه نشسته بود و سیکو بود و مراد
بگنیم که سبابه بر انصعید کردم باد و وزن عقاب در یک موقوف تمام
و در کرب و در ساعت حل شد کوه که حل کردم و کوه شکار بار بن مصعد
بزرگ سخی نموده ام در حال کشته بکار برودم و بر ش

۳۲۰۳۱۰ بکر و رتی را بوی سرب به برابر و ربع کلن فشر و مثل نصف او نماند

کتن کن تا خرا و در یکد کرا میزد پس کلن باندگی بسره که خمر در میان دو
قدح تشمع کن بکداز و هر چند معرفت تشمع پهنای رنو و حل شود

۳۲۰۳۲۰ بکر و رتی بر اینده تبقه نماید با عقاب مصعد مخلول با غر مصعد اما

بهتر و در اب جامه کن با را و نباش بر عروق شود با ر تغریق کن و اعاد

۳۲۰۳۳۰ نماید با هم در معرفت حل کرد و دیگر حل هم چه کوه و در بین مصعد و جزو

رینج مصعد و در جزو نوشت در مصعد سخی کن و سیکو در ذبال است

۳۲۰۳۴۰ و فن کن است بکر و زتا حل کرد و چون اب بگرد و جزو بر یک جزو

علی

634

طن مگس افکند و در قاروره کن و در ذبل ترست یکروز بداید حل
کرد و با بار مذکور که طلق را حل کرده هر جز را حل کن تکلیس با ماقی
بجوشاند و در قاروره کنی و در تونه حمام دهن کن تا مگس شود
اما ماقی بسیار باید که خشک از دهر چه دانی تخریب نما

۱۰۳۳^a بگردن طل زینق و یکرطل نوشا در صلابه کس در قدح انال تصعید کن
و آنچه بالا رود در مرمراره ریاده کن طست مار نوشا و در یکرطل زینق

پس بریز آنکه بالا باشد و ریاده کنی طست در دم و یکرطل همجن اعانه

نما تا تمام شود یکرطل زینق و در طل نوشا و پس تصعید کن آنچه بریزد ۱۰۳۶

شد و در قدحی بنه و یکرطل و غنود را تب کن بچسباند تا آب ریاده برود ۱۰۳۷

پس قدح بان بپوشد قدری زمین بجاود و نم کن قدح در تو

بر بوش گت و همشور پس برون اراپی شده باشد

۱۰۳۸^h بگردن مصلح محرقه خواه شرف بگ کرده بعدد حد بد را با کبریت

وصل کن و با سه جذوی نوشا در سنج بسیار نموده در حل مقرر کن
 سه روز اختاب کم دارد و بجای نذال عمل کرد و حل در حوز پس
 بار که سنج نموده براند و بانوش در محرم تصفیه کرد و بعد سه کف
 مقبول را با بقای سنج و طبع مقرر کرد از آن کرده در حمام ماهی
 و تصفیه کن تا سنج اسی مالار و سپس بانوشا در محرم و طبع مقرر که
 تشمع کرده و صلابه و تخلف در حمام ماهی برد و حل کند بعد
 بدین تشمع کن هر چه باید خاصه طعمه جدید و بجز کرده بشوی که
 تا کبریت برود و تشمع کن که در حل را زگر کرد اند

636

۳۰۹ آب کمر و نوشا در محرم نرگ و بگرد و سنج برابر صلابه نموده دور
 بکدار و در ترج زجاج براتش نرم پس سر کردن سنج کن باز برش
 دار و صلابه کن بهمین بخشگرت پس در الت حل بر حل کرد پس
 زعفران حد بد که با کبریت کداز یافته باشد کجوسه جزو با چهار جزو

۳۰۹
 ۳۰۹

حل کند نور شمع کن حکمت و حل کن چون سبکی حال شده باشد برین
مصعد محرر این اب محرر شمع کن و حل کن و عقد کن پس این
اکبر اعظم است هر چه داند بکار برود عمل امنیت تاواند

بکروزنق مصعد محرر که در شیشه کرده باشد بعد بگیر سوسن حلید ۱۰۴۴
شیشه و نوشا در محرر بزرگ برابر صلابه نموده در شیشه و با
شراب مقرر نماید بعد که برت با حل را که سخن و طنج کرده خواه شما
خواه ما بزوی بفضه و ز نو عکن و این نوشا در و حدید در ت
دارد تا بالا او گرم بکند و حل کرد و با نوع دیگر حکمت کند بعد
با این حل برین محرر نور را شمع کرده و حل کند و با این طعمه که باشد
خاصه طعمه خور بهر که با کبریت در شیشه محرر کرده و حکمت ساخته
باشد و با حل زهره و زنجار تیتوما و او باشد شمع کند و حل کند
بکروزنق مصعد را باب عنود کلا تیتوما سخن و تیتوما داده بر او چند ۱۰۴۵

607

تواند بدید حشک رزد و در شیشه ای را رزد و بر پراند چون خون پس
و سخن نماید و آب کنکار و زاکه و عقاب را حل نموده بخورد و بی و بد
و تشنج کند و در آلت حل برود که تا جمله حل گشته ای سرخ آید و در کار
بند و سکر برورد کار خال برود و بختره نموده سکر کند

۱۰۳۴ بگرد و در جزئی با بگروه و در هر دو عقاب و در جزئی که رزد و بخورد

638

زحل با بگروه جمله نکاح آورده بگفت سخن نموده و تصعید کند عاده مال
تام با لار و دانا زاکه را در هر گهرت تازه نماید بعد بگفت حل کند
و شمس در آرزو بگفت حل عقد کند سکر حق با آورده که عمل گزینست

۱۰۳۵ در عمل ساض منتری و سیاه عقاب را تصعید نموده حل کند بگفته

برود که غریبیت و مجربست از نمود هر چه داند بکار برود

۱۰۳۶ باب در پیر حل اجساد و اجار است و اما باج بفضل و رحمت پرورد

بگرد براده شمس سخن نموده با آب زاج و عقاب پس و فن کند

نقل

تامل شود در اندک وز و هر چه داند عمل کند تجربه بموده بخار
 بگرد بر او ششمان بشمار حکمت عمل کند تا آن زینت برابر قرار دهند ⁸ ۱۰۳۶
 صغی دهد صغی سیکو هر چه داند عمل کند تجربه نماید
 بگرد کلکس کلکان از وی و سخن کن تا در اید در وی و در خورد ⁶ ۱۰۳۷
 سه بار از وی بجمد خود از زاج و نوش در آنگاه در قاروره
 کند و در ذغال سپ و فن کند تا حل گردد مدت که هفت تا دو هفته
 بگرد کلکس راستی نماید با چهار یک او عقاب مال بخوش تسقیه کند ^{۱۰} ۱۰۳۸
 و در فن نماید در پنجه و نام شده حل مثال مرون اید
 بگرد کلکس کلکس سخن نماید و با چهار یک کلکس و نوشا در محلول ^۸ ۱۰۳۹
 تسقیه نماید سه روز در کن مرون اردو باب دوش تسقیه کند
 در سخن و تشویه و در فن نماید تا که تمام حل گردد هر چه داند
 بگرد براده از یر و اب غوره و باخل مستطابا ب ترنج بر و فشان ^۹ ۱۰۴۰

639

پاشنوش در سحیح مژده و فن کند تا حل گردد
۸۰
۱۰۴۱:۱ مکر و براده از زیر را بر سفتشان با عقاب سحیح کن و فن کن

و حل گردد و زود هر چه عمل کار بر می تجرب به کند
۸۱
۱۰۴۲:۱ حل مریخ اعلا ترین تمام حلما است و حل کردن آنها اعلا و هر چند که

و راه و به کمتر فاصل است و او از راه کان قبول کننده زین است
و طبعهای او گرم و خشک است و او سرد تر است و فهم کن آنچه وصف

کردم و چون این حل کرده شد موی زنده کرد و ارواح مردگان
و نفسها و بکر حکما گفته اند که اگر مریخ را کلسن ارض کرد و در راههای

حل کننده و در راهی و در پشته کنی و در فیل و با خاکستر گرم و فن
کنی و یا در خانه است و در یکدیگر حل شده بدون اید تجرب به کند

۱۰۴۳:۱ پکر و براده مزم این با غسل و نونش در سحیح کن تا حل است شود پس
او را بنه و در هوا سرد تا که تمام حل گردد پس من اب میریزند ترقی

کلی

640

که عین طیار باشد بین القدرین که مشعر فایم کرده و هر چه داند عمل کند
بگرد و اجساد کند از نده و کلس سار زو یا براده کند و گرم کن و اندکی درو ۱۰۴۷

۹۲

زینق مخلوط کن در لخط تمام حل شود بر این طریق طلین کلسها هم اجازت شود
و این تمام صحیح است و شکی ندارد و از موده است تجربه نماید

۹۳

و کبریک گنمت در حال طلین در لخط حل کرده و در اسحق کند و طلین مخلوط است ۱۰۴۸

۵۴۱

بایش زینق منقور در میان دو قد حی نبی و حل استوار نمایی و بر آتش قرار
در ساعت حل کرده و کبریک قلی هم حل کنی و نوشت در بر پانده هم حل کند
و کبریک این اوویه هم جگر و غایت کوشش شد اما این عمل مهربان کرد
در دو لخط کبریک طلین را با هم درت نوشت و در مصعد کرده و در رجه

بر آتش نرم نهاده و در دو ساعت ای شده شیشه در میان و بل
نهاده اند که در حل شده همچون نقره تا داند عمل نماید

۹۴

بگرد براده خرد کجوب و در قره اینست کن و طلین مخلوط در اینست ۱۰۴۹

بنده و مرستوار کن و آتش زور قوی کن تا بچند طلق مخلول با باد آید و
بهم در ساعت و کبریا سب ز بی اینم بگوید و ما این حل عقد کن زینت را

تا قیام کرد و اند قلع را نقره کند و لولو همچون رازیک بدینند

۱۰۵۰۸ بگرد طلق را تکلیس کن پس صلابه نماید با همکشت خا و آب و نمونق و این عمل کند

بسختی و تشویه نرم کند تا کدازد و روان نماید انگاه قیام کند زینت را

تا کار بکند هر چه داند عمل کند و تجربه کند از موده نماید

۱۰۵۰۶ بگرد طلق مدبر در حل مینقص حل کن و بگرد طلق مکس در فار و رده کن

حل مروی بر بر دور و بل و فن کن هر روز در بل ناره بدل کن تا حل گردد و ناله

بیت و بگرد تجربه موده عمل کند هر چه داند کار برود

۱۰۵۰۷ بگرد برین سید با نچ حصه او سرکه یا خنجره تیرش موده تیر تاسک مرسود

باید که آب بر بر برین چهار انگشت کشاده باشد چون پنجه شد با لدر نرم کند

تا حل شود پس بگرد از تا صاف شود از نقلی که در روی باشد و فک

باز کرد

۶۴۲

بر کرد در شب کن و در افق بنی چهل روز این آب خاشاک در هر
 باشد سوراخ کند پس کبر و طلق مخلص خمر نماید و در آن حل بنی تا حل گردد
 همه او آنکه کبر و طلق مخلص در قرعه استن یا آب متطر شود طلق و در قرعه
 چون رینق مخلول مانده بود بوجه یکدم ازین برینقا و درم پستی
 مستول کرم کرده اطلاق در حال عقد کن هر چه دانخی کن گفته اند چون
 عقد کند بگذار تا چرخ از قرص قطره آن فرو ریزد بار دیگر بگذارد
 و در غسل کل مروزی رود و دیگر بگذارد ماء اطلاق فرو ریزد و او از
 روغن باجه کوشیده تعطر شب بار دیگر در بول مروزی رود

643

یکدم در اسکت قطره قطره که متوططه بر مردار رخ سپید کلجان ۱:۹:۴^۸
 در ساعت حل کرد کبر از و نیز با قوت احمر هر چه دانند خیره نماید
 یکروزه مخلص در فار و رکن بر زهره رطل و او وقت اسپید ۱:۹:۹^۹
 پخته متطر که بانوش در و اطلاق کرده باشد بر نیز پست حل بر یک

تکامل کرده و بجز آن نماید هر چه داند کجا برود و آن است تا دانی
۹۰
۱۰۸۵: یکم در کتابت که گوید و نیز نکشت در صحرائه بروز و بگرد و فرقه و اینست کن

که از حدید باشد و اینست شیشه بود ترکیب از دو مهر ستوار کند و آتش

مایه برافروزد و این از وی چکد تمام از و جمع کند همین تقطیر را چه سکن بود

۹۱
۱۰۸۶: یکم بر او سه روز و مغز او خالی کرده بنه او سوزان همان کن و ملک را که شسته کن

۶۴۴ در وی نه در سعال تا او نندش شیشه بنه تا و رو چکد گره کرده و خشک سازد

این تدبیر بنا بر آن کند و با شیب با جابون اعلا است و را علاج تمام اعلا

۹۲
۱۰۸۷: یکم در او را با آب نوشا و زجاج سخی کن پس در فن کن زود حل کرده

بجز آن بمزود کجا رود تا کجا را بد هر چه خواهد عمل کنند

۹۳
۱۰۸۸: یکم در سرب بر او کرده و با چهار یک و نوشا و سخی کن حل کرده

فهم نماید و این بسی عمل است تا کار را بد تجربه کند

۹۴
۱۰۸۹: باب تدبیر حل مرکبات بدانکه حل کردن مزاج کلیت و آن بر چند

دوازده

نوشت اول حل بزبل است که در زمین حفزه با باد و کنه نماند که از
واجانه سازد بر سر او در سوراخها کند تا آب فرو افتد پس او تم
این حفزه بزبل بن پر کند و قاروره را در وی نهد مابین که سرفار
بصار روح استوار کن و در قاروره دار و نیم قاروره باشد
وسله فرو بر سر قاروره نهد و کمر و سله و زیر ذبل نهد و در
انبار دو جامه واجانه بر روی حفزه نهد و بر سر این اجانه غسل ترند
و هر سه روز پنجمرطل کبرم ازین سوراخها بروی باشد و هر روز
بارها حبش رنده ماتر باشد زود حل گردد اگر تشنج مگس کرده باشد
بگرد حل نهد و دست و دیگر حل نهد دست و دیگر حل حمام ماریه کونند و کبر
در قرعه ایتیق بچکاند و کار نماید هر چه داند بخار و
بگرد مکی دانه که پشتر قرصی کرد و کند و رویک نه و شیشه بر زنه اکرم ۱۰۶
اندازد و سر کین بر زیر کین در شیشه بزون باشد و بکلت مهر نماید

برویم بر پوشش زرد و مهر کند بر کرد و یک زبل تر میدارد و آن مسکن
و ساکن و نرم نماید و تر حل کرد و هر چه داند کند

۶۰۷: | پکر و مکی بگت سر پوش کن و در شیشه حل کرد و تا از خاک بدست نخل

۶۰۸: | سود باید که بگت کند و مکرور زمین حفرة کند و این را در حل کند

دار و در قدحی بگت نهد ترته و بالا کرد و یک دو خاکستر گرم بالا اند

۶۰۹: | یکبار روز خاکستر بدل نماید و در شب و تمام حل کرد و دیگر دو دو کا و خیر

بزر حل نماید هر چند رود حل کرد و هر چه داند کار کند

۶۱۰: | پکر داد و یک که عمل خواهد کرد و در قدح کنی بگت بر زبل ترینه که با نند

بر کرده بر پوشش و کرد کرد و ناصره چله روز اما باید که هر سه روز زبل

ترید کنی حل کرد و چنانچه میخواهی کار کن و باز ناک خوبت

۶۱۱: | باب در سندیر شهابه شرح او بر آنکه نام شمش است که در و در قدح

کند زمین مطلق و در زمین نامیطن زمین را بسوزانند اما باید کرد و

الترانه

646

بهر آنست که بر نسق مخلول صلابه کند با نوشت در مخلول بروی ریزد
خدا که تر شود و خشک از دهن و ر قح کند و قح و بیکر و صل کند
و بر آگشت گرم نهند تا عرق کند اگر ارواح بود چون دو و کردن
کرد بر داره و اگر داخل کلاس بوده باشد اگر و بکند فرو
نیارد اما بسیار ریاضت و فرمان عظیم می میکنند و نمیدانند که طریق
تشیحات جنات اول تقریر و ان قایم کرد و اندن ارواح است
بر قرار داشتن ارواح بود و بیکریه ذوبت و ان معنی که سخن
بود و بیکر تشیح ان بود که چیزی را در نوم الوود نامی تا هوا او را
برسد و روی راه نیابد و بیکر ترجمه است معنی ان شست و شو کردن
بود و بیکر حل کردن و عقد نمودن باشد و این نهانست چون علما
اگر باشد لابد است داشتن ان و میزان و قهارت بود از پس بیکر
از آنکه سخت تعویذ است باز و پس معنی تشیحات کمال همراست اما بیکر

پس حاجت نبردن طریقت از وی برون برود و بهم جمع کند تا عمل
 محکم آید و بناه نکند و چون فرار حاصل شد بکدام ختن بزواج حاجت
 اگر این اقرار برسد بحجرت لوفاسد سکوئی وی این مزاجت و این
 لابد است هرینه چون روح با جسد کید از زنده و امیر زنده کی از تندر
 حل و نیست چاره نیست و شمع و دو قسم است یکی فراهم آید و دیگری
 پرالنده کننده رسیدن او است چون می کرد و اگر از چیزی بر زبان
 نمی گذارد آخر شود و اگر بر صحیفه کرم کرده آنگه دو و کند و نتوان
 دهد باید که جدا به از حاج باشد تا فریض حاصل نماید بهم کن اول کن
 ۷۰۲: | کس مس چند که باید مثل و زمین طبع نماید و مثل هر دو نوشت در صلاه
 نماید و در وقت سجده کند هر استوار کند بر پشت چون دو و کند بر
 تا سر و شود باز بنده بچین کند پنجاه رکعت بد صلاه کند بنوش در خواب
 دهد و صلاه نماید مزم که تمام حکایت از پس باز تصدح بر او افتد کند

بخت و بکریس برون ارد و صلابه کند و بجزیه نماید بر صفایه اگر بکبارد
 و نشود نماید رسیده بود و کمره باز مجاوست کند تا بکبارد و در وان
 شود و نشود کند و در و کند و سپاه کند رسیده بکرا من ابد هد بر
 مصعد مخلوک و روی کبریت متوط کند بوده باشد تشویه نرم و
 در فاره و در باقی شده نماید چندانی که برون اید بوزن خود
 صنع و هد پنجاه جزو هر جدید که بوده باشد و اگر صلابه کرده بود
 و گذران کرده بود تا که او چون مثل ممل بشود آنکه حل کند و عقد کند

6249

صنع و هد هر جدید که خواهد بجزیه نموده شده است
 بکرو کل قمر را بنوش در مخلوک صلابه کنی بر طوبت شش ساعت آنکه او ۷۳
 در کلابدانی کنی و تمام او را شمع کنی و در ماکن ما و در برون برو
 پس سخن کنی و ما را عا و نما چون عمل کرده که از نم بکبارد و در بکری
 ازین ابواب و هد کبریت بعضی مخلوک تشویه کنی در فاره و در برون

و چون که داند بکسر و از بر نچاه قلعی را تکرار کند در فایز و رده او سی حرف

زین را عکس کند و اگر بکسر داند هر چه داند کبابد

۷۱۶
۱۰۶۷ بکر و کاف کس را با بر چند کند و بچند او نوشت و در مخلول اب و در و صلابه

و شنبغ نماید در فایز و رده کند و مشویه نماید و ایش زبل برود

اروستی نماید با نوشت و در مخلول بخورد او و در و بار عاده کند تا نگاه

که تمام بگذارد و جاری شود و دو دکنند و بکار برود

650

۷۰۸
۱۰۶۸ بکر و ضغای زهره در کوزه بگذارد و بکریست بیض فایم مثل او در خورد

و در رفت بار بگذارد و روان شود و سست تمام کرد و چون حاصل

و بکر یکی ابجا هر کدام که خواهد است بد مثل وی زین مخلول در چهار

بار و هر بار تشویه نماید و سعی کند یکی از بر ۷۰ حر و هر جدی که خواهد

۱: ۷۰۹
کار کند صفت بیست باید که کلسه را اب نوشت و در مخلول نماید و او سخن

باید کرد تا که او حکت شود و در کلابدان کند و برایش نوشت نهد تا غ

نام

تمام از برود و دود مشغول گردد و فرق میان ارواح و اکلاسی
 که چون ارواح عرق و دود آغاز کنند از نو بر باید داشت و کلس
 بگذارد و ماکه تمام دود برود و دیگر رنگ و اح را در دود قح ۱:۷۷
 نماید و اکلاسی را در کلاب و ان کند اما فراها بر سه گونه است
 یکی سوون و اب دادن و تشویق کردن و دود سوون
 و اب و ان و تشویق کردن بود و این هر دو تمام است
 اما سیم فراجهی که بعد از تجلی بود و کامل است و ان است که
 ارواح را جدا جدا تشویق کند و اجاد و در جدا و حال کند پس
 یکی کند برابر در شیشه کند و در زبل است فن کند چهل زور است
 شوند و صفائی کردند فهم کن و بدان و سکر کن خدا بر
 باب و رتد بر عقد کردن حلهاست بدانکه عقد کردن حل ۱:۹۹
 بر چهار وجه است نوع اول دار و دار و فار و ره مطین کرده شد

651

vii

و مهر محکم کند و با اندازه حفزه کند و در حفزه نهند و خاک نرم بالا
 و مهر محکم کند و بسا و پشمشاید هموار کند و بزیر آن ذبل خشت اندازد
 و پیسار و اندکی و بسیار ذبل اندکی و بسیار یک دارد تعلق
 ندارد و آتش در ذبل زند تا تمام بسوزد و بمردا کند بر و ن آنگه
 او بشکند بخره نماید و کرد و ذکند طاریک باشد نفوذ کند نسکو و
 کزین بار عاوه نماید تمام کند و بیکر حال در شیشه کند که کل مکره باشد
 پس در ویکی نهند خاکستر نیمه اندازد چنان نماید کرد و شیشه به بالا کرد
 که آفت باشد در میان خاکستر و یک بر و یکدان نهند آتش ته و یک
 برافروزد و بهم بر شیشه نهند تا آونت کرد و چون ششم
 و اثر احرار بقلا اید پس زرشتم تک معلود و قیق شجره ماکرم
 برسد و در بر شیشه کرد و بگذارد تا که تمام خشک شود و کل جگت
 گرم کرده شیشه بگذارد و بگذارد تا خشک شود پس بر سر او حانه
 دیگر

652

دیگر اندازد و آنکه چرکه کرده بر زیر او بریزد و آنرا کشت بخورد
و کاه دارد و آنرا شش میزد و جهد کند بر جمع جوانب شش میان
باشد تا او را مسعود کن برون آرد و تجربه کند و بگوید که او را
حل کرده و در قرع کن و عیاب بر بند و جهد کند و در خاک کرم
میدارد که می آرد و میاید باشد و بگوید در قدح مهر کن و درین
خاک کرم نهان میدارد و خاکستر تازه میکن کرم میدارد تا مسعود
و تجربه کن و طریق حکمت کاه دارد و این را علم بالاصواب

باب در تدبیر کتلیات اجساد و اجزای بدن کتلیات اجساد و ^{طیبات} ۱۰۷۰

و ابها و صدقها بوده و کلب بدل اجساد است و سوختن و کرفا

لون تا چون نوزده سپید شود و آرد کرده بر سر زبان بگذارد

چون نوزده سفید نماند غسل کتلیات جام باخته و سفت و و ته کند و در

کند و در آب کرم بشوید تا سیاهی و کدورت وزن برون ^{رود}

و صاف کرده و بکلیس لغت اول سوختن و تصعید و طبع دور
۱۰۸۰ جدا گذارنده سوختن است اول کف شمس بریزد و دور هر کوزه

و کوزه سرب و با مگر کوزه گذارند و ارد بدید پس سخن کن باب
از طبع بشوید و دور کوزه مطابقت کند و در قشویه وارد بارها مکن کند

۱۰۸۱ و دیگر کوزه شمس را بردارند و بر سق مخلول صلابه بساید و قشویه کند
اکله بدون ارد و تصعید کند از سق از وی برد نماید ارد و کل
شده براید کجا بر برد هر چه داند عمل کند اینست

۱۰۸۲ ۸۰۳ کپور سرب کچر و زین و ده جرم طینه کن برابر و میوز چون با کارد

کپور و شمس با وصلایه نماید محکم بسیار و در فاروره مطابقت کن و با کف

مهر استوار کرده و سه بار آتش نرم بکند چون بر سینه فاروره بر

براند سر کن بدون ارد که سه بار چنین نماید تا تمام تصعید کند

بعده از اج مذکور تسخیر کن زاج بصرب کچر و با کارد درون

654

در سه جزو خل خمر افکن و همت روز در افقاب وارد صاف کند
سقیقه و نشویه و نشویه کن تا سنج و مصفا کرد

۸۳
۱۰۷۳ پکر و براده قمر و مثل وی نوشت در هر دو را باب سخن کن چنانچه مکی شود
بعده در کوزه نشسته نهد هر روز بجا نهد و کمر خشک شود آب و یکبار اندازد
تا تجاری سپید کرد و پس نشوید و نشویه کند با آب نارنج تا سپید کرد

۸۴
۱۰۷۴ پکر و قمر را براده کند و با نیک صلابه کند و در کوزه کند و نشویه و حد
و از نیک نشوید و بار با عاده کند تا مثل ارد کرد و این از همه است

۸۵
۱۰۷۵ پکر و براده قمر و با مثل او نوشت در سخن کند و نشویه کند با نار تا ارد کرد

۸۶
۱۰۸۶ پکر و قمر را بگذارند مجید و قلعی بده و قمر و ارد مثل او نیک سخن کند
تا خمر شود و قمری کن نیک و بگذارند روز تا ناله خون نیک شود و گفته اند

که هر چه را بدین تدبیر بده بر کن نیک می وی زیاده کند که اعلا است

۸۷
۱۰۷۴ پکر و قمر را بگذارند و از زیر بخوراند پس سخن کن و نشویه کند تا بخار نیک

۱۰۷۳: و بکبرنگ قراد ما قشقی فضا در و ده تا که او سپردن اید چون زجاج

پس بکشد و بدرج در آرد و انون شسته کمران بنه پس برون آرد

و استعمال کند حاجت بنود که ما قشقی از وی جدا کنی که وی بجای

زهره ابيض است و ذهبی چون محاسن صفت است جنس او پامرز و

این مخالف است مر قلی را و بکبر صلایه بر آرد و قر را با باب نظر و نیا چون

عکس کرد و بعد در بوبه کن و بر وی افکن اندکی نظرون و مکن

تا سرخ شود بوبه پس مانی اپی شده سرد کن چون نوره سپید کرد

۱۰۸۶: بکشد و بر آرد زهره را سخی کن انبراج معطر بخورد او میدره تشویه کن

بارها تا ماکله شود و چون خون بکشد و ده جزو قر را رنگت هر

۱۰۹۴: بکشد زهره را با هچند او بکبرت بکش و در تشویه محرک و بارع کبریت

که کند و کمر سخی کنی بر آرد زهره را با انوبت و در زجاج محلول تشویه

سخی کند مطا رفت کنی تا ماکله شود و چون اش و کمر سخی کنی با انوبت و در زجاج

و اب کبریت معطر و بر نشویه عارضت کنی تا چون ز جگر کرد
 پیکر و زهره که سوخته باشد او را صلایه کند و برابر او عصب سیاه و ۷۹: ۱۰
 و در سخن و خل خمر که ربع او زاج با نشو و در و بوده باشد صلایه کن
 و نشویه کن که کثرت تاکه اول عمل کرد و یکی از نو برده هر دو قرد و دهد
 دیگر این را از زنجار مد که را با جل خمر صلایه که مثل او زاج در و باشد تاکه ۴۸: ۱۰
 رنگ پذیرد برده قرا بد و کمر این زنجار را با جل مصفاوه که ربع زاج
 و بنه زاج کبریت اصغر در و بود صاف نموده بخورد او میدهد و صلایه
 و نشویه میکند یا مثل زنجار و یکی از نو برده قرد و دهد سکواید
 بگرد براده حدید نشوی و در حرقه بنزد در موضع نم در رانه هفت ۵۳: ۱۰
 روز پس سخن کنی و از زاج میده و نشویه کن تا زعفران کامل کرد
 پیکر زعفران و سخن کنی و با جل پاک کرده که چهار یک زاج و مثل او زنجار ۴۴: ۱۰
 در و بوده باشد اما ز صلایه و نشویه میدهد برده هر کار کند

657

۹۵: آبکبر و زعفران و مثل او زینق که حمزه برانده باشد و نیمه او قلعید در بود

صلایه نزم میکن و انزاج و کبریت و نوشاد که از حل اوصاف کرده است
و تشویه نزم دهد چون بپخته مرغ که بپزد کرم برود ناکه او لعل کرد و وی
قرقر آرنک دهد اگر صلایه کنی این را و ابصر بپزد مویز و او بدهد و
تشویه نماید چهار کوزن خود و اجوز و بر چهل جزو قمر کوزن دهد و کبر زعفران
و سکنجبین و زنجار برابر صلایه نموده و آبکبریت مخلول بخورد او دهد تشویه
نماید با کمال رسد کچر و از زو بر بنجاه جزو قمر را طاک کرد اند

۶۵۸

۹۶: آبکبر و براده نزم مارشنی صلایه نماید با خون خاکش شود پس کمال محبت میکند

تا سکو شود و یکدیگر را که جدید را با رخل تکلیس کند حمت با شتر مرغ و باغی
تصدید نماید با زنجار براده جدید براده استوار کن با نذ کوز در
بنده کل خاک کرد و سه انگشت بهر طرف دهد اما قرعه را برین از خاکستر تا با
دارد و در زیر دستش نزم کند اگر دست بر قرعه کند کرم نباشد

قر

از خون دیدی که عرق منقطع شد برون آرد و بساید خون خواهی که
در کفتری بدی جرونی از روغ درشت چهار قمر پوشیده دارد
یکه عطار و یکگه دره چند زور در ترش آب و شوره مجر داشته مشتمل بر ۱۰۴
و اینش بد بر نموده یکبار جهر بصری در کداری کنی کند و قرص بند و بعد
یکه در قشر مخلص و مجر و یکبار مقرر نماید هر بار وزن کند که کم شود نوشت و در
یکبار نماید تا فایم کرده بعد یکروز و غن زردی بیضی پنج شش سی
نموش و در قشر سخن کند و اول نماید بعد طبع مذکور در کانه حنی انداخته
و روغن مذکور بالا اندازد و بکلت در دم نرم خوراند تا تمام روشن
و در خوراند و حکمت شود و نیم سوخته کرده بعد طبع یکبار کرده جدا کند
و اندک سیر تو تیار سبز اندازد و با لید طبع زود و با پس روز خون بوم
کرده و یکی از آن باشد تخم نماید بعد قرص کت سلطانی نماید و تشویه کند
بعد بد مد و مجر کرده طبع مذکور را اگر رسیده بود باطن زرد طر حد ط

کامل آید و گزیده رسیده بود و در شبها بطریق حمزه با عقاقیر و صلیب اعاده
عرض حاصل آید و سکر حق کجا رود و پوشیده وارد

۴۹۹ کمر و زینت با کمر و دیگر و در سرب با کمر و در و جزو طنمه کن پس بگرد

ز کفار و زعفران حدید بوزن چهار یک هم نظرون صلیب نمود
تمام را با زینت بعد بگرد و راجرا با زجاجی سخن نمود و بران خردی

بریزد و بشوید جمله او و در این پوشیده بپوشد و بگذارد
و سرد کنی و باز بر همین ترتیب کلاحتن اعاده نماید سه بار و نگاه

کن که چگونه شده از جمله سکر کنندگان باشی و از آن محرم پوشیده

۴۸۷ بگردن و در و در سبزه برابر صلیب کند و بر قدح زجاج با بر

عصاره بر آتش نرم پس سرد کنی و باز صلیب کن و گرم نما و سرد کنی

اینچنین بچکرت پس بچکن بر وی بپوشد و شش کیل در راز عفران و

بگذارد تا سرد گردد و انگاه سخن کن و هاتش باز بر د اعاده کند همچون

واب دادن و افتاد شدن عقد کرده و حل کن رهنج با او عقد کند
و خاک کرم پس طریح و پوشیده دارد و سکر حق کار دارد

بکر و طبع جوهر بصری باشد زحل هر کدام که بود است درم کبریت ۲۰۸۸
باشد که محرم با بصران و زراکه و زکار کرده باشد طبعه و طبع خلاصه
کردن بود بجز درم نوشت و در محرم با بصران و زراکه و زکار باشد
و جمله کی کن و سخن بسیار نموده باشد بعد با شیر اکسحق محکم نموده و
ورود قدم بگفت بدد و عقد کرده و با ز طبعه پیش و

بکر و زحل با کزوه و عطار و پاکه سوزن مله کند و باب لیمون و زکار ۲۰۸۹
صلابه نماید نشوی بعد بچند کبریت فروش و بتر کن در قدم و
با کوزه شبته نشوی نماید و با پیشش نرم سرو کن و مر و ارد
ار کبریت تازه اعاده کند و و کبریت بعد مر و ارد و نشوی
شک سازد و باب رعونه که نوشت و در شمار و رو بوده باشد

و شمع کند حکمت متفر نماید و بر فروه پوشیده و آرد

۴۳۴ پیکر و زین حکمت باوشا و رواب نوزده و حل موی تا کم کند بعد

وزر شانس و اطلاع ششنگی کند بعد قدری سرب بخوراند و از

جام بیرون آرد بعد نیم و هر طعم کند و اگر تخم کما باشد بعد زرنج

سرخ خلاصه کرده و مخدر زینق یا ر کند و سخن بسیار کند بعد سه چند

زینق و کبریت لعل شده مار نماید و صلابه کند بعد بار خل نوشت اور

مخمر نازک و زعفران و زنگار محرم کرده تسقیه نموده و حکم آرد و در

بروات حکمت و و پس و نرم کند چهارم بر فروار و خواه با غوه

با حل محرم تسقیه کرده و در شیشه بروشش بر آتش کند چهارم و پنج شاعاوه

نماید با کبریت و زرنج کشود محرم کرده باروشن زرد و شمع کند

۴۳۵ پیکر و زین حکمت محرم زهر بگل و زعفران حکاوه بصورت و توتیای

و مار قشینه او کبریت صلابه و زرنج احمر حله را بر آب کند و یکی کند صلابه

نماید

662

بعد از پنج روز بخیر اندک آنرا بدهد و صلاه نماید تا مایل کند سخن محکم کند
بعد از نوشتن او در محرم مخلول بهم صلاه کند ریح او دین نوشتن او در او
بعد از سوزن آب که باب نوح بالهون با سکه معطر شده باشد
چهل تسبیح نماید و سخن تشویه کند چهره زیاد کند چون بگوید بخیر یافت
در سفاک کند روغن زر زوی بیضه بخوراند تا سه روز تا عاوه کند
تا مشع کرده بعد بر برک قرطانی نماید بدستش من کرده اما اخر سه
تسویه حکم سخن کرده و در کمال این عمل با رخل معتول و زعفران
در کنار و در جعفر نماید خلاصه و یکو کرده و هر چه و اندکند

بگرد و طبع تو تیا، سبز نعلاب شتاب چه جذان سخن کند محکم کرده ^{۲۰۹۳}
بعد از ماکبریت و نوشتن و قیام کند و فرشتن بهر کند تشویه میدهد
دو تسویه شامت کرده و کرد و شیشه سه شیشه قیام کرده و کرد ^{۲۰۹۳}
و زرده باطله سخن کرده عاوه کند و قیام نماید ماکبریت تصعید کند

تا به نضایق برابر بگردد و بزرگ کند بد مد حکمت تا یکم کرد و بعد
 خواه باز مکن کند خواه نو عهد بگر بگر و کبریت پاکیزه باشد صحن
 نماید و بکند و کس روز بعد بگر و زینق پاکیزه و در آب محمد
 طعم کند و سخن نماید با شور و ترش آب بشوید و در اوله مذکور
 در کوزه آهن کند و گرم کند و طعم اندازد و با این سر و مالک در آن
 نرم کند و می ساید و در اوله مخوراند با محمد طعم با بیشتر کبریت بخوراند
 و طعم کل خون بیکو مکن کرده باشد بعد با حل زعفران و زنگار است
 و سخن کند و قرص کند و در شویه نرم برساند خواه در شیشه برود
 بعد خواه باطن زر طرد مد خواه زر را با این مکن کند و کبریت

در کوزه زهره کند زنگار بیشتر و بهتر نماید هر چه داند مکن
 بگر و کبریت کبریت پر کمال گرم مکن و در آب بخورد و کند بگر و در آب
 خود بخوراند بدین طریق است تا بگر و نیم من یکبار آب ندر و تر کند

۶۵۴

مراد تر شده باشد ای که مانند بستن بدین طریق ترک می نمایند چون
من است شود و با خود دیگر مکرر کند و کمر حاکم بود شورده را ده و این
است شود بعد دیگر و سر را ده حدید یا کوزه نوشا در صلاه نماید و
در شبته چهار بهر تشویه کند وزن نماید بکم کم کرد و نوشا در دیگر
یا کند در شبته مغز نماید و حل کند بصریه مذکور را بطریق که تشیح
و صلاه نماید و کرم و سر کند و حل نماید و خشک سازد و در شبته
سه چهار با تشیح کند قرص مغز ته شده بعد برون ارد پاکرد
بعد بر ریش پاک کرده صلاه موزه چندا که ریش نماید اگر دود
سعی بسیار نماید تا ارد کرد و بعد در شبته بر چهار بهر تشیح حکم کند
مروار و بکلت حل کند سیاه مروار و خوابد شست حل او به
از بالا تمام بستن بدین حد کند بعد دیگر دیگر و علم احمر بار یک کند
و در شتی اندازد بعد از مذکور اندک اندک بدید و بالذات تمام

685

یکی کرد بعد خاکستر کرم حکمت کرم کندارد و بعد خواهد شد بعد سداب
حکمت یکی کند بطریق و راست حل بردارد و بعد خواهد شد بعد بگردنه
توله زهره با کمرده کیسوله زرد بکند از دو ورق کند بر اکشت نافته
نگاه دارد و با سرکه خوب حل مگر کورستاند و ورق از طلا کند ماو کند
ساکن ساکن در مرد و فرار میشود و اسپید و اخر زرد شدن کرد چنان
شود که از طلا و صحیح در همه امتحان برون آید و سکر کند

666

۴۸۸ بکر و صفای حدید سکه سخته زرد بپخته بروی مال و کبریت بروی
پاش و کشتان و در آب شکار مکن و بکند بعد استرال کند و حکمت
بخره کند و کمر براده حدید کبریت با زرنج کنی و تصحید نماید فرود
آید با کپزه این را فهم کن و پوشیده دارد و تجربه نماید

۴۸۹ بکر و زینش مشاد و جز و کبریت اصفه سره جز و صلابه نماید تا سیاه کرد
پس آنکه اندک زردی بپخته با وین او بده سخی نماید و تشویب سازد و فرود
باز

یکسخت سه بار سن عمل کند تا پایی او را در غایت حمه و پیش شمعین بار و غن
رزوی بخورد پس بدنه کل ازین برود و قرمز و نارد و یکو و دیگر ۳۰۹۳

چیزم براده زهره و چیزم براده مرغ و چیزم جوهر لهریه
و چیزم شریف و چیزم نونساور و چیزم سرب رزوه و دو
درم گوگرد پاک کرده تمام را گل کند و کلمه صلاه نماید با آب که در آنک

ور و بوده باشد تسبیح سخن مراد کند و شبها گلبت گرم دارد و بعد ۶۶۶

بد مد گلبت بار و غن بیضه شمعین امید است که در قرمز نماید و دیگر ۳۰۹۸

زر پاک کرده و زهره خوب و مرغ خوشگشته و نونساور پراخته و شکار

یکان جرفه و جوهر لهریه و زنجیر و زنگار و زحل معمول و جوهر فوسه رزوه

بار غوه صلاه کند و تسبیح کند بعد بد مد و قرمز رنگ که خواهد پیش بود

باز دهد و ملخ کند بار غوه که زعفران و رو بوده باشد و سخن تشویه

نرم قایم قیامت اعلا کرده و بخرد نماید تاواند

۲۰۹۹ بکروزین و کبریت و عقیق برابر در شیشه انداخته چهار پر آتش کند مرز دارد
کبریت نوشتار و بالا رفته نهد و در شیشه نوشتار و کبریت تازه و

و نگاه دارد و زین محرشه را زین شش سر نوزده بکروزین
نیم من آب جوات بکله بر آب محکم و مکرر نموده با کله و بکروزین
و نوشت در فک و صلیب نموده بچوش اندر غوه کند بعد نموده کور

668

تشیخ نموده تسبیح سخن و تشویه بزم مشمع کند بعد با مویز زوده نر کند
و در الت حل بر و بکلت حل بر حکند و ختم کن که این سرخ است که کرده
چه کند و چه خواهد گشت بجز کند و از نموده

۲۰۱۰۰ بکروزین و مگس خواه طلوع خاک ساخته و در غوه سرخ است طلوع

کرده خواه بنخوف باصل زعفران و زکهار کار یک کرده یکی ازین
بار شیشه صلاه نماید و تسبیح سازد طلوع محمد بد خواه زحل بر یک کرده
طلوع کرده مگس خواه علم احمر مگس بار نماید چند تسبیح کند تشویه بزم کند نوز

و طلوع

و مگس کند و کار فرمایید بر هر جدی که خواهی شمس بیرون آید
پیکر و حدید براده نموده و نوشت در برابر او صلیب کند تا که ار و کرد و ۱۳
بعده سر که باز که محرم نموده و صاف ساخته بطریق که تشبیح دو کانه بر
انگشت نایفه بند چون کانه بالا گرم شود فرو دارد و بار نسکه سخن نماید
بدین نوع اعاده کند تا سرج و فوز شود و شکوف کرده بعد پیکر
کبریت پاک کرده پست پیکرت سر که مذکور سخن و اقباب بخوراند که
او تمام خشک سازد و با سر بسته لفظ سرب کبریت بار کند با سر که
مذکور سخن و اقباب بر نم پست و پیکرت شکر بود بعد پیکر و
عطار و پاک کرده و کبریت مذکور بچند اویار کند است ستمه و تسخیم بر که
مذکور بکند در شسته چهارش نرم کند فرو دارد و بدین طریق در ستمه
فازره اعاده نموده فایم و محرم کرده بعد پیکر در مگس با هم او
مذکور وزن کند سخن کند شسته و تسخیم و تشبیح نماید در دو کانه

مکر کرده بگفت سوب و بد در نشاء اذة تمام کند و روسی و دو و قرقره
 در سرب هم کار کند پاک است بکروز و زکیز ادبی بکروز چه مکر و زبان
 بز و بکروز میان سرکه و الیمون یکی کرده بخوشاند بعدد چهل بار الیمون
 ۳۱۶ در اخصاب بعدد بشوید و حکت از سرکه مذکور بخوراند پاک کردن
 عطار و بکروز باخشت چنه سخن کند و بکروز باد و طنج کند و بکروز
 خرد کند بعدد با نیک سخن کند بشوید بکروز کشت در چهار کفن بخوشاند
 ادبی و کاو و چهار کوسپند بعدد کار بند و بکاراید

۳۱۷ بکروز بجز خمر که سه شبانه اعادة کند است ورم علم احمر بکند و سخن نماید
 چهار ورم علم احمر بکند سخن نماید بعدد شامزده ورم علم اصفر و در
 یازده بگفت سخن کند پاکیزه نماید بعدد در کسوره این خواه موم
 خواه روغن پدایخ مالا اندازد و آتش نرم بگفت کند تا قرص خمیر
 بعدد بر ورق ارد پاک سازد باصل زعفران بتبقیه و سخن و نشوید نرم

اعادة

670

اعاده قیام و محو و مغرور و کاری که کرده و نکو کند این را در شیشه هم کرده اند

و بیشتر هم برده اند بار و اح و اجاد و هر چه داند بکار برود

۱۷
۲۱:۳۴

بگردد و درم مرغ و چند گرم شکر و نایب که و با لاجابریک متسوی که هم باشد

هر دو را سیقه تشویه سخن نرم حکت ساخته بجزه و درم کبریت یکی نماید

هم بدان آب سخن نموده تشویه نرم حکت رزق و بد بد بجزه و سکر فضا

و آتش خوار نموده و رنگ کر قه چکان درم یابد میکند و بگت میدهند

671

تا دو چند مرغ و زن و بد بگت یکی کند و پوشیده دارد

۱۸
۲۱:۴۴

بگردد و زینق مشقا و کبریت محو نموده برابر با لاجابریک که صلیب نموده روزه

تسویه نماید و سخن و تشویه نموده در شیشه سفراخ و کشاده آس

نماید و با کبریت بگذارد بجزه اندک اندک و کماک میدهد و تشویه

بکند تا بچند اندازد و هشت بار آتش کند میداست که محو و تشویه کرد

۱۹
۲۱:۵۴

بگردد و زهره مشقا با بچند کبریت و لضع سکر و یک شکر بجزه با بچند فرار

سجده کند یا نیره تر مرغ سخی بسیار کند بعد از خل خلاصه برکت کند و مثل او طلا کند
تشیوه کند حکم برکت شود بعد مثل سخی تشویه کند چون برکت کرد
در دو قمر بدست شمس عکس کرد و هر چه داند بخار و ما داند

۲۰: ۲۵ بگیرد کبریت ز نجف برابر باب لیمون و زک و زعفران محکم کرد و سخی کند
از هر دو خلاصه برکت با یکم نموده مسجد طلا کند و بکشد بعد و دیگر باب

۶۶۲ مذکور صلایه نماید و تشویه کند برین طریق شستن بار عاده کند بعد
باشهد و روغن و شکار سخی نموده و غلوه بند و بعد از حل مسکا
و در کنار کمان میدهد با برکت حکم و آتش مدبر کرده و اگر این
ادویه بر قمر طلا کند و بدو در زو ام کرد و هر چه داند کند

۲۰: ۲۱ بگیرد مرغ و زهره و زحل هر سه با هم وزن کبریت و رضی سکرف
جدید بعد بکشد یا هم وزن چند سکرف و بچند کبریت باب
محمود نموده باب صبر سخی کند و بدو یکی کند و طبع کند هم باب

نیزه

تثویه نرم برساند تا که تمام شود و هر چه دانند کجا برود

۲: ۴۲ پیکر و قرص حدید و نونش در در سه شبانه روز به پزند و کبریت سخی نماید ۴۲

در شیشه پر و قرصی محقره نشیند و آن بگت حل کند کار به اید و کبریت سخی

و جوهر صبر به یار نموده در شیشه قرص محقره نشین کرد

باب در تدبیر شویب زنجفر است پیکر و بر او شمس را بغسل برورد کار ۲: ۴۳

و واژده توله زنجفر بجده قدری زاکه و نونش در و ترش است

نماید و سخی و تثویه نرم بر هر اجده بگت حل و عقد کند بجده نونش

دیگر با اب نوره تیر حل نموده در هر توله را که مذکور است صلابه کند

و باطله کاو و بهم سخی نموده یک شبانه روز و نونش بزار و بجده حل

بکورد و زنجفر را سبقت نموده و صلابه کند بر او قرص سنگ سازد بجد

بیکر و کبریت زاکه و زحل زده و کولر و کشته در زر و ام کرده در او

باشه بر نهان نشاند و بعد و بگت میکند و بول غنم یا نوره تیر نموده

با ماوه کاو حکمت بخوراند سه چهارشنبه از اعاوه نماید بعد بهرون آرد
زحل را بکشد و رجب را بکشد و ربوئه اندازد شکار بهم در ربوئه کساده
منوده بد مد عقد زهره و ام برون اید قائم و ثابت

۲۰۴. پیکر ز جعفر قدری خود زیره کند بعد رو سبزه را با زردی بپزند
صلایه منوده و ربوئه زهره معاکره و فوش نماید و بپزند نشویه
با چکنای باید مداست که چند بار اعاوه کند قائم و کار بگرود

۲۰۵. پیکر ز جعفر و خابر نوره بد بد بعد با حل نوت و در محموز که در بخار
وزعفران سه چهار روز تسبیح حق گرم و سرد منوده بکند بعد با

که از این قائم منوده بوده باشد و محموز اظلامنوده برسی سبزه
جام بعد در ویکی نوزه فوش بپزند منوده نشین بر آنگند و حکمت
است با اعاوه کند بعد و ربوئه معاسونش زهره فوش و بپزند
در ویکی از زیر بپزند و اارده با پس بکند تام کرد و تاواند

بکند

بکروز کبفر را خمر چند شیشه افاده کرده باشد بعدد بار غوره کامل ۲۸: ۲۸
تسویه سعی نموده چهار پیچ و در بر او بکند بعدد بار غوره کامل صلاه
نموده نصف وزن از کبفر اندزیره پاک کرده و زنگنه کتوره نماید که
چند که بکند بر نماید بعدد و ربوته کل ستر نکون کرده حکمت بنماید
و شکار اندازد و مهر استوار کند و بدمد عقد کرد و زهره جدا و کبفر
جدا باشد بعدد در شیشه و شکار چند کت بدمد پاک گردد

675

بکروز نوشت و رفایم مخلول از عفران را موم نموده حل کند از کبفر اصلایه نماید
و نشود نرم حکمت فایم کند و حل کند خواه باز زهره خواهش در زهره کاند
و هر چه داند کار خود بکند این را استادان تجربه نموده اند

بکروز بر کالاهای از کبفر در سبیدی بپخته که بانوش در حل کرده باشد ۲۸: ۲۸
تر کند برابر مرغ بعاظاند بعدد و در بپخته خالی بکروز تکی مالاکند
فایم بپخته و بکروز نوید و در کل کرد و با ربوته کل بند و مهر کند و نشود

حکمت بدید بدین طریق هفت بار عاوه نماید قائم کرد

۲۹ بکر و زهره پاک کرده و رکن برکت ساعه برابر او زنجیر و او هفتسینه از آن

داود طلا کند بساعه بکیرت تسبیح حل زعفران کرده همچو زنجیر طلا کند

حکمت در یاسوس زهره کند و کند بعد سیاه مقدار زنجیر دیگر

نصف بکیرت زهره بعد و او از زهره کیرت و رطلیمون زده بریزد

676

برکت شمس شود و در روغن کلبله عاوه کند برکت شمس

۳۰ بکر و بانگ بهم در و شراب تشویه نموده بشوید بعد سه چهار تسبیح

و سخن و رغو و بعد بار و غن شمشید و شکار خبان کند که تا

نیکاد بونه بر لوبه آنچه ارد کرد و بکیرت شمس برون آید

۳۱ بکر و سنگ سرمه را کوبید و با شل او بیخ و کوزه کن و تشویه نماید کیش

باز بروا فلن و تک پنجد او تشویه نموده سه کیرت عاوه کند برون

ارد و سخن کند و بشوید با خورشید تا شوری نماید خلاصه کرده

کرد

پیکر و سنگ سرد را و کلبه در دروغه این باید رفته نوزک و کوشک بر و
افکن و کلبه از و بشوی از طبع اسحق کن باز پیش سخن نیکو و در حرقه
انداز و پخت زرد و بد و در شتری و زهره کار کند باید که کلبه
ناید حرکت مموذ و اندوا علایین بود که مدکورا است

۳۳
۲۰: ۱۸
پیکر و پست ورم قشر و ما بیشتر مکس کرده پست ورم و عطار و
پست ورم و حدید که با علم احمد و جو کهار و میدد است یکی کند و میدد
ناید بسیار جده پست ورم نم الفار و ما جو هر علم یکی کند بعد عا
قایم حل نموده سه شقیه سخن شمشیر کرده قرص ناید و حش است
با باصل البص بگفت طلا کرده عام کرده نموده و رد و شراب انداز
وزیر و یکدان فرورد تا مدت با پرده روز را در دو سه شقیه اعاد
فرماید باز بدان طریق مدکور سه چهار کرت بکند و کر کامل تر خواهد
ملو قمر حش مموذ و ارد کرده بگفت عملی برد کرده در اگر عطار و

679

درم باشد بچنان درم و زر و همچنین مصفا کند با حل قشر صلابه کند که دارد
بر بویه معاکره و حکمت بکند نشویب نرم بد بد بعد و حکمت بد بد بعد
با قمر نماید بد بد اول برک قمر بچیده بد بد بعد و طبع کند حکمت
نماید و با قمر و عطار و سه چهار کرت میدمد طبع کند حکمت برسانند که
و شکر پروردگار بگذارد و پوشیده دارد و تاواند

۲۰۳۴ بکر و عطار و راجب شترک عهد کند بعد و در و و یک یک تصفیه کند ۶۷۸

بعد بکر و سه جزو مرغ و سه جزو عوهر زرخ سه کرت نشویب حکمت
اعاده کند کلن نماید بعد سه جزو نم الغار و سه جزو قمر کلن کند و قطع
هم بدین نوع مکمل سازد بعد شش جزو فرارند کور یا کلن مرغ صلابه
مژده بعد و کلن سهارا و بکر دارد و صلابه کند بعد با حل قشر صلابه کند
و نشویب نرم اعاده کند پست کرت بعد سه کرت و بکر در شیشه

کند در زهره و مشتری طرفه حاصل بد بخریه کند

بگوید بگویند برکت الهی من مشطی و کشی شکل کوزه سار و بنزلهایست **۲: ۳: ۵**
سیر باشد نه انگشت من و نه بلند براب کوزه سر پوش کند تا نه بجز دو
بکدات بر شکل شوز نماید و دو کشن با ساز و باید که مثلث کوزه نیز برسد
و یکبار شوز گرفته بود بعد بگرد عطار و فشا کرده پنج سیر زرنج را
پاک کرده بر طبق قره مراده نیم سیر و نوش در هم بنمیزد اول عطار و قره
صلایه نماید با سنگلاب بشوید بعد نوش و زرنج سستی محکم نموده و ریخته
هند و آنچه و رنگ محمد الوون باشد بار و عن ماه و کرم کرده بشوید
و میبازد بعد روغن و بکر اندازد چند کله و سه انگشت بالا اویم
ایدانش نرم کجست کند چون روغن کمره میشود و بکرمی اندازد کرم
کرده تا هفت روز ایش نرم کند و چون ریم روغن و ورق بندد
و چیز زیاد کند و حاضر شبها کند ما و دوی و ایش خرد تا پزد
بزرگ تا صحن حاضر وارد بر فرودش نذنی ایش طریق حکمت نگاهدارد

و در شب بسیار می باشد و باید موافق بهم کار کند امید است که در جهل شایر و
برسد عطاره برون زند و آب بگر سکند که در د چون دید که و یک
سکند شد فرو دارد و قرمانی و صدقه دهد عقد خود بد هر دو
و ریم از بلا دور کند و پاک زود بشکند و کوبد و سخی نماید بجهده
با بول حمار تر نماید و سخی کند و دویگی کند و بریان چنان چه کین در جوز
و حکم شود سه گرت کین در جوز و حکم شود و سه گرت کین بخورند
و فرزند و بجهده چند بونه از کل حکمت کند با سه پوشش بجهده او به
اندازد و ریح بونه خالی بکند از و ما بک سید که بینه مهر نماید بجهده کل
حکمت طلا کرده محکم کند بجهده تغاری به بن بارین هموار که او دویگی
و ان سازد و در تغاری به بند و یک بر کند بونه آنها جاسنک انگشت چوبک
بالا پوشیده باشد بجهده چوب سبز آتش مموزه و بالا پا چکسنگ در رند
و فرود چندان خوب سوزد که انگشت پوشیده چون پیرشد بالا بشکند

و انگشت و پا حکم پوست شالی بی اندازد آتش زنده میدارد تا در دو روز
 روز بعد ماده کاه و فرزه قرمان کرده بشکند و بیک در دو سوراخ کند
 بوی خاکرم درون اندازد هر روز یک بار و زین روز بیدار و در برون کشد
 با تریاب مذکور مکرر صلاه نماید و در یک سار و قدری و بیکر بخواند
 و سکر مرور و کار بخارد بعد ششتری بگذارد آنکه آنکه کند و
 و بخواند یریم بالا دور نماید بعد زمین ششیب بدید و تا بوی
 بنگار برسد کامل آید پاک احش علم اصغر نگردد با بچند بگذارد و پیه و ۲: ۳۲۱
 تا ششین و در اب پار میریزد اما پار سسرخ مابسه که بگوید و جام
 پر نموده مایه کرات اعاده کند با بگرود و در کار آید که سه و
 تازه کند و هر چه و آید بخارد و در تجربه شده است
 بگرود عطار و با بگرود بگرود یک خار باز گویند بگر صلاه کند بعد هات ۲: ۳۲۲
 نوزده مکرر ششم و ششیم و ششیم نموده محکم بسیار نماید حکمت و لاس کند

چنانکه حک نماید در شیشه برد و در یک یک نهد و آتش نرم کند و ساکن کند
بعده قطع رطوبت مهر کند با یک رطوبت و بالا هم آتش ساکن کند تا چهار
پهر بعد فرو و در نیم سیر طح و یکبار بموده باشد است مذکور بنوع مذکور
تشیق تشمین کند و در هر حش حش و در شیشه بنوع مذکور آتش مالا
و مرز و بکند بدن طریق در چهار شسته بجان سیر تک زیاد کند چون
در پنج شیشه بآتش حکمت اعاده کرده باشد بعد نوشا و در مابوز حکمت
حک کند و یا با فشر حل کند او به مذکور در کانه این کند و بر سوال یک
نند حکمت بخوراند و رطخ تا سه روز نوزه در شیشه برد چهار با پس
نرم چهار سار چهار امید است که و رت تک فرض خالص نشیند چنانچه
در مشرت کامل نماید که بهتر از این خواهد بود بنحو طح در یک سیر بموده
حکمت صلایه کند سردا عاده سار و بعد خواهد و رشب خواهد و در حش
نوزه با نوشا در حش سار و بعد نیم سیر سپیده مشرت با کند با حل

که با شتر و با جن کرده تشمع نماید بعد با بکلهها نوع مذکور را عادت سازد
سکراله بخارد و کرم نموده اندامیت تاواند

۲:۳۱۶ بگردش و عقاب قایم کرده حکمک با بش نرم بکند از زور و روغن

شود بعد در بویه آهن کند و بد مد نرم بکند از ملو قه حکمت
حکمت ساخته عنق کند و در حل سپیدی پخته بالا اندازد و پیش حکمت

بزند نرم کرم میدارد تا قایم اعلا گردد هر چه و اندک کاربرد

۲:۳۱۹ بگرد عطار در اما عقاب قایم نموده و ابوزره عادت کند بعد

با هموزن سکار صلایه کرده محکم بسیار بعد نیز از بیه بگرد تسخیم
و صلایه نموده در شیشه نکرمدارد امید است که در چند شیشه نشیند

اگر ای مثبت کننده تیغه نماید و با حل جدیدی خوبتر و کامل کند

بکار خواهد بود و بوی نموده بکلهها رود تا اندامیت

۲:۳۲۰ بگرد عطار در اما عقاب صلایه نموده بعد چند روز در آب نوره محکم کرده

بجوشند بعد با هموزن و شکل بار نمودند ^{منظر} حتی حکم کند بعد پانص ^{منظر}
بهم صلاه کند بعد بکمر داشته کوه گردن و من و اخ باندا زو و با
بشاید حکم کند و بهتر استوار کند و کل گیرد بعد شور که کرده نمود
با چکه با بسکه کرسند سوخته در شیشه درون بخاند و سر شور هر کند
بکند از دما که سرد شود و بیرون آرد با موقر زرده صلاه نمود

بهم همبدان نوع اعاده کند کشته با بزوی و یکی با سپیدی یکی
و دوشینته بگرداند بعد بیرون آرد صدقه و دیگری از و بر شفا
جزو عطار داند از دقايم النما کرد و از و یکی بر شفا و جزو بر
انوار و قرخالص قرار کرده و اگر کمال ان بود که گویند

لا بجم پر بگرد عطار و با بیشتر و رکد از یکی کند بعد پتر های بر ختم
پدا چکه پاک ساخته یا نماید و صلايه نماید حکم بسیار بعد در شیشه
یکمشت بلع بر مان کرده اندازد علم اندازد و جوهر بکشد بعد

684

در سجده نکند و با بول گو و کان سخن نموده تا سیاه کند بعد با آب
در یک اندازد و بگوشت اندازد تا تمام سیاهی او برود بعد بگردن او
و یک کنگر شکار کبیر و چهار سیر کبیر که اینها و دانک سر کنگر موج و دو کنگر
اونکه و در یک مقطر چهار کنگر تسقیه کند در هر تسقیه سه بار متعاقب
و در شیشه نماید و هر کند چهار پیرانش کند نرم فرود آرد سه تسقیه نماید
در سه شیشه عاده کند مغز نماید بعد بگردن کبیر زینق و نوش و شب
و جو کمار و کمانش خا و شکار و زینق خردندان بجان سیر حمله کلی کند
و سخن کند و زینق با پر و مقطر مذکور بهم صلایه کند در تسقیه و سخن شن
مبالغه نماید و بعین صبر خفت بر انداختن اس آتش کند و سخت و میان
شوم نرم بر فرود و بالارفته و فرو مانده یکی نماید بعد اصلاح مذکور
جبر شکار یکی کند با مقطر صلایه کند عاده در سه و یک فایم کرد بعد بگرد
زینق کل کند در سه و یک فایم کند بعد بگردن کل است پورم قرمز آرد

کرده است ورم و مغز را براده کرده سه ورم جوهر علم حمل ورم حکمیه کند
باب معطر کردن تسبیح سحی و موم نموده مبالغه کند سه گزرت بعد از

پایانش کند و در شیشه قایم نموده در زهره یکی به شفت کامل کند

۴۴۵ بگردونوش و در که کن در با بر انده کرده بود با قفسه کل قایم کرده بود

بعد به با شب معطر خلاب کرده حل کند بدین حل هر دو احوی که بوده باشد

قایم کرده اما عطار و مکل در یک ملخ بخته را التشیخ و حل کند بعد طبع

با براده قرار در و حل کند چند روز در الت حل بود تا صاف شود بعد عقد

ناید و کار فرماید و که چهار ارکان با حل نکند و در شیشه اعاده کند و

در چهار شیشه قرص قایم نه نشیند و بگردونوش درم زین در گرفت

خود کند بگردونوش قرص با اب دهن باله و ملخه کند پس در شیشه برده

سراوشینه با شیمی که اب نمزیده استوار کند و در کل کرد و بر التش نرم بند

شش ساعت بیرون آرد و حکم شده باشد بعد با ماد آسپاغن معطر صلا کند

براده

سه روز نشسته صلابه کند و نشسته شود نرم میسر مد بعد با حل طلق مایه نشسته
سه ساعت کشی کند پس نشسته بگت بگت مهر می برست قلعی دوازده
زهره کامل اندیک تجربه کند هر چه داند کاربرد

بگرد طلق محدثی حل کند بدان بداروی محلول مایه شود سپندرون ۲۰۲۰۳
پس بگرد ریتن زنده و پاک خانه و باس ملج پاک کرده ده جرد و مغز
اهن زنده کن برایش نه تا گرم کرد بروی چکان و در چهار دان
اعاده کن تا عقد کرد همچون بسکه نیره و سپند زنده و افرنده و
برایش بگرد زنده چون حلکی شود سپند درم شتر مرغ مشک درم
بنه و بگرد زنده و نابد نقره قایم اما حشمت در ده ورم بگرد نقره
خالص بگرد زنده نرم نیکو کرد هر چه داند کاربرد

بگرد مراده فرما هموزن ریتن صلابه کند یا یکی کرد و یا مثل نشان شود ۲۰۲۰۳
بهم سحق نموده میان دو قند زهرین کل گرفته و زهرین پی کل مهر محکم

و در آنست تا فته نهد بی نفع پس چون گرم شود برود آرد چون سرد کند
 و سخی نماید تا و ده و وارزه کورت تا بخان کرد که صحیفه زهره تا فته برود
 چون شمع پس کبر است چون تمام و کمال برسد و را فته این را
 و بگر بزرگی گوید که چون ماورایم کرد سید کرده بر هر جسمی آن
 جسم را شمع کند و قابل روح کرد اند پس درایم روح را پس او
 اگر تمام بود و گفته اند که هر ارد و اخر نفوس قرار در جسم نای که او
 تشیق کند که او نافعست و را نعام و مزاج بدان فهم کن بر شالی
 و بگر و کرس سید کرده صلیب نماید بگر عرق سه روز هر بار که صلیب
 و خشک از مد و کن بگر که پس جو هر جزوی از پیش مستعد کرده که
 بار که و ملک و زاجه بگر است اعاده نمود و بود بنه جزو نیم خیز صلیب
 کن تمام تشویق کن با شش نرم و دو شبانه روز تا نسکی شود و بگر دم بگر
 رطل مشرب بگر و برون اید تمام با کوزه هر چه داند کبار برود

688

بگر

پیکر کبریت قایم یعنی مانوس زنده و تارنده جسد خواهی و در مثل او ریش ۲۱۳۷

مصفا قایم پس سخن کن و با مثل او مکه و دفن کن بر شصت و نهم طبعی

مشقان ز سق و مایرب بکدر رم کامل کند و کبار برود

مکر و جوهر علم صفر مسین قایم و مثل او زین مکس کن کن و سنج کن و ۲۱۳۸

تسبیح نماید باب باض البض مقطر قایم و ناست کرده بر مقام

کند و بگذارد و بر محبفه بر دیکل بر زهره سفار حاصل صد بیت

قریه کامل نماید و کبار برود اینست عمل کبار و ۲۱۳۹

بکرو قره خالص و مشترب بلکه برابر بگذارد و سخن کن بعد از بکرو و قشر ۲۱۴۰

مکس همچنین بیا کند بانوش در محلول تشبیه کند همچو نوش و در وارد

چنان تشبیه نماید که با برک رطوبت بگذارد و بعد از حل کند ضایع نمایند

در ریش که مدت جهل روز باطلق و ترش لب و نوشاد در صلا که گرم

و سرد کرده و در اقباب نهاد و باشد در شفای فیه کند تا بش نرم کم

۵۸۹

حال کند نور بخوراند مرا و ثابت کرد و خوشک شود بجا به هم حل کند و
 شمع کند و درش نشه بر و حکایت قرص فایم ترش اندازد تا یکدرم بر صد درم
 ۳۹۹ قلعی سفید و قری کا کل کند و بیکر بگردن قلعی سار در صد درم بر یک
 موزه بجهده سیزده درم طلخ مخلوب و درم ناکه بیکدرم رکاز
 یکدرم جو که مار بیکدرم شخار بیکدرم نوش در کجا کند و سخی سبار کند
 و در بونه معاند اضاغه و قلعی معمول را در میان دارد و داده بد مد
 متفا کرد و بجهده هر یک سیر که برای ابيض تمام کرده بود طر کند
 ۳۹۹ بکر در پیش متفا با نراب نوزده و نوشا در عاده کند و الت شخار غاید
 و در بونه این و با شفافینه اندازد و عقابانت کرده و رکدار شده
 مر روی زمین اندازد و بد مد نرم نقره و قلعی کن بمو هر زنج
 باسم الفار و میده باشد یکی کرده بر روی پس میدهد و باید که
 نوش در راز روی ز پس نکسلد تا هچند بخوراند یا بیشتر تا ثابت کرد

۱۶۹۰

و عقده

و بعد کرد و بعد همچنان عقد فرود کرد از یک کند بعد زین
مذکور طمعه نموده بکلیت فایم و مکل نماید و کار فرماید خواه خمر کند
برد و کار کند هر چه خواهد میشود این اعلا اید تاواند

۸۰۱
۱۰۳۸
بگرد قلعی و زین و نوش در بکلیت پراکنده اعاده نماید تا قلعی
مبار و بعد حل کند آن حل را با سیف خوانند و کمر از صعبه
کشاید خواه نوش در و بگرد فایم کرده را حل کند قلعی زین مکل
کرده و رشیع کند و حل نماید و باین حل هر چه خواهد کند

۸۰۲
۱۰۳۹
بگرد زین مکل مصدسه باره بست ورم جوهر علم اصغر مکلین
بست ورم جسد طلق اصغر مکلین بست ورم قمر مکلین ورم قلعی
مکلین بگردم جمله را صلابه نموده و نوش در با مکلین قشر فایم مزر
نماید بعد شب و نوش در و مکل و بر همچند صلابه کند و قطع کند
و نوش در مقرر راته دارد تا گرم برد و بکند و از دله شود گرم

691

در شیشه برد محل کند بجره ادویه مذکور شسته و سخم و تیشو نموده بجره
در شیشه برد چهار پرتاش نرم فرودارد آنچه بالا رفته است با فرو مانده
یکی کند و با حل مذکور اعاده کند تا به تشنه بر شیشه چهار تعلق کامل بدخواه

خبر زود پشتر زود و هر چه داند عمل کند تا داند غایت

۲۰۳ بکرو حیدر طلق سپید نرم بکوتله باد و توله قمر بکدر زد و یکی کند و براده

کند تا دوازده زین صلایه کند گرم و سرد بمطایه بسیار کند بجره
در یکی بخشش بر نوزده اندازد آب و هند طبع در جابه کرده و با ^{عقا}

طلا کرده بر نوزده دارد تا خار گرم بخورد چون سرد شود آب بکشد
ملح بر او برداشتش کند تا جلا ^{خوب} گردد بجره با نوزده دیگر اعاده کند

در نه و یک روز نیکو گردد بجره بویه معالند بجره سح که اس کرده
در مطایه انداخته سخم نماید بکروز نام سرکه کوزد وی منهد در آب

روز دیگر اتانل تضعید کند به بار با جوی چین کند بجز از آن آنچه برود
مانند

با نمک قایم مقابله وی بساید و بکیر و زاب نوزده بخورد وی بدید
چند آنکه بخورد در دو کانه بنزد کند و کانه بنزد بکیر بر روی کل کند
و تشویه کند در میان سپهر کهن کا و با آتش نزم اول بار سبزه پردان
بشوید و بکیر بار بکمان با نمک سید و اسوره بدید چند آنکه بخورد و
و بار تشویه نماید و بار بشوید و زاب نوزده سکره منظر هم میدید
هم بدین طریق بست و کلبه تشویه کند و بار هفتم سرج شدن کرد
در هشتم بار بغایت لعل کرد چون عمیق خوشاب بجده برورد
و درالت حل بند بست و کلبه تشویه کند بعد از آن بکیر و بار سرج
چند آنکه خواهی در صلاحه کن و کلبه تشویه سرج و لیون با نمک و بکیر
میرزد وی ساید تا پاکیزه شود بعد از آن بکیر و بول کوه کان
و بول آب بنزد کلبه نوزده در چرس اندازد تا که او صاف شود
دروز و بکیر صاف بماند و با هم با مژده و خمر سکره در و کند بکیر

693

دست را در گنجه است روز در زمین و فن کند بعد بر آورده زین
صلابه کند از آب محرم که در مقابله وی و روی اندازد و زیر زمین
و فن کند است بگرد بعد بگرد ای مانده را وزن نماید که چند خورده
بود بگرد بگرد هم وزن وی اب و روی کند و فن نماید اعاده کند
وزن اب نگاه دارد تا چهار چند جزو اجز و و حل کرد و بفرمان اله

694

یکم و از نور حل را ششم غلا کرد و انداخته شده است

۲۴

۲۳۶

و بگرد متوزی بگرد قدری بگردت و سه پاره این بسیار و چند آنکه در
باید که بر سر تنور رسد بونه این و این تنور تا بدو شبانه در تنور
و بونه بر سر پاره نهند و گرم و کرده درم زین بود و بگردم ای محرم بگرد
بداد و کلپا این بر سر تنور نهند بروی وی تشویه نماید از باجک و
کاوه بگردار دانه او تمام سرد کرده بکشد و زین بر دارد مثال
پرده بر روی وی گرفته باشد بر صلا اندازد و ببالد واجب می باشد

بید و می باید یکروز بعد از آن بر و ارد و بار و ر بویه کند یکروز
قند و هد و بدان ترتیب عاده نماید که کسرت یکسان روز با آب
کو در کان صلایه کند و یکسان روز با بول اسب بعه نهاده باز
صلایه با همان آب یکسان درم در سوز عاده کند تا که او مثل همچون
شود یکی اند و برده قمر کامل اندازد طلای دو از زده عباراید و اگر
ادرا بخورد و طلای خوراند و عقد کند و مکمل حاصل بهتر کند

679

بگرد بعضی از شمس شده راحل و عقد نموده یکی بر پشت و چهار ^{۴۸} ۳۰
قرانند و طلای کامل عباراید نیز شمس چند آنکه باید بگذارد و
رضل مالگ کرده محر شده بدهد و یا جاکند تا وزن او در اید عطار
پاک کرده صلایه کند و سخی بسیار نماید و مالش از آب طمع طعام دهد
او را بشوید و صاف سازد بعد در جابه حکم بشیلد تا عطار در زیاد
برون اید کس بگرد و رضن طمعه کسرت صلایه قایم صلایه نموده چند آنکه

۷۵۰

خون خاک بر تنش شود پس در کوزه شیشه و یا سفال کوفته کند و مهر کند نشود
 حکمت و نرم و معتدل باشد با چکه و یا یک که کوسپند با رفتی که از شور بر آید
 حکمت برساند و رسیدن او آفت که روزه سبز و درم این سپاهی
 ۳۸۷۰۷ بمثل غباری کرده اینست شمس مکلن تند بر شمر نشود و در صلیب کند و با همند
 او را که انما کند و پرازد که انما از راجح بوده عمل نشود در انشا بد و
 و تصعید و ریکه و زعام تصعید شده باشد باقی نماند را و در نماید
 و همچنین دیگر بد جدا عاوه سه کت و بد که روزه و سبز و بهر لطف
 ۳۸۷۱۱ اعلا کرده که اصل اعمال نسبت نگاه دارد و تند بر شمس بکند و شمس
 و عقاب شمر صلیب بسیار نماید و در قبح راجح صاف سازد و کل حکمت
 گرفته و صل کند محکم تا جانم بر روی نرود آتش امید و نرم نهد نگاه
 کنند هر گاه که بخار بالا آید بسیار شدن بگردان آتش برود و سرد
 و بار بر آتش تند نماید آنکه بکداحت و قرص است صلیب کند و اعاد

۵۹۶

چهارده گرت مشمع شود اما هر گرت بر میدارد و می زند کم سرد کند
تا خار دور گردد بگو ترن تیشمع اینست تدبیر هر قلع بکر یک گشت سور را ۳۵۹
چند آنکه باید در کارگاه شیشه کردن نهند سه روز میان آنش نشد
بعده آنکه کلس با باطن بیض خمره کند مهر نماید بگو ترن مهره اینست
تدبیر حل مکر و مشمع مذکور بگوید تا چون حر بیض گردد و در باره منحل شود
بگو نند و اطراف او بشویر محده پس بگو و خمره خضر اللطین و بر بایان او
سوراخی نماید چنانچه رسیان منحل شود که بسته در این سوراخ کشند بود
سسی رسیان میان سوراخ کش و منحل شود بدان رسیان در میان خمره
معلق دارد و مذبحی و کبر بر سر وی وصل کند و معکوس وارد در میان
زبل مهر شعله زبل تازه کند تا حل گردد و چکله و کمر درست قمر ماسی بر وی
چکانی ظاهر و باطن او زرد گردد و آب سرخ پی منحل است این تدبیر
عقل بگرد این حل از قرعه زحایه باید و زین معامه روی تکریم سازد و

۳۵۹

۳۵۹

و موصل وصل مهر ستوار کن با بند کور و در یکی بند و نه دیگر کشته و دو سه کشت
و بهر جانب هم اما فرغ بر بی از خاکستر بالا باشد و در زیر کشتش بر مرم معتدل
باید کرد و چنانچه اگر دست بر فرغ نبی نیز زین کرم نباشد آنش نرم
کنند عرق کنند چون بدی که عرق دور شد مرون ارد و بساید
چون خاک سبز شده باشد در شبه شامی کن سر او به بند و نگاه
دار که اگر خواهی در جزوی بدی یکجور از نو با طبق زرد او در

698

چهار فرم اندازد که یک اید چون طلا تا دانند است پوشیده دارد

۶۰۱
۳۴۳

باب در تدبیر زیاده شدن عبارت شمس و کرم قمر کمر و بعون کبریت
الذحل با کبرده بگت او را فضل کند بعد نسقیه روزه حکما داده سخن نماید
تسبیح شمع اعاده کند همت کرم چند بخوراند بعد شمس کامل را در
گذارد و هداندک است که میدهد سه چهار چند با نیز از خود بخورد پیر باشد
بعده سخت بدید با کبر و بعد در یک سو که معیار بماند و هدهه عبارت

مرد

پیکر زهره پاک کرده با میخ آرد عطار دستخ میخوده چند کرات کرم و سرد ۳۶۰۲
هفت هفت کرات تشویه نرم واده و ترشلس بمخم کرده بعده
در شیشه کوزه کردن بکند و مهر کند و در تنور کرم کرده نهد بکوزد
پرون آرد و با زرد سرخ آب عاده کند به تشویه نرم بکبت مخمات
کند بجدد بار و عن رندوی تشویع کند و زرد کرم عیار کار کند و در تنور
در یک ناید و این را حکمای تمام بوپسیدند اندک است

۶۹۹
پیکر زهره پاک کرده براده نرم ماطنق کند با سه چند نیمه زینق تلخ کند
و با ترشلس بوکف بشوید بعده در دو قدح مالتش نرم تصعید کند
چنانچه چیزی باقی مانده و آنچه بالا رفته است با فرو مانده سخن کند
و باز تصعید نماید مالتش نرم تازه بدین نوع بکبت و بکرات اعاده
بکند مالتش نرم تازه سرخ نکند و زرد مانده خواه بانوش آور
و سرکه و زنجار کند که زنجار حکما است خواه با زرد کامل هفت چند فرود

در گذار شیر کندگی بر شمع و چهار نایت کند و کرباس رخ است شمع کند در

قرنیت و نه نماید جرت نموده شده است تاواند

۶۴
۱۰۱۳۱۰ بگرد زهره با لکروه کسوزه نماید ته هوا رو کشاده بعد بهتر عطار

و اگر سگرف بود بهتر است کسوزه اندازد و از یکدم زرد قرصی

کرد نموده بر سر جوی بایک اصل کند و میاید باز مهره و شمس سوده

شوند ملحه حکم کرده و در مالیدن بیم کان چند کسرت بدرد چون

خاص شده بود کردار داد و یک لایق بود باطله طلا نموده کند و

در رنگ با کسرت تشویه نرم میدهد سه چهار کسرت بعد در کسرت

کعبه طلا کند تسویه دهد سه چهار عیار بفراند و کسرت کند در قرص بار

نماید آن بود که حرفه ایم اما جایی جرت باقی است

۶۵
۱۰۱۳۱۰ بگرد طلن سیاه با بچند و رو سنج نشت و دهد کسرت بچند او بر

بدرد چند که زهره و زحل فرو و اید بعد بچند او زر کامل و بد

نکاه در کسرت

یکماه و در کتله کچار نرید بدود و عصاره فراید بخرم کند

۶۶
۳۰۳
و بکر برک کند با بار قشینه و سکر ف بکله مکمل کند و در نر و در کار کند

۳۰۶۷
بکر در اوده جدید در کربت و میده و نوتیای بسز و سکر ف خد سفته

ابلا داد و در و سزخ خد سفته ر عوه داد و بر همه مار و عن و شمل

و شکار بد مد وزن برابر چون جبا کرد و ما شمس کل مل بد بد کیه بایم در

یکسوه و در چهار عیار فراید بخرم نماید هر چه داند کار برد

۶۸
۳۰۳
بکر در کربت و زرا که برابر با مل زعفران و باب لیون تسعیه سخن کند

برک زهره با کورده با بر اوده کند او را در میان سکر ف بار غوه طلا کند

بعده ادویه مذکور طلا کند سکر ف حسته سکر ف ادویه تازه کند تا که

او نمرد و صفا کرد یکی ازین در دو و از ده شمس کچار عیار بد بدود

عیار بنفراند او در نر کامل نماید فرود دارد و کچم کند بر این اشک

خندیه کونید هر چه داند کار کند و بخرم شده است

۶۰۹ بگردن زرد طلا با گسوله رو سخت در لوبه معاندانده شده بعد بگردن شرف

نسقیه حل که داده و چند سینه میدزد زهره فرو در ایدش نروده توله

فرو در اید یکا نشه و رو توله کم عیار بد چهار عیار افرانید

۷۰۰ بگردن زرد رنگین طبعه نموده بعد در دو کافه با شش نرم برانید

بعده بالا رفته و فرو مانده باب لیون صلابه نماید عبت یکرت اعاده

کند تا فرو نشیند بعد یکی بر سه فرو در بعد با زر که چهار یکی بد هدیتم

عیار زیاد کند و کر ما شش طلا فرو در رنگین شود در قرم رنگ کار کوی

کند و بناید بخرم شده هر چه کنی درست اید حکم

۷۰۱ بگردن مکتوله زرد مکتوله زهره توتیا سبز مکتوله زرد بجزر حکما هر چهار یکی نماید

و کمال سازد و در دو توله یکا سه اندازد سه چهار بنفراید

۷۰۲ بگردن براده صابون و نوش در دو سخت و زرد بجزر توتیا بست بر ابر

بگله یکی نموده چند سینه آب سفید و در بعد بار و عن و شهد و شکار

بکند

۷۰۲

چکاند بعد خواه بر این مثال خواه ما همچند زر طلا کی نماید ماسه در توله کم علی
طرح کند رک خوب زد و جرت نماید اینست

۷۰۳
۲۰۸۳
بگرد و کلیدیم زر طلا بونه معاکروده مار تشنی همچند واس موده و مگر کند
در دو سکوره تشویه دهد مبانه مکمل کند از دیگ ماسه در کلید توله دهد
عبارت بقرا بد جرت نماید ماکه دانند آن بود که حکم آید

۷۰۴
۲۰۸۳
نکرد و مار تشنی در کلیدی جوشانیده بیرون آید و خشک سازد بعد به نام
چند او کبریت صلیب نموده تشویه نرم داده هفت گرت اعاده کند
بعده در تشویه نرم جگت محکم کند بعد با شکر در روغن شکر جبه بند
در طلا را بخوراند از دست مار تشینه در آید بعد در دو توله ماسه
طرح دهد سه چهار عبارت بقرا بد جرت نموده ام

۷۰۵
۲۰۸۳
بگرد در طلا، احمرو زهره بر آید کرده و این اضمح کرده ماسه
وزن او کبریت یکی نموده بلکه کند از دو بر او نماید و آب است که کند

و تشویه در هر جعه دو و چند زمین شسته می کرده باب ترنج با لبون ^{بصل} کرده
صلابه بسیار موزده گرم سرو کرده سخن کند جعه تیراب نوزده کبریت ^{خسته} اند

بجوش مذ جعه کبریت شکار نازده سخن موزده فرش استر نماید و نوزده

و یک کبریت بیدرم شکار معالکد کلمت هر چه و اند کجار بود

۷۶
۲۵۵ بگردوز و زهره و مرغ و مار قشینه با شکار بد بد یکی کند جعه براده

نرم کند باب ترنج سخن موزده جعه در چند زینت مار نماید باب لبون
صلابه بسیار کند چهل شقیه و سخن کند جعه در بونه معا بد بد یکی بر صد و دم

اندا زونه بسیار پفرامد مرچه و اند کجار بود

۷۷
۲۵۶ بگردوه درم کبریت نه درم براده حدید و بیدرم زنجفر و بیدرم

سرب کلس صلابه و محرق سخن کند بکه تشویه و بد براده زهره یکی کند بد بد

چندانکه وزن زهره مانند محرق شده در عیار و قمر کار کند

۷۸
۲۵۷ بگردوه براده مرغ و مار قشینه یکمان جرد با شکار بد بد یکی کند جعه شش و

وینا

۷۵۴

توتیا بسزنا که متطرحی بسیار کند قدر چه غلوه نماید در موسم کبر و بعد در
کداز و زطلاکندوه چند فرو وارد و بجز نماید در زرم رو و قمر بگویند

۷۰۹
۳۰۸

پکر و براده تولاد و مار شسته و جهر بر بصر و در و سرخ هم برابر در بویه
معابد بعد کسحی کند و چند یک او بیه ز جگر یک شرف زاوی یار نموده
بام، حر شسته سخن و تشویه نرم اعاده کند تا محرم مصلحا کرد و با طبق شمس در

قمر یک غایت هم چه دانند بکار بر و بجز نموده اندامیت

۸۱
۳۰۹

پکر و براده مرغ درم کبریت درم شجرف بجز درم نوشا و رسه درم
جگمه یک کند و سخت بد بعد بعد نصف این و میده شجرف و بکر نموده

و کبریت هم بایر کند و ربوته معا اعاده کند و بد مد و کرا اول کبریت کث

کبریت زربنج اجهر بار نموده بهتر بعد ز مهره رنگین کرده با شجرف

و کبریت بار کند جمله کار کند مکس و مضافا در شمس قمر کار کند و کرا

۸۲
۳۱۰

در زطلاکندوه آرد تخم نماید و کار کند بسیار و بکر زینق یکی ز بجز و

مارقشینه سوزنیخ احمد چهار کبریت اصغر حله باب لیون صلابه نموده بخورد

بمجداد و بیه زهره بر و براده کرم کرده با او دردی یکی کند زاک را

با لیمون حل کرده تسبیح و سخی و تشویه اعاده کند تا مجروح و یا بگردد بخورد

بار و غن زردی بپخته با حل نوشت در محرم زاک تسبیح کند و زرد زخمه

کار کند و کرم و ریشش کامل فرود آورد و غیر نماید یک با هم در قوطه عمل آید

۱۰۲
۴۴ بگرد کبریت زنجفر با حل زاک و زنجار تسبیح و سخی کند بخورد زهره براده

کرده یکی کند با حل زعفران تسبیح سخی تشویه نرم محمد کند و مارقشینه را

بمجداد و بیه نماید و صلابه بسیار نماید و بار عفران و زنجار حل کرده تسبیح

سخی کند تا چند سسخ غلوه کند بخورد بمجداد و بیه زحل بدید غلوه کند

بهد سرب برون آید زهره پاکه شده بود و با شش کامل نماید کند و

قره زرد کار کند و تجربه نماید اعطال کرد و اینست تا دانند

۱۰۳
۴۴ بگرد بجز و مارقشینه و دانکه جبر و زنیخ احمد زاک و زنجار حل کرده تسبیح

سجی کند و در کجی و ز طلا و رگداند بد مد می شود و گمانش و بر یکسوله کم عیار
البته چهار عیار افراید تجربه کند هر چه و اند عمل کند اینست

۸۴
۲: ۳۳

بکوه سرب را کشته و آنکه او ز مرغ احر بود و صلح کامل تر باشد و در
حاصل کرده اگر سیاه و گوگرد خالص بود و قوه صبح کامل بود اگر
از مرغ تمام برودت مستعد شود خالص اید اگر سیاه خالص بود ممل کرد
و اگر سیاه شود گوگرد نیز سیاه شود و در تصحیس و سوسه کنی نیز و یکست
این اید و اگر سیاه پدید آمد و گوگرد پدید و تصحیس تمام نباید و بر یک
تکم شود و شیر غریب اید و اگر سیاه یکسوله بود و گوگرد بد بود ترکیب

۷۵۷

۸۵
۲: ۳۴

نباشد قلعی اید تجربه نموده اند اینست تا و اند
فصل در آنکه صنعت کیمیا چگونه باشد بد آنکه چون کسی خواهد که نمره
بر زرد اندام او را رکنی باید سسج و رکنی باید سفید از برای نمره
و همان رکن با کوه نمره با کوه نمره امخته معصوم حاصل نباید و

تا که هر نقره زهره نرم سیاه نشود این صفتها ماوی امیخته بشود باید که این
صفت را بشنوزد باید که باقی بود و باید که ورود اصل و خارج غور کند
و باید که خاصیتها از نقره جدا کند و راهی باید که درونی خاصیت باشد
اول که نرم کننده بود دوم آنکه با نقره گوهر زهره جدا کند پانزدهم
سیوم آنکه نشوزد چهارم آنکه باقی ماند چنانکه حکایت از نقره اردو
پیدا کرده و هیچ داروی مرد باقی نماند که پنج خاصیت در وی حاصل
نباشد و محرم حکما هم کرده اند تا صفتی نماند که آتش او را نشوزد و چون
با اجزاء امیخته شود و جوهری دیگر که کام کند بود میان این صفت
و میان جد و جوهری دیگر که بر آتش باقی بود پس این دارو با
باید که با میخند چنانکه بر کسی حکم از آن حاصل کرده و در مجموع آن
یکجوهر میدیدند که از وی آنچه خاصیتها که مطلوب بود حاصل کرده
کبریت و حکما صفت را طبع آتش همزه اند و اجزای که با اجزاء که حکام
کنند

کننده است از آنکه گویند و او را طبع هوا نموده اند و آنچه بر ما اجساد ما پذیرد
از آن روح گویند و طبع آب نموده اند و آنچه هر که بر آتش باقی بود امر
کحل گویند و طبع او خاک نموده اند و آنستی که چون این چهار طبع در یک

۸۶
کامل در ایشان اکیس اعظم بود باب اول در تصعید سیاه گویند پس ۲۰۳

بگرد سیاه یا نازج و سرکه بکشند چنانچه در نازج اثر سیاه حاصل بود

آنکه اثر او در یک اندازند و سرکه یک را و گل کنند حکم نمایند و کحل حکمت

در گیرند و در آتش نهند تا شب پس بخارند تا که او سرد کرد و دوبار بگرد

برون کنند و بهمان مثال که گفته شد هفت بار بشوید و تسبیح کنند آنکه بر

ارد و در یکی که از او یک انگل گویند بتانند و پاره نمائید آن و یک

والتی که از آنکه گویند در این مثال نهند و آن هفت بار باو طاروفه

باو تضعیف سازد بعد از آن قدری بر زهره طرکند بشرطی که او

معبور است من بر آنکه رنگ سیم کرده اند چنانکه در خلاص ظاهر نشود که آن

۷۵۹

۸۵

مس است اصل کبیر حیوانی بلکه کبیر حیوانی از همه نوعها شریف تر است
از هیچ چیز بهتر از آن نیاید که از موی سر آدمی و حکماء عالم در مدح موی
مسابکها کرده اند و طریقی او آن بود که موی هر آدمی شتر است چون
یکم نهد و از موی زیر پایی نماید و در شش آن او مسابک کند و آنرا قرص
کند یعنی جبر و کند و در قرصه و این آنرا نقطه کنند اول از وی اینی اید
نگاه دارد بعد از روغن اید و آنچه باقی ماند در این قرصه آنرا با شش
سوخته نمایند کونها بسیار آید تا کلس تمام العیار کرده و وضعی که مطلوب است
در آن روغن باشد پس آن روغن را در آب که از وی گرفته اند کلمه
بطح کرده و بی برفق تا رنگ در آن آب اند بر آنکه از آن منقطع کنیم و آنچه ماند
صبح بود و روغن را در آبها نیز نامطر شود پس ما را چهار رکن حاصل
شود اول صبح دوم روغن سوم آب چهارم کلس مسین و فضیلت
این چهار رکن آنچه معدنی باشد چون فضیلت ایشانست بر معدنیات
و بخاری

و محمد بن زکریا بن رازی رحمه الله علیه در کتاب سیر الرغودیکو میگوید که آن را
بگروم چون تمام بکنقل و زکریا ندان لامتناهات امتحان اول روا باشد
که زهره زرافصیت و حقیقت زهره بگردد جواب شیخ ابو علی سید سعید
میگوید که روا باشد که زهره در رنگ و نقل چون زکریا در دنیا که مگو کرد
سنور زرافا که ماهیت او ماهیت زکریا بود و معلوم نیست که زهره که تو
فیضت و ان فضل غریبون و نقل است و حقیقت فضل معلوم نیست
و چون حقیقت ان معلوم نبود مقصد کردن تحصیل علوم ممکن کرده امتحان
چیز بر ارضی بکنش کردن و مجبوس را چهره سنگ مثل کردن محیون
جواب سعید رازی ان فراع من و قلبی و سپید روی هر سه در
برابر باشند چون اسپن رو و جهل و شش دنیا را بود و دو او که زهره
جهل و بچیزم و نیم باشد و قلبی سی و هفت دنیا رو و اسکی نیم امتحان
در کل حکمت است چگونگی باید کرد جواب است باند حکلی که در وی سنگ زهره

نیاست و از راه موضعی با کپوزه نهند و قدری به این وان افشایند و
بر آن بر نند پس مگد بگره بهر حرکت شود انگاه او را خوب بگویند و از
شعر بر نند پس در روی سحاله ارد که رخ کرده بود تا شتابان و زری
بر آن زمینند تا ماضی شود و سر کین اب را که اندازد نیست چون سر که
او را بخوراند انگاه بهوش باز آید اگر بسی را که ما ذکر شده بود چرب
شکل بر ذکوزده بکشاید اگر بسی ما ذکر کرده بود پوست شکل در کردن
او چسبیده کرده منافع بورنه چانت او را ندارد سوراخ بفضه بارد
مانند سینه مهر نمایند بالا بپشما، موم کرده بالا، ان کل حکمت کرده و جابه
چسبیده بالا حکمت کل نموده بالا ریمان خام چسبیده چسبیده حانه نماید طریقی
فندق کردن بعد از بر زده بختی بارد از فعل سوراخ کند فندق مکرر
در و ن آن نند باز هم از آن سوراخ به پوست آتش ده تا که بسپد باک
بجنگل کدو را در آن میان چون آتش گشته کرده عقد شده بر و ن آید
بارد

۸۷
۳۳۳
پاره زین پاک کرده بعد مار و چونه گوته آب سیده نباشد او را در میان یک
بزرگ فرش بندد با آب کاشه سیاه ببرد بعد با آب کاشه نیول
جسبان بریزد چنانکه چهارگشت بول با آب فرش شود و آن آنست
هر بار که کم کند بول و بکر اندازد و در یک ۳۳۴ ۳۳۵ عدد کرده

۸۸
۳۳۴
پاره کلون شام و مرغ و برک پاکیزه بسپند بخرند چون کشته ریوی
مانده باشد علامه بقر کند بعد استند ریوی را پاره و ده ها و نه قباب
لیون و هر بعد مار و سیاهت درم بود و درم ابرک و ثمان
باب لیون بست و بکر ماونه و هر بعد در بعضی کاشان کاشی خالی کند
و با نواز و سوراخ مهر کند و در میان آتش زیند کوسپند کند و هر عدد

۸۹
۳۳۸
دگر مار و تخم گواچه سپید با شیر لاشه تر کند بعد برون کشد و صلابه کند
شیر و بکر اندازد و بکر و بکر از بعد سیاه باین وار و در بویه
عجا بعد چهل ها و نه شیر لاشه کند و مهر کند چهار بهر هر باسی کجی مرغی

۲۹۰ آتش کند عقده کرده و طریق طلوه و زینق یکی کردن پیار داد و به مذکور طلق
 و انهاب چهل کدرم و زینق ۱۰ درم باشد با سنی در است روزها و
 دهد و سخی کند و سخی شود و جزو دیگر در تصعید کردن مهر چرخ است
 برای مثال تصعید نماید مار و کبک و غیره سخی در مجاد بد چندانند و مهر کند
 مالاران اب پیر نماید هر یک که اب کرم شود دیگر اندازد و در یک نیم ماس
 بساب و در مکه خواهد رفت چتر ساکن مهر را کند زینق بکند و زینق
 و سم الفار و عقاب آنچه لابن تصعید باشد بن طریق تصعید کند و آرد
 در میان چتر مجاد هر سخی کرده بنهد و مهر کند هر دو آن آتش کند بعد رو نیم
 بپسند و آرد تصعید خواهد شد و چون نوشت و در تصعید کند نوشت و
 و ملک تک یکجا بر مصلایه موده در خضر بنهد آتش تصعید خواهد شد
 ۲۹۱ بکرو قرمانچند جوهر زینق با سم الفار بد هر بعده طلق هم بدان نوع دهد
 بعد هر پنج هم حکمت با زینق و نظرون و زینق بسید کرده و کدازنده
 اول

۲۹۴

۲۹۸

۲۹۱

۲۹۴

اول بگفته قر و مرغ بد و یکی کند بعد از این مکمل اما قلی هموزن بد و
و بکسلد و مکمل نماید بعد از این مکمل شده و خلاصه مجذبا و بار کند با حل

۹۲ حکم به سینه و سخی و تسویه نموده اعاده کند و با در سینه فروشانند
۲۰۳ بگردد سه توله عطار دو و یک توله براده قر طبع کند صلابه کند حکم بسیار و چند

نرم میان شب بد هر حرکت زود بعد بگردن سار زده توله قلع با بگردد
برک طبع کند با حل قر سینه و فوش در با با حل سخی نموده طلا کند حرکت کند
بعده سازده توله سم الفار اول سه جرد زربج هم با حل ماکور صلابه

نموده طلا کند بعد سه سم الفار صلابه نموده حواه با حل فاکور بعد
با سیدی بی پنه مرغ حواه طلا کند و بگردن مخلوب حکمت طلا نموده حواه
حکمت سازد یعنی حواه طلق سم الفار سکرده تلجف کند و روه شراب

۹۳ مرارستوار نموده در و یک حکم بر یک اندازه در میان او نهند
بگردد زربجش مدام کند و بگفته کند امیاست که طبع شود کار آمد

۹۳
 ۳۴
 یکم چهارم خوار زحل نوزده بیست اند بخار قلع محکم کرده بولاد مکل و در دم
 براده قره ماکلیس یکدم و جوهر در پنج یکدم یکی کند صلاه بسیار کند باطل
 نوشت و در قشر صلاه و تشویه نرم و اعاده بعد چهار جزوه قلعی ماکل کرده
 باطل مذکور طلا کند سه تشویه نرم کند بد بعد خواه کار فرما بد پیش مرد
 و در تدبیر است و در زنج حکم گفته اند که هر که تدبیر کند در کبریت است و زنج
 نسیخ بد است اما از چاره تدبیر نادر در کبریت زنج واقع شود تشویه
 و غسل طیب و تصعید است اما آنچه بدان علاج کرده شود و زنجار و نوزده
 و کلیس و ملح براده زهره و براده حدید و از زهر و زجاج و قلعی طلین
 و در سسغ و اجبر ایض و در مادها و بعضی ازین با بعضی ترکیب کرده شود
 باز علاج کرده ابد اما آنها که بوقت سستی بد مدخل مایع و ماسه و
 تیغ و ماسه نوشت در و ماسه بول و ماسه در آب و ماسه شکار و ماسه نوزده
 و غیران و سرد در تدبیر اینهاست صلاه باید کرد و این ابها میداد
 دانه

۷۶

واقاب میدهد و چون مراد د باشد در آنال مکه وصل کند و بر مکه سوزی
بوده باشد تا که دو و سیاه و زرد برود سپید پوشد و نکت مایه بر مکه

و آنش نیز کند چندان بی دانی تمام مصد شده بود و بکلزار و و سکن کند و ابده
و اعاده کند تا بالغ شود چکیم کف حاجت و اریم که بگویم در صلاح عمل کند

تا وی اگیر شود کس بگویم علاج و علامت او ان بود که چون برودن اید

از طبع و مرا خیدن تیره زک بود اگر از ان چون موسم فرم برایش پس

ان بخوایم که و برایشیم تا برک برودن رود بر سپید کرد و هر چه یک

و در بازنده صفاء خود می یابد که تمام کداحه کرده هر چه رنگ دهد که

هر کند چون این در وی موجودند اگیر کرده در عمل پس و احر چون

کند از نده شد پس با تمام رسیده مرجه و اید ایدنت

۹۴
۳۷۳

یکروزه نوزد یک فرس کند غوب جو کوب کرده بر جام نیک

فراز کن بر جام دیگر پوشش نوزده و یک استرکن سکو پوشش قدری

سکه نهدی اندازد بیک بیوش تا بخار بیرون برود چون سرد شد
بیرون آرد نوزه و بکر اعاده کند بیست یکرت و جهل روز کند کامل آید
بعده خمره نه بین بکر اگر سوراخها کنی بگل کنی جامه با یک فرار کن بکرت
مذکور فرار کن و خمره را مریه بگرد و یکی دیگر سکه نهدی بمرکن بعده
برو یک بنه آن کن بگله ناسکه شود بدین نوع اعاده کن تا بخار بیرون
سکه بخورد تا چون برنج پنجه نرم کرد و کار کن مهره دانی بکار بر

۹۵
۴۳
۲ بگرد عقب چو کوب ساحت در خریطه کند در میان و یک معلق او برود
و ده سیر کلینی و سسی بر سکه نهدی اندازد بگله آن کش کند ناسکه خشک
شود و در هفت و یک تمام و اعلا کرده و سپید شود

۹۶
۴۴
۲ بگرد عقب طع مرد بر برابر خوش و در اشاق بیخ بار اعاده کند
بار تا چون سپید اج کرده بدین سپید کند سه چهره را و اگر خواهی که تمام
شود کامل کرده و در یک هدای تد بر کن بیست بار بعد از آن تسبیح بگرد

مؤثره خواهی بر زمین و مشربنی کار بکنند قایم عطا کرد

بکیر و عوتب و عقاب جو کو بسختی برابر نموده در قرعه استنق کرده ^{۹۷}
و قرعه را تا کردن در قدر کالترنه و بکیر و زاکون پیشتر بر قند حسیده
باشد چون بلور بکیر که مصاعد شده است که او خیره عجب است از این
حکما و کفر خواهی که زینق را کشتی که هرگز زنده نگردد و بکیر مصعد اصلا
نموده و در قرعه بکیر و زاکون بر روی زمین مقدار که دانستی مهر است
باقی قرعه را در کف کالترنه چهار پرانشکن پایی بر قند حسیده
مکمل سیدت کرده او کربت و عقاب که ابن حجره است

۹۸
بکیر و روغن بجز و یا هر روغن که بوده باشد با مدخل طبع سخن کن
ماده طبع قدری که باید که روغن بنام در خود دلیس که هر که نهد
ترش بچوشاند چند آنکه سرد و قایم شود و خاصیت اخراق از وی
برود پس از سرکه صاف بکیر و قدری بر کار بدود و بچوشاند که

پاک تابند و این در سه طبعه گوگرد قایم کرده و آن ثابیت در شمع قایم ابد

۹۹ بگرد و در غل تا تمام شود و دیگر تبارز همه که با اینک معطر مطلق را سبوحی

و تشویه کن تا از آن آب بوزن خود بخورد برون اید کثرت اول

چون برض پدید شده هر چه داند کجا بر برد تجربه کند اینت

۱۰۰ بگرد و قدری نوره بگذارد و در بوت قراخ سر مطلق بر روی بر آن بگذارد

تا سرد شود بر روی نوره طلسم پیدا نماید و اندامیت

۱۰۱ بگرد و بجز مطلق مخلوب و بجز کثرت صلابه کند و تشویه کن مخلص شود

چون غباری کرده هر چه داند کجا بر برد اینت کار اید

۱۰۲ بگرد و مطلق مخلوب را و یک بریان را با بشیره انبوتی و با ترش سبوحی

نموده و خرد کن و قرص با یک به تشویه کن بعد با ترش است سبوحی کند

و بشوید و اعاده نماید همیا کرده و کربا بکن کف دریا بگذارد و بشوید اعلا

۱۰۳ بگرد و قشر سفید با بگرد و جمله تشویه نموده تا که تمام او به مثال او رود کرده

۲۵

لایق حل همه کرده بگرد قشر نال کرده با کبریت صلیب کن و نشوین و دیگر بار کن
نام چند او کبریت داده بهتر آنکه زیاده بار کن باز عفران یا کن بلکه محرم کن
چون غبار بگی کن و با حل قله صلیب کنی و خیر کنی در بونه و یا بیضال بدی
و چون نرد و کیک خن اید بکند و پس بگرد در بول حار غرق کن بار دیگر
بدید هم در کوزه سبزه کند و کمر تا بوق کنی بهتر شود حکما گویند اجساد
و اجزاء خنجانند بکلیت با جوهر مانند کرده و حاصل شود در عمل ارواح مایه که
طریق حکمت کفها در و بجایه تمام کرد و آن تحقیق است

باب در تصفیه اجساد و اجزاء بدانکه تصفیه صید و حجر است که با مرقه بارش **بسم**
و با زاجها و ملحا هر کدام که خواهد و سخن کند با آب نوش در شب نیمه پس
در آن مال کند و آتش قوی کند هم اول خمر تصفیه شود و نبات بگرد با
بالا رود و یا زینانه مانند سخن و آب و مهر و تصفیه کند عاده که **بسم**
کرد و بدانکه تصفیه اجساد و اجزاء بر سه وجه است یکی آنکه بر کل بدن

سوختن مداومت کنند هم تا عرض تصفیه حاصل آید لطیف شدن اجزای ^{دوم} آ
 آنکه زین را بر روی دراز بکشد و ملخ کنی بیوسم آنکه نوشت در بر روی دراز
 و حکا گویند که جسد را بر جزئی تصفیه شوان کرد که هر کدام روح که با جسد
 لازم نرود امتزاج و عوین او بیشتر و صعود جسد و دیگر تصفیه ^{صالح}
 بکند از طمس هر کدام که خواهی طح در سخی کنی تا اجزا برود و با هر
 پس شود با بخوش پس مثل وی نوشت در بر روی با هر دو سخن کند بگو
 سیاه کرد و همیشه شود پس در انال مرد قدش از تک سازد نه شکسته
 در هر کن استوار و آتش قوی بر او فرود و اول از چهار پر آتش بگیرد
 که آتش هم نرود یک باشد از چپ راست بالا برود و بگذارد تا سرد کرد
 با بر سخی کند بالا رفتن تا ناله اعاده کند تا هم تصفیه شود بدین نوع
^۶ هم جسد را معتقد توان کرد و دیگر تصفیه شدن کچ با چهار جز بر سخی مثل
 کبریت مثل او آب نوشت در بخورد او و هر دو سخن کند در انال برود
 تصفیه

۲۲۲

تصفیه کنند تا بشی قوی اینجایا رود و با شدی کل کند و اب نوشا در برید
از تصفیه کنند تا به بالا رود و پیش مسخ کند بار اصل عقده کند و صبح و هر کل این
بر تا بقدر زهره اندازد و دیگر کتیب قرمز کج و با چهار جزو پیش ملکه کند و **۳۸۰۳**
مثل زین روش و در بر و آب افکند و سلاطین کند تا سیاه کرد و در مال تصفیه
کند تا بشی قوی و خوش مال مینا باید بستن باید که یافته این تصفیه اصل
طریق که جسد را بد و تصفیه کند که حکما این اختیار کرده اند
بجز و کلش زهره نیکم چند که باید و نشوی تا پاک شود و کج و با سه جزو **۳۸۰۴**
زین ملکه کند و سه جزو روش در ما او یار کند و سخن کند کج و تصفیه کند
اعاده کند تا به بالا رود و آنکه بر کرد و از روش در و زین جبر کند به
تدریکه و آنکه قرط و کت و هر چه و آنکه کار کند
بجز و کلش حدید بشود با آب طح بار با تراوی که با شد در و آب **۳۸۰۵**
جوش شود یا شور به بر و پس مثل او زین و مثل و زین مصفیه کند

۳۲۳

باب نون و ریکر و ز نام بس تصفید کن اعاده کند تا آب سق کند ماله جمله بالا

رودا کتس میگذرد حل عقد کند تا بکمر و قیام و هدید جزه صاحبین را قیام و

که فرش کند بکات شک بالمش مردم و حک کند در صاحبین را و نشی است

نمایند تا معلوم باشد طرفی حکت نگاهدارد و بجزه نماید که او اهل

باب و رند پیرانی نماید کند و مشع کند بدانکه اهل نابت کنند

مشع کند و ارومائی تجلیل بدیزد براتش قرار گیرد و سوزد و بکیرد

۳۱۱ بکر و مرکب بساید و پرو کپس چهار سیر مرکه نیز روی کند و در یک کند

و طبع و هدایتش نرم تا به بار آید و صاف کند و بکیرد و قلع بساید چهار چند

مرکه نیز در و طبع کند با تاش نرم تا نیمه باز آید و صاف کند و بار مائی

۳۱۲ و بکر بکیرد از سر که مرکب سه جزه و از قلع بکیرد با هم با جزه بهم بسیار

تا محو شود اما که بگذارد تا در زیر او مانند جوات بند و از ملا و در کند

و آنچه در زیر باشد بگذارد تا با محو شود اما که چهار و یک شتر سفی و چهار

۶۲۴

۳۴ بگرد گل مشرب و حل محرم مطهر میدرد و صلابه کند تا سه روز پس در کوزه

سفالین کند و سه روز نشود نماید و بدون ارد و سخی کند بر هر مزل

نه اوقیه شب نه اوقیه کبریت سفین در وی کند و سخی نیکو کند و در حمزه

کند و زحل محرم مطهر بود بر بر ذرات مقدار که پوشد چهار اگشت بالا اید لرد

استوار کند و در اقیاب نه دیت چهار روز هر روز باره بخاند پس

صاف کند و نظیر کند پس هر طیار که تسبیح و سخی نشود و هد فایم کرد

۳۵ بگرد طلین گلشن ما بر او اسفنداج سخی کن تا پیرانند کرده سپید پس او را حل کن

تاب دشت در مطر او عقیدت برین را که هرگز متجز نشود و کمر این است

چون که بسیار کرده بسوزد از این ماه خالند گویند

۳۶ بگرد ماه الهی و ان اب و هفت کهنه و شبها و را در وی حل کند و بگذارد

زمانی نافرت او گیرد انگاه تسبیح کن هر چه خوابی در این عظیم است

۳۷ بگرد میاز دشتی تاب قلی یکن کن و گلشن شمر را در وی حل کن و در شاد

و عطارد

726

و عطار در اسحق کن و تشنگ کن و حلکن پس او را با لبن یا پسته و زعفران مخل
و اسحق کن هر طریقی که خواهی حلکن و عقده کن کار و پام و اند

۳۱۸ پیکر کس سوی بول کوه کمان و سه چهار سیر عنبران و را و انداز و کلک بچیند
تا شش هفت سیر مانند بجه در و یک توپیر حلکان عرق لبان که کار بسیار
اید و زینت کبریت و و زنج هر را ثابت گرداند

۳۱۹ بکر کل قشیر را و عقاب پرانده هجده صلابه کند بگت مفر کند بجه چند
شسته پند و را رو و کمر معطر باشد بهتر حکم حلکن با نوشا و گرا بیدان
سکه حلکانو نیند و این بغایت اعلا است

۳۲۰ بکر کل فشر را بپوشا و در برآمده مار زنده البخر باشد منوط خلاص نماید که او شخ
عالم ارواح را شش تن نماید و بعضی از این عملها یا کرده ایم
کفایت مر و افق را پس فهم کن عمل و بجز آن اید

باب در مرتبه ابراز کمن و قیام کننده با آنکه اباد رک و همزه اگر کامل کند

۳۲۲ وضع دهد و تمام کند و رنگ او را قایم کرده اند بگر بطل خل خمر متطر و ریح او
ریح در دحل کن روز تا بگذارد و صاف نماید و طبع کند تا سبخ کرده و هر چه

از دانه و آن بسیار خست هر چه داند بخارد

۳۲۳ بگرد خل خمر متطر و ریح نوت در و رو کن بچشان و صاف کن پس ریح و بی
زنجار که از زو سخت بوده و در و اندازد و بچشان چند جوش و صاف نماید

پس ریح و بی زعفران و بروی کن و سخی کن نیکو در آنچه خواهی کاراید

۳۲۴ بگرد براه و نامار حدید و بشنوا و نیم راج سووه بروی اندازد و خل

نوده بریزد و راقاب بن و هر روز میخسان تا در روز تمام شود بجه

۳۲۵ بگرد بگرد و ریح نوت و رو زعفران با همچو نوت و ریح کن که

باخل ترش و صاف و کر متطر بود اعدا باب جوات با ترخ و لیون کنید

بکشان روز ببارد بجه اب صاف و کر حل متطر باشد بهتر کوش نیکو دهد

و صاف کند نشاند و عقاید نماید برایش نرم سکر ت بدین نوع با زعفران

اعاده سه مرتبه بدین نوع با زاج کند و یا بنوشد و تا که محرم گردد و حل کن و بپوش

خواهد با این تشبیح کند خاصه اگر تخم زینک خام را

بکند در عصاره زعفران حل کن پس نوشد و که زاک بگلرگت تصدیک کرده باشد ۳۰۶

پس با چرذ با یکدیگر و سخی کن احدی تشبیح کن با زینق محرم محلول تا به سخی کن بعد
تقیه و نشوئه نرم لازم و ثابت کرد و حل کن تا ایسی سخی در روان گردد

و اگر این عقد را بته کنی بر مرقه کار کند و مگر کلس ارواح را و اجساد را این عمل

تشیح کن و حل کن و عقد ناما را بسیار باید کامل کرد و مرصه و اندک بکشد

مکرر و عفو محرم صاف تشبیح کن ز جابر را در اصابه تا که زرد پشته از خود بعد ۳۰۷

حل کن زاج و کپک صاف و تقیه کن و در سخی را نشوئه کند پس جگن

دور تشبیح کن بنوشد در محرم وزن هر دو تشبیح کن و حل کن تا ایسی شود

دیگر کرد براده جدید جرف و زینق جرفه با بکره و اب لیمون و تریاخی ۳۰۸

حل کرده سخی کن براد چند که ملطه و و الدار شود و محکم کرد و بعد بکر

بخوراند محرم ثابت کننده بعد از نوشتن در محرم قایم نیم چند ملیه یکی کن و شمع کن و تیره
سه گرت اعاده کند کنیم چند ملیه نوشتن در روز و سه شنبه نموده بعد از ماقبل
بهم صلاه نموده بخور کند صلاه محکم بسیار کند بعد از ده که کند در شیشه اندازد و
قدری بر سر که دیگر اندازد و قدری بر سر که دیگر اندازد و حل کند و رالت حل سرد
تا حل صاف شود و کمر قدری در برک خاص طلا کند و بگذارد و روز چهارم کرده
و کمره غل و دیگر اندازد و هفت روز دیگر در ذبل و دیگر بداید و تا برسد بعد از هر چه بداید
کار نماید و در چهار ارکان سخن مجرب است از نموده

۲۰۹ باب در تند سپر ابراهام حل کننده بد که تیز بخورد و دانه های دهنده و داروهای

۳۳ حل کننده و عمل کامل کند بوی حاصل آید دیگر در در طل قلبه سه رطل با چهار اکتبش

در روغن و در انخاب و در سه روز صاف کن اینست ما، قلبی و چون خواهد

۳۱ که طلق را حل کند بگردکلس ابر و با د صلابه نماید با خیم شود پس حل کن و کمره

با قر حل کند بریزد تا او را پوشد و رالت حل نماید که هر کس که باشد با عمل کند

۳۲
۳۸
پیکر نشیب باغی بکرطل و بکوب بچند عدس و در قلع میطین کن و بر برده
رطل خل موطر و بکرطل اب بکله براتش انگشت چناند بکند و جام نگاه
دارد و تا جوش نکند چون خواهد که بجوشد و بر دار سر و کن و بجزوه
بالا نگاه دارد و بکار بر یک بکوباید بجزوه موزده است

پیکر نشیب در در قلع کن و بکوبیده در حفره نم زک بداد سه روز
تا حل گردد چون چشم برودن ارد و در قلع و ر که کن نشیب در محلول است
بکوبید یک جریس کرده و بهتر آنکه سرخ و صاف بود و بر بیان شود
در حفره استوار کن و ایتق برود و در یک خاکستر کرده باشی
و ترعه در خاک تر باشد آن کن سخت تا موطر شود اپی همچون شب نم است

۳۵
۳۹
بکوبید بکرطل و از حاض ارج ربع جزو از مدح موطر به جزو نشیب
تیم جزو بکلی کن در زل مکبسته بدار تا عقد کرد پس برودن ارد و وی اطن
بمزه یک مقصد و و هشتم و فن کن به سه روز بکار بجان اپی کرده که حل کند

هر چیز از بجزه نموده بکار برود و عمل کامل است

۳۶
۳۳

بکره لیمون و همدرم نوشت در چهار ورم شمار و چهار ورم گلک و شنبه

اندازه و در اوقات معشر و در بد این چنان کرد که تمام اجزا را حل کند و زین

مشقی و در این کن و بجزه و از موه و ناپدید است

۳۷
۳۴

یا کن در هر رطل نیم اوقه نوشت در مصعد و نیم اوقه کلک شمشاد صلابه

باب قلی منظر کرده و تمام پس در زبل و فن کن بکهنه عمل کرد و توغیر کن در

کار بند و مراد عاکن و بد عابج هاند برار بک یا و اور است

۳۸
۳۵

و در تند پیرک کرون اجا و واجار بدانکه جلا اجا و واجار یک

و بی بد بکرات سپردن اید مانند قر کامل آید

۳۹
۳۶

بکره بجزه و حاقره در ده جزه بسو کن بسا و گرم کن ضعیف زهره را در

غوطه بکرات مایه برون اید چون قلع سپید بخرد کند
بکر سفیداج قلع را با بکره مطهر سخت کن و صفای زهره را اشک نموده بدو ^{۴۱} _{۳۱}

طلا کن در آتش کرم بیاخت چون نقره سپید کرد تا داند
بکر صفای زهره را بدو طلا کند در آتش کرم کن و در آتش و نوشادر ^{۴۲} _{۳۲}

مخلول غوطه ده و کوزه طبق کن و شب و نوشادر با پاش سفید صلیب کن
و طلا کن بکشت در شور کرم نشویه کن بیرون اید سپید و کوزه بکشد آتش
و نوشادر در ده سپید کرد بخرد نماید و بکار برود

بکر زهره را بکر نموده قشر و نمک و سم الفار را با جاش سفید طلا کن ^{۴۳} _{۳۳}

سپید کرد و اینک مطهر زنی بکشد از سپید کرد و بخرد نماید

بکر بکره بکر و مک طعام بکر و حد استن کن بکره یکی کن و در کوزه ^{۴۴} _{۳۴}

نشویه کن بکشت برون اید و استن کن بکره یکی کن و در کوزه مین بکشت
بیرون اید و صلیب کن نشویه تا شور برود و باران داده کن سحر کت و ^{۴۵} _{۳۵}

و خشک کن پس بگرد زهره را بر یک نموده و خرد ببرد مگر کور بودی بر آن و

بگذارد که جمله آن سلب نماید و تجرد شده و از نموده است

۳۳۸
۳۳۳
بگرد و از ده درم بایستد شیر زقوم و در کچنچ امین بچوش بدو نیم شرم

سم الفار اندازه بچوش و بگرد بدو سه درم زین مکلس اندازه یک یک بدو

سه درم مشتر مکلس اندازه بچوش و گرد بدو و خشک از و با یک صلاهی کنی

زهره پاک کرده را در کداز ده سپید کرد و چوان کن

۳۳۹
۳۳۴
بگرد و شیشه سپید در کداز و شکار تلبد کرد و سم الفار با اب لیمون صلاهی کند

۳۳۷
۳۳۵
بر های ساز و خشک از زهره را در کداز بدو سپید کرده و بگرد زیند

کردن طلا زهره از جهت ترکیب بگرد بر یک بار بکنند و را گرم کن در حل کند

اندازد و شکر ت باد در حاض آمیخ و با خرمای هند و طح پس کبریت

و شیر پهن و کوفتد و زاج برابر همه را صلام ما با من بیض و برک را در خل

ترکن بر آخلند و صلام بگرد و ز کنند تمام سر که بخورد و یک میدهد و از جام

734

روز دیگر و در آنال تصحیح کند سه بار با هر یک چنان کند بعد از آن آنچه در این آید
با نیک بدید بر مغایله و بی نباید دیگر و آب نوره جوید وی دهند
در کانه سبز و دیگر بر روی و صکن و تسویه کند در میان سکر کس کاو
با تش فرم اول بار سیاه مردن آید شود و کله مار بهمان با نیک آید
و آب نوره بدید هر خد جوید و باز شود در میان آب نوره هم
برین طریق است کپار نشود نماید و در بار هفتم سرخ شدن آید و در هشتم
بار نجات لعل کرده چون عقیق خوش آب نوره سردارد و در نیت
حل بند بعد از آن بگرد مار را در وقت خند آنکه رقیق را در صلابه کنی و بگفت
ترخ مالمیون با نیک در وی بر برد و صلابه کند بعد از آن بگرد بول
کو دو کان یا بول آب کینیا نورد در یک چیز کند با کله در روز دیگر
با کینه بگرد با هم با نورد و عمره سبز نماید و بگرفت بزرگ در وی
کند و سواد نیک کند است روز در زمین دفن کند چند روزی آ

محمدرود بران زینق را می باید بعد از آن آب محمدرود که در مقابل وی در رود
 اندازد و در زمین جا بکاهد معتدل دهن نماید پست بگردان بعد از آن برو
 از او ای ماسنده وزن نماید بگرد که چنداب جوز و باز و دیگر وزن آ
 در و بکند و دهن اعاده کند وزن آب نگاه و اگر تا چهارم چند
 جزاب بخورد و سنج کرده بفرمان رب العزت بگرد و هزار جز خصلها
 شمس گرداند و این بگرد شده و این خورد و است

936

^{۳۸}
^{۳۳} دیگر شور است کتو بقدر یک است و سه پایه این سازد چند کند و
 انگشت باید که بر سر شود رسد و بونه این و این شور نباید و سه پایه
 در شور و بونه بر سه پایه نهند و کرده درم زینق باشد بگرد آب محمدرود
 مکنور بندد دیگر پایه این بر سر شود نهند بروی وی تشویه و بدانجا بکند
 سر کین کا و بگرد از و ماسه و کرده و بکشند رسی بر و در شمال برده برو
 گرفته باشد بر صلیه اندازد و باله و اب بول میان میدهد و سپاید که کرد
 بعد از آن

بعد از آن مرور در بوبه کند و یکدم آب مذکور بر بدن مرتب
 اعاده کند سه مرتبه یکبار روزی آب کبودگان بسیار باقیاب هند بعد از آن
 با همان البسج همان طریق یکدم در شورا عاوه کند و کرمشش خوراند
 و عقد کند و مجلس نماید بهتر نماید که بکر و پروردگار شش راجل عقد ^{۴۹} ۳۳
 کرده یکی بر شفت و چهار قره و مد طلایه اعلا آید کلمشش چندا که بگذارد ^{۵۰} ۳۵
 و راجل مشغول نموده و یا در کند تا وزن او در آید با عطار و پاک معنی کند
 و صلاه بسیار نماید تا کلب و ماش دهد و بشوید و صاف نماید بعد نگاه
 محکم بریزد و با عطار زیادت پرور و پس از آن که دانند
 که نصف طوبی است صلح و قایم سعی کند چندا که چون خاکشش کرد و پس ^{۵۱} ۳۸
 کوزه شش شفاف خاک نموده کند و مهر نماید و بشوید حکمت و نرم معدن ^{۵۲} ۴۰
 یا آن را با یک پاپه بسج کوبند تا آتش که از شوره بر آید حکمت برسانند
 رسیدن او است که رز و سرخ و ام می بسیار ای مثال غبار کرده است

۷۵۶

۳۲۶ ششگس در هر شیر نشاء در صلابه کند با همچو زجاج در آنال کند و تصفیه نماید

و اکثر زغال زجاج با یکین باشد عمل نشاء در آنشاید اش تصفیه بکند و تمام

باید پنج تصفیه شده باشد باقی را جبراد و در کند همچو دیگر بد جاعا و کند

سه بار با بر زرد و سنج و ام و لطیف کرده که اصل علت ششگس و عبا

محر صلابه بسیار موزده در قرح زجاج صاف موزده شیر کمال است گرفته

و اصل حکم کند تا بخار پروان مرز و بر شعله میده و نرم بند نگاه کند هرگاه

که بخار مالا اید و بسیار شدن گیرد ما را اش بر دارد سرد کند باز بر اش

نند تا بداند که بکند خفت و من بسبب سخن کند با را عاده کند چهارده و نه

شمع نماید و اما هر که بر چه دانه می نند گرم و سرد بکند تا بخار

۳۲۷ دور کرد و بکوترن شمع اینست دیگرند بر مهر قرح است بکر که شور را

چند کوه باید در کارگاه نشاء کردن نند سرد و زرد در میان اش باشد بعد

ششگس را با بعضی مضمی نند و هر که کند بکوترن مهر اینست

دیگر

۷۳۸

۶۶۶

۸۶

۱۰۸

دیکر در تدبیر حل آب بکرو شمع مذکور بگو بد چون قرص شود در باره مثل ۳۲۸
شور بگو زند و اطراف او مویب بند پس دیگر خمره فرقه لطن بر پان او
سورانی نموده چنانچه ریسمان مثل شکر که بسته در پان که سوراج کشیده شود
پس ریسمان میان سوراج کشش و مثل شور بدان ریسمان در میان عمره سلق
دارد و قوق و دیگر بروی و صل کند و محکوس و آرد میان زبل هر هفت
زبل تازه کند تا حل گردد بکند و کرد درست فرمایند و نقطه بروی بجا
ظاهر و آتش او زرد کرد و آب سرج با مثل است

۳۲۹ بگردن من با کزده دو جرد بربیت سه جزو سخی نماید تا سیاه گردد پس اندک
اندک مردی بی پشه باد این او بدد و سخی کن و تشوید نماید در خاطر و در
کشت با بر همین عمل کند تا پانی او را در غایت عمره پیش سخی کنی تا در غی
مژده بخورد پس بده یکل برده جزو قمر زرد بر آید
تدبیر عقد کردن حل در قمره زجاج باید دانست و این معاینه در کمر کن ۳۳۰

موصلا السوار کن تا که دیک بنده خاکستر و او کشت و به جانب هم با فرقه برسی
از خاکستر با بود و در زیر و کشتش نرم معتدل کند چنانکه اگر دست ابرو فرقه کند
دست نشوز و آتش نرم کند تا عرق نکند چون دیدی که عرق دور بند
چون خاک سرخ آید در شبیه طای کن سرا و بر بند و نگاه دار که اگر خوا
در چهره بدی بگو و با یک جزو طین پنجه شست چهار قمر اندازد

۱۶۴۰

۳۳۱ پیکر عطار و با گل کرده چدر و زور ترش آب شوره داشته محمد مسته میخوده
و آتش نیز یکسره بفری در کدازد و یکل کند قرص به بند و بعد بکشد
قمر کلش محرم رسیده و یکسره نونهای محرم کند هر با وزن کند تا یکم کرده
نوشاد که ما نماید تا قائم کرده بعد روغن در دس بپضخ و شش
نوشاد روغن شرفی نموده ارد کند بعد طعمه مذکور در شفا فیه کند روغن
مذکور بالا اندازد بلکه در دم نرم تا جلا روغن در جوز و خشک شود
نیم سوخته کرده بعد طعمه مصفا کنند و جدا کند بعد از آن تغل دور کرده
بکشد

یکسیر توغیای سبزه اندازد و باله و طیخ و مد تاد و پیر روز چون هم کردند
و باین هر کسی که بود و بجز کرد و بجهه بگردن یک بر کند و طلا تا
و نشود کند بجهه بد در محراب و طبع مد کور اگر رسیده بود باطن زرد طبع
و بد کامل بود و اگر رسیده بود در شیشه های بطریق غیره و عقاب
محر و عقوب صالحه اعاده کند کامل بود و عرض اید این

۳۲۲
تبرک در دست عقاب و با کرده در ترشی و مرغ محر و شسته نموده بگردن
بجهه یکسیر این دارو با یکسیر خون بر بوی در کدازگی کند فرج بند
بعده پوست سفید مطلق کرده با یک عقاب یکسیر است در هم کرده روغن
پسته تخ شیش بانه در پوست مرغ صلاه کند و زن نماید چکم کرد و
باز نوداد در اندازد و دستخی نماید و در طرف چینی اندازد روغن پسته با
او اندازد و بگلت بد مد نرم نرم تا جمله روغن مایه در خورد و خشکاید
و نیم سوخته کرد بجهه باطنه مصفا کرده جدا کند بجهه ایران نقل گرم کند

بوده که توی سبزی خورد و اندازد و باله و طبعی دهد تا دو پیر که هر دو بهم
و هر سبزی که بوده بخورند و بعد در قرار یک سبزی شده و این دارد و بر او طلا
نموده بود جمله قرمز سبز منوره بعد از آنکه مذکور است او را در طلا
داشتند طریقی که اگر بر نرسیده بود باز در شیشه انداخته اش کنند تا که تمام
کرد و در طریقی که در اصطلاح حکما این سخن نگویند تطهیر طمانین جزوات
تقیه بر این جزوات و نشود گرم کردن اجزای و تنقیه با کردن
و خوراندن است شمع معنی موم کرده است نشود برابر کردن اجزای

742

تنقیه یعنی با کردن جزوات تمام شد

این کتاب تاریخ است یکم ماه

ذوالعقده ماه صفر

796

79

248

250

11

7

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Arabic, covering most of the page. The text is very faint and difficult to decipher.

۶۳۱

742

پار و نمک کش و او را صلیب کند و در کوزه کند که آب نرسیده باشد بریزد ۳۳۳

و آب بر سر او نمک بریزد بر هم زند بر جای نمک نهد هر چند که ترشح کند باز

از برون تیرا نشود و جمع کند بعد پار در بنق ده جگر و در هر سه بر او کرده

هر دو با یکدیگر صلیب کند چنانکه اثری نماند و در قدی پذیرد و در قدی بگر

بر او وصل کند چهار ساعت آتش کند و بگذارند تا که او سرد کرد و برون آرد

با آب سرد بر سینه نشوید دهد و در قاروره بریزد و در حل نهد چون حل

کرد این مخلول را بخورد کلس مشیری دهد تشویه سسته کند و حل عقد کند

یکی از این بر هر از جسدی طر کند قرمک اید هر چه داند بخاراید

پار و بصری و زهره و روح تو تایی بر جی نهد کند بعد سنگ کند پار ۳۳۴

شکر و منسل المیمون صلیب کند بر آن شکر صلیب کند و در آن شکر کند

و در یکی اندازد بر مالای او پنجه ملاد بر پذیرد و در یک مهر کند و دهد

چون سرد کرد برون آرد و باز شکر و منسل المیمون صلیب کرده بر آن

این ترکیب
معیار از صوم

۹۹

تنگی طایه مکرر کند این برود و در هم گذارند قمر کرده و اگر مدانگی قلنسوا نخل کند
که قنات تا داند این ان بود که در نمودیم بجا برود

۳۳۵ پارچه شوره و دو سیم الفار اسپن دو و نوشت در دو جلا را صلایه کرده بجهه
قمریک زهره و درین نیم مرشک زهره و قمریک و ان دارد و فرس تخم
دبوت محاکره بدمد جسد از دق برون اید و یکی ازین بر قمر زهره طرح
دهد و قمریک زهره عملان کند و یکی از ان اندازد اسپن کرده

۳۳۶ پارچه طایه سنج جزوی براده حدید نیم جزوی نیم نیم جزوی سرب بخیز
بعده پارچه بوره و پوست افاد هر دو صلایه کند بر سر ان اجرا زهره بگفته
بکدازد اگر تیر خشک کردد با تراب ریزد بعده بخت روز جلا در بونه
نهد بدمد جسد رکن برون اید یکی برده جزو قمر اندازد زهر کرده

۳۳۷ سیم مار و سیماب یکی زهرنج و رقی نیم سیم اسپن یکی هر سه را در آب صلایه کند
یکروز در سایه خشک نماید بعده قمر برابر ازین اجراطر کند باز صلایه کند یکی
پرز

برست قلبی پاک اندازد و فرمود هر چه داند عمل کند بجز آنکه آرد

۳۳۸ پارو ز قوم سه پهلوان قدر که شواند بسوزد خاکستر کند کرده سپرد بوده است هموزن

او بریزد و در هم کرده صاف نماید بعد چهار روز پنج بکشد و در یک یاد کند

نوا اندازد از آن آب تا به پزند که ایشی کرد و چون چوبه کلی بر کسیر قلعی توله مکرده

طره کند معصوم حاصل کرده بجز آنکه یاد اندازد و آن است

۳۳۹ پارو بصری توله سرب نیم توله شکار بر توله زهره یک توله در بوته محال

و بدرد در آب سیرخ مرته اندازد بعد و و بوته بگرداند پنج مرتبه با آب زکی

پسندارند بعد از آن دو خشت یکی کند تک صلایه کند با لیمون خمیر نموده با تیل

کجازه و بالاداده در میان دو سفال بدو با چکه چنگلی بت و هدی برین کاشت

داد و بپست و کپست و هر بار با چک زباده کند تا که زهره بوزن حوزو

بماند هر بار بت و هدر و وزن نه عبار اند بسرخنی در محراب است ارموده

کوگر و کچور و بسای و بکداز کچور و توپای را بر وزن و بر صلایه بسای با کچور ۳۳۳

نوشاد و در سه جزو طح اندرانی و زهره دار بر یرو بوزن هیکل مکر به یکدم و دو دم

احلاطه بنزد و بگذارد که این اکثر است یکدم برده در دم زهره بگل کرده افکنی

۳۳۱ باب افلاطون بکر طلق پخته اب قلی و بسای مثل او تک و با مثل او زیست

و طغی کن و در جبهه از و بعد شتری طر حکنی مرق حاصل کرد

۳۳۲ در شمع شتر بگذارد سه بار در خاک تر بریزد سه بار در ریک اندازد و بشاید

در اب اندازد تا پاک و ابيض گردد باذن الله تعالی

۳۳۳ در شمع زهره شبيه جزوبه تک طعام جزوبه و زبده البحر و کوفت ربا

بسای با هم و بگذارد و با این دار و زهره و شبيه با ابيض کن و بگذارد

۳۳۴ در شمع با با زجاج سوده بگذارد بهل تا سرد کرد و بوتات باز زجاج اشج

اید بریزد نماید آن شبيه چون ماه کشته برود از و لغتی از یک

که قرقر حخته باشد در دل خاک ح حظل س حکمت از زجاج قان ز شیا

همی بندد و فرج قان ز پیش را که تا بکشند عت از زهره را باشد علاج

از

۳۳۵

مشترک با قمر بر کن با سکون بش هر چه خواهی کن چون سه یک کرد

دو با یک شاد باش و با دشمنی کن جوهر زینج جو شد خوشتر

از تو بود مملکت روم چمن پاید زینج را با بر زده بینه صلابه کرده

و خشک نموده در میان چون در زماند بی مرتبه مرتبه نموده و بسز با کل

واده یکشب در آتش و بعد از قشونه و نشویه مرا آورده باز چون

شب بر باد نشویه و بد قایم کرد و کجا بر بردان بود که کفتم

در بیوت ملج شوره پاید شوره را بگرد و پیشم کبرک ارشته شای **۳۴۸**

و بخوردان شوره دهی تا که قایم کرد و بقدرت الهی است

در حل طلق با طلق را در خراط کرده در میان اب دسته تر خراطه مالمید **۳۴۹**

که از وی اب طلق برودن اید چون مانده در این اب را حل الطلق گویند

و این از جمله مشکلات امر این صفت است بعد از آن بر در و بر صلابه

اکلن و از کل قشر بر روی و چند کاشقیر نو شاد در بلور بر روی زیر

و هر دو را در هم بسایند تا که حل گردد مانند آب بر روان آنکه شیطن کن اب طلق
صاف برودن ایند نگاه دار که این است ناشن کنه در نزد خزانست و در پی اعال
بکار آید و لطفش بی است بخرد نموده اند و از نموده

۷۴۷ ابو موسی جابر بن الصوفی یاد نموده که پوست برنج باز کرده در آب شوی
و در یک ترش و در دفع انداخته پزد تا تمهال گردد باید که سرکه یا در دفع چهارم است

۷۴۸ بالای برنج باشد بدست مالند و اب انوی صاف رزد و در قاروره
کرده چهل روز در آفتاب نگهدار هر حکم این است بسوزانند اگر مایه آید
بر طلق مخلوب بر برزی فی الحال حل کرده پس شیطن کن و نام برودن نویست

۷۴۹ در نرم کردن طلق باید طلق و گرم کن چنانکه سرخ کرده و در آب نوشاد
باب قلبی پسند از دما نرم کرده بعد از آن در کویس بند و در و در کوی

در آن با قلا باشد در او میزد ما اب نرسد تا چند آنکه با قلبی بچینه کرده او نیز

نرم کرده و نیکو کرده چنانچه ترا باید نگهدار و بوقت کار فرماید

در پند مکن سیمت کران لغات پاره از نقره طبق دو است و یک کلاه ۳۴۹

خرد بسای و در درجی یکی مانند از ه طبقهای نقره از کل خوب بوته سارو ۱۵۶۱

و طبق طبق نقره در بوته کرده میکند از دو سنگ پیرکن تا جلد و رای و روح

پیر شود و سر هم از کل بوته بسازد و اصل فایم کن و در و یکدان که شب

پس بر آن از و باب کرم بشوی و آب از وی همان کن تا نقره دره

نشند چون از ملک پاک کرده نقره مدبر در و ده یک کرم تقابل و از تمام مدبر ۱۵۶۱

دو شقال و از در پنج مدبر سه شقال جمله را در و بار زده آبکنه نجف سازد

جوهری ایدمانند نور و این اکثر نقره است این را حمل کن و مقد کن و یکی

ازین بر چهار صد درم زهره طرحن معصوم حاصل کرد باذن الهی

در صفت روغن بقیه الشدائی بساز از کل و در میان سوراخی بکند از بعد از ۳۵۰

آنکه شیشه فرود و در و در الشدائی در او میزد و در زیر الشدائی طرف

بکند از اندک اندک نش برافروزد چون کرم کرد قاروره روغن پینی از گو

۳۵۹

۳۵

چکله و این روشن عظیم کبار بود و این از خوده است بجز مر ارد

۳۵۱ در علم صنعت و سپینه محلول این بود که و بسی حاجیکاه بکار بی اید خامه در تاب

قرصه که میان کتم پس این سیاه با سنگ شوی بدین سپینه محلول متطر سبای چنانکه اند

سیاه باید پس در آتش نرمه که زنده شده باز سبای بهمان کت سر بار رود

در انال تصحید کن بدون اید چون ارد بی سید بجز نموده اند

۷۶۵

۳۵۲ در صنعت اب محمد عار و قلند درم زاج سنج مایه زرد است و در درم نقطه

رزد چهل سه درم جمله را بسای نرم و کین بول متطر در و کن و در قاروره کرده

در ذبل و شن کن و نگاه کن هرگاه که تمام سنج شده باشد برود و اما نه بکل از

بها خامه تا سنج کرد و صاف کن و بر و نام نویس تخم نموده اند

۳۵۳ در تصحید زینت بدیک انال کپور و سیاه نیم من و زاک نیم من و کت نیم من

و همه را جدا جدا بسای نرم و پیر و پیر و سیاه را در و کن و بر و زبای با

پیر و نگاه پاره پاره بر صلابه بطنی تا سیاه کرده نگاه دار و نامی در قرصه

بنی

ابین تعظیم با استنشاق تا وند که در سیاحت بکند چون تمام چکده شد مردن
و مردن او در آنجا کن و دو انگشت اول دارد و باقی خالی باشد و صل او را
حکم کن و بهم بگوید از بین الصلاة این که همیشه بود و علامت بلوغ است
که بن و یک نشین شده باشد و بیکر انش من چون مرد کرد و مکعبه بردار و بر
دست و بن و یک نازده باشد و رکش لعل بود و از سیاحت در بوی اول
اج حکم نشد باشد اکنون و بالا و شیب در هم صلا یکن و همان حکم کن تا
با باند دو قدیج بیکر که بنها قبضه و در آن یک و نیم قبضه باشد هر دو حکم
و سیاحت مضمون را باب محرکه خواهد گفت تشویه بجهت کن و حکم از دو
دو قدیج کن و باید که قدیج پند باشد و قدیج را بر اندازان نه انجان که بریز
شود باشد تا اش کرده او در باید و فرج که میان دو قدیج و کنار و شور بهد
بجاستر نخبه باشد و دست بنش را حکم نشیند انگاه بهیه سرد کن گویند که کن
اند با ملا و تا نماز پیشین چون سرد کرد و بردار و در کرباس تر کرده بر صل

نانم کرد انگاه بکشای و مصدر را باب غیر تویه تویه کن با نجر تویه با تمام بر س کند

بعده با بسنخ تویه تویه نماید با کتبه ام تجربه نماید اینست

۳۹۴ قلع میگویم نیم بصریه بر دو رکذ اخته و رقی کیم و رقه را بار کیمک و سه خاکستر

پست دهد که از دوازده توله نیم بر دو یک توله نیم مالد باز نیم توله بصریه داخل

کرده و رقی نماید شش نوبت کار فرماید ماسه بار بصریه داده از کف خاکستر

داده بصریه دو رکذ باین طریق شش توله بصریه داخل کرده یک توله نیم قلی

نموده بکرم قلع میگویم ازین و یک توله طلا بی تمام عیار نقره دو توله زهره

یک توله جمل را یکداز داده عیار میشود بوجه خدا بقال بهتر خواهد شد

۳۹۵ زهره ربع نیم توله و زهره کچ نیم توله با یک توله طلا بی کدن همراه بکدازیم دو توله

میشود و در زهره ترک کرم مسها را طلا باین طریق هر سه توله زهره را از یک توله

طلا داده بکرم رقی میشود بر یک توله نقره چند طر حایم خواهد و دوازده عیار کرده

۳۹۶ سه ربع با کدوده و رقی نمود و سنگ کندک و مثل برابر وزن اینها باشد با لیمون

۳۶۲

سعی نموده بر رود و رویه در قوای پنج لیب نموده قلت و ارباب نماید
 کرده که پلما بر بسم میگرد و خشک کننده در میان دو سفال منهدم گذاشته کنار ای
 سفال را بگل گرفته و در کرب پت دهندا در کب بسم میثو و با زنج اول نموده لیب
 نموده پت دهم که در پنج شش پت هم لیب کم کرده بعد از آن روغن کهنی و
 و کوکل و شکار شهد برابر بسم پانها کواخته زهره مراد و یم مکتوله ازین زهره
 و مکتوله طلا ای تمام عیار همراه بگدا زیم و در موس نر هم اب نموده و زهره
 بکرم برای مثال سسی دو توله زهره بر پنج جوز و مکتوله طلا و او بکیریم زنجیر
 مکرر باید کرد و زهره با طلا ای که در شش توله زهره که جوز و مکتوله طلا و او
 با زنجیرم ان طلا ای چون رگتی کرد و بر مکتوله بر مکتوله نقره پخته اندازد
 طریق زهره بر آوردن اندک کبیکه کبیر را با پارو و سرب نیم سیر و چون یک
 سیر کبیکه ماکداخته سرب را کدی نموده در موس مان کبیرا شسته فرو
 برده فرار او این بر میند مکرر چن نند و موس موس میکرد و انیده باشد

763

۳۵۷

کمانچه در گنجت در کنار جایی مویس است می شود در دوازده توله بر ب آید این زهره
یک توله طلایه کنونی همراه بکدایم اگر مکنست که در خدمت موس کرد اینده مسی که با طلا
کدوخته ام مکریم الا در ق کرده بطریق که طلا را پست میدهم در گنجت سه خاکستر بدم
و مسها را از طلا بگیرم همین وجه بنیاد توله مس کنی بخورد بگنوله داده بگیرم این طلا
رگنی میشود بگنوله نقره را بکنه از این طلا رگنی طرحم ده چهار میشود و اگر صد توله هر
کنیم بخورد بگنوله داده بگیرم بگنوله نقره را بکنه گنجت طرح میدد دوازده چهار آید بدم
پروردگار عالمیان بخند آیده است از نموده هر چه داند بکار برد

۳۹۱ پارچه فراز که میز با پ را و باشیر که بگو صلیان نماید پس پارچه سفید مرغ سیاه را
که استخوان و گوشت مغزاد سیاه بود سوراخی کرده سبک و لا بر آورده و آن
مسخن مکرور را درون او کرده سوراخی را بچرخ که داند استوار کند و او را
بهنفت مرتبه که بر لب داده کوی در زمین بکند و گروه در آن گذارد و آن
پهله ایست نموده بر روی آن کرده گذاشته و دیگر سفال بر روی آن استخوان
کند

کواشیه و با یکدیگر بر روی او ریخته نشود چون سرد شود بدین طریق است که
دوازده مرتبه عمل کنند و هم رسبان است و نیز یکی با یکدیگر طلعی از مهره طلعی

بتوجه او درست آید بجز نموده شده است و در نموده

پایه و چرخک که اول زامیده بود پس شیره یا در غوزه کند همه بدو بخورند ۳۶۹

و نیم سیلاب با کوزه مصفوف کرده در کلوب او ریخته و از او در کل گرفته در

سان سیرین با با یکدیگر مزاجه و وارزده پاشش نش سوزد چون سرد شد برود

یکی بر فلان هر کس که قمر خالص بر آید بتوجه او درست آید

شب نوت در و ملق فی در غل حکنه و زهره تاخته را در و فرو میرد با کمال ۳۷۰

کرده و از نموده است تا که بجز نموده است از نموده

و دیگر کشش با مویز سنج کین و درم نوتش در بکند و آب آنرا بکشد و بخیف زهره ۳۷۱

تباوند در و غمس کند سفید کرد و بجز از نموده است

و دیگر مزاج مخلول حمرستان یعنی مزاج سبز کرمانی و در مغز با آب ۳۷۲

بریز زوبت تا صبح شود پس سخن کن و در سحر که بگردن که متعطر باشد و چند روز

در آفتاب بنشیند سخن کن و جدا بنده بعد از آن صغره ای صحن تازه تیان

و همسنگ و گوهر زرد و مهر و راسخ میکن و در میان دو قلع تشویه کرده

و برون آرد که همچون سنگ معیسا باشد و بگردن و سینه صلا یکن و بسته کن اگر

احمر و تشویه کن تا هم سنگ آرد و بخورد اگر تا تیان بود تشویه کن و اگر تا

باشد تشویه بالمش هم هر بار هم سنگ آرد و سحر که احمر بخورد در وقت پهنه

میده و تشویه میکن کیش و آتش دل پس برون آرد که در وی سیاه باشد

یکدرم پنجاه درم قرمز رنگ میدهد بعد از چهارم و یکم کرد و بتوجه اله تجربت

از نموده هر چه داند عمل نماید و بقره نموده اید بخورد آید

۳۶۳ در میان تیلیس قوتیای بار و قوتیای را بنایت خورد کرده و با سپیدی پهنه و با زانبا

خسکا نیده در کوزه مطین کن کیش تشویه کن و با جدا برون آرد و سنگ

سرخ برابر وی و رو کن و هر دو را خرد بسیار و با تشویه مکرر با سنگ وی

برود و سبب کرده و این تو تیا که شرح دادیم باب محمد سرخ کن و اگر در مثال
برده مثال سرب طر حکن زرخالین ایند تجرب اید نموده

باب زعفران الخدیج صیغه با براده را سرکه نندکن دو مرتبه در هم نموده ۳۶۲

شود اگر مکرر عمل سکرک متعطر باشد با بدم زعفران الخدیج و سه درم نیش ۷۲

و سه درم زاک مطریه در هم کنی در اقباب کرم چهل روز بگذرانی هر روز

بجایانی چون تشنج کردند بر هر جسدی افشانی رنگ از وی جدا نموده ۹۶

باب گوگرد چهار جزوه بگذارد و کچرفه تو تیا می را در روز نیره در بر صلابه سی ۳۶۵

با کچرفه و در سه جزوه نمک اندرانی و زهره و از زهره بوزن هم بگذارد ۱۲۳

و در درم اخلاط به بندد و بگذارد این اکثر است یک درم برده درم زهره

پاک کننده یگوا بندد و اعلا اید بجز به نماید و بکار برود

باب مردار سیخ سرب بگذارد و کوفه با خاک ستر کوزد زرد نهند زرد نسبت ۳۶۹

کرداند و اگر بر سرکه اندازد ترشی برود و شیرین گردد

دیکر کچھ روزوں کا در محلول باب و د و ہر روز زہرہ سوختہ با چھوہ صافی ستکن
و باتش نرم تشویہ کن بر ہر جدیہ کہ اکلنی اپنی کرد کرد و بار بار زہرہ سوختہ

بہتر باشد بوجہ الہ محراب از نموده است بخیر نموده

۴۶۷ قاعدہ مجرب سرب پنج درم فرار سے درم بر او طلا یک درم جلا را در آنک صلیا
نمودہ بشوید مگر بار در صلاہ انداختہ با بک بگیرت صلیا نمودہ در طرف

زجاج یا در چینی تا نہند کہ خاک کرد پس در روغن بجنہ مرغ تشویہ تیغہ کند تا ہم
وزن خود روغن بجنہ بخورد پس بر تفرہ یا بزمیرہ طرح کند

۳۶۸ قاعدہ مجرب پاراضی رکشتہ در میان معالی ہند کے ورتہ خاکے باید
نمودہ تا شش ہفت روز کہ کم پیشقد من بعد بر قلعی طرح کند کہ الہ رب اورا

یکند تفرہ فرادان و فراد اولان اہنت

۳۶۹ قاعدہ پاک نمودن زہرہ طباشیر یا شیر خر صلیا کند و در افشا خشک یکی پرورہ

زہرہ طرح کند با نیت اپنی کرد و بخورہ نموده شدہ است

768

در عمل چند و تکلیف کم در سنج سپت مثقال سوکمان نرم کن در غایت خورد ۳۷
و اگر نه و زرد باشد مثقال بر نسق زنده یا لک کرده هر دو را صلایه کند تا که از
طنه گردد بعد از آن در قدرچه مطین اندازد و قدری دیگر وصل نموده بر سر آتش
نهد چنانکه آن آتش سنج نرم باشد تا دو و قلع و آنچه در او بے بود یعنی اندک
گرم شود و نگاه آن طمه را در تغاری سفالین که اندرون او نمک کرده باشند
کن و در آن قدر بر آب یک ریخته و باون دسته سفالین درشت آن بر نسق را
در آن تغاری مسیای خوب بمالند تا تمام چون آب غلیظ گردد و با استکل زرد طمه
میرزا نگاهداری بگذارد تا تبه بنشیند و انصاف تازه بکند و سخت صلایه نماید
یکبار تمام و اصلاح دست از صلایه بر ندارد و نشان تمام شدن طمه نیست
اچون مغز غایت نرم مابند و در میان انگشت و از صلایه درشتی از زرد و
اثر مانده باشد سیاه بهی طریق از خواهد شد و تمام طمه کرده و الا همین عمل کنی
تا این اثر و این نشان ظاهر گردد پس این طمه را در باون وزن نماید و در سنج

اکنه مطین کند و مثل طعم انزاج مطهر بود بر زیری و ان ایی باشد که از قهر و آفت
انزاج کرمانی نرم سوخته که در هر شجر نامی ازین اب پاک شده پنج وزن روح
برکش و تمامیت آن هفت بار است و در ظرف جدا پیش خود بنه پس رو حرا
در قدی با دریا و نی اکنه نامی و این ایی که پیش خود آورده مقدار یک
زیر که مثل خون کرده و ان طرف مطین را بر نشی بنه نبات کرم بنه که گرمی او زیاد
از آفتاب تابان باشد و بعد از اکنه صلیبه نامی و دو ایی چنانی باشد
زیرا و بسوزاند و بهم اجزای او برسد و چون خشک شود دیگر از آن اب
میریزد آنک اندک و بسوسه صلیبه میکنم نرم و بکند از که حرارت کلی از او برود
با آتش نیز کرده تا آن روح ازین اب پنخون تمام بکند و با هفت وزن
که غایت است بعد از روح پس سنگ صلیبه کن هفت مرتبه فرماید که نیت
اب دیگر از آن اب بر روی زیر و صلیبه کن تا تمام آن چون عمل کرده و بعد
او را در قاروره مطین کرده حکم نماید و بکند از دنیا حکم کرد پس قاروره
در الشی

790

در آتشی که اقیاب مواضع که میمانند چنانکه نام فادوره در آتش زبر کین
شود و مدد میکند که آتش منبسط گشته و در یکبار در میان آتش چون سرد گشته
بماند و در کسک کل شده باشد و اگر خامی که این روح را محسوس نماید
باب الکبر باشد که قدری سفالین رنگ کرده و در زیر او نیم من گوگرد ریزد
پس نموده و ظرفی را که یکسره با نرد با قیر که بن داشته بود و آن روح را
آورد که سرخ کرده و در حره کتان کن که در کسک صاف نموده باشی و خشک نموده
تا بزودی نسوزد و کسک بنزد چنانچه در صره حرکت بنماید کرد و انگاه زهره
بکش چنانکه فدیها با او بر نهد و شای از آن زهره کشیده بگیرد و این صره
در رویت بنزد و از آن سر را بکنند تا در چنانکه از صره تا گوگرد سوده چهار
گشت ملصق بود پس آن اکنه را بر چهاره یکسره ترتیب کن و حکم وصل کن
و بر آتشی نرم بنما که در بخار بکشد و در روح عمل خاصیت خود ظاهر گرداند
و آتش نماید و ثابت که روح البوزراند و اگر آتش زیاد کرده بمرد که بخواهد

بگذارد تا ترتیب دوازده ساعت بگذرد و چون سر و گردن بشکند روح بکشد
شده باشد و بدانکه بخیر دویم یا بقی باب الکر باشد و اول در باب صوفیست
و بدانکه اینست طریق اولیا و اینها و او صفا و حکما بی هیچ خلاف نیست و احتمال
اینسان در افزان ادویه و کیفیت و یکت ایها و قراج ابرکان و مبالغه در حل
و رفیق در عقده است و اکثر بعضی ازین سبب کامل و بعضی ناقص و جمله اتفاق

792

کرد مانند که روح و جسد را چنین ترتیب باید کرد

باب ۳ این ترجمه صحیح از خلاصه اموی در صنعت چرمبارک که تعلیم کرده این سپهر خود را

عبدالله گفت پکار خلاصه انسان اینست که اتفاق افتد و نگاه دارد در کاره

و سسش را حکم ببندد و نگاه بگذارد در میان ذیل در موصی که پوسته بر آید

آتش سوسخته بود چون کلین حمام و مانند آن و بعد از پنجشنبه روز و روز از

که آن خلاصه مانند بروان شده است نگاه بگذارد در کوزه و در تبه

چراغی برافروزد که فیله نبارک نکند و از آن هر لحظه خبر بگیرد باشد

که خاموش نشود و آتش در روزی افتد که سیکار بسوزد این مراتب با خوب
حفاظت نماید تا که عمل نهایت برسد و تا ده روز از آنرا کشوده پس
بعد از ده روز هر روز سیکار میدیده باشد و آنرا وضع الی که نشانه
کنی و علامت کمال است که بسته کرد مثل نخ و این تمام میشود چهل ثانیه
و یا پنجاه ثانیه و زود وقتی که بر او رود که این است کمال چون بقدر موی
ازین بر هر حسب یک بزغی مثل قلع و سرب و زهره و غیره و الک

باب تبخیر النخس و الخدر علم راهفت روز به بول متفرصا به کنی بعد از آن ۳۷۳
بجای که نمک و بورق در آن حل کرده باشند همچون کنی و بر کایف زهره حیدر
طلا کن و تباب و در مخلول معلوم فرود بردار نگاه از زهره پست و از هلام
بگذارد و با حمر و بعضی حلال کنی بکلواید تحریر و از نموده
دهن البیض و صفره البیض و کبریت برابر وی تقطیر کن در قرصه منگوش ۳۷۳
البیض کند که از نموده شده است و بکار رود تا داند

در صافه الزنج پخته و با روغن زنج اصفرا و روغن طوطی نماید
و در روزی که صاف کرده و یکی برده نخاس و در صاف اندازد

۳۷۳ باب این عسل مستحق علیه که اطفالون در حال حیات خود کسی را واقف این است

نگردانیده بعد از زرد کبابخانه او یافته اند کپرد طلای و بسومان براده کرده
و از آب بلخ او صلیب نماید برابر و زنج امدار و او را این غم بسیار و خشکند
او را است روز پس نوی باب سنگ و این آب را که همدا که قویات را نماید

۳۷۴ و زرد زنج را در حرقه صوف کشیده و سرس را به بند و چاکه جایی زنج
و زرد کشاده باشد پس دو چندان روز و زنج که هر کسی که قوام طبع بدست

بسیار مزه نه پس پرده از جمله زعفران شده بود بسیار با او احمدی تخته و تشویه

۳۷۵ میکی بر جیفه نقره گرم کرده افکنی بر روی نی بگذارد و جرمی کند چون موم
و لون صحیفه سنج کرده بعد از رب الغرت از نموده

۳۷۶ پس بکپرد احد الموجودی الذکر و ن الاشی و زعفران الحد بد بدان تقیه

تشیو میکن تا چند وزن خویش صبح زاج بخورد پس زعفران الحیدر مدبر بخورد
و اندر اول بخورد مخلول بر آبیان بر روی بسیاری تا خوب محکم گردد و ندر و تشنگی
و در شکم رب و فن کن پس عهد کند و در می اندوزد بر یک طالع اندازد که
طلایه خالص بفرمان رب العزت از نموده شده است

۳۷۶ و اگر باز حل کنی و عقد غامبی دوم بار بگردم بر سر رطل اقد بقدرت اله

و این اگر نیست بغایت اعلا و عجب تر و جمله حکما و در اظهار و تعلیم این صنعت
کرده اند و همه العاظم بر موز فرموده اند و من بعضی از زهور ایشان
در این عمل مکتوف بگردم تا بدانند که حکما تعظیم و احوال این صنعت چه کردید

اینک آن رموز که تغییر نموده اید آنچه گفت به پرویز بن نهکت یعنی بسویان هم
خورد بسیاری و آنچه گفت باب صفع الارض یعنی اتمک و آنچه گفت عروجه
که قوام بلبل بدوست مراد از این گوگرد است که قوام حل بدوست و آنچه گفت

بادا حمر تشبه تشو میکن یعنی گوگرد زرد است بجز و صفره السیف بجز و سیا

۳۷۷

مرد و را کین و در قرع اینق منظر کن تا آب با ککرده اند و چکده و سنج کرده
و آنچه گفت خالص احد الموجدین الذکر و ن الاشی زجاج مذکور گویند که رنگ
او چین کرد و بستان زجاج روز را و بکدازد و رکدوی ترا ز شحم پاکین و در نیم
ان مقدار آنکه دانه نخود بی فرو شود نغمه کن در روی و جایی که اسان کسوف
بود او را در او نیز و زرش جام نهد از ان سورخ اب چکده و آنچه در غزلان
الحدید کنت چون او را بسازی این را نو عدیکر سباز بکر بر او به این را از آنکه بسوزد
کمر چندان است تا سیاه می او برود و او را در خرقه صوف کن و خرقه را در آنجا
بنزد چرخه با خمر بر سر او اندازد و ستر کن تازه اب بر روی او کن شود
یا پخته بکدازد که زعفران الحدید مجرد کرده بر او را امتحان میکن و آنچه کنت
عیار مخلول زینق حل کرده میخواهد بستان همچند زینق نشاد در و بسای با هم سق
برود و تصعد نماید و باز بید و به پراند و در زیر ذبل اسب و فن کند ۱۲
روز در جابره ذبل تازه کن و اسب طبع بر روی ریر و تا حل کرد اب زجاج باشد
بی

پس بردار و نگاه کن آنچه گفت که در شکم رب نه یعنی در ذیل نه و آنچه گفت
و دیگر حل کن و عقد کن حل خود کردیم اما عقد خفاست که اگر بر او در وقت میل کنی
و درش را بقدح پوشی و در زیر قدح خذیل یا جراحی بر او زوری صد
و چاه در او کرده و دروغ در او بخند و وقتی که روغن کشود مدد ممکن
تا هفت روز و این بعمل تعلق دارد اگر مکرر و زیسته کرد حاجت به دست
آورد و م بار حل کنه طریق است که زین محلول تسقیه کنی و در ذیل همان
دفع کنی تا محلول گردد بعد از آن عقد کنی چنانچه گفته در حل و عقد قولش است
منشود بنزمان رب العزت از نموده و بخره نموده آند

باب بن العزرا یکروز در چهار رطل آب جوشان تا یک رطل نماید و شکر یک

۳۷۷

بجده باین در هم کنی و بکار بر کوبند چون در هم رود بسته کرد و همچون ماس

و اپی رز و بر رویش ایدان آب بکرو و عقد کنند و حل کند و بکار برود

بکره شغال نازق و سه شغال اسب در بوط بگذارد و عقرب رز و سائیده

۳۷۸

انگ انگ در وی بر ترا که او می سوزد و هر قوتی سیاهی از وی پاک میکند تمام
ایش کرده و با قدری سنج رود ساید و در آن کن و بگذارد و بعد بشوید و بگر
بار و بویط بگذارد و سخت برن و بگر بر بون ارد و بشوی بار و بویط بگذارد
و قدری بر بگر بار بشوید پاک و قدری رو سنج برن

۳۷۶ باب در پیشه زهره پیکر زهره را زهره و بالا از حب نیل فرش کن و بگذارد زهره

تاکه او تمام زهره پاک ایش نمود که کرده هر چه داند برود

۳۸۰ در حل زنجار یک اوقته زنجار در رطلی سرکه برود سه روز در آفتاب بگذارد

تاکه تمام حل گشته نماید بعد او را گرفته بخارد و هر چه داند

۳۸۱ باب مکرطل زنجار که صاف سازی رخ او بگرمیت سوده اندرون کن و

همچنان بگذارد تاکه صاف شود بعد از آن در قدری مین و زینق در آن کن

انقدر آب کن که سه انگشت اب در وی قلع با لیتد و در آن سر کین سر حقه

یک شب تا عقد کرده و الا تا کنار کن تاکه مشغول کرده بخرد نموده اند

باب پکردن سم الفار و کین شوره و کبیر زنج زره همه را نرم بسبای ۳۸۲
در زهره کاو و مایکوسپند تر کن و به افتاب نه دو ماه تا خشک شود و بول
کو در کان و روی اندازد و بگذارد و راقبات تا که او سخت کرده و سپید کرد
انگاه بر دار و بسبای و پهنه و درم سنگ همه ازین دو درم سنگ
بر آهن تا نقره کرده هر چه داند عمل کند بجز آنه نموده اند

۳۸۳ اگر خواهی که زین و زنج و کور و قیام کنی بگردش شمار و کف دریا برابر
هر دو را اصلاح نموده و در قرعه ایستق انواخته هر اسی که از او اید این روح
سه کا نر ابات کند و نینفیه نشود ناسی تا که قیام کرده و بمرتبگی کمال رسد که اصل
کار فاسفاس است و او بجز نموده است و از نمود است

۳۸۴ بگردن زهره بگذارد و بچوست و در روغن زیتون ریود و در سنگ شمشیر
و بچوات شیرین تا که او ایش نمودار اید بجز نموده

۳۸۵ چون اگر بر جوهری که طر حکمی باید که پاک کند و در بونه بگذاردنی چون گدا

در بویه میگردد اگر در روی مکن تاکه او ساکن کرده بعد طر حکند
۳۸۶ در صفت طح اشخارستان بکر طل سپید و بکوب و در دین اب در روی
ساعتی بگذارد و جویشان تا نیم من اب باند اندک تا بیشتر نگاه بردار اگر
بطل میخوابی صاف کن و بکار برود اگر طح طبع میخوابی اب صاف که بالای او را
برداشته برقی جویشان تا مفصل کرده و سبز کرده انیت

780

۳۸۷ با بلبلد الرزنج چنوله ابرک و رقی سپید چنوله سهما که نه توله کنی و شکار یک
نه و کو تر چکل کندک اطلسه نه فورا و ام نه و کبک بکری اینها تمام بر آب
چهره مالیده هفت روز صلایه نموده همه را بعد از هفت روز از آن
کرده در آتش داده اب نموده اجزای دیگر سوای رزنج در موس
نخواهد ماند و تمام سبز شده باشد طریقی سیند و بعد بر ورق زهره
پاکه اندازد مراد خود کند و این بغایت عجب است تا و اندران

۳۸۹ بگرد و توله رزنج را خوب سخی کند و سه توله چری بگری و سه توله موم سپید
بگذارد

با یکدیگر گذاخته دو مرتبه کبر چنان نموده صاف زرد و هفتال را صلابه نموده
در و انداخته بکبر در روی آتش طایم چفته بکبارند تا روز دیگر بر سر در
نار روز دیگر بکبر برید بکبارند تا سه روز دیگر چون که موم گردد بعد
کوزه نموده و بهاب در و انداخته در کبر چینی دم دادن بلکه موس
سر کین کاو نموده و کاغذ اندرون چسباند و صلابه نموده و پاک نموده
چنانکه میدانی اش و امره را کوفته آب بر آورده تا چهل روز تا شب در آن
آب بایزده صاف سخی نموده شب بر روی آتش بکبارند تا در آب اوخته
شود بر روی آتش باشد تا صبح باز تا شب صلابه نموده شب با هم چسب کند

781

چهل روز که کوره نشد و زهره طرک کند بعد رست اله

خوف ده توله شمار توله نوشت و در توله زاج توله زاج سکار نوشت و در ۹۰
خوب سخی نموده ماهی تازه را آورده از پشت او شکافه شکم خالی کرده
و این سه اجزای بالای خوف داده و شیره برک بپوش کرده بدوزد

که سوزاج نباشد و برک او را کوفته ماهی را در میان برک گذارند سه چهار قدم
پیرای داد در میان دیگر او را نهاده پیروز بطریق کردم بخورد و چکه کرد
و ماهی را بر آورده بعد یک پیر شخرف موم شده خواهد بود و بر نقره طریقه
سه چهار ماهی هم میتوان کرد بلکه زرمج را بخورد نماید که او اعلاست

۹۱ قاعده یونانی جریست طلای تام بیارند توله شخرف روی نه توله مار تشنه فیهی

توله توتانه توله و روح توتیا بکتوله مجود را خوب در آب صبر هفت روز سخن

ممنوعه و و کتوره فولادی که بر یکدیگر خوب وصل میشود در اندرون او

گذارند هفت مرتبه پیرایپ نموده در شوریه دو دست طول و یک دست

چین و چونه کاری و در میان آن گشت گذارند تبالا او را پوشیده است

۹۲ دو پیرای پخت و بار بر آورده در آب کند هفت روز صلابه نموده

باز است دو پیرای پخت آن افرال کرده بر هر حدی انباری رز کرده

۹۳ تقطیر موی خاکیست که مرند را بکل کلت مکرر کرد و سه حصه موی در و کرده است

بر سر او گذاشته و صل را خوب بکند و اجاق از قبل شمار سازد و موافق قرعه
 و در اندرون اجاق چهار سج است از زمین اجاق بلند تر و جانب بر یکدیگر
 که هم از کل سازد که قرعه بر روی او بایستد و لب اجاق برابر کنار این
 و قرعه را کند آتش تخم دره او دروش کند چنانچه دور از قرعه بر خیزد و
 آتش طایم باشد که اگر دود کرد عمل باطل است و موی میسوزد باید که چون
 قطره اب اول سیدر بکشد یا موزه هر که بشمارد قطره دیگر بکشد همین ^{طایم}
 اسپد را بکند و اب رزد و اندک آتش بیشتر مانند اب سنج بدستور نبات
 محکم را جدا و ابهار اجزا نگاه دارد اگر اب سیدر و رزد مخلوط شود و حوا ^{بهد}
 که از هم جدا نمایند یک را پساب کرده و چوب بر گردن قرعه نصب نموده
 و قرعه را در یک میان معلق بیاورند که فاصله از ته دیگر و قرعه چهار است
 باشد و آتش نکند که اب سیدر بکشد و زرد را نماید چون اب در یک حشره
 کم کرده با زاب کرم از فیق و پ در یک میکرده باشد که اب سرد شدن

78

رازیان دارد و تجربه نموده از موده کند تا دانند است

۳۹۳ پاره اشخوان ساق ادم و گوگرد زردا و طلا و رو کند و برابر او سیما است از

و بجان حکمت کرده مضبوط نماید و در زیر او آتش کند بکشان زور چون بر داند

یکم نقل از دور نعت شقال فصفه خوب و صالح اید چنانچه دانی

ع ۳۹۴ باب شکار را با پاهای البیض صلیب نموده و دوسه روز کولی نموده زحل را نظر

و شکار مذکور را بخورد زحل تا اندازد که سپید کرد و چنانچه با قمر میبرد ۷۸۴

کند نقره را و بفرزند و عمل نماید و تجربه نماید و باز نماید

۳۹۵ پاره ترب شد را اب او گرفته طلق مخلوب را در و غش کرده در آتش

کنند از او یا حکمت یاده این ترتیب را که در بخشش بار بعد از آن در بونه

با شکار نموده او را کنه دارد تا که طریق قمر شود بر طلق و زهره و عطارد

و زین صعد را با بوش و در مصدق ثبت کرده صلیب بسیار فرموده در آتش

فهم عقد کند که بکارهای عظیم اید و تجربه نماید تا دانند است

کند

کثیرا غنیمت یابد و نونش در وزاج برزد و صلایه کند و در میان دو قمع تصعید نموده تا که ۳۶۶

چنانچه بر آب کرده و که نونش در برکت سنج اید بجزده پارو قشر الفیض و موسی

ادوی جوان پاک شده و از مراض بریده و زن نونش در مصغره چ مقدار

موسی سر و قشر الفیض همان وزن بگیرد هر سه هموزن باشد هر سه را صلایه نموده

در قاروره کرده و در چاه حل بند و نعل بر روی انداز تا سه هفته هر هفته در قاروره

کند پس برون آرد مانند آب شده بود و سنج شده پس در قمره کرده

تعیق نموده ابی سنج بر آید پس بگرد زینق پاک کرده در ظرف آبی کند و آب آن

بر روی بچکانند و بچشاند که عقد کرده یکی بر چند که خواهی از زهره معقول

یا نقره طر کند در زاعلا بر آید و بکار برد تا داند

عمل ابو بکر و حشی در حل طلق بگرد طلق را و در آتش گرم نموده در بول کوه که ۳۶۷

سر نماید مگر را بچکانند بجزده در خر بکرم کرده و سینه نره انداخته در آب گرم

بدستی بالکند برون بیاید طلق دهنات خشک نموده در قاروره کرده

785

۲۲۶ زین بر روی او بریزد که در زین غرق شود و در ذبل رطب و فلفل کند و هر چند

بره ذبل تازه میکرد و بود که در دو هفته صل میشود بر او روزه عقد نموده اند

در این بر چهل درمی زهره پاک طحکن و برین چهل زهره درم سیم یار نموده

بگذارد بار از و درمی بر سبت درم زهره افکنند سیم تا چم براید

۳۹۸ دیگر شخوف را سه مرتبه در لسته و هین سفید رسیان بچکود و در میان ارد چشای که

۲۸۶

چنان نموده باشد هم در میان کرده و سر بکل گرفته چون ایستد کل الوده داده

در میان کودال رمل بر روی ریخته بقدر آنکه در رمل نهان کرده بر روی

او پوست شالی که با او پله مروج باشد کدایت کشید و زانش زده بر او زده

بار بهین طریق سه مرتبه عمل کند بعد سه مرتبه با کدایت که با پلیمون صلایه نموده

با یک لیب کرده بوزن شخوف بکیرت بکن خشکانده بر روی چونه باید

لیب نموده و در کپره کل الوده بچده بهمان طریق اول سه مرتبه با شخوف

بدهند و اگر یک شود بیم وزن شخوف با طلا، نام عیار الیمون صلایه نموده

غلزله بسته بعد از خوردن یک پست و یک در او امید بر کاه رب العزیزه ارد

پارچه توله نم الحار سبید و در کرباس بند و در اجزای هر یک بر زار بر مالای جامه بندد **۳۹۶**

و دو جامه دیگر در آن بجد و در سیمان بر سر کرده مذکور بندد و در طرف

معلق پا و نرود و در اندرون طرف را تعمیر کند با نرود و اندازد و خوب

تورانش کند باد و با چله پشمی انش کند تمام میل و چوبی هم بخورد و نرم کرد

بعد از زهره با کمزده پتر فرماید و در توله نیم مائه سم را طر کند ایض کرده

787

بعد از توله نقره و توله زهره داخل نموده حمل آن کند

۴۰۰ پارچه خالص مکی درم و زهره با لک کرده دیگر درم هر دو را براده کرده

با لک کرده تمام پکا کرده صلابه نموده تا یکدوات کرده بعد از آن که نموم اندک

باب چون چهر نموده خروس را بخوراند و بشک او را جمع کرده در سکون

انداخته باشد در روغن و شکر مار ساییده بندد و باید که جوته معا باشد

زر خالص ده با بنی برون امید بخورد نموده انداز نموده

صلاه نماید شب مبارک در چند روز سبکی که باشد و در سر که او را بجز شانه
 مادام که روغن بالا آید بکجا بستند و در ناخن نهاد اگر زرد قام است روغن
 بصدف کرده بجهت بجزش نذاختاب باشد و روز در روغن مذکور بسیار
 این کبریت دارد و با کبر صلاه نماید بجهت با حل نوت و دیگر در صلاه کند
 در پستان چتر روغن کشت روغن و حل مرون آید بکجا برون
 مار و شترخرف هفت روز صلاه نماید تا تیره تیره و یکروز با تیره مرغ چون است ۸
 روز تمام کرده بجهت طایوس صلاه کند بعد هر روز آفتاب نهد با صلاه
 تا یکفته تمام کرده کبر برقرارند و این عمل را شش هفته عافیت جن داشته بود
 آنکس را جن فرموده اند و هر را اجنه است
 درخت کپرس مانند بزرگ او چون پندک پهنی بود و شیر او زرد است ۶
 و بوی او مانند مدیخ است و شیرش سرد مان کوند او مخورند اگر در
 سوزن بزنند سوزن در میان او میگذارد و بلند است ان درخت کبک است

۵۸

و بر خوب او مرآت برک او بگرد در سام خشک از در جام بسته برارد و دو مال
بر کوزه زهره طر حکند زرد خوب خالص بر آید

۴۷ پار و سون پی برک او مانند چاند پیل است و کل او زرد است و کند او مانند
ناگر موتمن بود نیم برک او توله زهره را نقره خالص کرد اند

۴۸ پار و خراطین را از زمین سرخ کجاست بر نموده و در آن مات سهگه بگذارد
کرده اندازد و دو سیر هلدارد نموده اندازد و گرم کند آتش استه کند

بعده در آن سر کین کا و هموزن او داخل کرده بگذارد و در کوزه جا
گذارد زهره بیرون آید ابرو استختری بگذرد دست بردارد زهره را گرم

و تیغ و تبر بر او کار کند و کوفتن خراطین کبابه کور و در و یک انداخته
در زردین کور کرده و در یک یا بگذارد همه خراطین های هوش شده در یک

جمع شوند بخرم نموده اند و اگر کسی نداند کند

۴۹ پار و طر بخود را خوب بری ر بچهاره کند و گنگ دری ششدرم ارد کند و سی
نمو

لیونش درم هر سه هفته در شبته اندازد و بالای آن رس لبو اندازد و هر کند
در غار لیداب و فن نماید شش ماه بدارد بعد هکند کرد و یکماشته بر توله
زهره طر هکند زگر کرد و بجارد و سکر حق کند

پاره کوند بهکوان و کسوف سه درم منسل سه درم هر سال سه درم کربت ۱۰ جم
سه درم پاره سه درم تمام را یکجا کرده بساید و در جامه بند و در ناو جان
نماه و پنجانی را در کوند نهد که ملک براد و به است نام او دیوتهان
نزد یک مورچی بالاست مدت چهل روز نهد گیسر کرد و خود ای نشسته
دعوت کند و بخواند کلمات بر مکتوله زهره اندازد زگر کرد

در عقد بختی جارد و نه پاسبان پس مکتوله و سه توله آب شیرین اندازد ۱۱ جم
و کوفه نرم کند بعد و رسد جامه کند کرده و شیره ان بتان و پستان
و و پاسبان نیم صلایه کند غلوه کرد و شیر و مکثور و شیر و اشتر جامه پسته
نخ کنی کمری و سمولم با این هر سه شیر باد و پاسبان نیم جوه و هد حکم کرد

آنکه کبر کرده و اگر در همان در بوبه بکند از وی سیاب عقد کرده و در کتله زهره پایی

باشد طر کند نقره و رو باسی کرده هر چه و اندک کند

۱۳ بار و سیاب دو درم سکرف سه درم کبریت سی و شش درم زربج شش درم

مشکل کبری که هر دو درم ازین اشیا که کور سخت با یک سکنه جده از جده میری

سلاک کرده اشیا که کور با بشیره و صبر طبع صلیب کند و بکرمها و نه از کسبند

از بسترخت کان بها و نه بد هر دو درم سلاک نه درم جده میری که کرده ^{بعد}

پا در گوشت کاوش سه سیر او و بی تمام در او انداخته صلیب کند تا یکدست

کرده جدران در او اندازد بالای آن دو سه پیر کله گوشت بنند و او

در محل قدم جا بنند تا کرمها درون افتد و بعد دو سه روز اندک است

گوشت دیگر اندازد چون کرمها تمام دارد خورده باشد کرمها در جا بسته

در آفتاب تموز بنند تا کرمها دروغن خواهد شد و بچکد نقطه بر نقره طلا کرد

نه عیار و بخرم از خورده است بخار و تا در اندک است

چهار براده زهره سبزه و بصره هر ذره درم منقل کبریت یک درم زردخ چهار درم ۱۳

گندک چهار درم زنگار دو درم این ادویه صلایه نموده بر براده زهره

پا مرز بار در زخماهای بهتریه بشیره بکشند و در آن اجرا پا مرز و در صفت

نگهدارد چون شکر کم کرده دیگر اندازد از چوب بگرداند تا پست بگردد

بر این منوال از شیره باونه بدهد و کشت ساخته در بوت اندازد معالجه

بدهد و در سرکه پسته از زنده عیار کرد بگلگرت درست کرده است ۶۹۵

بارد سیاب یک درم کبریت دو درم سم زنده چهار درم سحر ۱۴

درم سون کبکی چهار درم منقل چن درم با شیره بانسه صلایه کند و بر ورق

سرب طلا نموده بدهد سرب زنده اید با شیره بر صلایه نموده نماید

بکجا این بر یک توله نقره سرب طلا کنند

بارد سیاب توله چند بصره نیم توله سرب ریح توله بر سم چهل خاک کند ازین ۱۵

کتوره راست کرده در کوریه جز نشاند بعد بسیکه چهل بند در کتوره بند

وزن چند کبریت چاره بد هلاز با چله بد هر یک توله نوزه رکمانه زهره و او بکلان
یکانشه ازین کسیر و هده بان زر کرد و بخوبه کند

۱۶ ۱۶ باید و سیاه روزم شرف روزم زرشش درم مسکن کبریت شش درم

رو سنج شش درم کوکورد شش درم مار شسته زهنی سه درم سر شسته

از کوکورد شش درم و بهر شش درم نوشا و رنه درم تو تار شش درم لعل

291

شش درم و زاج زرد سه درم و گلنگ لعل دو درم و زاک زرد سه درم

و سبزه در سه درم طلخ سیاه سه درم و زنگار سه درم تمام با یک اسکوده

۷ روز با شیر لیمون و هنت روز با شیر گکر و نده و ۷ روز با بول

چاره در اقباب سخی نموده و ۷ روز با شیر به پار لعل ۷ روز با شیر سیر

صلایه نموده بعد به پار و بول کوکان و بول ماوینه کوشند و رات کنده

بعد به بله سیاهی او و در کرده پوست انار و کیکر کاله این و رکن خورده بی

و سچ کاله تمام و در بول انداخته در اقباب بهند چون چوشی بالا آتش نهند

بخره

بعده همه چاه پزمونده بعد و قدر قدر کاره و راقاب کسی کند و اروی
مکنور بر پارزده روز یا ۷ روز یا بشیره بعد یا کاره ۷ روز صلابه کند
و روغن انکوله و روغن عایطار و روغن مالکنی و دوا مره و وجه کند
با این روغنها در تموز اقباب سخن نموده بزمان رب الثرت جمله اثرها
روغن شود بر پرتة نغزه طلا کرده بالا سیر مخلوج و بالای ان برک
که به پند بالای ان کل گیر و در آتش اندازد بد مدسرخ شود و کامل
چار کرد و ادیک تخمین بگیرت این عمل راست کرده و آورده بینی
زیر کرد و بزمان رب الثرة حکم نموده اند
پار کو کرد و کبیر یا بشیره ابوتی صلابه کند کیرت راتة بالا داود ۱۷
و زرد و سکوره ۷ پت و هذما که او تام سوخته کرد و بعد سوخ
بر کاس نموده ۷ پت بد چاه بعد بگردد کیرت در چاه بسته در
مندرک و در بخش نموده و باش استه اسواره میزد بعد ه مار و منسل گ

چار درم نوشا در هر ذره درم لیده جبهه نه زده درم دامره نه زده درم
 مال گشایی نه زده درم تخم اکو له نه زده درم با کبریت مد کور کند بعد به بشیره
 سیاه لعل و دانه روزه روز و در ثورا قماش سخی کند آنچه ز روغن در کهرل
 بالا اید بتا نه ز روغن طایر است اگر کبریت ثبوت کرده و روغن کشند
 طرد کنند به پر در روغن حل می ماند تجربه کنند

796

۱۸ چار درم طلای سیاه نه زده درم و سنگ شمشاد هم نه درم بصره کهرل سی
 و دو درم سه کماله ۶ درم فندک زنده ۶ درم هلیله ۶ درم رز و جو به ۶
 درم ادویه مد کور با بشیره کور کنند سخی نموده قرصها بقدر رنگ نوره
 بنده و خشک سازد بعد در بهشتی انگشت و قرصهای ته تر نهاده
 با کمال بله مد جسد درون بهتی خواهد ماند بعد دیکتوله نوره و یکماتر
 جسد را کین بدنه بان خوب برون اید

۱۹ چار درم یک درم و پنج درم سبب یک درم منسل کنیز سبب یک درم کبریت سبب
 چار درم یک درم و پنج درم سبب یک درم منسل کنیز سبب یک درم کبریت سبب
 چار درم یک درم و پنج درم سبب یک درم منسل کنیز سبب یک درم کبریت سبب

باریکل کرده بست بگیری بر وزن برابر این دار و کند بعده شوک سنج
ترش جوان در محل کچه میزند و دوسیرد لیده خود را پست نودیه بر دگر
با و پامزد و شوکرا خوراند و بسته نکا هدار دو اب اندک خوراند و کند
او را حکایت نزد اگر شود بول بر سر کین چه که دهد چون پست بگر و ز
دار و در بهانه خود بهرین سوال خوراند بود از شک او و رتیل خنثی روشن
بکشای روشن را بر پیره فقره لیب کرده کرم کزده چهار کامل ایند ز غل
حاجی خالیدین است او فرموده و بقره نموده است

797

پار و گوگرد و پسته و عوگ در پلی چوب کند و کبریت اندازد و انش کند بگذارد ۲۰
و روغن بکشند و در بول حماد نال و مد بعده پارد و تلخای سکا و یا کرسند
یا کاد و میش کبریت مذکور را پست و نال مد بهر ماه هر سه بار به عوگ طله را
چوب کرده و کبریت انداخته در باب کبریت نقره بعضی هزار نال
بدرد در پست مرا بده را به عوگ چوب کند کبریت اندازد و در بول حماد

و در بعضی حکا گویند که بجزه نموده ایم و طر کند بر نقره

۲۲۱ چار و پنج پلاس و درون او خالی نموده کبریت با کله در در او کند و در

ارو و درین کند و مرغاید و کبریت خطه در زمین دفن کند و از پیشک کند

بر نموده سیوم رود درون اردو و بر این طریق است بگفته کرد اندک کبریت

بشوت کرد و بعد ر و غن بکشد بجزه نموده ام

798

۲۲۲ چار و کبریت در پله ر و غن سوز چرب کند بعد که گوگرد انداخته گذارند

در نیمه مال و در بار پله چرب کند کبریت اندازد و در آنش مگذارند چون

روغن کرده و در بول حار و مال و در همین وقت بار و مال بد بعد

زهره و نقره برابر مگذارند ازین گوگرد زهره و نقره فرود آید باز

زهره برابر بد و قدری داده ازین کبریت زهره و فرود آید

عیار کرد و بجزه نموده شده

۲۲۳ چار و گوگرد بگفته تارک نشی اهل جوش از شیر سنج برک و چهل جوه از شیر

بگفته

نهند و چهل چوبه از پارسیخ در بد بعد بر نقره طر کنند زهره کرده بعد
ان نقره با طلا به دو اندازه بنی حلان کنند و چهار کرده

۳۲۴ چار در پنج در کند لفظ سه تک سه روز صلا به کرده چند سیداید

چار در پنج روز و لعل طالس را بخوراند کوه او در دست بماند
در دست گیرد برده مان نمی نماید و ناپید کرده

۳۲۵ چار در گریت در بشیره سنج برک چندان صلا به کند که اگر گریت مکنور را
بر این طلا نماید و در کند بعد با بشیره کل زنه چند بها و نه بد بعد

صحنه نقره را البت حن کر م کند سیاه کرده حلان کنند و عیار کرده

۳۲۶ سیاه در اب جو خنی صلا به کند سه روز بعد به پرا نند کلس کرده

۳۲۷ چار در پنج بار یک سخته در میان موم و کرده پس بکند از سه روز

طریق فر کرده هر چه کار کند درست آید

۳۲۸ چار در پنج در بول کوه کان صلا به نموده سه روز خشک سازد و در کرده

به بند و بوی دهن کل بلاسن موجود دارد و پیت نادره سرب بالای ندرخ
به بند مکنند و آتش در زنده در شته درخت پلاس ناکنج سوزد

۱۳۲۹ پارچه سیاه بزده درم و شام این زنده بزده درم و کعبه بزده درم

در میان شیر زقوم پیت و یکروز صلابه نموده در آفتاب بدارد بعد

پارچه نیک ده سیر و با شیر زقوم خمیر نموده بونه راست کند و سر موسی

همه از نیک فرماید و ادویه درون بونه نهند و در رو یک تازه کند و نیک

پارچه ز نیر و بالا بنهند و سر پوشش کند دوازده پیر آتش نماید بعد بکشند

همچان در میان ده بونه به پزد بالای توکه ز بهره کچکه طر حکند

۱۳۳۰ پارچه جلد بصری که پیش کل کرک و سیاه با یک سیاه و جلد بصری

چهل شند کند بعد جله با شیر که بریده یک طاس سخن نموده بعد از معز

سلب کاه و صلابه کند در کرای بیاد در حل جشر نهند بالا کتوره زهره

پوشد و مهر کند مهر نیت کیت حدید چونه فند کانه هلیله و کله کاه و سبزه

800

تمام صلاهی نموده بلائی آن آب پر کند و از ده پرتاش کند هاسته یکمانته برکتونه

قرطری خناید رود و از ده برون آید

پارود زین روغن کزیرک راجه و کربت راجه و مالکین نیم میر و لیدر نیم ۳۳۱

نیم انکوله بجه سه ما که ۶ درم نوشا در ۶ درم و امر د نیم سیر پوست دو

کرده بجه بول صیان و مادینه و پاکوب پندیا بول خار هر سه بول در ۶

کند و کل غایس سیاهی او دو کرده در بول اندازد و براده آهن و رکن

80

خوردنی و پوست انار راجه و سخی که بار اندازد در افتاب ۷ روز بپزد

تا محله در گذارد بجه مالش داده بدارد ازین شیر تا تمام دارد و در ۶

روز صلاهی نموده در افتاب بدارد بجه دو از ده پهلای شیره پار لعل

صلاهی کند بجه سه روز از شیره پنج چرتک صلاهی کند بجه پار پوست

سیر پوست دو کرده دو سیر خردل بگیرد در دارویی مکرور از ناله

شکر صلاهی نموده سه روز با شیره پار لعل بجه روغن طریق کند بهنج

روغن سبط و حل و لعل ثوبت پرو ن اید اگر صحیفه نقره در لیب داده گرم کنید

ده عیار کامل اید صحیح است بحرب از نموده

۴۳۲ چار و زهره چار توله نیم و قر چار توله نیم و سر کشته چار توله نیم فولاد

زیره یک توله بتل دو توله هر مال توله نیم طلا و سه توله جله را در هم کداز

تا که سخت توله نیم و یکا نشه باند ز عیار بر اید

۴۳۳ چار و زین چار و درم و قمر یک درم و طبع نماید بجهه چار و دانه انگور خش

تخلیف نموده در توله معاند اخته و بیزرم روح تو تیا بر مالای تهید

و بدید بر و ن ارد باز یک درم قمر یک درم کند یک برده زهره طر کلند قمر کرد

تمت تمام شده

۴۴

802

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله

رساله در معرفت حیوانات

باب اول در مسفت اونی جانسوس حکیم گوید که اگر موی سر اوی بشوید
و خاکس کرده با سرکه یا زرد بر جراحت نبی خوب شود هر که موی در زان
بسوزانی و خاکسرا و بکباب امیخته زنی که دیر زاید بر سرین وی نهند فرزند
از وی جدا گردد اگر موی سر زمان در آب اقلنی چهل روز زاید بماند
اگر مغز اوی بر خالی جایی جایی چرخه گرفته باشد بگذرد و چشمی ماسوم گوید
زهره اوی زهره است چون بخت کشتی سفید کنند و در کرد و اگر خواست
در دمان مار اقلنی در حال پیرد اگر دریم اوی در شراب کرده ببرد
پلهوش کرده اند کتاب نیز خاورد و است اگر طبعه اوی در باد
چرخ بر افروزید هرگز نمیرد الا جایی که کج باشد پیرد اگر بیشتر اوی با سکه سیاه

803

در چشم مراد می کشند سفید چشم دور کرد اند اگر چشم بر شنی چهل روز نکود که بر باد چشم
 اندازد هر دو چشم او سپاه کرده اگر بیشتر زن با اسکنس یا پزیر و کوه که را دهی
 تا خود سکه شاه را را بگردان فرود آرد و در میان گویند دندان ادبی فرو
 افتد در جرم اندر کرده و زمان ما خویش دارند با برنگرند و اگر لایح ارناف
 گوید که پیش خداوند قولنج با خود دارد خوب شود و اگر کمر گوید کمان در چشم
 باله اب از چشم دو دیدن بار دارد و اگر پشت مردم بکلف مالند به برود
 اگر زنی حامله را بدانی نرسد یا ماده شیرسک در آب افکنی بنام آکس و در
 باشد زنت و اگر مالا باشد مرد است و اگر بر کف دست تن نگاه کنی سرخ باشد
 پس زاید و اگر بسز بود زنت و اگر بر ساق زن حجامت کنی مهبوش کرده
 باب دوم در منفک آب جالبیوس حکیم گوید کونث آب کرم بود و معدودا
 قویک کرد اند و از سر آب زبان بکار آید اگر زبان آب بخورد زبانش حیره
 کرده و اگر معز آب و روغن یا سپین کرم کنی و بهر حاله مالی موی بر آرد
 ک

اگر نرسد بخوردن و جدا بستن کرده اگر پله سب بخوردن و بعد و با بر
بمانی نیک اید اگر سر کین او بفسارے و در کوشن بچکانی کیر اید و در کند
اگر رسم او در استانه داروی موشان ازان خانه دو کردند ماب سوم
در مسغت ستر حال یوس حکیم گوید اگر رسم ستر از دست راست در خانه دو کند
موشان بگریند و کثرت مان دور کردند اگر دل ستر زمان بخورند هرگز
حاطه نکرده باب چهارم در مسغت خر عالیوس حکیم گوید اگر حکم خر بریان
کرده باره جو پیشه امیخته بخورد و یوانه و مد خوب کرده اگر به پیشه خر
در خانه دو و کینی ماران دور کردند اگر رسم خر سوزانی و کاکتس او را
باروغن زیتون امیخته بر جراحت مالدر حال بم کرده اگر معر خردار و
خورد و با بخوراند بم کرده و اگر ریم خرد در شراب امیخته بخوراند خرد خرد
بود و اگر مشت کاک خر علیده باشد گرفته بوقت طعام خوردن مرمان
بزمیر مسفره پندارذاتها بخند و در ایند که طعام آشناده باشد اگر بویتن

بر کوبک بندد همه در دمار و ادرست باب پنجم در منفعت کا و مالسوس حکم گوید
اگر خون کا و سر زخم بالبدنه شود اگر زهره کا و بر خایه اما سید و مالده که کرد
و در دست کن شود اگر زهره کا و بار و غن با همین زمان را بخوراند این ^{حفظ}
بالشوند اگر زهره کا و با تخم حنظل بر معده مالده کرده و اگر زهره کا و سر
خام مالده چینه کرده اگر زهره کا و مویزیه را با شراب همیشه کس کل مالده خوب است
اگر زهره کا و مالده نوبت خود مالده نوبت قوی کرد اگر خایه که ساله بات مالده
همین خاصیت دارد اگر مغز کوب له بسر روی کوه کان مالده اگر کسین براید
اگر سر کسین کا و سر پاشی و بار و غن حوش یزده بر زخمی مالده که بچکان او بر خای
مانده باشد خود بخورد برون اید و سر کسین کا و را چون زیر زن دو دکنند
در حال بچه اکلند اگر سر کسین کا و با اما سیده نهد خوب شود اگر سر کسین کا و
سایده و ریشنی بچکاند چون ایستاده کرده اگر کسین را چرخ کرده باشد
کسین کا و کرم کرده بر ایا نند کرده اگر کسین زنمان با لیتد سر کسین کا و سر

896

انرازد

انوار ذالیه تسکین کرده باشد ششم در منفعت کوسپند جانپوس حکم گوید که اگر مغز
کوسپند در بندها بجالد نرم کرده اگر سیرکن کوسپند غره غره کند او را کشاید
اگر ریم بعل او مابود غن ربان جوز و باز بکند و درش و زخم را سود دارد
اگرشش بر دردی بجالد کلف داد و در نماید با هفتم در منفعت بر خاک
حکم گوید که اگر گوشت بر را پر نیده بار کمر نیده و در بکند که زهره بر
در خانه بسوزد همه کمر نندگان و در شوند و از خانه بکمر نیند اگر زهره بر
بار و غن بنفشه و در کوشن بچکانی در دند نند فراد و کرد اند اگر سیرکن بر
با اینکه مرم موده بر جایی که زخم رسیده بود بکند اگر کسی را دارد
پلهوش داده باشندشش بر بخورد اند خوب شود اگر شاخ بر بر نبالین
هر که بند و دل آنچه باشد در خواب گوید اگر جگر بر سنج بقتل سنج و درش
انداخته و کف او گرفته در چشم شکور بکند و در د و در کند اگر زهره بر را
حکایت در چشم در د و بنشانند با هفتم در منفعت قبل جانپوس حکم گوید

اگر کسی در زخم پیل بخورد فربه گردد اگر زهره با ناسور و جلد به ایدگن از چنان
 بخورد محل گریزند و باز خواهد شد چرا که سرگین او سرد است با نسیب هم در مسفت
 حال پس حکم گوید که اگر مغز شتر با پلین بخورد و در پهلور او در کند و اگر گریز
 شتر با سر مالد سبوی سرد و در کند و اگر موی شتر سوزانی و کانه او را
 بر جراحت مالد به کردد اگر مغز شتر با روغن گنجد در چشم خوب شود
 اگر زهره شتر با پلین بخورد چشم روشن گردد و در دکلور او در نماید اگر
 موی شتر با سوخته در بینی کند خون باز آید اگر شتر بخورد صفرا در نماید
 بابت هم در مسفت شتر عالی حکم گوید که اگر شتر را بر اندام سوخته مالدی به
 شود اگر به پیشتر را بر اندام مالد سرد نشود اگر زهره شتر با خود دارد میان
 مردم با هیبت بود هر که دل شتر بخورد و جگر آن سرد اگر موی شتر در خانه
 بپاویزد در خانه پشه میزند و اگر در دمنده ناسور بر پوست شتر نشیند کم گردد
 و اگر پیشتر بر جاکه مالدی میارند اگر به پیشتر متعدد مالد از ناسور این کرده
 بار

یاب یا زهم در مسفت بکک حالینوس حکم گوید اگر از پوست وی در مکر بزد و سخمی
با وی حضورت کند بر چره کرده اگر چنانچک با خود دارد و سب بروی بکک
نرند اگر پیش بکک بر کودگان بزد چشم بدو کار کند باب دوازدهم در مسفت
گرک حالینوس حکم گوید هر که از پوست گرک در مکر بزد و لیکر کرده اگر پوست
گرک بر شکم بزد قوی را بکشد اگر قصب گرک را ساییده بوقت حاجت بر کمر
خود طلا کند و با زن مجامعت کند از زنی بفرز او دیگر نخواهد اگر بر گرک
بر مرغان بزد خوب کرده اگر دندان گرک بر بار نو بند و دشمن از وی
بگریزند اگر دندان گرک در روغن یا سیمان آکلند و از روغن بر قصب مالند
و با زن مجامعت کند و سنی آفراید اگر سر کسین گرک در پوست کوسپند و
بر نرس بزد و به سوه اگر شکاک گرک به نیره بزد و سوادان بگریزند اگر در سال
گرک در پس لوشن هند مستحق از و گیرند و گرک چون چهارم کرده خاک میخورد و باب
سیزدهم در مسفت کلب حالینوس حکم گوید اگر کلب در روغن اما سیده مالند

بگردد اگر دندان کلب بود که بنزد بشت برشند و اگر شکم شش بشت باشد
 برین کلب در کلوب او بنزد و در حال نیش شود و اگر سپیدان بخر کلب دیوانه در
 پود اگر نیش کلب بر اندام مالک مری نیارد اگر مان کلب ساید و بر زخم کلب نهد
 طلا کند و در و در کرد اگر کلب کندش بخورد پمرد اگر نیش کلب بگردد
 بنزد خوب اید و پامه بر کمر کرد اگر چو در شکم مرده باشد نیش کلب بخورد و در حال
 خلاص شود باب چهاردهم در مسفت رو باه حالینوس حکم گوید اگر شکم او
 بخورد و در دست مرود اگر به رو باه بر دست پا مالیده زهره مار کند اگر سر
 رو باه یا پستان بخورد و طبیدن دل را خوبت اگر دندان رو باه برای دندان
 به بنزد و در نیش اند اگر دندان رو باه بگردد بنزد نیش بابت زدهم
 در مسفت حوک حالینوس حکم گوید اگر حوک حوک بخورد و مار کرده بر نوزد اگر حوک
 بر استاه بالذات در اعانه حضرت اقدس اگر استخوان حوک در کلوبی زده بنزد
 بگردد بابت زدهم در مسفت خروس حالینوس حکم گوید اگر به خروس بخورد

۱۰۰
 ۸۹۰

فهم زیاده کرده اگر خون حرس در چشم کند موی چشم براید و حرس چون کشته
کرده خاک پاکف دست و پای خود بپلک کند سیر کرده با آب جده هم در مغز
کفار جالیوس حکم گوید که اگر از اندام زیر کفار با خود دارد پیش هر زن برود
دوست کرده اگر فرزند نمیبرد و بدان کفار با خود دارد فرزند نمیزید
اگر با سوزده اشته بود بر پوست کفار نشیند بگردد اگر در بدان کفار بر خود
دارد مسک بر رویه بانگ زند اگر زهره کفار در چشم کند در چشم نشاند که
سر کفار خود دارد باید که بر تر خانه نکند در چندان که بر تر که در آن حوالی
باشد با کرد ایند اگر سر کفار زیر ستانه نهد هر ستوری که از درد شکم باشد
انرا بر جانف نکند و زرد شکم و در کرد اند اگر موی جو داد و بر معدن
مخشی از درد و کرد و کفار یک مال مرد بود و یک مال زن کرده و کفار از
درخت انکو بر تر و بنب و پیر باشد که مرد و زکر کفار کلب بخورد بر شود
باب ششم در مغز کوزن جالیوس حکم گوید اگر خون کوزن بخورد خوب است

اگر خایه کوزن بریان کرده بخورد قوت مجامعت کردن و بران سفید اگر سه درم
شاخ کوزن بخورد قوت اید و خون شکم بایستد اگر کوزن بسوزاند و با
کهنه بر قیض باله قوت کرد اگر استخوان کوزن را به پسته زده بندند شود
خون کوزن سفید از کوزن برارد اگر شیردان کوزن با کزنده و در
به ایند باب نوزدهم در معقت خرگوش جانلیوس حکیم گوید که عبدالله بن مالک
گوید اگر زهره خرگوش مار و عن پیامزد و بر قیض باله با هر زنی که می کند
از وی نشکند اگر زهره خرگوش را در چشم کشند شکورک را به برد اگر خر
خرگوش جانی باله چسبند کزنده باشد به اید و اگر خون خرگوش با زهره در بر
ماله کلف برود اگر دل خرگوش را باز و بندد هر چه پندارد از این رو سنگ فلان
راست رود اگر مار کزنده باشد شکم خرگوش با زده بندد و بر جانند هر
که سر کس خرگوش بخورد بر کزنده استن کرد باب ستم در معقت کزنده جانلیوس حکیم
گوید هر که دیوانه کرده و شکسته کرده را بخورد و خوب کرده و رو میان کوزند اگر کزنده

نیزه بخورد او بس که سود است و زرد زنگنه و یا زباده که در آن خاکه کرم را بر کرم
جالد با هر دینی که جمع کرده جزو بی کسی و دیگر را خواهد کرد فل کرم سیاه بخورد
دیگر کرده اگر کون کرم را باره عن جرب نموده هر جا که در بدن جالد کلفت
باید کند اگر پنی کرم بر بدن خاکه تا چرود و جوانه کرد و عبد الله بن هلال گویند
قطره خون از گوش راست کرم را طبع کند و با غلبه پیاز و بر روی مالند
هر زمی که پند عاشق او کرده گوشت کرم و لیلین است باد با مسکنده و
برو اگر شخصی خواهد که نمک بوزن کرم خود را در گوشت کرم خوشایند
برقیف خود مالیده با زن جماع شود هرگز نچرا و کسی دیگر نخواهد است حکم
در صفت موش جالبه نس حکم گویند کسی را که مکریده بود در حال موش را
دو نیم کرده بر آنجا بند خوب شود اگر سر کین موش دکنی بخورد قوی
کند اگر خاکه ملو بط و خانه موش ریزد موشان او خانه بکزند هر دینی
خایه موش بر کرم و هرگز خاکه مکر دو با است دوم در صفت خارشست جالبه نس حکم

848

گویند هر که کز کینه نبرد شده بود روده خارش است بخورد خوب بد که زهره خارش است هر که
باله مویس بناید گوشت خارش است در دگر بپولاد سود دارد ^{مست} بابست سوم در
سرطان حالپوس حکم گویند اگر به سر طاز با بکنند آنچه بکنند بر جراحت بچرخند با
بست و چهارم در منفعت مرغ حاکسی حالپوس حکم گویند هر که خایه مرغ در چشم
درود و رکورد اند که خایه مرغ را نیم برشته نموده گرم بخورد و در جمل رو در
کلوی سود دارد و زرده خایه مرغ از همه قوی تر خلعت هر که خایه مرغ را
بچهل رو بر کبریه اندازد نرم گردد که در شسته میتوان انداخت هر که دروس
بکشد و آنرا شایخ دم که بر کبریه و با پاره شده آب و زبانه و یا کبابند
هر چو که از سران در اید هر شخصی که بر خورشین بریزد کبرش بر پایی بخورد
بابست و پنجم در منفعت طادوس حالپوس حکم گویند خایه طادوس است که اگر
بر او زرد هر شخصی بگردان او نیند اگر در طعام زهره کرده بدهند کافکنند
بابست و ششم در منفعت کبوتر حالپوس حکم گویند اگر خون کبوتر در سینه حکم کرده
بماند

سایده و چکشید شکور برادر نماید اگر چون کبوتر با ساس امر برایش نهد برود
باب هشتم در مسفت بک فاحشه و کجک و کوترچه ایشان در قوت مجامعت
برابر اند بابت نم در مسفت کلک هر که خایه کلک را جهل رود در میان سرکین
اسب هند بعد از آن در موی سیاه مالکه سرکین حوزده باشد و اگر بکلک
بخورد فایده دارد و باب نهم در مسفت لعله چالوس حکم گوید اگر خایه
لعله را جهل رود و سرکین اسب هند بعد در موی سیاه ایضاً باید سیاه
کرد اگر لعلت لعله باروشن کاو بر میان کرده سطحی زهر حوزده و مار کبوت
باشد خوب شود بابت سی و یکم در مسفت یا زهر زنی که از فرزند امید داشته است
پنجاه تا یکماه در شراب امیخته بخورد و در مجامعت کند البته حکم دارد بابت
سی و دوم در مسفت زراع سیاه اگر کسی زراع سیاه بکند و نگاهدارد تا بوسیده
کرد بعد ما بر که مالیده بر موی مالده موی سیاه کرد اگر زهر زراع
سیاه در کمر باسی بچده بران بندد هر چند که خواهد با بدن جماعت قوت زیات

۶۹۵

کرده اگر بر آغ سیاه را بکشی از دوزخ کرم وی خیزد یکی بسزد و نیم اسپن اگر کم
بسزد هر جا که بمانی موی بر آید و اگر کرم سپید عالی موی به برد اگر زهره بر آید
با کافور در قیف بلبل بزرگ سوزد با بیسی سویم در شفقت هر در حال سوس
کوید اگر خون هر در با مار و تخم چترک حکم ساخته با روغن سبباید قطره سپاس
در آن بریزد زن با خود دارد بعد از چهار روز جا بکند البته با کرد اگر مز
هر در مار روغن کنگر در دهن گیرد و در دندانه سود دارد هر که زبان ^{در} هر
بخورد و حطش ناید کرده اگر سر هر در با خود دارد و با هر که جگر کند چیره
کرده اگر خون هر در چشم کند و در چشم به شود هر که ناخن هر در را
با خود دارد و در چشم خلائق هر که مکره باشند اگر پوست بر هر در بر بند
در دسر را و در کرد اند با بیسی چهارم در شفقت مار جالیوس حکم گوید
اگر پوست مار را بسوزانی با روغن زیتون پامزد و یک قطره در گوش
پیکانند در گوش و در کرد اند اگر پوست مار سوخته کرده در چشم

چشم صاف روشن کرد اگر پوست را بار و غن زیتون امیخته بر عصبوی عالی
موی براید و بر حیوانی که مار خود استخوان وی در خانه دود کند مار را نجا
نباشد ماست چهاردهم در مسفت کردم اگر عقرب کوفته بجای بندد که کزنده
عقرب باشد بگردد اگر کردم را بار و غن زیتون ماکا و کجوشاند و قطره
در آن کزنده بالدم اید اگر کردم را در خانه دود کند همه کزده مان از و نجا
بگر بر نوا اگر آب ترب بر کردم بر نورد در حال میرد **باب سی پنجم در مسفت**
زینور اگر کسی را زینور کزنده باشد آب مضموم و مر و ارسنج زرد موی
مالد در آن لخط با راند اگر آب مضموم را در خانه زینور بسیار تمام زینوران
از آنجا که بگر نبرد **باب سی ششم در مسفت خایه مور هر جا که عالی موی بر نیار و اگر**
خایه مور در طعام کند هر که بخورد پنهان اید اگر د و مور بسیار نانی موران دور
باشند **باب سی و هشتم در مسفت کس اگر کسی سوخته بار و غن زیتون در**
موی مالد سپاه کرد اگر هر چه کزنده باشد کس از آنجا بالدم بشود **باب سی و نهم**

در منفعت طبع اگر کسی طبع خوب سوخته در میان مخان اندازد همه را بگریزند که
 طبع بنسب بر خرد و ندان تب بند و تب دور کرد و مایه نهم در منفعت دیوچه
 هر که دیوچه حکمت سخته مایه بر قیف مالک کبر شود اگر دیوچه را در شسته انداخته
 و سر که بالای او ریخته در زیر سر کسی اسب پنهان کند بعد از چهل روز بر او رود
 و هر هر حال که مالک موی سیاه آید یا حبس می آید در منفعت عینکوت اگر عینکوت در میان
 کند و بر خرد و نیت زده به بند و سفاید اگر مار عینکوت بزرگی نمی بگرود که
 خون از دور حال با سینه تمام شده رساله در معرفت جنات و نصف خالص حکم

تت تمام شد کایه

۲۴

تکریم پای چیده در میان احماس

پار و پنج جاسون این با بشهر و کاغذ و در چشم مال کند و قینه بنماید
 دیگر پار و ششاش بویت او گرفته خود خود بکار کرده به بند و در شسته در اش
 جله

حراج بجز بسوزد چون تمام بسوزد بعهده تمام را بگرد و در یکشنبه کل و اسن پس
آورده در میان کافور اندازد و کاهستر او کند دارد وقت کار با بل را غسل کرده
در میان کف دست راست او باله و کج مثل و بر بند انگشت دست شکر دهد

پشت نیز طلا کند و دست راست بر روی بایل بندد و فینه نماید موجب
چاره دگر بسیار بگرک روز یکشنبه وقت خوب بکشد در محل دفن کند که آمدت
نباشد بعهده پست بگرد برون ارد چله گوشت و پوست زیزه کرد استخوان
او گرفته جایی خالی رفته شمانسته برهنه بوده و او پینه در دست چپ گرفته
مندان ساینده نزدیک خود نهند لیکن استخوان بمانند سوده کنند در

چگ کنند در آینه کرده بی نماند او را نگاه دارد و بوقت حاجت برارد
چاره دگر بسیار بگرک آورده و در گردن داشته بعهده او را مسکه ماده کاد
سبزه بگرک که کوه سال هم سیاه بود روز یکشنبه بخوراند و طه کند شسته و هر دو پاک
اودا خینه کانه در زیر او نهد آنچه از زمین او بر آید در سر او بی کمال مگر در روز

بوقت کار و چشم کشند و همی پندار کس نخواهد دید
پاره کدل را روزگشسته برای محبت زن و مرد بچ کند بجه در از انداختن
خاکتگر کرد اگر عورت بمرد و هد غلام او کرده اگر مرد زن و هدا و بگز مرد
کرده هر چه داند غل کرده بختره بمونده بکار برود اینست
اگر کسی زبان بوم آورده در آتش سوخته خاکستر او در میان طعام زن
بمرد یا مرد بزین بخوراند اینهم خاصیت کدل دارد هر چه داند کند
سار و روزگشسته اگر با آب خورش را بشوید و قهقور در آن آب بگرند و در آن
بخوراند زن و آله کرده و اگر زن آب خود همان تور در آن آب بسیاری
یا بخورد بگرند زن مرد را بخوراند مرد جهان عاشق کرده جدا کرده
پار و روغن خرما طین و روغن کنجد هر دو را و پیه نمود بگرند بکالد و رازشند
و قوی کرده اگر نامرد باشد مرد کرده

اگر سبیل هر دو شکر عمل مانند مار و روغن یا سبیل درین نیز خور کرده

برای یسپ و ادن اسکند پیل دراز در دم به مار ماهی در آب کهن اس فرودش
 فرود مال بر پشت کبر ترار چون چرخ حوت اندر رود یقین است مردش
 فریب شود یار داین چهار را اگر کسی در جنگ رود با غنل یار د هفت پر پان
 هر پر ۷ پان بر هر پان یکبار این چهار بخواند بعد بخنن خوانده تمام برگ کز
 لاسک نزه بگرد و بر هر سنگ نزه یکبار بخواند پیش خود پنداره و نیره دم پس
 بر دسوم دست راست و چهارم چپ دست و سه نیره در سر محافظت
 نماید هر جا که برود فتح و طفر نماید و بروی بلانیاید بحرب نموده
 یار در جنگ در روغن زیتون جوشانیده بالند و در چراغ نهند و قلم
 برابر او فروزد ظاهر پراب کرده در نظر مردم بجز نموده
 بگرد است حاج در روغن زیتون آکنند و در چراغ دان نند بر او فروزد
 در خانه پراب کرده نماید بجز نموده و بحرب نموده
 چراغدان از زهره بسازد و از پوست مار شیل با یک موفه بروغن نوز چرخ کند

چهارم ازین چنان برافروزد بر چشم مردمان چنان نماید که خانه پراز آفت
چراغدان سبز سازند و چون مرغ سیاه یا خون نگر گوشه در آن چراغدان
ریزند و روغن زیتون بر سرش ریزند جوش آید و قبله برافروزد خانه چشم
مردم مغش نماید خوب از نموده با کجا برسد

چراغدان از زهره بسازند و روغن را زتی و زنگار در میان روغن
زیتون جوش آید و بریند و قبله بسوزد و در کف برافروزد هر کس چه در آن
خانه باشد تمام بشوید نماید بجز نموده از نموده

تبرکب چنان سوختن بابت مسند علی ملک دستور ملک که در قصبه ارکی گفته

بود پارچه پیر هوشی و ز الو و بستر طه که زالو نریزید باشد و علامه نریزید شود

و ماهه بزرگ شود و هر دو طرف در الو با ریسمان بندد و ریسمان از دو یک

مکرده مار کبریت با یک ساید و پیر هوشی نیز در ریسمان خشک نموده بساید و بکنان

ببگذارد بعد کبریت و پیر هوشی هر دو در بنه نهاده زالو نیز میان بنه نهاده

بیتسار زور در کشته روغن کبکچا پار و کبکطرف دیگر تار در روغن مزید به بند

یعنی نوباشد و در آن طرف چراغ روشن کند در پس بست بسیار جا بر نموده

نموده مجرب از موده است بجز که کند تا دانند

باید در سرمه ایض در سگم کبوتر کرده بر آتش که هذوان مسوز اند بر آن

آتش بر آن کند پس کشیده خون کرمه سیاه خمیر نموده در چشم کشند از نظر ادوی

غایب شود بجز نموده و بجز که کند از موده است

باید در روز کشته پیچ کبک سیاه در قفص اندازد و خوراک از روغن خود

تا که بر سر او پوپ براید در نظر نماید او را از قفص بر آورده پوپ او را

بر آورده در ذیل با جایی دیگر کند در دمان کرد از نظر او غایب شود

سار و کبوتر بسبب کند و سگم او خالی نموده و سرمه سپید در شکم او پر کند و بدوزد

و در محلی که هذوان را مسوز اند بعد از سه روز براید بتانند و با خون کرمه

سیاه خمیر کرده چسبازد و نگاهدارد بوقت در چشم کشند غایب شود

بستاندند بد صحرای که در ریشه او روه چراغانی نهند و دروغن کجند بر او
و کانه خام آتش نندیده بالای چراغ ننداد و در بر و نشند بجهه دود و بگو
باب خالص کوف بر او و در شمال و غربت بخواند و ده بستند که بر کف
دست و در کفک راه پناه اید هر خبر که برسد بگویند دعوت اینست **استغفر**
انکر کوبش شال شش فروش قرطاش مروون میونه اجب میطرون بقی

894

شرح الحی و لانی حاضر نشو حاضر شو

حاضرید سوال کند

تمام شد

۴

825

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, possibly a historical document or letter.]

826
117

827

820

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, possibly a letter or manuscript page.]

829

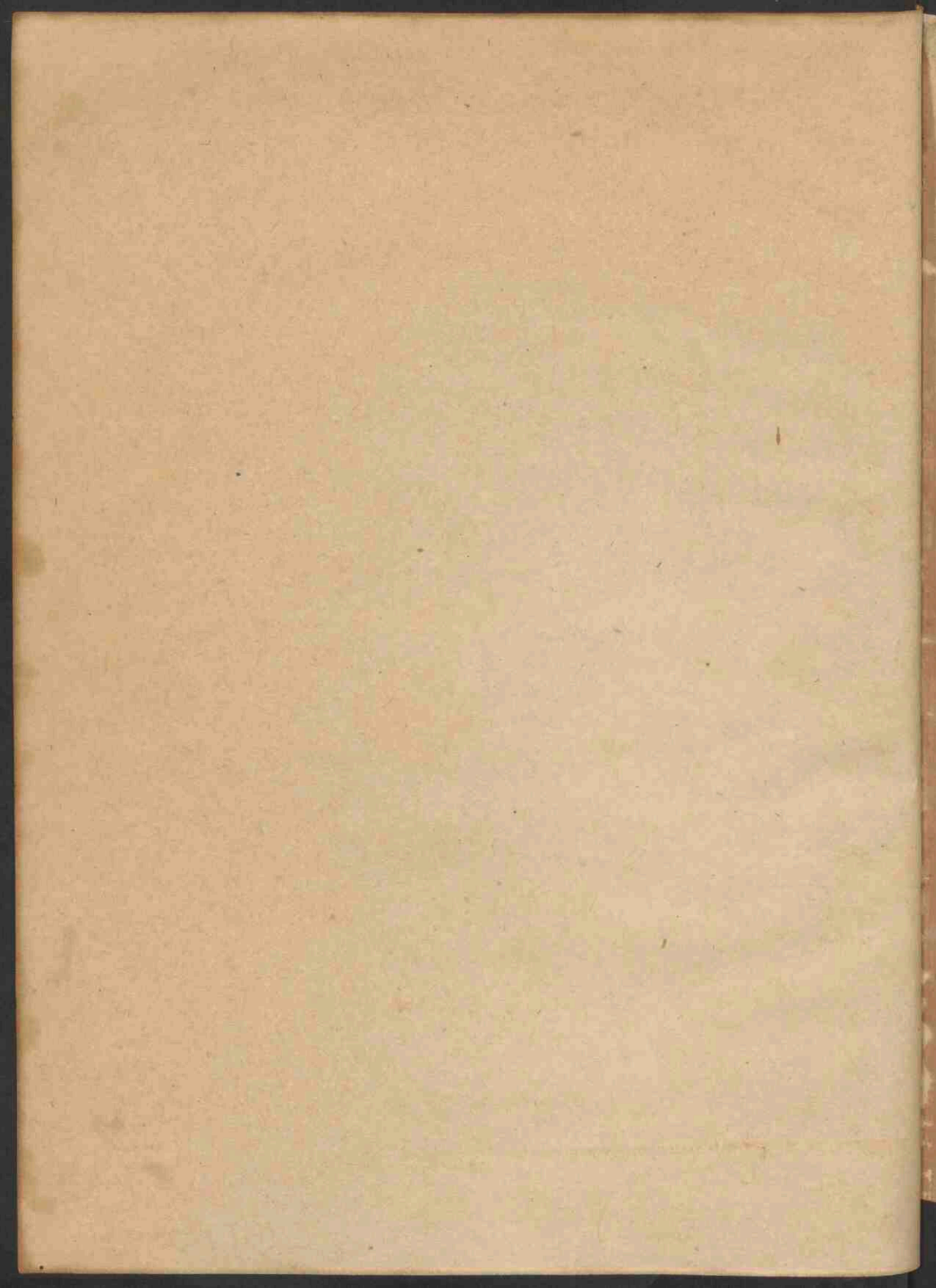
83)

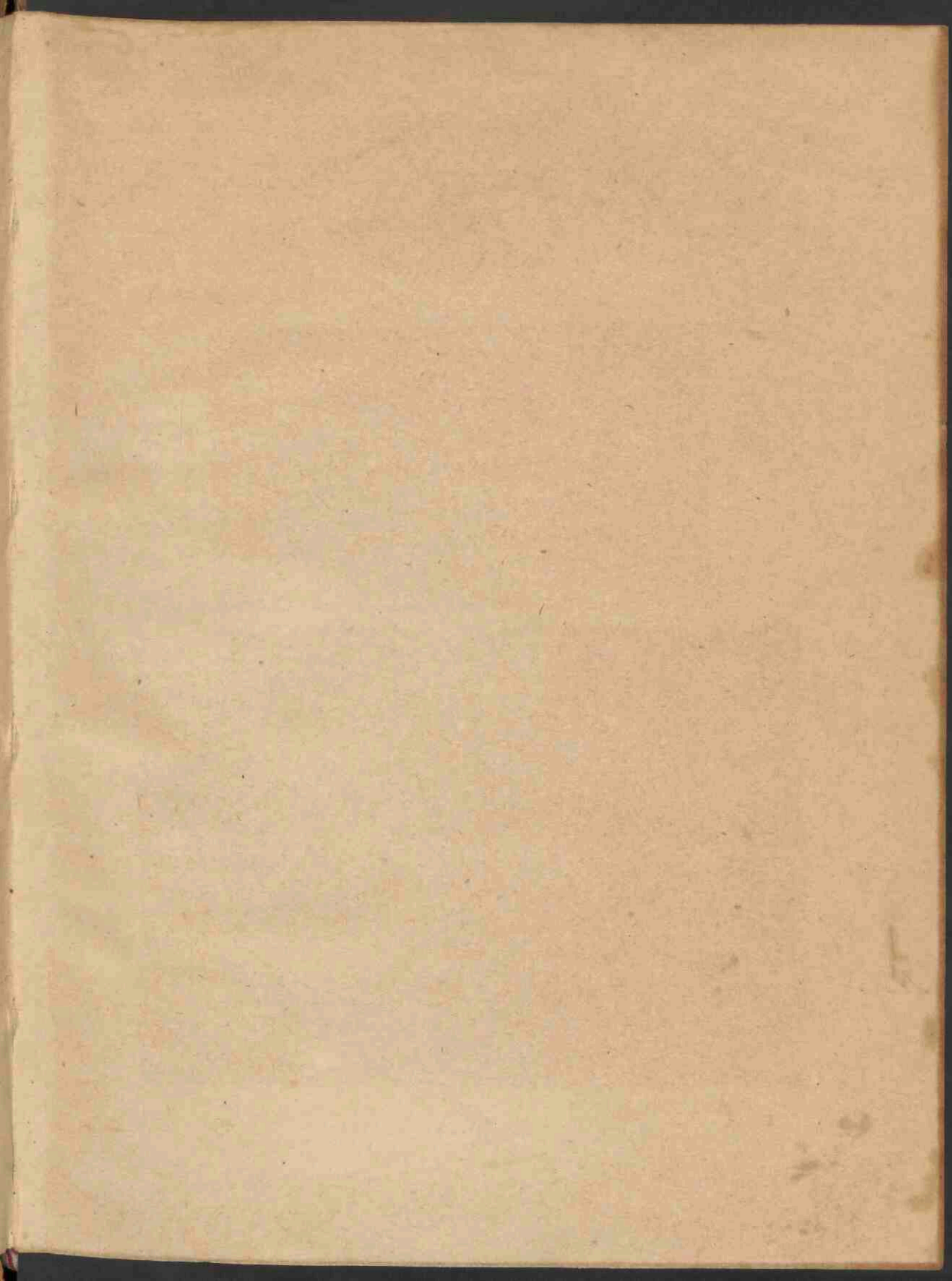
Orat. 24

Persecus

832

Liber Persecus de arte Scribendi.

Hs.
1 F 14

Codd. mss. orient.

Nº 24

Kast I Pl. F. N. 14

G E S C H E N K

VAN

DE VROUWE WEDUWE

VAN DEN HEER HOOGLEERAAR

J. C. SWIJGHUISEN GROENEWOUD.

1472 (*Orient. 24.*) *Charta. 4º. 824 ff.*

Opuscula de alchymiâ, medicinâ et physicâ, Persice.

Opuscula ut videtur senioris ætatis. Primum exstat p. 1—59 et inscribitur *dar bajân tarkîbât chaurdanî*, secundum p. 65—194 *madjmu'a aq-qânî*¹⁾ vocatur, cui p. 195—224 simile opusculum accedit. Pag. 225 novus tractatus incipit, in 7 capita divisus, quorum singulorum argumentum deinceps desumptum est ex operibus

1) Alibi p. 67 *adh-dhâ'i*.

virorum *Hamîdo d-dîn Nâkuri, Solaimân Hindi* cet.; desinit p. 268. Pag. 273—317 sequuntur *abjât dar Chînîa*. Inde a p. 321—376 reperitur opusculum *tidjârat Schahriâri* dictum, auctore *Schahriâr Pârsî*, in 20 capita divisum, quorum Codex non nisi 7 complectitur. Pag. 385—400 exstat *façl* sive sectio e libro *makâlido l-konuz*. Pag. 401—544 legitur opus *madjmu'a aq-qânî*¹⁾ vocatum [cf. supra opusculum p. 65—194] et in 40 capita divisum. Pag. 545—802 exstat magna collectio præceptorum. Pag. 803—818 *Risâla dar mârifat haiwânât*, complectens 40 capit. Pag. 818—824 denique quaedam præcepta adduntur.

Codex anni notâ carens, totus scriptus est a *Schâçafî* (p. 544 *Schâh Çafî*).

E bibliotheca v. cl. J. C. Swijghuisen Groenewoud. Donum ejus Viduae.

